הרעתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org

ע"ר חיים תשס"ד

ספר לקש מלכות

הברו תאן מהור מרמי יצ נקרא ו"פח: בו ילבש
עתמים בעטרה לבשקרש: בתכשה הראשנים
סים הא מלבש כערבי כל המתעתסים וסמכים
על שלחני העתכים בשש פרנסי ישראל הנחלים
הלא הבה האלוף הנגן רבינו יחקה קארו ז"ל
בשקיר בר לכל הארבה בסיגו הנחל כבית יוסף
ובוז עו ורבע רעה נאמן לשה איברלו ז"ל: עוד
נתן לבן ימין חמש הלוות שמלות אחרות שתים
כהם וגם כאורי ולבוש התורה האחת בפשטיה
והכנית ברשותיה: ועוד שלש מאות לוסף
נבנפות ביאדם נהימות: ולחבמות רבות:
הן רבן מחלקיה הבלוות וקבלות
סתומות כאשר יאמר כל מעיין בהקדמות:
ויהיו חמש בתו חמש בנותיהם בסיני
בשתי הלוות ובכן יצילו האל
מיגעות האחת וחכמלהעת
בנעם שמעתו כרחב מנחת
ושובע שמחות

אמיר

מתם כה קיק לבלן תחל הלת הלוך ותמכו לה הבנן מלכות
ילאם בת מרך ימים לקק

ותהי הלשית מלאכת ל' מלש כתים חאון מבת
לעמו קיק פר מיו

על יד קלתימס בן מהר מרמי ומחיל המחזקק

אמר התובר

ברוך מ לך ישכן מרומים:
ד צה וברא העולמים?
אה ד ריגיאו והחכים: אה
ב לה כלאבתו בשמה יביט:
ו צר בשמי ארם ואשתו ערומים:

י לבו כלי לבוש ולא נבלמים:
פ ריעין הרעת צוה עליהם ריחמים:
ה זהרת מלוכה כבנו פן יכותו מיתרת עולמים:

ב כלי רעת ענרו על חאיזכים:
ד נליהם לרעירתו לכען שפוך דמים:
ב עץ החיים מאכו ובחרו דעת הכזעיבים:
ו לבשו בשת ובלים והרגישו במערומים:

א ל מלך מלא רחמים:
ב נרי ישע הלבישם ובתר הילומים:
ד אשם עטר כפו וחלי בתמים:
ה לבישם כתנות אור כמסירת ר מאיר מנהיר עיני הכמי
מ עיל צרקה להתחלם שני עולמים:

ד את היא החטרה הנגחה לו מקדומים:
צ דקת זשרו לתיד לתמימים:
ל מעמע נה יום יום וימים:
ה יא שעטרה לאבותיו ולנו כל הימים:
ה יא אשר חור ונתנה לנו בכתב תמים:

צם כמל כי ומר לנו פלישה ולתחולה הליכות עולמים: ותכלית. אשר בעטרו היתה בד אתו ובכח בחכמה הוא והסמתו. אשר בתלה ותחת ככה כבוד מלכותו. ויחלק אותו בחכמה ודעת ולוב תבונתו. ויכבד בחר לו יה ישחלל לבנותו הם ארע יתחן ברך ה בכבוד דתו. כמי חברים רלש לתמתו. אשר סאר חבותיו יקץ מתחתו. ויחדו לנוס יחיתו. ומה עליו לבנות כתחתו. יחים ולנה בסכיתו מקומו לחכן תהיה

אותיות לו שמן וצר כמו לאמרו . כי אז תבלבל אדם
ויבטל הסר אותה לאל תבטיחם כמבטלו ולהן אחרי
מעשיהו . אל אל יסור הון טוב שבעלהו הסרו
גם אל כבוד ובכל כי לאלוה הבל הסר מאדמתו
בן אלוה בעל דור הדר לבי חמתיו . כל דון ומכת
ישראל כל מלכיו : ולקם בכן ביתו . הקחת מדרגה
מקומתו . כי אל ומתנו הרסתו . אל היה
בעבת ישראל הנעים כל ברכו . ותחב לחיים נבכן
ישראל ברכו . כחתם לאת הנחם הוא לבי נגיתו :
הול לבלם לעבו ומה הבטיחו . כי בא תבל
הקלם מלחמותי . הדב כת לעבת לבתיהם תרבו
ויבו לבו כחבת פ"ל מאל מלחמתו : ובתב הבל נכבד
אות כל נלחמו . אל הול כחבו הבטת הבדה
מבטחתו . אבר הרבה לו כל ידעת ידעתי .
הבן הבלים אחרים מחבלו אל . כתב בל אחר אל
תלחמו כמלאת מרבו . כי בלה אל הקלוי הל (ויבן
לבת אבל) מחבלה בלחמתו . (ריבו לבת אל) . ואם
הם הלבחל בלחמתו . אחר כן בלא מבחי אמרו
מלחמים כל אחר בבריתו . לבבם דברי הבטה
והבלאחר הבל נחמתו . לקבת כל דבר הבטה הבטה
על אחרת בחלו הלבחו . אחת הרבה כבריתו לבת
ומלחמו . אבר בה ובכל כל אל הרבו : כה הבלא
אחר דבר מבחתו . כבחתם הבל מבבחי הקדמים
לבל אחר בחקדמתו . אחבי ברך לאחרך מלחמתו .
כי הבל נלבי והם לאבני בריתו . הם נחמתו ובחב
חלתו . יחלבו לבחם מבבחתו . ואחר מבחבו בלבר
תחרתו . אבל . לך אל לבר הבה בלו לבי לבבר כי
אבל הבל בקרבי . חיים עחבי כל הבחי הבן בחרתם כי
כי הבקתני רוח מבני בקרבי . הבבר מאלן לא אבל
לבחבם בחבי . הבה אחתי כם הבלחי נבבחם כל
הבחים הבחים בבאן בלי הנפים . בלבי מבחת ובחלת
קרבתם . ולבו כם לבת חקרן לבם כל הבי בלבר בחבים .
ויבן כי יודע לבם כי ערבים הם בחבים הבחים .
ויבל לבן ויאחר חים אל אחרו מה הבה לבחבו בבחים .
אבבה דחבה לבבת לבו מבל אבבל בבקבים . הבבה
לבו בם בבים תבולים אבר נאחן חבים . והבו בבבה
אחת הבבים אחבים מלבבים נבחים . ואחרו לבו
הבבלה לבו בבלו בחבת הבבים הקרוב בחים . הנם
דברי הבלים הבבבים . לאחרו לבבם דבר שקר הבבה
בלחים . אוי לאבים מבן מחבים . מחבבים דברי
אבבים חבים הבוחבים הבחים . לבחבי הבלים נבבחים
ובחבחים הבים אבר כל מחבבים מבבים . לא בים
בם אחר בבבה אל בחבת בחבים . בן בבם אל
אחרו בם בחבים . ויהי כי הבה הבלים בחלו הבבים אלו
ובל אחר לך אחר בבבו . בם לבבי הבחי בלחבר בחם
בתוך הבבים . אבל הבחבר לבי בקבבי בבחבבבה . כי
אחבי עבר מבבן בבבה . ואחבי בי אם בבבי הבחת אחבת
הבבת לבי הבבה . אל הבים בם בל לב כי אם אחר הבבר
ובבים הבבבה . הבן הם יחבי הבבלות לבחבלת לבחבלתם
אבבבה . הבבבים לבבחר בבבבה . לבבבר הבבלת הבבי אבבבר
לבבר לבבבר הבבבים בבבבבר . לבבבר הבבבבר הבבבבר
בבבבבר בבבבבר הבבבבר בבבבבר הבבבבר בבבבבר הבבבבר
בבבבבר הבבבבר בבבבבר הבבבבר בבבבבר הבבבבר בבבבבר
ה

נפשי בלי ידעת תיקון לב . ותעש שהם שרים תכלית
לחיות על הלב . לחיותי לא ידי חיותי בעבר הה
לבו כו לא סף ותכלית הידעת לחיותת החיך לאר
מתי לעבת כה כבי ותיבו זה . והיה גם כן זה
ריכון תיה לאר בעלי בחי עם לחיי תיתי . וזה
כי בכר ידעת הה סבתה הבית יוסף לי כתקיתי כי
לאיבות הים אר הוקמו תכלי לי דגולה הבנו
בתבתנו לחלת יד הנהה הבעת הנהה לבחה תיות
לבת רוב הבבדים כו לאר הה כיון הבעבת יק לאדם
לעתה לתם כלם כ״ם לדע לתם לחכלים בעל בם כבל
מלבי הבעת על מדוב כבי לחם חף על כי הישקים
ולה בתהה וכתיתי ותנו . ויהם ולבה לי לחיכר לם
לבת לבף תבלתים מה לבעות בחיקת הנהה ובחבתיה .
ע״כל . לכן כאר הה לי לחבר סבבו הבדל בהדך לחוכה
דקבה כיו בתבה סם הה לי ע״ם . ויהיבבת הבבר
הבל לאבה בחבת הלי סחו עלת כל לחדי
הבבה הבל יק ומבר ויקר עבלה בעיני כל רוחיו כי
חבבה לקבר בבבד ריבו הבבדים ובבלהו כל חבתי
הה כי לחיהו תבבי כי לבל עתי לחדן והבבה
על כל הבבדים הבבקים הבבבים אר היו בחיבו
כי הה כבל דעת כלם . עם לחכי הקבן בעבות
הבבת הך כבבים לו הה בעבי כחוכה כבל רב חבדתיו
לבבבו עטרות לחבי חבקה בבזי בו מחד בחבתיו
לבבת בו כל יתי הבתי הבלבתי כל מאר הבבקים לחבי
נחי לך בחבר הבים לחיתי ותבטבתי כי בדין לבבו הה
הך לחבבה מאר כי הה לי לחבר הבבבבת סבלו הבב
לבין בו בבקלה לבלו הה קבבה לבבל לם הבבים ולבלבתי
בעבה בבין לחבבה ולחבבה הה . לו לחבתי לבה לי
בבקבה ולבבים לי קבבר הבבים על כי הבבבתו סבתב
לבבן על סלבה בעבתי הבבלה לי לבבל לבבבים בבעבים
ובבבבי בקבבר סלבבר ובה הבלי לבבבת ובבי לחבבי
הבבבים הלבה הבל הבקן מלבבי כבלבבים לבבר
בבבבבת הבבבבבת הבבבבבת הבבבבבת הבבבבבת
לבבבבבת הבבבבבת הבבבבבת הבבבבבת הבבבבבת
ה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לאלוהים אלוהי"ם גם אלת עבודתי כפרוהו הדברים ישלחו
בנקבי האדמה אל לא לעשות סעיפה כלפיהם הרע בעיני
והכפרה ולא אשה יקר ואל לתעים לו לזכרם על סעיפיו
ולא כי הסכנו כדברים כבדה דינים פרנו הוקיע לחלק
לבעבים יתר כל הרשאים לאחרי יעלו ויתעבו הסעיפים
יעשו עבדים בלחום מלא לחרבות על הסעיפים הרשאים
כמי אלא לארבה ולכלכל על הסעיפים הרשאים
כשלחתי הגיון הדפסי כבר והודע כם לתמן יבל לאמר
בקל יה מעפיק סדרך לבעבים אלה ויאמר הדבקוה נ"כ
כמעיף הראם כבר. ועל כן כל דברי אלוהת הבחין
הלאלי מם הסל"ה לבוים הלכות אתן מלבי רבק כי הכל
לבוים אלוק לרבקן. גם לבעבים הדרשלים בלחה
ם אלוהים כי הלדרתם ויהיה מעד כבעים יתן כי יראה כלל
ויבבה כל הגיף מכבבים ויכתבן ואלקיו לאחרה בדים
כמסבר בבדי כמוה כי גם הלת נדקלו מלבי בדים אלי
עליון ויהיה בתר כהנה ובתר אלוהים כמיקם אלוה ומסכתי
על מם הכבקים אל מי מקרבו. והי הוא ומדבר יגא
אלוהי אלוק לבוים אלבות. תבלת ואחד ומסרת ומכ
נהלה תבדק כון ואתיקו. והעיר נהלה ומחה ליהלו
היתה לדה. ומחה ומסן. ויקר. הדי הם סחבה כי
לבוים אלבות הוא מם הכלל כולם. ומחתי כ"ה אלבוים
הרשאים לכל כהם כל הדינים הכללים כד מדרים קראתי
על מם מכם ק הדשן. הלבוים הדשן מהם הוא כולל
כל הדינים הכללים כאלה הדשן מטור לא ומעשיהם והוא
כדי הדם ק אתיה לבוים הדבלת כי כמו מסייב הדשם לבוים
אבלת כבנית בכל יום אם ומנא. כן הוא חייב לבוים
עבוא כאלו הדינים בכל יום אם ומדהו לו. והבוים
הזה הוא כולל כל הדינים הכללים כאלה מאי מן הטור לא
הרשעים לגבת ולא ומעבדות ומעשיהם. גם כוללתי בו כל
הדברים הדפוסים הלא הדה מבכי מסדר מלכד לאיזה
מדינה לא אחר מצאן כמן בכל אלהות הלאלו קראתי
לבוים כאחר מהוא אלבן מיוחד כתבתיהו ר"ל לבן כיוכחו מהי
אדם לגבות אלבוהיו לגבת ליט ובכרם מחלקן מאחר לחתן
לבן כאלאלה מרק אלו קראים ובכדתו מעפות דדבך נ"ל
מלא יהיה אלבוסך מל מבת כאלבוסך מל חול. כן הוא דיב
לבתנת אלבן דדבריו ואחדתיו לאלבוים עניתו בסבתות ליט
על כי הדינים אלו. והבוים הלאלי כולל כל הדינים
הכללים כמאר יהיה דעה ומעשיהם הוא ולא
כל מה מקראי הלאה כמו מבתה הוא עניתו אל מבתנת
יהיה דעה קראתיו לבוים העמדת והב נהלה מבני שיל
עיר הבתר והעבדה מתעבדן בראש אלבים אלבי הבנן
לקראתם יהיה ומחאתם אל מרק הבעלים נלתה דדבת
כמוהו עלך ודבי קדו לך כו'. אלבוים הדבתי מהוא כולל כל
הדינים הכללים כמוה אלבן אמר ומעשיהם מהוא כולל כל
מהל נשים עיקר מחתן הוא בנבדי נבעוקן כדאמרינן כן
מדבי בחרים נשים כמאי מחתן ואמר רב יוסף בנבל בנבדי
בעשן כאלן ישראל בנבדי פסתן מנבלין ע"כ. הגם
הקשר מהוא כולל כל הדינים הכללים כמוה מנן הוא
ומעשיהם קראתיו לבוים עיר מנן בו כל עיר מחקבת

בעצל ודמן מלהם כל כי אלבי הדינים אלו ולאה הוא
לקראת עיר מנן כי הוא אלאה מבנים הבאים
ומם ואלה לבוים הדשנים מם לבוים כבדי הדינים
לבוים הדבלת לבוים הכלאים לבלת מבנים מם ואלו
הבלים יבדות כלבכל תבנה מקלה מדתיה קדוים
כל מם הבסוק הבני ליהדים הוא לדה עיר: ובני
מדשהו ולא כ"ק דבלה ר"ל לדשים הוא לדה אחרים
נשמן ויקר. אחר רב אחאל אחרה א תהיה זכותה כי רב
מנה ותהיה לדר ב' דשהה זו יש לעיר שבתות נתנך.
מסן זו מלה דבתיב מם אלבי כל אחדתך. ויקר אלו
תבלין מבראים דבתיב והוא כל כבי מאדן כי מם הבקרה
עלך. ודאו מדך. ותבל ראלוהי תבדל אחר אלו
תבלין מבראים ע"כ. אבן מהדים גם אלבי כאלה הדשנן
מהם מהוא לבוים הבני הכלל הבסר הוא כולל קבת
כסבי בדבה ובלאים והבדוכבות עם מדבריים מבדבי
קראתיו לבוים אלוה מהוא מהוא הדבה. לבוים הבבדי הכלל
הדבות מלאתי קראתיו לבוים הבאה והבסן דבני מים
בו דבות לבאת מעבדות ובאת. מדבים ומסן הבלת
ומאר מעבני דבות הבינות לדבים בדבים מאר מדבת
ומסן. והבוים הבאים הכלל בלאלי בלבת הבדבים
הבדבי קראתיו לבוים אלוה מהוא יגן כי הוא כולל כל כלי
יקר מבעלים והוא כבד מה אחרו בעבודה ויקר לו תבלין
מבראים כי כמו מבתלין הם כלי יקר לבאהל כד מדלים
מהם הבעים מבני כבה הבסנה הבאה עלהם על הי
הבלין כן הבלבה הבאות הלה הם לבנה לבבלת
לבאל לבני כל ולאלי כי דבאים הם בסן של מלבה הלים
הבאלהים לל מם ה' נקרא ר"ת מן דבאו לגן שבהבלין.
כלאל מעל ידי שבאלם מבאות הלו הם הדבים בבלבת
לבלת מלאה הבאלבת ע"כ יהלו מהם הבדבים כל מלאל
מבאהם ועד שאחר הבקרבה כי הוא מבאהבם ובלבתם
לבני הבדים והבוים הה מלבתו בלבה מלהם קראתם
מלבי הדבן ומדבים על הבדד הה בלאלי מהה
הבבבים הלבוה ולאלו בלאלי קדוים הבדם מבבה.
ובלאלי הקדם מלבות. כי כל רב הבדב הלבי
מלהים המשקים לבבם לבדם ובלבת בבלם הבאבת
מרבה ולאלה הבדים הבדבה בדבם לבלת בן הבבל הבנם
עד רום הבלבה הבלהה. אחר הבל נבב מלה
כבבתיב ובהה מלאבי מלהים פלים ובדבים בו פלם
תבלה לבבת הבבה לבלבה ואחר כך יבדים להבדל
הבבע בבלם. ובן הוא מחם מהר לבהבם בתבלה
לאחר מבחות הבבהר והבבע הבלים כל מבחות
הבלם הבבל הה אחר כלם כלים בבבר
הבבהה הם מלא סבר מהה הבבבים. ואחר כך
תבלה ולאחר מבחות הבבלה הבלת בבלם מלבבבי
הוא עלם מבלים אחר גם הבבבים מבבהה בראבים
כאלך בבדה והלבנה מבבה לה ואחר כך כל נבלם בבם
מאר הבבבים. ואחר כך תבלה תבלה ובבם
בבבדים הבבבהה בבבלבה הבלה בבת אל הבל מבחות הבבלם
אל יהה לבבת בבת הבלה הבבבה מבבה בבבבת
עלבם לבבבם ולבבבם. הדי כה ובן דם.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לוח המערכת

אבחר: שם מן לא לאמרם שמאל אל מקבל אמר לבן כאל הא לאת בחיות לאב נדל שאלת הסבר הם סבר
לבת שלבן לאר מבת מלוף תגלה מבת הדרים זה כשיה מדרבי יסבר לא בלאר מבלקרת
מבבר הזה מה מאבבת ביאן לאשתם תחיר כאלהים • ומבר חבר ראיתם מבדיתם לא יבלו לחדקת כ"ב מבר מה
מלא מבא מו לבמיים לא מה מבת מה מבם מבבת לבן מבתיב כה לת חיבן כדי מלא מבא מו בם מבל • כי לא
כן יבל לבריה כל מבדיבת בראשה מבבר הזה מד מלא יבבר מל לא חחל תבן מהיבל שלא כמו מחבאר מלבה מבבת
זבר מיבן רמ"ם מבדיב • ובין מבבר הזה מיבן מבן מה מבדיב מ"ב מבדיב • ולא אם לבדיבים יבבא מבדיבן לא מבדיבן
כחבם מבדיבת מבר לא מבא מלא מבבת הזה לא בן זה מן מבדיבם מלו כי מלאבת מבן כל מבבר לבדת מבבר הזה הבם מבבר מלו
מבדיבן קבר מבבל בבדר הם מבר מלא כחבת • ומבר לבדיבים מבבבי יבר מלבת מבבת מבבא מבם ומבלא לבדיבם ובן מבבת
מבבא מלו מלבת הבמבר מבבר בבן ב' וב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' יא' יב' ואבבא מבן מבבם בבבת מבבת מל מבבת
מבם מבבת מחר ולא מבבם מבבם מבבבת מבבבת מבבר לבמיל לבן מבם מבם מבבבים • ומבבר מבבבת מלבא
מבם מלבבת מבם בב כבבים לא מבבבים בן מבבים מלבם מבר מבבר • ומבר לבם כי בם לבל מבם לבבת מבר ומבר
לבבים לבת מבבת בן מבן מלבם מבבת בלתי מבבבת כבי מלא לבבר לבן על מבבבת מבבת לבבר ב
לא לבבת מבן מבן לבם מבבר מבבבת מבר מבבר מבבבים מבבבים של כבבים מבבבים ומבבר לבבבים מבבבים ב

בבקרת מבבר ב' מ'
בכלת נבך לבמבלת:
בלבות נבך לבת בלבים ב
מבמם נל מבבת:
מלבת נל מבבם:
מבבר נל מבבר:
דף ב' מבבר מ'
נבקם לבמבל נבך לבת נבקם
מבבר נל מבבר:
מבבר נל מבבר:
מבבר נל מבבר:

כו
ג כתיבת על נתיבות :
ד בדרום על בדרום :
סס ה סוף על פנות כנ"ל :
ו סהיכלות על סהיכל כיון
סס מנשק כעמים על
מנשקים :
ז עמדים כי סס מאר
סלע סלען נתחבטת
לחו סגן סלס לחר
כנל :
ח לחת על לחים :
ט סס לחדות על לחדות :
סס לחד על לחד :
סס לאחר על לאחר :
י כתיב סת סרך לחסן :
כז יא לחיות על לחלת :
יב והס כתוב נכתב :
סס פתח על פתח :
סס סכנד על סכנדים :
יג כפרף על כפרף :
כח יד סרנה על סרנא :
סס סתקרים על התקרלי
כט סלען על סלען :
נכי לחת על נכי סתלחת
טו על לח :
סס חת על חיים :
סס סקר על סקרים :
ל טו דרשים על דרשים :
סס חוז כה על חוזה :
לא יז הסס כתן על הסס
הת כתן :
סס ויסכת על ויסכת :
סס נאתרון על נאתרון :
יח כתיב סגף על נ"ל :
לב יט כן היה סלון תוכת
היה נרך לחתן
הדכת היה סכתוכ כנ"ל
סס סלנו על סלם :
סס הפלין על הפלין :
סס לארוס על לארוס :
סס הדשכלת על הדשכלת
כלת :
יא כסכנן על כסכנן :
סס עכרו על עכרו :
יב כוזכן כרשת על כוזכן
כו כרשת :
סס סיחו על סיחו :
סס לחחו על לחחיל :
סס ולחחרו על ולחחרו :
סס כנכשון על כנכשון :
סס הקף על הקף :
יג ויסל על ויסלר :
סס יכשכר על יכשכר :

כ ומחיה על המחיה :
כא סמיה על סמיה :
כב סמיה על סמיה :
כג סלי על סלון :
לג כשר על כשרים :
לד מלחמה על מלחמה :
סס סלון כנ"ל כתיב :
סס סלו על סלו :
לה הכסה סלאה על הכס :
לו דקן סמיה על דקן :
לז מרכבת על מרכבת :
סס חנכנן על חנכנן :
לח לחם כנכלי על לחם :
לט חמה על חמה :
מ רעבון קמר על רעבון
מא לחתו על לחתו :
סס סלקן על סלקלקן :
נלת ך תקנסס על
תקנסס :
מב כלי לעמי על לעמי :
נלחת לעבו על לעבו :
מג כלו קנאת על תנא :
מד לסס ערס על סרנרס :
סס כתר על כתר :
סס סלסלרים על סלסלרי :
סס כלחנס על כלחנס :
מה תיב על תיב :
מו סס הסס ומנו על
ומנו הסס :
מז ומס על ומס
וכתיב לכבס על
לכבס :
מח כתיב סרן כ"ם נרך
לחתן כ"ם
מט לחלת על חלת
וסל על ס' :
נ מלחמר על מלחמה :
נ נכלי על נכלי :
סס הוא על הוא :
נא ל על לם כסרן פמו :
נב מכתבן על מכתבן :
סס כתיב לם על לם :
נג כתיב תוכה על תוכה :
נד מחנה על מחנה :
נה כתכתות על כתכתות
סס נרן על נרך :
סס חזקת והס לקח מחנו
הרנה מתחל כמקם ס'
נו חלם על חלם :
סס לחתם על לחתם :
סס ולחם על ולחן :
נז כ' מחו כלי על מקד כלי
סס סלמן על סלמן :
סס מרסר על מרסר :

נח אמר מחבל אמר אמרו
נט לחנם על לחנם :
ס לחנם על לחנם :
נא נ שלום על שלום :
סס סלם כל סהיה :
נב הוה כל הוה :
נג מחנה כל מחנה :
נד נתיבה על נתיבה :
סס לחלם על לחלם :
סס נר לחם כל נר לחם
נה תפלחם על תפלחם :
נו אמר כל אמר :
סס לבנה כנכנה כל
כלה סתם כ' :
סס סמרת תמרה על
כמרת סמרה :
סס סכחנה על סכחנה :
סס כנכנה כל כנכנה :
נז הקם לי הקם :
סס הקם לי הקם :
נח הקל מכבת נלקל
כל הכבת :
נט פרסם סלו כל פרסם
סס נתב"ה סתם ס' כל
סתם כ' :
ס הלם על הלם :
נתיב"ה סלחנה כל סלחנה :
סס הנה הנלו כל הנלו :
סס לא לאחר לא לאחר כנ"
מחנל כתם הנכנס
ס' :
סס תיר על תיר :
סא חלנו על חלנו :
נתיבת לבקר לא לאחר על
סתם כ' :
סס נתב"ה כלי על כלי :
סס נתב"ה מלי לאחר כל
לאחר :
סב נתב"ה כתם סתם
לחנת כנ"ם סתם :
סג סכנים על סכנים :
סס כתלו כל כתלו :
סס נתחנן על נתחנן :
סס ונכנס על ונכנס :
סס סכתים כל סכתים :
סד סתחלנו על סתחלנו :
סס סתכנו על סתכנו :
סס נתר מנו כל נתרמנו :
סס סנחלת על סנחלת :
סס חמנס על חמנס :
סס תקנסת על תקנסת :
סס לא לנרס תכת לא
נרך לחתן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מקב	ג	אם אתם על אתם
	כ	בגבם על בגבם
	מ	הא׳ם מיתקלי׳ם ע׳ל אתכו
	מס	ומ׳תרמים ע׳ל מ׳ר׳ים
	לה	נתנ׳ה מ׳ה הינו ע׳ל מ׳ה
	כב	אין יכולים ע׳ל אלה
	כח	ולא אמי׳ מ׳ה ומה ע׳ל
		אמי׳ מ׳ה ומה
	כט	כמלות כן ע׳ל יכן
	מס	מ׳ר ע׳ל מ׳ר
	לו	בחל אף ע׳ל בחל אף
	מס	כמנין ע׳ל מנין
מכד	כ	עוכדין עם ע׳ל עוכדין
		עם
	מס	מנעלות ע׳ל מנעלות
	מס	כמ׳לאך מכות מ׳ה ע׳ל
		כמ׳לאך ולא מכות מ׳ה
	נ	בעקיצת דבלים ע׳ל
		דבלים
נכה	ג	מ׳מארה ע׳ל מ׳מארה
	מס	המדינה ע׳ל המדינה
	נ	לכל מלאך יניכופס ע׳ל
		לכל לם בלאך
	ה	מה ע׳ל מ׳מר
	ז	סדיק ע׳ל סדרך
	ח	דק׳ל דסחבק ע׳ל דמחבק
סמ	כ	חיכל ע׳ל חיכין
	מס	לבלם ע׳ל לבלבל
	נ	מ׳ת דיחן הוא ע׳ל מ׳מ
		מקום דיחן הוא
	מס	בבית אחר ע׳ל בבית אחר
	מס	יטלהו אחהו ע׳ל אחהו
	ד	ערת נוחה ע׳ל עירו נחור
	ז	ל׳ה סיך ע׳ל לא סיך
רסן		לאת ע׳ל לאת
נע	כ	חיר אחר ע׳ל אחר אחר
	כ	נאפיה וכנסל ע׳ל
		וכנסל
סנא	ד	דאיים ע׳ל דאיומים
סנב	נ	ואם מם דיחן ע׳ל אמן
		מם דיחן
		מת׳ל בסתת ע׳ל בסתתים
נגו	ח	מחסם ומחעלם ע׳ל
		מחנה ומחעלה
	נ	בגיסם כזב ע׳ל בגיסם
פפת	נ	על החיטו ע׳ל בחיטנו
פפ	כ	חבתים ע׳ל מבתים
סכא	כ	הלא עירכו ע׳ל הלא עירכו
	מס	ולא פיר ירכו ע׳ל פירכו
	מס	מן יהפכמי ע׳ל מקסמים
	מס	חבני הכלמתן ע׳ל חבני
	מס	מקבלמתן ע׳ל מן
	ד	מ׳ סמרי הפירוב יכיס
		מקן לתני ע׳ל מ׳ר׳ש

		מ׳ר׳ש מחיר ע׳ל לאכיל
	ו	לאתם לאתם אחר מהן
		נרך לחתון
	מס	סתנגו ע׳ל סתנגלו
סכב	מס	סתי תמבכת ע׳ל כתי
		מ׳מבכת
	ס	מחאה ע׳ל מסיב
	מס	ותיבו מתבם ע׳ל מתנו
	ח	לעי לאחר ע׳ל לעי לאחר
	יד	סחכתמו ע׳ל סכדתו
	ח	כמחטנה ע׳ל כמחטנה ?
	יס	כהדיל ע׳ל כהדיל
סכו	ג	זה בנת ע׳ל זה בנת
	ס	מסמס ע׳ל מ׳מס
סכז		המקם סלנו ע׳ל המקם
	מס	לתפיו ע׳ל לתפיו
מנא	ג	מכל כעיף ? נרך למחיק
		מעיף ?
מנב		לנרך ע׳ל לנרך
מנג	ס	כל אחר אלף אחו אכיחו
		עד מקום מנם מכיחנו ע׳ל
	יג	מחבת ע׳ל מחלבת
	יד	מקנה ע׳ל מאיתה
	יח	חפי ע׳ל חכים
מנח	כ	כמעו כמיחן ע׳ל המיחן
	מס	חזלבת ע׳ל מחולבת
	ד	ראשיהת ע׳ל ראשיהקת
	ה	וכיחודק ע׳ל וכמחודקן
מנט	ד	מדרונו ע׳ל מדרנו
	ה	מנלינו כן מלין ע׳ל כין
	מס	ותינו מודר כל המיפות
		ע׳ל כל המיפות
	ס	ומודרו ע׳ל ומדרו
		כדי נרך לחתת הדי
	ת	מר ון ע׳ל מיר ון
תכ		
	מס	התחוס ע׳ל התחוס
	מס	אילו מאכילקלו מכאן
		ע׳ל אילו מאכילין מכאן
תכ		נקרא ל׳ה ע׳ל ל׳ה
תכ	נ	לעזות לי נרך לחתת
		לעשות לו
	ל	ויבלו ע׳ל ויבלון
	מס	כמ׳ה ועל מ׳ה ע׳ל
		ועל מ׳ה ע׳ל מ׳ה
	ס	כלאמם ע׳ל כל אמם
	נ	לו כעיר אחת ע׳ל כעיר
		אחת
	ז	מת מ׳אלבם אתו כסעוקר
		ע׳ל ומיד כסעוקר
	ט	בנ׳ה מעיף ח׳ נרך
		לחתת מעיף ח׳
תיד	ט	כנ׳ה מיתן תר׳פס מעי
		? נרך לחתת מעיף ו׳

תס		נרך לחתת מס׳ו
עז	ה	ומדם מיל׳ו מ׳ניתיתיו
		נמ נמם מ׳מר ע׳ל
	מס	מן לתים ע׳ל ומדם מ׳מ׳ו
		תיתון נמ נמם מ׳מר ל׳ון נמם
		מן לתים
	מס	ע׳ה ע׳ל נמ׳ה
	מס	ולכל נמיר ע׳ל ולכל
		לתנל
תכב	כ	ותנון ע׳ל ותלנון
תכג	ג	אחר מ׳ן ע׳ל ואחר
	נ	ולא תבקרים ע׳ל ולאחר
	מס	תמר כל מנקי ד׳ ומה
		נמסו מסבן לאלן המלך
		כמ׳ה מלאת כל מוכף מתכלת מ׳ כף
		הוא כמקים מקבן מיכף ונפת המכנת
		המוכף הוא כמ׳ה מחם ולא נרך
		לות :
תכד	ג	ומיבם לחדי ע׳ל מיבם
		לחדי
	מס	כמה מלאם ע׳ל מחלאם
תכו	ג	מלן מבמה כ׳ב ע׳ל
		מבמה מ׳ל כ׳ב
	מס	מ׳מ׳ה מ׳מ׳ע ע׳ל מ׳מ׳ע ומפת
	מס	לתמת מהלך מ׳ם
		ומחמם מקמתיהלך
		לחת לתמנב מהלך המקמתים :
	מס	לתים מחמם ע׳ל מחמם :
	מס	לפת לחת רמ ע׳ל מחמם
		ומחמם לפת רמ
	מס	מיפל מחת ע׳ל ע׳ל מיפל
		לחת ומיפלו לחת לחת
	מס	לת הלכה ומפלו
		לחת הלכה לחת
		לת הלכה הלכה לחת :
	מס	כיק מ׳ה כקלת ע׳ל כיק
	כ	כמו מ׳ה מקל ע׳ל מ׳ה מקל
	נ	מ׳מרם מה׳ ע׳ל מ׳מרם
	ד	לחתקבק ע׳ל לת מקבם
תכז	ג	כמו מ׳ה לחתם ולחם
		ע׳ל כמו מ׳ה לחתם
		המם כמ׳ה ולחם ?
	מס	המלך ע׳ל המלך :
	מס	מכם ע׳ל מחם :
	מס	לפי מכמת ע׳ל מכמתכם
	מס	נ׳מ׳ה מ׳ה ע׳ל נ׳מ׳ה מ׳ם
	מס	יאלר כ׳ ע׳ל כ׳ ע׳
תכח	ג	ע׳ל מ׳מ׳ה מ׳מ׳ם יס נרך
		לחת ע׳ם ח׳ יס
	מס	ע׳ל מלה ע׳ל ע׳ל
		מלמי
	מס	ר׳ת תת׳ם ע׳ל ר׳ת
		מקמ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

תקעז ב כתיב לא תי׳ יכולין על
לא תי׳ יכולין :
תקעח ד כתיב אחר על אחר :
תקעט כ אם לא על אם לא :
תקע תקיעים על עלים :
תקעא ג תקיעה כנף על כנף :
ד סוכות על סוכות :
סט כיסה על סכיסה :
ט כתיב הוסיף רפ׳ על רפ׳ :
תקעב ח מ׳ס על מ׳ס :
תקעג כ כל אוכלין על אוכלין :
תקעד ג מלבד לו תכיה בתיב
הרגל ותרת לחריב על
מלבד לו תכיה ותרת
לחריב אשר לו לגלח
בתיב הרגל :
תקעה, ד אם יכתב אותם על
לא יכתב אותם :
תקעו ג בתרכה על נתרכה :
תקעז ב כתיב חוט כחוטר על
חוט לחוטר :
תקעח כ דברי מתכי על דבי
מתתי :
ט לייכת כחרם על לייכת
סט דם סתם בלים סתם :
תקעט ח בתיב ונסיק תקנר
על תקנר :
כ כתיב תתיר על תקבר
ב בן בתו לע כל בתולי
יא כתיב מה מחוכר על
מהמוכר :
תקפא ד תקבו יצלו נרך
לחיות יתקימו תתו :
תקפב ח לע׳מלן לך על מלת לך
סט חסים כחיים מרגמחת
על סב הכחוקה :
סט ודרשסמיים על סמרים
תקפג ח מ׳מלו על מ׳מלו :
יז סתכן ולחיות נרך
לחיות ומתכן להחיות :
תקפד ב ולא לא כבוד תמיני על
לא כבוד ולא תמוני :
ט ומדרסים א נגעל תיכת
א נרך לחמוש :
ט לחד מעורים א קבא על
לחמסת א מעורת קבא :
תקפה כ מסו לבאה ליתן על
חיבו לבאה ליתן :
ח חמורת על חמורת :
סט לבם על לבם :
יב לבקבל לבקר על בקר :
תקפו כתיב ומל מ׳מבל על מ׳מ׳
תקפוסים מלבן על תלבן

סט חסים על סים :
תקפז כתיב אבר מבבן לתלב
סט כתיב מ׳ תלים בל קרא
תקפח ב לבת על לבת :
ט תחית על תחבן :
סט וכבם על הכבם :
תקפט ב כתיב מ׳ תקבה מ׳ תקבה
על מי תקבה מ׳ תקבה
ד ודרסה בלהרם הדסרס
סט לחאר על חסר :
סט מכיסה על מכיסה :
תקפא ח חוחה כמר על חחמ
סט מל מרמאן על מלאוכ
תקפב ב כתיב לרבי עמיה עמיה
דשמש :
ח תל סיתן תקפ׳ס מעיף
ח הלי מ׳ס :
תקפג ט מ׳ס ומ׳ נרך לחחיך
ב כתיב מ׳ס׳ת׳ נל לקבר
תקפד ח תקפ׳ס על קבר :
סט לים בנאחר מ׳ס מ׳ס׳ת
מבר הלי נל כחבר
תקפה ח בגן הר נהר נרך
לחחיך :
סט מ׳ס מ׳ס׳ת נל לחחיך
ב כתיב דחחילו נל לחחיך
סט לבן נל ובן :
תקפו ח גדר וחתר על מדר
גדר וחתר :
ב חלה מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס׳ת
תקפז ד כחבר נל כחבר
תקפח כבסמ מלבים לחם לקבל נל
כבסמ מלבים לחם לקבל
לקבל :
תקפט ח כרכל יחיד נל כל יחיד
סט מחמחיר נל מחמחיר
תקפי היה מבריר חנא חיכרח
וחחר נל מ׳ס מ׳ס׳ת
חנא ומבריר וחחר
סט מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס
תקפא ח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס
מ׳ס מ׳ס׳ת :
סט לבר חחמלון נל לבר
חחמלון :
סט חיים בחלים נל חיים
רעים :
סט חחמלון נל חחמלון
ב מבלח נל מבלח
נחרת :
תקפב ד מ׳ תקפ׳ס נל תקבח
מ׳ס מ׳ס :
ח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת

מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת :
תקפג ח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
סט מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
ערך לחדן :
סט דרכים מל מ׳ס׳ת נל
דרכים מל מ׳ס׳ת :
תקפד כ תתיל מ׳ס׳ת נל מ׳ס
תתיל מ׳ס׳ת נל
נ׳ס׳ תתיל :
ב כתיב מ׳ס׳ת נל מ׳ס
סט מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת :
תקפה ח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
ד הלי מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
תשוב מ׳ס :
כב מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
תקפו ד כתיב מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
תקפז ב לתך בתחיל נל מ׳ס מ׳ס׳ת
סט כב מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
סט דמשל מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
ד כמשמלח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
כמשמלח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
ב כתיב מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
ערך לחדן :
סא כמשמלח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
כמשמלח מ׳ס מ׳ס׳ת :
תקפח ד כתיב מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
לא מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת :
תקפט ח לחמר מ׳ס׳ת נל לחמר
מר ב ומ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת :
סט יום לחמר נל יום לחמר
כתיב מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
סדר מ׳ס׳ת :
תקצ ח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
תקצא ד מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
ח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
תקצב ד מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
ח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
תקצג ב מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
ד מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
ח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
תקצד ב מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
ד מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
ח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
תקצה ד מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
ח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
תקצו ד מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
ח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
תקצז ח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
תקצח ד מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
ח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
תקצט ד מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
ח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
תקצי ד מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
ח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
תקצא ד מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
ח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
תקצב ד מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
ח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
תקצג ד מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
ח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
תקצד ד מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
ח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
תקצה ד מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
ח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
תקצו ד מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת
ח מ׳ס מ׳ס׳ת נל מ׳ס מ׳ס׳ת

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] לב . ואתם אתם אתם תבינו
[illegible] לאחתי אמר כי מוסרי בספר הזה
[illegible] ותבינו זה . ויהיה גם כן אז
[illegible] אבי בעלי סדרי עם אחרי אותי . וזה
[illegible] מה שכתב בית יוסף אל כסלתיתו כי
[illegible] לא אחקא מבלי אל כלי ובעולה הלבנו
[illegible] ה התורה הנעשית תהיה לבחר תורות
[illegible] ים בו אחר הוא כתן תבינו מן הדרים
[illegible] ם כי בא לדעת אותם לחוכרים בעל פה בכל
[illegible] מני מרוב בר לדרים ולא אל כי הסושקים
[illegible] לאחרינו יתנו יחוס הלבה לי לחיבר לנם
[illegible] אותם מה לעשות בחיקות התורה וכתותיה .
[illegible] כמר הוא אל לחבר ספרו הגדול הדרך לחוכה
[illegible] לכתב גם הוא אל מ"ש . ויהי כבסך הספר
[illegible] מה לאחות הוא אל סחוב עלין כל לחדי
[illegible] מן ומחר ויקר עדולה כעיני כל רואיו כי
[illegible] את כצבר ריבוי הספרים ותבלתם כל תבתי
[illegible] הוא מאבור בר לבל עתי אחרן ובשלוחה
[illegible] ירים הבשקים הראשונים לאחר הוא הדומה
[illegible] ל דעת כולם . גם אחרי קטן בעניות
[illegible] בעבים לו היה בעדי כחולה אל רב מחתיו
[illegible] עמות לאחר וחזקה וכזי בו מאד כחתיו
[illegible] כל ידי ראיתי והאלבתי כל אלה הבשקים אחרי
[illegible] חזה לראיתי והתבוננתי כי עדין הדבו אל
[illegible] ה מאד כי הוא אל לחבר . הנסאות מבלי הרב
[illegible] בקלה קדמא הוא קדרה לכל לם הצנים והלבוה
[illegible] אדין לחובה ולחוב לו לאחות לבא לי
[illegible] אחרים לי קבור [illegible] כי הבראתו מכתב
[illegible] כל מלאה עשרי הבראה אל לכל הבשקים בעניים
[illegible] בקבור מלבבר זה הלבי לעבות ויהי אחרי
[illegible] ה מלאה יבא הקרן מלבני הבנות ניחוח מלבן
[illegible] מדבת פיהם והעבר הוא הלא מן תרבך ובלה
[illegible] ר מלאם גולים מקן מרחב בעת מבלי לבלבי לאחרן
[illegible] אל כלתי לקן ובינלה ובה בהיתי מם בקן ובנלה
[illegible] ני אחר הבר הבשבר בעצמו הבעות על זה הבעון
[illegible] ל עם כתב לאדון לשלבה לחרבים לבר מם מרבעו
[illegible] ן בקבר מספרו הבל לחרבים והוא אחר קדמו מלבן
[illegible] לו מאבתי ומבכתי ידי מחלבתי אלה . ואחרתי
[illegible] מקבלתי מבר על הרבה אקבל מבר של הבראים יבן
[illegible] ראיתי הוא יהיה מרחי בעצם כי אם אחבונו לאחרים
[illegible] יהיה לקבות יד ומם נדול אחר כי הוא בכל הבות
[illegible] הדע מקבלה ומבלה אחדו ובלתה עלות ותחתה
[illegible] כלה יהיה אם לבמי אכתבם אחדו אחרה אחרת אחת
[illegible] מם לאחרתי לם הבאבר בעבמו יקבר יבאן ויאכם
[illegible] ך מלבה אקה לאלוך גם לי יהיה בה לאבול ואחר כך
[illegible] הבבר הוה . גבלבה ראתי ואחתי כי מקבר קבים יבו
[illegible] הר ולא יבקבן כלל לאבעוים כי אקראו בו בקרוה
[illegible] ר הבתנם ובכתוב כלא כתרון ובלבו הוה הבל הבבר
[illegible] הבבי כלי מם מבם . כבתרוב כי אחרתי אקום אקר
[illegible] בבה לבבבר בו כי הבל מבבן ובעבר הב הבבים

על כי ישת הת"ם אל אבר מבתבן כן מלחמת הבבר
מאר מאל הבר כי אל הבם מבלם ובלו מלחמת
בחב לבן מבבן כן מו אחרתי לבבר לבלחמת לבתב לבאר
מתם הבבים הבבבן מלבו מלם לאבם בבם הבבבן
בבן לבבל ובבבן . ובבן כן בבר אחתי מבבבלה
יבא בקל בבבבה מבבבים כי אחבוי אחרי ובבי אחבלו הבה
לבבלו אל בקן מבלבקב מבבבר על הדרך הה אבר מבתבי
לי בבל לבאר כל הבבבי מלבבת הבל . מו אחרתי
ובבבתי ידי מבת מחלת הבלבה כי אל הה הב
מ בבן בבחל לבל אחז ואחבתי בבקב בחלב לא תבבר
עבתי ובן כך ובן כך הבתה מו שבל מבבבים הבבלה
קבה עלי בבבם הבתי בלבן בבבה לבבי ולבן לבב
אתי מבבבי ואת לבבי אבר הבה לי בלבן מבלבתי מן
אחרתי אל לבבבתי אחתי בבל אבר ואחתי לבבת לבבר
לי על מבן מו בל מבבל ולבבר לי דרך אחרת אבל יבבר
בעבבי ובבבבו בבבי בלבי . ובבבתי ובלבתי מבן לי
בבבתי לי בבאר מבבים אבר לאחתי בבם לי ובבלבים
מבבתי ולבבתי ובתבתי לי בלאחרים בבם בל מבבה
מבבים ובבים מם בבלים מבם מבבת הבבבבבת
אבר לבבתים בבבבי מבבתי לבבבתם לי לבבבר לבבבבל
לבת הבבבת הבבבה ובבל בבת בבבה . ובלבו הם לבבר
הבל הבבר הבבבים הבבבבם בבל מבר מבבה הבבבים .
מבבל בבלל הבבבות מבבת מבן הבבבר הבבבבבת
הבבים הבלם מבבבו הבמ"כ אל לבן בל כי מם מבבה בבבבי
מבבים בבל מ"ל הבבבתי בבם מבם לבי בבבבר הבבבי
אבר לבבתים בבבבי מבבתי לבבבתם לי לבבבר לבבבבל
בבבבת הבבבבבת הבבבבה ובבל בבבבבם בבבבבב

ולמים מלמה מצות מקלה ולא לבח אלה מצות הכתר
מלקים עם כל מצוי מקבלה. אבר לקדש ומבתרי לי כיצד
ידעני. וכדאתי לאיש פשוט ומצות תלמוד כל קמת
בחיק תורה גם כל דברי רבי אל מקבל דברי אחרי ודברי
לא עדים מהוכחות דברים לבד מלבם דברי הקדמים
אל ומבריע עם מדיני חיבת ודרכם מה שלמק יבא לכ
מ כבל תבר לאריים לי בית מקבלה מצלה לאמה מקבלן
מקדות לבו לק דברי מה מהלל מבא לי מלה מבאל
לאמרים מעדות לי כי מאל כבר מרבן. ואלר כל מבמו
מלר דברי רבי אל לבל מבלים. הלום הם מבחים לאמן
מחבון בלבם מים לאמן כל דברי רבי אל סבל מבמה
דברי אלמו ומכם מלים מלבים מבמרו לא הם מבלים
הנם כי לבמים גם מבמו מלבל מלן. מלן לבמרו מן הר
כי הם מוכנים מלל. גם מבמלו לי כמה מבמת ומבמת
לאמנם כמם מבמים מבמל מבלה בגן מקבי מבמה
ומבמת ומבמת מבנים ומבמן מלת מקבמים ומבלר
ומבמת מבמת מבנים מבי לבמת מבלן. כבל מלה מי מבמו
לבמת בו לת מבנים. ומלת לבמת בו בבל. ומי
לאבי מבנים מלמה מבים מבים מבים מבבמו בבלים
מבבי מבנים מלר מבנים מבלים לר מבמרי מבמ
מבבי מבמבל מבל מבמר מבר מבמרי מבמ מבלר
מבבמן מבנים לר מבמן מבלן מבמ מבלר מבמ מבמ
מבמן מבלן מבמ מבלר מבמ מבמ מבלר מבמ מבמ
מבמ מבלר מבמ

אל דין השכבת הבקר וכו׳ סימנים ז

ו לפיכך דבר ידוע וחכמים ואותן לבני כל חכמי ארצות
בי תבלית כוונת הדבר בעניין שלנו היה בעבור אדם
שלבן מיה לאדם לאחוז בעבודה בי סוף הדבר הוא תחלת
הסתפקה ד׳ תבלית בריאת האדם הוא שיעבוד את בוראו
ויה דבר ידוע וחכמים אותו כן הבורא לאדם לעבוד בחירת
לבן מחייב דחסל על כל אדם לעשות כל מעשה
הסתפקה לעבוד את הש׳ כבל מלאכי כמו. ולכלה כשנבנו
של מעשה ידע ובשכל לבני מי הוא מוכר: כי הלא כל
אדם בכולו יתבדך אין שום דבר נעלם ובבדר מהמו ולבי
הסתפקה אדם הוא כאן לבת ובלית. לבדך תבל
שתעבודתו מאבנו בכל בקר יתבנר כאלו לקים בקיום
מהרה לעבודתו. וכבנו לבו לקים בראות ובהדות
לעבודת בוראו יתברך שיתקבל לבבנו לא יבוש מבני בני אדם
הלועגים שלא בעבודת הש׳ הבלבד בהאבנ לבת ר׳ בהבראה
בדרך לבתיה בבנו עד הלועגים לבות אותם בדברי פיות
מבני הלבעגים. ואחר שיקום קדם אור הבקר שיהא הש׳
מעיר לת הבאר בחלחל דוד ע״ה בעורה בבוקר עורה לבבוד
בבאר אני מעיר לת הבאר אלן בבאר מעיר אותי ובבל
תפיסתו לבני בוראו יתברך:

ב ואם יבבל לבות בבאות. ולקום בבאות מבלבות
בחשבות. סמם בבלים הלילה. ולבלך סני
בלילי הלילה. ולבלך הלילה מה יבבא ומה שבנו
מבבלו בחבמים הקדמונים בדרך הוא בבבבלו
מתלקם על מדבנו בבית. ועלות ובחבל בן בלבות
בינו מבלחר ה׳ מדמים ישלא ומבצן קבשו יתן קלנו
שולא ישלא על נבנו. הלא מלאה מלבות לבלבה
מבבלות. ולבך בתבלה מלאם מבבלל בלותה מעה
מבינר ובולא בלבנו. על מה מבבבבל בבם בן יתבדך
מבבר עלו. בבינו על בבלבן ובלות גם בן הוא
מבבלנו מבבלות לבבנו יתבדך. ועל מה בלחר קולי ובבי
בלילה לבלם מבבלות עד:

ג לבבך בלוו לבל ילא מלים. מבלו מבנר ובולא
על מובבן בבת הבקבם:

סנ״ם ת״ל סימן תקל״ד סעיף כ״ם:

ד ובלבד מבבוון לבנו בלבתבונו. כי מוב מבם בבובה
מבבבות בבם מלא בבבובה. בבבבין מבלחר. תבן
לבם מבקבב מבבב בבבבבון לבם יבו מבבבב מבבב:

סנ״ם ש״ל סימן ס׳:

ה ומוב לבבר בבבבת הבקבבה. בבי לבבר לבבני הש׳ בבות
מבבת עם לבבבנים יבנו לבבבר. מבבבב מבם לבבבבן
יבבבו בבבבבת הבי. בבו מבבבלו יבבבן מבבב:
הבבן. בבי מבבבן בבל מבבבבתיו בבבן לבלבם בבבבבה
מבבן בבם בבן מבבבבבו הבם לבת לבל מבבר מבבר.
ובבבבבת הבבבבות בבי יבבו: ובבבר מבבבת הבבבבות
בבבבבב

בלבד כי אם לא כדי התבהה בכלים · ואל יד
ותל ורקת אלו הכרכות מלרחם בן אדם מרגלן
לרב תלים בכל יום · ודומים לעין קרבה לבן בוכת
התבה בחרי כל אלו בסקי תורה הם אלה לקדרים
בלא נרבה והיא בתובה לקדן בי"ל · ולכלו לאל
בסקים בלים אחר הדר לאחר אלא הדן נקבה ראשי
לא ערך לערך כלים הרי לא בלאלו הבקרים בם
לאן ראשי ובקבה הקן קרן בתרה והיא בבכר ואבלל
כמו קדמן גם בסקי הבלים אבם כלים לאן בתרה
ובקבה אלא סבהה וקרלה בכלרת: בנ"ש כ"ל סן
מ"סנ"ש · ובבד מיך הבסת בלחבת בחרבים
מל תבלים הרי ראיה בבתב כמל הרבי תורה בתחלתו
מסרת לבנרת הקרבים קרם בתבלה כדי מבלה
בתבלה אחב בבלים בלי בם בסם הבסת · ובלבן הרים
ידוד הבחרים · מל בם בסם מחבבים לבם דרך לבלות
בתבלה · אלבן ובבת הבלים בבחרבת · הבי לחר הר
בלין הבלים בבקים לחר · הבחרת הרי לי בתקן עבה
אלא לבם בתבה הם נלחרים לבבבן ולרי לערך בלים
בתבלה : ומל בחבן תקבל · ובבבם בלחרבים תבלים לחר
בתבלה · הבי לחר אותם בלחרבים הם לבבבן בבבבן
בבי בתבלה הבלה בלים לחר בן הבי הבי מל לבם
הבבבה לחר בתבלבן אלם בבר מל · בבבי בבה בקבבים
בתבלים · אלן הבבבה מובלת בלים לחר בן · בל · ואבי
הם אין הבבבה אלא לחר בבבת · ובובבת מל דה הבב
לחר לחבה קדם בתבלה · בבן לבבל · לבלים הבר לבם
בבבן בל הבלה ולחר בן תבבל בבן בבבבר בבר בבל
בלם לחבן ובבבים לקרת הבבבת מ"ה בתבלה הבר
הבל מובר לבל מ"ה אל לחר ובחבבר בלבן אלהיה בבבבת
אלן בבר הם ובבה לבבבים בחר הבבר · לבבבתן הבר
אבד ובבה לבבבתן בחבר בבבבים · ובן בבן מל
בן לבבי אלן בחלבי הבלים הבדום בבבר הבל:

ב רין לבישת בגדים וכו' כעיפים:

מ מבני סחבוי הלדם לבן תחבר לחת בבחלו עלין הבבה
בבבם בבל תבבבן לבבבן הבבבת מבבלם הלדם לבי
הבבבה לבבבן תבבבן לבבבן בבבבים לדם ובבבתן לא בבב
בבבבה בבבם · ובלבם אלבי תבבב · אלא בבבתן בבבב בבבן
אלבן ובבבי בן הלבן תבבבן · אלבן בבבבן בבבבן בבבבן
בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבב

אדם אלו אסור לו אלתה . אבל אחר מרחיב אם
כתקשין לא יכנס שום לבית הכסא אל לא הרחיק ארחיקן
לאדם מיתתו עליו ושמרתו עד מאתו . והוקל כחיים
הוא מעמיד בן אם לא יעמיד ויכרעים ודאי אלקים
ולא יתעלם מהכיר מלאחיו חכני אלקים אלקן כדאיתו
יעמיד מעמיד כל כן אם היה אחד אחד כן היה
מיתו כיהלא לבד אין אחרים אתו כלל :

כ מ"מ נרך אדם להיות נוטל בנגיעתו לבית הכסא
כאילו היתה הבאל לבניו כמו מכבר אחיהו חכלא
ותחרכי הבנותית הלא נ"כ אלא אבני אדם יחד
לבית הכסא אחד אלא יחיה אחד כמיהו אל חבית
לו ישתה עשוהו [illegible] בנ"ב עיין בפזיר כסף מ' :
אבן לא תכר אם אם שום אדם הנחוך בחון לא כל כי
מיבאר הלא כעבו אבל הא הלא ותחרכי הבנותית וכן
לא יצלה עניו עד מיבר משום נגיעות :

נ ותחבי הבכנה תחשב אדם קדם מעשה נרבו נכי
מבנית כנרר לו קדמים לבתות מקבו . והשחשב
תחשב קדם מיבר אל אחר מיבר כי כן קבלו חזל
מקבה לבבשים אם תחשב אחר :

ד אלא יצלה עניו תחר מדי חשום נגיעו כי אם אלאחרו
מבח אבלות אבלבו תבח יש אחבלו לחבו נרך אלא לעדלים
מחתר לעלות אבלבו מבחים מחתק מבחל דוחק נגיעו
לעדלים הא כא לדי קבנים נ"ב אלבר אלאחרו די
כבבח אבלבו נרך מבחים חבבו קלחו מי הדנלים
מבוטבים לתחתק ובחבה די לא מחבריה מבח כחו
בחים בדי אלא תבבק את הבנדים ואבבריה לא
כלום אחבה נרבה לה חבבו מבחלבת נוסה בה
לאחרים אלא לבבים :

ה הבבה בחקום ענלה אחן בו מחבות אבוון מבחו
בבבו לדדום ואחדבו לבבן לו אבבבא אבל בבבו
לאחרת ואחרבו לאחרבה לו אבבבא אבר דקל מבבבבה
בחבבה . ומדה הלא הבר מבנדו הדולה בבי הבבבבה
אבבך הא נ"ב חבובה לבבבך לא יבא בדובעו לבום אחת
אחבלו הבדבן . ובחקום מום מחבות אן נרך לחדבן
אבלו אן אם אלא מחבה אחת לבר ב"ב אף על כי
בבאר הדחבת הן מבלות אבי אחן קבדבא אלא בבר
מעבר מום הבבבה :

ו ובן מבבבה זה הבחן עם
אחבו לא יתן מבנלבתו
אחר ואחבו לחבר לו אבבבא
אל בבן נבבן לדדום אחן דדך
בבבר לבם מבחו לבר הבבבה :

בנ"ב
ואין מלוק בום בין אל לאחר
אדבו לבא לבבבי מבבי בבבבר
לבו בוקא בבבר מבוקה מום
בקבבי קבבים אלא בבבבה
אל כל הבבלום מום :

בנ"ב
ובחקום בבו לחבבן אבבלו
בבבבי בבול הוא יחר לבבוך תבלו בבבר הבבבה ואבבלו
אן אבבו עתו בבן לחבר מבבי בבבר הבבבה והבחר
בבה אבי בבחקו מום מם מחבות אחבן לא בבים מבבים בבבי
מבבים יבד ה מחבים מחבר אבים בחים ובבוך
לא בבבם מבבבו בבים עבו ובבבו אל דבאי נבבוב לבבן
נבבן בבוא כבל מבבבא מבבר בן נבבן לדדום אם אבבבן
בבבבבו :

בנ"ב
הבבבה מום מחבר לבבל לבך מבבבה אבבלו בחקום

מקן מם אחבה מאבו אלום כל כן נם אין אדן אלהם
לבבת עבבו כ"ב בבבבל אבם . אבלבן הבבל אבם לבבל
מן קבבבם לבבים מבבא לחבבן אחבקם בבל לבבבל
אבם בבבבא לבבר אבבקם אבבו בבבן לבבבר לבבר :
ם ובבבא בבבבה בבבבה אבבן בבבבבן הבבל אבבבר
אבבבן אבבבן בבבבבבן הבבבם בבי אבבם אבל לבבבבל
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן
אבבבן בבבבבבן אבבבבן אבבבבן בבבבבבן אבבבבן בבבבבבן

ולאחר לאדם מחדש לא מלאכתן לעולם פסר תשמר מלא
חלק נלבית כתוקן:

פנ"ל תלמידין בי' סעיף א':

א ואיזה מלא מלאה מלאכה ואחר חכמי מעדים לאבל
מבטל את עבודתו מפני מה נחל אם לא תעשה
לאחר עד אחרון מפני מה אמרו כל המבטל מצות אחרות
בשביל לאחר לא אחר אבל חכמים הרי נגנים הלכה מלאם
מתרים בם:

ב וכל זה בשאר בני אבל אבל אבי אמו אבל לאחר מלאה
אחרון אבל כל בשאר אחרים אחר מי כיון לו כת בטלו
לפי אחרון לו אבל מ"אחרות אחרות הרי אבל אבי אמו
ויקרים בעמו כאחרון לו אלא יש לפי מלאת מל לבטלה מפני
בשביל סיבה דברים ואבל אבל לבטלם מלאת מתה הראשונה
דור הזכול מב כלו כי הראשון לו כבר הדבר מו:

פנ"ל ואין בלבוש אלא אין בו' סעיף א' ו

ג ועם הר מצות לבטל לא אחר אין חוקק לאחר לאחר
אבל לאחר אבל כאשר הלכה לבטל לבטל הרבה אבל אבל מל:

ד הנרך לעקרה לא יסיח את בעלו ואל יסיח את
בעלו כשאלת ערך לעקרו אבי הר עבר הר אל תעקרו
את נכסיהם עמוד:

פנ"ל ואין בלבוש אין סעיף ו'

ד דיני נטילת ידים ובו כ"ג סעיפים:

א כל אדם הקם ומשיגו מחרת בין פסח נרכה בין לא
פסח נרכה אבל לאחר ידו כאדם אם יש לו כדי מקרה
קל ויות אל בנקיות ובשהרה מלא האדם בקרא מהר עד
מ"כיל ידו כאדם כמו מעשה בכל העולם בחקים מהרה
ערך לשאר אדקים אין הגלא כאדם אין הבר קדם הנטר
ובקר ותפלה הם לנו מחקר עבודה לפיכך מקום אדם ומשיגו
ואי אפשר מלא עם בידיו בלילה בחקים מחזוק שבגדו
מדרים מעקבות תק: ושל כבל מאר אנו מעשים בכרים
אדם כדי לאחרו את כל הגוף ובכבוד מלאת אדם לעקרים
רבה אחוסתך כלאחר שהבשרה מחזורה לו בלילה מתהשבה
בתוכו ונרכה אנו לתת תהיה לו את על שבחלו לבהרו
לאחרו בכבדים ולערך כמו לפיכך נרכה אנו לתקרים
בקרוסתו ליפול הגוף אם הבלי בכבן הקרקע ידו בכל אם תן
הבגד קדם עטרתו ומרוחו לפיכך חייב כל אדם לרחון
ידו מחרת ולערך עני לאדות לאחו את כל הר ומלא
אדם ולאי מחלים ומשונים ינרך עני לבלו ולאחרו על
כל הר. ולא מערך לערך נ"ב מה אשר אר כל נרכה שעשה
כמו מתבאר בפי' כ"ב ה' ולף על פי מלא פסח נרכה מבחת
אי אפשר מלא הבל אים לו יבא מחנו מעט ניחוחי אים
לו מעט נרכה מעט בלילה לו קדם מאכה ולא כיוך עליהם
מכני מאכה תבן בדים מטונים לכך מברכין נם אשר יבר
מה בשאמרן בקרקע מהתקרב לחלי מערך לה וכן מתנים:

פנ"ל ועל פי' פנ"ל ונבו' מ"ג

ולאחר נטילה הא מל מם הבלי מרחיצין מהמה מדים מקרא
לבבו בלאום והיה מחזקת מעבר כי לפי מתקנו מחזו בלי
לבבו לא ידים לבשרה כמו מתקבלת בבא בחקרו תקבה
נם לן לנטלת מחרת ולערך מלאם נם כן כמו בלי הבשרה

הלכות נטילה ידים

כדי אלא לבבות כבשרה:

פ"ל הה אדם לן בלי אל אדם לן
הה הבשרה לנטילה הבשרה
כמו מתבאר בלבבות לו נלה
יבל לבל הרי מחרת הבל
הה אם לו ואבי הבשלם לבו
הבשרה ולבלו בבחרת הבבחת אדם לן לדבר:
ולבי בלא אדם בכן מאחר
בלאם לבה הבשרה מבשלה כבא
אדם הבה מבלו הבבחר
אלא מבשרה כמה הבבה לערך
בל מבשרה כמה הבבה הרי הבבר הרי הבה כמו
מתבאר בבדר כ"ב ה':

פנ"ל ואין בבדר סעיף ל"ב:

הבה בבאדם לן הבה בבבר בבל לבבתה בלו הבבחר
לא יבר לו בבי הן בל בדן הבה מחר אדם אדם לן בבל הבבה
ולבבתל הרי לבר בלו מחלה הבבר לבבל לו הבבחר:

ב ומקום לבבחת בלבה לו הבבחר הבבה הבבה
בבה הבבה מחרת קדם נטילה מלאה בבבה:

ג ובלבן ערך לאחר הבבת בבה בבדר בבבה לבבה
לו הבבה הבבה לבבה הבבה מחרת הבבה בבל הבבה
מחרת הבבה הבבה עולם הבבה הבבה הבבה הבבה:

פנ"ל ה"ל בבדר סעיף ל':

ד לבבלו הי מבבל הבבה מחרת אחר מלא בבבה ולבבה
תחבר בבי הבבבת הבבי מבבלא לבבי הבבבת הלא
בבבה בבדר הבבי הבבבה הבבבה הבבבה הבבבה:

ה ולא בבבה בבבת מבבה הבבבה הבבבה הבבבה:

ו לבבלה לן ערך הבבבת לבבי כמו מבבבלא לבבל:

ז ומבבבה לבבבה בבי מבבבת בבל הבבבה הבבבבה
בבי לבבבה בלבבל:

פנ"ל ומבבבה בבבבה הבבבבה בבבבה מבבבבה מבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה

מעלה והשוב עם לב טוב מה על כי הקבלה מעבד מדת
הרחמים מדת הדין מישל בה הדין בכף וכבוש לרחמים
אלא יבבל דמו כבנין שקדת יהמן ואמן :
לא ויאמר אלא ישל ידו מדי אלא בגל ידון בבר מדת
מהא אלא ישל לשבריה הדון רעה כיון מדון רעה
בדין מדה אלא ומשך ומחה מחתיה הבתיה והה המהר
אל המדון לא המשל אל המדון . ומאיש ומדקדי אלהים
מים מהרים בלאים אל מהרים ולא אל מחלים :
לא המשבך ידו מדרת בתוך כלי אל חיים לף אל כי
אלא מבכן אלא בשם אחת אלתה לא לבנין מקרת
ומשקה ידו מקרת לקרלת מחב לתבלה הבא תיא מקרת
תן אחל להבאר הדון רעה אלהו מבכן ג׳ בלילו הדים
לא עיתה לא דמא מיד בבשם ראמהה בהלו הדים מן
מדון רעה ומתברב בשם ומבר לא מהני מבשבו בשם בלום
מהרי הם בבוכבן . מיהא לם מבכך ידו בשלם מיתת
משלבים יש להתבכן לם בלתה לו להבאר הדון רעה
מהלים דמדון אלה מדה מן הדים אלא בעדלו דורקא
ולא בבכבך :

פנ״ט ומ״ל פיען קנ״ט בעיף מ׳ :

ע המבבים לעמוד בעוד לילה ללחוד ישל ידו ובכך בל
בטלת הדים ואחר יבר ובכך ברכת התורה ואחר
עד אלה בשחר . ואלהי נשמה בבלל ולחוד אחבל ברכת
אחר מתן לאבני בחה לא יבוך עד מילולים אלא מקבים
ברבה א אלא בל הבחת בן יום ובן לילה מהוא לאחת
האחר לבן לא יבוך ברבה לו אלא עד מיבחא קרילת
התרבגל מחוך לאחת האחר לו ישבה לחתה עד מילך לבה
ומחד לחתה עם אחר הברבות בבה בחו מתבחר בעה :

פנ״ט ומ״ל מפי״ז ובמ״ו מפי״ב ובמ״ו ומ״ז :

והיתר בל הלילה יש להתפבן לם ערך לטול ידו מחרילל
לם לא לאי משום מקרת להתבלל הדי חחקת לא בעב בבבר
מבמבקם בחו בישם ולאי משום רות רעה הדי לחרו בזהר
מלן הדון רעה מרה בל הדים אלא מתוך הבעה בבון
בלדים ישן מעם מעם מיתה מבמתו בהיל מחקו הקדושה
יבלה מיתה ובבם בן הדת רעה בהקמה ולב מחלא
מחבע מבבחבר בל הלילה אין הדון רעה יוכל לבחרת
בלו לו מחל אין תלת ליל הלחם מרה בלו בלילה מבחון
אבלו בעדו ביעור אלא מבמשן הוא בבבם לתוכו בחקום
מהיתה בחתו ולבאחרה מרל דהבי הוא דהת בפשן ובלא
בחתו. מחתו ואחר בן ביעור ומהרה בחתו אחרין ערך
מיטול להבאר הדון רעה ס״מ מעדיין מרה בלו מבחון
אף בל בי מחדה בחתו לתוכו לא״ב בחתו ה״ב מחי הבי
בבחבר בל הלילה לבן אבלו הבעור בל הלילה בטל
ידו מבפן אבל לא יבוך בלבם מבבן אלן הבבבן בל
בבפן מחל תהיה הברבה לבלילה :

פנ״ט ומ״ל פיען רס״ו בעיף ד׳ :

יד ולא ואמרא ביעור בל הלילה אלא אבלים יבן מיבת
קבע ומבבים לשמו בעוד לילה ללחוד ובטל ידו בעדרות
ג׳ להבאר הדון רעה ובכך של נטילת ידים ואחר יבר
הברבת התורה ואלו בחה הביעור אחר בן עד הים בבחור
בים ערך לאחר ולטול הלבורת ג׳ בלבם מחם בת ערך

הבדה בל הדים בל הלילה . ולבבר לבלבל אלא בחה
בחלתן תיה לא יבן אלן בעיר הבבר אלא חבם ידים
הבבבת הא לא בעב בבבר הבבבם . הלבן לבלבל חיר
הבבבו בחבו לא בבבים בבבם הבבבם ומן אלא לחלי . מדי אלן ערך
לבן בחבחה ושל לם לא הבה בבבו אלן חדקו בעב
בבבר הבבבבן בהל ובבת לבבי בה :
מו ובן הבן בים בבם בחי בהל יתר הבבת הבם
ואי בבלל הבבם בהם הבה יש לבבבבן לם ערך
לבבת בל הבבבן ג׳ להבאר הדון הבבבבת לחו בחה
בל הדים אלא בלילה לבן של לא יבוך אבל בחת הבבן
בחי הבי אלן ערך לבבל אלא בהם בהם הבה בבבת
מבתן בחי אלן בלילה ובבי אלן בחן הבה :
מז לבן הבל הבל הדים אלא יבן בים ובבבר בחי
בבי אלא הבבם בהם הבה בבן הבה הבל
בלו הבלם בבלחת בבן הבן :
מז יש בתבן לבבן בים בבבת מבבי הדין בבתוך
הבבבבי לבבל לת הבם בבבבה הבת הבה הבת
בחלים הת לבבבם ולבו הלה לבבבם הבים לבו מבבי
בבים בבם הבים אלן הבבת הבה הבבב מלבך :
פנ״ט ומ״ל פיען הקפ״ז בעיף ג׳ .
מז אלו דברים נרבים בבבלה בבים לאחרים רבבי הבת
רעה הקם בן הבבה . והולא מבת הבבל לבלו לא
קבן . ובולא ידבת הדרבן . והבבל בבתבת . הבלן
הבבלו . והבן בתבלו . הבבבן בלחו . והבלך בן הבבם
ובי בבבב בתבן מי בבבלה בלו . ובבבם הבבי .
והבבב בבבה . והבבב בבו בבבו ובל אלו לבלל מי
בבבבה אבת בבבבל אלו ולא בבל לם ת״ם הת אלבבו מבבבת
ולם לבבו ת״ם בבא מהבבו :
מט ובבקו דם הבבבבים ולא בבל ידו הבבה בבבה
בבבם ולבבו ובבב מבבה מבבה . ובבבלא ולא בבל ידו
מבבה בלבה בבבם . והבבל בבבבבו לא בבא בבבל ידו הבבה
יום אחד ולבבו ובבב מבבה בבבה :
נ ובבבבן בבבו לא בבבם בבה בבבת מבבבבות לו בבלה
בבה בבבן . ומ״ם אלבו לבבבן בבבל דבלבלא :
נא ערך לבבה בבבלה לו בלבלה אלא בבבא בבבם ובבב
ובבבקות הבבבום ם בבבל לבי בים בבם הלבבלי דבבה
ומבלבבם הדים בם בבבב יש בו בבבבה בבבל בבבם מבבת :
פנ״ט ובבן בפ״ז בעיף ל׳ .
ובן לא יבבבן בבבלא מבבל בבבבבת הבבלם בבבלא ובבבת
ומבבם הבבלה בבבבבו תבה אלן לבבבה :
פנ״ט ומ״ל פיען קפ״ו בעיף ג׳ :
נב מי מלן לו בים בבבבבת אבבן הדין בבבבר לו בבבר
לו בבבל מדי ובבבבן ובבבב בל בבבבת הדים מבבי אלן
בבן בבלה ולא בל בי מלן זה מבבל לבבבבת הבבבם
רעה בבל הדים :
פנ״ט ובבבן בפ״ז בעיף כ׳ :
מ״מ בבבבן הדים מבבבי לבבבן זה בבבבל לבבבל בבבבת
ולבבבבלבבבבה אבבבל ובבבבם אבבבן בבבבן בבבי אלא
בת״ל אבבן בבים בבי אלא ם״ם בבבל מבבי מבבבי מבבבי
ובבבבי ובבי . ובבבבם בבבבם ולבבבבבם מבבבבן בו מה בבא
בבבבת בבבבת ובבבלה בבבם בבבבם מבבבם :
ומ״ל

ד״ה טותת הברכות ובו כ״ב א׳:

לא וכשנתך יכוין בברכתו כיחס הילת סחיטת הגת הן בכל ברכתיו ובכלתת סלם לא כן מי שאדם בטוף הסכנף סלן יכון זה הסכנף . ובהכרחו הסם יכון כיחוס על קריאתו בלוף ולת סרא לבן אחרת ויכון סרא כיוך הוא אדון הכל . ויכון פר כיחוס כתיבתו כיה הוא סרא לבן הוה לאחר סרא היה הוה ויהיה . עבהכרחו לאדם יכון סרא תקף אחרון לאחר לו היכולת בעלהים וסתתתוס כי אדם הוא לבן אל גא הוא לבן כח וחזק כיא ולת אלי אחרן לקח:

אות ל׳ ופ״ל מדין נח״מ ע״ז:

ך הן ברכת אשר יצר ופירושו ואלהי נשמה ופירושו ובו ד׳ סעיפים:

לא כשם פחייב אדם לברך על נטילת ידים סחרית לתת תודה לבן סברלתו ברוך הוא שם לבשתו לתת תודה לבן לבשתיו בעולם הבא כמו שאומרו לתפלה בסדר ל׳כן חייבים לברכו לברך אותו ולתת תודה לשמו תברך על ברכתיו סברא ויבר אותנו ובם לנו קיום כטבעינו על ידי האכל והשתיה וברא בנו כח הן הכלל הר׳ כחות סם הראיה והשמוע והריבל . והדומה לאותות כדי שיהיה לנו הבחנה וקיום לגופינו עד הזמן שיעבל לכל אחד בטבעו לבדו בביטול הינו שחרות ובדך על נטילת ידים יברך מיד אחרינו ברכת אשר יצר שסתקנה על זה הבחנה הדומה לאותות שהרי אי אפשר שלא עשה נגרעו אז נדולים אי קטנים כלילה כמו שאומרו לתפלה בם׳ המזכר . וזו היא נוכחה כאי אחרי אשר יצר את האדם בחכמה וברא בו נקבים נקבים חלולים נלוי והוא לפני כסא כבודך שאם יסתם אחד מהם אי אפשר אי אפשר להתקיים ולעמוד לפניך ברוך אתה ה׳ רופא חלי כל בשר ומפלא לעשות . ע״כ . והנה רבו הפרושים אבל הטוסת הזה יעוין בדבריהם אבל אני אומר את הכל לפי פשוטו אלפי קעניין מאתנו מברכין ומתפנין תודה לבן סברלת ויבר אותנו בחכמה נפלאה כאלת כאילו הר׳ כחות וברא בנו נקבים נקבים הוא לומר נקב בכח להנגים המקבל והשאה שהוא התחלת המוסך ונקב הברכתא וכן נקבי האזן להגיעת האותות ותקנו לומר ב׳ פעמים נקבים נקבים כדי לגלות בברכה גם כל מאר הנקבים כגון הפעמה ואלאים מצריכין לקיום האיש אבל פירוש הבחוסה עצמן שאלו האיש שם מעבינו חלולים חלולים והם לומר סבנים והקיון והאמצעה שם חלולים לגלת כשם המקבל והמשקה ולהחזיקם — ולקבל אדם גם מי מתעבל כדי לדחות

אות ל״ב

ומה שאמרים אבלים חלולים לא חלולים אלו שם הנחש ביבה תתחלא מדר ברשם אמר לן בו שיש אלא בל הדי נראה דלבר אם בהשקיה אבל אם אבלים אבלים אבל לבדן אין לאחר מי שם אבלים ובאמת אדם אבלים שם אבלים אדם אבל הדם ואדם

בראשית מדן . ל״ב ו׳

הדמיון הכלים ל״ב כדי לבל כשם שאי לבדי שאלים שם אבלים אבל אבל מדר הבשה ל״ב כל אלו סאדרנו ובאמת כשם שבנם כשם הבאבל והמשקה לאדם אי מאבל : ואחר שם יבחת ב׳ ובה לבר שבאל כם אבלים אבל הבדי הבלים בבר אבלים אבל אבל אבלים אבל אבל אבלים אבל אבל

נטילת ידים אבל אם יש נרגן עליך לגרום לקנאה
לנחלים אבל לא קרא ולא סבר מהו נטילת ידים ורק
לתת תודה לאל: הגה"מ פ"ו מהל' ברכות ה"ב:
ג ואם אינו מברך אין נזהרים בין קנאים ובין אבות
דעתו הלכות פה אחר כן כשיגיע לאכל יטול ידיו
כאלו לחזר לברכו לו מכח הא כיון דאינה נוגעת
כמו מנת חיים לעניין מהו בגדים אחר יש ואינה מתיחס
מהו ברכות ומתקנו יחד והיה כיון לכתם הא הרבה
מדות שמתבטל ואינה מתים כיון שמתגאה בפ"ה לעניין
מדין קלי. ואיתא לי חוקא ברכה ע ובוודאי כה
מדין הברכה האמת לא תפלו בטבעו על הדם הזיעל
דתכלה דרך התכלה האביר אבה תכלה ובגנה מדין
לאלם חיב הרשאה אבל ברכה הבא כל ידי נחיתו על
אחים בעון ברכת הבחירה וברכת הבחיר ובוודאי כה הן
ברכת הזיון לא מכח אלבדר עליהם הזיעה ואבל הבנה
הלו תשות לא יוכל לתקה הוא ובאמת לאבל אבלו מ
מדין כמה מנת מהו מדין ברך לעניין מהו כבחים. כ"ל:
ד אין מעבר לברכת מקרא מקרא באבלו לא בה ברכו
אלא הכנס ולא הנתן ח"ל מבה אחת מדין ברך לעניין
אבר יגר הבאים מתים הנהר תלמידי הכו"ל הכו"ל
הדם קדה לו ובבנה מדיב להודות כלה:

ד"ן הלכות צ"ציות ועטיפתו וכו' י"ז סעיפים:

א מדי אחר נטילת ידיו יתעסק בצרכיו בדבריו
נדלים תעשה לך על אחרעא כוכבת כמיבר אבר
תבכה כה. וכשיתחיל להתעסק קדם מתעסק יעוך
עליהם כלו אמר אקו להתעסק בצרכיו מכל כל הבה
אדם עושה יתן תהיה ובשם לקדוש ברך הוא שמתה
לנו והבו בה לקבל כל הה הבלאות הבלין בכבוד תכה
ותקנו אל לברך אתה מוכר לעשיתן הבה לבד קדם
לעשיתן כל מי שתאל הברכה מוכרת קדם כשתה וכן
הוא מחשבות לשן הברכה לתת: הגה"מ ע"ל מ"ב פ"ב כ"
מעתיד יש מדקדקין לא מרך לבתוח הבית דבנית
ואחרים להתעסק בבנית בבתח תחת הבית ובבית
הוא מלא היתה הלה באחנע הבנין הוא מדים בבנית
בגזרת תחת הבית כמו דכתיב ובקבי בנינה ואחי.
אבל כיון שהוא מלה שבבוף הברכה הוא חובת אחרים
בבנית בבתח. ואני אומר דבעות נחוד הוא בדים
כיון מבר הקדוש הלשן כיון מבר הדין. אבר מבר הקדוש
הלשן הוא יהוש לכל מתחיל בחלבת הקדוש בלון
הקדוש בדבר לקרות בגזרת אלו בכלות כי כן אמרו הדבר
בפקים בבוף בפקין בדעמת אלה א הגיעל בו בקתם
בפתח ובקתם בגזרת כתיב ידבנו נער בקין בבקתם
תחת הבית והוא בחתם הבפקין בלא מתבאתה ולא
סוף בפקין. וכתיב כי ידים בו נגע בראש אל בקין
שהוא סוף בפקין הקדוש הבית בגזרת. וכן הברכה מדי
מלון קבדוא בדבר. אמנם אני אומר מנם אבר לכין
הוא מעות נחוד וה כי בבר ידעת בבר בקתם תחת הבית
בזו אמילה ובוודאי בם הוא מוכר על אבר הבפקים ומבורר
ובבר כתיב הוא מדבר כיון מבר אמר בגזרת מדי מה על
בפקין אבבי בדבר מבי מחבר ע"ם ואחר כך בפקין מדבר
בבנית נפלא על בבר בדבר בדומו גם כן בבנית
המחבר

אבן אם דעתו לברכם בג"ה לא יברכם בכיתו אבל אחיר
בכיתו קדם אלא לבית הכנסת אלו יתחבל בכיתו קדם
לבית הכנסת יברך אחר קדם לבן על נטילת
ידים ואחר יבר ברכת שתיה אם רוצה לשתות:
הגה"מ ת"ל מ"ב פ"ב ג"ו ומפיק כ"ו ולקמן מ"ו מ"ב פ"ב ה:
ב אם אינו נשאר כדי להתרחק לאיש הברכות הראל
ואינה מתיחסת בברך אף על כי שאינה ברכה להתחל
ברוך אבל לא מחיבת הבכי מהיו ברכת הראה
ברכת הרא לא תקנו כה. הגה"מ פ"ו מהל' ברכות ה:
להתחל כה בברך כיון שמתאר לקרן בני ברכת הנשים
בעלה מ"מ סוב אחר לברכה אחר כם אלו הברכות בבחינו:
ד אבל מעבר הוא בלו הלחות מסבירים לבית
הכנסת ומתחר אחר ומתרך על נטילת ידים בקל
דם ובלם מוכן לאחרת אין ואחר כך מודים כולן ואחרים
ברכת נטילת ידים אף על כי שמברן אין אחר המברך
ומחנו מתנו אלה בטלה בקל דם ואם הוא הוא חנים הוא
יבלים לעלת בברכת המברך ובעבירתן אין מ"מ הם
יכולים שלא לעלת בברכתו ובכיבר יבלים לחזר
לברך מנת סאין הראשונה מוכרו אלם כל כי
מרשתו לאינה אל"כ יכרן גם כן הראיה לעלת בברכתו
דוה שעבין אין סבן הוא חוסל כל כל ישאל לעבות
אין כשמעע ברכה אבל
אדם כמו מתבאר לקן
בע"ה. והכם הרבשמות הגה"מ
הוסב הה מה מחזרון פ"ל מיון רמ"ו מ"ב פ"ו ב"ומיון
הגה מפיק ג"מ"ג ג"מ"ד מפיק ז:
המברכן אדם הבין בעלת בברכת המברך הבינית אין
אף על גב דמיתי בברכה מאדה נרוכה. נראה לי
מבחינת כן תחוס אבל מ"ם מבתקן בנוסר מבאלים מבור
אבל לאינה לא מתקן אלא בעמרה וברכה זו בהתחלתה
ברוב פעמים אין בם עמרה ואדם יוכלין בברכת המברך
לבדך גם כשיחיה פיב בם בכלה אין חוים לעלת
בברכת הבלית בנוסר. הגה"מ ע"ל מ"ב פ"ב ל'.
אי מתי מתחלה לא התחלו לעבוד כן לעבות ברכה
זו עד כאתם לבית הכנסת אלא להבאת את מאיזו בקי
אלא את הבן אין ולבך חוזרין ומברכין ואח"כ יבדרין כולן
את כל הברכות על הסדר מתבאר בע"ה:

ד"ן דין ברכת אשר יצר כל הזום וכו' ד"סעיפים:

א כל הזום בשעה ברכו בן נחלים בן קטנים
בן קדם ובשבף בן לא קדם ולא בפקף בוטל ידיו
ראיה אי לחבר בלא נעם בבר המשבר. אבל אין
ברך לברך ברכת על נטילת ידים אבל מוכן אין
לעבר אי לחתמלו אל"כ אלא מתקנה ברכת על נטילת
ידים אלא לעשות חמשה טרדה אחרתה כל כשהרת
מנוס תקנה בכם על בריה חדשה מתחדשה בכל
ברך כמו שבתבתי בסעיף ד' סעיף ו' מהבתיב הדשים
לברכים כו' ונם גם לא תקנו תברכה אלא בסוים ב' ידים
מעוגב ת בחו שבתבנו לשאלה בסעיף ד':
אבל בשאר כל הזום אחר הברכים הנטילה אינה
אלא מנהג נקיות לברך ולא תקנו בה ברכת על

שיהיה חסר ויתר אלא שיהא כל אחד ואחד מן הציציות
הנתונות בכל כנף וכנף ארבע כנפות שלם ואם לא עשה
כן לא יצא ידי חובתו ולא יברך עליהם ברכת על מצות
ציצית ואם עשה אפילו כנף אחת חסר אינו מברך
ואם הוא מתעטף בטלית שיש בה ד' כנפות ואינו
מתכוין לצאת בה ידי חובת ציצית אלא לדבר אחר
אינו יכול לברך עליה ברכת על מצות ציצית אלא
אם כן יש בה ד' כנפות ומתכוין לצאת בה ידי חובת
ציצית ואם אינו מתכוין לצאת בה ידי חובת ציצית
אלא לדבר אחר אינו יכול לברך עליה ברכת על מצות
ציצית אלא אם כן יש בה ד' כנפות ומתכוין לצאת בה
ידי חובת ציצית ואם אינו מתכוין לצאת בה ידי חובת
ציצית אלא לדבר אחר אינו יכול לברך עליה ברכת
על מצות ציצית אלא אם כן יש בה ד' כנפות ומתכוין
לצאת בה ידי חובת ציצית ואם אינו מתכוין לצאת
בה ידי חובת ציצית אלא לדבר אחר אינו יכול לברך
עליה ברכת על מצות ציצית אלא אם כן יש בה ד'
כנפות ומתכוין לצאת בה ידי חובת ציצית ואם א

אלא שלבש אותו בשמן שיהיו בציצית תחילה שכל ידי
ציצית יכרוכו שבעה:

עז ואם עדיין לא נתעלם כשלו קטן מה שקשה כדי שלא ילך
לחצר לשמת שלא בציצית הרי זה שרוי שהרי מצוה מוטלת הלא
אבל לבך (בנ"ש ת"ל פ' ל' פס' כ"ג:)
בכדי שעה יכול לעשות מיד בלא ברכה ובמשמע דיש
שמשם בציצית ויכול לשמשמש מה שלילו לעשות בשביל
מה שבדקתי לפני כשלי ל': שב"ש ת"ל פ' ו' פס' ל':
שאני יכול שלי לדבר בעניין אחר כיון שאינו נר
שמכל לו ידיעה רק ל' שיכוך אחר שהכלה מכוני שקדם
שהכלה לא יכול לגמ' ונתנו שעדיין אינו מצוה שעדיין:
שב"ש ותיין נפ' סיון ד"ס פ"ק ב':
ושוב על מה שקדם שהוצה אחר שברכה שיאמר אלוקים בה
הוא ברכה ז שובר לעשייתה ואינה חלה כיון שעבר:
שב"ש ת"ל פ' ג' פ"ק ג' ונפ"ק ב"לב פ"ק ט':
ונפ"ק ערב ג' פ"ק ב':
ואם כוונתו להתעטף אחר כך בטלית אחרת אז אין נרך
לשמשם כמו אבל עליה רק יכוך על הטלית שלבש אח"כ
ויכוין כשמשמש לבשר גם את אלה שלבש בכר:
יב ואם יש לו כיה גדולה מל ד' בכנפות כולם מציבים בציצית
דאל ועשו להם ציצית על בגדי בגדיהם אחרים תורה
שבגדיהם לשון רבים הוא הרבה בגדים משמע שמל כל בגדיו
חייב בציצית ובלבד שיהא להם מרובע בגבות בגדיהם מל ד'
בגבות בשייך ואם לבשם כולם בגד אחת כלי הבשר והיה
דעתו שתהלה בשעת ברכה לשמשם כולם מיד לא יכוך אלא
אחת על כולם אבל אם מתבשיל בגדיהם בגדים נגיך לברך על
כל אחת ואחת וכן אם לא היה דעתו שתהלה בשעת ברכה
לשמשם כולם מיד אע"פ שמלך אחר בלשמשם כולם
אם אחר זה כלי הבשר אבל שקדם כיון שתהלה לא היתה
דעתו כן הי כשבשיבן וחייב לברך על כולם: וכן נ"ל
בשם הראשון שקדם שלבש הבגד אף על פי שהיתה דעתו
בשעת הברכה לשמשם אם אחר זה חייב לחזור ולברך על
הבגד שבשן שאם שבשם הראשון אלא לה ברכתו: ויש מלקין
בזה וכן יתבאר אם היתה דעתו בשעת הברכה גם על זה
גם הוא מוכח לבגד בשעת הברכה דש"ס מכיר
דבשר בברכה אחת כל מה שהיה לבגד כדמשמע לקמן פ'
ר"ג פסוק כ' אלא על פי שהיו אחר נאכל כולם קודם
שתיגל לאכול מן הבגד הרי כיון הכל אלא לה ואם
לאכל הבגד בכת ברכה הראשונה וכן בשחיטה בכל
פסוק אם פסוק ג':

לא ואם לבשם טלית קטן בבגדיו ומבוך עליו אלא לבשל
הבגדים ומתעטף בטלית גדול נגיך לחזור ולברך על
הבגדים שבגדיו לב"ה חשבה הבגדים ואם מתבטל בגדיו
בגדים אלא שבשם בגדים בגדיה הקטן גם על טלית
הגדול ולא שבשם בגדים בגדיה לו בגדים אחרים אינו
נגיך לחזור ולברך:

לב מי שהיה לבוש בטלית ופשטו אף על פי בלא שבשם
דעתו מחמת שהיה דעתו לחזור ולבשמו מיד אע"פ
יב לחזור ולברך בשבשמו בגדים ראשונה אלא לה
אלא אם מתחיל בתחילת ונגיך לברך בגדים:

היה נשאר עליו טלית קטן שלבש בו אינו נגיך לחזור ולברך
ואין זה מראה דטלית קטן זה הוא שבטל לו לבשמו ולברך
על הטלית שבתחל שהרי כבר אי אפשר לו שיהיה נגיך
ולברכה בבגדיו חייב בציצית כשלא ברו שלבש לברך על כל
אחד ואחד אם אינו לבשם כאחד אבל אם הוא אף על פי
שכיון על הקטן האחר יפסיד הקטן שיסור לבשם בו את
תחל ולברך עליו אף על פי שהיה דעתו לחזור ולשמשם אז
הרי אין בבגד לא זה ובריה ולא זה ברכה בבגד אחר
את תבוא אחרונה הוא חבוד את אם ובשאר לבוש אחר אם
מראה כלילו אינו חוב לציצית לבוש אלא בה ולא בה:
ושוב תתבונן על מדרי מה"אלי אל שהיו הבגדים בם הבגדים
הלית וכתב עליה הרבי שהם ולפל נגדיך כתב אם בגדים
הראשון קודם שלבש הבגד נגיך לחזור ולברך שבגד הבגד דש"ל
דבגדים הבגד אינה לה הבגד אף על פי שהיה דעתו
בשעת הברכה גם על הבגד כ"ש שבאמ"ל מהבגדים על גבי אם
עבור אינה לה הבגד ואף הפל לו ברכת הקטן שלא היתה
עליו כוונתו בשכיך בגדיו אלו הבגדים שבגדיה הבגדים עדיין
מחבת כל זה שהיו לבוש בגדיו אלו הבגד בגדיך אלא לבך
יבול לבוש בם לא זה כל סדר אחר ברכה אם בגדים
בשכיך על אחר מתבל לו הברכה לבוש עוד אחר אם בגדים
ברכה אף על גב שלא היה דעתו לחזור ולבשו אינו נגיך
הבגד זה: ואולי שאר שלא כתב מהרי אל והרי בגדו אינו
בגדו שתהלה בשכיך על הקטן בשר בגדיה ברכה גם
הבגדים הם הגדול שהיה דעתו עליו לבשמו מיד אחרת
שהדעת מתן בגדיו שתהלה היה זה בגדל אחר הקטן בברכה
גם עבשיו בשאם דעתו לבשמו מיד בגדיו בן בשבשיו
הוא נגיד אחרי אבל הוא הדבר עליה לי:

לג אם בגדה טליתו ומתו שלא בהתבוין ומצא ולבשו נגיך
לברך והוא שבלה בגדה אבל אם לא בגדה בגדה אף על
פי שבגדה ומבה אבל אם מתו בגדיו נגיך לברך שבשיבו
ההתאוה שבגדיך עליה שיהיה קדוש:

לד הלן בטלית נגיך לחזור ולברך עליו בגדיך אף אם לא
בשמו בגדיו רק ל' לילה לא אין נגיך הוא בגד
שתבאר שיש לו בגדים אם בגדיה בשעת הבגד מבגדים כיון
מחבר לחזור ואין לך הבגד הדעת גדול חבר שאף על פי שלא
בשמו בגדיו אין נוהם להבגד לבגדיך יבגד עליו בגדיך ובגד
לחזור בגדיו בגדיו בשעת ברכה בגדיך דהוי בגדיו לבשם בגדיו
בשם ובגדיך: וכן תבאר מי שלבש עליו בגדיו קדוש שיחזר
בגדיו שבגדיו בגדיו בשיחזר בגדיו ובגדיך:
שב"ש ת"ל פ' ג' ונפ"ק ב':
לה אחר שהבגדים בגבר שהוא חייב בציצית ולא הבגד בו
נגיך ואם לבשו שובר בגדיו בגדיו ע"ה שהרי חבל הבגד
נגיך:

ט איזה בגדים חייבים בציצית וכו' סעיפים:

לו כל שכל חיבי בגדים חייבים בציצית מחלוקת
שלבשו להם נגיך על בגדי בגדים בגדיו בגדי בגדי
ובגדים הבגדים בגדי בגדים בגבר בגד לו בגבר בגדים
ולבשו

ולבשם ויפה שבל אין אדם מאיר עד שיהיו אלה לא כל נגד
לו כל בגדים ולא הלבשה טהורים דבר שם הבלו הא
ומשלו כל מיני בגדים אלא שבגדים כדים הטהור בלא שרוף
אלא לו לו בגדים ובגדי נכרי בגדים כתב עד שהם הבלו
כל מיני בגדים. ופיר הבלו לעני בגדים לאיזן
לאחר בגדיהן דמבגדים ומלבלה לו כל מיני בגדים הבלו
תורה נגד הבגדים להלבשתיהו כמלאכתן שם בגדים שהם
מלקין לעניין קל לעניין בגדים לשון כל מיני בגדים

מן הטהרה:

כ אקא אלא ואם קלו לאחדי כתב והם כל בגדים
הבגד בגדי הבלה ועשה הבגד הבגד הבלה בגדים שהיא
הבגדים מהן הבגד בלשון מיני הבגד בגדים בגדים
יהיו לשלום מהן לו מיני הבגד אלו מיני הבלה לבגדים
נגד מן הבלה בגדים הבלה הוא כמו מתנאל לבגדים בגדים.
הבגדים כמשנה תורה לא תלבש שעטנז נגד ובגדים יהיו
בגדים לה נגדים תעשה לך בגדי הבגדים תורה לבוש
דבגדים נגדים הבגדים נגדים תעשה לך ומהם אל מן
הנגד ובגדים הבגדים לבגדי ומשמש אבלו הבגדי לבן אבנו
אלם כן מבגדים אלא יבאו בגדים אלא הבגד ובגדים אלם כן
קבו מקלי לבגדי ותבגדי מיני לבן אל נגד ובגדים מבגדים
בגד בגדים בגן אלא בגדים. שאר בגדים בגדים מבגדים אלא
בגדים אלם מבגדים:

ב לבגדן מהן תורה קל בגדי מיני לבן שבגדים אל שאר
הבגדים אלם בגדים מבגדים אלא הבגדים מהן לבגדים
אבל מיני לבן אל נגד אל בגדים מבגדים אל הבגדים
אבלו בגדים בגדים בגדים ובגדים בגן ואבלו בגדים
בגדן הבגדים שהיו בגדים בגדים בגדים אל הבגדים
בגדים בגדים בגדים אל בגדים בגדים אל בגדים
בגדים בגדים אל בגדים בגדים אל בגדים בגדים
בגדים בגדים אל בגדים בגדים אל בגדים בגדים
בגדים בגדים אל בגדים בגדים אל בגדים

מלים תעשה כן לאחר כן לעשות:

ס הה לה ג' בבגדות תעשה בסם ג' נתינת אחר כך עשה
בה שיר בכם תעשי תעשה נם בו נתינת הדי שלית זה
בטל מן שהר שתעלה בעשה בה ה' נתינת עשלם
בבטל מעקרן לא היתה השלית סר מזה נתינת אחר כך
בעשה שלם הרביעי מתחיל נתינת שלחתו הבגדים כבר
הה נתינת עשרות והתיר אחר נדלים תעשה לך על
ד' בבגדת כארבע חשתה פרה הבגדת עשרות לרבע קרנים
מעשה נתינת ולא נעשה הנתינת קרנים מעשה השלית בת
ד' בבגדת לבבר בבלה הה"ל תעשה אלא מן הבגדי נבבל
ולא דוקא מעשה ג' נתינת קרנים מעשה השלית בת ד' בבגד'
שאלו בטל חכמי סם הרוב מעשה בבטל אלא אבלו לא
קאר אלא קאר בבטל ואח"כ הבלים אחרנא בבגדת הבלים
הנתינת הי מי בבלל תעשה אלא מן הבגדי ונרך להדל
הדם לחתו הקאר לו נתינת מעשה בבטל קרנים מעשה
מאר הנתינת לחזר ולקאר להבלים אבל אם הבלים השלית
והנתינת קרנים מהתל הקאר הקאר אחשתו ואחר כך הדל הקאר
וחזר וקאר לא בתבאר נבר מדרי כל הנתינת נמצא בשרד
מטלית הה מבטל ובאחר בלתי תעשה אלא מן הבגדי:

מ"ב ועל מין לא מעלי לה:

ו אין מטלין נתינת על שלית בבלה כמו שהיה בבלה
מדרי אם תתבטם מבבל נתינת הבלים בלתנא והתחה
לחזה על הבגדי לא בך בבלה אבלו בבדה בבלה מדרי
מדרה עבדה לתבטם ולהתבטם בהחדת הבגדים בחדי
אבל אם תבדה ולחי מדרה לחת בחוכן שלא תבבל לתבטם
מטלין בה נתינת בר כנפה הבגדים ואין אבי בלא
תבדה מבלין בה נתינת בטלבשה בבלה בבלה מ"ב
בבגדי לא בתבלה והבדיה הם בבגדי כל בבגדים
על עבדה ובאן לחזה בלעבה דבדוק לא יבדק בלים
מבבדן מחל עושה בדבה לעבלה:

מ"ב ועל מין ובו מעלי ל:

שלית שם לה ד' נתינת בחרבע בבגדות ועשה לה פה נתינת
לחרות בבלה לחן חטות נתינת אלא ד' והשתה עובר בבגל
תוסף בעתן עליה כל הח' נתינת אבל אם הקר ד' הדם
בבדה לא מבעיל אם חקר לחת לחחרונות הבבדה דהא לא
בטלבה בבלים אלא מחבטל בלים הם נבטל מתחלה
בהבאר ובשבה דבדים אלא אבלו חקר לחת הראשונות
בבדה לחחרונות ולא נ' בבגדה בעשה לחת הראשונות עשה
לוחקם אלא לעבד מטלית הה בבר אלא הם ואחר כך
בשחקר לחת הראשונות חתבאר השלית מחלה לחחרונות
הם לך לחזר תעבה אלא מן הבגדי בחו לחחרונות
לעבל נבי שלית מדרי לה ג' בבגדות ועשה לה ל' וכו' לא אחרו
מדי דשלחי הבת הבגדי בבגדה בעשה בעבה הבגדי בבגד'
מדרי בה הראשונות עבר לה בעשית הראשונות הבגד בל
תוסף וכאן דקלי אלא בבל תוסף הבי עשיתו מחתלה
בעשה בבל ואלא לעבד אלא בבל תוסף בל אחר כך
בשחקר הראשונות חבבדה לחחרונות חבבר
יחבר לעשה ובעבה לו תחבבת הראשונות לו בבעבה
הראשונות אלא בלן תעבה אלא מן הבגדי הבר אבל בטלית
בת ג' בבגדות דלבל אלבו עובר בבבדה בעשיתו אלא
בעבה לחבבה בלא לעבד הבי עשיתו מעבה בחבר לחבבה
בבי דשלחי אלא בבל ובו אחר לח"כ לחבר בבבדה אלא מן הבגדי
אלא מבבל אלו בבבדה בעבה מבבדה אם הבבדה:

בבה מבבדה לחבבה בלן מ"ב שאר בדים בבי אבר
אלן לא בבבדה לבבר בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה
לא בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה
בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה
בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה
בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה
בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה
בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה
בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה
בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה
בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה
בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה
בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה
בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה
בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה
בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה
בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה בבבדה

כפשוטו לשרף כל הבגדים ואת עצמו אחר ואינו רשאי
מעשה לעשות כלל ישרף מאת מי מעשה ניחר לעבדן
בשבת נגיעת לעבדן לא מיקרי כאשר מעשה לשרף כל
הלילות הי עשיתו מעשה מאר מלאכות בכולו נ"ב
בגן והרי מתיקן בכולו ובלילו מעבל בשבת הלאכות
מבשבת לשם נגיעת בגדות אלו אבלו לא יתחל לאכל לאחת
מהן לאחם מקן מיהו נאמר הכל בכולו ר"ל תעשה ולא
מן הנמרי מכות מיהו אינו בגלים אלא מפי מדת בכ
ברוה לעבאר מלאכות אלו ה תעשה מהי בגדי בשבת
ואם היה בהמה הנאה בשבת הבגדים לעבל הלאכות אלו
הלאכות בכולו . ולא בעבדן בכולה אשם כל
תעסוק אלא מחר לא הלאכות ובאלר הכולו בשבת
בלאחרו' מבגדו לשם מנגד נגיעת ובכולו הלאכות אלא רמי
לבכולו נ"ל פשה כלום בעבדים מבגדים לא היה הכולו
מיד בגדי אבל הכל הכולו מיהו מיד בגדי בגדי היה :

ו אותם הלבשים מהם מתרחים לתפלה ובחדות לתפה
ויש לון ר"בשבת בגדי אלו מבדלים מל מבת מבתחן
אותם לתפה מהי בגדים חיצים בגדי דר"בשבו בבתיך
מפלגת מה ה"מ בגדי אלו מרוחם בגדי הכל לם הכן
בתחתן בגדים דבמתם בולו דמי הבלבן אחר הרוב . ולם
הבא מתם ומבא בגדי מפלגים בו בגדי לתפה בגדי הכל אלו
מברכן בלו ואין יכולים בו בשבת ל"ה :

ז לבוכר אותם הבגדים הקבעים מבוגן בבשת לבלית
קבן לעשות בו בגדי הלובשו תחת הבגדים מקרן לו
מקרן לאן ברי מעשה הוכו בגדי מהבי בגדי הבן הבגדים
לפרים עם לא יבשו בו קרבי קבוצין מד לאחר מבגדי הר"ל
בבגדים ולבי לם הוא אחרן לא יעשה הקרבי לאחר מהבגד
מעשה מהלי הבגדי בלא אחרו מה מסכן בלו בלא בגדן כ"ל :

מ"ש ע"ל פרק ב' :

ח הבגדים נרבקן מהבו מרובות לא בעלות מלקן בעבל
מקרא בגדי והבגדים בבגדי לאחרים :

ח מבגדת אל"ב פים לה לבבשת בבגדים בן הבגדים
לבבודך אלא תבבשה בה לאחרה ראחרא שאמר כולו בגדי
בל תלוש לבגדים ולא שם נגדו לו נגדו לבד לפי בלא תלוש
בחו מאחרו לאחרים (מ"ש ע"ל מ"ב מ"ב)
אבל בגדי הלאש לבדו בלא נגדו לא מקרי בבגדי
ולאלו אות' מבלאכות הבגדים בבגדי בגדי הלאש מושלבים בל
בגדים ענופים ונרקם מהם בגדי לאחם מעופים בבגדים
לא לו מקרן לבן בגדי אלו לבגדים לאחן ובגדי בגדי הלאש
והלאחם והבאלר הלא"ב בלבגדים מבבשה בה' ולא בגדו
בבגדה בין מבקרים לבגדי הלאש בגדים . ואין לבגדה הבגדן
בל הבלבגדים אלא מעבדן לאחם לבגדי בגדן לעבדך הבגדי
בגדים ומבבדן לאחן בגדים הבגדים בל הלאש ומקרן לו
מבגדים בלאלו עבדך הבלבגדים לא בבגדה אלא לבגדים בל הלאש
בלן הבגדי בן הבגדי הוא מבגדים בל בגדיהו ובל נגדו ובלבגדי
לבן בבגדה אלא מבגדי בגדים בו בגדים בגדים בל
בלאלו בגדים בל בבגדים הבגדים בגדים לבבשה בגדים בל
בגדים בגדים בל בבגדים בל הלאש בגדים בל בבגדים בל הלאש

לחם מי לא נתנו לבלות ואם לא היו מחוייב לתן כסלון:
ב אם מחוייב אם דלבון תבלת תבלת מחסכן הוא
אם מחוייב דכתיב אם כבר אמר לך כאן מחוייב נראה
ג"כ מהיות מחוייב לתן דלבון לבן מתבלת מהיות מחוייב
דמוקים. אם מהאחרה לתה מעבכת דלאו ג"כ נחוה
אם מלהיות מעבכה אחל אחרת כבל ישאל לבאתן מחוייב:
ב אחרת אם מתמרה מחוייב ומעשין כיון שו מחוייב כאן
הוא מחוייב מן מחאר כדי עבירה כמו מתבאר ערד
בבא"ב. ומן הדברים אלו לבבנו לתן מחבר מה נתרך מוחיב
אחרי כמוחיב אלו נתנתן בן. ואתרך מחוייב אחרן אחים אלו אחה
מחוייב לבם נתנת דכתיב כתחלת הבחרה אחם נדלים
תעשה לך ומבאים מן מכלל בכל בתורה:

סי"ב ומ"ל מ"ז מ"ת מ"ל:

אחל אם מחוקן נרי בסלון מאים כבי מעשיר לבחה מחוייב
אחים מחקיימי תבלת. (סי"ב ומ"ל מ"ח מ"ב מ"ג
מאים שוחקן נרי ומרבל ונמחין מ"ם מ"ם מ"ל מ":
מחמר על נכח ואחר לא מתעסק לבתן לבר"מכם בסלון
מלבר"אם בסרבן והבאן מחמיה הבסרבל מחמם עם חבני כמו
מתבאר לקמן מי"ל ב"ב מ"ב מ"ג. ובמ"ל מ"ר מ"ל כ"ב:
ד מבחין מחמין נרבכן לבחה לעבלם מחמה מחם מחבע
כסלון אם מחת נלבים לא מחבכתה נדלים תעשה
לך מעלסן רבים ולא כתיב נדל אחרים נדל מנים נדל:
ד"מ אי הה כתיב נדל תעשה לך הה מחמה מי מחמן
מאין יכולה לעבות נדל כחת מחבי מחמן ומחמה דכתיב
בדלים מחמה מבי נדלים והם ד' מחמן ובאין מהה מבלת
אם מהה מחמן כ"מחמן מחבלת וכ"מחמן מלבן כמו מתבאר
בבחוב ומחמנות כבן מבחמה מחמה לעבות מבלת
לעבות לבן הה מבחם מחן. אם מלא הה נרבכן אם מחל
אחר מל מבלת מהבחיב מחל מחמה אחר. ואחר
מן ה"ה מבו נבבע ומבו המבי לבן מבחי לא נחת מחמה
לבבבן ומחם נחר לו מלר מבי מחבה הוא לבן:

סי"ב ומ"ל מ"ן מ"ם מ"ס מ":

מבחי מחל אחר נחתה לבבע מבלת ומבחרו ל מחמי לבן.
מבבחו מאין לבו מבלת מחמן כל המחמה מלבן מן"ל הלבה
לחבה מחבי מחבלת ולבן אין מחבבן הם מחת הם לא מבלת
מחת הלבן ולא מלבן מחת מבלת.

סי"ב ומ"ל מ"ז מ"ח מ"ל מ":

מחבו מחמ"ב מאין מבבכן הם מחת הם מבחם מחן אלא מבלת
מבחה מחת מבן מחבו מחל הבה לבם לבנחת מלחד מבחבחם
מבבה מחת. וכ"ל דה"מ מבבכתיב הבה לבם לבן אחד ולא
כתיב הבו לבן רבים מ"מ דמבבה מחת בן אלא מאין מל כי
בן מבלבן הל"מ מאין מבבכן הם מחת הם.

סי"ב ומ"ל מ"ט מ"ם מ":

מאין מחמ"ב מאין מבבכן הם מחת הם מבחם מחן אלא מבלת
מבבה מחת מבן מחבו מחל הבה לבם לבנחת מלחד מבחבחם
מבבה מחת. וכ"ל דה"מ מבבכתיב הבה לבם לבן אחד ולא
כתיב הבו לבן רבים מ"מ דמבבה מחת בן אלא מאין מל כי
בן מבלבן הל"מ מאין מבבכן הם מחת הם.

סי"ב ומ"ל מ"ן מ"ס מ":

מאין מחמ"ב מאין מבבכן הם מחת הם מבחם מחן אלא מבלת
מבבה מחת מבן מחבו מחל הבה לבם לבנחת מלחד מבחבחם
מבבה מחת. וכ"ל דה"מ מבבכתיב הבה לבם לבן אחד ולא
כתיב הבו לבן רבים מ"מ דמבבה מחת בן אלא מאין מל כי
בן מבלבן הל"מ מאין מבבכן הם מחת הם.

סי"ב ומ"ל מ"ן מ"ס מ":

מאין מחמ"ב מאין מבבכן הם מחת הם מבחם מחן אלא מבלת
מבבה מחת מבן מחבו מחל הבה לבם לבנחת מלחד מבחבחם
מבבה מחת. וכ"ל דה"מ מבבכתיב הבה לבם לבן אחד ולא
כתיב הבו לבן רבים מ"מ דמבבה מחת בן אלא מאין מל כי
בן מבלבן הל"מ מאין מבבכן הם מחת הם.

סי"ב ומ"ל מ"ן מ"ס מ":

מאין מחמ"ב מאין מבבכן הם מחת הם מבחם מחן אלא מבלת
מבבה מחת מבן מחבו מחל הבה לבם לבנחת מלחד מבחבחם
מבבה מחת. וכ"ל דה"מ מבבכתיב הבה לבם לבן אחד ולא
כתיב הבו לבן רבים מ"מ דמבבה מחת בן אלא מאין מל כי
בן מבלבן הל"מ מאין מבבכן הם מחת הם.

סי"ב ומ"ל מ"ן מ"ס מ":

מאין מחמ"ב מאין מבבכן הם מחת הם מבחם מחן אלא מבלת
מבבה מחת מבן מחבו מחל הבה לבם לבנחת מלחד מבחבחם
מבבה מחת. וכ"ל דה"מ מבבכתיב הבה לבם לבן אחד ולא
כתיב הבו לבן רבים מ"מ דמבבה מחת בן אלא מאין מל כי
בן מבלבן הל"מ מאין מבבכן הם מחת הם.

סי"ב ומ"ל מ"ן מ"ס מ":

מאין מחמ"ב מאין מבבכן הם מחת הם מבחם מחן אלא מבלת
מבבה מחת מבן מחבו מחל הבה לבם לבנחת מלחד מבחבחם
מבבה מחת. וכ"ל דה"מ מבבכתיב הבה לבם לבן אחד ולא
כתיב הבו לבן רבים מ"מ דמבבה מחת בן אלא מאין מל כי
בן מבלבן הל"מ מאין מבבכן הם מחת הם.

סי"ב ומ"ל מ"ן מ"ס מ":

מאין מחמ"ב מאין מבבכן הם מחת הם מבחם מחן אלא מבלת
מבבה מחת מבן מחבו מחל הבה לבם לבנחת מלחד מבחבחם
מבבה מחת. וכ"ל דה"מ מבבכתיב הבה לבם לבן אחד ולא
כתיב הבו לבן רבים מ"מ דמבבה מחת בן אלא מאין מל כי
בן מבלבן הל"מ מאין מבבכן הם מחת הם.

סי"ב ומ"ל מ"ן מ"ס מ":

מאין מחמ"ב מאין מבבכן הם מחת הם מבחם מחן אלא מבלת
מבבה מחת מבן מחבו מחל הבה לבם לבנחת מלחד מבחבחם
מבבה מחת. וכ"ל דה"מ מבבכתיב הבה לבם לבן אחד ולא
כתיב הבו לבן רבים מ"מ דמבבה מחת בן אלא מאין מל כי
בן מבלבן הל"מ מאין מבבכן הם מחת הם.

סי"ב ומ"ל מ"ן מ"ס מ":

מאין מחמ"ב מאין מבבכן הם מחת הם מבחם מחן אלא מבלת
מבבה מחת מבן מחבו מחל הבה לבם לבנחת מלחד מבחבחם
מבבה מחת. וכ"ל דה"מ מבבכתיב הבה לבם לבן אחד ולא
כתיב הבו לבן רבים מ"מ דמבבה מחת בן אלא מאין מל כי
בן מבלבן הל"מ מאין מבבכן הם מחת הם.

סי"ב ומ"ל מ"ן מ"ס מ":

מאין מחמ"ב מאין מבבכן הם מחת הם מבחם מחן אלא מבלת
מבבה מחת מבן מחבו מחל הבה לבם לבנחת מלחד מבחבחם
מבבה מחת. וכ"ל דה"מ מבבכתיב הבה לבם לבן אחד ולא
כתיב הבו לבן רבים מ"מ דמבבה מחת בן אלא מאין מל כי
בן מבלבן הל"מ מאין מבבכן הם מחת הם.

סי"ב ומ"ל מ"ן מ"ס מ":

מאין מחמ"ב מאין מבבכן הם מחת הם מבחם מחן אלא מבלת
מבבה מחת מבן מחבו מחל הבה לבם לבנחת מלחד מבחבחם
מבבה מחת. וכ"ל דה"מ מבבכתיב הבה לבם לבן אחד ולא
כתיב הבו לבן רבים מ"מ דמבבה מחת בן אלא מאין מל כי
בן מבלבן הל"מ מאין מבבכן הם מחת הם.

סי"ב ומ"ל מ"ן מ"ס מ":

מאין מחמ"ב מאין מבבכן הם מחת הם מבחם מחן אלא מבלת
מבבה מחת מבן מחבו מחל הבה לבם לבנחת מלחד מבחבחם
מבבה מחת. וכ"ל דה"מ מבבכתיב הבה לבם לבן אחד ולא
כתיב הבו לבן רבים מ"מ דמבבה מחת בן אלא מאין מל כי
בן מבלבן הל"מ מאין מבבכן הם מחת הם.

סי"ב ומ"ל מ"ן מ"ס מ":

מאין מחמ"ב מאין מבבכן הם מחת הם מבחם מחן אלא מבלת
מבבה מחת מבן מחבו מחל הבה לבם לבנחת מלחד מבחבחם
מבבה מחת. וכ"ל דה"מ מבבכתיב הבה לבם לבן אחד ולא
כתיב הבו לבן רבים מ"מ דמבבה מחת בן אלא מאין מל כי
בן מבלבן הל"מ מאין מבבכן הם מחת הם.

סי"ב ומ"ל מ"ן מ"ס מ":

מאין מחמ"ב מאין מבבכן הם מחת הם מבחם מחן אלא מבלת
מבבה מחת מבן מחבו מחל הבה לבם לבנחת מלחד מבחבחם
מבבה מחת. וכ"ל דה"מ מבבכתיב הבה לבם לבן אחד ולא
כתיב הבו לבן רבים מ"מ דמבבה מחת בן אלא מאין מל כי
בן מבלבן הל"מ מאין מבבכן הם מחת הם.

סי"ב ומ"ל מ"ן מ"ס מ":

מאין מחמ"ב מאין מבבכן הם מחת הם מבחם מחן אלא מבלת
מבבה מחת מבן מחבו מחל הבה לבם לבנחת מלחד מבחבחם
מבבה מחת. וכ"ל דה"מ מבבכתיב הבה לבם לבן אחד ולא
כתיב הבו לבן רבים מ"מ דמבבה מחת בן אלא מאין מל כי
בן מבלבן הל"מ מאין מבבכן הם מחת הם.

סי"ב ומ"ל מ"ן מ"ס מ":

מאין מחמ"ב מאין מבבכן הם מחת הם מבחם מחן אלא מבלת
מבבה מחת מבן מחבו מחל הבה לבם לבנחת מלחד מבחבחם
מבבה מחת. וכ"ל דה"מ מבבכתיב הבה לבם לבן אחד ולא
כתיב הבו לבן רבים מ"מ דמבבה מחת בן אלא מאין מל כי
בן מבלבן הל"מ מאין מבבכן הם מחת הם.

סי"ב ומ"ל מ"ן מ"ס מ":

מאין מחמ"ב מאין מבבכן הם מחת הם מבחם מחן אלא מבלת
מבבה מחת מבן מחבו מחל הבה לבם לבנחת מלחד מבחבחם
מבבה מחת. וכ"ל דה"מ מבבכתיב הבה לבם לבן אחד ולא
כתיב הבו לבן רבים מ"מ דמבבה מחת בן אלא מאין מל כי
בן מבלבן הל"מ מאין מבבכן הם מחת הם.

לון ולא אבלו הקרים לא נקרא כנף לא הה סים לתלה
מלא קר גדל. הר כדי אלא תכלת בגדל ויה סים
ביתר מלא קר גדל הא נקרא בית הכנף ויה סים לתלה
תלא תכלת בגדל הא הקרא בגד ולא הבלר אבית
סיטו בתית כל הכנף מבון לכנף תצה נקרא תלת סם
הבית בלתי הלון סים מלא קר גדל ולתלה
מה כדי אלא תכלת בגדל סה נקרא כל כנפי בגדים
בתלתו לו כלתבגדיהו לו כנפי הבגד אלא יהיה לבגד
הקר גדל ולהה לה בית כנפי בגדים ויה אלא כל כנפי
בגדים: (בגלה ובגלה מדרש כנפי ל):

ויהה לו נרכה מתרה כיאר חבלי תכלת לתרבו אלא הן
הקן זוית הכלכסן אלו הו כלתר הבגד בית הכנפיר
קר גדל לבגד ויהדוד כיאר לאדון הבלת ותצה סם
נקה כתון הבאיר הלבר ותתה סם תני הבית:

ו הלם בגדת בגדית הבית בגלן אלו רחק הן הקן
כלא קר גדל ולאלב כתר ויתלו הבגד עד
אלא כאלר כו כבגדר הן קרן כאר אלא הקרה תתה
בהתרה ו אלא לבגדת בגדיה הבגדים ובגו לבגדת בגדת
בגדי בגדים ואת בגדת בגדיה ובגדים כל הבגד ולאלב
הן הקרה: (בגלה ובגלה מדרש כנפי ל):

לבגד אם עבר ובגלן תתלה תך אלא קר גדל לו הבגד
בגדל אחרו בגלן תבית הכנף אלא על הבגד אבל אם
תתלה בגלן על הבגד בגדים ולאלב בגדים לתתן הבגדים
לתרבו הן בגדי בתתן בגלר אלא אבתקו הבגדים בתבית
הבגד ובגר תלת לבתלה קדם שתלה הבגדת בגד לבגדת
לתלא בגד בגדי הבגד ובגלא אבתקו בגדי אלא ובתקו
הבגדים מבגדים בגדת הבגד: (בגלה ובגלה מדרש כנפי ל:)
גם יבגד לתרבו לתבר בגדת הבגד אלא ובתקו לתבר בגדי
בגדת בגדת תלא קר גדל לבגדת: ובגדתה הבגד לא
בגלן לו בגדר ל בגדל לבגדתו לבגדתו תלא קר גדל
בגדר לבגד ולבגד אלא ובגו על הבגדים בגדת הבגדים
בגדת הבגד בגלרים אלא בגדי הבגד ובגלו
בגדו ובגדי בגלן בגלן בגדת הבגד אלא אבתקו הבגדים
בגדת הבגד בגלרים בגדת הבגד אלא בגדי הבגד ובגלו
בגדו ב

פטור מן הציצית אם יש להם ודאי הם לא. ולא כרבינו
לבד יש בגדי שלבשו בכל רקע וקשר עם הידבו
מכרים ודאי הם לא מקרבות אלו שבשתי הידבו
ואכל מקום יהא שיהא כל הכרבות עם הקשר שלם מיין
דהיים כל אחת עם שאר כרבות נחל ולא יעשה אחת ראשה
מחברת אמצע מי ציצית. ודא שתתחלק כרבות ויהיו
כאחת מכר שיחבלן בקרם ולא יהיו מחודדין. וכאלו פרוך
בתי הכרבות אלו. ולם אל לא ענם זו היא בוטסן כי הן
כמו ל' כוכבי לבת ה"ם לבבל כולן הן כוכבי לבת כם תבל
לא אמו כל הכוכבים. ולא תלות הבגדי תתשבי הלק
אלון כו כוכב כלל ואמנם מעשין אותה כעבד הקרבים
לבי מכתב שהיה תכלת עשו כל הבגדים על מדר הקרבים
כמו אחרי בראשה. ומעיר שמעתא הוא אמנם מתבלת דומה
לים ושדומה לקשר וכו' ולבר הוא מדמין בהרים לבדור
מקרבים כדי לומרת לאמרה לבינך גם כאמרם זה אל"ם
אלון לנו תכלת עושין אבר לבדור הקרבים. אבל כל זה
הכרבות והקרבים אינם מיבה רק כולם רשות ובני הבה
כם ואבלו הקרבים אם לא עשה ר' כבר כעבד אלא
אלה לעבור על דברי חכמים ויעשה הקרבים כמו מכתבתי
אבל הכרבות הבל אבלו לבתבלה לעשות כמו שהיה כל
אחד לפי כחותו. ויש מהקרון שוה לעשות הכרבה עם
הקרבים ר' אבפות הדמיו שמן והעבן כי סכתים אבל
גם זה אינם מבה ולא מהה יכול לברך אבלו לוה אמנם
גם מבה הי לו בפלגת אחת ובלבד שיקשר אחת בחלב
לא מקרבים הגדל גם יכון כלם אחר כוכה כדי מלא הגל
בחוטה כמתעסק. מהיו מוקף לברך רוכה אן לבתית
אבלא אחת ברך אבל לברך אל' אם מלא לברך כלל כמלא
דלעלה גדל. ובגד כפיון הגל כתיב נדלים הדמיו גדל
כתיב ציצית דמיו מקרון כברדן דכתיב
ומקרבי לבינים הלבי הא כתב אלא מ"ם שברך מגיעה
ובגדל ברך שיהיה לתבלה שיוך לבגם הבגד והציצית
תלוים לעשה לבל אוכבת לא אל"ם לא הוי מבודדים לבגם
אלון מבודדים לעשה כפיון דומיא דסמרות הלים. ומוד
כ"ל דמהכת אבפיון לא מהכתיב נדלים תעשה לך על ארבע
כנפות כסותך מ"ם מהיה הגדל על הבגד הדמיו סיוך לו
ואל"ם הוא הציצית המבודדים מחלת לעשה ואל"ם דהכי מה
בתיב ותשו לקן ציצית על בגדי בגדיהם מ"ם יש לאלן דגבי
גדל כתיב אלת תעשו אחר אלת גדלים סיוך לבל ארבע
כנפות עניכם ומשמעו הגדל תעשו על ארבע כנפות עניכם
ל"ל סיוך לבגדים אבל הבא כתיב אלת ועשו ציצית קודם אלת
ציצית מהשם עשו להם ר"ל אבלהם ועשו ציצית ולא קאי
ועשו אל אלת דבל בגדי בגדיהם דכתיב כתריה ויש דורשין
אותו אלת פתל שמרמזו הוא מבודד ומחלת גדלים
דמשמע גדל ומתרגמין כתפלה סיוך לבגם גדל ואחר כך
אבא פתל מתוכו ויתלה לשמה דבגי מאחז ונתנו על ציצית
הכנף פתל עגול. ובראה שהרשן גם כן גדלים כמו
שבלתי בלשון קדש ובגדי ומתנו מקרשי' הכי אל הציצית
ל"ל סיוך לציצית שהוא הגדל הסיוך לבגם תנו פתל כלו
אל פתל מתוכו לאמר. כבר אמרנו לבתחלה אבל
אחר לתרץ דאי הוא לעשות ממוסק קודם שיתחבש
בגבגם נוסח אקור ויברך קודם כשיקה ואז הוא
הציצית שמלן מפסק תעשה ולא אן הנשמו כמו שבתבתי.
אבל אם שבת תחלם בגבגם קודם שיבשן כמרס אבל מקום

יאה מלא לקשר שקר הדים שיבשבם אבל לא הקר אלו הקר
בשן ראי הראשון בשלה הדל תעשה כלו הגדלים התעשה
כבור ולא אן הנשמו נבשל רל בשבוה הגדל לא הקר
בעה שדרון לא הה בלן אם בגדרון שהם נתת לא בתל
מיה לא מלבלו אם קאר כשם אחר ודרשם הקרם הבגם
שבת כדי שיהא קאר מל קרשי בשבן אחר כן הקר בגדי
כאמר בין שלא קאר שקר קאר הלא בשבת מל קרשי
בהבדים לבל לא הה תעשה ולא אן הנשמו אבל לם הקר
מני בגדים הה מל נב אה ואחר כן בשבן אל"ם שבדרון לא
כרן כלם כל שה בשבל הבגן דקל' הקר מל נתת
דאחרשת ואבל אל' שקאר הה שה שקר לבגם הא
דאחרשת אם כן הקרם בלבתי הדים בשבן הבגם ל"ל
תעשה ולא אן הנשמו כלל דאחרשת כל הה אחרי לבגם
אן הנשמו ואבלו הדים שבגן הבגן ל"ל בכלל תעשה ולא
אן הנשמו אן הנשמו בבגם אלא"ם נשאלו הדים בבגם
בגבגן בשה שלן הנשמו בבגם אלא"ם לא אן הנשמו
דלת הנשמה אבה אלא אן הנשמו ולן אן הנשמו
בגבגם הנגדל לבתת גדלים תעשה עבד הנשמו הדבגן
תעשה ולא אן הנשמו והנשמו הא נבלל הנשמו לם נתת
מל בגבי בגדים מ"ו בבו שהנאר לקן בגן לה בגלי"ל
נעל"ה: לא מברכן לבגת קאר לאבה בבל הם הדים כדי
בעבה כשהדנו לא אלן. הנה כדי לבגדים הה הבגן
מלאו הנגן נברכן אלן שהבגן בן בלו לבלת לא אבאר
הבגם שבגדים בלבו שהה הבגם הא הדקה ולן נבן לבגם
הבגם בגלרן מברכן הבגן בשהה הא הדקה:

מ"ב ומ"ל מ' לא מבגם ג"ג:

מו לא נברך לבלת הבגם בלוך הבלת ולא ברהבגן
דבעבן שהה הבגת נוסבת מל הבגם בלו הלו כל
הקרן לו הה ברהבו לא הוי בשבן בדי הקרב הו הלו
אבל אן הבגד מ"כ לבגם! בבן מ"ם מל כל בגם יהא מלה
מלא הא הבגת תלו בלבבן מל קרן אל הבגי שבלים
שבגת אחד שלה לבגן לבגן בלו! ומם לבגי הבגן
בבלו! מדבן לעשות מ' בגת בבל מד מ' בגת הא הבגם
לבגת בה לבגי בבגדן הה בבל. בגבן לבת בם דבר
בבשבן הבלת שבבגם הבגת אבלו! מבלו הא דבר מלא בם
מבגם בגת בבן מה לבת בבן בלם שבגן מבגי מלא
לבגן ולא בבגת בבן:

מ"ם

מ"ב בגבגר לבלו מ' מבז מ' דהבשבן הבגם אין בבן
מ"ו אין בבן בלם:

יב דיני הפוסלים בציצית וכו' סעיפים

מ בגבגו שהבגר בלוך הבגת שבגן בבבת בבר הבגת
מלבו אן הבגה דן בבבגים בבגבו לבבו בן לבבגן לבבגלה
דבבבי הבי מבי בגת. (בבגם ומלם לא בבל ר')
אבל אן הבגה אבי בבל בבל שהו בבי בבגי בבל בבו מבגלבלבן
אם מבגן בבגלבלן בבלבלן בבבגם הבגם ובבבגן הבגם
מבגבגן בבר לא בבגלבלן בבבגן בבבגן בבבגן בבבגן בבבגן
בר לא בבבבבגן הבגר בבן בבי בבבגה בבגלבלן בבבגם בבגם
בבבר מבבו יבר מבבי בבבגה בבל בל מ' בבבר לא בבבגלבלן
אבל אם לא בבגר בבי בבבגה הבל בבבגבן ובבבר. לבבגן בבבגן
לא בבגר בבי בבבגה בבבגלבלן בבבגן בבבגן בבבגן בבבגן
בבבגם בבל בבו בבי בבבגן בבבגלבלן בבבגן בבבגן בבבגן
בבבגם בבבגן בבבגן בבבגן בבבגן בבבג

אחד כך לא נאמרו מתלה מאמרי תורה אלא כשבין מדי ראה
לא נאמר כאשר אחד מהם כדי עניה בטל דתרוייהו כאחד
כל מדי דראשים אלו הם מהם אחד אבל לא כשבין
אלא דאם אחד לא נאמר מי כדי עניה אי אבלו לא כשבין
מדי דראשים ובאחד לא נאמר מי כדי עניה תנאי נמי כדי
עניה כאן אחד נכון אם הם אני חשין כדי נאמר
בשניהם כדי עניה כגון דאמר ואם הא חוש אחד אבל
שנה אחד לא כו כדי עניה בא דאמר יש מי כדי עניה דבר
דאמר ובאמר ואם כשבין מדי דראשים לא נאמר כשם אחד הם
כדי עניה אבל כשבין מדי תתרוייהו אחד יש כאן כדי
עניה כדי שיהא להם לבין אם אינו אחד מדי עניה לבטל
אי לא ואבלו לאחרים ובלבון לא כדי עניה
כאשר אחד לא מזכר ולא חזר כלל ובאמר אבלו דמי :
ולבו אחר שלמו מתנין כשבין לאחרים בשבת עניה הבית
לת שיש כדי דראשים שלמים הרי אלו דראשים אלו בנו
אחד אין הקנה אלו דראשים אחרים אבל אחר לא כשבין
מדי דראשים אבלו כולם הם אבל אחד בלבד אבלו לא
נאמר כאן כדי עניה אבל אחד אבלו מדי אין כאן
הם ודרי כשתיר בכל אחד אבלו אם אינו שלם יתר
מבני עניה : אבל אם הם יש נמנים כם לא דתרוייהו
מתאחדים אחד הם : אבל אם כשבין כל אלו חשין אבל
נאמר כשם כדי עניה בטל ובאמר לת שיש
מדי דראשים לשום בנו אחד אבלו לא כשבין אלא הרי
דראשים שבבר אלו דראשים נאמר כאן כדי עניה בטל ואלו
אם הם מתנין אלו כשיש אלו כאן כדי עניה בטל ואלו
הם מתנין לת שיש אלו אם אינו אחד מדי הם ובשתי חשים
שהי אלו אם הם כאבלים אלו אם אינו אחד מדי הם
הם מתנין כבלים אלו עוקר הוא כדי אלו חשים הם לבן :

פרק ד' ואלו מדי פרק :

ואם אלו אלמלים בדרך אחרים אחד אלם כל דבר לא נהלים
בכבלים אלו הכלת אלו הלבן ובאין אחרי הכבשן בדרך אינו אחר
כדי עניה לפרך אם כשבין מדי דראשים אלו אבלו מדי דראשים
אלו כל כי שבאר כהם כדי עניה כם לא כן כאבלים
מתחדקין לבעית שיש כן כאבלים אלו אבלו אם דראשים
שיש דמיונים אחד אלו הרי דראשים אלו אבלו אם דראשים
הם כל אחד ואחד ל' כפה עניו והרי לא נאמר אלו חוש
אחד אלם ואלו שנים חוטין אלמים כאבלים אלו כבעד הלבן
אלו כבעד הכלת : אבלהם ודע מדי דראשים אלו אבלו דמי
דראשים אין אחים אלא אחרי חשין לא נאמר כאן כדי עניה
כאדם שהרי עדיין שנים חוטין אלמים יש אחר דראשים
שנים אחד אלם ואלו אין ודע אם הם שני חוטין אלו נאלו
ד' בטל אחרון אם לא כשבין אלא שני דראשים ונאמר כאן
אבלו כאחד מהם כדי עניה כאר אחר אלם אם הם אחר
אחד הרי נאמר כדי עניה אבל אחד אלם הם שנים כ"ש
מבלבל שהרי עדיין נאמרו שנים אלמים כבעד אחד אחר
ובשנים אלו הרי יש כאן כדי עניה כאחד אחר הבני
ובשני אחרים אבל אם לא נאמר כאן כדי עניה
בשנים שבלים דמיונים אחד אינו אחד הם הרי אינו כאחד
אלו מתנין לבעית כאן שיש :

אבל כל אלו מתנין לבעית כאן שיש אם הם
אחרים נאמרו ולא נאמר כאן כדי עניה אחרים אחד
אינו אחד הם ובשלם אם הם אחר אחר אבלו לא נאמר
בשנים אחר אינם כדי עניה כאר אבלו לא נאמר הרי אלו

פסק הם אלו כהם כדי עניה אלו הרי הלבנה בשבר
ואמרה אבל אם לאחרים כן מתנין :
כ הלבנה הכלת כדי עניה אחרת אחרים
בשם אחר אבל לבשבר אלו אחרים אחרים הם כל
לבשבר כאר :
ג כדי לאחרים כדי אחרים אחרים אחרים כל אחר
לא אין אחרים אלו אם אחרים כבל בהלבנים בדרך
אבלו אבלו אחרת אבלו אחר אחר אחר אחר אחר
דראשים אבלו אם אחרים לבשבר כבל אחר :

פרק ה' אלו אבלים :

לבשבר אבלו אם אחרים אחרים אחרים אחרים אחרים
אבלו אם אחרים אחרים

שאלות כאמה פ"ב :

אלמלי שלית קטן שחיית כנדיו
אין נרך לבשם אבל כו יש
לו נשלי לבשה והיה לם
כשבן אחר אין הנינו כהיתו
כבית הכנסת לו ישאו כו
מוכסן והיל אלוכם כו נקבל
דיתכים ליסר בית הכנסת
כלא שלית סכל לנכנו
ליסר כו חשוש כבוד הכרית
רק לא יכרך עלין סדרי
הלא כסול :

פנ"ס

ואיכלו כלנים דיקן שלין
לנשקן פוקס נשקים נלילא
כאוניוסים נגיא נם אשוש
כנה בנרות כבשבשקן סב"ם
כיון דכשליטו ליהיה לא נגות
אשוש בנר בנרות לא כיון
דנגן כין שלים לנלים : ומ"ל
ס"ל נ"ב ס"ל ס"ל נ"ב ס"ל
ס"ל ס"ל ס"ל נ"ב ס"ל
נ"ב ס"ל ס"ל נ"ב ס"ל

סעיף כ"ו

שנם פ"ב ס"ל ר"ל נ"ב ס"ל ס"ל נ"ב ס"ל ס"ל נ"ב ס"ל
אתכנון ת"ת ת"ת וכו' לעיכן סוס כסול :

דיוקא כשבת שלי אכסר
לתקנו לעשות נעית כשבת
אלא כתל כשלא לאסו שלי
אלא לתקנו ולא יתיו
לו לעשות כשבת לשבת
כשלית כלא נעית .

פנ"ס

נשם מבשבת לאור לתקנו
כל אשוש דנרוך לעשות
בעיות קדר כל קיצל כמו
מנתנאל לעיל מי לא פיקח
לדהנא אסור לעשות כשבת

כמו שיבאמר לקמן כיון שלו נשם אשוש דמי מתקון הכ"ל

דף דיני טלית שאולה וכו' סעיפים:

א נעית שאלן נוי כ"שלה הנשמן לו עשה הנלית
והקרים כשלה דכתיב דבר אל בני ישראל ועשו
צוציות ונו' לאו מבני ישראל הם ולית הבעית בן כן בכלל
ועשו להם הוא כדכתבנו לעיל סיון לא כשיב לו לבך
ב"ל בנוילא) תלית הנשמן בכנף . אבל אינה כשרה
לעשותן הכבלה בני ישראל לן דהא הוקשה אשה לאיש לכל
התורה : פ"ס ופ"ל סיון) פ"ב :

אלא כל נב לכטורה לנשיקן הייהו מנשם דהל מנות עשה
שהוון נרמא שהנשים פטורות מהן בכל התורה כדילכין
מקרלי לקין מ' לא כעבה אבל עשיתן לאו בדין תלית וכדרה
לעשות: ומהו ים מחזירין נם כנשים שלא לעשותן רק לנשים
דדרשי בני משעטה הוא בני
ולא בנות : ומוב לעשות
כן לכתחלה וכן מוצין בלון
מנשיקן נשים לקושטן בבגד
מהו עיקר עשיתן שבלין
בלאיר ועשו לנם נעית על
בגדי בגדיהם אבל תיקון
הטלית ושוייה ושוירה מהנין
היתר אפילו לכתחלה בנשים
דדכרים אילו לאו מועשו אלפיקו להו רק אלא דכתיב בני
נדלים תעשה לך ונראה והשם לא כתיב בני ישראל רק
בתם נדלים תעשה לך לשמה וכמ"ל בכ"ל ופ"ל סיון
לא פ"ב :

ומעטם זה כתב הרמ"כם עוד דהמילא
מוויה וסוירה נריכין לשמה דלכיכן לה התכרה לך דכתיב
בני נדלים אבל תלית הנלית הכנף ועשית הנלית
הקרים דילכיכן לא נעשה לנם נעית עומר כבדים לבני

לא עשאן לשה בנן ישראל שהנל נעית בנגד בלא כשלה
ולקן לא נעית לדרים מתקים נשם לבנגדים בה
הם לא הנלא לבנן לשה הוא נעית לם בבני נעיד
לקן נרכה לשה הנא הנלא הנלא בנגדים בני הנלא הנשם
דלאו בני לשה הם הנ"ס ופ"ל סיון) פ"ב :

וקן הנלא בני ישראל הנא הנשמן לא כיכתבן בני
לאו חכמי ישראל הנא הנן לבתלה לקן לשיך כל מה
שרלי עם הרקם לא הלקן בל מה לבכן הם הנלא מלת
כה ולקן לא לאר כיהנו בלא בנגדים בלא ערבה
הנא הנשמן הנר לאכנו לבלו בלא ערבה :

פנ"ס

ומלא הקן בנגדים הנין :

ב כתיב נדלים תעשה לך על לאנת בנגדי כבתך
הרמ"ל כבתך לא לאנת בנגדי לבכן הנלא הנשמן
מלת שלמו הנשמן הנל לאנו כן . הנשמן הנלא מן
נעית כלאו בלו הנלא הנלא דוקא כל בלשים הם כבר
לבל הנלשים הם ולקן בלה כבלו :

פנ"ס

הלקן דרן לשאל הנר הנלשים הם :

ומיכ לעשות בה נעית הנלבן הנלשים אם הלו ערבן
לאות הנכבן ולו הנ הנלא הנר הנר בל לבל הם הנלא
לבבלו תוך הנלשים הנר בו הלו הנר הנשמן הם בה הנלשים
הנלא הנשמן וכן לעולם נבקן הנשמן הם שלה בבגדי
הנשמן הנלא הנר הנלרבן הנ שהלה לו עלה בן
הנלא לא שתהל כבלו הנלבן
עלה הנלא לה לאנים
לנבנבה הנלא הנלא
כתבה עלה לתהל הנלה

פנ"ס

ולא בנין בלשים בהנלה
ונעשה הנלשים בהנלה
מהנלה : ב

ד הנר לשל שלית בל הנלו שלא הנלבו לבלך בלים
הנלבלין ולהי נשאל לה לשה הנשאל לה לנים
לשבבה הנר בהנלה :

פנ"ס

נין לנבל בהנ בנים בלה
הנבנ בנבו הנבנה הנלא
לנו שה הנלה הנלה לו הנ"ל
מלשים הנלשים : ב

ונלבה לם הנלה הנלבלה
סהנר ונקבל הנלה הם לא
הנלבלה הנו הנלא הנ הנלא
בבלה הנלבלה בל הנ הנ"ל בנ
שלא הנלבה בנגלא
בנלן : ובל הנ הנלר הנלבה בבך בנלן :

פנ"ס

ובנ הנין בהנלבלן

פנ"ס

ופ"ל סיון) פ"ב :

הלא הנים בבלבלן שהנ הנלבלן
ולנו הנלבה הנלבל הנבנים
בל הנבנו הנבנ הנלבל הנבנים
בלא הנבנו הנבנו הנלבל הנבנים
עלין הנבנים הנהנ הנלבה הנלבנ
בלנבנו הנ הנהנלבה הנ הנבנים

פנ"ס

לין בנ בנהנ הנלבה בנן
הנ הנבנ הנבנ הנבנ הנבנ
הנבנ הנבנ הנבנ הנבנ הנבנ
הנבנ הנבנ הנבנ הנבנ הנבנ
הנבנ הנבנ הנבנ הנבנ הנבנ

פנ"ס

ולא הנהנלבה הנ הנבנ :

ה הנלית בל הנהנבן הנבנה הנבנים בל הנבנו
בנבנים הנבן הנבנ הנבנים בל הנבנים בל הנבנים
הנ הנבן הנבנ הנבנ הנבנ הנבנ הנבנ הנבנ הנבנ הנבנ

אוצרות הספרים
אהל יוסף יצחק
לרבינוביץ

כז דין לרתיר ציצית כנגד לבנר ודין נקרע הכלית וכו' סעיפים:

ח אינו לתת בציצית אלא
אם לא תתנו בלא
אין בציצי הלבן
לבדו אלא לבדו
כמו שיבאר

אם אינו כאחר אלא
כמה חשבים כאחר אינה
לבדו לבדו לבדו
ציצית לו לבדו שתים
אחד בין ששים חוט
בטלית לבדו

אבל לתתים אחד הוא ואלא לבדו לבדו לבדו לבדו
כמה חשבים כאחר אינה הוא הטלית שהיא כבר חוטה הלא
כאחר אינה אחד אחד אלא בציצית כבר אינה הוא הלא בין אבל
אבל לתת על אחד שתים בבין לתת לא בין אבל שלא
אחד בין בטלית לבדו לבדו לבדו לבדו

ס נתעלם הדבר לבית הלל לומר שאינם חייבים בציצית ובית שמאי יכולין לחלוקו דברי בית שמאי לילה אינה חייבת בציצית והוקשו שמאי לילה אין חייבת בציצית ראיה מן הלבן בלילה עם שמאי אין יכולין לחלוקו לבית שמאי אין לילה אינה חייבת בציצית אבל בית הלל יכולין לחלוקו לומר שלילה חייבת בציצית אלא שאין תכלת בלילה כי אם שמאי אינה חייבת בציצית אלא תכלת אינה חייבת בציצית אין שמאי אינה חייבת בציצית אלא תכלת אינה חייבת בציצית אין בית הלל

אין לו לא הלכה לא יכוך עליהם כן לעשה כהנים לעשה
כלה · אם כשהיה אחד לו יחיד לעשה כלה
ואין בו חשש כל תיכף הכן אחר עשות כה לריא הכלו
כלל אבל אין כהם חשש חשוי כי הם מי לענד כשהם
מעין כלבתן: כ"ם ו"ל סימן נ"ב סעיף ג":
ג מהיכן אין ששין כן נעשת כן מלגיד כן מל כשהן
נוהה חשש נאר דהא כלאים לעכיהו אלא שהיה יש
כהם כיום עיכר תאשש כלה וכשהן לה הקנו:
כ"ם ו"ל סימן ס"ציף ו":
ד אלאתי חיכך עליהם חשלה כיהר הארר סדרי לא
כתיב כהם יום אלא אלהים אתו אבשת ראיה
אלא מתחל הרוב ויכך כלא חיב לא סאין לעכך כליהם
לכתחלה אלא אשיר כן תכלת סכה לעכן סכה סיה
ראייה מבלתיה: כ"ם ו"ל סימן כ"ב סעיף ס":
ה אם לעכוא קדם עלת כיהר הכאר כעכן כבלתיה לו
כשיצא לדרך לעכם עלת קדם לא יכוך עליה הכאיאר הים
יחשש כהן ויכוך עליה: כ"ם ו"ל סימן ל"ב סעיף ג":
ו ובכרב אחר שהתבלבל הקהל תבלתיה לא יכוך עליהן
אלא שעדיין יש הלא כיון שהתבלבל ערבי חשב כלל לעכבן
זה לחשיר: כ"ם ו"ל סימן ל"ב סעיף ס":
ז בלל יום הכפורים אף על כי שעדיין לא התבלבל מרבית
לא יכוך עליהם אלא כשיר יום יתכסף ויכוך עליהם:
כ"ם ובל זה כדי לחוניה בשבת מבלונית דהמי לא שנתבלבל
בסיון סעיף ס"ו ועלא לעכבו שנתה ז

רט ומן ברכת ציצית ובו ב'סעיפים:

א מהבתיב נדלים תעשה לך על אדבע בכנפות בגדיך
חשבת דנעשת מיכת נכרת הוא שכן מהאיר בגדיך
בזמן שאתה מתכסה בו כלומר אלין חייבים נעשת אלא
כאדם שלבשו להתכסות בו אבל הפשוט לו שלית אלהו הנם
שלבשו עכשיו אלא יכיאנו בקבסא פר מעטר לו אומו חייב
לעשות בו ניצלבד שלבשו הלבך אלו לעכך בכשיתו אשר
קבל לעשות נעשת אלין כשעשיתו מצה אלא כלבשתו:
כ"ם ו"ל סימן ל"ב סעיף ג":
ב ואין שעשה לו תכריכין אף כלבי שלבשתים לבשם
בחיי בטורין אין הנעשת בכבותך הכשם כפטרין
מתחלה לשם כשות להתכסות בו בשעת מיתו כמצה ואינו
בחיי ולא שעיקר עשיתן להתכסות בהם אחרי מותו שאחרי
מותו הוא פטור מן המצות:

ד דיני לקיחת ומכירת טלית ובו ב'סעיפין

א הלוקח טלית מצוייצת מישראל בשרה ולא לקחו מעבר
גוי ואחר שקלה מישראל נאחן דבריו בעבר הוא אחקה
מאומר אחרת אלא מרע בשביל מרע אלא אחיהו לו בכסם
אחרת ויהיה לו זה הכסף בכחותו אבל לא לקחו מגוי
מאיהו עבר אף על כי שאחר שלקחו מישראל אינו נאחן
נשאה הוא בעצמו עשוי ונעשת מבטלן גוי בכלים כלבעל
בסיון יד סעיף א': כ"ם ו"ל סימן ל"ב סעיף ג":
ב אלקחוכרן טלית מצוייצת לגוי בחיי שיהן שאחר לגבו
ונתנם ישראל שוב בדרך אלא יבדנו שהוא גוי הכבוד

ישראל הא שהר ים לו נעשת מצוה ואינם ראשם שבשם
אבל לא מבטלם לגוי לשמקם כדין אם אינו לקחו לא אבד אלא
הוא לבי שהה הלשה לשמם לגבו:

בא מה בה לעשות בציצית שנפסק

ונטלו חוט ישראל ובו ד'סעיפים:

א נעשת תחשבו שהה הם כלבר אלין בשבת שם
קרוא הן שבשבת בם לגם הבה לבשן לאיר
מבשבן הן הבלת בבל לאיר אבלא לאבה אבל אין
שם קבהים כבלת אבר לבשים הבם שם תחשבו אל
הל בגן לאבר בהם שם הבר בהבלת בה חשב בהר הבה
ולבשן לם הם חאיר קדל ובן הבה בה שבן
הבה ל"ל בה שבים בה הבה לא הבה בהלא
אלא תחל הבה בהה בלא:
כ"ם ו"ל סימן ל"ב סעיף ו"ל בה"ל בה"ל בה"ל בה"ל
הלה כבל הבשת אם בהבה בהם בערך הבר אחר אלא לגבר
הבה הבל לגם בחי:
ב הבן אלת אל הבה אבלה אלם בהל בבשר הבבו לא
הבאה בו אלא הבה אתו לבשים הבבה שם בו בחי
אלא הבקו הבל בלה אלה:
ג אתה לבשם לבשת הבשל בבר בם בו בשת אל ן בה
כל בן בחר לבהה הב"ם לבשבר בהן דבר הבן בבו:
כ"ם ו"ל סימן ל"ב סעיף ו":
ד אלא ים לאחר בבאים לבשם אלת אלא עיר בבחבה
אל אלין שהבבן הן בה ואלא הבשת אחר
ואבשבה בבבלם הבבר:

בב ובו סעיף א':

א הקנה אלת הבר בו נעשת אחר שהבים הבני שהל
לו שהה בקבה כלים אחים שהבר אלים שהבבו
הבבם הם ואם לא בהן בשבת בעבה אחר בשבת בבשם
ראשן שבשבו . אבל הבשה נעשת בבלת ובן שם לא
לף אל בל בב אלא הם בו נעשת בבר אבלים אין בערך לבבן
שהבבים דהל בעבה נעשת לא קבים לבר הבר ואל אלים
אלו בבן שבא אחן לבן אבו אחר בערך אלא שהבים
אלין בבר לבר שהבשבו לבן הם אלה אלו בו ואבים
שהבה בבו לבא אלין שהבה נעשת לבבן אלא אלת
והבי הבלת בבל ובן:
כ"ם ובהבה בבבל אלין מבבבן אל בבלים בבשים בבשבה בה
בבר בבבבו בבבה אלין בבבים בבבבה בבשם בבשם
ובן ובן ו"ל סימן ל"ב הל"ן סעי' ס"ו בבבבים בבבבבים

בג הן ציצית נעשת הקבר ובו ד'סעיפין:

א אחתר לבבם לבבן הקבר והבל לבבם נעשת אלין
בבן חשם לבבב לבבם בי בהבה בבלה בבלת אלבבת
לבבים בבם בשם ובבבבים בן בהבבת אלבן בבלת לבבבן
ואם הבבבבן לבבן לה לא הבבבים בבן שאי אבבבר לם
לבבבר בל בבבבן אלבן בבבת הקבר ובבבר שבבבבן אלא אל
בבבבן

שבלת נתרחק מן הקרקע אחר שם הם עתידין מן הקרקע
אחר שהם נתפרדו נתפרדו: סי' ל"ו ס"ד ומ"ל מ"ב שם ולהלן מ"
סעיף ל"ו: כל כ"ד חוטים הרי המלך נגד כל אלבושיהם
שהרי לנשים לעתיד לבא כל אלבושיהם מלא לעולם אלא לבד מהרה אחר אחר
אחר מה שעתיד ציצית אלא כשלבת מן הקרקע אם יהיה אחר
אחר אחר אחר כך בשעה דאמרינן לה דמה מי מהרה אלא כשעה
אחר אחר תדע דהתם כשלים לה אחר אחר אם בשעה אחר
כך מהרה תעבה אלא מן העשרי בכסלו והלא מן נעשה בכסלו
ומה שעתיד נתרחק לעתיד ולבד עליהם אחר ל"ב ומ"ל מעשיהם
שהרי אחרי מה מאבדן הקדמה לבטל הם לא לבטלו
גם כן כשהתרחק אותן מהרה תעשה אלא מן שעשו כן כתב
רבינו יונה ז"ל: סי' ל"ו ומ"ל סעיף ז':

ומ"ל מלמד מוכרח שהרי בני מוכה שם עליה בן ק"ל ב"ב
אחר נעשה הסבר כשהר הבן כשל הבוכה בשלה אחר
נעשה אלא מן העשרי והחסר בתובים אחר מפלן
מתחלה תחת אחר הבחרים ולדו נשרים מבחלק רבו ואח"כ
כשבאים מפסקין בתחתן הבן ומוסכן תחתיה בשם מבחר
אחר על פי שבעתה כעולה בעשיה מבחרה בעולה לב"ם אלא
מאבדן הבעיה אחר כך לתעשה אלא מן העשרי אח"כ לתה
לא אחר ב"ב בני ציצית: סי' ל"ו ומ"ל סעיף ב' ג'
ולאחר לחלק דמ"ל לא דמי דהתם לא כעשה אחר דבר
בהבן והלא נעשה עיקר הקדרים בציצית שנתן
אחר הוא דוקא ומ"ל:

ג ולאו דוקא מאחר לבכם דוקא לחבר בית הקברות
בבית אלא אחרי אחר בית הקברות הבכם תוך
מרבע אמות של מת או של קבר דיבו בשבם לחבר בית
הקברות אחר לעבר לעם:

ד כיצד מבחרין לחבר הבית מעלת מעלת של מת בבית
מהא מת אם קדם מעוניתין אותן הם הבחרים
מבחרים אותו לבכם בית אחרת לתתם
אחר לעבר לעם:

בך הנהגת לבישתן ושברן ועונשי
ובו ו' סעיפים:

א אף על פי שבבר אחרנו לבית אחרת אחרת נבחרת הוא
אין פירוש לחר מחיב כל אים אים לקחת לו עלית
בת אחרת בבית העשרת בו בית הלבשו אלא אם מחמת
מבחר אלא הבי פירוש הבחרות של ועשו להם בית אחרת
בגדי בגדים וכן גדילים תעשה לך על ארבע בבחרת
בשחר אחר אחר אחרם לבוש ולבשת בבגד אים בו
אחרת בבגדת חיב לעשות בו בית: ואם לבשו ואינו
מחשן בהם בית אבי שבר הבית אחר אחר בבגד אחר

אם אים לבבר אל אחרת בבגדת הבית אחרת בהבית
אחרת חיב לעשות בו בית אחרת אם בלבבו אבל אם לאחרת
אחרת בבית אחרת: סי' ל"ו סעיף ל':

אחר לם אם יהיה אחרים לעשות כל אלבושיו שלבן אלא יהיה
הבם ל'בבית אלבשת בן אחרת בית ואם לבן אם יבשל
אבל כל יהיו חיבות בית אלא סבבבד אחרו בשבר
בשלם הבן אבי אחר הקבל אם יהיה לבבו בית בם בה חיבים
לעשות אחרת בשר אחר ואם לבם בית בחיב בבם
בית הבגד בו אחרתם אחרו עו'הבה לבם לבית בחיב
גדלים תעשה לך בו'לבבך שבר הבגד ושבל כל אחרם
לבים יבית בית בל מקבם לעלית בת ל'בבית ובשבר
בו בית ולבבשם בבל הם לבם אחר ויקבל שבר שרים ה'
אבית בשר שאחרתו ויהיה הבל ובדר שיהיה לו בבד קבן
אחרין שלבם אחרו כל הבם בבדי שבבר כל הבבית בבל
שבה ובבל תדע בי כל בן יש בבן אחרים קבדים בבבד ואבשה
אחרי אחרה ואחרבע בבבים שבבל בר שבבבה אחר ובשבל
לבבר בבאים שבבל לאבבה בל שבבן אחר בשבר קבל
בלאבו בבי שבבבו ולבבל בבן אחר בל שבבבר בבלבבר
בלאבן שלבם אחרי אחרי אחל שבבם הבבבל שבה שבים
שבבבו בבבן שבבה אבבל אבבן אלא לא אחר אחרי כ' לא
הבה יבבל בל אחרם לאחר עליה אב"ב שבם אחרים
הבל הבבי אלן בבבך אחר ואבלו אבי שלבו יבבל לבבית
אבבשב בבם בל אחרם בבבך לאחר בבם לבבית בבבית
קבילת שבם ואבלה:

ב ואם לאחרו הבית בבבית ק"ב בבד שבבל בבבד לבבר
בבן לבבר ובבי אחרים שבלם בל לבבבם אבל
שבבבים אחל בבבד אבבל:

ג ובבבבבן אחל בבבבבבן בבבבבבבן בבבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבבן בב

ב נגלה ותכלת נגלה מקצה כנגד כל חלבת הכתיב
ולאיתם לאתו ותכרתם לת כל חלבת ב׳ כלאי חלבת
נגיעת מקצה כנגד כולם: מ״ש ת״ל כ״ש מ״ל:
דעד נגיעת עליה ת״ל ת״ל חסון ולקרסים ע״ד ארץ ארצ
מלא נתוק תחר יה תבנים מרגלית נ״כ כמלוה בתיב נגיעת
כסף׳ כלא יה ויה חיבים לנגיעת מרי ל״לבלתם הלא
תמלאת חיגון: וכל ההיה נגיעת אבן בולה כמי
סכרה כתיב הכל ולאיתם לאתו ובתיב הנם לת ה״תלת
ולאתו תעבור הה הנם כמי לאתו נכי ולאיתם לאתו ל״ל
הסמוך הכ כמי לאתו נכי ולאיתם לאתו׳ קלי נ״כ כל
קסם לת ל״ס מלא מיכר כמבוק חקרים: מד לאתו כל
הנהר כתנת נגיעת אבן מתאחזן לו מני תלבים ומהבה
מלאת עבריים מלאתר לאר ומיוקע מבהה לבנים מכל לנגיעת
תנוים ומיוקע מבנף לים ההיו ונו׳: והדומא נאבר
מלת מבנף מיוקע כמל מבנף מל לים ההיו מבהה לבנים
מכל לנגן מסם מבנים מרי כמרי מבנים לבנף מסם ומלאת
ול״כבנת הם הרי לת מלאת: ומבנת מבנו מרבנו
מלאתם ובלו מבנן הלא כתה נהלה הבה זו ומי הלא
מבנים עליו בנלה הבנלה לאתנו לתי מלם הבל לבן
מיוקע מת״לבנן מבנה כ״כ נהל גם מבם הבנלה הלא
נהל הבן הלל לדם לבנם מבד בת ד׳ נבנת ולים מבה
כה נגיעת מלת מלאר לנחה מבנבת׳ מלבן ומבנת נבנים
מחבה מלאר הלל מבנים מלתם הבנים מבלבן
ומבנים מבנת מלבות מבנבת ומבר מלתם מבלבן מבנים
מחבה: מלא הלל מלוק ומלבן מלתם מבלבן מבנים
מבנת הבנבת מסם הבנת מלל מבנים מלבם מקבים
מלתם ובמר מן מלבן: מה מלל כל מי מים לא מבלבן
מבלאו בולו מבנה כבתמו הבנת בבנו מבנבם לא מלא
מבנל מבלאר ומבם מבנלם לא מבנה מבן.
מלאר מבנה מלבן ב׳מבנב לדמלת ומבנם ב״כ: ומם
מבקב מבלאר מלי ומאר כל הב״ם מבלה מלבו מבם
מבנלם מסם מלבה מבת מלו מלו לת מבם מלא מבן
בבנבה ומב״כ מלר כי מבל מבל לן מסם מלו מב׳
מבת מבל נ״מבים הם לבן מבת מבין מבנה מבלבן
ב״עומר כלומר מלתם מבנת מבנבים לת מבם
מכל ומבתו כי הבנת הם מלבנו ומלבת
בנ״ם ובל מבן מ״מבנם ל׳: מבנבה בתו
כמבנם לבת. ומבלן מבנבה מל מבלו ומל מבם מל
מבלו מבי הבל מבנבו מכל מבלו בת מ״מבת
ב״ת מ״כ לת הם לו לבנת מן מסבן מבנה מבלבן ב׳
מבלר לבו מבל ומבלם נ״כ מבנבו מבלם ומלם מן
מבנבל. מומר מבי מסבן ו מבנבל ב״מ מבל מבת
נגיעת לבנה הבל מבלתו מסבי הבל לבנה מבנבת
לת מבם מב מבתו לבן מבלר לבנת מסבן מבנה מבלבן
מבנלם עו לומר מבבנבן נ״מבת ומן כמן נ״מבת מבנבבן
לת מבם מלא מלו מבם.

הלכות תפילין

כה דיני תפילין כפרשות וכו׳ נ״ב סעיפים:

א כתבם פרשיות כתובים בתיב לאות על ידך ולזכרון

כן מבנן מבנבת מבנבת לאת על ידך ולזכרון כן
מבנבן מבם מבנבת מבם. ומבנבת ומבם מ״מבלבן
ומבנבת מבם ומבנבת ומבם מבנבת. מבלו ומל מבלבם
מל מבם מבם ל״ומבנבת מלו מבנבת. ומבנבת מבלבן
לבנבם מבם מבנבת מבם מל מבנבת מבם מבנבת מבלבן
ומבנבת מבם מבנבת מבם מבנבת מבלבן. ומבנבת מבם
מ

אמרי קדש דלבש לה מקרוי כיון שאינו לקיים כפ"ם :
שע"ה תל"ו מ"ש סעיף ס' ומיין רפ"ו סעיף ל':

ומה כתב בטלית שיש שיטת אחרים שמטלית כקדש ואינו
אינו אלא לבד הטעמים שהי עטיית עצית היא חיב
מטלית בלי חוט שלבוש ויתבטל בבגד והוי היא יחידה
קדושת לתפילין שהי ואלו אי אפשר להיות תפילין כשהו
שהם קדש מיתבטל ולבש חשבם זה לא אינו אל
לחכיר הטעמים כבר הראשונים שהזכרתי ולפי הנראה
אותם הטעמים בם על תפילין והטלית לתוך כים אחר
ברצון לחזר אלא ישמו כים התפילין לאצלה הוי אלא
יבוא בה כתלה ויסרך לגבייהם קדש עטיית הצנית כדו
אלא שנהר על הראשון : הפ"ה ופ"ל כ"ם סעיף ל"
דאף על גב דתני תפילין אם
מגיע אל ראש תפלה שלקח' ומה אל יד תפלה כיון שיתקשר
בשייך זה סעיף ו' אלמי הוא הטעמה הקדשה הכתיב
הוא לאות על יד הוה למוסבות כן עיקר ונם דשיון
עוד מקרא אבל אין אל ראש כן עיקר הוי שתים כיון
שיתקשר בפ"ה שיון כ"ח ומשום הכי מוסב שיתבר על
הקשה ושיעבור על מה דכתיב בלוחותיה אבל הכא אלין
לגו דאמרת בצית קדושת אלא מפנינו שהזכרתי הם הם
כתובות בברזל כתובה אותם אותה אות הזכרות ולא
יעבור על האמנה. הפ"ם ופ"ל סיון קי"ו סעיף ד'
אלא עוד אלא שאם אבל בכל הטעמים
אלו הטלית תפילין קדושת כיון שיש בהן קדושה אותה
מקבל על תכלית שיש. ומצות נצית הלל ואחרי
לה מצות הלבוש מצוה אבני אלא הי ידיו נקיות אל
דאחרי לה עד אחר הנחת תפילין :

ב לבוש החנה לצאת ידי כולם יכוך על הטלית הקטן
שלבש ואח"כ יכוך תפילין ג"כ בבגדו מיד לאחר הנחת
אלו יכוך לבית הכנסת ויתעסק בטלית גדול שבן כתב
בשבר הוא כברכת ואתחנן שנוכך שיבא לבוש נצית
תפילין בגאתו אבתה בגדו אלך לבית הכנסת ואל יאחן
דעיל לבי בגבתה כד נפיק אתרעיה ולא תפילין
ברעיה הנצית בלבוש ואחר אמתתה אל היכל הקדש
בראשון קב"ה אחר אין הוא מורחי והא אחרים
מהדת דשקרא על נרתיה בכ"ל : כי כאן מיש לו נצית
בגבדו ותפילין בראשו ובראשו דאין מיש עליו אחת
מיום ואחר כאחת אשתמיה עומר בראשון אבל אם
אין לו נצית ותפילין אינה מוחלו. והעולם נתנו להתעטף
אף בטלית גדול קדום ולברך עליו ואחר כך מניח תפילין
והאל לבית הכנסת . מיהו לב"ע אם ישנו תפילין
שמוכנים בידו ואין לו נצית אין נרך להתיון על הנצית
אלא מניח תפילין מיד וכשמגיעין לו טלית מעטפו
ומברך עליו:

ג הרא"ש היה מוקדים בפירוש מסדר הברכות בנקר
היה מסדר אותן עד עומר
פסחל בתקלתה ואז היה מניח הפלין ואחר כך היה מברך
עומר שראל בתפלתה ונתן טעם לפי שהתפלין
מקדים קודם מצות פרוך מבוא עלך ואיר מקרין
אותן תפילין הוא לפן פלילה כלומר כבן אות ועדות
לכל רואיהם שהשכינה שורה עליהם דכתיב ורואו כל עמי
הארץ כי שם ה' נקרא עליך והרא אל אלו תפילין
הבראש ומיון לדבר דשם ה' נקרא ר"ת שון רומן לאיזן

שהתפלין שבראש : הפ"ה תל"ו כ"ל מיון יא

ד ובדרך שהיה מתפלל עליו בשחרית שהיה
ותבלה כיון שמתבטל לתפלה שבין ה':

ה ויכון בהתרון שבנו הרקום לגבוה ד' ברצות
אלו שים בהן יחד שיו יתבדך הבלית הבגדים
על הארת בגדי הלבן ועל הראש בגדי שחור שבאר
יראת הבגדים על הי בשים הבלאת מעשה שיהו שהם
מורים על יחוד שהיא כפלאו ואיר לו הבגדים והשמלה
כפלאים ובתחבים לבגדת בהם בגדים :

ו ובגדים על יד תפלה ואחר כך על ראש הבגדים
ובשמים לאות על יד ובן הוה לשבשמים כן
עיקר. הפ"ם ופיון נספ"ל לקיים כ"ם סעיף כ"
לבכך אבלו אם כגון בכל ראש
תפלה עיקר לבלוה להבגדים בלוה ובגדי תפלה
ואחר כך על ראש כיון שבתבתי לעלמעיף ז' הבגדים
על יד ובכך בדרך אתה הי אלהים אלך תמים אבר הבגדו
בגבתתיו הבו לבגדים תפלין ואחר כך בגדים על ראש
אלו נתבדך לבכך עוד ברבה אחרת בדרך אתה הי אלהים
אלך תמים אבר קדשו בגבתתיו הבו על אות תפלין
ובל לבגדים דיקן הוא הבגדים דקל שתי ידיות הן כיון
שיתבטל כפ"ה שיון כ"ו סעיף ז' לבכך נרבה
כל אחת ברבה בכבוד עבדה בראל והוא תנה בכבוד עבדה
והאל ותכותה ובגבתה זו לו הבגדי בגבתה אחת כיון
שיתבטל כפ"ה. הפ"ם ופיון נספיק כעיף ז':

לבכך על הבגדים שהוא כיון הבגדים אם הוא
עובר לעשיון בדין אחר כל הברכות אחרים לבגדים כל
כיון שהוא נעשה כל הברכות שבשבת ה"ל הוא לבן בעת
דהא הוא עובר לעשיתן וכל הבגדים שהם כיון
בגד הבגדים ואחדות הברכה הוא בשבת שבשבת בבגדים
אחרים אל מצות שבן מבשבת לבן על כל טבל
לאחר בשבת הבגדים ולפי זה לבשת להבגדים שהוא לבעתה
קדושתי על על ראש האל הבגדי כיון מבגדי אחת
לבכך אם פה בבגדים והבגדים דעתו אל
אלו שלא מבגדים אלא על ראש לבדו
כגון אלא לו בל יד אלו שלבו יהול להבגדים על יד
ומבגדים על ראש לבדו מבגד על על ראש
שתבגדים דהוא מתבלות הבגדים אלא בל על ראש
מן הטעם שמבגדים מתבלות כולם הבגדים
בלבגדים הבגדים כולבו על מתבגדים בגדים אחר לבכך
גם בבגדים לבדה לא זה הברכה מבגדים
כן מראה לי טעם מבגדים :

הפ"ם פ"ל סיון כ"ו

ז ובגדים לאחר להבגדים בקרן תחת הראל
ולא בפ"ה תחת הראל ובתב הבגדים אלא כי
אין אלא בתבגדים אבל מקום אחר לבגדים
בלשון הכתוב שבן מבגדים בשון לבגדים ברכה
אל כיון.

אבל ומראה לי דלא אין כי ואחר דשמא שבי
מבגדים

סלא אינו נראה ר"ל שקין ולא נכתלים אבל לא ויש שהיה
כי חילון רב יש בכתיבה כן קין לבתלים כתרשת
ובתפס שני הכנים יש כי כאשר עקין
הלא תכנין כתר הלא ונראה כיש סלא לאין הבתיה ואחת
כתו ותחת הבתיה ונו ובתיה כיש הכתיבי ונו ובתיה כבל נבל
מנרים עוכין לבנות נרבה אל כתיב כתוב תנות הנרבה
בכתיב: אבל כשהלא נבלתה הלא הבתיה לא לה נראו
יש סלא לאין הבתה ובתיבה כתו ובתיבה הדין לבד נבו
לחשים לחד הנרבה לתי עו לא ביתו ישנו כה כתר
ותחתיה לבכתב לם הבתיה לחד לבנות בכתיה הבתיבתו
הבן הבתיבה לא אינו ובתיבה לת הבתיה הלך לא לא
אקיבתה לבן יחד לבנות בקין בתרשתו בתה לבו בבתה
לבם תן ם אחיה יש בל הלבתו לבלו לאז:

ח כבר הבתה בבל הבתות הבתיב בתר בלתים
ובתר לבתיתן לבתב לא ערב בל הבתבלן לא תבבה
סתתבל לבנים בר בבה בהבקב ובקבים בתבתו ובן בבל
הלא עד שתבקים בתלבו לא קים הבתלת הבתה הלא
הו בתר לבתיתן ולא לחד הבתיתן בתר הבתה לחד בתיתן
סלן בתר בבתת הבתה הבתלת הלא בבבת הבתיתן
והבקבתה הבל בקבתה תלא הבתיבת הבתתה ובקבתה בר:

בלה ובלבו ל' בתב כ'

ט ולא בתבתיבת תן כתו בתבלבר בבלה ח"ל בתבתבן
לבתות בת בים ובתבובים שלא הבתבים והו לבתת בל
יתך ולבתבן בן בתבך בתבים לחד לבתתן הבתת
בלבתר בלא הבבת הבתת ובבלבת הבתים בתיתן לבתבן לא
יבבתיתן בתבים לבבר לבבי לבתת לתן הבל בתבה תבה ובר
הו הבתבה ולם בבר בבתבה הבל בתו ובתר לבתר ולבתך
בתו בבבלבתי: בל"ר חוד בבים לבר בבתבל ובתבים לבבים בבי
בתיבל בל בלא בתו בתבתבלבר בבתבן בבל בלבן
לבבתיבן בבתים בלל ובתן בם בתן בבל בל:

ולבבלו בבתבת לחתה בלא בתבה בבתן לחתם בבתתן
בתבתן לחתם בלא בתבה בבל"ר בבבת ובבת לא בל בבן
לחבר לבבר ולבבת בתבים בתבר בבל לחבתבן בת בתן תבלן
לבבלן בבתבה הבל בתו לתן בבבבה בתבים בתבתן בתו
לבי בתבה בתבה בלא בתבה בל לחתם בבבתבתי בלבבתן לבו
תבבתן:

תבבתן בבלבל:

ט ובלא בלתבתן בלם בבבה סבתי לחבר ולבבתן בבבר
בבבתים לחתים בבל לחם בבר בבתבך תבלן לחבו תבבר
ותבבתן: בל"ר ובל"ל סימן בבן בתבן:

בם בלא בלחתים לבבי לבבות לתן ובלא בתבה בבר בבבבבה
לחבר ובתבך לחבר ולבבתן בבבבן לבבות לבבר בבבבים בבתבו
לחבר ולבבתן בבבבה בבתבה בבבבה לבבל יבבל לבבתבן ולבבתבן
ולבבתן לבבל בבבבתים בבבתבן בבבבה ולבבתבן בבבבתבן
בבבבתבן בבבבתבן בבבבתבן בבבבתבן בבבבתבן בב

בהמת תפילין כל זמן שלא קיל הקשירה אחת יש סמוך
שעולם אלא לאחר תפילין עד אחר קריאת שמע ואל לגבי הרוא
פיס בו פ"ת הוא לשיקר שלא מבטלים אחת עד אחר ואל לגבי
נתינה אלא לאחר עד שיסיחו דעת לא לקשרם מבטלים
בהכלי אלא אל גר שקבלה אלא לאחר אחת עד שלא כן
ג"ק אחשיב ה"קריאי הרוא לאחר קריאת שמע וכן נתינה
שמקשרים ה"ל סתמא בגמ כמו ע"כ הקבלה ליחה עם
שלמות הקשרי פסם ג' הטבעי פסם ליחתי ר"ומם פרה ד'
הוא ג"כ מה שתי הפלגים מבתפילין של ראש שלהר מבלשה
ראשן הבאמי מד ראשן ואל) : ובמס ר"ח לו מ"ה פיס כמן
קרבן תוסף מלגלן אותן קרמם תפילת מוסף אלו כמקרו כלון
אומרי בת"ת לך והבאם מבני מתפילת מוסף הוא בתקרי
הקדמת הקרבן מוסף סמו כמם אותו עוסק אותו כמו שם
לפרא בעת הקדרב"ם אותו גלי אות כמו שיתבאר בפ"ה :
מה"ר וכ"ם בקשים פאמרים בתר מבנין בפוארי קדמת בכתר פין
ארבעין לבער לא תפלין ספלגו בבא פאמרים בתפילא בלשם :

בו דין בני שאין לו אלא תפלה אחת

ובו כ' סעיפים :

א אף על פי דדרשינן מלמסכת כן עיבך הכתיב בוא
בכל זמן שהם כן עיבך יהיו פתים כמו פתבאר
סי"ב וס"ל כ"ס פעיף ל' ובסעיף כ"ס פעיף כ' :
שרשו כדאם לו פתים אלו עיבך על ד תפלה שהקדימ הכתוב
אחלם אם אין לו אלא אחת בין שלראש בין שלזרוע אותם
פתים בהיו מחבר עליה סאין תלויות זו בזו שכל אחת ואחת
בפני עצמה היא הכתוב מקשרת לאו כל ידיך זו אחת אחת והא
לסוסבו כל עיבך זו תפלה סביבה : ובן אם יש לו פתיקן ויש
לו פתם אחם שאין יכול לבריא פתיקן בגון פתים לו מכה
בזרוע לו סבריך לעלת לדרך אחרו יכול לתעבב ולהניח
פתיקן יכול להניח אחת מהן לאחר מהן שיכול שאין מתבבות
זו אחת זו הי"ה אם יש לו פתיקן ואין לו פתם אומם אלא מנ
זו אחד ולא הניח אלא אחת מהן שיכל ידי תפלה לות שהניח
דהא תפלה בכמי עצמה היא והא קיים אותם אלא דלתפלה
אחת כל זמן שהם כן עיבך הייו פתים דכתיב לסוסבות
בין עיבך לבין רבים וכן לבבך על מל ידי תפלה אחרו כן
לתפלה אבל לא לעבב אלו יש לו פתיקן :
ב ומבון על מל ידי בשמניה לבדה אחת והיא לבריא ואל
מל ראש בשמניה לבדה מבבך פתים לבריא ואל מנות
מסיעה מסו דבין מתפלה תקנו פתי אחת מל ידי סרי כמו
התפלת התפלה אחת על מל ראש כמו נחר המנו כמו
שבתבנו לתפלה מבני פתבות זו לו ונראי כמנה אחת
לרוכה תקנו הפתי ברכות גם עליה לברה אחת מל
שהתפלה אחת על תמר ואין בה תשום ברכה לבעלה ומו
הכתיב הוה אחת על פתיהן גם בשיתלקן בשאחרה הברכה
סהיא לגמר תנה סרבה על מקומה וברכה לבריא
ע"כ נבבך לבבך דאם הוא כ"ל ר"ל מסאר כל הבנות
פתבבכן עליה ברכה אחת כ"ל עובר לעבייתן כ"ל :

סי"ב ע"ל סעיף כ"ס פעיף ל'

בד מקום חגרתן ואופניה ובו יא סעיפים :

א אף שנאמר מל יד כתוב פמו הכתיב וקשרתם לאות מל
ידך ומקום יד מגמע מחלל הכתיב אף ידי שהיה חרן
ראשון נטעה מקום מדי מקרה מסמחל מתם יד ושו' חדבתי
מקום אחת ידבה ב"ם ודבלי יד בהם הייו יד שמחל שהיא
מקום ברבה ולא יכול אדם לעשות בה מלאכתו ולאו דווקא
אחת בלי אמר אלא לאו לבשות בה מלאכתו אבל מבבתן מבן

הקבה לבתף ולבבן לא תבבתיב לך לאות
לא לאחרים לאות בלו מקום סהיות לך ולא לאחרים ולאן
אותו הרים בגוהה הבאר מבד מם הרך אדם לבלות ברהו
עם אחרים ראלן אות לאן אה לך לאות ולא לאחרים לאות
פ"ב ובן ובמרן מבן יא : ובה דלבבן לא בהה
מבנו מבבלין מל ראש כל זה הרך לאבה תר מה תבלין
בראש והנה תבלין בה הה אף אבה מבת תבלין בראש הרבה
הרבה מבראא מד הקו' ונוה הראש בש מתבלר בפ"ה ה"ב
בכל יד מתרך הרבה פסם שהו מד הרך תבוה הא בה הרבה
ותחלת הבנין פסם הא מתן ותבבת ואלך ענה מד מנו
בן הא מבבר הבתן ג"כ מד תבוה הא אל הקדמו
מבנין לבבנין ב"ל בבנים הבנין ותבלנו בד תבה אותו
הבר אלא תן ובה הבבלו הבנו לבד תבה בבנים מבבנין
אל מבה בבר הה בבד לבו הבנא הקדים הבבנן ואל
הבנים מלה בל לבבן ובוה :
ב מבת בבן מתה הה מל בקר מל תבלין מל יד מבה
לבד הלבו והבבלין בלו לבד הן ובל ולהבד בלא תבו
לבד מל הקבר הן הבלה מבבל הם הם בו בד הבהו
הקבלה אלא לבן בבבבים :
ג נם יש לבבר בהבבבת מבה הבבה בבבת הבל
מבבת לבד הבתן הקבה לבד הה מבבה הלבן
מבקבר ומבבק בבלה יתר בבהו וכן הבבבו הבן מל
יש בו מד לבבד יתר בלם לבבבים הן הקבלה :
ד ובקאים בל אבהו ובל ראשו מבם ולא הבל דבר הבן
בבהם לבבהו בן מל יד בן מל ראש דבבל יד בבבב
ובקבתם לאות מל ידך ומבת מל הבד הבם בלא הבבם
ובבל ראש בבבב והיו לבבבבות בן מבבך ב"ב בן
מבבך מבם אלא דבר מבן בן בבבלין ובן הבבים הבו
מבבת הבן בבבלין מבבן אבל בבבבבות אלן לבבבבד הבו
מקבבן גם בבה מבבך לבבבה בן בראש בן בבב :
ה אלם שהה בלבל לבבבת אלא בבל לבבת ראשו הבבו
הקבבת מבבן לו ראש מבבב אותו לבבבם מל ראש
מבם בבל לבבבם לבבבן בבבבבל לבבבבו הבבבבן בבבבבל
בבן מבבך מבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן
בבבבבבן ב

לעניין זה כדה בין שלש יצא לבתים זה וחבי הזה:
ז אע"פ שיש לאדם חבה בחבוש כיון שהיה תפילין הרבים
בעיה הבאר יהיה תפילין לאדם חייב כיון דקבע דאמר
חיבי הצנוע בשאר לאחי אמר אמר תפילין מי הקבע ואמר
שיעור לאחי תפילין: אע"פ לא נפקע:
ח שיעור איך הרחב על יד בדי שתקע את הדרת ויקבר
חיבה שקר תחתיה מה אחבע מאחבע ובדק חיבה
על אחבעו שלשה טרחות ויקבר כן קבלו חיבה תפילין ד
אבל עכשיו נוהגים אפילו לעניין נס כל הדרת שם אי
שבעה טרחות כתב מהרי"אלי"ל אין לעניין הרבה
על הדרת אבל לאחר על יד עבל ובעיא לא הרבה
ואיכא לי לאחר אלא בדבר קדוש כ"ב בדי בתרת
לעבר לא יהיה אלי בשבת אחרי בת הרן נני אל הדרת
כ"ב הרבים שברו הדר בלה כן אין לאבנת כמה הרבה
תפילין וא"ל אלין יכל להרבים כל הרבנת ובתב הרב
לבני הדר הדר יכול להבשר בתבנת כן התפילין לאדם
דהא דבתת לעבנת כן בדבר אים יש הבנת לבדו בלא
יהא דבר חיבן כן התפילין לבן עיבך כמו שבתבתי לאדם
אלא אמר להבית התפילין כל הרבנת חבים שאבד לתת
בלי אחר אלי אל תבה על הבנת שים בה קדוש תדר בן
התפילין ה"ל לאחרון כן בני הבנת עם התפילין: לבי
דעת מוני אל אע"פ שבעדת מבחים בל התפילין שלבי בעדת
סבן הדר הבתן לך לאי לא
לאדם לאת הבו"ל שתבאר בבין הבי בע"פ ה"ל מחלא
מחבא שיהיו התפילין תחת הבגדים הה שלא כן בבבנת.
ה"ל מבוש הדר"ל בשתי קדשת והל בכל תבוך שהתרה
אחרה וקבר ל"נו קדשה לאת מחבא לא שתי קדשות כל:
ט תקנה הבת תפילין בל הא החתלת עיקרי הבבר
בתבת עד סוף הבקים שיהא בל תבוך הבבה והל כל
בעבה הבא ואם כן לא בעבה שה חבה הבתב הבא
בני תפילין לבבבות בן עבבה ובתב בני קדשה קדשה
לא תבבו בן עבבים לאת הה לאן בעבה הבא בבקים
שבבה קדשה שבא בבקים הבבר לא בן הבבים חבא ה"ל
בעבה הבא בל הבבר לא בן הבבים חבא:
י ובדק שיבא הקבר מאחרי הבא לבבלה בבבדק לא
לבבה בבבאר שבאזבן זה בבקבר ובבבהן יב בבבב הבא
ובבבאר בבבבת הבבלים בבקדשה שבבים בם ולא תבו לבבן
ולבבן והו קבבה תבלית הה שלא הה בן לא הקבר בבבא
לבבה עד הבאר ובן בדק ב"ב חבבם בה שבא הקבר חבל
בדבק חבא חבבן בבבבבר הבא ולא שבה לבד בבבים
לבבן לבבן שבבאזבן הבא הבבה הקבבה חבבן חבא
בבבבו תלבבבו והל חבבן בבקדשה הבבבה לא בן בבבבה הבא
בבבר בן הבבים חבא בבבבבו הבבבה ובו לבבבבבן בבבן:
יא ובדק בבן הבבים חבא בבבבבו בבבבבה בבבבן בבבן
לבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן
יבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
ב

לילה ולמן סבא מבלי עשה עשה לבין כשהיה אותן יחיד
מלמד מלא יסא עליהם כלילה מברכין עליהן בפת הלילה
בלילה. אלהים מלך העולם ואקב"ו לשאר מיקרא אלו לא קל
מבי מאמר מ"ל לילה זה תפילין הוא אלא סלון מדרון כן כיון
מיעבאר כמ"ה כפשוט סאחר זה ומשוק דומשרת את המקה
ואחלון עו"ל אמר מברשים אותו דכאיקת הכבה דבת' באותו
עו"ל דבר הבינו מדיים שיהיה פירוש מאבה לשבה לבינו לון
מאבדכן בפשטלקון אותן כחול אבלו סיון לשקיבת הדיה
דיסא מלון לאו תבות עשה הוא ואבלו כשאדרין אותן
בע"ם כן הנשמת אין נרך לנדך כלל אמ"נ דון"ל דבנת
לים לאו אמן תפילין הוא לא מכבוש ובו' את הוא
עשוי אלו לחדון כיון שהדבו כבי מברכת מיים ולא
כל ישים לאבוך שבת לים דיסא כבר אמרם כבשון זה אבו
דהבשן אותו על מקת הבכה והה אין אבו מבשן אותן
בשבת לים אבו לחדון אותו מהבתיב כיו לאת על ידיך
כלומר שתפילין הוא לאת כיבך ובינו ושבת לים אדם נרבי
לאת שסם עבון אות הבתיב נבי לאת בינו ובינך עות' ה"ם
שם הנשון נבדך לשאול מקרא דבא ושמרת' לאת המקה ונו'
לא קאי על זה וכ"ת אין נבדך ברכה בחלינתה חבון
לשבת דקדא דהיה לאות על ידך ונו' דמתניה אבו לחדון
לבשון בשבת לים וא"כ נ"כ סיים מצות העשה דבלוק הלו'
בשבת לים אלה לא סבדך עליו אין זה קשיא דבשלמא לאות
הלומדים ובשון הומשרת' ספר עבדי דמברבי דהבי מבשון
לשבת דקדא שבת ניחי בלשון סמדה האחד לך ויהיה לך
לאון סתבות אותן בשם ולא בלילה וא"כ הוי מצות עשה
שלא לבשון בלילה ולאו הבא הכלל לעבה עשה לבך מברכין
על מליק מבקדי לאת העשה אבל בסוק דהיו לך לאות אין
מבשע אמבו אלא מתפילין יהיו לבו לאות אם אין לבו לאות
אחר יחד על החלה כדי שיהיה לבו סבי עדים ומשלא
בשבת מה שבת ולא סם עבשם אות בשורי מבני כאיבם
ברבין אות אבל לא שאינן אמבו שם בבו אבשור הם הינו
מבשון אות' נם כן בשבת ויום טוב והיה לבו מלבה
עדים על הון' בינו ובמו יתבר' כמו דקל כן בלאות כמו
מיתבאר לקק בה כות בבת בע"ה וא"כ על מה נבדך
בהם דינן: בע"ה ובע"ל מיון ל"ם פיקס ל':

ל ובן הגרתן ונו ה' סעיפים:

ס אין הבאתן בבקר תשרלה מבדרו הבעל פתן
קבת כרמון ד' לאות ובבדנו אמ"נ דק"ל
לילה אין תפילין הוא כמו מבתבאר בפ' מקדש
זה הכיון דק"ל דמקה דשיים מיהיה מיהיו כמקרא הבפסח
אין לבו שם רשיה לאחר דלילה לאו אין תפילין הוא מ"מ
שיהו סלם הוא כדאמר ומשוכה סלון נדך לאלון:
בע"ה ועיין נמשך סע"ף ד'

אבל לבתפלה אין להניחם קודם אמון הזה סיולה מבדרו
הבעל שמו קבת ובבדנו ובשמת הוא מסוס לבתיב כמו
מחלו כל שמי הארץ כי בם ה' נדרא שלך מ"מ דבראשיה אלם
בשמה מ"מ אינו אלא מבבתפל סהיו לא חזבו לו לאות לאחר והיו
מורד בלא אבא שבתו שהיו לאו לאות מבשע שיש בו מ"מ
לשבל אלא שאינו נרי כמו שבתבו לעל מ"מ הוא אין הדבר אבל
מסבבל נוקן סלם ישמ' הוי כמבו לאות של שבת ומו בשאר
בלחבו את סלבה הבה הלות סבתו לו הנם ולון לך מדרש
נדלם מזם ולאלו לעוכם בע"ה ובע"ל פ"ל כ"ם:

כשם שיש הבא הדשים שבא בלא בתן בשבה. הבין אלון
תבינן אותם כל הלילה אבשבה הבן אלהי בלא הלא
אות' כל עיד אלון עוד אלא לבתיבם בר דן ראיה
בהבד את תבלה ונו' סקדם הין הם הבל בבל לילה
הוא רש לאם לבשבן אלדבם:

בע"ם ובע"ל מיון ד':

מי שהיו לו תפילין בלילה ובאמצו שבן לבשבת שהה
ואבבה ולא יכל לבלקם חבם אלון לו אדם לבדבם שם
מבון לו כן אלון בין לבלקם בדי שיהו שבדה לו בלילה
ובאמצו כל לילה: אם היה מחבלה לא"ר לו: לאו דן
תפילין הוא אבל לבהן דק"ל לילה אין תפילין הוא אבל בלא
לבשבה אם הו כלא שבן לבשבת שהה אין נרך לבלבן
אבל בדי לבשבן יכל לבהיה הבי בבתבל כל הבלה נרב'
ב הבהבה לבלת לבהן בבשבה קדש אחד הים כל
לבהים כלא בבבה הבשת אבן אבאב כבן ובבן
לבבל לבהיה שיון כשם כיון בשבא אבן לבבן:

ע"ב ובע"ל בתון ל"ם פיקס ב':

אבל הינו דוקא בשאבב על שם או אבלן בתלא בלאו
אבל לבשן בתלבתו אבל שבלבם בעלה הלו הבדן
לבהיה שבל בבן בבן כל

ד הה כל בבבן ובקבה עלו שהה או שבה אבבב
שהדם שלבה מבתבם שם ובקב עלו שהה אם אם
בחבל ולאו הוה לא בשם לבשת אותם שבתבלה
שבל ישבלבו מדו יבא אבו בלבן שלא יהלום אבבם שם
בבלאו ולאבבו שבבים לאר הבקבת אם הבל בבבב שבת
יבא ב"כ ידו בלבים כדי שלא יהלום ולבבר לו לבבבים
לבבר שלון אם דבר תבא אלא דבר הלבום ולא ם שבלבום
שלא לבבבר בבבבו מ"מ הבדו אבבים שבום בבבן תבלבן
שלא הבבבר לבבלבם על כבי שהיה אבבל אם אם בבבן בבבבן
לבבן שבבבבדן שם אובלן ובבבן שם:

ע"ב ובע"ל מ"ל ב"ל בבל ובבל בבלם':

ה מי שבבבת לבבבה תפילין בלילה ובבבב לאר שבתבבלו
תפילת ערבית בזבר אם ב"ם שבדבן שם הוא לבבר לו לבבבים
עוד דבהבל ובתבלו ערבית תבבבה בלילה אם בבבן
תפילין ב"כ שבבבבו בבם ובדי קבלו דבבתבי לבבבבי לא
עבבבן: בע"ם ובע"ל מ"ל ם בבבן בבבל בבבל ם

לא דין תפילין בשב"ו ט"ו ב"ב סעיפים:

א בבבר דבבת שבתבלין בבבבו אבו בבבבו לבבת בבל הבב
ובבבבבו בבבבו בבבבב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

תפלין כ"ם פ"ת דלא:

ע אם עכו"ם ני לאיש"ם מבל חבלו אחר לו ישראל
לעבד לשון מאמר תנו אחרתה דבשביל עבד:
אלא לא כאר אם הישראל פחד עליהם ויסיעו אמם
בשביל דשביל"ים כו' חיים אבל אבדו אחרת דיבאל אמים
קבבד בן מתבן עבדו לשבל דבין אלן עבדכן ישראל
עבדים בכל מקום ה"ל שעת הדחק וחקלין:

מ"ש ומ"ל מ' ג' אסמ"ן ג':

ד כשבתבן את הקבר בחיתנו בעין אחרת אב"ב מסבל
לב לדעת מתן את הקבר על אלמן מקבן ומקבר בחיתנו
דרך הבלים שעשה הישראל ודרו דחיק מחם מ"ח אין
מבטלן מהל יוליף דחדתת תנו כן יבד הישראל נשבעת
מת מבטן בחיתנו: מ"ש ומין כמ' מ' ק"ל מ"ל מ':

ה אור מבטרת מלא לשון אם יש תיקון לחוני הבבדו לשון
יעבלר כמ' מתין רש"ל כמ"ה:

ב והיה הקלף מעבר בחלה וחיב ושמ הבהרים אבלו
הבבלה ומרבה שלמה אבל לא מעבר בחלה וחיב ובוף
בבשלים הבתיב לתקן תהיה תורת יי בפיך והבטים חיין
מעבר בפיך לבבך אף על פי מבבלה ומרבה הוא מחין
מעבר בפיך הוא אבל עור דו אבלו מהר בבלל מבם
הבטים והחיה ומלים:

ג והיה הקלף בלם שלא תבא בחקה הבתיבה בקר בחין
הוא בעבר עליו כדי שלא תבא אחרת בחיתו בו אלוק
לשתים דקן"ל כל אחיתו ערוכן לאחת נוף לאחד
מ"ש ומ"ל מין לו מ"ל ב':

אבל אם הקבר קטן עד שבשעבל"ל הקולמוס כדי נמתם
הבקר בהדו נאין בראה אחות נאלן לשתים אחרו
בקרא בקר ובחיתבן על נבו ואם יש בו בקר גדול ומדמן מם
אים אם ה"ל מבבל לבחיתבה מבבו בקר ובהיה בקר מחלה
אבל כל אחתו אחות לא יבחתבו מם מהרי לא היה הלו מקלף
גדל מבבבו"ל אלא הבקר ובחתו מאם אחלך ודוקן לבחתבל
אבל אם לאחר מבבתה בקר כל מחלב בחתך הבה"ל אם הים
כבר אבלו בקר כל תוכו עד מהבקר מחלה כל אחלב
אבלו הבו כבר בין מבבתה מתחלה בחלבתו אין הבקר
מבלו אבל יש בם בין:

ד הבופרים הרחוים שנשן מלבה מהבי אלבים לתבלה מל
ראש אחד דן מאחד ואחד עב מחתו והבלבי עב
מבבים אלבה הבתר בחתבן בו בראשת מדע מבה אבלה קטנה
הבן מחבו בחתבן בו והיה אם מחות מהיה אחר גדלה
הבקר אחד בחתבן בראשת והיה כי יבאלך ובראשת קדם מם
מחבקן ומנשן בן בדי מתחלו כל הבהים
בבאה מדרי שנשן הבתים מחון זה לה והבו נבי לבבלן ובחתב
זה אלי ואבה: והבופרים מלא מקבבים זה לף מל
מ"מבשן הקלף בעובי אחת בעשן כל מלבים מל הבבשיות
בחבר אחד ומבחין בלחבת בבלף הבבשיות הקבות:

ד נקב הל הבמיי מל ה"ל אבלו לא בשאר מחבו אלא
כל מבת בשר לא בדרך מיבא בשאר בחלה אות קטנה
ובן בלבתה: ואם מבקב הל המבי אן הה"ל לב"ע אם
בבשיל מלא אות קטנה בשר ואם לאו בטל ואבלו תבטן
אלא בבים אלא מעם יבל לקלתו לא מאמתין בשם ובטלין
לה בבין מלן בו אלא אות קטנה ומעמם מבואר הבל
מבבו לעולם בדרך מיבא בשר אחר בדי מיבא מלא
בדרך מבבא אחרו אות אבל בבבמי מלבו אלא לבבר מהבא
אבל

מ"ל אלא אלת לא בשאר מ"ה בבבמי מלבו אלא
מבם מם בדרך אלא אות קטנה:

מו אם בבבן אחר אן אחתית הבבשת בבן לא לא
אן אם בן בשאר הבבבל מם מבבבן אלבים אבאר
אות אחת אחת הבם אם תבשן אלא יבבם אבל
לדרתו בשאר ואן בדרך לבבת לא בשר אחתית בי הבב
מבבבן בל הבבן בשרי בבבו אחת אחת בלן אחת בהבתו
ומל הבבבן הבבבן בבבבן אחת בבבבן בבבו אחרו ובקן
בבבבה בתבה בהבתו ואחב בבבן מבה הבבלה בבן
אם הבה הבן בל הבל ד' הבבבת אחב בבבבת מבבבן
לבבל מם הבן בל בבבים מבבבן לת לן בה הבל אם
בבבבן הבבתבה מבבן אחת בבבים בבן אלא בבבן
ובבבן הבבתבה מבבן אחת בבבבן בי הבבן אם אלא
יבל לדרתו ואם בב מם בו מבבר אות קטנה ובן אם
הבבבן בל הבן בבבבה אם בן בבבבה ובבבבן בבן
עד מבבב בבן הבלף לבבה בלי הבן בל לבבה
מבבתתו אבי לא הבה לה אחת הבבן הבן הלבבה
בבבבת מבבבן ובבבל:

מ אם בבלה מבבת אם בן הבן לם בבבת בבבת
אחת בבבים בבבבר אחת בבר בל בבבים בבבה הבבן
לבבתבב אחת ולא הבה אחת בבר לא בבבר הבבן
מבבבר אחת אחת מה הבי בן תבבבן ובבבל מבבבבה אבבבה
ובבבבת אחת ובבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
אחת אחת בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
בבבבן

אבל בלא שתיה כשר דלא מבי מעשה הוא לבר מן הדין ואפילו
ואפילו ובשתיה כשר דלא אי כלי מאה הוא הוא ובן
הוא נעשה כשרה לבבל ברך עליו שהם לחדש
ולשתיה : חיה בלי הדיבור הוקל מאה לו לכתוב
רוח ומשה וכתב תהלה תנו כם פיקו הוא חלחדרו
לאבלה כשר בלת ולא ל עשה הוא תלוה כשבע
קת הנוכרים שבתוכן כי אבל אם תחלה כתב תנו
והוא כבת אחת בו לל אחדרו בגדת רוח ולא לם שבה
ועשה בו תנו אחדרו ועשה כשר בלת בבי לה בשחיר
ועוד תנו אל אי הוא עם הנו לבת ושחר ובתבו כשר
לה ולא ברך יתר שהי אל בבת אחת בלת תהלה בלבתו
הבשר ואד לבארתו עם בת אחת בת בעה בעיט בלבתו
בל לבבה והחיד תנ"ב : ואם שאמרו לאבלה שאנו
מהבן לבם ל אבלו נאר בל אלת אחר בכל בלה טבת
דיו כי אמרו הוקל בשבת דיו אי בלים שבאבלה בשר בלת
ובינלא כה שבבר טרת אלת ואחר לבן תובת אבל
בהבן אל אלת לא בל נב הקל שבר לדת תוקן גיל
מבל לבבת ואחתו לם מבבן אלת לאלת בן קדם שבאר
אלת בן לאר בתוכר פיבל אלת אם נתה הבריה
בבר לא תוקדי חן תובת בין שבלת עבה בתובה
בתבן בלא הבשר טרתו בהבן הוקל בהבן אלת לאלת
מהבי הבדה אבל אם בעא הבל הבלא אל הן לא בי
בהבדה בהקש שבעו מהי נבתבה נדת נ ם הדת שבדר
מלא בעא הדי בעא לבבן ברך עבור בל אחל ואחר
ובתבו אבל אן ברך לבתוב בל אלת מהי תבו בתוב
בהבאה בהו שבתבו לעל נבי מ"ם בתבה אם בעו
הוהו שבלי הבלבה אל אם בעא הבל הבלא אל הן לא מ

מקום מערה אחרו אחכל לם חיסר אין לו חקה
שאין נ"ל כתפלין ס"ל כ' ירא כתיבת אלא בבחיר מכמלי
חמים ובתיב ורא הדברים אלה ועתה בחייתן ירא
בלחר בבחר מבתבו בתורה ירא כתוב' בכל חקים
מיבשך לם · לא ידמה זה נגם הבלבלות כל יד
מקדמו לל הלם מבני מחקדמו נבם ק ורא לאת כל ידיך
לבבך כן עיבך אכל אחו אלא לאחלתא לא לעיבוב
מבדעבד כמר: פנ"ס ובין נמרים מפ"ק:
אבל בדברים מבמרמה פנחה כתיב ורא הדברים האלה
בחיר ונה לחר בבחדן ומשמע אבלו לעיבוב ואבלו
מדעבד כמל: ובחיר אות מי לא אחין מם לו
מקבה כל ידי ברדה אלא אם כן בחיר הוא נמוך בתיבה
לו בתלת בתיבה אבל בלחנת בתיבה אבלו חחר אין
לו תקבה מאם עדוד אחתו ידיה מרחה בבתי תיבות
בבלה ותיבה גם בלחנת בתיבה לבמרים אבבר לתקן
אבבתים אין לבם מקן בכד בגן בבמרמה ואמונה מחיר
מחר לבבת מדרם לבית המדרש ובתבם מלאים אלא מקבה
אחבלה אין לבם מקן אחר כך מבמלת בתיבה נאלבת
לבתים ולם ידחיק רגל הרים לו לחבדי בבית ודחק לחם
לחקם ראות מבחרקה כמלים ובבי מבבחקתו תל
הלים ובבית כיבל נ ראן ובבחיר ובחבן נחנאי
בתובן אלא בבחבן ובבילן ולה נחי לחלבד לבבבת
מחת מבבחת ובבמרמה ובה לם מחות בתן הבבה אחם
אבר לא אלו ובחנא בבם אין לבם מקן בגל לם בתבן
אלא אחבם מה מאבבר לחחוק בחבר ולחבשיך ראות
בבאבה לה אבלי מקבלל נבבת בבאבן מה ולחי מחבר
אבלו בלחנת בתיבה בבבר בגן מ"ה מקבן תלבי בבית
אל בבב"ם לו בבלת לו בבים מבבבר לבבשבן מבבא
לאלבות מקבם בבבבה לבי מאן נבבך לבבבר מבלות
בבאל אלא לבחבבה מבבן לחבבבר מבבן ולחבבבר אין
בבאל לבבבן בבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן
בבתבו אלא בבבבן מבבבן ולבבבבן בבבבן לבבבבן
אלא לבבבבן בבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן לבבבבן
לבבבבן בבבבן לב

לחיות יתר יחיאה גם בתחלה שם ובן תיבה לתיבה נרך
לחיות כולה לחת ובן כל לחת ולחת נרך לחיות כולה חם
הזמרה ובן כל כסון ובסון ובן תלן מהם מיהו נטר
סולת סף כסון ובן כל מסה ומסה בית תלן מסה
כתו מתנאר הכל כלחות מ"ת כמו נגה :

לג ותעה הזמרת מות מלא יבתוב מס לחת מן לשמה
מיהו מי לתכלים מלא תלא סרה לחת יבלה לחת
מכבית הכתוב זה לבי עמוד מים חוקת לבתלה הכל
דיבור לו מזמרן לא תיבה לחוכה כבוד המשה לא
תמכין לא המשה מי מלא הזרת לבתוב מן לשמה
יהו מלא יבתוב מלא לחתות מן לשמה חיה גם כיה
אם בתבה לא כמל :

לד כולא כתבה לחוכה מים כה מרבה לחתות הכל
תיבה מלן כה לא מני לחתות כבן לא גם מן
ובמלא כתם לא יבתוב כלל מן לשמה לבי לחת לחת חיה :
לה וכתיבה לחוכה מני לא לחתן לא כמר תיבות הכל
תיבות המם נרבן מיה כלם לתך המשה לא כל
מהם כלל מן לשמה לבלו לחת לחת :

לו ולא כתיות הלו מלא מני מכתיה מלאה מהם הם
כתיות הם קדם ' והיה כי יבלה ' מיה '
והרבני מהל והיה אם מות הכה לחות כתיות
בתבלים נמנו מחדשות אלו לבמתן כולן כתיות הרבו
מחמתן בכתב כל הר"כ שות הראשונות בשמה לחתנה
חלק ט"לחתות הרבו כדי נ"תיבות על מלא מלא לחתות
ותתלק הכר מלחתיה בתחלת המשה הבלוהה מהל
בית כתיבה לדברי כל הבוקדים ' ולא כי מלמי
זה לא יהיה לבר"קדם מום בחן כתיבה שחלק מסמכה
הלא מבן כתיבה לבר"שלחתיה דרבו בראשונות הבר'
מלחתיה בראש המשה אבל לבר"קדם מלן בתב קדם
לא מום הכר אן כלן מם מיון לבתיבה הבל הקדם
מני לא כיה מתחלק אותה בראש המשה מהל בין
כתיבה לבל הבוקדם בשם בבר"שקדם לא ט לחתות
חלק ובלן מלא קדם לא כלום די כיה ' ולבי זה תבל
לבר"הרבה אם שות נ"ב בית כתיבה חב"ל מכתיבה
דבקם לחתות מבוה ח"ת הבחל ובר"שתם אחה מחובה לא
כתיבה אין מקבדרן בכתיבת' כתבלתה אבל בסובה אן
מבינן כלל אלן רן מבינן על הלבן בבמה המשה
הבתבוה : ולבי דבקם שם לבם כתיבה בכלא הראשונות
מדבקם לחתות כתיבות כתיבה גם בתב לן אם מהם הרבו
מלא הבחל חלק בסוף בר"קדם בשמה אחרונה ובן בבר"בי
ובלך בשמה לבתה אם שות אם לא הבחל חלק בסוף המשה
הבתבוה מל בר שות כדי ט"לחתות ובתחל בר הבה אם
מבוה בראש המשה מלבה בסלה מבוה ז"ל מבה לא בית
כתיבה ולא בית כתיבה לדברי כל הבוקדם אם לא מתחל
בר"הבה אם שבוע מחבנן המשה ובבחל לבבה אלן כדי
ט"לחתות שהו בית כתיבה לדברי הבמכם ובן מבנן
מבלו לבתבלה בכל לחתות דרשאל סבוהים על בי הבמכם
אל בכל מבנהם אבל אם בלחתות אלו אלן נהבן בן בן
כתו שבתבתי לבתבלה לעשות כתיבה דרבו לבחבן ט"
לחתות בסוף בר"שות ולבתחל בר הבה אם שות בראש
המשה המלבה ומהבו גם מחדשות אלו שהם בהבה אם
שות ולא הבחל חלק ט"לחתות בסוף בר"שות ובתחל

בר"הבה אם שות נלבמה המשה הבלבה אבל מבמה על
לחתות אלן כלבה המשה אלן לא לבמלן לבל הבחל
הבל לבבי הבחל"ם נבה א הבל בית בתבה אם בן
דבה לבחות הבחל בבלא נבה ב הבל בית בתבה
לבבה מלבה לבחות בבלא הבל בבה לבבה אלן
קבבל לבבתה כבבה הבל בבה לבחות בבה ובבל
מבל בבחל אלו בבבן לבבל לבבבה מלבה בבבה
לבבלה ובבבה אבל לבבל בבי בבבי הבבל לבבלה
לבבבה בן גם בבלו לבחות בבן בבבן בלבחות הבבבל
מבבי נבה ב בבבה לבבל הבבבה בבי בבבבי הבבלן
אם הם בבלן לבבבה הבבבה ובב :

לז בר הבבה הבבבה נבן לבבבה הבבר בבבה הבבן
הבן הבבבה נבבר הבבם בבבב בלבבם בם
בבי בבבבה בבן הבבבן בבבן בבבן בבי בבבבבי
לבבלה נבי תבלן הבבלו הן הבבלה הבבבה בלבן
הבבל לבבבה בבן הבבבן בבבן בבבן :
הבבבה בבבבן בבבבב

סעיף ט"ו סעיף י' :

ט כל מה שיש בשורות כן בכתים כן בתפילות והיינו דווקא לעניין שיהיו לא יעשה כמו שכתב לחד כאר:

סעיף ט"ו ופ"ל סימן ל"ג סעיף ג' :

ומדין שכן בית לבית נדר סעיף עד התבר הייתי עד תפילות אם לא יעשו כאר ואם שיהיה כיבר יארין

כדי שיהא ארבע רחשים מרחק לכל :...

יא אחר הדוחק שכתים גם נוכל תן לשם שיעור לא תן הפורה ולא תן הבלבה רק כל אחד יכול לעשותן כפי הנראה בעיניו :

יב שין כל תכלין הלא שעשה כשר לחת מיתם רחש כתן בין כולמת מקשטי הצור לחת מיתם לחת מעשלו לות' שיל לחן הנית כל שלשה רחשים וכל שיל הנית כל ארבע רחשים ואם היכן לחה כשלים ככך :

יג הרין כל הצבע דהיינו חוט כל חשה ענת עד תקים הצבר ובן הלהן שכתוב הצבע נריכין לעשה לעשה כאלו הצבע ולא יחשוב הצבע הרבה לחשה אלא מעט מלו הצבע יהיה מרחה כל הצבר · יש מתבנן שעם לעשיית אלו הצבעי שיכן שיהיה לחד כל שלשה רחשים ולחד כל ארבע רחשים היינו תכנו שיש לבו תפשי שבי מכי כתב בלחד הוא שכתב שהיה כל הלומות הצבי הוא הכתב שהיה בב"ת שכתב מאה · הכתב מכלומות הא לומות כאות הלבמת בלבני הלומות :

יד"ל שבאר ארוך על בלומות :

הלשה רחשים יש ארבע דבטות ווו הוא הצבע כל ארבע רחשים שבמקום שהקשטים הם הדבטות והלוד שבהיהם הם נוף הצבע כמו בהתם בלומות :

יד"ל ולפיום נדר פשטו הבנו יולין מבשלין עיבו עד שלו הצבע נבשיבה בבדרת לעשה שלא יהיו מנעלין מעם בשלו הצבע בדי שעשה דומה לצבע עוקבת שבלומות :

הצבע כל נ"לחשן הוא כצבע הצבע שבוחבן בשם מנוף הצבע הוא בולמת כדי ווו הוא בומת הצבע כל נ"לחשן בשבאה שהקשטים הם נוף הצבע שבוחבן דווקא לות הצבע בתכלין לא לרמז בהם מבין הרשים שלהם מבית בקן תכלין בשבה שעה נ"מחות חיים חוץ רק הבבחות שהם ב"ד לו ה"חיים יש שהי שבת הלבנה אם הוא בשדרן הוא שב"ר חוים ולאי שב"ר · ואם"ב שיש יש יותר שהי לבחות הם ז"מן הרוחה דהיינו יום ז"ד"ה ו"ב ויום ז"דבוכבת ושחיבי עבדת ולא ז"ד דבבבות מ"ה לרוב הלו שהם לו נ"בשבת ויוכלנו עם הבבחו' ל"ה הבעם מבבי פשה הראיה בה"ת ב"ם הוא מנב"ן והוא נייחו"ם ועל זה לאחר ולו כל מבי הארן כי שם יי נקרא עליך ונראל שהיא הלא שם שבתפילין כלחד שלא יהיה · נראה בחון רק הצבע שהם נ"מטרגל של שם ה' :

סעיף ט"ו סעיף כ"ל ופ"ל סימן ל"ו סעיף ב"ב :

טו תיתרת דתפילין הל"ו ווהו תיבו' שיש עור לחשה לבבשת מי שכתים ונראה כעין דף על נבר הנקרא תיתרת : משבצת דתפילין הל"ו ווהו משבצת הוא שבר התיתרת יהא הלבנה ארוך מבר לחד מיבשה ווהו המשבצת ביבר יבשה יחלבנה מבבי נראים שלא תקח. ראשה כמו

ראש הרתיתרת כדי שיהא נכר ראשת הרתיתרת ולא תהא תבשת עבית שהשה הבל שם כך שקרא הבשת' נם בתפילין של ד' תבא תיתרת ומשבצת' · ובה תבא לחים יקח דבים של עץ שיהיה ראשת ראשת נאר כלבבן לחוכו כיו ראשו ולחיקן כדבים שלשה מרבעים כדי ראש הבראשת כדי שעת הארין אבן בית לבית לשקם הבר כיו שבתבנו לשקם עור לקח עור לקח שהיה לו חיה שהיה לחבבנו ולשרבו כיים ונתנו על הבים הבבים בתפילין עד שיתיבש ותקשה ובשהו לא יבשה בחקן שן כלשת מקשטי הבר לחת ת"ת בו לחת הבשלו של שהלו שהיה של עקרא כי"ל הבשה לעבה תבשה לה לרבע לחשן ואל יהיה תבשה לה נ רחשים · ואחרן הלבן לשהה עד שעת תרן הצבע ותתקשו עד הקם הבבר לחד שתיבש ותקשה הבר יבה כל הבבים יבא הבו' ובשלו בחן לחבע בבים ולחיב יקח עור עב ובחן לבשת הבשה הבתפילין כדי שהבל הבתפילין עב ובחן ותקרה בחן חוסב הבתפילין ותבקן וריבקן ובבכל לות' הבר הבב לבשים ובחתן בבכל הבלין נקב ירוגע בכי ריבות הבתים ובבים בו הבתים הבאור בבר הבן של הבתים הבל ל"ל רחבת בבשים לותה שהה הבה בן שי הבבלים של הבר הבב ובם לוקחן עד תבבת עור הבבבת בהבת עור הבב הבבלה ובחבן לת' נ"ב בן הבבלים כדי לעשות הבבתר יותר עב ובחן ולחיב תוכן לת' יחד והוא הבקרא תיתרת ולחלתה הבר הבב הבשה גם כן הבשבת' : לתבלין של ד' יבשה דבים לחד מבל ען לחבו כבחב הבראשת ולוקח עור בן מבהה לל חיה שהיה מבבה לבחה ובבבבו הבבבים ובחבו על הבבים עד שיבבים ולחיב בבל הבבים ובבבבו ושלח בבת עשוי ועשה תיתרת ומשבצת' כדבר שעשה בבל לחן ולחיב עלל כל בבשה מבבים ל נחלתה שלם יבא לקרות מבבה לא יבבבר לבבתה כולה קודם שתתחל לקרות והו בני לקן · הלא הוא שבבוך בלהן ללף קבן ולם לא כבך לא מבבבל בבך ובם מקבלין לבהבן בלף כאר דבל שהוא לחבת תבת הייהה בן הבהבר בבך :

סעיף ט"ו ופ"ל סימן ל"ג סעיף ב' :

והלא גם כן שבבך עליה גם שבר בהיה ולחיה הבהבים ונהבו שהיה שבר זה על עבל כדי שבבר תבשה הבבל ולא חבבל עור עם שהיה חבות תפילין כבבה על לוחבו מעשה לחר לא הובהבו מחבו ולם לא הבא של עבל בורך בבל בבה לו על שר שהוא חבבו הוחן הבשר הבבב בתחלה עד שיבא בקי לחר בבקה לחבבו חן הבבבא ולא טובבן עבבזו לבבוך הבער על הבבשה ולחיב בבבבן בלף כאר ובחזרן ובוכבן עליו שבר ולחן קבבבל הבבת חן הבער הה נריך שיהיה חון לבתים ויש בו בוב :

ועיין בבוקבים סוף כר' כא :

מה ובאחבבים הבראשת בבתים יהר שבבים כל בבשה ובבשה בלחבן שהיה חבבות בבית בחו שבשבחדים ל"ם בהבבל הבהיבו שבבבם בלין הבלין שהו שהיה בבלוחה תחלה עלין הבחבון לבר בפ הבתים שבלוחן זה בבהיו חובחים על לחם חבבים הבו הבשבחדת בבתים :

מז ואם לא תפרנל כמיבשה לחבן ולא יהיו חלקי ראשים
תחלת הבריה ואם שבבה ולא הבלי דבן מקרא
סלם יבא לבוחן לבחלן ברך מה יהיה לבניו כלבוש:
מח ותחזק לבחלה ברך בכל לבו לבחתים כי לבבים
להבנים כל כתים בבר אחד דבתיה הוא שמבת
בן ברבן ואחר רבי עקיבא שם בבתבי סתים בת לבריבי
סתים הוי לאחל יכול בתבים על ד' פרשת ובתים
ב' כתים נם בן ב' פרשת ויבתם ר"ת לבחרן בן ברבן
ברבן אחר אחתי לך ולא סבים ולבבה ברבתם הבלא
כתיב ולבחבתם בן ברבן הוא בלבד בתבן בל אחבת
עיבות ובבן ב' כתים בבתר בחר אחר הי' אם כתב
בל ד' פרשיות בבלן אחר אבלו לא הבים רבים נהל בן
הבראשון ואחר הבלן בן הבראשון לחבלה הבתים ובחבקם
לאשר הבנבבה בך לבתים בבתים לבחרן בן ברבן בתב
לבבלו ברבן אחר ובלבר שבא אחם לא חבשן בן בל בבת
ובבת שבא הבר אחם לבבם אבלר לא בבר לבחבן
אלא בל ד' פרשיות בבלן אחר בבלו לא הבים ובם בן לבחלן
ובוחר בלבם סבר הבתן לותם בבבת אחר הבתיב הבו
לאות בל הבן לות אחר חבשת מהבו אם כתבים בל ד'
בלבים ובבחב בבבת אחר יבא ולא בבן ברבן לבבקם הבא מ"ת
לות אחר הבא סבם בבבת אחר חבם הבבה בן הבבבל
הבם גם בן לבבקם הבבם שבא לות אחר חבבתן בן הבא
לות אחר הבבבבם הבבבקם בבבבן בבבבן בבר בן הבבבר
בבבר: מי שאין לו תבלין בל ד' ובם לו סבי תבלין בל
ראש בעבין ב' כתים אם בם הבאת שלא הבא בבבן
יבול לבלות בבר אחר בל אחת מבן לבבאתן בבת אחר
ובחבבה בל הבר אלן בלן הבבבר בבבבבבן שלא הבבא
מבלם בראש הבבבה לאו תבלתא הוא אבל בבבבת לא הבבה
בן תבבם תבלין בבבבם ולבן הבבבבן בבבבן בבבו בבבבבר
בבבר ב' בבם:
מט אם נבבר הבתים בבבה הלא בבבבלה ובן אם בבלן
תבבר בהבה בבבלה בבבלה שלבה בן הבבבר
בבבר: ואחר שבבבבם הבראשון בבתן הבתים בבא הבבר
הבבר ובבבה בבבבו הבתבר ובבבבבן בבבבבר אחר בבבבבר
בבבבבן הבבבבר בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
נ. אם בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן

ומקל מתקלקל ואם הם יושבים בארבעה בצדן מסתיימנו
מתקצו בשמאלו בשמאל ואין מתקלקלין אחר לפ"ם
מסקנא פור הכתים והא סימא פור חוסר הכתים
עם קצת מן הכתים קיים ואלה הם הדשים כל זמן
שאם פא מוסכן אותו כשר הרטשות הכתיב מתבטש
הנמתא מקרא הדם אבל כל אלין בכתחין כשאסכנא
בעמון נקרלים ישנים : ולא אלכנא ביושבים כמולין
מתקלקלין ומקרעין מאר מכני תוכן וכתרים מתעור הוא
מקן בארים ויש לאמרר כדברי סגיהם ואם מתקלקלו בנים
זה מלא כעבד זה בגון לאמן ומלאכי בארים לכ"ע מלאחר
מחזיק לת מכדו : ואם נתקלקל נ"כתים בכל עניין
כשלים אלי אינסר לתקנים :

כ אם מהתן כן נ"כ נבי התכדו מלם נבנקה בתי הכדו'
זו כגד זו או מלשה אפילו זו מלא כעבד זו הדי אלו
כמולין בר"א בהדשים אבל ביושבים בארים כל זמן
מעור מוסר הכתים קיים עם כזה אם אינכבת הביטבות
כמולין בהדשים בארים מעבמא לעבל ומר בשם לתתיקן :

ג ועור הרטשות נרך מיהים מעור בהיה מזה ומקם
הטהרים דמן המתר בכרך בעיר בכל מלאכ"מים ;
מנ"ם ומ"ל מימן נ"ב מעיף לן ולקמן מימן מקן מו מעיף מ" :

הנרך נם כן מהיו מעוכד לעמן בזמן מעבל כל בגדים נריכין
עיבור הרי מיבוהן נורך תב לן ובעיבן לעמן כמו בתכלין
עבמן והרטשות בארות בין מעמלן מעור בין מעמלן
מקלקל שהבל נקרא מאר : והא"ר מהיו הרטשות מחורות
מוכן ן אבל אבר בגדים יעבה מלאה נבע מהנה מון
מלאדם מתא אחרת מהדם מחטון בנבעו והלדמו והא
נמלי לו ולאול לתכלין :

ד ובמן מנריכין להיות מחורות מהלבה נרך מיבמרן
ישראל לעמן ולא ישחדם נוי ואם הוסמרו מ' נוי
כמולות מה מאן כן בעיר הכתים מחבבי מאן נריכין להיות
מחורות מאום הלבה אלא מאום מי ואפילו אם לא הוסמרו
בשמת לבריך נם אם הוסמרו מ' נוי בארות מאן מעבה
זה לבם נרך תכלין :

ה מהבתיב וקראתם אותם אות' ולא
כתיב וקראתם בקרן תחת התיו מהא לעמן
טבע ליפד כמו מבת אחר כך בסבתך בביתך
בעומר ולא כתיב גם כן בסנתבם בבתיבם דמשו דאל
מיהא קדרה תהיה הבה לאחר הנומה מלהיה ולא בסתרה
מקדרה ותפורה לביבך אחרו דאל אם בבבקרו הרטעות
אין לבם תקבה בקדרה או בתפירה בר"א בשבסבן
הרטעבה מה מחקף מחבה הראש אן הדרוש מהא עיבר מבות
קדרות מפלין הכתיב וקראתם לאות על ידך והיו לטטפת
בין עיבך בלאחר דוקא הכא על קדרות הראש וקדרות
ראי בעיבם קדרה תהיה אבל הקלו מחבה ומה מקבר סביב
הראש מלבים מן האוזה אין תפירה וקדרה בוסב כה :
ולא בסל הראש כל מה מקולה מחבה בגד אחרן עד הטבור
ובגד מסאל עד הראה וכן בסל יד כל מה מסביב הקיבורת
ותור כל מעבר מיחתה מן הקיבורת עד הלבבע הלחבע
בגם כדי מחבל לבריך נ' פעמים מסביב הלבבע אסור
בקשר ולתפר אבל מה מהם אחובים יהיו על אלו
הלבשרים כמו מדרך העולם לעשותן אחרן הרבה בגון
שבר מלים ולבוהבן כמה בעמים מסביב הראש אין

קדרה ותפירה בכל בגם : ולא עד תם
תוך הבשרים הללו דהיינו קדר בכל הבני מלן
מלה לבבלין לבית בן הקמבן אבל תבירה ראה
לבד בבים מלא תבלה בתן מלן נבלין כל
כן אמו בבל אבלו אבל תך הבדים הבהרים ום
לחדד ובשבת הבית בדי מלא לבבל הבות תבלין
יש לעיבן על הבתדן :

לו כדר הנחת הפרשיות בתפילין ובו ד סעיפים :

א בדר הבתבן בבתים נ"ב הבל לבם אל בקבלם
תבבי אלא בים מלבקת בקבלתן אל
לבם לבבבבם אל הבבדן לות כלאבן מבבל
הקבלת בעבד לבלות הבבית הבלבלו אותן בבבד
מבם בתיבות בעבים הבבבו קבם מבבלו מל הבבית
בבית הבתבן בבא לבן הקבלת אלבדו והבם בי יבלך
בבית הבבי אלבדו מתם בבית הבלבי הבבבה והבם אם
מתוב בבית הבבבי מבבא בית הבלבן לבן של הבבית
אלא בן הא הבבד קבם מבי אלא הבבית
אלבדו והבם בי יבלך בבית הבבי בבלבל אבל בבלבי
והבם אם מתוב ובבבבי מבבא אבלבן לבן מבם לבבר
הבית לבדי ובבי הבלבן הבבבו קבם מתב לבד בן
אבל הבבבן מבבתים ובן הא הבבד בבל יד לבר
בבבלבת לה לבר בבלת לה והבלם בתבו בבבי
והבבבם בבבר מבם בתבים בתבבה הבלבן הבבבות
בבתים מל הבב אם בבל יד לבר בבלת לה לבר
בבלת לה בבבלן :

ב ולבי מבבלבן בבה נבלבי מבלם ובבלן מל
אלו בבבלן לבא אבלבו אבבים אל הבקם בם
בבבא לבבבם בי מבי בבבלן ובן בבבום לבן
בתבו בבת הבבים לבבבו מבבת אבבות ובבלת
אלבים ובבבם בך בבאר בבבים מבתן לבלת הבי מבבים
ומובן לבם מבי מבות תבלין בבבי הבבי מבבבן
מבבים : ובבבן בבבבתן מבבאותן מבבבבן בבבבבן
אלבבא דבלבבא בבן הא אבא אבי מובבו ובבבבות
אבא לו בבבבות בבלבא ובן בבן מבבם בל תבבב אלא
בבבבבה מבם בבבם : הם אבבו אבבא לבבן
הבבבם ולבבבם מבבים אבר אבבם בבבבי הבבבר מל יד
ומל הבא ובבלבם מבד ובבבב אבבא הבבבות מל מבך
בבבבה הבבבבה והם אבבם בן אבבא תבלה מבבר בל בבא
ובבבב מל בבי ובבבב הבבבב מבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבי הבבבבל ובל הבבלם מבבבן בבבבבן לבן אבבבבן בבבבבן
מן הבבבר בבבבן בבבבבן ובבבבבן הבבבל בבבבבה אבבבבן
אבבבבן ולא מל בי מבבבבן בן אבבבבה הבבבבה מל
בבבבבן ובן הבבבר בבבבבן בן אבן בבבבבה בבבבבן בבבבבן
עבלן לבבבבן ובן בבבבבן בבבבבן מל בבבבבן בבבבבן
בבן בבבבבן ובבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן

לוטשקו אלא אם כתב תחת אחר כגון בשדה
בתולה ק"ם בלא תכלת אל ת"ל השדה בלבה בתולה
יחוד ודקדק גם כאל ת"ל סדר והיה אם סמוכות :
כ"ם ואלו פסוקים כ"ם בפרק א' :

ג מ"ת לא יעשה כן להביא שני מיני תכלת אלא יש
פירוש דברים בתחילת דאלו הי יחוד
דאל כ"ם מתגון כרבי ותו סלאו בתב הלא שבלה
בריה סבל קבר ויחקאל הנביא ואמרו שם תכלת ובגדים
אחדו הוא כמדר רבי ודרשים והמתגן בפתי מתכלת
סבתבנו גם בפסוקות אותם אל ת"ל ערך ל"ב לתתגן
בכדר שם כתובים בתורה כמו לבשו תלמ"ב מעבתיה
הבל תהיים סערך לבתגן בפתגן בתורה לבצע כאל
יד סם בקלף אחד ובתיב קדש הוא כי יעליך ובתיב
אלף מקום כרבי והיה אם מתיב ובתיב מתיב בפ"ב
הקלף ואל"ב ובתיב והיה אם מתיב אל הקדש סמוכות אלון
דבדר הבתון בכתים כאל יד ואל לאל מתן גם :

ד ולא יבוא מתי הבגדת בכנס אחד מדרי ל"ב לבת
מהן בכלאים והוא כמו חל ולבדר לתתה בכנס
אל תכלאים : כ"ם ואלו בשמ"ם בפרק :
אלא יעבה מני מיסם ותבה בתן בכל כם לאיה בל
עמוני אלא יתן אל הבמה : ולהבית מתי דגות תכלאים
מבדר אחד שבתגן כו יש לבתבקן לא יש כו מסם
כל תוסיף בשאל הדגות הבגדת שבל לבגדם כמה בגדים
פיס בגדת בהם ולא תכלאים : כ"ם ואלו מ"ם בפרק ז :
וכן מסתם לאדם אל בבגדיו כל תוסיף בגדן ה' בגדות
בתכלאים דמשמע הא מתי דגות לבת בהם מסם כל
תוסיף אן בגדן הם מתי דגות מבדר אחד ולבו דומה
לבגדת אבל בכם ת מיב בהן ואנב הדגדים כולבב אחדות ב"ב
ה' בגדות בתכלאים ובם לבחדר אלא להוסיף אלא :

לח דין בגדין הפשטין ובו סעיף אחד :

א נתנו הבגדים ע"מ הקבלה לבתוב כאל יד ל פשטין
כאל בגד ופשטה וכאל לתבר מיסן כאל בגדה
ופרס ולא שבה לא כאל ואלו הן דגדי הפשטין דאל יד
ובבר לת הדם ובגדים לת מ"ב הדגות תחת בפשטים
והיה רחב בבה לאחר כי הקבה בהיה לבות
אלבשת מתב לת והו לבבך ובלבתך יבך מחבות
ובגדיות והיה ובכל בפשטים ואבלת הבבם אחר ב"
בין עמיכם ביבך ובשערך ואלו הן דגדי מיסן אל
דגדי ובבר מה הלת הם מבדר והיה ובל בבר רחב
מחברים מבית : כל בבר רחב הבגדים : אלבשת :
מתב בלבבך לבבך על בגדיות והיה מבב לא תתן
לת בגדים בן בתבם הבר אבל הבפורים אלבו
מבדקים לבגדות בן בחבית הפשטין ז כאל יד ה'
בגל דגדי אבל בגדי הפשטין הדגדו הן מבדין ומבאן בגדר
יחדון ואין קבידה :

לט דיקרוק בתיבתן ובעם תמונת האותיות ע"ר הקבלה ובו ג' סעיפים :

א בבר ידעת אחדים אל על ובתבת שבדך מבדיה הדגדות
בתיבה תחה ר"ל תם ובלם בגוף אחד ולא אותיות

מבדרת ולבדת תן בן הדגדו הבלם בן מבדבן
לבתת אותיות הבלבם אלבם אותיות שבלה הבא מבדבר
בבלה : והבה לבבר לת מבדבן על מבד הדגדו בל
הבדבות בן בבם מבד ב"ב הקבלה : אלף יהיה
בן הבלהבה בבן אבד תבן בן בלה והיה בבה
בם הבבן הבד בבי הבלה הבא בן אבד בבן אל
ב תבן בלבבה תב מבה בלב אבד והיה בף תב
בבה הבלה הבדבות הבדבים אל והיה הבבה ב"ב
בבן אבד בבבה ובה בבבה בן הבבה אל תן בבבבר מבד
הבלבים הבו אבד בבבה הבבבה הבבן הבן לבבה לב
יבן והיה בבן מבבל אל בבבה הבבבה הבבן בבבר בבן
בן אבן אל בבבר אבד בבבה :

א

אבן אל אבד הבבבה כב :

אבות לבי מבן מבם אל הבבבה הבבבה ב"ב מבב
הקבלה בבב מבבה בן בבי בבבר הבבבר הבבבה
הבבבה בבבה הבבבה הבבבה בבבר הבבבה בבבבר ל הבבבה
· מבם מבלב בבבבה הבבבה הבבבר הבבבבר ב הבבבה
והבבבה הבבבה הבבבה הבבבה הבבבה הבבבבר הבבבבר
הבם אבד הבבבבר הבבבבר הבבבבר הבבבבר הבבבבר הבבבבר
הבבבבר

אלמי מים המפרשים לתוך הי׳ סתם תל הרבעי
שבארבעם מסתם שמשם ראמים גם הם כך הוא׳:
על מים כמו ד׳ רק מסקדים כתוכה ראמה לאיר
שהמשבת תעלים כה ראותם סקדים לא תעע לתפלה
בעגם לא תהיה הסקדה תשובה אלא תהיה לתפלה
דק ולמשה שב מים שקדמה למשה לגד יחיק ולא
שמא הסקדה דמוקה מעגה יחיד חשובי קלאים ולא
עקיש סיומכה לגב עד מלוים ביטוי לא יוכל לבביד
הלוק סביביהם כרשקן ד׳ אחת ולא תהיה הסקדה
עד מתגע כגב אלא תהיה כגד סתמל עד סף תג
ויקל קטן לגד סתמל לתפלה על כגיה כגו׳: ה
ובמקום באלת הרשומה אלה לי מסבוהה מתומת
הה לא האלת תעלה ומכאלת סה תומת הדלת ר׳ל
יראמו מלוה הרשומה הבכרת סתמל הרמים היל
כלגה ומאומדת כתוך המבי אין מלאתנו ומה מלא
תעגע ולם מגעת כמולה כמה לאיריג עם הלגב סתמל
בלאהות עמהם ולמם עמהם כלגהה ומלי כי הלל
סגד מתום ומתום: ולא תהיה עגל לגד יחיק כמו
ריש לוך ראמה קבר כמו יד ובביה מרם תגלה לאיך
כעוני ב׳ קלאמסן ומשלש תתרים כמה לא מכגר כלאמנע
מס׳ב לא תהיה תהה אלא עגביה מתמשם והלך
מעם מעם עד מתהיה תהה לאמה כא: ו
ומה תמומת ידוע כבאה מתמומת סתמל רומות לקח
הלאמנעי המקבלת מן הכתר העלון הבדמו כמוקמים
לתפלה ומאמרת לתתמוגה בגיגר ומכל דק ונעלם
הבדמו כמהות מלאמה ומלי: ולא ראמה עב ומרוכע
ומגגר כמהות מלאמה ומלי: ולא ראמה כגו׳: ד
ומה ידעה ומחק לא הרמתומות המקבלת מן הגב
הבלאמנת הבדמות כלעגן ומעם מגבה מל נוכה מגלי
הבדדין לגמר מהתלת הי׳ הם יתן ומחלל רמתים ודין
מתן לאהבים יגא סקן לאחגלי מגלל מגתקן ומחבש
לאמה ים מעמן הקן המתדנן דק בגיהה הלך ומתעבה
מגלי הבדדין מגר ומתמגם מעם מעם עד מתהיה
מהה לאמה ומלמה מתן הלאמבים יגא גיגר לתן ולמחלל
ע׳ל לגבה דלגד ומגם מוזרן ומתעבבן מגמר מהבריג
צגיגם ומגם כל׳מה בגיגר הקן כמו כגא ומלי:
מלא הגו מגי בגלה דומדן לגבי גיגן רמוקים זו מגו כעוני
קלאמם ומגמבים כגב נכגה יהגה מגכל הלא מל
גד מתחל יהגה ראמה מעגל לגד יתן ומקל קטן הגם
עליה כגד מתחל כגו׳: ח
ומגר תמומת לקבל מתמל רומות מה׳ הבלות
מבבמרים עם הי׳ כמרים הבדמים כמתי הלגיגן ולבן
לגם מגן מסרים מגי מבדמים נלי ונעלם ובגלם מקבלים
מן הבגה הגל מלם המבגת מל הבגים והגל הבדמות
בהמומרל מגלה: ומן הכתר המבגה הבדמים בגקל
מגלה ומלי: מלת הגם ראמה הגמן קבת
לאריך ומגמל ראמה קבת ויהגה לגמלה מעל ולא מגגר
אבמה ומעקן מגו מגגר לגמה לגבה הראמה המגי לגד
מתחל יהגה ומגמ מגמ לגלן והבגל מגגר כמה לגמה
ט
מ׳ מגן מל ראמה המגלי כגו׳
מגמגד מבבמומת מ׳ הגל מגבבמת מכ׳ם ומן לגמן
ומבבמגמגים והגל המגד מהגל מקבלת מבבלה מבבמבמת
מגמגם בגן מבגגים מם מת׳ת הגל כלגלה מגל כן מגמגת

שמגה הבדמים לבל הבגבמת ומה מבגל כלגלה מן מת׳ת
מבגל המם מל ד׳ מבבמבן כ׳ן ומן המגמבה הגל כ׳ם מבגל
מל הגי כן ומ׳ מגן מבל מל לגד מבבמבגת מבגל המבת
ומגד מלם הבגל מקבלת מן מ׳ם׳לבות ומלי: לא יהגה
ראמה והבגה מ׳ם והגה לה לגד יהגן דק המגם הגב
בגד מבגל מל בבגה הבגמן מגן מגן יהגה לגם אבל המגן
הגה מגר מן מגם מגם מגם מגר מגלן יהגה המגלי כא: ר
ומה מגמבת ראמה לגבגה מלגמה מבגל המבגה מגבמים
מם מגמבת ראמה לגבגה מלגמה מבגל המבגה מגבמים
הבגלת הגל מבבלת מן הב׳ם הגמן כמרגה מל מגלה
ומבבמגת לגמה בבגד הבגה הגמן כמרגה המגלי
מגבמים ראמה מבבמים מגמים גבגד הבגד מגלה
כמגלה המגמי הגלי: כף כמבה מגה מגלה מבבל
ר ומגה לגמה לגמה מגם כא:
ומגד הגל ראמן לגבגה הבגבן מל מגבת הגד מגן כו
הגם מגם עד מגגד הגל מל כגיו מגד ומגמגת מגן
כמי ומן׳: כף כאמה מגה מגה הבגמגמה
ד הגמגלה ומגמה מגה הגה מגן כו:
כדי מגם הגו כבבים מגמה מגבבל לגבגמת כ׳ם
מבבמה מגן מגלן בגגם מן מגן כאמה ומן מגה ומן כמבה
ולבן לא מגגד מגמה מגמה בבגם לבגמת לגגם
כמל מגן מגל מגלת כמגם: ומגד
בגמגמגם מגלה מגגל ראמן לגמת הבבל מ׳ם מגלה מגגל
בגמגמגם׳ מגבת הגד ומגמגם הבבל מ׳ם הבלה מגבבמם
הבגמגן לגמגת מגמגים ולבן בגמגם לגגד מגן ומגלם
כמגמגם ומגם מגלה מגגל מגמגם כמגלה מגגל מן הגן
ה ומגמגן מבגלת מגגל הגל מגבבמת מבבל׳ם לגמה ומן
מגגל מגמגם מגגל מגגל מגגל מגגל מגגל מגגל מגגל מגגל
מגגל מגגל

אלא תחת ראשו בסדר ושמים אותה עליו ענה יהא
פיהו מן הצד ויאחז בשתי פיאות קולרים אחת מאחורי
הגלגל הראשון ואחת מאחורי הגלגל השני: ס

ובתשובה ז״ל תמיהני אם כל מי שיש בידו לעשות
ומעשה הדורות כמו כל״ם בדורות אלה אם בדורות
לבד נהגו בכל מקום ומקום בכבוד חיבר אבל בהדרים
בעצמות בכבוד הבורא ית״ש בדורות אלו הראשונים הרי
לתכון ראיה: לא בכבוד הדר ולא בכבוד הדר לא בדרך כל
הגוף אלא ומקום כבוד בקצת לדר ראשונה מקום אחר לגבי שאול
יותר מן הגלגל הראשון ובקצת הדורות הרבה לא קבע מקום
לחנם תהיה אחר בעלה כו׳: ב

ובמקום אחר בעמדתה לגבי שאול הוא כדי שלא תהא בלתי
בכבוד לו בכל״ם ובמקום אחר כדי שיהא לו להסיר לת
אבל הלכה ובתשובה זו מהדורה לא״ן בדורות בדרך ו׳ ובמקום
לבוש שבשבעת שהיא בעמדת הבלב הבלב שהיא
בראש בדרך קדמה הוא כל מי שיקבל הדבר והנגע
מראשי שהיא גם מקבלת מן ת״ב בלחמות ומה שהיא מקבלת
מקבה המקבלת הבאה מהם ברים לגבה
ראה: לא כאשר תהיה כאן לא מ״ענין עליה
לא שהיא לתחבה כו׳: ד

ונשאר לתחבה כדי שתהא לאות לבעלת לא בבעלה
ובמה הוצה ראוה לבתבשם המבכה מן הבלבלה
פה לאשה בבוה לתחבה לאחר ראה: בדרך תהיה בגנה לתחבה
לתחבה לאשה מוסבה קבר תהיה עליה לתחבה לגבי אחר
לאשה עבלה מאחרי בהיה
לאחר לבחלל ומשם אותה לגבי לתחבה יהיה בעבר
אין לבתשובה בכשר אבי מרבי קולרים כו׳: ס

ותשובת ז״ל בלתמת כל״ם לו כמו הרבים בדרך אלא מו
מובה בדרך לבד ראה אחר שהיא מרבה ומחבלת
בכל״ם ובמה בלבד בד ראה אלא לה אין הבלבלת לא בתחלת
אלא בבוה אין היא מבתחבת ומתקרבת לגבי ובגבה מחם
לבעלה עליה בהבלבלה בבלם ובד ראה ראה: אלא יהיה לאות
הראשון בבלבלה אחר שבבה קבת בלבי מבלה ובהבה תאחר
בתבהה קבת ובה תהיה לאין מרחבת בשם הנבחת בדרכה
לאשה אחרי ובה עליה ב״תבן כו׳: ע

והרי הוא מתבחרת בתבחבת לאו ולא מרחבת בתוך
לו ובמה הוא לאחר הוא הבלבלה הראשונה לתבחל
עליהם פה הבתי והבבוה בשבקבן עלה גם בל הראתיבו
בלבן מבחת אלא הוא הוא בקו אחרי שהיא הבוא ובתוך הבלבן
ראה: לא בבבה לא יהיה לה מוקם לאבלה אבל יהיה לה
זוית קבן ותהיה מבבה קבת לאחר הוא שהיא עבלה מבחן
אבן לאחר תהיה עבלה אבל מבבבים יהיה לה זוית כמו בית
והיה לה מוקם על בבה לגבי שאול ואחר לאשה אל הבקרה
מבתבה והבקרה בארן לו תהיה לאשה בגבי שאול עבלה
ותלויה בתוך מוקם והמוקם ניתן לאבלה שהיא נוף אחר
אבל לא תהיה הבקרה בשום מקום אחר כו׳: ם

ובתשובה ז״ל הוא המבן לבבל״ם ולא מהבבת תלויה בה
הדבר בבבוד ל״ת אלא מו בבוד הבבוד הבבוקן
באחר והרי: לא בבוד הוא לה זוית קבן לאבלה ראשון
קבת לגבי הבבבה כמו הבבבה והבלה אחרי עד אשר תבבבה
תהיה מלאה ה״ה כמו בל״ם כו׳: ת

ומוקם בבוד בל״ם בבוד אם לו בקו אחרי בתוכה

לגבי הבבת הבבלבלת מאחרי אחרי לו הבבת מלאה
והרי: בלבן בבבה הוא לה מבו ואחרן הוא מלאן
הוא בבן לה שבהבקת בלבי הבלה והבבן בן הבבן
לגבה בב בלבת בלבי הבבן לבבלה בן הבבן הבבן
אלא הבבקה לגבה אלא הבבה תלבה בגבן הבבבה
הוא בבן לן הבלבי הוא הבבת בב הבלבן מבי לבבבן
הבבת תלבה הבבבה הבבן לגבי אחר הבבן בבי הלבה
בבבקבת הבבבה הבבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
ובבבה הבבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה ב

פלוח מכתיב מכל לא יהיה לך מכתיב ויהיה פלוח מכלאה
מכתיב מכלה מכל לא יהיה לך הלא מכתיב ויהיו
לאחיה תפוחים מכל לא יהיה ומיכל לאחיה מכל התפוחים
מכל כלאה נ"כ מכלה מכל כי ה' מכחיל יהוד
אל"ן כמן מלים כתב"הם ודי לפנים והלי : מן הלשם
שהלשם יהיה כמו אד מפרה כלבי שעלה ומיכך תניף
כמיפים לאחה עד כמד דלים ת' והלשם הכמי יהיה כמו
כן כמו אד מפנים לאחלה ותקון קמן עליה ומיכך דיבה
לאחה כמיפת לגד מחלל עד מקום מקום דלים ת'
לאחה אל נוכח מיהו מ' הלשם מחיבים לאחה נחקים
אחה וכעבד הי יהיה הד לאחה ולאם ת' יהיה כמו ומן
מ' תנן על הלשם ולא עשו הלשם הי כה כמו : ש

ובתחבה יהיה הלשם עם עניך תנ"ך דומה לא"ל

והרי כאן לא אד זיל מהול לאותיות דו ומהיה
לבמן מחשוך דו ומהר מחבמה מעליונה המחבמת לה
מכתר עליון הראשות כלר הלאמצעית עם המקום מעליה
לעניך קו מלאמצעי המקום כלו ומשם מקבלים לכל ז
מכנין מ' תנן ע"עליונות ומתברן אותה לאחה לאחוו
לאחמתן מד כמון מקום כתחלתן והלי : ולו תהיה
כמו דלת ודיבה כמו דלת הכוכה ונעם הם לאמלה ויהיה
סוף ידיבה כמבד סוף נגר כמו : ד

ומהיה כמה הלות מכתבתי לאמלה והלות
מקבה מכתובה דומות מכי הולן הלא מכוקים
לאחד הנטל הרבוני מכמהבה ולכיכך הם לאיה נמנעת
כמלה מכרי כמל באחדות מתקן ומלו : מ"ב כתבתי
ראשם מוכר בקנת מדי תחבת האותיות אחד לבי
מ"ד בלי לי בחמש חבמה מקבלה מקבלתי הם לא
מלאתי בשום מכר המבטבתי בכר מתך דבר לבי מעשם
הבאתי והמבינים מתוך כלני מקבלה אמר הבטתי מתוך
האחר ואלו מכרי מקבלה וכרך לאמשל דבריכם ומקבה לאל
מ' המלה מודו לאלו ומנחו בדרך לאחת הם מבינים מ'
יכבר בכרי ובלאו מבלאות מתבינו אחן : ולאחה
אחנים אל תבקל בדוחך ומשלם מ' מחבבה אה על לבך
לומר אך יהיה כוכת מחנות בלאותיות בכתבתי ועל הדרך
מכ בתבתי כלו כמם כמה אותיות כתמוכ"מבקה מו ומנוכם
בחמש יש לאמם מוד המוכה לאחת עם עמם מראים אל יהיה
יהבר מהיה כעיכך כי מאל לא לבי מודע יהם כעבדן
מקבלה מהבבנת האחות כבדם מם מל ד' לבחה מחות
משמים הי מה עד מאמל לן מעת המהיה ובכמם לאחד
בהם דן אלו הד' ל' מעת לא מכל לאחד מהה על כת מהה'
בעבלה מחבת לו לית הי כרחים והי כדין כתות ליהעים
מן : כן מומר לבי נם כן מעל מדרך הה בעבנו בחנו
מתשנות ונהות האותיות לף מל כי מהרמו כוחמם
בחמש דמו מרבה לאותיות מות מחבת הכל מקום
פעלותיהם ומיהרותיהם כמוד הדבלות המעמ והוות
מאמות הי לדן הם לרחים כידוע לחבלים מעט כמוד
מתות הלבות מחבינו בספרות והלן :

כ ולפ המהות הלו בנדוף מלר כוחת ומהות
הבחבות על כל חן וקן תלו ותלן מל הלבות
מהר כל מהם בבתב מלא יבנה נחת מום לאחת מקן
בחמש אם מהם קנת בנחתם לא כמל ובלבד מלא
מבחם לאת ו הבחקה לאות לאחת • ולילו מן האותיות

מכלן לחם מהם מכתב מן מ"ב נרך לבקדן יהיו מכתבתם
לאחן מכלל ובלו ובמלין לאחרי הבדן ומהן הלבמל
מכתבתלו יהר מהם נמנעת לאת ומלא מלה נמנע כמה כי
הבן כל מלאתה יהיה מלא כמהר לבו מלם לאחר מלם כתבה יהיה מלא כמהר והיל כמל מן מ"ל
הקף מרבקן מלא נמנע בנו הם נמנע כמלה :
מם הלו לאחן מהרבתו נרבקן מלא מהו נלאת מן מם
תל הדן מכתם ולא יהר ולם הכמן יהר כמלן
ונרך לנוהן הבאנוה לא מהר לאחו הדבן מבדר
לבדן דהר כמן מבמת מן מהר כל לאחר הבדנת
ומהיר ומכתבה לבתלה בלת נרך לאחר כתר מלהרה
לנמנע מלא מלאת כמלן מרבן לאחר נמנע מן מבנר
מחלל ומבקר מלהרה : מלאת נרך לאחר כתב מלהרה
מלהרבה מלא תהל מלאת כולם עם מ"ל נרך לאחר
כמה וכתב מבמלה : הלא לא מקר לאחר מלא
תהל מלאת כלה : הלן נרך לאחר מלא לאחר
לאותה מלא תהל מלאת כמלה כמהה : הלת יהר
בחלל מכבר מחלל נם כמהבה מלה ומבמר הבמר
עליה כלאחנם ולא נם מה . ולא ומבמר"ב מלה כל נמנע
כמן כתר מו : ון יהה לא מבבל הם לא
נמנעת כן הן מתנות ולא הבם ולא מבם הלא
לאותה מבל מה נרך לאחר מלא לאחר נגה הבנה בנן
הם נמהבה נבלם ביום הם לאחר מבלה הלה
תקן : לאר יהר מלא לאחר לאחר מלא הבל
נרלת מלו ומהר כתב מבלה מהבל מבמם לאחר ומ
מבלן הם לא מבם כל הבנו הלת הלו מהר לבחר
ומבה לאותה מרם ומחל לבתם לת לאחת הם מהם
לאת לאחת תבלה ומ"ב מבה הלבת הבם מהם מלא
מבהלן מבלת : ולא מהבה כן דהלא מבל הן
מתחה לבל מקן מבלה לא מבל כבן הם לבהבה :
הבלם הדר לבלה הלאחרה מלא מהל נרלת מבלה הם
מבהבה מבלת מבלה : הבו הבם מבנה נרך
לבלה הלאחרה ולם מבה מהו הלת לא מבבלה ולא
מבל לה תקן מבהר הקן מהבלן הבל הן הבם
ולא מבבן לבה מן מ"ב מבה לבמבה מלא הבל
מלאחה הם לבה מלא מבלה : הם מבהבה מלא הבל
מלאת מבמ"ל : הבן מבהבה מבה מלא לבלה
לאחר מהלבה הבלן מלא תבבה לבת לו לבלם :
הבלן מבהבה לא מקר הבלה מלא תבל מלאת מבלה ומבה
קן הלאחן מלאחנם הלאם לא מקבהו מלהרבה הלא לבה :
הבמ"ל נרך לבלה הבלם מלא תבל מלאת כמ"ם
מבהבה ונבה לאחבלה הבם מבבר לבן לבר מבלל לבמבר נב
ולו : הבלא מבהבה מהר לבר מבהבה מלא תבה הבבה
לבר מן בן תבבה ולו הבלבן בן בבם בה בן הבבהבה
נרך לבלת הלאם הבבו כבלם הבן מבה לבלן ולבלן ולא
מבבה הרך מקבהו מבו מלו : הלם מבבה נבה קבת לבר
מלא תבבה לבו ובבלה מלא הם מלא תבבה הלבלם : הבן
מבבה הר לבהם הלא מבלה ולא הבה : הלו מבר מלא הבל
מבה לבהבלה מלא לבלת מבם הבם מבבן מבקל הלא
הבם ולא מבם הם מבהל לבקבהו בבהבו לבבו
מבקן מלאת הם מבהבה מבלן מ"ב נרך לבקדן יהיו מבבתם

ראשו ואינו רבינו שמשון שהל לעשות רשות שבתב
בשיטתו אבל שאותיות שיש לה שלש שרטין לעשות
אינם מעשות אינו שמשון קרא אותן אינם מתבטלות
בכך שהרי אינו אות אחת בעצמה אינה אלא שרטין ומה אם
אינן שמשונה אותות מעטות אבל שמשון קרא אותו
ומדרש אותו בדרשות לאותו אות לא מתבטל בכך :
ויש שמשונות שיעבלה נבי קרני הוד שאם מתחל לכתוב אות
אחרת תעלה אותו מעשה הרבן שבאל ונעבד חבש דרשי
כתב אלא בשהרן הוקרא נבי זה לאחרים כן אם אינה
נקרא זה בלא הקרן לזה בדאות לה כן כן ולזה בדאות
לה קרן אות אבל בלעו אחרים שרבים לעשות אם כתב כל
שבר ואבל בה אות אות שאם בעצמה אחרים לא
אם תבטל אלא חבש ואינו אם שבא קרא אותם בכל בדרשן
לתקנם אות אינו שבשלות אם לא תקנם לא הי אלא
בשהרן דשאל והרבן קרא אותם הרבן שבדרך אות
כתוב אלא אלא בשלש שיעורו הי אין כן כלה אלא
שקרא זה בלא אותו הקרן . אם הרי שקרא אות אחת אחרת
מעצמה חבש רק אות בראות לדבר בדרשים אינו
דרבנן קרא אותה שני אינן יותר לתקנו אינו אינו אינו
הרבן יכל לעשותו הרבו אינו אינו אינו אינו אינו
הרבן אבל היו מעצמה נ"ב הי קרא כן אבל לא
הבדרה ביבית הרבה אלו אחר לתקנו שהרי בשלשה
אות אות ואותה לבני ליבן אם תקנם הי לה אלא
בשהרן ובמו :

ג ובדרך לעיין אותיות שלשה נ"ן כיון שבתבתי
לאבלה בתחבת האותיות והשרטים נתנו לעיין
עוד אותיות אחרות הייו אם לא תיין אבלו
אותיות שמונה לא בכל : ואלו הן האותיות
שהשרטים נתנו לעיין יתר על אותיות שמונה נון
ו"ן ו"ם ו"ל ו"ת ו"ק כפר קדש . כ"ה כפר הוא ו"ן
ד"ה ר"ת ה"ה כ"ה ש"ם כפרש כי ובאלך ק"ן כש"פ
כפרש בתב . פ"ת שש"ב כבר הרה אם בתב . ובה בדוגמו
ו"ן ו"ת על חזון הר הבית ו"ת ד"ר תני . נדלק ה"ר תני .
ום הרבוטי נ"ג תני ש"ן הלאר ה"ר תני . זה דלו נ"ג תני .
ל"ו דלמען ד"ר תני . ת"ר דתורת ה"נ תני . מ"ם שתורה
דמיחי נ"ר תני . ע"ב כפרשת קדש : כ"ר דבלוך נ"
תני . ה"ר הכתבה ד"ר תני . כר"ר לכבר נ"נ תני . הוא
דהכרים נ"נ תני . אך דבאלך ד"ר תני . ד"ר דיר
נ"ר תני . ה"ר לשבוה הר לחרוהב דהקדש ד"ר תני .
ק"ן דהקדש נ"ר תני ח"ר דלאלתו ל"ן נ"ר תני . ל"ן ד"ר תני
ה"ר סל ובחרב הר סל הכבה ד"ר תני . כ"ר דהכבה נ"ר תני .
שם דלם שבת ה"ה תני . ע"כ כפר"ר הבה כי יבאלך .
פרש"ר שתב . ק"ר סל ובקרחך נ"תנין . ק"ר סל וקרבתם
נ"תנין . שש"ם סל לעשבת על כל אות ואות מאלאתן
ד"ר תנין . ע"כ כרש שתב . כרש"ר הבה אם שרוב
פ"ר סל ולחבת נ"תנין . תלו סל ולחבת תנ לחר שש"ם
סל לעשבות על כל לחר ולחר מאלאתן ד"ר תנין .
ואותיות סל שעשבל נ"ן נם הנ"ן פאשר ונלקן כשרבם
בכלל . ומבא לעשותן כנר שמאל סל ראות על הראש
הנעשה כעין ין לחר חיתן ולחר מאמל ולחר
בלחבת ואם לא עשה הענין לו הסיף לו נרש
בה לא בסל שוב לעשות אות כולן כדי לעלות כל הראיות .
אלו הן תפרות ותרות הן הר הברשות כרש"ר ראשונה

קיים לו כל בסל אלא אבר אלא . כאיון יבר הבדיל אלא
לה יבאלה יבר לו תלוק אלא אלאחרי יבר
ואבבה אלא . לאבאלך יבר לו הבדיל יבר
אות יבר הבדיל אלא אות אלא . לבבה אלא יבר נבלך
יבר כבבר אלא לאות אלא . לבבה אלא בבבה
אלא . תבת אלא . אבלך יבר לה יבאה יבר
לאבבה אלא . כרש"ר אבה הה כי יבלך
יבר לאבבה יבר לו יבר יבר . בבבר
אלא כבה יבר . הבבאלא אלא לו לבבה
יבר בבבר אלא . ובבבר יבר . הבי בבבר
אלא אבה יבר . אבל בבר אלא . לאות אלא . ובבה
בתב בבלי בבבבה הלא בבבבה לבבבבה יבר לו
לבבבה . בבבה אלא בבבה יבר בבבלבו אלא לו
לה . כרש"ר בלבבה בלן בל בבבה בבלה ר' בל לבבר
נבלה . בבבה יבר לבבה אלא בבבה יבר לה לבבה
הבבבה אלא . לאות אלא בבבה בבבבלבו בבי לבן בבבה
אלא . בבבה יבר לו לבבה בבבה יבר לבבה בבבבה
ובבבבה אלא . כרש"ר בבבה אלא . אבלה אלא .
בבבבה יבר בבן יבר לבבה בבבה אלא . לאות אלא . לא בבבה
יבר לו לבבבה בבבבה אלא לבבה יבר בבבבה יבר לבבה
לה בבבבה בבבבה אלא לבבבה בבבבה יבר לו :

לד זמן תפרות תפילין ובו נ"ב סעיפים:

א תפרות תפילין שלא בשר כל הבית . בשאר
והיה לאות על יד הבבבה בין בבבה לבבה
תהיה תפרות ה' בבבה . הבי בבבה בבבבה
התפילין תהיה בלילו בל תפרות ה' בבבה :
סע"א ואל בבבן כ"ם בבבה פ' :
לבבה נחל בבבה בל הבבבה ובלבבה בבבה . בבבה בלבבה
בבבה בלבבה לבבה בבבבלבו בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה :
סע"ב ואל בבבן בל בבבה לב :

בל מי בלבו הבבה הבבה בבל בבבבי הבבל בבבה
בל הבבבל בלבבה בבבבבה הבבה בבבבו הבבבה בבבבה
לבבה בבבבה בבבבבלבו לבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
לבבבה בבבבבה בבבבבלבו בבבבבה בבבבבה בבבבבה :

סע"ג ואל בבבן בל בבבה לב :

ב והבבבו לבבה בלא בל בבבה בבבל בבבבה בבבבבה
בבבבה בבבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
לבבה בל בבבה לבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה :
סע"ד ואל בבבן בל בבבה לב :

ג בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה

מחבלה דהיינו קבר כזה אבל כל אדם ליהר אלא יכוה בתן
שאלת יכוה מהם דעתו : פ"נ ופ"ל סימן כ"ס סעיף ל' :

ב קטן דהיינו לאחר תפילין כשהגיע אלא ייסן בתן ואלא
יכוה מהם ואלא יכנס בהם לבית הכסא חייב אבל
לקבית לו תפילין לאבלו : פנ"ס ופ"ל סי"ג ופ"ר :
אין לו מקום שהניחו כלום ר"ל שהיה בן אלם עשרה בנים
ואם לאחר הן נאבו ואין לבנות :
פנ"ס ופ"ל סימן כ"ס סעיף ל' :

ל"ה מיהם דהייבים בתפילין וכו' ב סעיפים :

א חולה ואנוסעד כשורין אין התפילין מבני בלאן דבתן
מחזקת עליהן ויכוה דעתו מהם : פנ"ס
שאלו תכיים עליהן אינו מנבד בשור ולאחר לבוים
מבני מלאן לו נוף נקי : דעתו מהם כדאי
לעל סימן כ"ס
סעיף ל'

ב מי שבריא לו שאינו יכול לעמוד על עצמו להתפלל כלל
אפילו מושב שיעבור אין תפלה אלא תפלל מעומד
אלא נוף נקי : (פנ"ס ופ"ל סימן כ"ס)
אם יכול לעמוד לעמוד כל עצמו בקי נוף כשם ק"ס לבדו
יכוה תפילין בין להבה רבה לק"ס ויכרך אליהן ויקרא ק"ס
אלא זה הבשרה הלל ונוכל ק"ס ביחד :
פנ"ס ופ"ל סימן כ"ו סעיף כ' ו"ס :

ג נשים ועבדים כשרין מתפילין משום דהני להו מצות
עשה שהיא נרמה דהא שבת ויום לאו זמן תפילין הוא
כדאיתא לעיל סימן ל"ט בטור ל' וכל מצות עשה שהזמן
גרמא נשים כשרות ועבדים מני אינו חייבים
אלא . פנ"ס פ"ל סימן כ"ו סעיף
ואמנם שנשים חייבות בין כ' וסימן ל'
בדלקמן מנ"ס דלה לה סעיף כ"נ נפ"ל ק"נ סעיף כ'
הלאה . ואם הנשים רוצות
להחמיר על עצמן ולהניחן בזמן מבני מלאן שנשים
צריכות לשמרן בנוף נקי : פנ"ס פ"ל סימן כ"ו סעיף
כ' וסימן לל סעיף כ' :

ד אמנם תפילין צריך לזהר מהיהר תלוות נשים שאם
יבוה יבוהל לבוים דעתו ואלא לבוים נקי לפיכך
אם לא חיפאר לו בלא הדחרים מוטב אלא לבוים עד
שבה מחבתו ומשוך לבו לרחלת שמים .
ויש דעתו מבל דברי הכלי המבבדים נוף ובכם ויבסלן
לבו לקבל עליו עול מלבות שמים ביראה ובקבלה

ה אבל בשם ראשון שאירעו האבלות אסר לבוים תפילין
משום דטריד לבו בחרדות אבלות דבריהם ואחרית
בשם מי ובזמן שבחר בל כך ואלו יש דעתו מהם והו
דוקא בשם ראשון אבל מבלן אבלן ואילך חייב אבלו באו בב ס
הרמ"א לגאמו דבבר אלה לית טרדתיה .
פנ"ס ופ"ל סימן מקיים נפ"ל ס' מנה :

ו וס' נאה מרא סלן הרי אבלות יבוה אלא בבוים ד
עם נאה אבלו יחד אבלות הלכל : מרא לו סבנין
לאבלו בל הרם אלא שבתבן להניח סלן מבוה בחלוה
לתן בזמן תקנ"ה :

ז מתן ואשבינו ובל בני הרבה בשורין תבה דבבת
שבת ובלת ראש
פנ"ס ופ"ל סימן כ"ו סעיף ל'

ח בותבי שבדים תפילין ומזוזות הן חבר הבלת הם
הנרים הנרי הנרים בל הנבקן בלבלבת שבים
בשרים מקרלות שבת ומתבלה ומתבלין ובל הבבת
הלחלות בתרה שבין בשבן בינה לת לאו ערך
לשאר לותה לבשבן בלרת אלן לתה ובה שבן על הבת
ואם לי אם יבשין בו לו בו מהבו בל"ל באהל בשבן
אלם בבוה תבלין לו יקרא ק"ס לו יקרבה לחת הבלר
חבת תבבל הבבה שבם בשרין בה בבן בלהם לחר חבה
לברוב בים לו בזרחת בבשא ובהה לבבת תבלין לו
תבלת ולו לחבאר לו לבתת בד שבבר לו הבבר יקרם
חבה לחת שבלה לבו בבן הבבת תבלין לו ק"ס לו אלר
חבת ובבאר לבה לבבה לחת ק"ס שבבור הבבה לחרות לבל הם
לבבאר לבבה לבבה לחת בבה הבבר לו בתבר הבבה בבלם
לבו לו הם הבל חבה בבבת ולח"ל בבבר לבתו לבבת תבלין
ומחזות לו לחבבן ולם בבל לבבת שתבן בלחת בלא
שורת יבבאר שתבן בלחת בבבו ובבר בבל לבבן לם לבבאר
לבבת בלו תבלין בבבת ק"ס ובבלה בבבו בלא :

ס"נ בדי לקבל עלו שול מלבות שמים :

ט ובן ת"ח ע"ב שקרא פנ"ס
בתורה בל הימם : פ"ל סימן כ"ס סעיף ל' וסימן
יבשבן מלאחר בבבת ק"ס רפ"ס בפ"ל ופ"ר בו סעיף ב
תבלה ובבה תבלין ובקרא
בבבלה שבת ותבלל לחר בך בחיד לבבהו בבן לבבבאר
לו לבבת שתבן יבבאר שתבן וב"ס בבבבה לבן בבבבת
לחבבתו בל בך : פנ"ס ופ"ל סימן כ"ס סעיף ל'
ו תלבד לא יחלון תפילין ובבפי ק"ס סעיף ב' :
לבבי רבו ועל בחבת בבה
לחר ובם יד בחלן ולחר רבי יוחבן מחלן תפילין בבבי
ובבבת מבבי סבבלה בתי בחן לחת רבו בלא שחלבן
בבבבו ובבלה לחבן בבבבו ובוד סבבל' בחלו מבבה הבלבן
בבבי רבו לומר בבבר הבבא אין הבבת תפילין ובבי בן בבבן
על לחם רבו : פנ"ס ופ"ל סימן נפ"ל ס"ס סעיף ל' :
אלא שיבן עד שיחלון הבב תבלה ואחר בך יחלון הבבשבבן
ולבבת הבבשבן אבל אין לבבו תפילין בבלחא לא יחלון ב בבבת
מבבי סבבלה שבבלל בבבבוד בבבו ולא לחתו עליו אלא בבבה
לבד לחר ובחלון אלא בבבבו : פנ"ס ופ"ל סימן כ"ס פ"ל
וסימן ל"ס סעיף ל' וסימן כ"ו
מדף ל"ס :

יא הבן בבבך לבבבלה ובבבה ולא בבבבת לבבבת
שתבן תפילין בבבבבן שבו בבבבה סבבבבו ובו בבבבן
לבבבו ובבבה בבבבו עבבבבל : פנ"ס בבבן ופ"ל ס"ל פ"ל ס'

אמרה ואמרתי אברים לתפילין תפילין הרבי הלא כסי הלו יעלין הלא לאכבים הלקן לתרה כאב הלו תפסה כ"ג:

לט מיבאר לטוב תפילין ולקנות מבנו וכו' סעיפים:

א תפילין שבתקן בכל לו לאה לוקחן הבלו תמים לחתוך בבלין וכן לם בתקן ניי כבלין ותרגל רבים דהקש כתיבה לקדרה דבתי ובתבתם וקראתם ולאות על מיסם בקדרה יבנו בבתיה וכל מלבו תהרה בן בתרה כל בקדרה כנון הלו לחן בבתיבה אבם קבם לבלו תמים לחתוך לבו תהרה בן בתרה הלא הדבקן וכן לם כתבן ישראל תחזור לו בבבד בבלין שלבו לבן בתרבן בתבתן ולחך בתבנם לבן בבם בדבר נבלא בן בלבו בחלבן בתרה בתרה

אשתו שם אבל אם כבר הלבו לה אין
אשתו שם שאינו אם אם אשתו שם נרך כלי כתוך כלי סם
דשתו נשים:

ד ואם אין דשתו נשים מותר אי כלי אשתו שם
ולבולך ויסכה לא מישים:

ה ולבשיה כחסה כבר נרו דשו כתחת מתלתא דהא
לא בזין:

ו סכה ובשם מותר כתפילין לא יחוה לא בכתים ולא
כרבעות עד שישל ידיו מכני סרדים עסקניות הן ומשל
עניו כמקום הטיבות:

ז יש כם ומלה קרי לא יחוה בכתים עד סקמת הקרי
מבלי ידיו מיום מוסר לאחת כרב עד ומשל אחת
שלא לשל מעשהם אלא עד שישל ידיו והקרי עדיין עליו:

ח הכבם לסחות קבע יום לאם שיל ישתכר בסבורה
ויעבה כתפילין לכיבר כבם ומלבן ומניחן הלבו כל
בשלוק עד זמן כרבה כדי שיהו מוחזקים לו לאחר ולהניחן
אי בשעת הברבה אבל לאחרים מרבי אין נרך לתלבן
אלא סברות סבית סם:

סא דנושא בשזי ותפילין עליו איך
יתנהג ובו כעיף א':

ט הנושא מגלוי על ראשו ותלבן תפילין על ראש מצטלי
הוא לבם עד שיסיר הנשלוי ואבלו מסבתת אבר
לבוים על הראש שיש בו תפילין מאום סבנית הוא לבם
אבל דבר שיש דרך לתן בראש כגון כובע או מבנבת
שאינו אבל אבל כיון שהדבק בן לתתו בראשו
אינו אבלו בה הוא מגלוי כבר ד' קבין והתפילין
מדקות מאבו נרך לבשיון:

סב אם מותר לשנות של יד לשל ראש
ובו נ' סעיפים:

א נהלה קדושת תפילין על ראש מקדושת על יד:
מאום דלובה על שם שדי הוא כשל ראש דהיינו הבלן
והלבת: למבך אבל לגבות תפילין על ראש לעשותן לשל
יד ואבלו ליקח הרצועה מהם לתתן בשל יד אסור אלא
מוחדין מקרשה דומה לקדושה אבל משל יד לשל ראש
אינו לגבות ומבלין בקרש אלא הם הם מחדשי מעגל לא הניחם
מלבולם מותר לגבות אבלו ראש לעשותן לשל יד
שהרי אין בלן אלא הבחבה והבחבה לבדה לאו מלתא היא:
סג"ם ועיין בסעיף ס"ב:

ב שהרי דמי בגון שם יש לו שתי בלין על ראש תפשים ואחד
לו על יד מגלשל אחת מהן מכשה על עור ונרחת כתפילין
על יד בבית אחד ומניחה על הזרוע:

ג ואם אתה בלין מקחתי אבלו לעשה כבר בראשו יכול
לגבות מהאם לו:

ד ומאחר שבארבע בו התפילין אם לאחבן לאחר בין
מבלין לגבות בר בין תפילין מהם ומשלו מרשתם

דאבי אסר לאחר בין אי לאחבה לא בר בין אי
ולא לאחבו' שרי לאחר בין אי אבלם הבנה אבל אבלה לבי
אחבה ובר בין שרי: ולבן הבנה לגבות תפילין לבבר
לבתוב אבל דבר על חל אינו אבלו אלא הבנה לגבה
שלבי הבנה אלא שבאל לגבה הקבוב הבנה נגבה בי
בהבנה מבלית לגבות אם אבלו לבהבה כ"ב לבבר אל חל
מבן אם בתנה אבלו הבנה מבלית מבנות שאם יגבהו לבבר
אל חל נ"ב אם מתר לבקבו לבבר אל חל:
סג"ם ובל מבן נ"ב מבלים:

סג דנ דין איך בתפילין להתנהג בהבכנו לבית
הבסא ובו ט' סעיפים:

א אבר לבית בבבא ותבלין בראשו המקל נחלים
אבל קבנים מותר כאן לגם בחבן כ"ב מ"א אבר
לבבם לבית הבסא קבוע לבתקן בתפילין בראשו נחלה
שלא יבאה בן בבבא ואם אחבן בהו מותר לבתקן בן
בבית הבסא קבוע ולא מבבן שלא יבבא בן
ובתם שאם בבבו בבית הבסא קבוע אבבה לבתן מבבן
ואו מבתקן ב"כ בתחבב דאי אבבה לבחלים בלא קבנים
ולבא לבחבן בבבית מבבי תלים בלים בן תבוא בחבב
לבא בבבית ואם מבתקן מבבחב אבר לאחר בהו אבבו
מבבבות מבתקן ושב מבבו מלן בהי תלים בלים:
סג"ם קבנים לפי מבקלות קבה לבבק הוא דולב בלא אלא
בבבוב על הגלוי ובבבים:

ואבא בבבות ובבה לבבבן אבא בבה בבבות מבבה ובן
לאם מאל יבבבן בן בבבות: ולבית הבסא לבבי
מותר לבבם בן לבתקן בבבן בראשו ולא בבבן מבבל
יבבה בן בבבו בן מלבו קבוע מותר לבתקן בן
בבבן בראשו בן בבבבבר בן בבבבב מלן בלן בבבם
מבבל יבבבן בהו הבל הם בראשו ואם מבתקן בן בבבבבר
אבר לאחר בתבלין בהו אבלו אם תובב אחבן בבבבו
ובבבי בבבב לבבבן בהו בבבבות מבבבלו בבלבל:
ובבבבתקן מובב בבל לאחבן בהו אבבבן בבבבבות
בבבבים בלן: ואם מבתקן בתוך בבבר בבבבבן אבלו
מבבבר בבבבבר דבי אבבבן בבבבות: ולבבבבים מבבר
לבבתקן בתפילין בבבן בראשו בן בבבבת הבבבל קבוע בן
בבבבת הבבבל אבבבי ובם לבבבב לבבבבן לא יבבבם אבבם
לבבם בבבת הבבבל בתפילין אלא תובבן בראשן מבבבב אבבבב
ובבבבן לבבבבבו בהו מבבבבבן: סג"ם ומ"לפי נ"מ"ל:

ב אחבן בבבת הבבבל קבוע ואחבן בבבת הבבבל אבבי קבוע
בבבבו מם בו בבבב והבל מל בבבי בבבבב בלא מבבבבב:

ג ואבבבי בבבבו מבבבל מבבבב לבבבבן בם מם מלן אבבם
אבבב בבבבלים לבבבת הבבם והבבבם הבל בבבל מבבב אבבם
בבבת הבבבל תבלבי

ד
ובבבבן בבבבן ובבבב בבבבבבב אבבבבן בבבבו בבבבבו
מבבבר בבן לבבבבן בבן לבבבבת בבבבת הבבבל קבוע
ובבבבן לבבבבבן

[illegible]

[illegible]

מה רק תפילין בבית הכנסת וכדומה ובו ב' סעיפים:

[illegible]

הלכות ברכה

מו הלכות ברכות השחר ושאר ברכות ובו ל' סעיפים:

[illegible]

מז איסור שינה בתפילין ובו סעיף א'

[illegible]

[illegible]

עליו ובשתחוה כל הברכות שתקן בכל יום חמת
שיעורר שלום ומשמרו בבקר כם נוטות ק"ש והכלה
ברכת שתן שתי כמים בכל יום ובלה דברים ברכים
פר שיחוד וסבב כלילה וברוך הבכל תלוי ביום כו'
שהשלם לבחות תלה ויתר · ובים הקבעת לו בנות
לם משמרן מן הברכות הקבועות בכל יום הנלא כים
פרנה ברכו לחרות שתקנו להנלים הרלה דון ותבכח
ומתקה לתחל בברכת שתקנו על הדר השלם כ"פ :

ב ולעו"פ שם הרן הרה רלוי לומר כל ברכה וברכה
בשמה בגן מיד שתעורר חשבנו מחרה חלוי בשמתו
שלילה ומתו בשמה הרה רלוי לומר מיד
לעלן נשמה שמתני כי כל לבנים שתים
לעת שבח לשקום ית על מחמירה לו וכן כולם בגון שיש
קול הקרנות לע"פ שהוא מוכר עדיין בהשמע הרה לו לומר
בלי לת"ל השקן לבני כיה להבחין בין יום ובין לילה
ובלומר הלב קרלה בבני כלשון הקרלה דבתיב לו מי נתן
לבני כיה והלב הוא הוכן ול' הבשה לדם מנמין בין
עם ובין לל ומבני שהקרבנל ג"כ מבין מה שהרי הוא קרלה
בכל כשם בלותו לדם הנלה שיהיה שהוא קרוב לשם ובים
בשעשתו לדם הנלה בין מקום לבכך תקנו ברכה זו בשחיית חל הקרבנל
· ובי לבנם בתקנו בעובדו מוכב כתו שהיה מקבלר ר' יוסי
פנ"פ ול' סימן נ' סעיף ל' :

הרה לו לומר מלבים ערבים · ובי מבח ידיו בל עדנו
לבקשים הישה הרה לו לומר בוקר ערבים ·

ובשמבב בחשתו הרה לו לומר מעבים בללים ·

ובשמשבב בעבותיו הרה לו לומר מתיר לסורים מבני
מבבר לא הרו ידיו והנלא בבסו בלילו הרה לבר בזיקים
ובבנין לחר שמיתת בעבותיו הוא בלילו התרה
לחורת · ובשוקן בעבו הרה לו לומר שוקן בפ פים ·
בבירך מחשבו ודיש בתנלא בל הארן הרה לו לומר חוקע
הארן בל הים בי לת שבח לא"ל מקבע הלרן בל הים
שבר שבעו בדי שיבלו הבריות לגבת בליה שהרי לבי
שבעו ומבר הסורות הו רלוי שהים מקבין לת הלרן
אלם הרה בן לא הרה מקום לבריות לומר מם ה'
ברחיתו בל ברחלת שבר הבבע והרקיע הלרן בל הים
לת מקום לומר בליה ברחלו ובל זה בלומר לוקע הלרן
בל הים בי לעולם חסדו: לבן מברבן בלו נ"ב בל
הבבר הרה · ובשמבל מבבלו הרה לו לבבך בעשה לו בל
ברבו מבין מים לו לחים מבבלים ברבלו הרי הוא מוכן
לבבת בל לחר הנה והו בל ברבו · ובסלך הרה רלוי
לומר לחר הבן מבבדי נבר · ובסלוה תבר תבות
לו לבבם לבבבו מלוכבו בדי בלא יהא לבו בלו רחה לת
הבבדים הרה לו לומר לחר ישראל בבבוה:

פנ"פ ול' סימן נ' סעיף נ"ל :

ובשמים בובע לו מבבבת בראשו הרה לו לומר מוטר ישראל
בתפלה ושעם שתי ברבות בבבדים בבן לומר ישר"ל הה
שלן בן בשלר ברבות בל מבבי בישראל דומלן מבוים בהן
ומחברן בהן יותר בי בתבות תבורים עיבר בחבת בדי
בלא יהא לבם רחלה לת הבדוה הה שלן בן דעת שלר
בלילות שלא"ם שלן ג"ב תבורים תבורים לת בחבת לבבבות

בלא יהא לבם הלה לת הבחה בלא שם הבדי בבבת
יהר בבן הה שבע הבבבה הבבת לת הלהם יהר בבן
בתיב לחר בל בבר אבבן ובו ובתיב תבר תבן בל
הן עו' אבל ישראל בבבר בשים בת הה בל לבבות
שלא יהא לבם הלה לת הבחה הבבה תבל הבלא לבן
מבבבן ולבבים לחר ישראל בבבוה בלבר הלן בל בי
שלן בבבר בחבתו לה ח"ם הה בחבת ובבבי
בתן לבו הבבה לבב · ובן בחבבת בתבת לבן
בחבת הלבבת בבבבת ישראל בבה בלבבת בלן בחבת
אלא לבבן בל הבלא דבבי הבר הו הבים הבבבו הם
הלבים בבלי הבלא ולבן הבבבים בה הבל בחבת ישראל
אלו אלא חבבי שבא הבלא בחים בלבים ה"ל שבר
לבן בלבבלא לו לבחת הבת תבחת הבל בח
מתבלר בפ"ה בבחן ל"ח

פנ"ם ול' סימן ב' בפיק ל"ח :

בבבן תבבבן בחבר ישראל בחבלה בלבר בם אם
בלבבים בבבבת ישראל בבבבן בבבבים בבן בחלו
הבבבבת בבבבן לבבבן בחלו הבחים בבבן לחבבד ישראל
ב"ל · ובשבל יבא הבה לו לומר בל בבלים בבבבן לחבבד
ובבבבן בבת הבה לו לומר לחבבבד שבה חבבבי ותבבבה
חבבבבי חבבבי שבל הבחבה הוא מבבבר ומבבבד בל
הבבבות חבבבו ולע"פ הבן הבה לבו לומר בל חלו
הבבבות הבבבת בבבה ובבבה בבבתה בבבבר ובן בבבו
הבבבבים ·

ג והיתו בחבבים שבם הבחבבים בבבבה ובבבבה
חבלו בלבה הבו הבים בבבת בבל
בת חבלו חבר שבבבבבו חבבת חבל בבבבת חבן הבו
בבבת בחלו הבחים בחלות הבבבות בל חבת בבבה ·

פנ"פ ול' סימן ל' בפיק כ"ג :

ובור חבבי חבי הארן בלבים חבבים חובן בבבו בבבבן
בבבת הבבבת בבי בבבבו הבבבי הבבבות חבן לבבבן
ובבלו בבי חבבבן · ולע"ב ובן ל' הבבבות חבבבי
עובר לבבבי בן הבבו בבבבה הבבבת בלבבר בבן ובהו לבבבת
בן בבבב לבבבן לבן"ם בבבלה בל בה בבבבו ובבבבו לבבבות
חבל חלו הבבבבות הבבלות ובבם הן יבולן לבבבן לבן"ב :

פנ"פ ול' סימן ל' בפיק כ' :

ם ובבבבן חובן בבבת הבבבת בבב בבבבר
לבבלה בל הבבן ובל חבבן חבבן בלבם
יבבב בת הבן לבבבים הה מבבב בבבה
בלבם בבבה בבן לם הבה מבבים מבב בבבבים בבבב
בת ר' לבבבים ובבבה בבבבים בבבלים לם בבב לבבב חלו
הבבים בבבבלו מבב בבבבים בבבלים חלו הבבים
חלב בבב לבבבה :

פנ"פ ובבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בב

פירוש כל הלילה בברכותיו ובשבחו על עבודתו ותורתו ומצותיו
שבני בריתו קושרו בעזרתו כל הלילה כמו שבשביל נשמתו של
ב' ובגלל תורתו בתוכה כמו בתחילה לשבח ולזמר לפניו כמו
שקרא ותקן כמו שיש לזמן נרמז לו לנוהג בעבודתו ת"ל כמין
רמ"ש סעיף ד':

לעולם לא יסנה לאותן המברך אין חיובת נפלת הרים
חבני שיש כמה הקושר הוכת סלם והיא מכנה יותר
הכל הברכות כמו מתבאר לעילה בדין ו':
ואם"ל דהברכה המשובה לתורת אלהיה כתחת בעוד
ברכת הלבן כולן בתחת בעוד חבני בתחלה לא מתקנו
לברכן מישבות זו לזו רק כל אחת כאשתה כמו מתבאר
כמ"ש ע"ל סימן ע"ו וסימן קפ"ט בדין ובסימן רפ"ט
ובדין מתחלה כך נתקנו הן כל כי כשבאת המברך
אותן מישבות זו לא לא תסנה אותן מתקנן הלאלן
ובזה מבני ברכות קבעת והיין כמו ברכת בדות:
ובשעת לברכת המשבה מכה תמני ותשיה בעבבני
יאחר מה לאחריה ויהי רצון מלבניך מתבלבלו כו' ומתם
בלא נחל חבדים מכים לעמו ישראל ובדך ליחד ויהי כלו
דבני שברכה לאת היא עם המשבה מכה כלם היתה
ברכה בבני בנה היתה נ"ב בתחת בברוך כמו האלהות
כולן ובל כן אין לבטות אין לאר המשבה מכה מהו אחנו
עדיין מיפ ברכה מה לאר נחל חבדים מכים לעמו ישראל
ואין לקבל מ"ב שברכה לאת היא והרי היא לאחרי ובא ק"ל
הברכות נרכבן לאות מבן הבתחה כמוך לאתחה ובכך
ברכה לבא המשבה הוי מבן כתחה מרוך לאתחה
המתשבה מכה המוך לאתחה לאבא ותבחלבו חבדים
מכים והיינו נחלות חבדים מכים כמו המכה יש לו לאדם
חנות ומחנות מבחלו ונעבו ויש בו מעלת נם כן
כמכה מעבבל מלבנו ולא"ב הקב"ה שבבאר מהבו המכה
ומחדש כמו בבראש בם ובבאחרונו כמחדש חבדים לבדים
בו והרי אין לך נחלות חבדים הבאי מתר המבברת המכה
והיינו מחש מבן כתחה מרוך לאתחה:
סי"ט ע"ל סימן כ"ב סעיף כ':

ד ויש עוד ג' ברכות מעבך כל בן שמחל לבדך ומם
אלו בלי אלה בלא עבני בני מבדי לאת מבת והמלה
לאתקם מעשלהו מבני ישראל אמר בתר בנו מבל מאתת
ובקבנו לעבודתו ולקיים מצותיו:
ואמ"ב בלי אלה בלא עשאני עבד ר"ל עבד בבני בלא"ם
סהנא מוב מן בני חייב בכל המצות אשה חייבת בהם
כל לבמן לה אלה מלא הוא מחלול מלוד כאין לו יום
מצות אבו ואשר בכת ישראל ואשר עבדיהם אבלות מים בו
ואמ"ב מבבך בלי אלה בלא עשאני אשה כאלים מבי מבי
ומשלה הדבה מן העבד מ"ת אלה מזונה כמו הבדים
בישראל שהבי אלה חייבת בכל המצות מבמורה מחבת
עשה מהמן נרחה: סי"ט ע"ל סימן ל"ם סעיף נ"ו סימן
ונגדל המלוה ועושה זו סעיף ט':
מחי מלבנו מבנים
ועושה ובזה בחקים בלא עשני אשה מברכת מעשלהו
בבלבנו הוא בלו מעלהים עליהם לת הדן על הדעה.
ויש נוסחאות מכתוב בהן בברכה ראשונה מבלו מ"מעשלהו
יהודי לו ישראל ומסת זה יכול לברך אפילו יתר מהבי
בעשה גם הוא יהודי לו יכולה כמו ישראל אבל נוסח בלא
עשאני גוי לא יכול יתר מהבי בים גוי מתחלה וברכות

אלו תעקר כל מעלת הבלה מתקם בלו מחסנה הלבו
ומבלי לאתן נתלה מה לאד לבבר בבה מבי מבבת
לאד בי אלה נבה לבמי מתקם בבה בלב מתקם בל הבלה
לבבן מבבו לבה ב"ב אלו ת' מבתקם בל זה ומבלן
ואלך מבלבן נבבת בל מבלה:

ו מבה בים מבבה לאת בבבדים אלם הם מבדי לבבבה
בלי אלה הבדן לבבן בו ומבקה בל מלבה מבקה
נבבבו בבבבה בבי הבן בבבה מבבבה מבה בל בים
ומבבבה לו נבבך מבקה אלה אלה ב"ב הבבבה מבבם
לבבבן ומה לבבבבן מבבבה בבי בבבבה מבבבן בבי מבבה
ומבבבה לו בלבי ומבבבלו בבל לבבבה מבבבה בבל מבבבה בבבבבה
בבי הבן בבבה הבל מבבבה מבבבה לו מבבבה מבבבה:
סי"ט ומ"ל סימן כ"ט:

ומבבבן לבבבבן בבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בב

אלא לברכת ק"ש ותפלה לבדה לבד מתפלת שמונה
עשרה אלהים אל תדם בבית כ' בתר לף אחר מתפלל שחרית
ערבית לדעת אלהים בעבר אל מקום מקדש מעל כל מקום
לא תדם לף בתר כלומר מעל תבו כבוד:

סי' ס"ל סימן מ"ג פסק ג':

מתפילין מקרא פרי ברכים מתרגם תהיה ומסת לבם לת
מתבלבל נודע מזמן ראשון אלו לקדש מנו לת בעלי
ברכים לבד לאמר מתפלת בברך מלאה אל ברכת מזמור
סי' ס"ל סימן מ"ג:

מלאך אחר לתקנת ה' הלוים בשתים משמל כו' עד
בשרי לת מתרגם לפרכם מאר ב' כי לא הבשרים
כולם ס מעון ברכת קדוש הם מסרון מל קדושתו וכלתו
לת לא פ"ב ברכת אתרים מכני מתן לקדות אח"כ ב'
בעמיד מעל ומבר מעל ברכה מן מתרה אלן לקדות
מתן מן הנתרה בלא ברכה כמו מתנהר בסתן מאמר
זה כמ"ל לפיכך מקדימין לה ברכת אמונה:

ס מעל אלו מבינו לאמר ברכת אמונה מיד לאחר
ברכת מאר יבר כדי שלא לקדות מום בבוקר קדוש
ברכת אמונה ומרי מתרה בפקדים יש שלמו אחרים קדוש
מגיע לברכת אמת אתרת לבך מקדימין אלו ברכת אמונה
מיד לאר ברכת מאר יבר ואחרים מיד אחריה ג"כ פסיקים
אין מתרה בגון ברכת בתים ומגמת אלו דברים אלין לאם
מעמד כו' וכדומה דלו דברים מאתם אחבל תבל תבל אמת
ומברכת כו"ת ידים מרגל מלאכה ומם ברכת בנית
מתפלין מזמריה וכל אמר מגמ ובר בלין עברים ומחמה
ברכות אין סן ברבו' מתקנו דברכה לעבוד כדברי תורה
מם ברכ"ב מלאחר תורה ברכה אחת היא לפי הטעמא שלמו
שלמו אחרי הבשר כל כולו כמו מתקבר בפרשן בם ר' וכן
ברכת מתגבר מתם מם ברכת נחל אמרים מרים נם כן
ברכה אמת מיל לפי הטעמא שלמו שלמו אחרים ומי רגלן
בלא כמו מתקבר אלא מבבל אחת מתאחרן שברכה לאמרם
מיל הדעתם הם אמרים מיל מסת מם ואל"ב מכל אחת כולם
ברבים מם אחרים לברכת אל"ם מתפלת בברך חבני מתפלת
מתקנו לא מתקנו על אמר כזה רק כל אחת בפני עצמה
ומסתן הראשן לא הם מתקנים:

סי' מ"ן סימן מ"ן פסק ו' מאמר ו' פסק ג':

בפרק ריש ברכת התורה ובו י"ר סעיפים:

ס קדוש מתפלל לאחר אלו לאחר ומרי מרים ברוך
ברכת מתרים ואחר אלה ברוך אלהים לאחר כם
לאחלות מתפלים מיל מאמרים בעיניו והבה מתנם כמו
מתבלר מל כל מתקנתי אלם אלו מבר מגיע עליו ארבה לבן
ב"ם מום עובא מדע כמרים מגלה אלו מבר עליו מרים
אלין קדוש כי לאמרן אלו מאמר מום ולא נתנו בה אלא מעל
בעיניו כאלמות כאלמן לפיכך אלו הבה לאלמות מאמר
לאמרן כי לאמרן ובדבר לא אמרו אחרון:

סי' ס"ל סימן מ"ד פסק ד' מאמר מי שיש מתנם ומן אלו
אלא אחר ומר כי ס' אלא ותדע מל מה אמרה אלין בתי
כתרגם ואחר כ' מל אמנם אלא תדע עו' אלא מתם נקלי
אלא לבו מה ואחרת אל הר"ב יקרא מי מלים עו' אלין מבנ"ל
דבר מ נשאל לאמרים ובבריאים ולאלהי בשרת מתם כולם
כבלים בלולת מתם ומכן ואחר ומר כי ס' אלא הבלם לא
יכל לעבר מל מה אחרה אלין ל"ל מה מלה אלין
אלת ומבדה אלא מה עוד מה מבדמו מקב"ה בבטחון
מבאר ואחר ה' מל מעמם אלת מתיתי בעבר מרים אלא
מתנו מקלי אלא אלהו מה לאחר אלא הו מברכן מל
הקדוש הקלה והאלה מבדמו אלהו אלמן מל ובטבת
בעו והקלבתי כתובים כאחר אלא מאמר לאמרים ל
לפרל והבלה רק לבטחון ואלא לאחר אלא הו לבדמו
מל מעמם אלת מתיתי מתם הקל"ב לאה לא כדמה
מרגלים מבאר מארי הבר אלו אל מל מה לבקן מכל
בעבת מתרה מלאכה הארבה מאלן אלא אחלי לבי
מלאו מהו עובקים כתרגם ואלא מלאם ב"ב נמלבה מאלן
לפיכך מתנו מל מכל אלא הבו לבדמו מל מבדמו
רק"ב מבאר מבון אחד כל מבבדמה מאמר ודע אלא הו מברכו
מלה תפלה תבני אלא מה מתרגם מאמר בעבריה רק בבקו כה
כאמרות בתלמוד ואלא לאמר:

כ אחרים לפרך רק לבקרא רק לבקרא רק לאמר רק
לאחרים ובלבדמה מיקרא:

ג ואחלם מי מראה דברי מתרה אלף כל כי מלאו
קדוש מיב לבדך:

ד ואחלם בתב מעמד מבאר בבריאה לפיכך
מכיר אחי' אמנו קדוש אחל מאמר כתרגם אמר
ברך לבדך אלין מבונים על המאמר:

סי' מ"ל סימן מ"ב פסק ג' וסימן ק"ל סימן ב' נסמן
מ"ב מ"ל מ"ל מ"ל

על הלת ברכה לאחרים: סי' ר"ו ס"ק ז':

דבאמת כשאין אתו לברכה אין ברכה לבטלה
כשאינו בשביל תורה וברכה לאחרים כשאינם אלא
מתוך כח ברכת הנהנין מתבטלת לגבי לאחרים
אבל בכל ברכת הנהנין מתבטלת כל אחד על חבו מתיר לאחר
ולעשות כתורה הא בחיבו הוא שמבטל אלו נגלו עת דבתיב
ואמרת כה אמרו אלוה ולא מיר לאחר לברך לאחרים מלון
ומן כבל הים וכבל אלוה לאחר אלו מהאחרים:

סי' ר"ו ואחר שעשה לאחר ודאינו דקרינא בשבוע אבות מ"ל
ומן מברכין על מצות לאחרים על קרבנות
בפרים בני נרנים בקנה ותמרה מ"ל ואל מקשות מברכים
לבריאים ולאחרים ובדאבריבא בלבד ובמגילה ומ"ל מקבלים מצות
ב' ומרגן מרבנן מצוה ס':

וכל מה שעשה כמן לאחרינו אלא מברכין בכל נתר
מתיבות על מתורה כדי מתאל מצת מחבת ל
לברכה לאחרים על הלאחר מלאחר לתחתל מלא הים בכל
לברכה קדוש לבן עד מיבן בתיבות הרי הבשה הבשן
ואי מבבר לאחרים אלן לאחר מרים בכל לברכה בשבשבין
לאחר תתאל בשהלך ליבן דהא חיב לעבות בה אבי
מיתנו מר מיתתקת בשבה:

סי' ר"ו ואל מרן ר"ם סעיף ד':

ואם כן אלקל את אחר לברכה מר אתר בשעיר
מבינו והברכה הבאיה היא נמבבת לברכה לאחרה
על מה מלאחר הים מבא ואף כל כי מלבי אי הים לבן
לבריים ברכת אבר בתר בבו כו' קדוש לעשות כדמרי
תרה לעשות לבנא מבינו תהיה ברכת אבר בתר בבו
בתבבת לאחר מל אתחל לעשות עלמה מלאחר הים
מכל מקום הוא בבי מ"ת תקנה לברכה לבשבה
לקרא"ב כלן לברכה לבשבה:

סי' ר"ו ואל"ם אבאלר מתך דברים מבשיף אם אם
מברכת אבר בתר בבו פומעת בברך אף על פי
שברכם מתוכה לבנתת מים וברכת מעבר בה אלברים מ"ל
אמבא לדוכם מבן לבנני בכל מינים בומפת בנרך בכל מקום
אם מה שם אחר בדבר ומימו אבבי מרך בוא לאחרים ובבי
אבנו בשבברבין בל בעורם ומ"ל מבן אלים מבי א ובמ' רמ"ם
ובמ"ל מ"ם מבינו ומ"ל מבן מ"ו מבינו ס':

בבר לבבן והמרב בא כו' בכל אחר לאחר על הה מבבר
מבל הה מלאחר מלא מתבלבן מעבר בבינו כל אם
מלאחר אחבול מבל בינא בה מרך יאחר לאחר לבן
ברכת אלאחר מעבר בבינו אלא תבבת אחבו בבינות
בבינא אלים מלאחר הים יאחר ומבמים אחרים מבבל
אלא ידבה. מבם מבבי מבם כמו מבא הבבין בדברים
ההבין הבדים בן ישאר בבינו ברכות בבם בבלבן
עם ברכות הבם האחרן כל ובמן בברבתו אל מחבר
הר מיבו אבר בתר בבו מבל הלחמת ובבינו לבבי הר מבי
והמתינו לברת מתך הלם ומבן לבו אלא בבינו מבבים
כלי מחבתו מהיה מבתעבת בו בכל הם:

סי' ר"ו ואל מרן מ' מעבר ס':

מי מלא בתך ברכת אחרים בתר אלא מתך ובבא
ר"ם בברבותים ואבן לאחר מיד אחר מבבא ר"ם
אלא בתך בברבת מבוים מבבר אלא בברבת אחרים
דבם מים בה מבן ברכת מבוים ומבן בלבבו לאחר ולאחר
בו' ומבוקא אם לאחר מיד אחרים:

ס אבל אם הבמים ברבתים אחבו בומבת מלא ברכת
מבבבו דבה בבי מלא בבן מלבו לאחר מיד ס

מתתיה לא מתקה אלא מל בבלת אחת לבבו:

סי' ר"ו ואל מרן מ' מעבר ס':

אל מלא אם הבבל מבים אבלה אם מבבל אחר
לבר מיד אחר מבלבה אם יש לאחר לבבן מבבל אם
מבבים ובבבו לבבן מבבל ס':

בבים לבבה ובה בבבר מבבל מה בל מבב:

ס ובבי אם מבבין מבה מבבת בבן מבבה אל מבבר
לבן אחר אל מבבים מר לאחרים מבבת מבבים מבבים אם מ"ם ומבבר
מבבת בבן מבבת מבבל אל מבבים ובן מבו אלא לבבבים
לבבן אחר מבבים מבבל אל מבבים מבבים מבבים מבבים
מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים
מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים
מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים
מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים
מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים
מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים
מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים
מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים
מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים
מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים
מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים
מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים
מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים
מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים
מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים
מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים
מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים

לא נשים פוטרות לגבי ברכת המזון בשאר ימים כ"ש מילה
מילה כל שאר מצות ש"ש מילה מן בפלה ומקלה
בשבר מצוות וקרבן אבות הנשי נ"ב מילה בקרילת כו'
בתחי ואלו מצות שקרבן לגבי נרבי לגבי על קרילתן:

סג"ש ומוד שמיכות לגבי בדים בשמיכות לבם ופ"ל פיון
נ"ש סעיף ר' פיון ק' סעיף כ' נמשיון ו' סעיף כ':

סח פסיקי קרבן שבת ובו סעיף אחד:

ל ואחר ברכת קדוש בשם והמשקים שאחריה ושאיכם
לא עד לעדיכם אחר ה' לאחרים ברם אתיאר הוא
בשקים שקבת קדבן אתיאר שבן קבלו רבל שבאין אחן בית
הדיקה קיים ואין יכולין לשקריב קרבנות מי שטוסק בין
ובבקרמות אין תכלה עלו שבתוב כלו הקריבום כיון שבתבתי
לשבלה מחלת תורת הסמלת ואת תורת שאם ענ':

פג"ש ת"ל פיון פ' סעיף פ':

ובשבת מוסיפים לאחר אשריה ברכת חוסף ושבת וביום
ובשבת מוחר אף על כי שמדיין לא התכלל תכלת
סדרית שהיא בשקים קרבן תמיד: פג"ש ופ"ל נ"ב בפ"ל
ק"ל שתיד קרב לאשה אין קבילה בבך כיון בתחרו כ'
ברתיר שהיא בשקים אתיד יבול לגבר אחריה כ' המוסיפים
מזמן כל היום: פג"ש ע"ל פיון ר"ש סעיף פ'
ובן כר"ח לאחרים לאחריה מוסף דל"ת ובתחלי
אל"ב שיקרבו אות' אל"ב בפ"ת קרבן אותה בשחרית כדי
לבריסם שהיא ר"ש כתיו שהיה הוסבת בקדוש החדש ופ"ל מי
תבלה אבל כים אין אומרים ברם' המוסף מל"ש בשחרית
מבני שיקרבו אות' כתוקף ומי אין נרבים לברבם שבבר הוא
מבוהם מלתחל · ונבת אל"ב שהיל מבוהם לומרים אות'
באחר שהי אין יכולים לקרות בתורה מבני שלין בה אלא
שני פסוקים כתו שיתאחר בפי רש"ג בע"ב ומבי אות' מאחר
מדר התפלה שבלילן בהן אדר הקבנות נרבים לחזור
לקרות פ' בתחי' לבדה שבת בב"ב פם שאר הנרבו והדומות
אחין בקרילה מזמן כל תוסיף מהו לרוחת דמלתא יכולין
בקרילתו בבעם שנייה בקרילה בתורה ולא יבולין בחקום
הקבנת תמיד אלא בשבת בתורה בפי תמידין כיום אחר ומחבי
כעובר בכל תוסיף:

כט קריאת ק"ש בעל פה ובו סעיף אחד:

לא מבו לקרות פ' הקרבנות הבן שאר בפסוקים בנון
ובחלות ויושע וק"ם ובחלת בה בעל בה אע"ג דק"ל
דברים שבבתב לי אתה רמאי לאומרם על בה ובחיבו מעוות
חזמן שבפסוקים שבתורה ובבריאים שבתוכים בדרשים ומתוך
מבריות ומצוות וקרי וכתיב והבותיהם אלם יקרא אותן על
פה לא יתנו אלא העבריים מהם ח"מ בפסוקים שאין מעורים
בבי כל הם לאומרים לאמרן ע"ב טוב בחיים לזה אבל אינו
הפסוקים שאומרים בכל יום הם מעורים בפי כל הבריות
ומצוות ובחותם אומרים בע"ב ואין מוסגר לזה: לא הם
דאומרים לאומרם ע"ב מן הטעם שבתבתי הימו לחנינא
אומרים ידי חובתן מעורב הקרוא לדקדק בהן אחר בבל
בקרבות ומצוות ומצוות בדי שיהיו אומרים אבל בשבל

אחר הקרא לבתיו אחר הדקדק בדבר בהיה אקרא בבבת
ומדת אחתו ואין הקרא אם הקרא ע"ב הרשבם זה בהבשם
הבבת בשבת ש"ן לבתיקים מבבלה בבר זה בבבן אות'
ה"אבן עו שבא סתן ובהבל אחרים אחת בל אחד
אחר בבבי עבבו:

ג מעם לוכר בבבת אחרו מבבן
ובו סעיף אחד:

ל ואחר בבבת בתחר אחרים תבבות הבתן אחת
תבבן ובבתה בתבי ובתבבל אחר בי"ב אחת בו'
ובבתן תבבו הא אחרו אבל אבלים אבלו אחם שבתת בלים
בבבן אבלים בבבבה אבלים בתלתה אבבבה ובבן אחרה
ובבבתם אחרת אל תבבי אבלים אבלים · הא' הם
מבבתיב בבים זה הוא הבבים מו' בל לבבר ובתאחר בבבה
בל לבבר בל בתבר ל' אחר אבלתת' אחם בבם אחר הת
בל לבבר אבל אל"ב תבבה אחן בבר בבי בבתים אבלא
בתיב ובבת בבן תבי ובבתם בב"בבן אבלא ב"תבבה
אחתי ב"בתים ובבי ב"בבתי ובב"ם הם אבבה ובתבה
בבל אחר אבלר את הבבים ובתר בי הבבה הוא בי' בל
בבבה ובתבה הוא בי"בל הבבה אחו בבבה אבל בבבר
בל לבבר אבל אל"ב תבבה לתר ובבתם ר"ל ב בתים הבל בם הבלבן אבלא
ב"בתים אחן בן הבלבן ואם לא בי אבל בבבתם בלבים אל
תבבי בו אבלן בבבן אבבתם ובבתם אבלא ב"ב בן בבבה
ב"ל ובבא בבתבה אי אבבה בבבה ובתבן אבבבה
לבבי אחר בבבבה אבבבבה בבבל הם בבבבן בבבבן אבבבבן
אחר בה ובבר בבו אבבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
ישבתבל הי בבבבים תבבה בבבבר בבבבר ובה בבבבן
בבו בבבבה בו הבבבבה אחר אבבבבן הבבו מבבן אחר
בבבבן ב"בתבבה אבבבבן בבבבן הבבבבן תבבה בבבן
בבבבן אבבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן
מבבר אבבבן: פג"ש ע"ל ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה
אבבבר הבבה לבבבים בבל בן בבבבבן הבבלבות
אבי בבבים בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן

בשאר דברים הקלים הלא דברים שאינם חלים
לזה לאחריהם ועוד כל הברכה תהלה יש לה אמצע כל
תפלה לזה נ"ב בכל הם מתכוונת לו סמוך מן הגאל:
פנ"ם ואין נפסק פסוק: ובמה שאמר כל הדברים
לאחרו בכל יום תיבו לאחרו קדם התפלה כי בן הא זוכר
לאחר תפלה לזה נ"ב בכל הם מתכוונת לו סמוך מן הגאל:
ברכה תחלה: פנ"ם ואינו מפסיק פסוק:
ומשנם אל נ"ב אחר שחרית אל לאחרו תקנו ברכה לבנים
וברכה לאחרים והם ברכת נרות שאחר לבנים וברכת יאהבה
לאחרים כיון שתקנו ברכה על כל זה שחרית אל לבנות
ברכה לבנים ולאחרים: פנ"ם פ"ל מפסיק פסוק:
וברוך לאחרו בנתנו ובעבדיה כי הא מר בלה ובחרה
ואחלל שם בו כל תפלת ומסיק ואמר כתם כל לברר הברכה
הראשונה תהיה כל:
כ' ואם שם ברוך שאחר קדם שמים אחר יש לו
לבנות אחר על ברכת אחר:
פנ"ם ואפ"ל דאין לבסוף בין הברכות דהר מן ברוך שאחר ובדבר
שעדכנין אלו דבריהם אצות הם כיון שנתקנו לעולם לאין
פ"ל מפסיק פסוקין כאין הלכו הבדפשיקו
לזרו בכבוד לאין שבת הוא ובכיון ובזה הוא לא הם בפסק
ואפ"ל מין נ"ב פסיק ד':
אבל אם שינה אחר לא יתנה לאין בלא שיבא אחר
ברכת עצמו כלאמת בכון תכנו שאחר ברוך אחר לא עוד
אלא אבל הוא הנוכה ובכבר אחרים אחר כל כבר כתב
שיש בהלך ואחר ואחרך הוא הנוכה:
פנ"ם ואפ"ל דאם מפסיק לזכר בין קפ"ם פסיק ד':
ג' אבל אחר שיש עכשו לא שיש לו לבנות אחר אחר על ברכת
עצמו בין שהוא שיש ברכה לעוף כמה קי דאחרה הכל
ברכה אחרת לשיש אחר ברכה הראשונה לה כבון א אחרון
הנשאר הוא לאחר אחרים בעצמו אחר שהוא כלל בכל הבנת
מי הלך שאחר לבנות ומברכו הלך לו אחר אחר מתבנה לזרד
אחר אחר שיש ברכת עצמו בשיש אחרים אחרון מברכת אחרון
בברכה ראשונה ופ"ל מין רפ"ו פסיק ה':
פנ"ם ואינו לקין מין קפ"ם פסיק ד':
ד' ואחרי שסיימו ברכות הללו ברוך שאחר ויאמרו כמו ברכת
אז לו אחר הראשונה הבאמרו אחר אחרונה ברוך
לזהר אבל לבסוף בשיש בלילה מהו לא ברוך
מקרבת אחר ובברכותיה:
ה' הלבן בין הרחוקים שאחר אבני הכלבו ומשנה שאם
לבל אדם ובלתי הרחוקים שאחר אבני הילה ומשנה
אבני הכלבו: פנ"ם ואפ"ל פ"ם פסיק ד' ד':
ואמר להם אמר לברך בלה: פנ"ם ואפ"ל ג' ר' ר' פנ"ל
ואם יזהרו לו סמוך הבסוק אחר ק דם שהבר הלו הבם קים
ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואחרו כל העם
אמן והלל לה' וברוך ה' לעולם אמן ואמן וברוך ה' מציון
וברוך ה' אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו וברוך
שם כבודו לעולם ויאלא אמן כל האמן כבודו אמן ואמן ויהי
לה' אלהי הבן קים כמ"ם ברכה לה שאחר ואחר כך
כשיאחר ויתקל מקבלן ויאחר לזהר תהלה נ"ב
אלו הבן קים לבו שיש כמו אחת ברכה לזה שאחר
ואחרון והעצם זה קבעו הבם קים הלל
אחר כל הבזה תהלה ונזהר שברוב בעמים כאמפקיקין

הבקיק שם ודה אחר כיון שאחר אחר הוא לה
קיק כמה: אבל אחרים שאחרים תהלה בשיק אל
אבל נטרות ה' יחיה כל תהלה שבה נדרים הם
ואחר לאחרו: ודי שאחרים הוא בשיק ויבין
לבו שבין שבא אחר אחר בזה לזה אחרת הבשיק
ואחר תהלה אל אבל בו אחרת בזה אחר בשיק אל
נבחרת לבני שבחרת כל תהלה אחר הוא לה קיק בשיק
הוא הרי אם תרוץ עדיין כי הוא אחר אם שבל
לבבו כל תהלה ה' הוא אבל אחר בלבו אל אחר
כבן ק"ן אדי שבים שבחת הבאבחת שבר קדמר את
הוא אחרים הבאבה כבל אל אחר הבה לבבר לבבר בבחת
תבשבחת אבל הבאבה אחרים כבלם שבחת הבאבי הבאבי אל
הם אבל נטרות ה' אחרים כל תהלה בל בן לבבחת הבבם
הבל בתחלת הבחת תבשבחת אל הבלבר לזהרה בשבחת
ואבן הוא כי בבבחת בבל בן קיק תהל הבל אחר אחר
תהל בחבשבחת הבה לה קיק בבבר לבבר בבחת
בבבר הבבם בבבחת בבבחת אל אבל אבל אם בבבחת
תבבחת בבבחת אל אבל אל הבבחת בבבחת הבבחת
הבבחת בבבחת אל אבל אל הבבחת בבבחת הבבחת
אל אבל אל הבבחת בבבחת הבבחת אל אבל אל הבבחת
בבבחת אל אבל אל הבבחת בבבחת הבבחת אל אבל אל
הבבחת בבבחת הבבחת אל אבל אל הבבחת בבבחת הבבחת
אל אבל אל הבבחת בבבחת הבבחת אל אבל אל הבבחת
בבבחת הבבחת אל אבל אל הבבחת בבבחת הבבחת אל

שיחתה שתהא ז' ברכות חשוב סים בו כל הלב כלומר
עכשוו מתחלת ידך סהיא הסיקר אחר כשברכו תקם לאחר
שכלו מסבי מתכיל כשסוף זה סכמו סל הקב"ה מתצ"ח סל
ברוכות הצ"ה ברסיות ומבורכים ומשבחים לכל זה רשום לכיכר
ברוך לבדו מלה כלל הרחוב ראתר כבסוף בחתה לת ידך
סהיא הסיקר ולם לא כיון כסוף זה נדרך לחור לאחרת
מתחילה כולו כמם לאחרת ולם כיון בכסיק בתחת עו' לת"ב
אלא כיון כבולו לת נדרך לחור לחכל לבתחילה נדרך לבתן
בכל הרחוקים מבלם דברי סד ומכח הם:

ש ולא לחר לחתם כרחמנה רק כבית מלה כולה כדי
לבוין כהם ולחתם בני לדם סלחרים לחתם כרחמנה לא
לחתם עכדין מתקנרין בסכמו סל מקום בסכל מלאת נרכם
ברים מוכל מתחלה כבך ולכנו לחר קדם תחלה לדה כסוק
לפרי חסני כתיך עד יהללוך סלה משום דלבוקן מינים
סברך לדם לשר סמה לחת קדם מתבלל:

שלש כדלמת לקדן סימן נ"ג סעיף ג':

כלחר כתחלה חסני כתיך ולח"כ יהללוך ולחרים גם כסוק
לפרי הגם מכבה לו לפרי כגם סה לחרים. כלחר מסתכן
לו מכח ולוה מכבנו לכך מכולנו תחיה ולח"כ מתחלין מיד
תחלה לדה ענ' ולחרת כתנו לחר כסוק ולחנמו מברך יה
מתחה ועד עולם הללויה. ומעתה כדי לבלמלי הללויה כתר
הללויה הכולנו כרכזית עד כל הנשמה תהלל יה לתחיה סוף
כרקע הללויה ויש פרקע הללויה הכולויה דכתר תהלת ה'
ידבר פי ויש פרקע הוא משום הכי לחנמו חוסכין ולחמנו
מברך יה ענ' לבים בהללויה. להתחיל מיד לחריו הרחוב
לחריו התחיל בהללויה הללו בקבי ענ' ועוד מגם לחר
בחוסכין מסוק זה לכי מלל כל לחר תחלה לדה בכל יום
מוכנות לא סהיל כן עה"ב לבינך לחר מחרנו תחלה לדוד
לחו לחרים ולחמנו מברך יה מעתה ועד עולם כלומ' מבנכה
לחרת גם לעה"ב לבינך לפי כלחרים תחלה לדה לבדו
בלא מלר מחרים כגון כמנחה ובמדר קדושה יש לחר נ"ב
בסוק מ מי מלא יחתנו בכל כגם מוצה הוא חלפי לגמם
הראשון כיון מקבעתו לם ף זה הרחוב לחר נחמרנו ומלוק
בקדרלת מחר זה כיון בגם לבגם ומופלת בסוק כל הנשמה
תהלל יה הללויה סהיל סוף הבסוק וכן כ"חלוך לעולם ועד
לקדן בסרה כדי להרחיב לכל מגמרנו כרחמנה מל תהלי וכן
הגם בבסוק כדי יהללוך לעולם ועד להרחיב מגמרה הגדה
ומצינן לחר"ל ובכל דוד לחת ה' לעמי כל הקהל עד והללו
לגם תפלתך כלחר הוא בספר ר"ה ובכרכו גם בכתך עד
פרקע הגם כלחר הוא בספר עצמו ומרגת הגם. והגמם לפי
כבל לחת"ל לגמות מל מכח הבמרים בברכת ישתבח
דהגם בבכלתן מתקר פרגת הגם ומתקר לחתן הבסוקים
מל ומכך חד לבינך לחרים לחת להקדיש לשתבח ולחר
לחר בגרגת הגם מי כמוך כלחר בקדם הכ"ף מל כתוך
דנוסה ולל"ב מגמ' מפרף כלחר ה' מוכה סדרי הוא
סחוך לגם סקדם זה מי כמוך כלהים ה' מי כמוך
סחר עמר ומוכה הוא הגם מגנב הגם ועשה לת
הגדל מלחר ועבר גם גרם ולח לגקשת בבסוק כל
שגמותי לחתנו ה' מי כמוך מהיל רפוים מה לא
לחר מל הגם ולח מעגם להכיר עלא מוכה הכן
יהיו כלכן יקרל כ"ף כלכן דנוסה מלא יהא בשתם
כלחר ישתן כלכן כלחר ישתן לגכן מ"ו וכן עם ש

נלחת תגיל תגיה אלם תהה הגה בגית בלחר
לגן תגיל הגלא הגלא הגלא מ"ו הבגית לגהה
לגהגו הגדים לחגנו לן לא הגית לגא יסגתה הגברגה
לחן כלן הקרגו כגא מגגלגר בגגן קל בכ"ה הגגן
לפגה כבלחרים כגך מלחר ובגן לגך הגגן הה הגגגת
הבגי סגם מגקר הבגגים:

נב מי ששהה לבא לכ"ה עד יתברך וכו
כעיף אחד:

לא מי מגגה לגא לבית הבגגת ולא רגגא הבגר
בגגף כגגקי דגהה הלם יקגל הגא לגהר הגלה
כל הברכות והחזרים לא הה מכל לקרא ק"ש ולהבגל
עם הבגר וכבר הגל בגגיב לו לגהם מקרא ק"ש והבגל
עם בבגר מגגבלה עם הבגר דגרה מקבלת:

דגש ומלמ"ל מגל"ם מגל"ם לפגיגן ל"ב בגגיף ב':

כגגר יגגה לגם יגהה גם לי מגגת מגבל לגהר בגך
מלחר והגו לה' קרגו בגגגו כגר הגא רגגם לגגגן
ולגל"ב לגגי הגלגלת לגגגגת ולגל"ב גגגא לגקדם מגגגדים
מקבל יגגגה כן הלם לקן לו מגגת כ"ב לגהר בגך מלחר
מגבלה לגהר לגהר הגלו לגת ה' מן הגגים הגלו לל
בקגגו מגם מגקר הבגלל הגגגגת מגבגגקן לגהגה
עד כל הנשמה תגלל יה עו' ולל"ב יגגגת ולל"ב גגגר
כ' עם הבגר יגגה ולגה לקן לו מגגת גם לגה יגהר
ברוך מלחר ומגבלה לגהר ומגבגת ומגר לגהר כו' מגגי הבגקר
לגא מגקן מלא בבגל הה הגהגר מגבלה לגהר לבגר:

דגש ומ"ל מגגיף כ"ש מגגיף ב':

ולם לקן לו מגגת מלל
יהלל הבל ומגבל לגל"ק ובגבגגה בגם הבגר ומגבלל בגגר
ולגהר בך יקרל כל הברכות והגגגות מגלל
דקן הגגגות יגהר בלא בגבגה לגא מלבגגה הלא
מלחגגה מגבגן מגגבר ומגם לקן לבגך מלגגם:

דגש דגיקר הם מגקגו לגגר בגמקי דגהגם בגי לבגר בגגגו מל
מקב"ל לבגי בגבלגם כגו בגגגגר לגיל בגגגן מקדם וב
מגגיף ב' ולקגן מגגן כ"ל כגגיף: ולא מקגו לגבגגם לא
בגגבגם לבגגם ובגגבגם לגגרגם לגגרגם בגל ב לא בגבגם לגא לן בגם
דגלגלגלגל לגגרגם בגלגם מגא:

ב"ם הם לגהר הברכות כגך מלחר ומגבגגם גם מגבלה לגהר
בלגגגגם מלחר לגל"ב הגגגגת בלא ברכות ומלגגגגם מלבגגגם
ומלגגגגגם לגבל מגר הברכות מגגגגם לגגגגם בבל
בגך מל בל בגגם לגגר לגגגם לגגר הגבלה לגם לא
הגה לו מגגת לגהר לגגגם מגגגם לבן:

דגש ומגגגגג

לכתף לא יאחז לתת מי שלא אחד כסר ברוך שאחר וכל
כסיקי דאיתה ומה שאחר לאתה הזה לבני ישראל אין
לאחר לאתה לאתו שאחר הראשונה לו לתה אין לאחרים
לאתה גם כי כאיקיטו כיון שאר הראשונה הרשה כדי שיסדן
לאתה לאחרים הדים וברכת אחר אחר טו׳ :

פנ״ש מיקרים קאי אלישנא כ״ל מ״ל מפני נ״ל מ״ל מ״ל
אין להבשיק בכרים וכל הרבשיק לו הבשר כן ישתנה
ליבר אחר כי בברה הוא בדבו ואיתיה אלה ראיתי אלהה
דבתיב לים הדה ונו׳ אמר ענו וכל הוא הבשרה שבדבו ונם
מי שבדבה הוא ומאחר אלה: פנ״ש ומ״ל מ״ל מ״ל נ״ל
לכתף אם אין אחר אחר לבכרת הבשרת אחרון אלהרחל
ישתנה מי מתקנו אחר ואתה ישתנה ליבר אחר :

פנ״ש כדי שלא לבשיק בכרים עם בשר מקרים קלי אל
ישתנה ואין אחרים קרים בדבר מי כבו מתבאר
מיון כ״ש מתיק מ׳ :

ג ואם לא הה שלת לא אין מקרים לבן ואם לו שלת אחר
אלא קרים ישתנה כדי שלא יבשיק בן ישתנה ליבר
אחר ואוקא אחר בין אחרת שלא נבר ואחר הכל
בקול רם לאלה הבר אחר בבין מבשיק בלשנה
ויתתיק ויכרך כל השלת :

פנ״ש מ״ל אשר שהמון אומר בקרים אין לבשיק בין בקרים
לישתנה כיון שבקרים קלי אלא בבבר בשיר ובין קרים
לבבר אין לבשיר כלל מבי אחר כאו שיתנא לקין כ״ל מ״ל :

אחר כל אחר שלא הה לו שלת מקרים לבן ובהקין לו שלת
טוב הוא שיבר אלא בן ישתנה ליבר אחר הבשבשי כן הבשרו
לישתנה הבליהו קלי וברכה אחרונה דבדבו הוא :

ד ובריך שהיה מ״ן הנה ואם אינו הנה ובהיקן אותו
להתפלל חמוש בעיות קלי אין הקרא הקבל הבלתו
שבאחר בתה אלי בקולה אל כן שבאתיה כאחר אחר
הבי אם אין שהיכן בתבלתן אלא אל בעיות קלים
שבאתים : ואיהו מ״ן הנון זה שבאה ריקן הבבראת
ופרקן באה כי אלא ובא אליו שם רב אבילו בלהתו
ובהיה מתנה לעם כי עבון הוה לברות שהבל הבשרקן
אליו ויש לו קול בנים ובריב סרוחך לבית הבשרים ובבל
לקרות תורה הבראים ובתוכים כדי שיהיה הבסוקי הבשרוכי
בתפלה מדרים כבו : פנ״ש ומ״ל מ״ל מ״ל כבי מ״ל :
אחזל בכבר את ה׳ אלהוך כדי כיה מחונן ל״ל מחה שבבך
הבי שאם היה קולך ערב והיית שיחר בכ״ה פחיד ובכבר
את ה׳ אלהיך בכות היה קולו בלה והיה פלה לאבלים
והה כל ישראל מתבכשין לשמוע קולו פעם אחת לא פלה
והעיתו עליו אותם העדים בני בליעל ואבר מן הבלים מי
נרם לו זאת שלא פלה לאבלים לבבר אלת ה׳ כיה בחכמו
ולתה שבבר אחרה תורה ולא אחזור אים אחרון ענו׳ אחלו פלה
לא אוכר נפא כעד מחזיק כרתו :

ה ואם אין מוכלן מי מים בו כל הזמנות הלו יבאת
הטוב שבבבור בחבתה ובמעבים טובים : מי
מעבר עבדה כשנו אבלו הנו הנפש כשנה ופשר
תשוכה מותר לחיות מ״ן בלין זה בכלל יבא פלא מים רב
כיון מעבר כשנו עליו בלאחר שלום שלום לבתוק ולקרוב
ר״ל שלום יאחר הבי ומקבל תפלת מי שהיה רחוק לא בנגת

הבשר ובקרקע כל הבשרה : פנ״ש מ״ל מ״ל מ״ל מ״ל :
אבל אם כבר בבבר אבלו מי מעשה לא הה מן
הבא אל הבשרה : פנ״ש מ״ל מ״ל מ״ל מ״ל מ״ל מ״ל :

ו אין מחבר לתת מ״ן תבת אלא מי שבאבלה עקר
הבבר בבר אבל אם לא מתלה עקר אבבר
שבבאי מי שבבאת לה הבבר אחרו אבלים אבל הבשרת
אלא שבבר הה תתיר להבבל בקרקע לבבים הבבר כדי
לקבל הבלה הבלה מי הה ג״כ מקרי הבבר אין מחבר
אחרו גם לה הבבר בבר הבבר שבבר הה לם לה אבלים
כבר כ״ב הבבר אבל אם לבבבל בבקרקע כאחרו בבלה :

ז אם אין גם מי שבבר לתת מ״ן קבר כ״ל מ״ל בבר
אחר שבבאל ב שבבאת הבבר שבבאל הה מ״ן אבל
קבר הבבבל לתת קבר הבבר אחר אם הה בלא מם
אין יבן אבלים הבבר אבל הבבר בו הבן ל״ל הבבר
הה שבבאל אבלו אין הבלו בבבר הבבר בבר הבבר
ם בבבר אבלו אין הבלו בבבר הה מ״ן לבבר הבבר :

ם הבבר שבבבל בבבר הבבר אבלים אבל אם בבבר
אבלים הבבר אבל אם בבבר הבבר אבלים אבל אם בבבר
אבלים הבבר אבל אם בבבר הבבר אבלים אבל אם בבבר
אבלים הבבר אבל אם בבבר הבבר אבלים אבל אם בבבר
אבלים הבבר אבל אם בבבר הבבר אבלים אבל אם בבבר
אבלים הבבר אבל אם בבבר הבבר אבלים אבל אם בבבר
אבלים הבבר אבל אם בבבר הבבר אבלים אבל אם בבבר
אבלים הבבר אבל אם בבבר הבבר אבלים אבל אם בבבר
אבלים הבבר אבל אם בבבר הבבר אבלים אבל אם בבבר
אבלים הבבר אבל אם בבבר הבבר אבלים אבל אם בבבר
אבלים הבבר אבל אם בבבר הבבר אבלים אבל אם בבבר
אבלים הבבר אבל אם בבבר הבבר אבלים אבל אם בבבר
אבלים הבבר אבל אם בבבר הבבר אבלים אבל אם בבבר
אבלים הבבר אבל אם בבבר הבבר אבלים אבל אם בבבר
אבלים הבבר אבל אם בבבר הבבר אבלים אבל אם בבבר
אבלים הבבר אבל אם בבבר הבבר אבלים אבל אם בבבר
אבלים הבבר אבל אם בבבר הבבר אבלים אבל אם בבבר
אבלים הבבר אבל אם בבבר הבבר אבלים אבל אם בבבר
אבלים הבבר אבל אם בבבר הבבר אבלים אבל אם בבבר
אבלים הבבר אבל אם בבבר הבבר אבלים אבל אם בבבר
אבלים הבבר אבל אם בבבר הבבר אבלים אבל אם בבבר
אבלים הבבר אבל אם בבבר הבבר אבלים אבל אם בבבר

בכל אם כמו מבני מבחוה לו חשבחה מיחסת אלין
אם אלוי כיחם אלם כמו מיחסם ומסמיה לחיכבת לבני
מיקום כיחם אלו כיון מסמיל ומסמ אמל חלים כו
אלם מיל אלים נרגיל ומסב ובריק כלה בו לבלו היל
מיבמבמ כוי ומבלה היל לחסב ומקבל לבני מבל מבלמו
רבים ומקבלת ומבמחנו לחסב מיקת לו ובלו מחיר נם כן
אלם אלם נרגיל ולקיבם בחבם אלם ילחיר מבל לחי מבמל
מרחיק כן הבחרת עבד מבמנות: אם היל קחבם אלל הבל
בנרקיל ומחבו: ולמ"ל דמבקיבי לעל לנגנב תרוייהו
אלבל לנגנ ונ מיבה ומקלים הם ומכלו בנגנם: ועין
בסחיק סעיף ה:

יב לון מחבון לבני מבם אלבון ילחבק לחרק אלוחיה
כהנון ומקרון לאלבון מיבלן לבני אלבון:

יג ונרק מיבל לבנב ומבוקם לון ילבו בנבת קרובין עד
מדרגיה ובחבת מעולן מבני כבוד הבחר:

יד מחיל אחד לבני מיבה לחבנל הבחר אלבו בברכת
אחר אלד וכ"ם כאלר הברחות אבם הוא מחיב בחבנת
לבריך יכול לבנגל ומבלו מחיל אלבו לבה אחרות מחיל
אבם המחיל בבבה מות אלוחיה ומ"ם אלמו ברוחה ועבר
מבבבה בו כיה אלחרים יכלים לרקות כאחר ומלבחיה לחבון
לון יבבל בחבנת והחקל ברכה מבלה יכול
לבנגל אבל לון ילבו כיבה אלון לבחבת כיבה בל כה
הדברים שבבתב לי אלה רבאי לאחרים בל כה:

סנ"ם בל ג"ל ב"ל וב"ל סעיף כ"ג ומ"ם סעיף ג':

טו מ"ן קבוע אחד לבני מיבה מעבנו ולון נרק לחיחל
עד מיאחרו לו עבב מבני כבר מיבחו ומלבבה לם
מיחבן כבל בבם עד מיאחרו לו כיאם אלמו מוחק בל דבור
בבבר מיבחו ולון זה דרך כבוד לגבור:

טז אבל אחר אלמו מ"ן קבוע לון ילבו עד מיבחב מעבם:
סנ"ומ"ל בחבן בלים מיבם ג':

כי זה מחבר המבחר לבחלות מלבו ומלבם אחר הבבחר מיהו
לון ילבחב מחבלי אלון כבבם ולבאב מחבר וכ"מ אלמו לו
בבם ב"ב ובבן מבבו כבו מבחם לבחות ובבבם מלבחת
מבחות ולון אלמר לו מחבר הוא לחם גדול לון ילבחב
בו כלל אלון מחבבן לגדול:

יח ובן לם מבבה מ"ן בבקבם מבחבן להבחד אחר מחבת
בבו מבחבאר בב"ה לוחו מבחבחבן מחבת לון
ילבחב אלון לבבבחן בחבלה:
סנ"ם ב"ל ומבן קל"ומבן כ':

יט אלמר לבני ילבד לבני בחבבה מבני מבבדי נבחבי
אלן לבבבים לון ילבחבו בלוחם בחבלה ובן אלמר לבני
מבב' מבני מבבלבי מבחל אלן יבן לון ילבחבו בלוחם
חבלה אלן בל מי מבחבן אלחבלן לבבר ומבלה בבים
מבבי הבבחר בלאלו מבבה בב מחבר מבחבן אלן מבבחבן בו
מבבי בבבים אלן ובם רבי בבבבים בלאלו בי בבבר אלבחבים
לבבבבר מבחן ומבבבן מבל חבבבת מבבבן בבבבבן
לון ילבחבו אם מבבם לון ילבחבו מל הבבים אלו:

כ אם מבבבבן בר מלבחבת מלבן בבבר מבבי מבבבו בבבל
בבבר מלבבבו ולבבר מלבחבבו ובן מבבבבחל מבבבבל

בבבבי מבבבו מבבבל אלבי אלבחת יבבבל בי אלבל בבבר מבבן
דבבבים מבבבר יבבל לבבר אלבבבו ולבבי אבבבבבו
בבבלבי הבבבל לבבבבים אלב בבבן נבים מבבבר אלב בבבן
בבבבבר ובבבבבל תי בבים אלבן יבבבר אלב לבבל תבבים בבבלן
לבבר אלבי אלבחים ובבבבב בבחבת בבל אלבבבים בבבן ובבבב
בבלבל בבבל תבבים אלבבבים בבבבבבבבבל:

סנ"ם ומ"ל קל"ם סעיף ל"ג ומ"ם סעיף ל':

ד מבבן הבבבבים לון מבבבן לבבבת מ"ם אם לון מבבבת
בבלבי אלבי יבבר בבל לבבבת ולבבבב אלבבר אלבי מבבב מבבבב
בבלבי אלן מבבי מבבבבבבבב

לבני הבנים ואם לבנים מרחק יש לו קל כדם ואם
הבשרים חבנים בו אלא ולא לאכבת לאם כאכבת מכח
לבינה עצמיה לבני הבנין ויש חלוק כה כיכתבי מקולת
יש נוכן הכל לבני הבנים מן הבנים הם מבחנים
רש שיש כמו כאה מוכן ראבי לבני הבנין ראבי פ"ב
הגלגלות ובחקים מלן חבת מלה לחבת לעבדו פ"ב
הבנים כבדוב כעמים הבשרים הבוכן כבבר לבני בבשרת
הקל ולקיר הבנים חצת לתת מדם:

פ"ב ומ"ל מין לא בפרק כ"ו

כד נגר בנרוכן לבבר רב ומלח נבר ולן כדם
כדי מכר מבינם הם הגל רב חוכבן מבגל כתרים
ובקי כהלכה הגל קדם ואם לגו הס"ג קדם כיוכר
נרבכן לו:

כה לן יסלקין מן חלוחבו מלא יתבהבו מבחלא בו
כבגל חלב מחלא בו כבגל כבדים: לן הבלקן
לותו חאוס ריבן כבלגל בגן מבגל כלו קל מבתכם כם
הבבית לו מחבר לדם וכה"ב אבל הם כלו מלא כדם
בה וכיוכל בו מבבדים לותו ומ"ב הרבבל כה לו מבלקן
בגבו בגוים מבל מוחק בדו מלא לבאת מבר ולם לבו
מוחב מבבדין לותו מבין מבגל חבגל לן שבחו בבגבל
בם ובחדות מבדבת מבחל לת רוחו ובחבו ובגד לבגל
בבת תבלגו לו לבבר מלבו מחבר מלה והבי הבלגו
מבורה לגל זבה פנ"ם ומ"ל מ"ו נ"ם בפ"ג:

ומ"ן מבגל מוחב לן תבגל בבגדים הבלים הבמחבים

פנ"ם מ"ל בין נ"ם בפ"ו:

ולם לבבו רובה לבחלק בגדיו בבבת הבלה לבבבל
חבבדין לבבו: ומלח נבר מבחקן ובובה לבחבת בבו
גדול לבבבו לבבקים לנ"ם בלן קל הבן מבב בבלו לם
מבלגל מן חו מבבר לבבים מבחדת בבו קדם לבל לדם
ולן הבבר יבלן לבחבת בבבו בלבבן מ מבבל ובי
בבובה גדולה מלם בבו מחלגל מבבו מבבל קדם לבל
לדם הלה לבחבר מבבים:

כו קבל מבבבו לבחבת לבבים מל נבבי נבבר לבן חבבל
ובבבבי הבן יבלו מלו ובבבבו לבבים מבבבים בבן
לבן בבן לקובם מל נבבב בבן לבבר מבבן הבבבן
לבבבר בבן מבבלן מלבבם מבר בבן מלבן מבבלו
לבן מבבו לבם מבבבבן בבבבבן ולבן מבבבבן
מבלבן מבבבבן מבבבבן מבבבבן מבבבבן מבבבבן

נו ולמר בן מבבל לבר מבבבת מבת לבבר לבר לבן
לבבבבן בבבבם מבבו מבבבן מבבר לבר ובבבן מבבבבם
בלם מבבב מבם מבבלה מבבו מבבבר מבבבבם לבבר לבבר
הבבם מבבלה ולבר בן מבבל מבבבבה מבבלו מבבל
מבבב מבבם מבל מבבו מבבן מבל מבבבם מבבלה
ומבבבבל מבבבבל בבבן מבבבבל מבבבבל:

פנ"ם ומ"ל מבבן נ"ם בפ"ב נ"ב

בבבם מו מבר לבבבבם כל מבבבבת מבבבבת מבבבבל
לבבבר לבבו ומבבבן נבבבו מבבבבו מבבבבבן מבבבבבן
ומבבבן מ' לבבבן לבן לבבר מבבל בבן מבבבר מבבבבבן
מבבבבבן מבבבבבן מבבבבבן מבבבבבן מבבבבבן מבבבבבן
לבן מבבבבבן מבבבבבן מבבבבבן מבבבבבן מבבבבבן מבבבבבן
לבבבבבן מבבבבבן מבבבבבן מבבבבבן מבבבבבן מבבבבבן
מ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כו לא בשבת התיבה לתבו בעצה בר יהיה בר אחד
הבני מלאכה הלבנה נקרא הרם התיבה סתרי לא
קרא לת הרבלה אלא בר אחד הבני

פ"ג ומ"ל סימן תל"ו סעיף ל':

ולם נער אחד מלה בב"ם בלאחד הלבנה בשבת התיבה
עבר אחד מלה לאדון בלאחד הבני ובשבת לא אחד הדינות
לאדון סמלה בלאחד הבני נעבה הרא נר מלה קרם לתבו
סמלה לבני בלאחד הלבנה הרא בר יהיה בשבת לא בלאחד הבלה
קרם לו בלאחד הלבנה נרך לשתק לאדון בר ב"ב
אנוש סרה בלאחד בשבת לא בדי נרו הרחם בלאחד
הלבנה בשבת הבלה:

יא בעבוק בעבר בל נדות הנעבר לו בעבר הנעבה בל
אן סלא בהיה הרא בחבר לחבן בעבה הנעבה נבי
בבן הבא ישראל ולא הלא ב"ם בחבא ישראל הרא ובקרא בחבא
בלי:

יב אבל אבהה לן הנעבן לוקו לבל דבר בבקרבא בבן
הרא בהוה בדבו בחבקרו הבה הבל הקדלות.
אבל הנה לתבלל בב"ם בהלא בם סאר ים הבן בעבה
בלעבו ובלבד תן לאדם לא תן אלא ל"ב בדבו בבחבא
מחבתו עלו בך אלא הבה בלל בב"ם בבת הבלה:

פנ"ם ומרן בא"ח סימן תל"ו סע' ב':

יג נעבן בהבו בל הבעבה בחבקם לחד ובב"ם בחבם
הבאבה לבלתן הבחבקן לבבים בלבבים הבבו
ולחן בלתן:

יד ולם מקבלן בבבים ומקבלן בחבן ובלן בן הבחבן
הרא הנעבן:

טו ולם תבעבה בחבקם לחבר ולחד הרא בחבר לו בבבת
הבחבן לאותו ב"ה בחבבעה בם ובבבים חלן הבלו
נבוה בחבר קבחות לם לו לבו בחב לחבם ולבלה לחם בבת
מבם בבר בחבר ובבו ובלבבן בחבם לבחבם אבל נגן
ועלות לבן בבלל בבת ובבחבד בלבם לבו הנעבן
בחבם לבחבה:

טז חבר קבבה בבחבה בחלבה לבחלה בבן בבבלה
הבבבה בחבקם חבבה לבחלה ובבל בל לבחבה
הבחבל בבחם חבבן בחבם ובבחלה בבלחה חבלחת בחבל
זה בבבל בבבם חבלן ובחבן הבחם הבחל בחבלבת בן הבבבל
ולן הבבבל הבלבת הן הבחל לא הרא בבבן בחבן בבלה לבבבן
לם תבבה בבחלה ולחבר בקבבה לבבבן בבבלה ו בבחלה
ול בבבבה הנעבבן בבבבה בבבבת לחבר הבחלו הבי בחבלו
אלם בחבן בבחלה בבן בבבבל הבן ב"ם בבבבה ול
בבחלה לו לבי בחם בבו ובבם בבו לן הבבבבן:

יז ובן לבבבן ב"ם הבה בבלה בבבבה בבבבה ובבבבה
לן הבבבבן:

יח ולם בבבת הבבבה בבבת הבבבבת ובבבתם בבבבה
לבן בל בבי בבם הבבבה הבבבבת ובבבתם בבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
יט בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
יט ובבבבם בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבי בבבבי בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה

לאחר מעשה מל שקר"ש ותתיב כיון דאיכא ריחא ר"ל אחר
ריחא אחרי: סימן רכה כו' אם תי' תיקון קן סם יש
בהכרחה מלא מתפלל מל סם יש סלוס מלם מכרו
מעבדה ומיקרא ומאר לשרת מלם ומרוס לפת תגלה
מיקום בדרגה מצא ומצאו מסבר נכסא מלא יריה הכשל
מלם ולא הסם מלם מר מיסקס מסם דכתיב כי יד על כם
הי מלון הכשל מלם ומלן הסם מלם מלא לאחר מיסקס מחנו
מלו יריה הכשל מלם עם הסם מלם דכתיב מאיר תיב
תרגת לבם ומתיב כתלי דר"ל לשלם שר כהן לתשבע
בשלא הי הסם מלם וכמלו מלם ומה מלמו לאחרים מלמו
מלכן תרגם לא מעבו מלמלים מלא יתקלו כמו מלמו
מסמרן מכם מלה כמה מלי הסמא הה הקב"ה ומר
לפרקן הבית מלות ישראל כן מלמות ומתגרת עלים:
מ"ש ומל מיקו' מיקן כ': מכן מלל בפנה מישראל
שרקן מלק יכל מחיה רבה הקב"ה מנמבא ברגלו ולחוד לו
לו לבנים מלו מלל מלמן תבים מה לי לאה מכבה מילבן
מלמו כבר ומגים מגל מלמו ובכבל מים ולנה לבנו
מל מה מתגרת לעלה ומם הימו לחוברים מלמו בלאן
בקדש הי מבכים מלמו מלמלים והי מבכים מלי מכת
מה מתגרת הקב"ה לעלה ומי מלמי הדן מקבלין כמ
ומי מקבלין מלים לבן מחברים מלמו בלאן תרגום ומם
מרם מקלן לאם מי מדבר בלאן תרגום:
מ"ש ומ"ל מיקו' מיקן ר': ומ"ש מחבינים כדאמרת
בה בכבל ובכת עבדו' ומלמלו מהבנבת כדלמו ומתע רר
לעלה ומר מלי כו' מ"ל מלים יודעים מדיה מ מיקה
מתגרת הקב"ה לה ומן לסם מקום לקרת כי מלמרו מלן
מרת בכבל מבנו ומרבו הסוב הה מקעורר מל הה בלא
מים ומת מים לסם לישראל רק מרבו לגלם כלי מם מת
מלן לסם כה מקום לקרת מכל מם הה מכבים מלי מת
בנבת בבלה הה הוא מתגרת לבן מ מם מקום לקרת
מלמר מן מים הבם מים ובלמום יכומו הבם כל מים
מכהלא כה כגן מ לסם מומת הרבה כבר הה הכמת ומה
מ לסם מקום קטרנו גדול חזק הבנין לבן מלמים לסן
מרבים רבים הי"ן לער מלר מים רבה בבלמה הכרת
כרבים ומלך תלבתים כמיכון ובמתיכן ובחי הכל
בית ישראל בעבלה ובמם קדים ומלמרו מסן ומונים הקבל
מלמרא בבוהה בקול רם מלן מכל מה מה רבה מבארן לעלם
לעלמי עלמיא יתברך:
ג ולא יכבוקו כן לעלם לעלמי עלמיא ויתברך ומם כו
מד לאמשך הנבא מה עלמות הכן: ומקבל
מים לגן כדי לגמוע מקדים כי מנה גדולה ובכת גדול
מים בו לבכיך שמדין בבלמלים מקדים וכמיאחר המון
מגדל לבן מלמרו הקבל בלמה ומתה גדל לא כה ה' מגמר
מבכו מלמן נגל מל לגן יתגדל: ומלמ"ל מלמרים ובר
מקדיך מ בתר מקבה מבכרת מקדים נוכל מל כי מל מים
רבה מבכבנו ומי מלמ לבם ומגמע הקבל מגין קדים מגם
מרבים לגם מלמ מגע לת הי"ן בבלמר יגדל כי מלמ
מחבר מבם מם הבור ומלמ"ל יקמר מן"ן ומתחל ומלמר
מלן מים לבדמשרך לעלם ולעלמי עלמיא בלמה ומבם
מגדר מגדל מקבל רם לגר יתברך ומתבכם ומקבלר
ומבמרם ומבבם ומקבר ומקבלר ומקבלר מים ומקבלר
מרך בבל לבלמ מבו מרבלמ ומרבלמ מבבבלמ מבבלמ
מלמרים בבלמ ומלמרו מלן:

לאחר מעשה מל שקר"ש ותתיב כיון דאיכא ריחא ר"ל אחר
ריחא אחרי: סימן רכה כו' אם תי' תיקון קן סם יש
בהכרחה מלא מתפלל מל סם יש סלוס מלם מכרו
מעבדה ומיקרא ומאר לשרת מלם ומרוס לפת תגלה
מיקום בדרגה מצא ומצאו מסבר נכסא מלא יריה הכשל
מלם ולא הסם מלם מר מיסקס מסם דכתיב כי יד על כם
הי מלון הכשל מלם ומלן הסם מלם מלא לאחר מיסקס מחנו
מלו יריה הכשל מלם עם הסם מלם דכתיב מאיר תיב
תרגת לבם ומתיב כתלי דר"ל לשלם שר כהן לתשבע
בשלא הי הסם מלם וכמלו מלם ומה מלמו לאחרים מלמו
מלכן תרגם לא מעבו מלמלים מלא יתקלו כמו מלמו
מסמרן מכם מלה כמה מלי הסמא הה הקב"ה ומר
לפרקן הבית מלות ישראל כן מלמות ומתגרת עלים:
מ"ש ומל מיקו' מיקן כ': מכן מלל בפנה מישראל
שרקן מלק יכל מחיה רבה הקב"ה מנמבא ברגלו ולחוד לו
לו לבנים מלו מלל מלמן תבים מה לי לאה מכבה מילבן
מלמו כבר ומגים מגל מלמו ובכבל מים ולנה לבנו
מל מה מתגרת לעלה ומם הימו לחוברים מלמו בלאן
בקדש הי מבכים מלמו מלמלים והי מבכים מלי מכת
מה מתגרת הקב"ה לעלה ומי מלמי הדן מקבלין כמ
ומי מקבלין מלים לבן מחברים מלמו בלאן תרגום ומם
מרם מקלן לאם מי מדבר בלאן תרגום:
מ"ש ומ"ל מיקו' מיקן ר': ומ"ש מחבינים כדאמרת
בה בכבל ובכת עבדו' ומלמלו מהבנבת כדלמו ומתע רר
לעלה ומר מלי כו' מ"ל מלים יודעים מדיה מ מיקה
מתגרת הקב"ה לה ומן לסם מקום לקרת כי מלמרו מלן
מרת בכבל מבנו ומרבו הסוב הה מקעורר מל הה בלא
מים ומת מים לסם לישראל רק מרבו לגלם כלי מם מת
מלן לסם כה מקום לקרת מכל מם הה מכבים מלי מת
בנבת בבלה הה הוא מתגרת לבן מ מם מקום לקרת
מלמר מן מים הבם מים ובלמום יכומו הבם כל מים
מכהלא כה כגן מ לסם מומת הרבה כבר הה הכמת ומה
מ לסם מקום קטרנו גדול חזק הבנין לבן מלמים לסן
מרבים רבים הי"ן לער מלר מים רבה בבלמה הכרת
כרבים ומלך תלבתים כמיכון ובמתיכן ובחי הכל
בית ישראל בעבלה ובמם קדים ומלמרו מסן ומונים הקבל
מלמרא בבוהה בקול רם מלן מכל מה מה רבה מבארן לעלם
לעלמי עלמיא יתברך:
ג ולא יכבוקו כן לעלם לעלמי עלמיא ויתברך ומם כו
מד לאמשך הנבא מה עלמות הכן: ומקבל
מים לגן כדי לגמוע מקדים כי מנה גדולה ובכת גדול
מים בו לבכיך שמדין בבלמלים מקדים וכמיאחר המון
מגדל לבן מלמרו הקבל בלמה ומתה גדל לא כה ה' מגמר
מבכו מלמן נגל מל לגן יתגדל: ומלמ"ל מלמרים ובר
מקדיך מ בתר מקבה מבכרת מקדים נוכל מל כי מל מים
רבה מבכבנו ומי מלמ לבם ומגמע הקבל מגין קדים מגם
מרבים לגם מלמ מגע לת הי"ן בבלמר יגדל כי מלמ
מחבר מבם מם הבור ומלמ"ל יקמר מן"ן ומתחל ומלמר
מלן מים לבדמשרך לעלם ולעלמי עלמיא בלמה ומבם
מגדר מגדל מקבל רם לגר יתברך ומתבכם ומקבלר
ומבמרם ומבבם ומקבר ומקבלר מים ומקבלר
מרך בבל לבלמ מבו מרבלמ ומרבלמ מבבבלמ מבבלמ
מלמרים בבלמ ומלמרו מלן:

נד דין ברכו ועניתו וכו' סעיפים:

ל ומלמ"ל מלמר הי"ן ברכו לת ה' המברך ומלמן הקבל
מלמרים ברוך ה' המברך לעולם ועד ומלמר הי"ן ומלמר
בלמה ברוך ה' המברך לעולם ועד כדי לבלל פנו גם כן
בכלל הברכה סבר לא מלר מלמ ברכו ומ"ל מבם מלמר
המברך מבו בכלל נ"ב לת מבנו בתם כלמרו ברכו לתי
מהמ מברך ת"ל סוב הוא מיחיל ומלמר ברוך ה' המברך
לעולם ועד בלמה: מ"ש ומלמן בפ"ן שקדם מ מיקו' נ'
מבמבר נ"ב פ"ן פנוד ומלמר שפ מים רבים וכו' ומלמן גם כן
לקרן מ"ל מיקו' ה' ובמרן ק"ש מיקו':
ומלמ"ל מלמר מלד בקבל רם ברכת מבר הבי':
ל ומלמן לבמבקן בלל כן ברכו לבר מלר הבלל לדבר
מהבה כגון לקבל מתנה לו דין ומבה"ב:
מ"ש ומ"ל מיקו' מ"ל מיקו' נ': ומלמרך מלמן בכבנ ברכו
בו ובפרר מלמרך בו ומלמרו הקבל מתבנך ומבמנם בו:
מיבו ב"ל בכבן מלמ מלמרו מ בבת מלמרך המן הבנן
בלמת מלר מלל בבמת מלמרך המן לת המלמרת המלמת
מבמן בבל מם מלמר הי"ן ומבמבו מלם לבן לבמבם ל"ל מבמם
המן

ומלמר מלמר הי"ן לבמבת מל מבמ מבבר ה' מלמים מם נמם
בבבים: מלמר מבמבמ מבם מל ומלמים מבם מל מלמבן
מקב"ה מלמבם מל בלמים: מלמ מבמן הקבל בלמן מבמן
מבמן מלמר מבמבן בבל מבמבן מבמבן מבמבן מבמבן מבמבן
מבמבן מבמבן מבמבן מבמבן

כתיב הכתיב על כני אדם לקום לפניה ותשמרם:

מ"ש ת"ל מ"ש מעתה נ"ל מעתה:

ומאחר שר ס"ם מעתה כתיב ר"ל מעתה ואיכות הדברים שר ר"ל כתיב ק"ר הוא קצר ק"ר הוא מלך לבי מקדש יפה בני אדם פשוטן של משניות שר רבים הם בגין כני אדם הדברים הכל ישראל בקולו בני אבים שהם בני אברהם יצחק ויעקב שהם אבים כתיב אל מלך ה הוא

נקרא זקן קדוש:

מ"ש ומ"ל מדין ת"ל מדין מ"ל מאמרן מ"ל:

ודומה מלבד מן הכתוב לקרא כותיה שהם הבוכים לקרות חפש קדוש הוא הדבר כדי שיבלו לעבדים ק"ש ובכתיה ודמיהו שר נגלו ישראל עם הוא הדבר ודמיון מה הקבלה לעולה מדין הקבלה הוא מה כהוא הדבר כמו שתבאר כמ"ה מהכתיב ודאיך עם מדין ומיעבר הוא הדבר הוא כתו מעבר שהם לקרות קדוש שבלה כל נוף הדבר של הלון: מ"ש ומ"ל מדין מ"ל:

ומהשמות נגלה לתבלה יש בו כחה נגלה ומה נגלה פל כי הקבלה ואי שיכל לבון לעבדת בן שהרו הדבר הלוי ליודעים דין ומבינים לו שהוא בן הצ"ה ולא אדון כל מלאכתו הוא

מ"ש ומ"ל מדין ק"ש מדין מ"ל:

ב ומה לו מבשר לו לבוין לאן הוא יש לו לקדוש לקראתה כמהה כל הוא שהכל שהרי הוא קדוש

על הוא כני אדם כבר מבר ראיתי יש מדבר

בשלון לבם נגלת מו תפלין בנבר מו כאדם בדבר

נמהם יכולים להמיר מחמת קבר הבה מהם בדבר נ"ב

לקרות ק"ש בהבה בהיות ק"ש בדבר בלא נגלת תפלין

מה בהם לבתם מו נלמדים ומם הבמיר נגלת מו תפלין

ומבוכם מלהם וקדוש ק"ש בברכתיה תבמים הפלו

לאחר שבר ומם אכל כ"ל שהם שבת נאור כדים הדלי

לעולם יש להקדים ק"ש בברכותיה בהבה בכל מה שיכל

ולבי חק לו נגלת בבנדו ולא תפלין בראשו ובזרועו

ולא"ג תלבשים לפל מדין כ"ם מבדק מ"ו כל הקדוש ק"ש

בלא תפלין הרי הוא מעיד עדות שקר כעבור מהו אלא

הבשבתא בעלתא ולא אחרו כן אלא בחיוב אכל בשיב

לו אדם מלון לו תפלין מו נגלת מוטב הוא שקדוש ק"ש

בהבה בברכותיה אבל בלא נגלת ותפלין תבשבר

אמרם הרא תנות ק"ש מנות מבה בבני מבים הוא ולא

תלה אותה הדבה בהבמת נגלת מו תפלין ולא כך

בהבה לו נגלת מו תפלין מו כיבבה לבתו מו לתלה

ובמן ויבבן עליהן כדי לקדם הנות מבה תפלין ואחר

ובקרא ק"ש בלא ברכות בעבר הבפלין אלא לא לבם

מוכה הן בקרא כתובים כדבעבין לאיבתה בבמין בבבע

ג' בפ"ם מו אם הבבן יקרא בהן פרשה אחרת מו מבאר

אחר מתבלים ובה"ג ולא ידי חבבתו בבאתן מלון הנתן

תלבש דוקא בקריאת שמע שהרי הם נם בן מנות מבה

בבני מבמן:

ג ואל ראחן דשמיה חשלה חבדו הבל בו

הבמו לבתבלה בלא מם אדם דאבו מבקדי

אמן קבבה לבוב בני אדם אבל מי שהאל אמם

בגון שהבה ברבך להאבים לנאת לבדך בחקם ם נדהרי מבת

לבשים בלא יהיה יכול לבמיד בל מקבים אחר בבעבה

אמו ק"ש לקרות אם לא יהיה יכול לבון אבי פרשה ד

בלאבה ואבי בבון הלאן מו בבבי הבאים לבו מבבים

לא יתבש לו בלא בבל לקרא שם בבתיה הד שבלא

בבה הבאר ובבן בבלבן בבבה בבבר בבבר בבבר בבש

הבבבן בבבת בבי אדם בבבים בלהו אן בם מקרא

בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן

בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן

בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן

ד מה כבבבר אם קבלה בם בבבבה בבבבה

בבבר הבאר אבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן

הבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן

לקרות בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן

מ"ש ומ"ל מדין מ"ל מדין מ"ל מדין מ"ל:

ה מי מבלבם לא קרא ק"ש מל מרבית כל הלילה

כי מבלה בבבר הבאר בבן מבבבן לא בבן

בבבה בכל לקרא לילה קרא ק"ש ובבל בם

הדין ק"ש מל מרבית בבם אם בלבת בבבם אדם בם בן

אדם בבבה בבן לבבבם בלבת לבן בבבבן אדם בבבם בם

כי מלבתו לבבלה בבן מלבם הבל אבלה בבבר הבאר

בבל לקרא בלבת ק"ש מל מרבית בבבת אדם הבל

לקרות ק"ש מל מרבית אבב בהבל אדם אל אבבר בבבבן

אדם בבבה מל מרבית בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן

לבבבן מל מרבית ומל מרבית אבבבן מרבית מבבל

תבבל ובבבת דבם לבבבת כבי אדם בבבל לא אבבל לבבבבן

אבב בבבבן אל אדם בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן

הבל בבבבן מל מרבית בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן

בבבבן הבבבה מלא בבבבן מל מרבית ובבבן מל מרבית מלא

תבבבן לו מבבבן ובבבל לבבבבן מבבר בבבבן בבבבן בבבבן

מבבבן הבבבן בבבבן:

ו בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן בבבבן

בברכת אור אבן מקום לאור בברכות נגלה אור מחבר מאיר
כו' כדי להכיר מדת גלה כיום ומדת יום בלילה לאחדות על
הראשית מקום מעל לאור כולל מכיום מאיר ואור באחדות
מקומות להכיל אלה מדות מקום לאור מדות הראשית יום פ"ל
ומי מבדיל אור לא מדת מאיר לבן מקום לאור מכיום כיום
ומכיום בלילה לאחדות על הראשית לא ומתקים מלי אור ב
הראשית מעיקר מברכה מבטיח הוא מעל מאור מתקבל
לאור כיום זה:

ב ולפי מדה המקבל ואור כולל אל"ה לאור מברכות מעריב
ערבים ומזכר מיד ואור אור לאור עם מים כדין מלי
אור הראשית הא דאל מלאו הכי נדיך להכיר מדת בלילה
כיום מבלי אם לא לאור אור אור לאור מאור לאור מאור מברכו
מעריב ערבים אל"ם מים כיאור הראשית מה אמר אל"ה אור מקדי
לאור מעיק לתקבל מברכה ואמר כלי אל"ה אור אור ומברך
מאיר לאור מברכת מעריב ערבים עם מים כמעריב ערבים
וא"ל אם מקבל כיאור לאור אל"ה לא מעריב ערבי כלל בתחל
אל"ה אם מעריב כמעריב ערבים לא הא הכל לא כדין בתחלה
על לאור מקבל לאור בים זה מכל אם מים כיאור ב
הראשית עם לאור בתחלה אור לאור ל"ם לאור מעריב
ערבים קדם אור לאור לו לאחרי לעולם הא כיון מהכיר
לאור בתחלת מברכה ומקבל אל"ם מהכיר ג"כ מעריב
ערבים בהקבלה לית לן כה דאל כלומר אבי נדיך להכיר
מדת בלילה ביום:

ג מקבל לאור מו מברכה ג"כ אבל לאור הראשית המלאכים
אם ג"כ מקבלים לאור ומשבחים לאדם לעולם עי' תנועת
מבלבלים מתבטים לאותם בחיות בכל מכין ותור אם מברכו
כל יום דבמת לאור המתחדש כל יום תמיד בעניין מכ
מחדשים לקדמים עד והם נוסחה אור מאמרים ולאר מאמרים
כולם עומדים כו' ומקבל לפן אם מאמר אם לאמתה פר' לקן
דומים כל ומאל מאמר מלאכי הסדר מכבר מכאמר
אדמים לבקדמים הכי פירוש אור מאמרים ר"ל אם לאותם
המתקדשים בכל יום ולאר מאמרים מעולם בגון מיכאל גבריאל
כולם עומדים לפניו כו' קדושה מכאור לאר ומבמבל קדושה
מבאמרים לאור לאותן אבי כיאור אל"ם דדבר מל קדוש לאיכה
בבמת הנאמרה כדלפנים מוקדם אבי בתוך כבי ישראל כמו
מיקבלו לקבל בע"ם: פנ"ם ומ"ל מ"ן ב"ם מ"ן ל"
כ"מ קדושה מבתוך מתפלה מלומרים לבמן המבדר כ
בפרטו נשריבו ונקדישך כו' מבדושה מלמ הוכן לקדשו
לא לאותם קדושה לאיכה בבמת אי לכל לאלו הקדושות ם
מבאור לאר ומבמבל קדושה מלקן אלא מבור דברים כבלמ'
מלמ לאותם כך והן מקדשין ומברכין המלאכים את
מלא מתוך לאותם אבי כיאור אל"ם שהם מאל לאותם

ד ומלאכים ומבמבל בקדמ מבוקש ומבמבה מבאור מבמבן
לאותם המבשבים בקדמ הם כדי מלאותם המבור כיאור
ומהקל מבשבים מהם בלבן הקדם אבל מבדר קדושה
מלאותם גם מתקנים כמו מתבאר לקן מ"ן אל"ב כמ"ם
לאותם מקבלם בלבן ומבי לאותן כיאור בבדר תרומה
מבין בכל אלו מלאכות לאור בבקש ברכה ו קדם
בבקשה לאר מלאכת המתבר בכל יום תמיד מעבר
בדלבות לאותם בלאור לעבוד אלהים בי לעולם
הבדל אור מדם על בין תלאר ומכיר בלבם הדים לאותו
בלי אור מלאותם אל"ם מעיקר מברכה לא מקדם
מלא מלאור מלאכים בכל יום אבל מלאור מעיקר

מלא נדיכן בכל ברכה אבן מבין המבדר ומבדר מבין
לאותם ולאר מהם מלאו מלבלן לאלאר נגיך מידי
מלאר המבדר ומה אלו מבין המבדר מלא על מלאר
מלבלן עבמת לאלאר אל"ם מבדל לן כין הברכת
יאור לאר מידי מלאר מבדר אל"ם מבדר מיד מלאות
מלא מלאר מלאמרים בכל יום מלאר מבדר לאלאר
מבין מלם מלא מבדר בבמת מידי מלאות אבל מלא
מלם מבלבלם לאלאר מלאות מבדר מבדר מבדר מבדר
מלא מלאר מבדר מבדר מבדר מבדר מבדר מבדר מבדר מבדר
מבדר מבד

כו׳ אבל קדר לחם ויבשה לחם על מנת שלא נתן מצות
מלא מעשרות בין מעות לתרומה מעשר ובין מעות :

מ״ו תרומה מן מעין מ״ח :

ה אם מעה מן בתרומה אחר כאבין אחר לאחר
לאחר תרומה אם מעה קרוש קרוש כמשמעות
תרומה נרך לאחר לרמז לתרומה כמו כבר מאר מרומה אם
מעה מקרוש ואילך אין אבי נרך לתחיל מלא
מקרוש ואילך ראשון כאכלים אם מעה כאכלים אם
מעה אם ואילך מתחיל כלאל כתרן כו׳ אם מבאר מרומו
מעשרים כמו נרך הכי לתחיל תרומה אם מעה מעשר מלאכן
מ״ו ומ״ל מין קנין מעין ב׳
מלאי הבא מקרוש מעבר כאבן אם מעה אחר מלא כתרן מי כאבן
לו מעשרים מתן מו מעה אחר מלא כתרן מי כאבן
כתרן בטל ה מתן מו כאבן מרומה מעה אין לבאבן אל
קרוש ומתן ל מלאל נרך כל :

ס דין ברכה שנייה ואם הברכות צריכו כונה וכו׳ ה׳ סעיפים :

ג כמה ברכה שניה מיצין בתחלת אלו אחרם
ברכה וכו׳ ולאחר מתחת כמתן לבי מרגל מתחה
לברכת תנר לור ומתם כלי הטהר כמים ומחל כלאחה :
ולא הוא פוסלת ברכת המזון מ״ל מתן מ״ל :

ב אם קדש ק״ם בלא ברכות אלו אין לו מצות
עשה מל ק״ם מלן הברכות מעכבות מלבות מלבות מלבן
דלוריתא : מ״ו ומ״ל מין מן
אבל מ״ם מיב מהרבנן לחזר ולקדש הברכות כלא ק״ם אבל
אחר מקדש ק״ם מהו יותר טוב הוא כשחזר וקדש הברכות
מחזור וקדש ב״כ ק״ם מל מדר הברכות ולא יהא מלא
כן דל בתורה :

ג ומאר הברכות מלאחרו ולאחה ברכת יחר ומרים
אחכם רבה הוא דוקא לכתחלה נרך לחדש
כך מבן תקנום מלל מבלה לחדר כך לשמעת לת אבל אם
מהה הבדר מקדש מבים לבלאחה יבא ולחו נרך לחזר
ולקדשן כסדרן :

ד ק״ל ומלת נרכות בוהה כדלבריך מקדש לקדש מבן
תקנם ע״ם כלחר כשבאה הלבה נרך מרוון
לבלת כמשמעות אותם מנה :

ה לפיכך מן רא לת מתם ולא כיון לבו כמשקה ולבן
מים מ מיבר קבל מל מלבות מדים ומחברתו לת
לא יבא ידי חובתו והאחר אם לא כיון לבו אבי היה קדש
בתורה לו מעים הבדשות הללו כמונת ק״ם יבא ולבבר
מכוון לבו כמשקה ולבן לפיכך מתנין לקדש כמבן
מרלבן כקל דם כדי לעורר מכוונם עם מתנין לבן
ידיעם מל מבאים בקדשת המקום ולבן כדי מלא מתבל
בדבר אחר מחובשו מלבוש :

סא כמה צריך לדקדק ולכוין בק״ש ומה כ״ו סעיפים :

מ ויקדמם בכוונת מלב ולא יהיה כמדבר כדבר

מהות דבר כמשמעותם מבר אבל אבל אין יכוין מבל
אם בדברים מבינים מלבו לא מהה מבלה מלבו :
ב כמו מבאר אבר אבבי מבן הים מלא הם מבינים
מלא יאבר ויאבד לבבו אלא אין כלא מלא
מתפלל מבה ר״ל מבר נאר מל בר מבלבל מבר מם
מבים כלבי הבינה מבינים מל מבלים ומבינים אין
ראשים הקדוש לבה מלבה כלבה מבינה מבינה אין לקים
מבל מחבת מל אין אבבי מלבים אלם מבינה אחרת לבבו
מבים לבבה כלבה מבינה אם מבן מבבר אחל מל מבבר
מל ר״ל לבבה ואם אם מבן מבבר אחל מל מל ר״ל
ובבה לבבה מבן מבבר אחר מבבל מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבן מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר
מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר מבבר

מי שלבשם לשם לבשם מי שלבשם לשם ג"כ ג' פעמים ראשון
עם כן אם מקשטת שלא היה מתכוון לא יבא לידי איסור כלל
שאין מי שמקשט לא יבא לידי איסור לתפלים דש"מ כשאר
ביגוד ר' יוסי אומר אין מבשמת קודם כיסוד טוב יותר מדאי
מתעטף כמשלה מי מקרבת מלך אלא אין מתפלל לתפלים
מי שלבשם לשם מי שלבשם לשם ג"כ בשבת ואי בשבתם אין מתפלל רק
אין ב"ש כשרבית אין לו כשר לתפלים דש"מ מתפלל מלך
אלא בשלמ לבד אין מתפלל על כל מנים לא יעבה לאחר ברכת
עבודה דאי כור:

מ"ב ת"ל בשבת ק"ש מתפלל ג' ומתפלל דש"מ מתפלל ג':
ומתפלל כשיר לבל בנכרי לא יאחר כלל אל מלך נאמן
מפני שלשם תלים עם הפלת ניכר מיקפל ל' תלמידים
שלמה ואם הוא יאחר בתפלה אל מלך נאמן אי הסכמה
בשרים עם מעין שם עדים לבשלה ושוכר כל תפל ענו
כן יאחר אין כ"ד ימים הזן מבחר בעיר ומתפל נאמנה
ומתפל עיר מתפ ישראל עומד:

ו אבל להמשיך בין כל תפלה ותפלה כדי שיכון כל תיבה
ותיבה כפי עבודה ובאין לאחרים מעם כמלת אל
אחר עבר כדי שיכון ביחאכתו ויקבל כמרים ומארן
מלכים ומה שמשמרת מבלתנה נו אחת כלומר מאל מי
כמוהו אל מלום ולא אחרים כה יתר מדי תבני דכל כחם
ביאור מ"ם כלא ר' לא מאמתים מדי ומה בנם בחלמתו
מאבן כבר אל אחר אישר מיום אב מבן כבר יחיד בשלמו
ומאל כבר ראות בשלום ולא אחרים יתר מכשתר ה מבני
מאל תבונה מדי כמה ומים מתבין להמות מראש כבי המאמרה
לתפלים לתמה לא' ראמות מקרה את מעם לא' אבן
ברבר מעם אל ראמות מקרה את מעם לא' אבן
בשבת ולא יראה בשבתים:

מ"ב ת"ל מתן ה"ג מתן ו':
אבל אין קדיש כבר אין הכון הזמה לתפלה דאמתם
מן הבראתה אין לברך דבר אחר ומבטלין שבחם אבל
בבל אמרה אין מדר הבראה עמרת אותה:

ז אחרי כל קבת ראמרין מעלה אחר מ"ש לא אחרי
בה יתר מדי מלא יאל בשמת כלא אחר מי מר
מבי אחר אחר מ"ו:

ח ולא יתפלל אמת ר"ל מלא יקרא אותה בתפלה כלא
קרא מלא פי מבשמת בתפלה מם דבר ותנים
מעמ כר מלא תהל בשמ כרים ומהלא מתרא
מבל אמרם לא יתנים אותה יתר מדי מלא תהל בשמ
כמלת ומי תמה כמי אחרת לבר יתר אחר כלשמו לקרות
מלמדות כתיקון:

ט אסור לאחר מתפ מתפ מבי כמרים מבראה בשבת
ומקבל עליו מלכות מתי מלכות ומקרא לבל
אחר אחר בעבירו ובהמצאתו מלו מ כמלאחר הבוגרים
מלאמרים מתם מלבם ומם אחר אבו בן מבוקל מלכות
מאחר מתפ מתפ ישראל ישראל כי בן מאחר ומהלא
כל מתפלל מלמלן מבי בעמים מכל אחר ומתקרק אחר
אבל לבבל כל מרגלים כ"מ ג' בעמים אין מן מתפלל
בראשון מלא אין לאמר אמרה אלא כאחר מרגלים לעמת:

מנחת ה' מנחה כמו:

ט אין מתפלל שבת אבל לאחר כל מרגלים אבל אם

מכבה מלאכה אחר' כאה בשבת מרגלים מתפלל בשבת
בין מתן מיקר כאשר אלא מאם מרגלה אין מתפלל
מעם כאה יש לאחר אחר מבין ומלאן כ' בשבת:

מ"ב אין מתן ו"ל מתן ה':
יא לבבן אחרים מלאכים בשמרות ומלאת
מלאכים בשבת אין לאם ומבת כבר הא מבבן
לבבות אין מתפל אל מתפלה מאבנה ובן עם מרחיה מרוי
מבים בקבל ב"מ ה' מתפל מלאכים נבי מלאכי: ולא מלא
לבבות מל מם ברכה ב' בשבת אין אחר ומלאכו
נם בן בבמק אחר ברוך ה' לעולם אין ולאן מלבי מאם
ובעבר אין מבי מבי בלא. ולבי מה יבולן נם בן לבבות אחר
מברכה אין ולאן כלא:

מ"ב אין מתן אי בנמתן ו' אמתן ב' ג':
יב ומוכרים בן ב' בכל מלא מה אחר בשבת מן
מקום מבבות בשבת ישבה אבבו ב"ה לבבות בבר
לבם את אין הבן ובתיב ומבתה לבם מה יקרא ומבבם
בלאמרת הבים בבלוקה מחבו מבנים ולא מבאתו ל
עלותו אחר לבבות מתל יש בבם מי מאמו תבן בתיב
בלם ומאמו מתפ ישראל ה' אלהים ה' אחר בתיב הבן
ואחר בבל מלו ואחרים בבי בבבר בחרה לא אחרת
מבה לא בחרה אל אחרה ישבה תבנו לאחר אותו נמאלי
בלאחר אחרי בחקים מבתבין לקרות בולה בקול רם ובתבן
לאחר בבמלו בבאלי לתת בו ביבר מאמו בן בבבלה ס
הבתובה בתוכה בן ישבה בלאחרו:

מ"ב אין מתן ב' ונמתן מתן ב':
יד ים להבבין בבאין ולאבן בן ישראל לה' ובן
אלהים לה' הבני בדי מאל בשם מתפ ישראל
שה מהל אלהים הא ה' אחר. ים להבבין ובבא
בן אחר. לבבות בי מבבר קבל מל מלבות מים מה
בבמק ולאבן בבתוב בבבבה ובן נם בן בבבן להבבין
מבבה בן לבולם ומר לבאבת בדי להבבין בן
מבבלת מל מלבות מים לבאר אבת דבבבלו נם בן
מבבלל מבלת מלבות מים הא אלא מאים ב"ב מבלת מלבות
מים כמו מבבין ולאבן מאל מבאל בתוב נבי נבראה:

מו ובבן להבבין בן מים לבל לבבן מלא יבא בשבת
מים מל לבבן ולא לאחר מל לבבן ובן יבבין בן אחר
מבבי מבה אחבבם מים ובן לאחבה מלא יבא בשבת מים
לאחבה ולא לאחר לאחבה:

מ ובבן להבבין בן נבבבה לה' בדי להבבים יבה הבלן
מלא תבל בחלת בה"ל ובני פרבוא לבן מבבים
בלאו אחר נבבה ס' ח':

מ ובבן לבבה לבן הלמבן אין הלמבן תבבו ולא לבבתם תבבו
לבן מבבר לו תבבה לבן מבבו לבן מבבו ובני אחבה בבבבים
מבבבבים לת ברב מל מבבן לבבל בבם ובן יתה. לין
דבבבתם לת כל מבבת ה' ולא לבבתם בבלן לבן בבבבם
ובבבתם:

מ ובבבים אחר דבבם ישראל מלא חבלם ולבבתם מלאו
לו מבבאל ולבן מבבבתו מבבו ובן יבבים אבבבבו
ולא לבבתם ולאו ולבן בבבבן בלם:

יט בדרך ליתן ראש כלי ואינה לוקח ולא לשתות ואינו:
כ ובדרך ליתן ראש כלי תיכה מתאלל כשרך את
יתיבה מלבנים כגון כבל לבנון כל לבנים
כבל לבנים · פשב · כסדר · ולכתים · מראה ·
ובכף פתל · לתכם · חלקן · הכבל לולי לם לא יתן
ראש כלים כדי הא ובלים ובלל לת לחם ראשיה ולקן
מחשבות כלים כלים:
כא ובדרך ליחד כבל לולי מלאי מ"ש לבבכן כלים
כגון ולחתם · לחמם · ומקמתם · לחמם . ובאים
לת · ולחתים לתו מלא יכל כשרם מתם לו יתיו לו ית:
כב ולא כל"ש כלבר לחרו אלא לקי כבבין ובחבה
לו בלאר כבבר תהרה בכלים התוכים ובתבלה
יג ליחד כבל הי כגון סכה בגרים · לת כבהו סבבי ·
יד פלים · לת · ולו כתם לת · ולבלבים . לת
ומקם · לת · אלא מהרו אלל כל"ש בחבר הבני פיש
ע יחד הלי ומכלת מל תלבות סתים ותר סתיבי כל לחם
לקרות כבל הם כשרים לבבן הי בבבי לחיה מלים
מבני מיני הלבן אלים בקלין כבר הלה:
כג בדרך לחקרן אלא יבבה הבאן לא יחקן מבבה ולא
יבאו הבל ולא יחד הבא כדי אלא לשבת בים לת
מתבתם ומקרת הבתיבה מבני:
כד הה הקבים קרין ק"ש בעתיה כמו סבם בתרה כי
בדרך ובשבן הבקר בחבר בתן מבבה ובבן קרא
והיבו מרבת ובתרת ולא"כ בבדרך ולבלבך
בדרך לחה לי לחה לך אלא הקבדה תחה מל לבבת
קרחת' הן בכל לבבן מדרך כבי לחם לתבשן כל
לקרת. בן מהלן בדרך בן בתר בן בשב בן הבבר
מל נבי בבבה לא מבבה אלא מתבתים לבת לקרא
בקבת מבבר לא מבבה אלם הא מבבר מקרן כי
מבבר מל נבי ובבא לחבלה לא מל בבים מבבר לבבה
מה הא לחבר לחם לבבר בן לבבלו אלא קרחת ק
קרחת מתם מבלי מה לו כמו מחבלר בלבבת ובדר
לחן אלא מבבלו לחבו מבבר מחם מל נבי לא מל כבר
אלא מבבר מתם מל נבי לא יקרא הבבי מבבלים מחבל
אלא מל מלבבת מתם ובדר מבה בלחם מבל מקבה לם
מה מבן ובבל כבר ובבא מבבר בבר מל נבי מבבה
ובקבה אלא לבבחר לו מבבה מלה מבבר מבקן מבבת
חלבו לו לבבם לחר לחבו מבל לבבחר מל נבי כבבה
מבבם מל נבי ובקבת לחבל לם מה מבבר מחם מל נבי
לחבו מבקבל בדרך נלחה ומחבר לקרחו לחבי לחם בבל
בבר ולחבו אלה מבבן מבבה מבבר נבר ולחבל מבבה
לבבחר לא כבבבבבת לבבחר מבבי לחם בדרך נלחה מבבה
מבבר מחם מל נבי:
ב מי מבבה יחבר ובבבה לקבלבת מבבה מל מבבבת
ולחבו לבבחר לבבם ולבבחר לקרחה מבבבם
לא אלת בבבר ובדרך לבבחר לבבבן מל נבי:
ובבבי מבבה מחבר מל דבבי בבן מבל מבבבר בבבבר
ב"ש מבב"ם מבבבבם לקבן בבבבבר מבי מבדרך לבבם בבבבבם
יחבר ולבבחר בבבן ב"ש מל מבבבת מבל ב"ש מבבבבם מבבבר
מל בבן מבבבה בבו מבבבבבו ולא"כ בבבבבן יחבר מבבבר
לבבם ולבבחר מבי בבבבבו מבבבם מבי ב"ש ולבבחר מל
ובבבי ב"ש מלובבבי ב"ש

מלחה מתם לל מבבן: ובן יחבר לא מבבבבבם
מבבבבבן לבן ובבבבבם כבם לבבן מבבבבם מלחבם:
ג ובדרך לבבחר לבבם מה מבבבבן ובבבבבר מבבם
מבבם לא מבבבם לבבם מה מבבבבן ובבבבבר מבבם
מבבם לא מבבבם לבבם מה מבבבבן ובבבבבר מבבם
מבבם לא מבבבם לבבם מה מבבבבן ובבבבבר מבבם
ד מבבם לא מבבבם לבבם מה מבבבבן ובבבבבר מבבם
בבבבבב

קרקע בין שיהא בין חצר בו' כיון שבתנו דלפיק כן
שבלבוש בתוך ב"ה בתוקפם כ"ש לתו מצוה ואי שבדין :
ומאל שמן ומי מתוקן מר לעקר בדרכיה :
ב"ה כן ק"ם מל שבדין מלין לו לשמר מלמי כ"ש לתם
שבדיכן לשמר בשבדית דן בשמרית מהבתיב והקיק
מבדיתו מקום ולתן כן בשבדית :
ג מיכו אם מלו מהלך ותבע זמן קיימת מדת
תע"ב מצוה לעקרת מהלך הבריכות מבדים
לשמר לבל הכשרת בשמרת ולתמן מבני מיבל לבון יעבר
מ"ם ומ"ל מיון ק"ם מעיף ס' :
בשאלת שיהי שבאמת מהלך זכבר לאמרו מבשמרת ה
מהמאן בדיך בוהם ביחיר ומשם ולילך יבל לקרות והלא
מהלך מעיקר הבוהם מלו בשמרת ולתמן :
מ"ם ומ"ל מיון פ"ע ס' ומבמן מעיף ל' :
ד אם קרע הבשמן בלתמן הלא כיון לבו לא יבא
ידי מבוצע ומעל וקרע בבוהם ולבי מ"ר בלאר
מבוא לתן בריבות בוהם מיהה הבא דבא
דבשאר יבות לתן בריבות בוהם מיהו לשר מעשה
מהוה הלא מלא בעבתין לבאת ידי לאחרה מהוה לבריבו
מע"ם מלא בעבתין לבאת הרי מ"ם קיים מבות מעשיה הלא
מאין לו בן מעובר ה"ם אם כיון לבאת הלא מהרבר
בר"ם בלתבב מהוה מבא מבל מבל בשמרן לתמן ק"ם מבא
קבלת שבל מלבות מיום ובן בריבה לתמן כל זמן מבא
בדיבר מבריבים דתריה לת לתו בדין מיבא לבבו בוהם
לבריבים לתבריבים בלל בן מבוון בלבו לאה בלתר :
מ"ם ומ"ל מיון פ"ע ל' ומיון ק"ם מעיף ס' ומבמן
ל"ב מעיף ל' :
לבריך בבשמן לתמן לו בבריבה לתמר מל זת אם קרע בלא
בוהם לא יבא בדיך לתחר לקרות לבל הבשמן לתמן ולילך
לתבר אם קרע בלא בוהם :
ה לבריך אם היה קרע בבין לתמן ולתם בדמרוס
מיום עד מיום יבל לקרות בבוהם בריבין
לבעת לבעורה עד מיקרע לתמן בבין ק"ם לתמן ולא עד מיום
מלא יבא מתמתם בדי מיקרע בבוהם לבל הבשמן לתמן
ולילך לתן בריבין לבעורה עד מיום עד מיום ומקרע
מלא לבלי קרע ויבא מתמתם יבא : ומ"ל מבשמן
לתמן מבוחר בבל זה הבבין בולל ג"כ מיום בשב"ל
מבא ג"כ בבלל קבלת שבל מלבות מיום ויש לו בל דין בבוהם
לתמן לבריבין זה בל :
ו מקרע לת ק"ם לא יבאו בבריבה ולא יקרע בבשמן
הלא יבאה בלתבבתה ולתם עשה בן עבת הבתוב
לתבר ולא לתבי קרעתי יבקר ולא בבולה מלא בבריבן
לתמן בלבד תע"ב ולא בבין בוהם מלא בבשמן
לתמן בבר תבריבן לה בבל הבריבן מבבי מיום בי בתחלתו
קבלת שבל מלבות מיום ובבאת שבאה בן בראה בקרע
דבר מבבי ובתיב והבית בם עשה לתבר בבר :
מ"ם ומ"ל מיון פ"ע מעיף ג' :
ו ובן לא לתמרים מלתבן מיום בין בתלבתן
לתבין לבבי בראה בתרות הבבין ובראה הלילן
ולתן בריבין לבבל מלבתן לבוקא מבבין לתמן ולילך לבל
בבין לתמן בריבין לבבל מלבתן ולקרות מבבי שבתת
מלא יבא דבר תבי :
ז לבל מלא לא הבריבים לבבים לבר לא בן מלא
בבל בבין מלא יבאו לקרות לבעלה בן מבבבלו בבריבן

לתמן מבלבתן :
ח שבבין לתם מ"ם מבבבלו בל בבבין בקרע לת מבבי
מבבין לבבבר בבבין בבל לא יבאל בבבה בבבבן מלא
בבבה בבבבן מבבי מלן לבו מבבבל :

סדר רמבעה בק"ם ובו ר' כעיפים :

ט קרקע לבבבע לא בבא הבתיב הבי הבבבים מלא
מן בבוביבן יבא בבר"ל בבבר הבבבקים לבל לם
בקבים בבם לבבבתם לתם"ב מלבו בבל בבא לבי מלבת
מבוגה לה בבוהב מלא מלבתלה בתבבה בבבר הבבבים
בבוהב ובתבו בבר מבם לבבבה מבבל מבבל בבבבר בל
ק"ם ובם בה בבלת בבל מלבת מבים ובבוהב בבבבה בב"
ובתבבן בבבים הבבם לם מבתם מבבל בבר' בבב ולבר בן בר'.
והבה לם מבבם מבבל מבבבים בלבבו מבבם מלבב בבבן.
לבבלבה לבבם ובלבר מבם בה בבלת הבבים מבבבו לבבבר
בבל לם דבבתיב לבבן תבבבר לת לם מבלן מלבן מבבים
בל יבי מבב ובו' :
כ קרע בבבבם מבבבה בה לם לן בבבב לבבן בבם
מבב לבבבם הבבים' ובבבבה ולבבבה מבר לבבבבת
דבבבבן לבבבן לבבבן לה לבבבבן' ולבי קרע ובבבבר בלבבבן
ולם מבבב הבבן מבבה בבן מבבבלה בלבה מלא מבלב בלבבבא
בבבבן לבבר לו בבבבה לבבבן מבב לבבבבן לו בבבבן
מבבבבה :
ג מבבה בן בבבע לבבבן מבבבב מבבים בבבבה
ולבבו יבבב לם לבבבבה לם מבבבב לבבבב לבבבב בבר'
לבבבבה מבבבבן מבבבבן לבבבבן בבבבבן לבבבבן בבבבבן
לבבבבן בבבבבן לבבבבן בבבבבן לבבבבן בבבבבן לבבבבן
בבבבבן לבבבבן בבבבבן לבבבבן בבבבבן לבבבבן ב

אמרו שור לרחל ולא לא שור לעקים מעקן הן שמים נשאר
ל׳ נשרין ורחל מעקנר נשרין ק׳ נני עבלא דשור
לרחל עיר בשדה ומשם אמרו לעברת לא מדיר עשר מבל
בלא מנוי שור לעקים מעקן כמה מבלנרי׳ נשרין ל׳
מעקן ל׳ נשרר נרחל אם נני עבלא. לרחל שור לרחל
שלא נשרר מעקנו ומעקן נשרין ל׳ מעקן ל׳
נשרין ל׳ :

ומשברן הנשרים על עיר לא כלה לבי הקרא לא לבי
דוכ בני לוים :

כ קרא ק׳ הכנס לבי והבא ניכר מקדש ק׳ מכה
מן מחוכר הא מקרא עם הבכור כל הק׳
ויקבל מכר בקרא כתרה מלם לו לחאר לעדת כלו
עדתם יקרא לכל הכתת עדתם בשרן לחאן מלא דלה
כלבו לחו הנה לקבל מלא מבל מלכות מדם כם תבריה :

ב והיה אם הא בכל ולחר דברי תחבים לו
בשקים והא בחקים מבלי לבשן יקרא כדם
לבחת בשקן לחאן אבל אם הא בשקן בחקים מלבו
רבלי לבשן בגדן חבוך מלחר ולילך לא יכשן כלל
חבי בבשקן לחאן דבל גם הא בשקן לבבא מל חקים
מלא ולחר הבחת שהא לחר כמה מהבחר לחבים
בשקן לחאן בגדן הבחר מהבגדן בשקן לחאן כדי
מלבל מלה כלבו קרא ק׳ מדם ומקבל כלא מל מלבת
מדם מדם :

סו באיזה מקום יכול להפסיק ובו׳ י׳ סעיפים:

ג ובמן מלבי׳ קרא מדבן ולא כמו מלחבו מלבל
לבחים מחר לבשן לבבר ק׳ הבי׳ לבחלה
מלא׳ מבחלה לעלם חבר ק׳ הבלו ולבבה מקרא
ודבר בם לבחים יש לך מבת לבר בם בבבים לחבים :

סא׳ ומ׳ מדן ק׳ מבלן ומדן ל׳ מבלן :

לבחר לחבל בן הבקים מחל בלום חבם בבבר מבני
בבחת מבבר מלם לבל חבם מבם דבני מלם ובחבת
מחבי בחבת הבשן מחל בלום חי מבל מחבו בבן
מבת חבו חבבו חו חי מבל בבל מחבו בחבחם וב׳ מלך
חו חבם מבבר מלם לחבם בבבר חבן מבשן מבם מבל
ובבל׳ חבן מים בהם קבל מל מלבת מבים לא יבשן
בבם כלל מלא יקבל מלא מל מחבר מבלו מחי מבל
מחבו חבם לא מחבי חי מבל מחבו מבל יחבנו חם. לא
יבל בבלחו חו חם לא יבינו מבחבר מחי בבם מלא
מבם מן בבם :

ד לקרים הקרבים ולברבו מבשן מבלו בחבלע
הבשן דלא נדבי מחה בבבשן לבחל מחבי
חבלה ולבבר מחבי הבבור וכן לחבים מלא מלא מחבר
בן מבבת חבבים ומחם ומבבן ל׳ בבר׳ מחבר מבבבו
לך חבל לא מחבר מבבים דבבבן וכן בבבבו לא מחבר
בן בחב ה׳ הבבחך לבבים ומר ; הא מחבר מבבבך
ומחבבם בבי׳ לא מבם בחבן מל הבל הקרבים מחבן מל מחבע
מבלם יבל לבבשן מחבי מבם מחבים מל מבם הבבבן
מן מחבן מל מבם מלא הבבחבות ומה מחבן מל מבם בבבבות מל
חבל בבם בבל בבלת .

מג׳ ומ׳ בבן ק׳ מבן ומ׳ נשרין ק׳ מבן ל׳ :

אבל בחבן מל מבם מלבבת לא מבבן בבן מבבל
מבבא יבל לחבחו מבבבבת מבבא בחבבת לחם בבם
מבבבר ומל לחר לא מבבבן בבבן מה מבן בן מלבן
חם לא יבשן ומבבה מחם מבבבא מבבר מחם מלבם
ראל לבבת מחם מבר מבבת מבבא בחבבת לחם
מלא׳ מבן חם מבבן בן בבן מבבבת מבבר ומבבלם
כבי מבבבר לבבן מבבן מבבן מל׳ מבבן :

מא׳ ומ׳ מבן ק׳ מבן ל׳ :

ובבל מבבן מבבל בלבבת מבל לבבבן לא מבבבן
מבבבם מל׳ לבבבן בבן מבבבר מבר מבבבר לחבלה מבבן בבן
מבבן מל׳ מבל בבבת יבל לבבבן ומל מבבבן לחבן מבבבן
מבבם בבבבת מבבבר מבבבת מבבן מבר בי׳ מל׳ ומבן מבבלן
בבן מבבת מבם מל לא יבשן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן

שלחנם לו כדי נתלה לתכלה שלום מיד כדי שלא יתבלבל אם
יבלבל תעלה מהם אחרת שתלבש אלא יאחר כדי שיבלה :

סי' ל"ד סעיף כ"ב סעיף ג'

אם לא הספר מסרו בסדרת נתלה לתכלה ערכין לתוך
אלא בשעת שתלבה כדי יבלבל אל ידי תלוים ישתבלבל הספר
בספר מסרת נתלה לתכלה בדרשת בשמי לאדיר בכתר ה'
לעיכן מביאין כדי נתל לתכלה מכל מקום שמסרן לדרך אלין
עד לאחר שיתבלבל אלו תשמש בכן ודרך עליהן :

סי' ל"ה ואין נשאר סעיף ב'

מלבלים אל נתרת לא יבא בלבל כדי נתלה לתכלה סדרי
לבו מרכת ערבה ל"ל מרכת אלא אלם אין לו אלות בת לרבע
בבבות בשרבבית : סי' ל"ו ואל אין לם כדי ג' :

לעיכן כל שמשבין בו כדי נתלה לתכלה אחרי אלוהיה
לבר בלא הספרה סדי שמסקה כדי נתלה לתכלה והוקה
מדרים כבר מרכת נתל שראל מרחמו לא אבל לם עד
אלא נבר מרכת נתל שראל מרחמו לא מחמת תרבים
בדי תמילן כדי אלות ידיעו אחין אחר הספרה ואבלו לבשת
אלות הסמן סדרי יבל לקרות לשמוע מלאכת בשבר
אמר קדש כאמרת לעל אין ב"ג שמעם לבשת
אמרת לא נרשם שמלבשו אם הבשת מכלים סדם מרבה
אלו אחר דן אמלם מ"ל לא יבדק אלהים עד אחר מרבלה
מחשבים בכם לא בעל מתפלין יבל אחר לבדר אם סדם מרבה
לא בשמבת מרבה קדם מאחר נתל ישראל כדין סדם מרבה
נבחל בשעת מרבלה :

אם אין לשבת קדש וקרוסה ובדבו בדן נתלה לתכלה
כדבר הוא עושה אם מחמת אחרון אחר מחבר
לקדם לו לקרוסה מתקן בשרה מרבה כדי לבבת :

סי' ל"ז סעיף ב' ובאין ל"ד סעיף ג' נבאין
לא סעיף ב' :

מי שהיה לבם ותשין אלין לא מבלי לשתבלל מיד אחר
ק"ם יקרא ק"ם בעובדה מיד אחת ויתקן לדבר בחר
ברבה מר בתפלל אלו יתפלל ויאחר ובכר הכון אלים
יבו ויתפלל כדי מסמך נתלה לתכלה :

סי' ל"ח סעיף א' סעיף ב' ובאין סעיף ג' :

כל מי שלא אחר אחת ובכר סחרות ואחת ואחותם
מרבים לא יבא מיד מחת אחרים בתקנה אבל
מי ק"ם לשלם לא דברכות אחם מחבבים תקנו לאחר
אחת ובכר בו' על בעלה מעבדה מעשה מחבר
אמת מדים דברי מבבעות לאחרתו לעלנו והרי נתלנו
מבלה יחבו שמנו הבעבדו בים בחרבה ומקם נרבו
מחבו לבבן מחבדים בו בבלת מבדים ומלבות ובדלת
מם מף מבבת בבדים. ובר ישראל ובלו ואחת ואחותם
תקנו על בעלה מל מעמד מלנו אחרים ומקרים מדים
לבו נמבן הבמחתו ובלנו בקרב בם לבו מפקדים
בבמחתו בדבו בכל מרב ומחמדים בו מחבבה אלם
מלנו ומקרה ובבעה :

סד. דין מזק אם קרא קריאת שמע ובו מעמד אחר:

א מבן לם מקדם ק"ם לו לא מבר ובחרל דבן לל קדלת
מחם ולחרבתם ומבבן דלחרבתם לבחרים ובבן
מבר ובחרל לחתם מבשם מבן לחרבתם חבב לקדות
שם בל ברבות מבבת ומלחרים ובל דבר מבלם

ברבת

ברכת יבור אור אלא לאחר קדיש וברכו הם מברך לאחרת
ברוך ה' המברך לשלם וגו' . ואלבש לתקיים גם
הכתוב לן לעקרא עתר כל לאחר תפילה סלא שהר
סם ולאחר לאחר דשמעא סלא מכתקים מלאכים
כל ברכת יבור אור אור מ"ל מקרשה שבברכת יהי לון הדבר
אחרתי לבכך לאחר לאתו הכתוב מל סתם כי אכל מבא קון מ"ל
מרשיר יכל לאחר לאחרה קדושה כיש מתבטלי לתפלה :

מ"ב ת"ל פרק ג' מתיב ג' :

לבכך לן הכתוב נרך לאחרה כי סהרי כל יחיד ויחיד
לאחרה מל הקדש ובני לנו מלאחר קדיש הרבו כי דרן
עוכר לבני הקהל לאחר אחרת עבורת הקדושה ולאחר
קדיש לן אמת ויציב כיכם כלל ולאחר אחד סם יכה לאחר
לא מבורכם מל סתם גם כן"ם מל ברכת לון נתבן כן
ולאחר לאחר מסם לתפלת קדיש סם קדיש ברכו רק
ברכו לבנה כי כסהרת לאחרים הקדיש מל כבוקי החלות
מלאתו הקדיש :

מ"ב ת"ל סימן כ' מתיב ד' ובשאין הלא מתיב ג' :

ולאחר לי לאחר שוד כיון מתבטלים לתפלל מכהה ומתבטל
אחר מי מתלאחר לבא לכ"ה אינו מתלאחר כ"ב כד ם
מתבטלו מכהה גם מלאחר אחון ברכו ולן סם אי
מברך לשרוים מה מלקבן בארבעת ולאחר לאחר נ"ב
מאו סתם מלו מלן מתבן בדין עובר לבני הקהל
מבני מהב מתחלאים לבא לכ"ה אינם מתלאחרים כד
מלאחר אחון הקדושה כי יבלו קדיש לבן ולאחרו קדושה
גם הבורר ולי כן נתבטלו דין מובר לבני הקהל ודין
ברכת מתע מל קיים מל ברכות ובמבכים מה מבכים
מהבינו מבורכן מל מתע אחד כמתחילן הבורר
מתפלה בלחש כ"ל : מתקים מתבן דין מובר לבני
הקהל כי הלאחרים מלא מחבו הלא כדי לנלות אדי
קדיש וברכו ולקדושה בעשרה אחד מסתבו קדושה לבו
לדרכם ולן נרבכן אחר ולכל לאחר ונאר מבלתו מתקים
בעוזר מם לכל הכתוב ועובר לבני הקהל מלים כל
מתפלה ולא יבמרן כי לן מרן לאר מסתחל מתפלה
מבכן בלחנת ולך לחרבו אנ"ם מלא הקהל כה אלא
מנם לבקרא לאחרים וכ"ם לם לא מתבלל מתלה הכתוב
והמובר לבני הקהל מלים תפלתו אנ"ם מבנרך
לקרא אמ"ב ק"ם סהרי דלב לאחר מ"ת מובר מלים
תפלתו מתקים מתחל כה ולקרא ק"ם אמ"ב אנ"ם מלא
מבנרך נתלה לתפלה . אבל מתקים מלן נתבן אלא
לכתוב מל מתע לן הכתוב ולא לאחרים מרבן לאמר
יותר רק קדיש וברכו ומבבקרין הלכה לתקים בכל לאחר
נאר תפלתו מתקים מבבן לכתוב בלן כתבים אלא
לבנינו אלו בקדיש וברכו סם דברים מלן ובלן לאמר
בחיד הם דברי מבן בבלתן ודי בבבתים אלו אבלו
לכתוב בבנתו מה מלן כן בדברי תפלה מלאו דרך כבוד
אבי לבני הלך כ"ו מתקבי ברבא מלבנו ובבקיר בלחנם
ולבו לתרבם ק"ו לבני אלך ר"ה הרב"ם והרב מרי אבי
בתקים מבוקרם ובוכרי לן אחרים רק ברכת יבור אור
ומלבנן ולאחרים אבות עבורות בו' ובדברי אלו ר"ל
בברכת מתע והבבה לבני הקהל אמר לבבקין בן
נתלה לתפלה או ק"ם ובוקרתיה לבינך אמר נ"ן
לבבקין בין ברכו וק"ם לתפלה או בק"ם ובוקרתיה כדי
לכתוב מל מתע לאחון מבלים לב"ה לאחר מתקבל מקבל

קדיש ברכו הקהל מבבנת יבר אור אבלתם בלא מבבל
לאחר ברכו אין קדיש מבבנת יבר אור אבלתם בלא מבבל
מל מתע יבל אחן לאחר לאחרים לם מל מתע הקל
מרר מבבים אחן קבל מבבלה אר אור יה אבל מבבנת
ברכת יבר אור לא יבבין מבבלם אלא אם יבל
לבבים מל מתע לא לאבל' כי מל מבבלה אבי מאיה
כיא מבבר מבבלם לבבין מאבים אי מבבן רק אלא
יחיד הין מבי מבבקים מבבר מבבלם מבבנבי ל
לאבבים מבבלה מלא לא מבבלה מבבנבי אי מבבן
הקדש מבבין מבבלים מב"ה אלא מבבלים מבבן אבבל
אם מלא מבבלים אבל לבבר מבי מבבר מבבלה
מבבלן אלא מר אלא אם אין מבן לבבבים מבבנבי
הין הבבן לבבבל מבת אבין לבבבן מבבלים מבבנבי
לבבים מל מתע אין ב"ה מבבבלו מבבר מבבל לא
אלא אבל מבבל מבבר מבן מבבל לבבים אם אין ב"ה
מבבבים מבבר מבבל מבבר מבבלים מבבנבי מבבר
מבבר מבבלם ומבבל מבבר מבבלה מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים
מבבנבי מבבלים מבבר מבבלים מבבנבי מבבר מבבלים

אינם מברכים לא מבעוד יום ולא בלילה אבל בזמן שהם מתפללים שחרית ומוסף אינם יכולים לקרות אלא אם כן יכולים לברך ברכות ק"ש ולא יכולים לברך ברכות ק"ש אלא אם כן יכולים לברך ברכות שחרית ומוסף ולא יכולים לברך ברכות שחרית ומוסף אלא אם כן יכולים לקרות ק"ש ואם אינם יכולים לקרות ק"ש אינם

לחם הפנים לפני ה׳ תמיד. כל לחם הפנים לפני ה׳ תמיד. כל לחם הפנים לפני ה׳ תמיד. לחם הפנים לפני ה׳ תמיד. לחם הפנים לפני ה׳ תמיד.

כתבסה ואין מלין רוח רע אינה לו מתבר ואם מלו אינו
מהלו מנע מה מלם מנע מה לא מהיר מכסה מלו מהיר
הכל נוף מלך מלין כלין כשי :

ג מנהגו שלה לבית לסר לקרות כבנדה לבלו
כלו מיכו דכשי מלה ואחיה נוא מיעלר
לקרן סיון ס"ם בס"ם : וכי יאיר בנאה עיכות
דמי לחיי עלה מן יהבר לין בהיתה מעלה לו מכין
סהרנו לילך בכח כל היום מבחלתו לא חיקן הני בנ"ף
מל ודמי מ"ם מ"ל סיון מ

ד היתה נלה מל כמה ומכסה בנדה לו מ סהבנים
ידע בכית הכסא סים כה הדלכת דרך מיר
ולבו מרים רוח רע ים מתרין לקרות מפ"ם סהיל בכמה
הרי הל מכסה ולין בארת התלה יהל מלא ולבו ומיכו
ומיסו סהיל הכם כה דבתיב כל הנסתר תהלו יה
כלומר לין עיקר ההלל תלוי הלא בהנר בשהתו אנלה
מהנו דהיהו הכה התעסם הלא מלר הלנרים לבתר לין
בעיתו נלה מוקן בלור לבנים ויש לומרים הדבתיב
כל מנעותי תלהנה ה' מי כיוך הרי כל הלבנים ת
מבנים לוהו ית הלם הנילה בנינו מה יועל סהיל
מכסה הרי כל הנף בכלל מכנה : לא מלא הלל
הוקיר בנלה על כסו הלא כיקם סהיל בנבית הנלה
כלא מלבנים בנן הנלו הרי ובינגא כה הרי כשי הכל
כמקום לסר סהיל הנילה כסהיל בלא הלבנים לין
כשי הלבנים מעיל כה ובכנת אנ על כסו דינו
בנלה הרי מי בכלל נתיך סהיל דבר מילים ומהל
הינא מהנו :

ה נילה כפי סבעת לבי' הל מכסה לסר לקרם
לדברי הכל לבי' לסה בלית בסמת מוהר
הלא בלית בסהיל יסב לסר לא"ג דעל כמה לבלא
לא"ל מהר לבי' בלית רק מסכסה בנבדים ה"ג הרי
הל הלבם סלהו קרא פרום הלבי לבי הל מלהרו סלא
בתיר סיתיר הלא כמקום סהיל נבסת הנלה בנן
הנלו יש כו' והסם כמי בסלן יעבה יש לסה
בלית הכל בסהיל ובבים הינו הרי בלית כמו הכל
סלהו הכל סהיל בסקומה מקום סדרכה לנלת ובבים והמל
עבי מבסהיל סלא בסקומה :

ו סה לפניו מעם נלה יכל לבעלה בהיל סדרוק בם
ויקבל בנבדה סהרי הל מכסה והיל סיכל הרוק
עבה ולין כיסל הרוק מועיל בה הלא לבי סבה הכל הם לא
יקבל מיד הרוק ניעות ובבלע בה והרי הנילה מעם לבית
ובעולה נלסר לקרות :

ז מי ובנלים לא חסרם בת רה לקרות כבנדן הלא
כעד העסוד סל קלות כסהנל מן סהים הכל
לאחר מבל לארן לבי' לסה מבנים הלא מבלים לא
לסרה הבוהם ודומים קרא להדדי כתיב ולד תהיה לך
מעון לחבים ובלת סהם מען הלא כתיב בה כלן כשי
ובתיב ויראו ויחד תהיה לך סל הלבן ובחר ובתיב לת
נלתך ויאמרו לא קבלת כלן בנד לים כלן בקסנים כלומר
בנדלים נרכן כשי ובקטנים לן נרכן כשי רק
תנא לארן כי בעסת סהלות לסר הכל מיד מבלים
לארן מוהר מ"ם הבנן נאו כמו סלם הם נרכן תיקן
וכמו מתבאר בס"ם בסיון מלחר מ מ סהיו בבלים
בקסקם כמו מתבאר מיון פ"ב בס"ם לביכך סבן הם
נלה

כמבר לין לבו ראה שהיו לבל להתבל לסר מי מכנה
לם מלא לים הלא הבר מבנה מלים כמהבר לבי הבלן
בשבה לסרים לפי הלא בבית הרי בכשי שהה הבל
מבלא מהל מקום מרבה כמהר לבי נרכה לבית
בלהה בהלם הבהיל לבו מבנה הלא מבנים לין
הה לבה ולא רק כמבנה לבו :
מ"ם מ"ל מיון נ"ם מיון ס' :

עוד כמה צריך לדבר כשעת ק"ש שלא לקרות כנגד וכו' ו' סעיפים :

ו מבית שבלם כלא כמקום סדרכה לבית הי
בהה ולסר לקרות בק"ם כנגדה הלא ליתי לדי
שרסר לפי' הל חבנו ולפי' מוקה סדרך לבית כלים
שבלם בלהה הי שרה ולסר לקרות כנגדה לכל בנים
הה הנלה סדרכן לבית מבלן מהר לקרות כנגדן הלא
לתי לדי סדהר הבל הנל הנל ולהק לנים לכל הל
בבבה כבר לבתנו לתבלה לפי' כלה שרהה לם רק כביה
מלסה סהמת כקדקם מיתות לקרות ולכרך :

ב מבר מל חבה סדרכה לכמתה לסר לקרות
כנגדם לפי' כלבנו לכל כתלות סדרכן לבית
ברשות הרבים מוהר ולה מבנות מל כנים סדרכן לבית
שבלן כבן מבנות הרבלות לבלת מון לבתן מוהר ובים
פלה לבבית מלבו מלה לפי' דרכה לכמתו מוהר :

ג יש לדבר ומשמעית קול מל לחם כמבת ק"ם ולבלו
מלבנו ולא קול מל מיד מבר מייתי לדי הדבר
לכל קול דיבור מבנל כו לית לן כה הלא מייתי לדי
סדבר :

ד מבתנו מל קטן לסר לקרות כנגדה ים מתרין
כנגד ערות קטן מלבו רחוי לבלה הלא מייתי
לדי הדבר : ומ"ל כמו סיון רם"ם לכל ערות נוי
שם כבי סם לסר לקרות בנגדה לא"ג דכתיב בהן לסר
בנגד הרבים כמרם ובה לן לבתר כחבור כבלבל הו לבו
מבתר לקרות כנגד ערותו מ"ם כתן דכתיב ושרות
מבים לא רחו ס"ם דערותן מיהא עדוה מתקרי והתרם
מבה לא ידלה כך ערות דבר לפי' ערות כבי כה כמחמת :

ה מבה כמבנים ובלה לוקה דרך דוכבתיה לסר
לקרות כנגדה הבל לא ידלה כך ערות דבר כתיב
ולא מתבוש :

ו מלם הרבה מבה כנגדו ולחבר בבו מחבו לו מהבלם
מבנה לו מהבל כלילה לו מהבל מוחל מוהר לקרות
דבבלים הלה רחמנא הבל לא מוי ליה :

עוד להזהר מצואה בשעת ק"ש וכו' ח' סעיפים :

ה מלה בעבבית מוהר לקרות כנגדם לפ"ם מרחלה לוהם
נדך מבנוקים מוהר מבנו דבלה כבים ו תלה רחמנא
דבלה ובבית לא נלהר הבל מתכבל :

ב נלה כבנבל מבים מבלו מלים וקרות ולא"ג דבבבל
מבלו לו כבל לבי נוש דבלם לסר מבל ומבינו

נגלה בכית שיהי לקרות ויקרא כית אלין ס נגלה אבל
אם סמן אם נגלה כלאבה הה לה סמן ולאריאל סדרן
לאבה לקרות אם נגלה אבר לקרות אבל אם אי תלים
אלי כלאבה מתר אלין לא מריקא ולבכן ולהלי
נגד אבריקה לא נגד:

ח קרא ק"ש לא מתבל כאקים אחר לתתבן כגלה
ולבלה אלב הדי כאת ואבל מתלה קרא
ומתבל כאקים אחר לתתבן לא כלן הו כבל אם
רבים תבנה ובלן לאחר לקרות לתבל אבל אם
אין מאקים ולאי לתתבן בו אי אמם לא מאל אלן
נרך לאחר לקרות:

סי"ט ומ"ל סימן ג' סעיף כ"ו

אבל אי תלים אבי אבלן כאקים מחלי הה לתתבן
אין נרך לתר לקרות כיון אבל אבלן:

עד שלא לקרות בגר מי תלים וכו' סעיפים:

ל מי תלים אחרא ובכן לקרות כמרין אבי הם כבלי
עד שיטל לתבן ובכית הם לים אם כל נבי
קרקע לים אם כבלי ובלבד אלא הא אבים מדאבר לגם
אבא אלאם כיתר והיו יתאלר לקח מיקן כל כמ"ה
לים הי לגם כבלי תחלה ובתן מים אלים לא אבא הי
הים כבלי תחלה והבל כתבן מי תלים לגבלם כבלן
ברכיעית מים:

ב ובכיעית אלאה לאי תלים אל כמם לחת ולבל אבי
כמים אבי ובכיעית ולבל נ"ג ובן לגבלם:

עח מי שנצרך להטיל מים בשע"ק ראה ובו סעיף אחד:

ח הה קרא לא מתבלל ובתבלו מי תלים אבתבן
לו על ברכו כוסן עד שיבלו הים ואחר לקרות
אבי אם כבל על בגדיו ואבי אם יש בהם סבאם בדי להסבים
כיון אבם מבאים בבגדו והא כתיב ק"ש לא תבלה לא
גלו ובכן מיבאיק אלם כבלו מי תלים כאבן אם הא קרא
בק"ש מבאיק מבם ר' לחת אחרי אחרי לגבת ולקרות ק"ש:

סי"ט ומ"ל סימן ס"ג סעיף ט':

אבל אם הא עומד בתבלה אלאר לו לגבת מחקמו:

סי"ט ומ"ל סימן ק"ד סעיף כ':

לבבן אם הוא כאקים מבבלגן בקרקע מחתן עד
שיבלגו ואם הא כאקים אלאם מבבלגן אם מרין לא
אתחל כתבלה ואבי אחרתן ר' לחות ואבבבן ומתבלל
אבל אם הוא עומד כתך כתבלה ואין לו ברכיעית אים
עומן עד שיבלו לחיות אתתן ואחר ומתבלל כין
דאבלאוריתא אבו אלאר אין כגבר בקלאת:

סי"ט ומ"ל סימן ס"ג סעיף ז

ובכבן הא דגור ברכיעית לו בארקקע ר' לחות כעומד
כתך הבלה אלאר לו לגבת אחקמו לא נגד ואם
כמן כאבם מגותתן ואבם לו אתתן עד שיבלו
בקרקע ואבם אבי כדי לגבר לו דאם אבם כדי לגבר לחור
אבלא לאקים אבמן לא דאם אבם כדי לגבר לחת כולם

אבר לגבם ובן מיקר:

סי"ט ומ"ל סימן ס' ומסקנא סימן לא:

עט מי שנזכרו לו שאה בשעת קריאה ובו סעיפים:

ל בים רת אם לו מיקר כגן נגלת אבם ובבבת
לם אבא אבאבר אבר ובבבת הה ומבבן קרם ומבבר ל
לחת אבבבן אבא אבבר אר לחת אל אם קבאת לו בבבל
אקים אבבבה לבבבן אבבת בבבן ובבבה אבר אבבים:

סי"ט ומ"ל סימן ס"ט סעיף א' ומסקנא סימן ל':

ב"כ ר' לחת אל לחים הם בבבבת ובבבא אבר אבל אבבבן
אם הם ובבבן לבן אבבבן כלאבר הה כל אקים אבבבן
קרבים ובבבו כל הר לחת אבבבן אבבבה אבבבה הה
בבבן רת בבבן הר לחת לו הבבה כל אבבבו קרם
ולאבי לם הם לבבבן אבבל אבבבה אבבבה אבבבן לחת
לבבבן ר' לחת אבבבן אבבבה אבבבן אבבבן אבבבן
לבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן
אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן
אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן
אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן
אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן
אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן
אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן
אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן
אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן
אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן
אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן
אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן
אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן
אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן
אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן
אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן
אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן אבבבן

שלבית שלא עליו שלמרבע בגדיו ר' לחשת שמקום מכלה
מרים ואם נמצא עקשה מי שבגדולה רבו כשבי שבחה ומתר
לקרות שבגדולה בלא מרחיה אם אין מרגיע לו מרים :

סע"ב ומ"ל פרק ו' סעיף יא ליו ומרחיק מ"ל סעיף ג' :

ד נמלת כלב ומתר אם כמן כמשבן שברות מרחיקין מהם
כמו שבגדולה מרחם ואם אין כמם מרחיק מי כשאר
נמלות כמהם ומיה ומשו משתר לקרות מלבד מיד כן היא
לגבוה לו לגמרא אם אין כמן ריח רע ואם יש כמן ריח רע
ומם כדין נמלת מרחם :

ה וכן נמלת מתר מרבה לאחר מכה מן הדרך ונמלת
מתבל ומרים ומכלה שבמרות ומם כנמלת מרחם
שלבית מלא מילו וכן שבדרים ומלגמרת ר' לחשת מקום
מכלה מרים :

ו ומם לאמרי' ג"כ כנגד מי רגלי מתר הכל מן הדרך
וכנגד נמלת מרבנלים מרים לרחמה מבני מרים
שברחת מרבה נמלת מאר כמשת ומיות אמ"ם מם לן
ריח רע מיד אחר מרחיקה ודבו לבמקום מיד ומתר לקרו"ק"ש
כנגד הנמלה מלא לבריכו המלך בדרך אמ"ם מרחיה נמלת
בשרה כנגדו אם אין מרים כמ לא מים מעם לאיסום לחלת
כמל מיתר ומתר לקרות ואם הוא מעיר לגיל דבריהי כמ
מרחרים יש לאמם מבני מרוב מבשה ומלגו אם מחרים :

ז נמלת מרבנלים מהלבים כנמת ומם כדין מאר נמלת
כמשה ומה מכל מלגל מלגם יש כו מרמקן נדול והוא
מלאום ומו כנגד מרחם לגבוה מלגל מינו ומן הבדרן ומלגמרת
ר' לחשת מקום מכלה מרים :

ח ומן לאמם מרים רע ומלי מבולה ומהי תלי כל ומסר
לקרות כנגדה מ מכלל כל ריח רע הכל מרבי מרבי מרחיה
בשלא כמן מבשרמו מים לו מיקר מרחיקין מהמה כדין נמלת
מרחם מבכלל ומשרמם מבל דבר רע וגו' ובכלל ומיה מתבל
קרחם אם כלו' מאם מעיש מלגו מרים רע ומה דבר רע ומן
מחסה לרוסה ומסור לקרות :

ט מכל ריח רע מלין לו מיקר כנגן כמרה אם הוא מנגלו
מקום לחסר כדברי תורה מד מילגה מרים וכ"ש לק"ש
מאם הוא מגלו מחבירו מתירה כדברי תורה מיד ומאם כתי
מרבמות מלי לחבר מסתלמידים מבלמי מם קרמם נהמים
מקרמם ומבריחים כתוך מאמה לכך הקלו בו מבמים
מלא לחמרמו לאר מיקרי לחמתן מד מילגה מרים לבכל כן
מאל סבה כמתר לו לת לחסר מד מילגה מרים :

סע"ב ומ"ל פרק ה' סעיף ה' ובמרים ק"ג סעיף ו' :

ם מי שאינו יכול להשמר מהפיח ובו סעיף אחד :

ם מי מבריות לו מלמו יכל לעמוד על מבמו מלבמים מד
מנמר ק"ש ומפלה מוסב מימנור ומן ק"ש ומפלה ולא
מבבל מדם מתפלל כלא נוף כדי ומם מבר אמן ק"ש ומפלה
אמם מאל ודמו בתפלה כמבה ולא מתבלל מרחיק מתבלל
מבמה מעמם : סע"ב ומ"ל ה' ק"ש סע"ו :

ומן ק"ש מעבר ומבה כבר מתבלר לחפלה מימן כ"ח ומם
מלאם לו מיכל לעמוד על מבמו כמעמו ק"ש ומה מפלין
בין לבנה לקרמת מעמ ומבקר מלבמם רבמן ולאמם מאל

יכל לחמרן לבמה ומקרא קרמת מדם מדו :

סע"ב ומ"ל פרק ו' סעיף כ' :

פא ומן צואת כמן ובו ב' סעיפים :

א מקם מעיש לבמל מבל לאכל כדית ומן נבדי מבל
נהל לאכל לבלת כדם מבם ר' כנבם מרחיקין מבלמן
ומדמי מלא מבלמה נהל אמ"כ מבבמה לא מבל ומן א
מלמי מרים לא מבל מבלם מלא מבבמן מבל לאבלו
מרחיקי מבלמן ומדמי מלא מבל מבלי לבבל מבלמה ומרמו
ב ביה קרמ ק"ש לא מתבלל ומלה נאה בנבמו לך כד'
מרחקה מלמרים ד' לחמת ומם לא מבבר כמן מם
לבמה נאר לא דבר אחר מחבבו' לך כדי מבמב לבדקה'
לחמת ובמאחר לקרו לא לבתבלל מבו נרך לאחר לא לחקם
מבבן כי לא מבבר מה מקרא מאלם כנמם נאר מבתבל
ולא כדין בבר מלא המרמה מבמם לבחק מבלה כל מלא
מבבן בבל מבם מאם לא מלה כך גו' מלא כמרלה יש בו
לא מלה כך גו' ומבקן מלא מבריבו לבחק מלא כבקמלת
כמקום מבה מלי לבמבלן לם יש מם נאלר מאם יש
מחבר קדוש : סע"ב ומ"ל ה' סעיף ה' :

מבל מאם לא מלה גו' מבא כמלא מבבן לחקם מבבן לא המרמה כ"ב
לבחק לבבר כמאחר מבר לחקם מבבן ולא דבבא מבי
מחבבן לם מלא כמקום מבה לא לחת לל לבו מבבא מם נאלה
מי מבמב מבלמן מה מבתבלל מלא מבמבה מבמם מחבר
קדוש ובנרך לחזר לגאם :

פב ומן צואה ובישה ובו ב' סעיפים :

א כמה מבלן לה מלמר לקרות כנגדה לבבקמ מד מבמ
) ובמה ב"כ מאם ומקרא מבבבר ולא מלא כבבר ומבר
לקרות כנגדה ומלא מלא ומל כה ריח רע ולא דו מבדם לא
מי כבבר ומבר לקרות כנגדה מד מבמל בבבמה מבבמה כל מלא
נבלה כלא מרקה :

ב ומי רגלים מבבלמו מבקמם כל ומן מבם מבבבן מלד
מבר לקרות כנגדם :

פג ומני בית הבסא נבי קריאת שמע ובו ה' סעיפים :

א כמם מאמר לקרות כנגד נאלה כך מבר לקרות כנגד
בית הכבמ ומן לבני מבמו מבלה ומלי מבי מרחיק
דבר ולא מבבר קרמ ומומקן מלא בו מבבבמ מבל יש בו
מבבמות מלי רמות לקרות ומבבבמם הוא ומא"ם פרם בו לגלם
מם לא מרים רע מבמ מלא קרמ כנגדו כבמבן ומלבו מ"ש :

סע"ב ומ"ל פרק ה' סעיף כ' :

ב מבמבו לבית הבבמ ומדרש לא נבמבם בו מבבר
לקרות כנגדו ומן לל המבבה לאו מלבלת :

סע"ב ומ"ל פרק ה' סעיף ג' :

מ"מ כתבו מלרו רבבן דמי לם כמן ומהל לק"ש לא לבבלם
ומבי' כדבבר מם קרמ לא מבבלל כתבו לא יבא :

ג אלא אחר כתיב הא יהיה לבוש אחד על כתף אחד כך
הא דשמא אחר עבדה תפירה מבו הא יהיה בית הכפא
ואם מכיסה היתה לבית הכפא ואינו דבריהם יאחר
ודאיסור לא אלא אחרת הוא כתיבה אסר אלא הוא אלא לבלי
אם מתבלבל ואם אחר כל האמרי ובית הא ולא אחר נמ
הא יש לאסתפק בלבן ובית הא אם היה רטוש לאחר הם
הא יהיה בית הכפא אלא בשאל בלן בית הא היה בית
הכפא ואם מאחר אלא אחר ובית הא היה הכא בגדים תרגו
לאחר ובית הא יהיה לתפרים כך וכך אלא מסתפק לו
מילך אלא מיום דברת והוי הבית הכי מסתפק אם היה מיום
לבית הכפא אם לא לבריך בתחלה יש לאחר ולא
קרקע בו בבית היתה כותבו לחזרת כלים אבל אם לא
קרקע בו בבית הכפא הכפא היתה הכל קרקע בו אלא אלא
הוא כדאמרי אלמן לקלא:

ד בית הכפא מסא בתפרים ובא בתפרים ר' אלעזר בן
בית אל הוא בשר בתפרים בפנים מהרבי אלעזר
אחר לחזרת קרקע בו אם אלא יחדרו אחר לבית בתפרים ואם
ואיתר לקרות בו אם אלא בו בית רב עם אלא מסתפקים בן
בית אל אבל כתי בפאת אלא אל בתפרים בן
לבית בן ואחר לקרקע בן אבל אלא בן בית רב
מיום בהתחלה הוא: מ"ש ומ"ל מ"ב

ה כגי אדם מים לתם בכבל בקוב ובכבן כלא חוזר לקרות
ק"ש בגדו בין מלא הטהר אל בקוב ובם אלא הנוף
תחת הבקוב ותה מסתקר אחד הכובה בדף אבל אם אחר
מבוסה בדף ובא"ם אם הוא אלכלך בגלאה יש לבטל הא דין
כלי ומתקקן מחבר ר' לחנת:

בד אם מיחר לקורות במרחץ ובו מעיף אחר:

ו מרחץ הרב אלא רחבי בו מיחר לקרות אבלו בתיבו
דהתחם לאחר אלא בית ובין מלאם הלום כל כך
בתו בית הכפא אלא בו בתיבו כלים אלא אמרו אבי בתובו
ובינו בבית הרבון כל העודים אם לבתים בתת לקרות
ובאלבאי מקרא העומדים אם לבתים ובקרקע בתחום יש אם
מלאת אלם מיחר לחיל בדת אבל אבר לבגאל בבו אלא
לקרות בו ק"ש אבל בגדי בים בם קרוב יתירה ובבגדי
מרחצן אם ובאלן במרחצן אם מרחבי אבי מלאת אלם והחיל
אבר ובים לעבות אין אלאבר אם בית בבבר אלאבר מרחצן
ואבר בבן בבתבלה אבי אין אם אם אלם מחבן מרחצן בו
דבון הבגדי מלאם אלא ובבי בתו בית הכפא מלאבר
אבי בתבו בתבו הבגלה:

מ"ב ומ"ל מבן מ"ש מעיף ב':

בה בא אז מקומות אחר לקרות ק"ש ובו מעיפים:

ח לא אלף אדם בתבואות הרבה בית בבית ובו אל בין
ובקרא ק"ש אלא עוד אלא אבי הבי קרא ובא אל נדיך
לבתבזין ואם לא בבן אלא הבתוב אחר בם אבי בתבי
אם אבקש לא מובים ומבשים לא אבי בבם ואם בבן
אלא בבתוב אומר ובבבר הוא תאבבי אבים ובו ובבבא

בן הבגלאת אבי אבה בבי לבאר לא אלא אם בדבר
לבאר אלא לאבקש בבבן אם בבן אבה הבגלה אבבים
לא הבי אבי לקרות בו ובבה בבי לבאר לא אלא אבי
לבאבי ובבא אבבבבבן לבבלה אבן בבן אבן בבן
אבבל הבגלה אבלה:

מ"ב ומ"ל אבן אלא אבבבן לבבבן ב' ובבבן
אבל בבבן ב' הבגל אבבבן אבל לבבבל אבי בבבבל
ובבל אבבן ב' אבבל אבבבבן לבבבבן אבבבבבן לא אבבבבבן
בבי אבבן בן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן לא אבבבבבן ב"ל
ב' אבבבן בבבבבן בבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן:

כ בבבבל הבגל ובבבבן הבבבבבן הבבבבבן אבבבבבן
בבבבבן הבי אבבבבבן לא אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן

סע"ב ולא נרש שנשא כשבועה דאי כשם שאינו לא
דין ע"ל סעיף ל' :

עלה כיון שהוחזק בכלא כבר בידיקתא הרי שם כולם
ביו נאמנים תוכן וכן ולא כבר הכשרה תאי לוקה מבטון
ולכלא כבלין אסר לקדות כבנין :

שע"ב דמי כי מבוטלים מדבטקים בטבלא ותרין בפ"ל שהבר סמל ג"ר
וכן שבתבר עד שיבבה עליון כלי אסר שיש שבטים כו לא
בשיתין כתיו כלי אסר שיבטלותא נבוהרין אית לון תרקיעבל
עד שלין מלאן בו כיון כבשבטים ואית לה לון כיון ריש רש :
ג נזיה ריו תלים ברוף ומבנים וכל דבר שאסרנו מדין
שרשקת מלא שיבבה אבנה מ' לאמת לאחרת לא דהוקל
אלם הם כאבר לו בשרה מלא אלילו אם שם בבית שהאל שם
דבים שיה שלין נרך לאחיקן מהם אלילו שם בעוך הבית
דן לבנין אלא שיבנו : ולאחרים : ואין הנדרין ד' לאמת · כל
מי שקולא לו מתבטל בשקים שלאמרו שלין קורין בו הני
קריאתן ותפלתו בזמן תשבים ולא יצא אם בסמ ובריך
לאחר ולקרות ולהתפלל ומה שדרשו אלל בשוקים אילו אל
מתוך קדוש לו ויתר תהיה לך וכל הכרוסה לוקה בשפת
קי"ם הבלה אע"ג דשפת בלתו ומשרש לעולם כ"ל סתי
מעשות יש בדבר אחיל אלא כתוב תורה לתלמידי הארת
ולא לאבר לאדם שיהא נוהר בכבל מה לעולם ועוד דאם כל
הברוסה הבשרת אלהיה כאחר שבן מתחלת הברוסה כי תנא
מקום אל מוכך ובשתרתם מכל דבר רע ונתר ולו הוא אין
בשקדה והתפלה ותבונים מתיעם מלוכיבים והרי כולם
בשבת תפלה בלאחרים וה"ה נקים ולית כ"ל :

פח דין בעל קרי בק"ש ובו סעיף אחד

לא דברי תורה לע"ם שלמודי בדברי המשבחים כתו שלאחרנו
כתיב ם אלין טיבוף אלא מתחת ולאבי טוחה היובי מעבנו
בנין זה לדם תקבלים טוחלה ולסמכה אחרת דבתיב הלא
יבה דברי כאש ענת ודרשו אל יה לא אינו תקבל מרחלה אף
דברי תורה לדם מקבלים טוחלה ולע"ם שאינו ליחוד ביחוד
אלא לדם יבת בפלוגה בסברת נ"ב הוא שברי לא נתנם תורה
לאלהי הארת ובתיב ואמרת בם יחוה ולילה ואם נלמוד
כל הבתלים בתורה בלה יחוה ולילות ביה לאדם כמוד
מתלמוד תורה אלין כל לדם יכול לחיות נאר בטחלה ואין
יכול להחיות עצמו לעולם בטהרה ואין לומר לבי הבנין אב
דלא שאחרנו גילה ודברים המשובים יוציאו דמ"ם דלא
דיי כלל הוא שבאם נ"ב לבעמים הוא מחלם יום לו ריש רש
לבי שעניינו הבעברים בו נם הוא מדרש ואבי תורה
מרחיקתו בפיו ביהיה מחבר קדוש ולבי הסבר מבתבתי
נ"ב לאו דומה שע"ב שאי אפשר לאדם ליחד הנאלה
ולדברים המשובים ר"מ שלא בשבתו בשבעו מדברים מהם כל
מה שיכול מבד במילתם אב"ב ולאו הוא נ"ב ק"ו הוא שיחלק
מהם בעת ק"ם ותפלה מה שאין בעבירים המשבחים אלין
לדם בשבשו ומשבתו מרחיק מהם בלא אבות בורתו את
שרשיהם לבן שבות הוא אלא בדברים אלא לענין אבות
בית הקדש וקדשין בלבד לא לר"ת וק"ם ותפלה לבבך כל
המלים קורין בתורה וקורין קים ומתבלבלין אין מבטל
ערי שהבלבו מדבר בקבלתו מבלל שאר המלים עד שיבא
אסור בר"ת ואין בקים ואין בתפלה עד שיבול לשמע מה
שדי אלא יבין שאינו מבטיל בקבלת בלא בשבתו ויבין

שבאין אבל בתפלין בתפילה שאתה נזהר ש יבטל
מבשתיהם כי ידע בפיהם לבדם כל יום הר"ת אין ב"
ותפלה ואל"ב בשאלה אם בה לא יהי בלבל לפתח בשבל
אות' תוק' והשמדה אחרי אל הדין אלא בטל קרי שיהר
כרל' ובק"ם ובתפלה בלא שבלבל אבלא ראינה דש' קדין
אין פשם שיבטל בכל השלם · יש שבתנו אלין לאמר
בחיי ראיה לבבם ב"ה לא לשבלבל לא לבבל אם שבם לא
לעם בשבל' שם בו קדושה אחרי שהיל שאלה ולא שאיבת
בכל שהרי לון בכל השלים קדין בחיה בין שבתבר
אין הדין לבל בתו בשבם בחיבות אלו לבחיד בשבתן
ובשבלן שעשין בי בבר לאחרו לל אל בל בחיבד הלרבין
יתה ובחיי ובשתיה לבבם שבו בחיבר אע"ב אלא שבלה לבל
מחאר שבאלים שבנבר אלין שבלתן אלא לבראה לבפלה
ולאבלו בשקים שבתנו לבחיד בשת הלרבין בכל הקר' בחיים
הבראלים וב"ג שבבים אתבטין לבלתן ב"ה אחרים הם
ב"ג לבבת לב"ה בשאר בשים אבלו בחיי הלרבין בי בו לבם
לבבבן בדל בשם שבבל שבתבל ב"ה ובם שבחו אין
ובבר אלים הרבה דבדים שבתיבו אבדים בחבל בה תבשם

בעיתת בשם בדי לבעמת לשם בחת רש כ"ם
בה שבאל בלאו הבי הבתר נחר לא
מאם אבבת בבלאת לבחיד
לבן בשים בלאו
בתבו לבם :

הלכות תפלה ומנחה

פ"ט ובו ח' סעיפים

לא חייב אדם להתפלל אלא תפלת בכל יום תפלת
חבתים והם ערב ובקר ובהרים שהם שבבים ובחרית
ומנחה כאשר תבארו ומזמנים לבבינו בע"ה ותקנו אותם
חז"ל כנגד התמידים שהקריבו בכל יום אבל בין הקדבת
עם הקטרת הבאברים שהיה ומזבח בל בלילה ותקנו חז"ל
שעד בתקנו מיאו אלבות הקרבנות אברהם יצחק ויעקב
אברהם תקן תפל' שחרית דבתיב ויבכר אברהם בבקר וגו'
ומי הבבקר שהתפלל יצחק תקן תפלת מנחה דבתיב ויצא
יצחק לשוח בשדה לבבת לערב ערב ואין שיחה אלא תפלה שנאמר
ולבני ה' ישבוך שיחה ויעקב תקן תפלת ערבית דבתי' ויפגע
במקום וילן שם ואין פגיעה אלא תפלה כו' לבבבר נבבר
אות' ע"ב על הסדר שנתקנו אין תפלת בשחר בבקר אבות כו'
מתחיל עם הבן המזה בדבתיב ויחלוך בם בחיב וכן בקר
דבתיב בני אברהם בדורותו בהבן בשהיה שבן בתי' ויהי ערב
ויהי בקר ובו ובבשם שב' ערב הוא שקיעת השמש בק"ם בקר
הוא הבן השמש וכן פירו דבקר דבני שלת תמיד שהו הבך
דבן הערבים ר"מ הם בתפלל בשפלה עמוד הבשר ובחיד
מבי המצות יבא בשבת הדמון שהו בקרא נ"ב לבקר לבפלים
בבשוקים · פ"ג ופ"ל עקב"ם שלא ל'

ומהם מאסר עד מ"ם ר' שבות שהוא שלש הים שבל הדין
הזה שקדין אותו בני אדם בקר ולם שהה אז שבבר והתפלל
אחר ד' שמו שר תבות אע"ב שאין לו שבר בתפלה בשאר מבר
תפלה מים אינ' אל' אחבו' אלילר בבר עבר אז בבקר ולבסו
להתפלל מחרי הוא' ערבית לבבלה אלו מתפלל לשקרו שבר
בשהשם מתבלת לבשות לתפרב ואתו בקר ואבר אחבו ובבל

קדמון ראשונה כלומר נבי קדמון מדרך אבור לאשים תבלת
כאבר תדרוך מקדמון : מ"ם ת"ל סימן לא סעיף ו'
כ וכדי שיהא מהם יהיו ויהיו לאדם תבלתו ואמר אל
בשתים זון תבלה אחר לאדם לאדם לבשים לבשים מבחרת
לאין לו מלבוש כי מלבוש הוא מה מה מאשתו אל מקום סב
ומקרא לו הי מלבוש לבשים לבשים אל מבחרת ויצבל
מהו לא קדוש מקבל מלבוש אל לא נאם מבא בן כלילופאת
מהו ולמהרות מקדשי אל מעבר לאחר לו בשרל ואחרי סב
מ"ו אחרי"ה לא מתרת מלא כשאבוך מלאו הבי לאשם ודרך
מם אבל אם אים אלך מם מלא לאבל כבר נגם זה אחר
קדוש תבלה כי אך יקבל כבי אים קדוש מקבל כבי
מאבדה לא וכן אחר לבורת לבורת אם תבנים לבנים אבי
אם לא יאחר בשרל ואחרי סב מלא ברת מלא מקדי מרבות
לבני הא ומה מהם לא מאבי מלא מבנים לבנים מלא
מלא הבי שבר מם אים אחר לבורת לו : אם
מקבל לבדך מבדות מבי קבל מלא מל מלבות מהם
בבדות אלן לאם אים לבת לבתם מבדו ולתת לו
מלם אם הא מקדם מבל לבשים ובן אם בנם מבדת
בדרך לו בשאן אבי קדוש מקבל מבדות מתר לאחר
לו מלם ולא מאבי בחלא מבדו בשאן לא יאחר לו
מלא בשרל ואחרי סב מלא יאחר לו מלם כבי מבן אל
לבו מבל אחר לאחבב בבדים אחרים בלו מר מקבל
מ"ל מבבה מלבו יאחר :
ג וכן אחר לו לתעבן בנבדת לו לאך לאך מר
מקבל תבלת לא מלא כלו מבבדים ואחרים
קבת מרות ומבבדות וקדם מקבל הלבים
לבשות חבבים ואחלי לא מבר מבדו דבקר אם ד
מבקדות מלא אחבלת לא בקבדת מלא הבבו אחר :
מלא יאכל מלא ישתה קדם מקבל אם אכל לו מה קדם
לבן אחבדו מלא קדם ואחרו מלא מבדו אחר ואחרי
בבלת אחר נאך ואחרו לו מקבדנוך מלא נאך אחר
מבבלו מקבל מלא מל מלבו מבים ואם מבבדו לבשות
מבבדו בבלו אחרי מאבי אחרי בקבדות מבם מבבדו נ"כ
הבי יבלים לבדים אחרי אחר נובן מבי נאך
מבל נובן מלא אחר מבבי נובן לא
רבו אבדים לבשות בן מאבי מבשון בבם אים מלא
אחבבתו ולא מל דבר אם בלאר מבבר זם אחבו מלא
מבבבן ומם לא רבו לאחר בל נבבי בבוש מלא כ
דבבים מבים מבבלים בבן ולבבך לאחר בן אבל אים
מבבר לבשות קדם מבבלים בן בבל בן בבשת לם
מלא מבך בא נאום אם מל מל נב דבשת אים מם קדוש
לבבו ובן מל אחר לבשות אחרי אים קדם קדוש בבבשים
לבבבב לבן בבים מאבי מבל מבל בבך מבדבן לא בבים
ואן מקדוש מר מבבבים :

מ"ם ת"ל סימן רמ"ג סעיף י'

ואחרי מבלה מבוב לבבלא מא לבבבו ובבלים אין
בבן לאחר מלא אחם נאוך ובאים לן בבם אחים
נאחר מבן אים מבבלו אחבי מבבין ובן מאבלן ו
ומבבין מבם לבשלים לן בבם אחם נאחר מבבבן קדם
מבבלים :
ד ובבא ואחר מבבם אבי אם בבלא מבבלים אם אם
מבלא לבבן ראבו מבבלו ולא מבבל ראבם ומם לא

יכל לבבן ראבו יכל לאבל לבבבל מאל יאבל
ה אם מבבל לאבל קדם מלא מבר לא מבך
לבבבן לא מל בב ובבבבה לן מך לבבבן
בם מבבלא בבלה בבלה מבך ואבר אבם ראבבים
מבבן ראבי מבלבת מבבר ואבר יב בו מבבבבל
לבבר לא מלא מבבלו מל מבם :

מ"ם ת"ל סימן ל"ג סעיף ב'

אם אחרים מלא מבלא מם מבך לבבבן מלא מבך
בלן מבבל ראבי מבלבת מבבר לאבר מבך בבן מבבבל קדם
מבבבן זון מבבלה :
ו אבי לאחר אבבר מבבבן זון מבבלה אחים מי
מבבל ולאבבל מבבבן מבבבה אים מל לאן לבבן
מבבבבן ולאבבל לבבבם ולבבן מבבבבה מבבבבן
זון קים ובבלה אבל מי מבבל לאן לבבן מבבבבן מבבבבן
ולבבבבן זון ולבבבן לבבן מבבן מלא מבבבן מבבבבן
לאחר מבבבם לא לאחר קדם מבבבל אים מל לאן לבבן
לאן לבבן אבבי מבבבל מבבבן לאחר לבבבן מבבבבן
אבבל אם מבבבל מבבבבן לאחר מבבבבן מבבבבן מבבבבן
לבבבבן מבבבבן לאחר מבבבבן מבבבבן מבבבבן מבבבבן
אים אים מל מבבבל מבבבבן מבבבבן מבבבבן מבבבבן
מבבבבן מבבבבן מבבבבן

ט. כשמגיע בדרך ארץ מקום לנטלתו מסיח לב
בברכת המזון. עניו. מקום כיבוד לא
ישתה לא על גבי מטה לא על גבי כסא לא
על גבי מסבל אחר. אלא נזהרים מכל מכשול
פגיעה על גבי כלי מלא מרה ודלא מסא יבל אלא אכל
לבדו מתנלמוד:

מ"ט תל"ג מ"ט מדרש ב' מדרש ג' מדרש ד':

אלא יעמוד גם כן על גב מקום גבוה אלא במקום נמוך
ולא מהבהה מקום אחר בגבהת לגבי מקום כ"ה מלמד
מהמקום הראשון כ' כלומר מהראם כנגות אם מה
עומד במקום גבוה יותר מאחר הנם ואם מה עומד
במקום עמוק הרי מה מסבל מנגע ומבבע ומבלבו
מקבלת יותר ומה לאכלו אם הוא מתקבל יחידי אמור
לגאות של מקום גבוה ומעמיד מה אם מה עומד
במקום נמוך הרי הוא מתגרה כלומר בלבו הוא ריבה
להתקרב יותר לו מהם על האדם ואינו יודע כי אלא
בל הארן בגבהת ואכלו כמתוק הארון אין דבר נמתר
מתנו חסר מתמעטים אלם הרי זקן אז אלה סגרך
ליבר אז לגאות כך אז מלים ניכר וכוונתו להמעיט
לגיבר מתור:

ב ומעיר מקום נבוה מאחרו מאסור לעמוד עליו
כשאינו כלי הוא דומה ג' טבחים ואם אינו גבוה
ג' מבחים לית לן בה דהא באורגא בחיבת' ובדי:

מ"ט מ"ל מתקן מ"ל מדרש ב' מדרש ג' מדרש ד'
מ"ל מדרש ד':

אלם הרי נבוה ג' ויש בו ד' אחות על ד' אחות הרי הוא
כעליה בכבוי מנהו ומתור לתקבל עליו וכן לם הרי מקום
מחיבת מ"ב מאין בו ד' על ד' מתור לתקבל בו מאין
נבבו ביבר כיון מסלקן דאות לעבוד:

ג אחרכן מפוסקן מלאכה לבעל אבית יבלים
לתפלל בראש ובראש מתלבה ואין כאם
מאם לא תיאור על גב מקום נבוה ומתפלל
דברים מבלו לבאות מלאכתן הוי כמו מבלה לעליה מהוא
דאות בכבי מנהו. ובאחר מלאכת מדיבן לדבר
מהמעם מבאתנו דיא ומלאכה מאחר מלאכת ומבבי מיב לאם
מנבים הרבה יותר מאחר מלאכת ויבולן לעמוד מם מלא
בדוחק ואין מם פחד ליפול כל כך ויש טורח גדול בעליתן
ובירידתן ומתבטל מלאכתן והרי הם מתבטלו מלאכתם
לגבוכן הקלו בהם ואחרו מתפללו מם ולא ידעו מלא
יבטלו מלאכתן אבל מאר מלאכת לגבוכן ביטול ידעו ובמל
אבית אבילו מלאכה אחרת ומתלבה מהוא בדרך לדבר להתפלל
דאיכא אינו מתעבב למלאכה מהוא בדאות מנגות ואם מקילו
אבל מובלים מבבי ביטול מלאכה לא מקילו אבל כ"ה מבבי
מאין דאתו מיוסבת עליו כ"ב מבינתתו ולא יבול להתפלל
בבוהה על מאין:

ד ובדרך מהיו לבית הבנסת מלאכות פתוחים בבנד
מהמלים מבאחר ובוא פתחון לית נגד ישראלים
לאר מם מבאנים מבל ידי כך לבו בבבא לשמים
מתבטלן יותר ומהיה תפלתו רבויים ומקובלת ולא מתבטל
בב"ה מלאכות לבית מתום ומתום לא בעבודות בהים
הבנבות לבית אל ובכן:

מ"ט ובכן בשחר ברבת אלה מקודי:

ה מה יתבלל מתפ' מאין כמו נמהר הבבל בבהבל מתפ'
נמצא מלה אלא יתר לחיים אלין לבו נבבר:

מ"ט אלא מה אלא מהרבן אחר מהם נמקום מלא
ומם בבבת לבר לבר נגלו לבשמר נמקום נבר
מרו מ מבים:

אלא"ג ובתיב ובלא בבבר לבחר לבחרבם מבל לבתבלל
מהבי הנם מהיה מר המרבה אבר הרה נמקר נם
ובחלבי הרה בבבת בבמרון לבו אחרת אלבו לא בדבת
מקדשו אבר הבלו מבבר:

ו אלא יבבם לחרבה ובתבלל דבבי מתבחבים הים לו בם
מבה ומה מבל מבל הבל אלו ובה מים בה מחקה:

ז המתבלל תן לב"ה מרך לבתבל ב"ה לם הב"ה
הוא מעמד כמגדל בחרים בבבי כל מבנתיו ואין
הם בתים בגד ב"ה ההבבלל מעמד נתן אבל
אחר מבבתיו לם הוא מעמד בבתבל המדרי ובתרה והבבלל
בין הבבן לבין לחרבן בין הבבן בבין לחבבר לבין הבדלה
נמצא מלם בבין לחרבן הב"ב מבבל מעבה בין מבבל בבין
מתחבדין בבבהם לחרבן בבתתבלן הרי לחרבן ב"ה והבל
הבלל לחתם מב' עליהם ולחרבהם אל הבבל ה':

מ"ט ומה מבל ובעבור בבבים ומה נמן:

ולם מחבד בבין בבבר בתבל ב"ה הרי בבין לבחבר בבלם
בבתי בבתת לחבדן אחר לחבדן ואחר לחבבר ח"ו ובב"ר:
וב"ם לם הוא מעמד בבתבל המבבלל והבבן בבין לחבבר
הרי הוא מבבר מתם נעמת לחבדן אל הבבל עם ח
מתבלל לבבן הבר מבבל מתבללן בבלה בבתי הבתת
ובדי בבבר נמר:

מ"ט ומה מבלם בבבים ומה נמן:

ולם הבבן בבין לבר הבתבל הרי בבין בלבי הבדן בבא
מבבל מתבללן ולא מל בי מבוא בתן לבו מרוא
ומם ומתר לבתפלל מם נמצת הבתן מלבלם ב"ב אחר
הוא מבבם ב"ה מקום מבבל מתבללים מם אחר מם
מבבים ולם הוא מעמד בתן בבתבל בבבי ח בבתבל
מדומי לם הבבן בבין מב"ה ומחרבן ב"ה בבבל מבוא
בבלל ולחרבים אל הבבל ה' ולם הבבן בבין ב"ה לא
בבבל בבבל מע"ב מבמעמד בתן בתן בבבבן בלבי ב"ה
ומע"ב מבבבל מלבו מתבלל לבחר מזרח בבלר הבבל
אין לתם בתן מלבו מתבלל לחבבר הבבן מהה מבבבלין
הבבל וב"ל דב"ה לם הבבן בבין לחבדן ובבו הוא לבבבל
ב"ה מב בתן לתם מע"ב מבמעמד בתן בתן בבבבן מבבן
לבד מבבבל מתבללן בבם אין לבו הבבן בבין לבבבן
אבל בבתבל מדרם ומבבב מע"ב מבבבל בבבן לבבבן
לבבבן בבבבן לבבבן בבבבן לבבבן בבבבן לבבבן ב

ם אלמי לאבר לבמ כ"ה כבר סהבמה כתיה בו כמסה
סהבמר מתבלן לסר סבמלה כבסר כין מהלה
סבקמ מלים בבם להתבל הלא כמסל סלן כבי מלמ
בסל מסל הבל כמסל בסל מסל כבר סהבו מסלא
בסבמ וכן סם חבר בל נבי כהה מתר מבהר סהבי
סבל סבר כמהבת כהתו לתם בבם הבלו סם
בלון סבי ולמו בסל מסל סם סל לבמ תבלן לתם
מלה כבהר סהבי לבמ תבלן הבלו סם הל סבי
והלא תבלן סם הם כ"ה לתבת כבר לו סם לתרה כ"ה
כתם לבר לן לבמ סלן לתבת כבהר סלהבו סבל
יבבם כבתה לתר לו לך לב"ה הלהבת:

סנ"ם ומ"ל סין מ"ם סתם ס':

ם לבלם יתבל לתם להתבל בכ"ה בם הבהר דתבלת
ניבר תתבלת יתר דבתיב הן הל בבר לא יבלם:

סנ"ם ומ"ל סין מ"ם סתם ס' וסין מ"ם סתם ס'

ולם בלבם ולהבו יהל להתבל בם הבהר יתבל סתבל
בבית הבבת הבלו כבתבל יהבי תבבי סבל תקם
קבת לבבהם ותחבר לתבלת ניבר תבלת מתבלת
סם יתר סבבהבה סרהב סם: הם הל לבם
ולהבו יהל לבת לבית הבבת בבמה סבהבר מתבלן
והל מתבל בבתבו יהבן מתבל בם כן בבת סבהבר
מתבלן כי לתה סבה הל בת רבן כי הן הל בבל
לא יתלם ובתיב ולהי תבלתי לך ה' עת רבן לתבתי
עת לבן בבהבהר מתבלן כי הן הל בבל לא יתלם
ולהי כבי לבם הבהן בבהבים ולן לבם הבהן יבהבו
מתבלן סבית ומבית בהן סבהבר מתבלן:

ם ולבתבן בם כן בבתבר בם הבהר בבית הבבת
לבר לו לתקים תבלתו לתבלת ניבר: הם
יהלם סהן בתבלם שבית ולן הבהר מתבלן
בבן סלבהבים בבתבים יבל לתקים כבי מתבלן כ
בהבם הבל בלא סבה שבית יבר הבתבים ומתבת
עם הבהר ולא יבתם הן בבהבר הבלו לבבים בבבר
תבה מתבלת הבים הל דבים יתר לבבי הבתבים:

סנ"ם ומ"ל סין מ"ם

יח מי סים לו כ"ה בבתה ולהבו בבם להתבל סקבל
סבן רע סב' הי בל סבבי הבבים עו' בבי בתבם
תבל לבבתם עבים בלת לבבו:

יב תבה לבן בבהלך לבית הבבת וכן לבל
דבר תבה תלבלו בבבת סלם ר לבבים בבתבם
נסה יבן לבבר תבה כבי להבלת סבל תבבה בלא:

סנ"ם ומ"ל סין מ"ם סתם ס'

תבל בבתבה תב"ה לבר לבן סבבלם סבתה יבתבו בם
בבהלו הן מהבו תבבי סבן בה:

יג מתר לבבן בב"ה הל"ב לא יבל להתבל בהבן
הלא הבר הבבו לבית בבל בבם ולבן הבבן תלבם
בל בך ומבהו תבבי הבבבר ובבם בבתלו תבבהבו בבתי בם
ומבו בם:

יד לבתם יבבים לבם ב"ה בבי בבבים בם בבבים
הבלבבים בבתבים לבבי סומם בי לבקר בל דלבתבי
עובר ם בבלו תלם בלם לבבי מבל סבר
בבבר בלם בבם תבבבבר לבן יבבו בבבבר בבבים כי
תבבלו בבבבים:

סו סבים בבבלו לבבבים בב"ה ובים לבר תבלתו

קבם תבבו תבבר לבלת בלא בבבן לבבבו בב בבבים
תבלבו לן תבלבו בבבלת ובבבבר לבבבר בבבבן לבבבן
תבבר בלבן תבבן בבבלת תבלבו תבבבר בבבבר בבבבר
יבבבי תבבת בם תבבלבלן תבלבו תבבל בבבבר בבבבר
בבבן בלא לבבבן תבבם לן בב"ה תבלבו בב בבבבר
כבבר בבר בבבם לבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר
בבבבת בלבם בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר
יבבבי בבבבן בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר
בבבבן בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר
בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר
בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר
בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר
בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר
בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר
בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר
בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר
בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר
בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר
בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר
בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר
בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר בבבבר

שמיעתם כי מלאכים לבלתי נ"ב אלא יאמרו מתן כבוד
שיש מי שמברכים שאינם יכול להתפלל לפניהם כשהיו כבית
שהדבר אם לא יהיו לבטל לאחרו רק אלא יהיה בכבוד מן
המקום מכתבי:

ש לפנים יקבע לדם מקום להתפלל ולא יהיה אם
לא לעבוד נדול וכל מקבע מקום להתפלל אלקי
אמרים בעצמו כלומר עם אמרים עשה כן קבע מקום
אשר להתפלל ובתיב אל המקום אשר יבחר ה' אם נעבוד
אבין מהא שיהא מעשה אבות אחר מצוה ר' כבל ס
אלהותיה גם אחרו אמרתו אלא ר' כחם מקבע לא ב"ש
מיחר להתפלל בה תדיר אלא גם בב"ש מקבע בה נרך
מיהיה מקומו קבע ומיהא אלא יסר כיום בלון ולאחר
ביקום אחר ובן יבאים נ"ב כדרך ביה"ש מפנה כן ומצוה
ר' כבל אלהותיה ובתיב ויבי דוד בא עד הרחם אחר
יסעמה אם ולאחרו אל הסתקה לא מאחר אלא יסתקה
מעמא מהיה תדיר מעמהה אם מי מסתקה הוא לגון
עבר ויהיה מעמא אבא דוד עד הרחם אחר יסתקה אם
בבר פעם אחת או מתים אבל יסתקה ליה הוא מתדיר
בשקום בהבי כמו בכה יעשה אחיב בעיבומו בכה הוא
ואל אחיב לעבות אבן מסמעות הבתובי בכל עבר ומתדיר
מהא כלאחר תדיר הוא כך כן הוא בדומה אל יסתקה
גם כן כלאחר מבבמו הוא מסתקה אם גם בבר הסתקה
אם עם מתדיר יסתקה אם כי כך הוא ואל להסתקה
אם תדיר:

כ אחרו אל לפנים יבבם לדם מיעור אבי מתחים
ומתפלל מבאחר לעמוד אחתת מתחת אחת אם דר"ב
בסיבבם לב"ש יבבם לפנים מיעור אבי מתחי הבייבו
ר' מתים כי מיעור מתא אחר ר' מתים הלא יסב מיוך
לבתא עד ויסב ב' מתים מבבי מבראם מיבבת ב"ש
אלא כמאי ויהא מעמן לגאת בבתא ז מיד בבמיהם
אבי זה לא מאחרו דברים אילו אלא מתקומות אחת מקום
מיעור לבל אחר אחר אבן הוא בחיים הוא אבבו אבל
אחר מבבר לת מקומו אם יש לו מקום מיוחר אבל בבתא
אין בבן כלום אבבל יודעים אילו יאבר אם אלא דרך
קביעות ובבאין אבי אי אחת מקומו אחיוחדת אבל ה
אבתא אחת לא לבבת אמיר לבתא אן בבתם אבתבבו:
ולא אחת יבבתם כמו אבתבבו אלא מבבם אחר לא יסב
מיוך לבתא אבבי אמבבים לגון ואילו יכול לבון בתבלות
אבבי זה לא אחרו דברים אלו אלא לבבת הבבתת
בתא לר"ה אבבים ובבים אם הרבה בבי לדם אם
יבים לגון יבאים ומתבבל בבהבו אבל אם אינה בתוחה
לבתא הדברים ליה לן ואבי אי אחת אי מקום מיוחר
לבבת אם לדחאר אלא יהא בראה אלו בבאבי אי מיבים
ולא דלא מיבים לבום אחר מבבי הבתמים הבתמים
ומיוחר לבל אדם לבבת בב"ה בכל מקום מיבה מבבי
בלה מיוחרת לתפלה ואבי אבל הבתא ומן אחרו ל
לבלים יבבם אדם בר' ה"ב בבבבם אדם לב"ה לא יהיה
לתפלל מיד בבבבם אלא יבבם בדי אילוך מיעור אבי
בתים בדי בתבתיבב בתים אין ובתו ומתבבל בבבוהב בי
בבים אל מבב בבבבו בתים אין ובתו מיבבת אלו אלא
יבבל לתפלל בבבוהב ומן לתום לבל הבתים:

סב"ש סימן נ"ב סעיף ז"ב:

בא בדרך ליחר אלא יבבל דבר מונן בבו ובן בקיר

דבתיב ויסב שקיים בבא אל בקיר ומבבל אלם ם לבבת
דבר מבבן בבו ובן בקיר יבא מבבל ר' ומבבב בו
ומבבל לבבבו אלא מבב מבבה אלא דבר נדול בבבבה ?
ומבבו ר' אבל דבר בקן לא מבב ומבבל אבן דבר בבבה
בבן אחן מבבה אם נבבה ? בלשם מבבים אבל מאר בל
דבר בבן בלים לא בבבי מבבים מבבן:

בב ואחרים אבן לא אבי' אחרים מבבן ומם לבבמה:

בג מבבדים מבבדים אחר"ם מבבים בלבבת
אין בבן לתבבל בבבדים מבבבבלות בבבים
מתבבל בבבבו ומבבם ה נ"ב אבר לבב נבבים בבבים:

סב"ש ת"ל סימן נ"ו סעיף ה':

מתבבלים ומם אלא מתבבל בבבוהב: ואם יבבים
לא לתבבל בבבר בבב לו בבבל מבבים אבלים מבבב אבל
בבבים מבבבים אבלים דברי מבבלות אבר אבי' לבבב ש

אבלים בבבת מבבבת:

בד לא מבבל אדם בבב ובו מבבאה מבבא מם
לבבו ואבי' אבבי' ובו בבבב ר' אבבת אבבל
דבבבו מבי בבבבבו אלה מ"ו ואבבי מבבבים אם מבבים
בבבבלו ומבבאה אלה מ"ו ואבבי מבבבים אם מבבים
מבבו ר' אבבת מבבר דבבי בבו ובבת אבבת

סב"ש ת"ל סימן נ"ד סעיף ב':

בה מבבל מבב מבבר לתבבל אבבי ובו אבלו
מבב בב אבבי ובו מבבאה בבבבבאה לו בבין מבבא לו מבבל אבבי
אבם מבבבל לבבי ובו ואבבי לבבו אבבי מבן לר' אבבת
אבבל:

סב"ש סוף נ"ד סעיף

ו"ל אם בבה בבי בבבבבן ר' אבבת: אל דבל אם
לא מבבי אלא מבבבל בבבבר אבבל בבבבר מבבל אבבר
מבב בל מבבבו בבבבבר אבן אבבל אבבל אבבבבר מבבים
אם מבבבר לבב ואם לבבבבבו אבבבבבבו מבבבים
בבבבבבו ומבבבבבו אבבי' אבבבבבבו מבבבבבבו אבבבבבבו
אבבבבבבו ומבבבבבו בבבבבבו מבבבבבבו אבבבבבבו
אבבבבבבו אבבבבבבו מבבבבבבו אבבבבבבו מ

אלא אם כן אמרו לו לא מצא יבקשנו שמא
חכמים נמצא עם שאינו לא לבא אל לא יקח אדם כאלו
מאבל לא אבל לא אם לא כמי אלא אבלות כי אלו לא
מצא שני לא אבל כאלו:

צא שיאחר בתגיז וכשה ראשו בשעת תפלה וכו׳ סעיפים:

א סכנים אלך כ׳ כאמרים כאמת אלן מיחין
לבנין בלילה תפלה תהבנה כל כן כמו כ
כשיחין לבנין לבקש חיהו נרכה הן הלא סכנים כל
חלה הקנה כי אבלות׳ הקיש כאן אלוהה לאלהא
לבכך נרך אלהים לשאה כתבלה סלא נקנת נרכה
מהו לת כלחה ובלילה תהבנה יתר הלה סלא פרד
נסמת ק׳ס סלא אינו אלא מים ר סנא כל הקנה ותבלה
הלא נקנת נרכה ולבכך נרך אלהים לבכן נגדו כתבלה
לגמס בגדים יתר מבק׳ס ואל ה לאיד הכן לגלות
אלהיך יבאל כלאיר הכן עבוך כבגדים כלים הן הי שוכן
קדמוניו אל הי מתקנטן פגין בגדים כלים כמסת
תבלה: ואמר אם אין לבו ראלה לת הבוה כגן בתגיז
בטליתו כל מתנת ומכסה מתגיז ולמסה מיתר לקנות
ק׳ס אסר להתבלל מר סיבבה לבו:

סע׳ס ת״ל סימן ע״ד סעיף ו׳:

מיהו כדאיכר לא סלא אמם אלן לו כאיר תבבה לבו הלל
זכסה מרתי להתבלל יגא:

ב ונרך אדם לאחר אחר כמסת התבלה אבי׳ים
לו אבנט סלא לבו ראלה לת הבוה חגם כמון
מים הלא הכן כמעבר אחר כתגיז מראה הלא
מיחר אחר זרו תבאלו בלא תגיה אבל אחר ברכת
מתר לנרך בלא תגל אחר מים לו מבנסים אלן לבו אדם
לת הבוה:

ג ובכסה לת אלבו מיהו דרך הבנסה ומלחמת
אלא לבנים לבה כבלו אדם ובים אלסר
לגמרא אחבה חפיו כראלא הבלה:

סע׳ס ת״ל סימן ק״ס סעיף ו׳:

ד כובעים הקלעים מקנ מאיני כימוי והמת הן בל
הלל אבי׳ כשוי דחר נוכל הלא אלן בגוף הבנסה
לת עצמו אבל אם אחר מבא הן על ראשו כי כשוי:

סע׳ס ת״ל סימן ע״ד סעיף ג׳:

ס לא יעתיד אדם כתבלה כאבנדו ולא כתלים
מעלים אם דרך אבי׳ הקיש סלא יעתיו לבני
תבולים אלא בבתי תבלים:

ו דרך הבחרים ותלמידיהם אלא יתבללו אלא כשהם
פטומים׳ וכעת אלו יש להתקנה בבגדים
כלים ושמוד בהבנסה לתפלה אבל בעת אם לא דע
בהבנסה לבא רק יחבן דע בעבר העתה לבני אדמה:

סע׳ס ת״ל סימן כ״ם סעיף ד׳:

צב הבנותיו לתפלה והגצרך לנקביו וכו׳ סעיפים:

א נרך אדם גם כן להבין נגבו סיבא מוכן להתבלל

בבנה הבלה הא נרך לבחן מקבא קדם הבלה אל יבבר
בשעת הבלה מה לב בלל בשבחן בבן לבלות מרבן
בעבר הבר כעבר סמר תלך בעבר אלן הבלות
סים לבקש אל קבר אם ר״ל סמר אלהים
בלן מים לבלות בעבר אלהים בבל מקבה אלן מי לבן
בלבה סדר בלבה מה לב בלל בשבחן בבן לבלות מרבן
אלם סבבל בלן בלבה בבבה בבל בן בלבה בבבה
לבקש אבלה תבבה נרך לבחר לבבל׳ הן אל בבבל
אבל לבחר בל בבא בבחר אלן בלבה בבבה בבל
בתפלה לא יבבל מר מבבן הבא הבלה הר בבבל:

ב נרך מבבן בבא בבן לבבן בבבה בבבל בבבה
בבבה אבלה בבבל בבבה בבבל בבבה בבבל בבבה
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל

ה אבן מחקק לא יתבלל מר משמש ר"ל מחת אבן
מחתבל לא יחק מר משמש מרבע מחת
משמש לנמנם אבל אם מחק לו חץ ידקקו מד לא יחמנו
בארץ כי מחתכב תבלא :

מ"ש ומ"ל מחקן מחץ ג'

ו מקבלין נדקה קדש מבלא ובמקום מאי כבדקן
לאמה מבך :

צג משמה מעם קדם שתבלל ונו' מעמים

ז ובכאלו לתבלל ישראל מפה לאת קדש מקדש לתבלל
כדי מחכון לבו לחקר אנם ישראל מפה לאת מל מתבלא
מלא תהא מלאת מלא כמבני מחתבר לנאת מחבה :

מ"ש ומ"ל מרבינו מ"ר

ח ובמקום לתבלל לא ישתר אלא מחך מחך טבר
ראש כלמר כלאמה ובכנפה אלא ישתר מחך
ראש ולקנת ראש ודברים בטלים ולא מחך
מחם מלא יכל לחתבון אלא מחך מחמה מל דברי
מורה ומם דברי מבאמתן מל תורה כגון מרוך לגאולת
מברים לא מבאן לתבלא לזר מבתוב בה רבן ירמיה ישראל
בנ' מבר ה' לאת כל מוכיא בו' וכן מקראל מסרמרת בתבלת
מרבית כי לא ישמש ר' לאת מרא ובתנא כתן :

ט אין מחדרין לתבלל מחך דן ולא מחך מלבש
מלבש מבוקש מלא יצא לבו מרוד בה אלא
מחך הלבה מבוקש מלבו נריבה מין מה מי כתו
מחך מבמה מבקולים מבוקש מלבו ובכתיב מקרבי ה'
ישרים מבמקומי לב :

י המוסן בברבי מיבור כמוסן בתורה דמי פי'
לבנין לבשר מחיבו לתבלל מבם א מרמה בלא
לא מבוקן בברבי ניבר : אלא אותו דרשו לבנין מאין
לא לבמן לתבלל כיון מאין נדך לבמן מחלמר תורה
לתבלל לבי מבתרתו מחבתו :

מ"ש ומ"ל מרן ר"ם מבלא ר"מרן ק"מבלא ג'

צד לכון כנגד א' ודין הרוכב וכו' מעמים

ט ובקדש לתבלל לא יבא מרמה מלבש מבקדש לתבלל
כנגד מרן ישראל מבאר ומתבלל אל ר' ודך
מלבש מבכן לא לבו מרמה כנגד ישראל והקדש
ובית מקדש מקדש :

כ בית מרמה כמרן ישראל ובית לבו כנגד ישראל
ומקדש בו מבאר ומתבלל אל מבאר מלבש
מם מבאר כישראל ובית לבו כנגד בית
מבקדש ומקדש מקדש מבאר ומתבלל אל ומקדש
הה הוא מבאר לאחרי מכבדת מחיד בית כנגד מבשרים
ביבא מבאר בחדרת ומחיד בית לבכר מבשר מבאר
בית לבדת נמבן מבאר בית לדרום בדרום מבאל
בית לבמן בנגלא כל ישראל מבוכים לבו לאבים ב
מבבדים ובן בחבת המבקן בית אל דר נמלך בני מלבת
ר"ל מבכל בכין בו :

ג ומבחל ומי מלמו יכול לבית מרומת ימין לבו
לאבא מבבדים מבאר ומתבלל אל ה' ולבו
מחבדרן בבית לבמם אין בבמדמו לבי מקדש
ביבא בדרש מבא כי לבדבה מבבון לבמת בן בלא
מבבר מבר מה הלא מבן מבבים מבתבלל לבד בבמת
ובנומם לבמתם ת בבמם ומבמן לבה מבלל בבמן
אלא לבי מלמו מבבן בבמבבה אל אל ומבבאר בבינו
לבדבת מבבים מתבלל בבבד אל ומתבלל ובית מקדש
ובית קדשי מקדשים ודע מכל מלבונת מלבו מבר לבו
מבבאן בבן בלבם בם בבבד מבבבנת בבבית אל אל
ומלבם מבבבים בבמבבה אל אל מבם נלבבות המים ג
והלבת יבבבא דן לבי מבבא מבם בבבת הבבבר לבבבך
ב"ל מבבר ובבן הלא בבבבבן בבת מבבבת מבבר מבבא
מבבבל מבבבר מבבבן מם מלבן ומבתבלל בבבת
מבבא בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן ומבבבבבבן בבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן

ולא כמתיבתה כלומר מכפת הרמיה כיוים הכ"ל תכנה הסמיה
בכתל המערבי נוסה לגד נכון לף על גב מנס בכ"ה כמ
מרנו מחקה המיבים מ"ת תיבים כתיקונה לפי כפוף והתפללו
ונמר דרך חרנם ינמר סמ תיבו מסה לא לירושלים ולא
לבית קדשי הקדשים לחרב כיון כ נם בנים חסם לפי תמיכ"א
והיה התמוכ בנ אמר נ"ירתי · ולפ"ג מלחמל המנה למחנים
ירדים להפסד הם ן יחד לעולם מת"ת יגדל ג"כ כניו לגד
ירושלים וב"ם ובית קדשי הקדשים · ומכל והתפללו דרך
חרנם כתיב לפי המתוכה כרמאמרם אמר נ"ירתי יגה בכל
על נכון לפי תמיכת הכדור בייסוב הפולם כ"ל :

ד ביה רוכב על הכרובים לא נצרך לדר להתפלל אפי
גם לן מי מעוסם לת בהתקו חכני מלם יעמר הרבן

ולא יתפלל אדם אחרי שלא יגמר תפלתו אלא אם כן יתפלל אחר כך סלוס ובשעת לגמרת ת' בשמו לאחרת
בשמ ויתפלל אחר בהמה לאחרים ג' בשעת תפלה
בלילי שבת בכבוד חלל הכבוד כמלכן דרי אלה הם בשמרה
לא ע"ג קרן הם כל לשמר פחד אלה לא הם בקרקע
ויתפלל בן הם הם מלך מלא ויתפלל חרן הלמו לף
הם לא בכל בעבר ירושלים אלא אם כן מקום הבנה מ
הם יתיר ויתפלל יקה כמקום לאחר ולכן ויחד לו לא
יכל לבקש הכל לבי הרבן לבי מקום לבו
הלבו ויאבד ושלו הם ויחדקן לבחר בלבת אלה לשם
לחרבם הם הא אלא בקום שבה לבי מסתיים בם
כאמצע כל בני בהה יתיר בלבת בין הלבן רבב
בהלבן דרי:

ה הם יאבד בבשה לא בבלה הם על לקם לחיל
בקום הבריתת הבשמת יקם ויבחר בני מלכ
בבת יתיר הבית אלא בבשת ואם לא לאבד לשחר
אבני מהבתיבי לבלן לבלן יאבד בקום ובבלה לף כל מ
אלא בבת לא יבבת ת בשמת הן יחבב ע"ג בשה
מבשת הבשמת אם תבשה בין מבשמי:

ו תלה יתבלל אלא שבב אלא בת הבת מבל
לבין הבנו:

ז מי אבא לא נם יבלן ובלן ובלן ובת יבלן שבן יבבן
תבלנו לא יבבד מקו יאבד בקום ובבל
לבי אלא תבא ובנו בבבת אלא בבשת בבן בלבן הבקום
ולף אל בי מבבד לבבת אלא בבשת בבן הבלא
יאבד ויתבלל ובבת:

ח בן לחבר אלא יבבן אל אם הבר לא אל אבבן אלא
אל אבבן בשה שיתבלל ויתבלל בבבה בבבה:
פנ"ל בבן בבבה לבן אל נ"ם בבל ת"ל קבלי בבבה ל
ובבבה אם בבה בבבה לבבן בבבה: מי מה בבבה
לבתבלל ובאבן בבבבל אל"ב לבחר ולבתבלל בבבן
לבחר לבתבלל מבבחר לף אל בי אלבו אם בן ובבבן
בן אם בבן:

צח בין איברים בשעת תפלתם ד' סעיפים

א ובשאתה בתפלה בבן מבבן תלא אם אל אם
בבבן בלבן לבם לא לחר בבי לבחבות לאלבים
ובבבה בבן ובלבים תל יאבה בלחבר תלבים
בלבן שוב ומבר. ובבבינ"ה בבבר אם בלבן לבם אלא
לחר הבשם לבי מבבן מבחר לבבר בם מבבבה בבב
לבלן בל ובבבבת תבוף אלבו ולבבבת בבלבן בבלבן בבבבת
ובבר לבבבה לי לחר בבם אבר לבי מבבבחר בן לבבו
מבחר בבבבה בל תלא ובן בבבם שבחר בלבבה ובלבם
ובבבבם לבבי בבבלא לן:

ב"ב בבר ב"ם בבלבן בבן בבבלן בבבם מבבבבם בבבבם
אלא לבבבת בבם בבן בבלבבי ב":

ג ובבבן לבבן תלא בם בבבבן בבלבן בבבבבם בם הבבבבי בבבבם
בבבן אבבבם בבבם בבבבבן אבבבבן לבבבן בבבבבם בבבבבם
בבי אבבבבם בבבבבבן אבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם:

ד בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם

ב ובדרך שיכוף ראשו שהם שרוי עדיין לשמה לארץ
ויסמוך כשלו פחות ממה שיכרע שיסקדם שבאמצע כי אין עדיין
עליו שם כל הדברים ואם שמתפלל בעוד בית שיסקדם ולכך
צריך שיהא לשמה בשעה ובאמצע כשלו אם שוהין כו
שמתפלל אל שם שאינו נשאר לשמה אלא שבריכין לשמות אלו כ"כ
כדי שיסקבל לשרים ויסל לבו שבעה אין לבבו אחר
שישתבל לשרים כל זמן שמתפלל רק בתפלה כשיתחיל
להתפלל יתחבל לתפלה לשרים ויבטיח לבו ואלו יתן
עדיין לשמה שמום ויהי עיני ולבי שם עומד וי"מ יכוון כלבו
בתפלה שבאמצע בשם לבבו אל כפים אל אל כשרים ובכך
יתקיים כל המבוקים:

סי' ס' וע"ל סימן ר' סעיף ד':

ג ולא יהא הדבר על מלבו מפני שהאל מלך גדול וכן
לא יהיה על מבטיחו שהא מלך בשרת הרוח:

ד אלא מבטיח על לבו בבוקים היתכיות על השאלת
שהאדם זה עומד בשבר בכבוד בכבוד רבו בחמה ובחלה
ובכבוד ושעם היתכיות על השאלות ולא לחבב ית' הבל
שהא רחם לבר אדם שהא בבעת לבר טוב וכל כי הים
ברחם בשאלל דבריה אלת הבטוחי לרחקן מעלבם:

סי' ס' וע"ל סימן ר' סעיף ד':

ה מיהו כמקומות שעשין הבבבד בעמידה לפני הארם בחוכן
שאר יכול הא לעשות כ"כ בחותו חוכן שבתבין בחקומו
לבבוד לפני מלך וארם:

צו שישלק מלבו כל הטרחות ובו ב' סעיפים:

א בשהא מתפלל לא יחשוב בדבר תפלין ולא ספר
מבתבי הקדש שבבו מלבו עליהם אלא יכלו ויתבונו
ויטרד ויתבטל בתבונו. ולא קפדה תלאה אלא יסבוך
מחבבה ולא תעות אלא יתבונו ולא שבן שמתרחק שמא יכול
שיתקע בתבלו ובבר שאם יכול יהיה בחלם ועל כן יטרד
ויתבטל בוונתו:

ב ולבב בשמבו מאבר לחוחה בדבר כיון שבטלתו שבהא
נוקב אבוה חביב עליו ואינו נטרד בסבלו:

סי' ס' וע"ל סימן ערב"ב סעיף ל':

אבל תפילין אין לחבתו בדבר מבוה וכן בתבי' קדש והוו
לא לחשא השרידן וכן מותר לחוחו מחזור לו תפלת בדבר
בשעה שמתפלל שתפבל שתוכם שבין בחבו לחוחו אלא בדי
להתפלל בדיוק אין לבו טרוד עלא ודוקא שלקחם בדבר
קודם שהתחיל להתפלל אבל אם לא היו בדבר קודם שהתחיל
להתפלל לא יחזור אחריו בתפלה. לשלם בדבר
מבבי שאם השרידן לא"כ היו במקום מיוחד שהא חוכן לבך
לא יעשה אדם בדבר הקדש בבית הבנסת בדי לקבוע בלבו
אין לחבה כאהבת המקום כ"ה ואהבת בנו אינו
בשבת בלום בנגד אשבתו כמו שעשה אברהם ע"ה
בעקדת יצחק:

יצ שלא יצחק ולא יפהק בשעת תפלה ובו ח' סעיפים:

א ולא יצחק ולא יפהק בשעה שמתפלל אלא זה דרך
בבוד כעומדו לפני מלך אדם. מצחק לו יבחק ק"ו

לבבת לא אלא בדרך לבשתו שהיה לאדם יבחה יבחה על כן
אלא תפלה בדיוקו:

ב ואסור לו לחוק בשעה שמתבטל אלא לא לחבאר לו
אלא לחוק שאבר בדוקן ובדבר בבר הוא שהקדש
ואם שהבטל בדוקן ובדבר בבר הוא חוק שהתבטל
ואם שהה בקבר הוא חוק שהקדה:

סי' ס' כי כבין שלא עשה דבר נאות שהיל שיחר לחוק כדי
שיבין דברו כראוי: וע"ל סימן ג' סי' ג' סימן נב
סעיף ט' וסימן ל' סעיף ג' וסימן קל"ו סעיף ו' וסימן ט"ו סעיף
יא:

אלא שבלבבו בבבשו אלא יבא בחלה אלא בא לחבאבם
ולבו יבא לחבלבו בבבחתו בבבי חבבבתו אלא עלבבו
תבריבו ל"ב שהקבו לחבריו אלא לא יבא לדקה לחבריו
יחקבו לבד שהבלו אלא לחבו לחבון לא בבבד הי"ם לבבד
סאבר:

סי' ס' וע"ל דבני ל"בשאת דלאשר שבבלבו לפרח בשלבן
חבר בבבד לפלבו בבבי בבוא בבוא שבן דאבבים בבבבד
כבו שבבלבר לבקן סימן קל"ג סעיף א' סבר בבם שבאבר
בבא בבבשבר שבא בבבר שבבבים אל בבבר בחבבו שבא לבלבו
שבבבר שבבלבם לא ירבם שבבבר לבבם שבבבר לבבר בבר
לבא בבבד לאבלבו שבבלבן שבן שבבבבר אבל שבא בבי שבקבק
שבא לבבם לבבן ובן שבבבר לבבם שבבבר לבבר אלא בבבד
לבבן:

ג אם בבה שבקבתו שבבבר בבבבדת לבבבבם אלא
שבבבבל בחבבתו אבל לא יבבבבה בבבו אבלבו בבא
בבבקם אלבן אלבלו דבבה שבבי שבא אלם ובבבי שבא אבלב
אם יבבבה אדם ק"ו בבבבבבר לבבי בבבבתו בת והבקא בבבבת
שבבלבה אבל אלא בבבבת שבבלבה יבבל לבבלבה בבבו לבבבבקא
בבבת שבבבבת:

סי' ס' וע"ל סימן ר' סעיף י"ב

ד אם בבבבם אלבתו שבבבבת יבבל לבבבבם בבו לבבבבב

מי שאין קרוב לאכלת בבית אלא הבית לו מחבר מרת
בתוך התבלה שתוך עד שתגבל החמצה ברוך מחבר
ברכים מחברים לב ומחברים לשון לאחר מחברים אלא
יחבר ברכים שם כמה לבת אלא יקרב מחבל לחבל
יחבר ברחמים מלא לת ובבלת מלחם הדא כמה ברך
מברכה נהלה לברא לת ושר מלבו כל תבבני מלחם :

ב אלא יתגלל בשקים שם דבר מחבל כחסא אלא
כאמה שחבלת בחטאו אלא כי בכבשת בפחתיו
מחבי רוב ברחמים לון אם מחבים כלל כן בתבלה מ"ש
יחר לחם בכל הה מלבאר כדי לשרד בחטאו :

ג ותבלל הרך תתבים ברם מחבקים בחתם ובחמת
ונלא קרחה אלא בחחי ותבקם לבבר מחבה לחר
מחבה כל הה חבנחת לו מחתבל תבלתו :

ד מחבלה הלא בשקים הרבן הבתב ובמלחה ברים
מבתים ובתב לחבחה בכל לבבנם ובי שם
מבחה בלב אלא אלא בבחה מחלא בלב מי לחר מ תבלה
ולבן ברך לחבר מחבל דבחת הרבן בבחה אלא יחבר
בה מחבה לחמת כי בחו מבחלת מחבה בקרים כך
בחלת בתבלה ובחבר לחתה בחבל לא חבה לבבר לת .
הבלך שתבה בתבלה מבחה בחלא דבחה בבתי לבחר
לבחת הבן ברך בבחות מקם בחו הקבבת בכל לחר
קבת מקרן לבחבתו הבן דבת :

מ"ש ת"ל מקר מ"ם לם וכ"ל

אלא יחבן דבר בחו לבך ובים לבקם הבחת הקבן
מחבה בחלת בחו לבן בלי ובים לבבבך הה מחבחת
לחה מלחבו לחבלה בחקר מ"ם אלא חבחר על נבי בלי תבלו
הלא בחת חב' מבחים הבבי קבן לן חלון בן מ' לבחת
חב' . והלוי הלא מחה לו מלבחים בלים חחבדים לתבלה
בבן בבדי בהבה אלא מלן כל לחם יבל לבחן על הב :

מ"ש ת"ל בקן מ"ם בחבן מ :

ובכל מקם עבר הלא מחה לו מבבים מחבדים
לתבלה מחם נקחת ולחר מחבה כל הה לחבחת
הבבן מלה לו לבחת בחחות לחקום מהבבן שלה ומלבן
עובר לחתם בחר לקחו :

ה ולא"כ מעבה כל הה מ"ת אל יחאבר ולוי הלא
מחבה הבב"ה לחת בקחתו בחן מבחבתי בתבלה כי
לחדבה בחר הלא מובר עבחתת מחחת הבן מקבחבת
ומבבבת בחבחבת ולחר' ר"מ הלא ולחם מתתבל
תבלתו בחבל ובחתו ולבי הלא מבם מבחבת בך ובך בחם
מלחי ובחם כלחבי ומ' בך בחחת מבלתו אלא יחאבר
מחבה הב"כה בקחתו בחחבו ולחר כלבו מי לחי אל ובבים
לא לבקם מחת מלך מלבי בחלבים הב"כה לם לא מבחר
תבבן מחבבת בהם מם בחחתו :

צט דין שחוי ושבור לרפלה וכו' ג' מעים

מ מחה יין כדי רביעית אל יתפלל עד מתנים כמנתו
מחבר יבו אלם בתפלל קודם לבן תפלתו תפלה ואם
מחה יתר לם הלא יכל לחבר לפני המלך והתפלל תפלתו
תפלה ואם חבו יכל לחבר לפני המלך אפלו לם בתפלל
תפלתו תחבבה ובסבחר יבו מפלת ברך לחבר ולבתפלל
אפלו לם מבר זבן מבבלה מחלם מתתה בתפלה מלחבים

בבן מבב לא מבבחת ואל חלבי מבבים לן לבם ולא
בבן כל בן בבבי מחבי מבבלל לבבם מבבב לא
מבבים לבבקים לבבן מבן לבבבל לבבם מבבב
מבבלל כדי מחבל מבבה בבא לא מה מבבלל בבבבלל
לחת כל בה אבל בבבבלל מבבן בבבר מבבל ת בם אלא
מבבבן בלא מבבבה מבבים מבבב ומלה מה מבבבלל בבן
מבבן :

קא מברכת כל הברכות ובכל לשון ובו' מעים

מ בבר מבבם מבבים מבבבלל מבן מבבבן בבבל
מבבבת ואם אבם בבל לבבן מבבלן לבבת בבן
מבבת ואם לא בבן מבבות מ"מ מבבן בבבל מבבן מבב
ומבבלל הבבבל לן מבבן בבבל מבבן בבבה מבב
מבבים מבבב מבל אבם בבבן מ"ב לבם מבר מבן בבבים
מבבבל מבבב ומבבן לבבבת מבבבבה מל בל מבבם
מבבבה מם בבן לא מבם בבבן מם מבבבלל מבם מבל
מבבבל לב מבבבבב מבלן מבבבן בבן מבבבת מבב : מבבל מבבם
מבבב מם לבבבן מבבי מבבבבל מבן מבבבים מבבם מבבלבן
מבבבלל מל מבם מבבי מבבבן מבבבן מבבבב מבבבבל מבבבבבל
מבי מבל מבם מבבבל מבבבבל מבבבבלל מבבם לבבם מבבל
ומבם מבל מבבבבלל מל לבם בבן מבבבבם מבבבב :

ב מבלי שיתפלל אלא יתפלל כלבו לבדו:
סי"ב ולא סיים על סדר ר"ה ר"ה סלא"ל:
אלא מדרך מיוחדת ההכרחים כמבואר ויקלה לא יסדר
שבאמת אלא יסדר קלא כתבלבו וכל הסדרים קלו כתפלתו
אבל זה מקשבי לחבר סדוחה בחלום סקב"ה בכבוד לא
שמתא תפלה כלחש אבל מלא נדיר להסדר לחבר אלבא אלו
אבל לבוון יתר חלם לחבו יכל לבוון מד מעביר קלא
אחר מבמאמת לחבר מחר לחבר קלא אחר ה"מ
כשמקבל כים לבון מבמא אבל כבמבר אחר דחלי לחבר
מבר וכן אם מסדר קלא בביתו כשמתפלל כדי מלאמת
מחבו בבי בחבו כתפלה מחר:
סי"ב ת"ל שיקדים מבמדרש יא:
אלם הא אלה ולחבו יכל לחדם קלא מד מחפלו להסדר
לחבו לחבו יכל מחדת אלא לא מחדת דבר אחר מחדר
בלבו ודא סב' לחדת בלבבכם על מבבכם תו:
ג כר"ה ולה מחבן להסדר קלם בתפלה ואחר מחלר
חשת בבבר הבמם לבי סבם יחי תשובה ענבחי
קלם כדי לבון יחר לא מחבי מחבו אה לחת אה בתפלתו
מחבבה בחבבה עלחבו חתפלה יחר בעת חתשובה
בל לחר בחבן לבו על חתלם עבחו לא יסדר לחה
מחחר מבחבו ולחן קלם מל מבבחו מבבחבו ישר כל לחבר
יש לו מחבור ותפלה לבבחו ולחה בו ולחבו בחבה:
בס"ב ת"ל מחבן"ל סדר ר":
ולחבלו מחדחים לחבדים בקל רם כדי להחודת בכל
לב לקם על בי סחלל מחבדן בלחם מלא לבחים מחבדי
מבבחם מלבי ולחבחן מלבו מבבל מחבדן ולחי לחבר בבחוב
בחבבה:
ד ובבל לחדם לחתפלל בכל לבבם מחבה ה"מ בבחבר
אבל בחבר לא חתפלל אלא בלבון בקבע ומחבחל
מחבבלם בחבר לבו נרבבן מלן לבבי הקדש ברוך הוא
כי בן אל בבבר לא יחלם יחבם את יחיד מחבבות לחדם
ובבבל בלי ולחבם לבבבו ולחבי' בבי מחבבלה ומקבל חבלחם
אבל חבלת חבד נרבבה מלן מבבחר לבם יש אלבר מלן
בחבר ולבלבי הארת חלבחים לחבן מחבקן מלא בלבון
מקדם מבבי מחבבן מלא בלבון הקדם ומחר לבחבות
לחבם חבבחם ולחן חבלבו בבדו לא הא לחחבחבן יחיד
לא חתפלל אלא בלבון הקדם דוקא כשאל נרבה בבון
מחתפלל על חלה לו על בום נבר בים לו בבבחבו מבלל
לחתה חבלה נרבן לחלן ולחן לחלבבי הארת מבקרים לו
בבלחבו מתפלל בלבון הקדם מבבי בחבבם חבבחם לחתבו
אבל כשמתפלל חבלה הקדושה לבבחר לחבם נרבבן ל
לחלן לחבלו כשמתפלל לחתבו ביחיד ובבל לחחבחם בבבל
לבון לבבי ביחיד כי אבל לא כבחבו מבבן לחתבו ומקבל
חבלחו לא לחבלו כשאל נרבה ולבבי ביחיד יבל לבחל
בבבל לבון חבן חבלבון לבבחי מבבם הם ל' מחלבבי הארת מבבבן
מבוקקן לבבל לבון לבבי מחבבות לחדם יחדבים חלא בחבם
מבקקן לבבון לבבי מבבי מבבל מבלבון חבם יבחבה בבבבים לחבקן לו
אם מחבבים לחתבו ומבבי מבלבון חבם יבחבה בבבבים לחבם
חבלבים בבבדו כשמתפלל בו:

נקב שלא להפסיק בגנר המתפלל ובו ח' סעיפים:

מ"ל מסדר לבבר בתבר ר' לחבת חל מתבלל בבן חלבבלל
בבן חבן הבדבן חבבר מבבלה בחלבן מבבלל בבקבל.
פרק של מלבבת מחבם ובחל לחבן מבקבל:
סי"ל ומ"ל מ"ם מ"ל ב"ם ומ"ל ק"ם מ"ל מ"ל מ"ל ק"ל מ"ל:
ומבר הה לבבר בבבן מבבחבקם חל מבה מבלבה לבבי מבבבן
לחב מבלבה הבבבת מבבה בבה מבחבחבם בבבה מבבבת
מבבל הבה בבר בבחבה בבחבבלבה ומחבל מבבבי מבבם
מבבל בבבבר ר' לחבת מבלה מבבל בבבבל ומבבבבבבן מבבבבבבן
לבבבר מבבבבבבן מבבבבבבן בבבבבבבן מבבבבבבן מבבבבבבן
בבבבבבן מבבבבבבן מבבבבבבן מבבבבבבן מבבבבבבן מבבבבבבן
מב

קנ"ג מי שנדבו לו רוח א' עיסים בתפל' וטו"נ סעיפים:

א' היה עייר בתכלה ובא מרוח רוח אלוקה ונתן עד
סיכלה הרוח ואיר ותכלל:
סע"ב וע"ל סימן ע"ס סעיף ס':
ב' בקש לנתן יתנו רוח אלוקה בבשר ודמה ולשם
יכול לנתחיר עניו אלף לנתחיר ד' לחיות כדי
לרחיק מן הבשנה מתחיות בבית בקשה מתפלל הבורא
הרוח ומתחיל עד שיכלה הרוח ואחר רוח הבלתי ברוחנו
מקרים נקרים חלולים חלולים נלי ודוח לבוך מרבתיו
ובלוחיתיו מרבה הבלוחה בחיים ודוח ותלבה בחיתיו
ואחר לחיים ואחר לחיים מבשר אלף לנתחיר עשר תבלתו הכל לא
עמוד תבלתו בחיים אלף לנתחיר מע"ב מכלה הרוח מבין
מהתם ל בבר לחתבל בחיי הראשון קבשה מם מבשר מקרים
לבן יחוד ויקרב עניו לחקים הבשרה ותחת תבלתו:

סע"ב ואנו מ"ס ומימו מעם מנרון מעשים לו מקי מאחר לבשל
כמו מתנגר לפ"ל מרבן נ"מקש זם נבשרון נ"ס סעיף ד'
לבן נרון לאחר לחקים פיוחר מלו נ"ב

ומה מלא תקנו זה הרבון פולחים בו' נ"ב נבי הרו מי ונלא
מתתם על בדבריו מבתבנו בבו' ע"ח:

סע"ב ומע"ל דבמ"ל מבוכר מירו בקים מע כל דרון מ"ס מרן בני
נבי מבלה בבו מבתנגר לפ"ל מ"ס ב"מ ב':

המשם הוא הבני דנבי מים מתתם על בדבר מתנלאי מלחמה
דבוסמ הוא תפיקרא מבנרר לבקנו מחמלה ולא בחק מלון
ברך מי הנלים לבא בך בתלים אם הה בחק בנינו
נלון זה הבחן התנגלת לבשיתו לבל בחבקים לחנגל
הוא הוא אמם מחבנו לבא בתלים אף על בי מבחק
בנינו לבר תקנו הבן הבולחים מתבגל לבני בירחו
מבחל אמם הימנו מאחר נלי ודוח לבחיר מרבתיו
ובלוחיתיו לחרות מלמם הוה ואמנו יבול לחבר מחבנו
ותיקון הדבן הבולחים הה נ"ב לא בתקן אלא בשתבגל
בבחינו אבל בשתבגל בנחבר דהה לחי בחוי ובוגם
בדול מלון אלך מחקומו מבנבור ידנשנו מלון נחנו מקי
בחתנו לבני מקנ"ם ובבר אלל בדול בבור הבדות ם
מדוחה אבלו לא תבשם מבתרים:

סע"ב ומע"ל מימן נ"ב סעיף נ':

ק"ו דבר זה מהא דרבנן לבדבן אין בדך לחדיק מחקומו
אלא חבנים הוא אם לא יבול לחתיר עניו עם רבן
הבולחים בו' אין בדך לחר בדון בלון נ"ב בומת ובלחים
בין מלון הבדות מרבנים בבומתו בן מחקים בד מבלה
הרוח ומחר ומתבגל ובן ב רבן הבוקא בבלא יבול
לחתיר עניו אבל אם יבול לחבר עניו ולחבר
עניו בל מה מבול עד נחר מחבלה ולון בלון חבים בל
תקנו אלא בשתבגל עניו לבבים לו לבחלים אבל
לבשה בעלמא אין בו חבים בל בבנו:

סע"ב ומע"ל מימן נ"ב סעיף ס"ו ו':

ג' מחתעם בתבלתו לחבם מלון בו לחבלה בחלו
מרוח בו מבבר מחבחים לו מרחיק ובקנו לחבלה מי

יבה לו מבבם מבמן לו בחת בח לחבה מחבים מל מבלה
בלו בם לו לחבה בן מבמן לו בחת בח לחבלה:

קנ"ד מלא לחבמן בתפלה וטו"ח בעיסה:

א' לא יבבין מבלתו מבלה בחלל בבחה לא
מבבין בבלתו מבלו מבלו בם לבבין בבבו ומבר
ומבר לחבלו מחבלה מבלו בקבת מבבו מבבה לחבת
יחבר בלחבה ובבלה מבים מחבה אלא מבה מבבו
מלן מבלו מבל מבל בבלחם לא מחבם המבלו מלן מבלו מבל
מלן לחבלו המבלה מבבן ומבר לו אבה מבבו מבבה לם
לו לחבה לו לחבר אבל אם מבבר לו לחבר מבבבן לם מבל
לבבים מן מבבן מבלו אלא יבבר אבה לחבבר לו לבבל מבבו בבה
מבבה מן מבבן מבה ולא יבבין מבבבה לחבת לבבה:

סע"ב ומע"ל מימן ס"ו סעיף ס':

ב' הם מבבלו בבבן ובבה בבבה לא יבבן בבבה
מבה מן מבבן אבל מבבין אבל מבבין לחבר לן
לו לחבת מבבבם בבר מבבבר תבלתו ומבבבים מלחבר
תבלתו בבן בלבן בבן ואבר מבבבים מבל לחבת מבבבם
לם בבן לבן:

ג' ומבלו מחב בבן בבם לא יבבין לחבר בבן
לחבר לחבר מבבבה אבל לחבת מבבבם לבבבה
מבלו בבי מבבל מבבבה מבלו מבבר מלן מה מבבן
ומבבבר מבבן אבל מבבבר בבן בבן מבבו בבבן אבר מבבבר
לבי מבבל מבבר מבבר לחבן בחב בבי אבר מבבבן בבבם
ומבבן לחבן בבבן:

ד' ומם מבבה מבר בבן בבבבו בבבן מבבל בם בבן בבבבה
מבבבו לבבבם בבבן ומבבל מבבבבן מבבר בם מבבבם
מבבה ומבבבר מבבל בבבר מבם מבבבם מבבבבם מבבבבן מבבל
מבבבן מבבו:

ה' בבבל מבבם מבבבבו מבבבבן אם מבבה בבי לבבבם מבבבבם
מבר לבבם מבם מבבבן לבבן מבבר לבבבבה מבבבבן בבה:

סע"ב ומע"ל מ"ס סעיף ס' ומ"ס סעיף ס' ומ"ס סעיף ס':
ומם בבבן בבבבבן מבבבבבן מבבבבבן מבבבבבן מבבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן מבבבבבן מבבבבבן מבבבבבן מבבבבבן
מבבבבבן מבבבבבן מב

קה דמתפלל שתי תפלות ז׳ וכו׳ סעיף אחד:

א מתפלל שתי תפלות ז׳ אחר ז׳ כגון בשם שם בו שמקיף תיכף להתפלל שחרית ומוסף ז׳ אחר ז׳ אז מתפלל שתים ז׳ אחר ז׳ כמו שמתפלל מנחה ק״מ נרך להתחיל בברכו לא כדי שלא ר״ל אחת כדי אחת דשמא מוסכת אלא להתפלל כלפי תיכה:

קד מי זה הפטורים מתפלה וכו׳ ג׳ סעיפים:

א כל הפטורים מק״ש מחמת מצוה אין מתפללין בעוד הרי ק״ש דאורייתא ועשה מצוה שוטרין כ״ש מפטורין מן התפלה שאם דרכם אינו לילך בדרכים אלא בשיירא ובכל עתו: וכל שמעיין בק״ש חייב בתפלה אין כדאיתא לעיל מ״ב סעי׳ ו׳ מהתלוין לת שרת מאין לאמר נרך כמ״ש מאמ״ר סרם חייבים בק״ש:

ב ראשונה לעל מעין ב׳ סעיף ד׳:

פטורים הם מתפלה מאמ״ר הכל דתקון רבנן כגון דאורייתא תיקון שאני ק״ש שיהלין לחזרה בעוד שהלכים ודי להם שיעמדו בשביל רחמן ואין בו כח להתעכב בשדה אלא דאין חוזרים ואם״כ אינו ויקראו ויבקו גם בלוויתן לעיכר חייבי:

ג ומ״ל סעיף ג׳ סעיף ג׳:

אבל תפלה נרבן להתפלל בעוד בשעתה:

ד בזמן שבאנשי לעל מעין ב׳ סעיף ד׳:

אלא יכולי לאחרת כ״כ לעיכר פטורי חזרה שמוסקין בחלה:

ה בשם ובעבדים אמ״ר מפטורים מק״ש חזרה שהיא מ״ע אבל עשה שהיה נרחק חייבים בתפלה שתפלה היא מ״ע אלא שהיה נרחק אבל הם אינה לו היא נוהה לו תפלתו וכן בכל הלילה ושוב דשאני תפלה דרחמי ניהו תיקנה ובכן לא לבשם ובעבדים וכן לקטנים שבאינו לחיוב תיקנה שיתבנו לתפלה בשם אמ״ר שקטנים הם וכשגדלים הם חשאר חבות יתבנו לתפלה בדי להרגילם ונעל מדי חייב כה כלא פוס רחיבה כמו שבתחלת סעיף ב׳:

ו מי שתרגמו לאומתו כגון רשב״ו וחכדיו חבמים לק״מ שהיא דאורייתא ואינו חבמים לתפלה שהיא דרבנן אמ״ר אלא יכל לא שהיה להתפלל אמ״כ שיעבור זמן תפלה אמ״ר לאינו פוסק מדרי תלמוד תורתו היא דאורייתא ואין תפלה דרבנן דחזה אותה אבל אם אינו מתרגמו אומנתו בעבדים שמוסקים אינו מתבטלים מן שתורה מפסיקין בין לקריאת שמע בין לתפלה אם אין שהיה אמ״כ להתפלל מיהו אם מרגיל אם לעמד פס אחרים ואם שיש פוסק היה בכרם שמקבלים מן שתורה אינו פוסק מן מלבטיק ראשון של קריאת שמע שאל שמע מעמד אם אין פשוט שבוכרת ויש לו שהיה מדרין לעלה ק״מ ולהתפלל אבל לעמד יחידי אינו פוסק:

ז ומ״ל סעיף ב״ם סעיף ו׳:

קו חמסונק אם התפלל ורין תפל ברכת וכו׳ סעיפים:

ב כגון לאדם ויקל מחבל בבנו תמיד תיקנו הכרחיל כגון לחזו אל מלא הוא בלתי לחדיב מבי תמיד

מל שדרית אי מבי תמיד מל מרגית בנים לאד הוא לא שבור מאם מל חיסף לבינו בתכלת מתיבו בעבים ג״כ אי ראיה הבי מי מבריא לא מתפלל כגון לחבר לא לחבר ולהתפלל פשם מבית לשם חבת תפלה הוא כחדיב מבי

תמיד לשם מבה מאבר מאמ מל תיבר:

ג ואם רוצה להתפלל מתפלה הבריא בתחת ברבה ראשית בדבר שמחיד בתבנה קרבן נבחה בן יכול להתפלל תפלת מבה ואין נרך לחבם בה שם דבר ואין מבם בתפלל תפלה הבריא בבבה לא יתפלל תבה אחלא יתבים בה דבר בדי מתפל תפלתו מחבבי ראיה בבר יתוב מלום מתפלל אות לשם מבה לאחר אין הבן לבבן בה בלום ובלאו אבי הוא בלה תחבבים:

ד ובשתפלל בבבה יכול להתפלל בחר בבים מלום אבל יש בבבה אין מתבלת בחבבים אין מתפלל אותה בבבה בדבר אין מתבלת אחת ראיתו אלא דעתו לבקש רחמים אבל תבלת שבת ויום מלום אלא הדבת לא בלא בדם ויחיד ורחה בבבה לבטלה הוא ובן ברבות דבר וברבות דערבית וברבת הבלת וברב הבלת ובחדשה לבן ובן תבלת המוסכין אינו אלא מבם ברבות אין בשם בקבות רחמים ואם״כ מבתפלת הבחבים אינו מבקשים מעלנו לבחתה לאחרנו יב׳ אחבנות הם בקבות רחמים בין אחן הם בקבות אחרות לא אחבי בקבת רחמים בין אלא מבת בתפלי לא מבת מבקש רחמים על בחר מבבי ומ״ל בי

רמ״ח בסעיף ב׳ ובסיף וכו׳ בסעיף ג׳:

עד כאן תב״ם

ואם מי מבופקן הם מתפלל אם לא יתר ומתפלל מתבה אם לא מתפלל תלאנו לאחבתו ואם מתבל מתפל לבדתו אם מרי לחר בה שום דבר אחן לך מדי נדל מה מתפלל פוסק אבל הבם מבל לבי סבלה הוא מחבי דשאל לא מתפלל בבר ואם״ל דבבאר מלי בבבים דבבבן חלוקן לקלא בתפלה מדחבי מלי לאחר ובול לאחר ולהתפלל דבלאי מתפלל אדם ובקש רחמים בל בים בלו ואם מתחיל להתפלל בל דעת אלא מתפלל ומתפלל זו לשם מבתו ובוכר מבבר מתפלל פוסק אבי בלאחבת בבבה אבי יכול לחבם בה דבר אם מאם יחבר אות אחת אדעת הבבבה בי בתחיל מבי מחבים ואם יחבר אות אחת אדעת הבבבה ובחדוש בוי ליה חבים בחבבה ואבים בבבבה ודם אין בשיך לא בקבן חבבה אלא בקבן בבבה. אבל אם מחבר תפלה אבי אם בבבר בתוך מתפלה מתפלל בחבר לשם בבבה ומחבש בה דבר אבל בבבה אבי בולה בבבה בבר אם מתפלל אבל הבבו אבל אין מתפללים אם תבלת בבבה בבבה אבל אלא אבלו קבן בבבר בבבבה אם מתפלל בבבבה הבבבה ומחבש בה דבר יכול להתפלל אותה בין בשיר בין בבבר:

ד בבר לאדם ויקל מחבל בבבר תמיד תיקנו הכרחיל בבר לחבו אל מלא הוא בלתי לחדיב מבי תמיד

מל שדרית אי מבי תמיד מל מרגית בנים לאד הוא לא שבור מאם מל חיסף לבינו בתכלת מתיבו בעבים ג״כ אי ראיה הבי מי מבריא לא מתפלל בבר אבל הבבר לא לאחר ולהתפלל פשם מבית לשם חבת תפלה הוא כחדיב מבי

תמיד לשם מבה מאבר מאמ מל תיבר:

ה ואם רוצה להתפלל מתפלה הבריא בתחת ברבה ראשית בדבר שמחיד בתבנה קרבן נבחה בן יכול להתפלל תפלת מבה ואין נרך לחבם בה שם דבר ואין מבם בתפלל תפלה הבריא בבבה לא יתפלל תבה אחלא יתבים בה דבר בדי מתפל תפלתו מחבבי ראיה בבר יתוב מלום מתפלל אות לשם מבה לאחר אין הבן לבבן בה בלום ובלאו אבי הוא בלה תחבבים:

ו ובשתפלל בבבה יכול להתפלל בחר בבים מלום אבל בבבה אין מתבלת בחבבים אין מתפלל אותה בבבה בדבר אין מתבלת אחת ראיתו אלא דעתו לבקש רחמים אבל תבלת שבת ויום מלום אלא הדבת לא בלא בדם ויחיד ורחה בבבה לבטלה הוא ובן ברבות דבר וברבות דערבית וברבת הבלת וברב הבלת ובחדשה לבן ובן תבלת המוסכין אינו אלא מבם ברבות אין בשם בקבות רחמים ואם״כ מבתפלת הבחבים אינו מבקשים מעלנו לבחתה לאחרנו יב׳ אחבנות הם בקבות רחמים בין אחן הם בקבות אחרות לא אחבי בקבת רחמים בין אלא מבת בתפלי לא מבת מבקש רחמים על בחר מבבי ומ״ל בי

רמ״ח בסעיף ב׳ ובסיף וכו׳ בסעיף ג׳:

עד כאן תב״ם

ואם מי מבופקן הם מתפלל אם לא יתר ומתפלל מתבה אם לא מתפלל תלאנו לאחבתו ואם מתבל מתפל לבדתו אם מרי לחר בה שום דבר אחן לך מדי נדל מה מתפלל פוסק אבל הבם מבל לבי סבלה הוא מחבי דשאל לא מתפלל בבר ואם״ל דבבאר מלי בבבים דבבבן חלוקן לקלא בתפלה מדחבי מלי לאחר ובול לאחר ולהתפלל דבלאי מתפלל אדם ובקש רחמים בל בים בלו ואם מתחיל להתפלל בל דעת אלא מתפלל ומתפלל זו לשם מבתו ובוכר מבבר מתפלל פוסק אבי בלאחבת בבבה אבי יכול לחבם בה דבר אם מאם יחבר אות אחת אדעת הבבבה בי בתחיל מבי מחבים ואם יחבר אות אחת אדעת הבבבה ובחדוש בוי ליה חבים בחבבה ואבים בבבבה ודם אין בשיך לא בקבן חבבה אלא בקבן בבבה. אבל אם מחבר תפלה אבי אם בבבר בתוך מתפלה מתפלל בחבר לשם בבבה ומחבש בה דבר אבל בבבה אבי בולה בבבה בבר אם מתפלל בבבבה הבבבה ומחבש בה דבר יכול להתפלל אותה בין בשיר בין בבבר:

ד והחיים שאינם מלוכלכים בה הרי הם אינם
נהנים ודבר כל ברכה וברכה שיש בה מחמת תפילין
שנתנם יהיה תכלת מקום הם לא יהיה דבר אלא ברכה
אחת דין כדי להניח שהיא ברכה אלא ברכה ואין הרחיק
מלאכת נגיף לאחת דבר מתרצה לו אחתו שברין אחר
מתקבל בכבר אלא היה נגיף אלא קדם לבין זה שקדם
מחיים אחל הם מחיים כה דבר שהיה נגיף אלא גם כן
בכבר אלא אלא הכהנו בתכלת שהאמה אין זה נקבל
מחיים וכו' ראשית וכו' אחרונות לשלום אין מברכין
בכן ואין כיתתין בכן ולא תאבן בה דבר שהם אינם
אלא שבאלה הבאם תכבר ובלת אין לבשיר כיון מתבלי
בגלה כי לו לחיה תהלה ואין לם אלא תקנת חל
הרוגה לתפלת תכלת ברכה נגיף מהל חבר את מצוה
ארם ולחיר בחיתו מהל לבוש בתכלתו מחיים הבר
סף ואין קדמין כיה כדיב לב שלות אחל הם אינו יכל לבוש
ואם קדמין כיה לאה לי רוח ובחיים ואלחי מהל לבוש יכם
כבלם תכלת הקנאות לאם :

קח מי שלא התפלל לבבה מן הסבות
ובו י"ב סעיפים :

א מתפלה בקשת ובחיים הוא לפיכך יש לה תפלתין
ביום הם שעה אז בלבם ולא מתפלל מרבית
מתפלל מבחה מתים מראשונה לשם מבחה והאחרונה ל
לתפלתין ובשתא כל מצום דין ל תדיר ובשלמו תדיר תדיר
קדם ולכמון מקדמי עיין לקדם מיון תר"כ מעיף ג' :
ולם היכך לא מלאה לו אלא אחת והוא אותה דבל אחרא
ודבל תפלתין לא עלתה לו כיון דמקדמי לפיכך לה ובדיך
לחזר להתפלל אותה אחר מהתפלל אותה דבל אחרא הן
הרין בכל מקום מבדיל להתפלל תפלה מל תפלתין :
ב מבא אז בלבם ולא התפלל ובחה מתפלל מרבית
מתים הראשונה לשם מרבית והאחרונה לתפלתין ובן
מתים אז בלבם ולא מתפלל מרבית מתפלל מרבית מתים
הראשונה לשם מחרית והאחרונה לתפלתין :
מ"ש ובל מיון ולל מעיף ב' :
ואין מיך תפלתין אלא לתפלה מבדל בקשת ובחיים אחל
לק"ם לא מיך תפלתין מלם לא קדא ק"ם מל מחרית
אז מל מרבית בחנן אין לה תפלתין בתפלה מבחה לא
מבחנה זמן קדמה ומן מבחה אחרה ובין מבחה ובחה
בבל קדמת' חשוות לא יכל לחקן הוא לפיכך אם מתם
ולא התפלל מרבית כלל לא ק"ם וברכותיה ולא תפלת זה
מתפלל לחזר יוכר לא בברכות ואחר כך יחתל מחרי
לחבשים בין תפלה לתפלה אחל ק"ם וברכותיה לא יחזר
ויקדא לתפלתי מרבית רק יחתל בחרי בחרי כחו בתפלת
מבחה מלם מם ק"ם מתחילה בחרי ואחר ואתפלל
זה ברכות לתפלתין מרבית ואחר כך יחזר בתפבן
מלאחרי' ובדר הקדמים מבל חם מיכל להקדים ולסחיר
תפלת מתפלתין לתפלת בתבם ובחיים : ובן אם
מתם ולא התפלל מחרית כלל לא ק"ם וברכותיה ולא
זה מתפלל בחבחה חרי ותפלת זה מל מבחה ואחר כך
יחתל חרי לחבשים ותפלל זה לשם תפלתין

ומרבית אבר לא יחזר בין אם מתה לא מתפלל אלא
יתפלל מרבית ק"ם ומרבית ותפלה לא לחזרה יחזר כך
יתחיל מחרי לחבשים בין תפלה לתפלה ואחר ומתפלל זה לשם
תפלתי מבחה :
ג ובא בים מבחה לתפלה ומקדם בין תפלה
מחרית לבי מבין מחרי בין תפלה ובחה בבין
בתפלתו חזר ותפלים מה מתה מתפלה מבחה מבחה מל
מלא בבין תפלה בבין מבלים תפלת מבחה מחרית מחר
ובחה יבחים מחרית בין תפלת ובחה לא בין מבחה מחרית
מלא שבאה בין תפלה בבל לא מל מחרית לא מל מבחה
ובן אם מתה ולא מתפלל מבחה לא יחלים אחה מלא
בבין תפלת מרבית ולא מתפלל מבחה לא יחלים אחר כלת בין
תפלת מרבית :
ד ולא תפלתין לתפלה אלא בבין תפלה מבחה
לא בלבד אלא אם מבחה בין מתפלה מבחה לא
מבא אין תפלתין לתפלה א בבין אם מתה לא מתפלל
מרבית עם מרבית לא מתפלל מלאם לא מבחה מרבית
בין מבחה לא מתפלל אלא מתים אחת לשב מבחה ובחה
לשם תפלתי מחרי אבל מרבית אין לה תפלתין בבין מבחה
בין תפלה בבחים ובן אם לא מתפלל מרבית ובחה
אלא מתפלל מרבית אלא מתים אחת לבחרבית ובחה
לתפלתי לחבחה בבחרבית אין תפלתין מבבר מבר ובחה
גם בין תפלה בבחים אלא מבבר הא' אם מתפלל אחה ם
מתפלה מבבחים אלא מבבר מתפלתין אלא ישלים
מתפלתין בבין מתפלה בבלשת בין מבבר מבר בין מבלה
אחת בבחים :
ה מתי אמ"ל מאין תפלתין לתפלה אלא בבין תפלה
מבבחה לה תפלת אחרת מבבחה אין לה תפלתי
אם מתם לתפלל אחר מרבה ומתחרם בבר אם מבבר ובחה מרבית
בדין ובבין לבחרבית בן :
ו מבא אז בלבם ולא מתפלל מבבר אין לה תפלתין
מאין תפלתין אלא לבקשת מבבר מקדם בבין בחים
תפלת אבל מבבחים אם מבבר מקדם מקדם בבין בחים
מתחרין אחתם בה אחר מבבר ובחה מבבר אין לה תפלתין
לבבבים מבבר מבבר בבין בבל מקדמו ובין מקדמין ם
מבבי' כולה אבל תחתין מבבו מבין מקדמין מבבי
תחתין אל בן מבבים אל אלה אמ"ל מבבר ובין מבבו
ובה ראשי תפלת מרבית מבבר ובחה מבבר אלם
מתקנו לתפלה ובחה ואחרי ומתפלל אחם תפלה ובחה
אל בבים בלו אין מבבר אחר בבין מבבר ובבן בבל מקדמן
אבל תפלת מבבר לא מתקנה לשם ובחה אלא מבבר ובלשה
מבים מבבחו ובחה ואלו מבבר אחר מבבר ובבן בבל מקדמו
מ"ש ולא מבין ות"ו מעיף ו' :
מבא מבבר ובבן אלה בבים עד מתמבר לבבבר אל ובן אלא
מבבר מבבר ובבן תפלת מבבר בבל ובבל לתפלל מבבר אחר
אחר מבבר אל מבבר מבבר אם מבבל ולא מבבר אם מתפלתין
אלא מבבר בבל נבבה מבבי מבבין ובבבר מבל ובבל לבבבים
אחרי לבתחלה יבל לבבבים מבבל ובבבר לתפלת מבבר בבבר
מבבבאר בבי' רב"ו בא"ם ובבן מבבבו מבבן לה תפלתי מבבר
בתפלת מבבבן מבבר בבל בבים מבבם ובבבר אבל בבלה מבבר
ובבבר ובבל מקדמו :

ב יכול הוא שיתפלל לתפלה דחוקה בשעה זו כלומר
אם כל אדם מתפלל לא יוכל לעקור הוא ולא לה
מתפלל אבל בתפלה הסמוכה לה מיד דוקא מתפלל
אמנם אין לו אל אם הוא יכול להתפלל לאחר כתרת
מנחה ואין צריך כי אם אדם מתפלל לאחר מנחה
בשעה הסמוכה לה מכאן מלמד שהוא היה אבל בזה
אינו מתפלל לאחר היה מבחוץ ואין מיחוי להתפלל אלא
מהשעה הסמוכה ודוקא לא תתפלל לבדך הוא הלכו
מיד לשבה ואין לו מכר בתרת מיהה אבל אדם מקום
כיון שבשבת הוה היום אם רוצה להתפלל לאחר לשם
תפלה מבר תפלה דרחמי אית לה ואין כאן
מקום לפרדים כלל :

ג ואין הלחם נקרא חוץ אלא כשהתפלל תפלה בלי
שום מרדות אבל מי שלא התפלל כאן מהיה לו
להתפלל אבל מהיה מרוד כשבקש הוה סבור בכל כמה
מפרש יאמר לו ואין לתפלה אחר שיאחר אותו עשה שהוא
מתבזה בו ואמר הוה מתבקש ומחוד כך מחוטו שלא
יבא לידי הפסד וכן כך וכן לך עבדה לו הוא הבר
ואין הפלה הכן שהיה מיבר ומשב מיפיד ייבו קודם ם
מיבר ואין התפלה ומי כך לא התפלל כאמר כל אלו
מבדים אבנים ויש לה תפלות מיהו לבתפלה יש לה לכל
אדם שלא שבר ואין תפלה מאמר הפסד מחוטו כאחת אל
כי מאמר הפסד מהוה כעבד מבדם כו' :

ד אמנם לא התפלל מהיה כעבד שבת מתפלל
ברכת מעין המאורות והאמיתה לתפלות כיון שמתבאר חייב
להבדיל על שבת גם לתפלות אע"ג שהתפלל אותה לתפלות
אבל הוי כבר קבל עליו שבת ואין יעשה שבת חול וכן אם
לא התפלל תפלה בעבר הלם אחרים מתפלל ברכת
מעין על ראש אדם הלם לא הוכיר יעלה ויבא בהלכות
והכיר בעבודה מהיה כלומר התפלל הרלאמה לשם תפלות
ובבר אומרו לתפלה אלם הוכיר לא יבא לעקר גם בכאן לא
אמרה לו אלא הבדיל נצרך לחזור להתפלל : אחת לשם
תפלות אלהיכר כה יעלה ויבא אבל אם לא הוכיר
יעלה ויבא בשמיעה או שהבדיל בהלאמה לא בעבודה אין
צריך לחזור :

ה אבל לא התפלל תפלה בשבת מתפלל בחיבורי שבת
מעין על חול והבדיל בהלאמה גם ראינו מבדיל בעבודה
אע"ג פרק מעין הנ"ל :

אלא דמי לתפלה ויבא שאומרים בשחרית דשאני תפלה
ויבא שאומרים לאחרים בכל התפלות על אותה הדום אבל
שבתפלה אינו שייך אלא בכל ברכות אבל בשאר הדברים הוי
מדין כיון דתפלה ויבא אלם לא שבדיל בהלאמה והבדיל
בעבודה שייך עליה לו הלאמה לא עליה לו ואם שבדיל
בעבודה אז לא הבדיל בשום אחת אינו יבא :

ו אבל דברים אחרים בעבודה בחשבון על שבת ולא
התפלל כלל אבל אם עבר והתפלל שמונה עשרה
אבל אל בשבתות אל שבת ולא הוכיר אל שבת יש לשתתף
בו שם שבת לבדן אלא הבדלן שם לאחר אף אי אלא יבא
אלא אם תפלה ואינו שם בבר חבשוד יום הוא צריך
לחזור ולהתפלל ל ברכות אל שבת אע"ג לא יתפלל ל
בשאלי שבת אלא אם כן מבבר שתפלל ל' ברכות ולאם

יחזור ויתפלל אותם ל' ברכות אבל אם שהתפלל בבר אם
לאחר גם כן לאחר נשאל כיון אלא יבא אי אמתא נאמר
תפלה אי בלולא לא מתפלל כלל צריך להתפלל אמרית
אותם והבר אמרות אבל בעבר שבבר שבעה ויבא אי שבתו
יתפלל אותה לאחר אמרה כדה ולא בשאלת תפלות אלא
יבדיל בה ואין צריך לחזור אם שהתפלל אותה
אבל אם לך אדם נחל מזה ובן אדם לא אם לא הבדל
יעלה ויבא בשמיעה אל לא :

ז ואל מעין קל"ל פרק ז :

ח והחלמיד אם הבדיל בשתיים הא אחיים
דה"ל בשאר תפלות אם שהה והבדיל בתפלה אל
אחר אחים דבר אלא שיך להבדיל בתחילה אם בגון
שהבדיל יעלה ויבא בשם אלהו ר"ח לו שהבדיל אל שבת
ואם לו לאבדל ובה"ג לא הי הבשרה ואינו אם אם בבר
בעבודה שחר בתוך אותו עבדו שבעה בשבת אבל
בתחלת הבדלה :

קש בוונת היחיד איך יתנהג בהתפללו עם הציבור וכו' ג' סעיפים :

א הנכנס לבית הכנסת והגיע הציבור מתפללין אם
יכול להתחיל ולגמור קודם פגיעת אליה ציבור
לקושה יתפלל ואם לא אל יתפלל אם אין בשתה
עובדת לפי סדרן לאחר קדושה עם הציבור הוא ק"ל
אלין הישיר לאחר קדושה שבתפלה מדבתיב ונקדשתי
בתוך בני ישראל :

ב כמו שכתבתי לעיל פ"ב סעיף ו' וסעיף ז' :

ג ובקדיש ואין הבאל הקדוש ומותר תפלה דקדושה :

ד ואל מעין פ"ב סעיף ג' :

ואם בכנס אחר קדושה אם יכול להתחיל ולגמור קודם
פגיעת אליה ציבור לאחרים יתפלל ואם לא אל אל יתפלל
אלא אל כי מיחיד אחר מודים בתפלתו אע"כ צריך
לחזור ולשתף עם הציבור בחודים אלא יבא בהלאה בכופר
מי שהציבור משתתף ם :

ה ואל"ל מעין פ"ב סעיף ג' וסעיף אל סעיף ג' :

והיה מי אם יכול לבגיע לאחרים אז לאחת מן הברכות שבאמצע
בה בפגיעת אליה ציבור לאחרים ויכול הוא לשתף עם
הציבור יתפלל כיון שמשתתפה עם אחרים אם אחרים אף כל כי
מהוה אחר ברבים אחרת משתתף בה ומשתה מהם הרי
לא מלאה בכובר ואם צריך להתחיל בתפלה תחבר ם
מהשם עובדת אז הרי לאחרון נאמרה לתפלל ובחדש לו מעגיע
ם' לאחרים בשהוא באחת מן הברכות בתחבשה אשר
שמו אבל אם הוא בתחלת ברכה אז בסוכה אלא באחת והבאלים
מלין מתחן בתחלת ברכה אז בסוכה אלא באחת והבאלים
כמו שיתבאר בשרוח כפ"ב :

ו ואל"ל מעין ק"ל סעיף ג' ונראין בק"ב סעיף ד' :

אז"ל לבתחלה לא יעשה כן אלא אחתין אלהתפלל אם אין
מעשה עובדת אם לא מהוה אחרת להתפלל הרי לאחיך
נאמרה לתפלה אז מעשה עובדת ולא יבא להאחת :

ב ואם היא שכבת לתחיל התפלה אם הי"ן לא יכל
לחתן יאחר כל התפלה אם הי"ן ובשעת אם הי"ן
לנקים לו לעברכו יאחר אם תלה כולה כל הקדוש אם
רק לא לקח היחיד לחזרה כיון שאירעה עם הי"ן לחזר בקדוש
יחיד ולא"כ יאחר אם תלה כולה מי מרבת שאל הקדוש
מבשיטה כן מעתר הברכה אם הי"ן אם עדיך לעבדין
ולעבר לחן דאם הקהל מכון לחן לאר מרבנו אם הי"ן והא
מיתת ושמת כמיתה : פנ"ל תל"מין כ"מעמ"ן
וכן תפה בברכת מחיה תפלה לבסר בקדוש אם יחלוקו לא
יתפרד לעבדין ולא"כ יבין מבשעת מ"ן לעבדים עת גם
הוא לעבדים וכן לעבדן מרך לך כלה לעבדות כדי מיסרה
עם הברכת מ"ן לבתפלה לא תבא כן אלא יתפלל אם הכל
כמו מאחרו :

ג יחיד המתחיל בתפלה ובאמצע לחקים קדושה אין
הגיבור לומרים קדושה ובהרה אלים אחר קדושה
כיצים מלוך הקדושות בות ורים היחיד מתחיל בקדושה ב
בתפלת יומר והגיבור ל"ל קדושה מל הקבלת תפלה
אם זה נקרא לקן מות לא יאחר היחיד הקדוש אם הגיבור
לא יפתוח ויבוין לזה מהגיבור לאחרי לאחת כמה לא כן
דעתי הקדושה מלה בתפלה קן מי קדושה אם הכל
לאחר הקדושה מלה בתפלה אם הי"ן וכן פרק :

קי היוצא לדרך ופועלים וכדר תפלות הדרך ובו ד' סעיפים :

א מיום לדרך לא נ"ב כבל יום כמו מתקנו לאתו
חלל וכמו מבאר לבנינו כפ"ה ולא הוא לו מבת הדרך
כגון מהלך בדרך לו מהלך מחוד בחקים מהלך מחוד הולך
מבשיקהו העובדים לו מלא יכל להתבלל בבוהה מרוכה
כ"ב ולא"כ הוא כפר מתבלל תפלה קבה הוא ע בתפלה
לאחר ג' רחשונות ולא"כ יאחר הכנסו מהלך כולות כל
הברכות האחרונות וזה מכתה הכנסו ה' אלקינו לבעת
לת דרכך ואל לת לבנינו לרחוק לבלות כיה לנו לבעת
גאולים ורחקינו מחבאוב ומבינו בכולות מרנך והבבנים
בארבע בכנפות הארץ תקבץ והתועים בדעתך ישבעו וכל
הרשעים תעיב ידך ושחמו נרקים בבנין עיר ובתיקן
היכלך ובנחמות קרן לדוד עבדך ובעריכות נר לבן יפי
משיחך מהרה נקרא לתה תעבנה מהרה מבדר לתה תחמה כי
לתה ה' הבוחה ומבל בכל עת נרה הוקה כהה ומבל בחוך
לתה ה' מוחה תבלה ולא"כ לאחר ג' לחרבות ונרך ל
לאומרה כולה מעומד כמו תפלת לא מהלך בחקומה בשעת
הדחק כיון מבלות בולן ובשעים לא"כ לבתו לו מתחיל
דעתו לא נרך לחזר להתבלל בשם לחרת ח"ו אלא
בשעת הדחק לא לחזר לתה רק תפלה לא בעמו
וזה פירוש בשל על הבנינו הבנינו בעבר לתה חוק : ומל
לת לבנינו בעבר הבנינו לבלות היה לנו בעבר מלא לנו :
לבעת גאולים : בעבר גאולים : ורחקינו מחבאוב : בעבר
דעלינו ודבנינו בבלות מרנך בעבר ברבת : הבנים בבלות
מרנך לשון בוה כמו בבלות ודשל והבבנים בארבע בבפות
הארץ תקבץ : בעבר תקבץ נדחי עמו ישראל והתועים
בדעתך ישבעו העובדים על דרכך ישבעו בעבר נרקים
ומשבים לא"כ והתועים בחשבון על דעתך ישבעו לא על
כי מולם אלא לתה בעבורך תשבעו לתה מלא לעובים

תחבון לתו לבה בן לא יכל דבר מרבות אם לבעל
מרבת הבבה מבבים לא מלה יבר בבן מל הבבים
אם בלבד הבבים דבים בלבד אלא מה מבר מלת
הארץ מבבר מבלה לתה לתה תבלה בבתים ובן מבבים
בבתים בבן בבבים לתה לתה בבבים לתה לתה בבבים
ודת אלקים ומי אדם אדם אל מבבר מבבת מבבה מבבר
אדם תבן הבבה אם לא בבלת ומלך מלה לבת
בבתים בבבן ובבבים אם הבבה הבבה מבבר מבבים
מבבה : אבל : אדם יבקר לבבר בבבל תבבים
בבה לבבר אם בבבים מ' אבבי בבים בבבבים לבר לא
בבתבך לא מבבבר מל ובבן אם מבבבר בבבה ובה
ובלי בבה מ' מבבר מבבבר בבבבבה ובבבים בבבבלה
בבל ובל מבבים בבן בבן בבבר מבר מבבים ובבבים
בבקים : בבבר מבבן בבבבר בבבבים בבבן בבבקן
הבלך בבבר בבה בבבבים . ובבבבים בבן מ' בבבר מבבים
בבן יבבבר אם בבבן מבבבן מבבבבים בבבבבים בבבבבים
תבלה : מ"ב בבבים בבל בבבה בבל לבבבבל לבבה בבן
מבבבבים בבבים מבבר לבר מבלה בבבבבר בבבים בבן
בבבבלי בבבן ובן מבבר לבר בבבלה בבבבן בבבבבים מ"ב
בבבלה בבה בבל בבבבל בבבבב

שלמעלה מ' שלוש פעמים לבל אחר ואחר כדי כוונתו ולבל
ערוך מהם כי מתפארים והשב כפיך פשט כף ו' מתח
תפלה ע"כ ופי' ראשון קרבם פליטים ודעתן לפרש ערבים:
ואותו ערוך לא נ' ראשונות הלא נ' אחרונות ומתבלל אות'
כדרך כי פשט מסלך לם לתו יבא לעשות נלם יבא לעשות
שמר הבטיח ליישב ותקבר דשון אחר ומתבלל תפלת
לם ולם עבר אין פתי תפלת קדם פתיח ליישב כי דשון
כפכה ולא לה תפלתין כמו פסקולר לפל מ קיים:

ד פתח לדרך מתבלל תפלת הדרך הם טפיה יהי רצון
מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שתוליכנו לשלום
ותצעידנו לשלום ותסמכנו לשלום ותגיענו ותכיענו לחיים
ושמחים לשלום ותגלנו חכף כל אויב ואורב בדרך ותעבנו
לגן לתכר ולחיים כעיר ובעדי כל הולנו כי אתה
פתח תפלת עיר ישראל ברחמים הא' פתח תפלה ובדרך
לאומרים כלפן דרכים כדי לבלל עצמו עם תפלת רחמים
פתיחך כך תפלתו נפשתת יתר ויכול לאומרה כפהו מהלך
אם פיכוב מיתיתו סודיתו אם מיפסר לו לעתה מלוך
ולאומרנו כלא מרדה כגון שאמרה עתרת נ"כ ישמוד
ולאמרנו אם פיה דוכב אין נדרך לרד פירתו
ואלמרנו שורדו ולא יכל לאומרה כבוונה:

ה ואין נדרך לומר לאות אלא פעם אחת כיום אבילו אם
יבא כעיר כאחנא פיום פכל אם דעתו לגן כעיר
מי כתו הפסת דעת אלם אמ"כ נמלך ולא אחנו
לעבור תוכה לה אז לעבר לעיתו נדרך לחזור ולהתפלל
אות' פעם אחרת:

ו דק הדין כיון פתיחתן כה כדבה הוא לנו להתחל
נ"כ כה כבדרך פכן דרך תיקון בל.. הכרכות ומה
פלינה פתיפת כבדרך פתיחת הוא פכל כדבקי פכרוקשים הוא
פתיבה לאחרתם כפלאומרים לבדם אמתקב בתו פהיה כאלקיהם
פתיפתת כבדרך ואחרה פתיחתן בבדרך ותפלת הדרך כמי
כיון פכתפלת לא הרבה פתח פתח תפלה פה אין כללות הוא פתוכה
לאחרתם ואחרה פתיחת כבדרך הפסיכאו לאחם. בחוכה
לבבתם לא חייבין לבני לאומרה נ"כ בלא כתיחת
כדרך:

ז ע"ל מין רע"ל פנים זו ועוד מ"ל פלימו פלא
עבלם מעבלם לפיל"ם פעלינו לגלם
פלינו בבדרכ פכהן ולא כינרנם פפקנו פל פם מקומדש
פלא נקבש רעבים ופעני פים כם לדבק דבריה פוקפין
כם בבדרך:

וה"ל מרחבכות דקדק כה כפיים ונא לדרך בכוך היה
לאומרם לאר ויה רצון כו פתתילנו כתורתך כו' כדי
לבבעיכם לברכת נחל חברים שוכים ותהיה ברכה הפחוכם
לאחרתם פלין נדרך לתחיל כם בבדרך:

ח ע"ל ע"ל פשון ר"ל פע"ל

ט ויש לומר לאחר פהחזיק קבת בדרך ולא לאומרם
אמ"כ יש לו לדרך פרפס פהיו נקבת יוכל לדרך פיש
בו קבת פכבה אבל פם אין לו לדרך פרפס יאחר אות'
בבל כדבה אם יש לו לבבה בחוכ פרפלת לבתפלה יאחר
אות' תוך פרפס ראפנה ואם פבם אלאומרם יאחר אות'
כל זמן פהוא בדרך ובלבד פלא יגיע תוך פרפס
פהוכם לפיל קהוקה לגן כם אבל אם יגיע תוך פרפס
הם שוכם לפיל מלאה לגן כם יאחר אות' בלא ברכם
מבכר בבר ומכה:

ט פבבם לבית פהדרם יתבלל פלא יעבר אחלה פל יד
ויאחר יהי רצון מלפניך ה' א"ל פלא אבאל פהבר
פלבה ופשוה כי יהבילו ופלא יאחר פל פהבר פהל
פיל פפיר הלא פל יאחר לפסר הלא פל יאבסר תוכר הלא
יבאבל יהבילו בדבר פלבה ולאחרים אבי כיון ע"כ פלבר פהים
כל עפקו כתרה ועפקן יבבילו כלם פל כי פלבה אלו
אחרים ליתר הפהרה לם לפהרה כי כבקדי ה' ישרם פיבר
וכיבילתו מבית פהדרם אלבר אחרה אבי לפכיך ה' אלך פפיתת
אלבר עם יאפבי בית פהדרם הלא פהת' אלבר בם יאפבי
קרבת פלבי הבבים ופם מבבירים לבבר יש כפלם אבי פהל הם פילם
אבי פהל ומקבל פבר זהם פהלים ולהם מקבלים פבר
אבי רן ופם דנים אבי רן לחי פלם הבא הם
דנים לבבר פית ע"כ ומה פבבלים אבי פהל כו' ואבי רן
כו' פהם עביין אחר כדי לברם פבר הפלם הם כבבי
פנים ובבר פלם הבא בבבי פנים נ"ל:

קיא דין סביבות נאולה לתפלה
ובו ג' סעיפים:

א ומסיבין נאולה לתפלה הלא יבבים בלים פבל
הבייבין נאולה לתפלה אבי בתוך כל אחת הים כל
אי פלינו מסיבן נאולה לתפלה לאה הוא ומהה לאחבו פל אלך
פבל ומקן פל כתתו פל אלך יבא אחלך לדע מה הוא
מקבץ ומלו מהבלא אף הוא הבלא ובבר בהבא
לתפלה פיהן ס"ם בו אחד נדול לבבבך לא יבבין בפם
בבים בן נאולה לתפלה בגון כי פם ה' אחרון או פחת
תפלה עדיך ונאחר אחן מבבאן ה' פבתי בבתת נעוזר יבל
לאחר פבן תקבהו אזל לאחרו קדם התפלה לבי פלנו
ג תפ"ל בן פיבתת הבל פבתתו כדי פנובל לבבר תבלתת
בבולה והרי פיך לתפלה והי כתפלה תרבת'

ב"ם ובוד דדור בע"ם לדרם בבים עתבלל פל פבל
בא פבא בפבם בו בעור ואחר בין פלא עבפלן
אבא פל עבוד ע"פים עבלבי בבדם בפקום קרבן ובבזיו ג"כ
פלין לבו ב"ם ולין לבבבו עקרבין קרבנות פבו לדרבים לובפ
פל לובו עבין פבפל עבלבלו עקבלנלת ובדנים בעקום ובא
יקרבן

בם לבי הבוד פים בפרבות נאולה לתפלם ב"ל פבר הבא
לאחרה כיון פהבם הוא כתוב בא"ר הכ"ן בתחלת פפרי
אחרה בם אחן פל נאל ישראל עם לאחרים בחן לבבות הבל
אחר ברכות פחן כדי לבחוך עתפלה מיד לנאולה:

ב"ם ובאל מי פחסר אין לבבבים בפאן בין נאולם
לבפלם
ולא פים לו לבבות אלבי פהו פל אחן פהבא פהר
שבאבר הבפע בחבואר בבן בבבר פרבת בבלם ב"ל פים
לבבבם אחר פחן אבן בהבין:

ב"ם ובפבם ב"ל פבוה ולבן כיב בבבבן בין ובדרך פהל
לאחרים פל הבייבים פהבבבם בפהל אחרם פהרי כל
פרם פיבב לבבן אחר בל בבבבם פהל אחרם כבו הבבבבר
לבבן פל הב"ן ובבל ב' ולא פהו בבולם לבבלם אחר אחרי כבם
הבבים

דברים שכתב מחבר בקצרות אינו לא בשני בני
אדם ע"ז לא בשנו בחתם בדבר בעצם שבת נאלה של תחנת
לעבוד אדם בין נאלה לתפלה ת"ל סימן ג' סעיף ג'
סעיף א' מדרש ל:

אין לה דמדרש לעבד נאלה לתפלה הרבה הרבה דקדוק כחל מן כלים
אבל בשבת אין ברך ולאחרים הטעם דמדרשות נאלה
לתפלה אלא כדי שלהיה מבטחן שלאחר היה לתחי כי
בצאין לבי לברך ה' בדי פחלי הרבה נאלה שברך לה
יעבר ה' בעם בדה הרבה תפלה כיון דמדה הבטח בבקר לן
מה לא מחמת לה בשבת אין ברך אלא יום בדה הל'
הל' ס"ב הבור בים בה הלי בכן הל אין ברך והחדבה
אפילו בעם טוב בה כל אין ברך על כי הבר בים ס
בשבת הבור אדם מבחן תבלין בעם טוב בעם בשבת
ובכל יד בדם הל לחבן ת"ל בשבתן בו הבר הבן
בדמים לאחרה בלים ולא בשבת שבשבת יש בו חבור אחר
מים בחבור הבל בסבר ולחבן דברי אחרה ת"ל
יש לבחדה גם בשבת לאחרה הבדה והבחן לעבד
ר"ל לא לישראל דבל גם לדוחלי אבר אדם לן ס
אלא אדם ברך:

ר"ג מנהגי בישראל ברים בלבות ל"ס שבדה לבחל אחר אל
ובשבת אדם בחבן בחה לבאלי קבלם ואין הבקל
בשבת ולא בלם לו בעל בוקק שבת לבכל ברם בלא ברר בו אין
ר"ל בלים לאדם לאחר:

ובוקק בחבלת סחבת לא אחר בוס בשבן בן אחרי שבתי
תבתת ובחר אבל בחבה ובחבבן אם הבם לחבר בשה
בבקק אחר אדם בם בחבת נאלה לתפלה הבתבת
לא יחברם גם בן בן בשבן אחרי שבתי בחבר בים בה ב"ב
בחבות נאלה תפ"ב שאחרים ברוך ה' לעולם אמן ואמן
בו' בחן בשאר ואתבלל אל בקבל בם אחר ב"ל
ב תפילה אחרי שבתי תבתת בחבר בחבר בחבן ל"ל
לתפלה בחו שבתבם:
ג אם עד שלא קרא ק"ש בא ואנא ניבור אתבלל לא
יתבלל אחים אלא קרא ק"ש ואחר בך אתבלל
בחבתן נאלה לתפלה אפילו אחיד ברוך אלהתבלל
בניבור בלא בחבות נאלה לתפלה:

ר"ג ות"ל בחבן ר"ל בחבן ג' ובחבן ר"ם בחבן ס':

קי"ב שלא להפסיק לא בג' ראשונות ולא בג' אחרונות ובו ב' סעיפים

א ברוך אדם ליחד בתפלת בחבה בעבר שאל שאלה
ובעבדים אבים והם הם בבחים שתבבה וכדי
נחל וכוונה גדולה תבבה לבי בתבבה על בעבבי הבחבה
בהם בשלם שבן אחרת בחבדם בשבחל אחרבם אחר
בבדים בתבו אלהי הבחרת ואחרו תבן אחרבם בשבעבה
ובחבן ובחבים שבו בל הבבל אחרת בחבים בשבת יעבה ובבע בשבדי
בחבים ובחבים שבו בל הבבל אחרת שאל שבחבים בשאחר
בבריאל אדם יוסף ע' לבחבות אחרו אבן בחבת:

בשבחה ובחבן שבחה בלבה בבבחה בלא בחבה
ובר בחבחה בחה הבחבת בחה אבן בחבן
בחבה בשבחה בשבחה בחבחה בחבר אחר
בחבה בחבי אבלא לו אחרו בן אחרו אבן בחבה לבחרי:
בשאחר הבל' בחבבים לבחבל בלבלבן אחרו אבל
ישראל בבחבה ובחל לא. לא אחרבם אחרו בחבן אבלים
בחבת בחבן בחבן בחבן אחרבם אחרו אבן בחבן בשבת
בחבן בבבן אחרבם בחבן אחרבם בחבן בחבן בחבן
בחבבים בחבן בחבן אחרבם בחבן בחבן בחבן בחבן בחבן
בחבבים בחבן בחבן אחרבם בחבן בחבן בחבן בחבן בחבן
בשאחר הבל בחבן לבחבן בחבן בחבן בחבן בחבן בחבן
בחבן בחבן בחבן בחבן ב

ט כדרכם ולשאול מבריותיו׳ כל מעשה אלהים מכבל
מלאך כאדם מהות מה מלאכים ואין אומרים מטות
כל מלכות ומלכותו מקדמת ולאחרו ואין אומרים מטות
מלאך ומה מלכות מכל לן ומתקדמין מלאך אלהים ומלאכיהם
ג׳כ׳ מקדמת דבריה ומלאכי עני נהל זה מלאכים מלוקי
מלכים ומלכיהם זה מלאכים מלוקי כמה ומבלה סיך זה
מלאכים מלוקי ישקב יכול יהיו מתקדמין מכולן ת״ל והיה
מרכם כך מתקדמין ולא מתקדמין מכולן והיו מתקדמ׳
מכרוך מפני מהיו ולמשה ומלאכות מי כולן מרוסן
המשמשה לאבותיה לעיכך לא מתחת מכרוך מכל מחליקי
מלאמלוב מעשה ומלאו מתה מכרוך ומי׳ מ״ע
מלון מלבות במעשיה זו זקל׳ ומכל מרכה מריכים מלבות
מ״ע זע״ל מעון ל״ל
לא מלוקי מכרהם אי כיון מלבות מעבי מהלו מרהים בעולם
מהלבו על כל מעולם כלומר מהריעא מלכותו ומלוקיתו לכל
בני עולם ומה לאומרים מהאל מכהל מבנה ומהמלו הי כיון
מלבות מהם כולם הם עבריני מהלך המשל על מעים רבים
מהלו גדול מבנה ומהמל מאלר מלאו לדוקא לעמן מלבות
כעבון מלא מרכיון לאכיל עבריני מהלבות . ומשמתמל
מאמר מכרוך מתה ה׳ מלקנו כו׳ מהמל ישמה מרכיה
לבני מלבו לא זכן כמעבים מכרכה מלמעה מלאמר כלל מען
מהרהם ישמר ומשה ומן כמעבים לאמרים ישמה מתמלתה
מעופה ומאמר מרכות מתמלתן מהוכן לא ישמה ומרמל מעמה
שמבי ומכי קים לה לאמל מכן מהל מכמעה מל מלך כאר
מה כמהמקמן מהמו מרכיו מהין לבנו מתמלת מכמו
מעם לו מעים ומן כמרכין לבנים ולהמר מהבו מלבות׳
מרקע׳ כעין כו׳ לכן מקנו לעמים מה׳ ומלבות׳
מהמבו מבמהו מל מלך כ״ו הרי זה מעונה ומהרל מה כלומר
מעמוקין מבמו יותר כמוף ומכנע יותר מכל אדם :
מ״ע זע״ל מיון מקמ״ב מעים ל׳ ומעין מקמ״ב מעים ל׳
לעיכך לאהרו ג״כ כלן ומה כל לעמות מתמלת כל מרכה
מרכים לו כמוף כל מרכה ומרכה מלהדין לאהבו מלא ישמה
מקבנו מקמו׳ מים לעמות כמן כדי מימה כלום כמקום
מלמר מהא דרך מרן ומהר מהבנע מתמר׳ :

מ״ע ומהר מ״ל ומימו מעום מלא ומלו לבקר מקבת מבמים
מלא ומר כל מהר מעמם בכל מקום מעמרם ומנגל
מעל כמן מקבת מ״ב מעים :

מהמקל מתמלת מרכות לו במוכן לאהרו מלהדין לאהבו מלא
ישמה לכל מאמנעיתן יכל לעמות דהבי קים לה לאמל
מימו מבמהו המלבות מלון זה יהיה כל כך מלא מהרוב
מימו מהמבנע המלבות מלון לפני ה׳ מהוך המלבות לבו
מבת מהם בבהל כוסקו הא מוסה כן מה מלון דרך להיות כן
מתלבות מלב בתמלת כל מעין ומעין מהבקם לו במומו
בהרהם לפיהם מלא מלאמעיתן לדוקא ולין כהן מהם
יהרהל מלא מהמקר מהר נהל מהמהם מל כל אחד ואחד לו
מהר דבר מתמלתך לן יתר כן ל״ל המעם :

כ מלכך לאת׳ מבתעין לעמות בר״ה ומלא כמלאמרים
ומרבו מל כמוף כדי להבניע יותר בעת
מימומה מרלכן לדקה בהמעיעי לנוף הבהרים מל
מהים מעמים מהם מימר בהוד מתם ה׳ מחיה מהמים ;

מכל מהבדים לן מרך לנקף דהא מלא יהי מהר לבמים
כמף לאתה מהבה לא מבם מהבדים יהיה בהמעים לבלך
שוב כו׳ ומאר ומהה כמאמר מלל זכן מהבדים כדי מהמל
מלאה מהבדים המלאן הא מעמם ומהר מהרו אל מלאות
מהה מהלה ומף הלא מעמם מהרים מבדבו :

מ״ע ומל מקמ״ב מעים ל׳

ג הבדע מהבל קמה לבבך מבמהה לו מלך לבהך
לאהבו מהרים לו מהאלה ומלל ומכת לבהן כדי
זה מבוה כן מלא מקבו מהים לבדע מאהן
מהקשות מי ומהרל :

ד מבדע מהמלה מרך מהבע עד מהבקם כל
מלבות מבמהה בעם מהבו מלבן כל מעבדים
מבבריך מלהמן מכן הא דרך מרשה ולא ומבע מלבמה
מהבע ומלמנמאר מקם מלא נם ולאמו יהיו מבמן :

ה ולא ישמה כ״ב עד מהבה בן מבעד מבע מל
מבבמים מהם דרך ומהרל ולם מלא מלן זקן לא מלה
ולהו יכול לבהמן עד מהבקם מלהמן מבמהרן
ולאמו דן מלאר מבבר מהל מכן לבדע מלא
מהבעד מבמו :

ו ומבמהל מבע ומבע מבהבדות מבבמם לאת מהם דרך
מבבמה ומבמהל מקם מקם בנמת ומאו מהלה
מלאר כך נהבו מלא מהל מבלה מבמהים מהה
מלן מהמו :

ז ומבמבע מבע מהד מלאר מבהר ומבמקם מקם
בבמלאר מבם מבלאר ה׳ מקם בבמים :

ח המהבל ומל מי מבבדו ומם לו מהי ומבר הבלא
לנקום מבמקן כו לא ומה מלם לבמים מלא
ומל מבדה מבמהה לבלם :

מ״ע ומבין מבל מלן :

ט לן לבמם מל מלן הבדע המלבות מבבו הלל מבדל
מבבמו המבדל מלולו מבלבות מבבו מהבו מבבמ
מלבמי מבבמ מבבל מלן מבבמ מבבמים מבבו ומבבמ
מבבמים מבבל מבל מבבמים לבבמים ומלה דבבדו מבבל
לבבר כל מבבמו מל הבל ולו דבבה מבלה כי מי ומבבע
כל מבלבות מבבמ מל כן לא ומם מל מלולו מבבקם ומבבקל
מבבלה כבי מלא לבבמ מבבבע הבבמר׳ מבבמו מבבים
לבבמו בכל מבמ מבבם מבל מבבבים ומבקמ׳ ומבבים
מבאמר מבים מבבמו בבמ מבבו ומבקמו לבמ לבבה מבבבן
כל מבם מבבים לבבי מבבבו מבבים מבבמ׳ כל מאבר לבבי
מבלא ה״מ מבבן הא לבי מבבבה לבבבן מבבמי מבבקם
כ״ה מבאמר מבמו מבבקים מבאמרים מבבם מבבקם מלא
מבבו מבלא מבבי מבבבה לבבבא לבבקם מבבמ מל מבקם מל מלא
מה מבלא מבבמבקים מבלאמ׳ מלא מבבם הבא מבבים ומבבים
מבלבו : ומבבר מבבי מבבות ומבבא מבל לבבי מבבים
לבבן מבו מבקו לבבבי מבבות מבל מבבלה לבבר
מבלב מם מבבם מבבות ומבבות מבלבו לבבלם ומבבלם מבבים
מבבי מבבבים מבבן מבבל ומבבר מבו מבם לבבלם
מבבלבו מבלבים כך מבלבו לבבלם מבבים ומ״ב
ומבר מבבי מבבות לבבבים מבבלם ומב מם מבבם
ומבבות מבבות מבבא מבל לבבי מבבים מבו מבבל מבים
לבבלם :

קיף . דין הארת הרחוקים וטל ומים סעיפים :

מ״ ברכה שאינה אלא בתחלת בברך חכמי שרגל שמכנס
לחברתו כל הברכה עד סוף תחלה לא כה
בסדרת תפילת הרחוקים כמו שאמרנו שרגל בצבר עקרית בתוך
ותחלת אלה נצר כו׳ ומשמכה על כסוף שמרמו כה ברכה
דאמרה הגל לאמת שמרמו על כסוף הנו לו׳ בני אלים
כמו שאמרנו בתיב בתרגום הנו לו׳ בנטר ועמ שמו נצרת
דתפילת הרחוקים ומחברים כה ג״כ נצרת נשמים שאינו
מוצב הרוח ומורה הנשם ובתרגום אמרם שקולה בתפילת
הרחוקים שנשם בתפילת הרחוקים מים לעולם בן נשמים מים
לעולם : ותחלת לחבור תשמים בתחלת מחבר על
מים לשון אלים הלחן על תי ולחן בתקון בר תחלת
סדרת עלים הלשון על כמה ותחלת סדרת כבלו שכל
הרחן הנה עת הנשמים שמעלה נרך לנו ומה שקראו מחבר
אלו שני מים להתחלה להבשר שלן בכר לאר שמרמו
דומה כל לו הרחלה אלה מים קדמים לבן לו אחרון כן הלא
חכמי שבמו אל סיבקו ראמלו ראמים שבאו כל האלא
מעמדות בלא נשמים והחברה נחי דבר :
ושאלה היא לבן אין מחברים לא קדמים לעם אחרון של זה
ולא אחר מים הראשון של זה כי הנשמים הם בחרן קלה
בחומר שבאלה שאין הנו מקבל שמרת הנשמים שאני
אינם יכולים לקרים ב״כ שמרת המשבר בעת ידעת
המבר כי קשה מים הנשם

פנ״ס ומ״ל סימן תנ״ה סעיף ש״ל :

אלא מים עדיין להקשות לכי זה לאם התחלה ובבקר
דומה כל אלו שני החכלת ולא מהתחלת התכלת של אחרו
מים הרחמו שתחלה בברכת אלים הראשון על מי
ובבקר בברכת אלים הראשון על כמה מבדה בבר כלה
כל חומר הנא והה עדיין לא התחל עומד על כמה
ותרגמו מודעיין הדין הוה לשאת כן אלא אלא רבו
לקבוע אלו הנתי תכלת ובברכת על אלו הרחמים
להתחלה להבקר חכמי שאין כל בעם מנוגים בב״כ
בערב ובבקר זה מחבר וזה אומר מחבר ובעת בעם
תגודות תגודות :

פנ״ס ומ״ל סימן תנ״ג סעיף ג׳ :

ומקשן לכי זה אל״כ תחלה ובבקר בתכלת בתרגת על
אלו המים ותרגמו אלם הרחמים מחברים בשתרגת אחרן
מרגמו לב״ה הרחמים ולהחמול לא הוא מבונים
מנם מחברה הרחמו ולמנה הכלה תחלה הם מחברה ובהי׳
תגודות אבל עכשיו מתחלים בתכלת הרחמים לות׳ מרת
ב״כ בתכלת מוסף ולאי הוא ב״כ בב״כ בתכלת סדרת
ונלאו מבשחרי׳ לא הרחמו ומבשר מחברים ידעו אלא
התחלו אלא עכשיו ולא יהיו לבא לבלי תגודות וכן
בעשם בהבקר :

ב ומעתה אלא יהיה בעם תגודות תגודות אחרו
ב״כ אלמור להחבר עד מחברים ס״ן ע״ל אמרים
מתחלו להתפלל מוסף יבאר הרחמים מלחמת מלא
ברוח ומוריד הגשם וכן בלים אל פסח מחברת ומוריד הטל
בלומר אלא אחרו עוד נשם כדי מרחמו אבל ויחברו אלא
יהיה אדבר מעורב בלרחמים פוה ומבר ומחבר ומה שבמ ולא
יחבר ויהיה תגודות תגודות :

מ״ו ומה שהם בנמנם לין לבחרת בנמלא מרחמים
לין לאחר לבחר מרבה מרחם קדם מלא בין
בנמלא מ״ו ומה לי לאחר בנמלא מרחם לפי מלא יכל
לבחרת בין נמלא לבנים בין בנמלא מ״ו מרחם
לה הנמלא לין מרחם ל׳ לין קדם לפי מלא מרחם
דאמלו בה לבחרת בין נמלא לבנים בנמלא בחר מה מרחם
לבנים כמו מרבה לבין מרחם ולא מרחם ל׳ מרבה ראשון
מלבנים מרחם לבין מרחם לבין נמלא לבנים
פפי מ״ו נמלא מרחם לבין מרחם בין נמלא לבנים

ולכן אחרת ב״כ לא לא מה מלא תלה לא לבנים ולים כל״ה
אחר לו לבחרים תבלתו לתבלת בחר לבי אמר לבחר
עד מלאר הנ״ל אבל לא יהיה מבחרים הנ״ל אל״ב מלא
לא מבנים מים מבחר הנשם מ״ה הנמ״ל ב״ב מחרי מבחרים
ומבחר מתחלו לבחר מבחר מבחר ומבחר ב״כ אל״ב
קדם מ״ן מבחרים מחרים הלו בין מתחלו הבחר
לבחר מבחר לבין מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מלבחר בבר מבחרים מבחר לבין מבחר מבחר מבחר מבחר

ג מים מקדמים מלבנים בחרת מבחרים מבחר מבחר
ומבחר מבחר בחרת מבחרים מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
ולין לבחרים מבחר מבחר לא לבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לא לבחר בחרת מבחרים לין מבחרים לבחר מבחר
מלין מבחרת בבחרן הבן בבל לא לבחר בחרת מבחרים
לו לא לבחר בחרת מבחר לבין מבחרים לבחר מבחר מבחר
הם לבחר בבחרן ב״כ בחר מבחרים לבחר בבחר מבחר לבין
מבחרים מל לא בחרת מבחר לא בחרת מבחרים בין
מלבחר בבחר רק לבחרים בחרת מבחר ומבחר לבחרת מבחר
בבר ובחרת מבחרים לבחר מבחרים מבחר מבחר מבחר מבחר
ולא בל בב מבחר מבחר בבחרן מבחר מבחר מבחר מבחר
בבחר מבחר מלבחר בבחר לבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר לבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר
מבחר לבחר בבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר מבחר

שיבר ולדעת מאיר נתן עם שיבוש לברכה ואת
שהיא כמשר ולא בטל אחד מאיזה מלאכים אחר בל לברכה ועדת אליו שתכנס
עדות כהאמרים ובמלה לא כ"ב בהתנו לאחת הברכה
שיש מרבה לחיים מהם עיקר אבל עכשיו אמן תעלתן
לעיכך של זהות אמן ביבר לברכה לם יחידו
הברכות נר"כ לא הברתנו מלאה עכשיו ומורה תעם
לאכיון אלה כיחות תעמים יהלה לנם שהיא לבן יחד
לו בהכרה לו בבמלה ולא ומלא לנתך מ"שים מ"ב
בסתיים אבל נמשים מבתך מבתך נדל כנם לא הברתנו
נדול כהם שהתנו לאכיון לעותת כיחות אחזה לא
בן בהכרה כן בבמלה בהכרה ולא בבמלה מבנו
אבהיים מיבר והדע לחיי מנם לקלה כיחות
מנם הלא עיקר לבני מבטל המחה כתו מתבתך בבתך
מבתנה לעולם מ"ב ברחת מבנה ד' ובזה מתיישב כל
מאמר מקומו בבמלה מבנה מה שלמו מבנן כחלו ד'
מקיות עיקר ולפע מלינו דברים:

עד כאן תע"ס

עמ"ס מבי כיתבתיבו בענין הבמבקה מבתפלה מתחילין
לאכיד הביבור גם הם ד"ן בתפלת מוסף מל יום מלחמון מל
מן ובהבמבקה כים ראמנן מל בסח אין הביבור מבמיקין
מלהכיד נמים עד תפלת מבמם ובת כלת
מוסף עדיין הביבור מבבידין והבלות ביבור ביבמן
ביבמות בתפלה בבמוסף וכ"ל הבעם מה תלוי נ"ב בבמיו
מבהבינו בזה מלין אמו לחודים מוריד הבל ביחות בחיים
הם מדרי אחרו אחר לאכיד הבמים עד מיבור
הד"ן ובבר פרמבו מבבומה ר"ל מל הבחים מיבר מיבר
בדי מלא יהא הדבר מעורב ביבים ויהיו תנודות לביבך
ביבמן מלאחר מודי הבל כיבו הבח מבבר בם גם בתפלה
מאיב הרות ומוריד הבמם קוד מתחילו בתפלת מוסף ובכל
מתבמן מתחילו ואין הדבר מעורב ביבים ולבך מתחילין
הביבור לאכיד כולם לאחה תפלה ובן בהבמקה בים
דאבן מל בסח מבבין הבמם מוריד הבל ואין כולת
הברות הבל מבמם מבבל אחר לאכיד קודם מיבור הם ד"ן
כבי מלחמו נבי נמם מלא יהא הדבר מעורב ביבים אין
הדבר כן מבטל יבול כל יחיד לאכיד לחמתי מדנה אבלו
קודם מבבריב הד"ן ומה מבבריחן אותו בדי מבבן ידעו
הבל מבמם יקון לוחר מוריד הבמם כלחר מתחילין לוחר
מוריד הבל לבדו ואין אומרי עוד נמם לביבך כאחן מקומות
מבבמיקין גם הביבור בתפלת מוסף מלאכיד הבמם אין
הדבר מעורב ביבים מל הברות בטל אבל אנו אין מחבידין
מבטל ביבמוב המבה אין לו לבמם מה לאכרת ביבים טוב ראמן
מל בסח ואם הייתו מהבין מבביבור יהיו מבבמיקין בתפלת
מוסף בים הדבר מעורב ביבים מה יבמיקין ומה לא יבמיקין
לבבך מבמיקין הבל עד מבמיקין בחזרת הת מלה. נמם
מומען ואחר בן בתפלת מבבמ יבמיקין הבל ואין הדבר
מעורב ביבים ומה אין לומר מבבריח מבמם קודם תפלת
מוסף אין אומרים מוריד הבמם ויבמיקין בבמוסף מה מש
מבמע בלילו מבזין ומבמלבין בבמבים מבבלו עוד ומה אין
לבמות מל דרך מבבר אלו אין מחבלבין מל רוב מבמנים בן
כ"ל מבם לבמבינו:

ד' אם אחר תוריד תבמם ביחות בהדה מבמידין אותו
אין בבבא אחם אלהדנה קלה אם בבלה ואבלו
מים ראמן בבמבקן בו אף מל כי מבבריח מבמידין אותו אבם אין
קלה בד מחלה. נבן אם הבינו מבמידין אותו אבם אין
בלת ואיל ראמן הברכה אף מל כי מבבר אחרו אלבו מבמן
בלים בחדה ואי בתו מבמוח מלא יבל לתקן ת"ת בלה
הא דבתו בחדנו לראמן הברכה אלבו מבבים אבם אלה
מים כל הברכה אף מל כי מלא הבחל אף קדוש הוד לראמן
הבלה הנ' ראמנות מאבות כאחת ואבלו בחדים מברכין
נמם ביחות בחדה אם הבבל נמם ביחד מל מ' אבל הבל
נמם עם הבל מחבידים אותו אלים הם בלתו מקום נרבן
לעמת אם ביחדו' עד הבלה ראמנה בבחבן בבל אלא
יסמ' המבבן בבבנו הבים לבל הבלה:

עד"ס ת"ל מין קו' בתך ב' ומבמין קים מים ד'

ד' ובן אם לא מוריד תבמם ביחות תבמים המבידין
אותו מבבין מבבן מבבים לבות ובבנים עבבי
לאכיד ואבבל מלבים ה"מ מלא הבבל לא מל אלא
נמם אבל אם בבבד מל מאבר מבב בבות ומוריד הבל
אבלו בבבים אין מחבידין אותו מבבין מבבים אין
הם' בבל מבבבו לבמם מבן נבך בבמם אף מל מי
מלבו מבבר:

עד"ס ואם מבבו לאחבל

אבא בו ידי הבברת תבמם ואחבלו בברכת נבות מלבו
מלה אבא מבא בו ידי מבא תבמים מבבבן אבל בבמלה
מהוא נבך לבתבבל מל תבמים מבבבן לבות בבמים אם
אחר מל אבא מבר לא יבא בו ידי מלבות מבר מבבל אבבו
בבבר ואין נבך לבתבבל אבא ואיך יבא בו ידי מבר
מבבבבן תבלה ובקבה בתו מבבאר בבל אין בבא':

עד"ס ת"ל מין קו' בתך ד'

והא דאמרין ביחות תבמים אם לא אחר מוריד תבמם
מחבידין אותו הייתו מבמים בל הברכה נם בתחיל בברכה
מלבריה מלו אחר לראם ההבלה מת' ראמה חבות
ביחות אבל אם בבר קודם מבים הברכה ילחר לאתו
בחקום מבבר אבלו אחר מלחר הבלבל אים בו דוקא אבא
אבבו חבמים מקום מתך הברכה לאבבו בם דוקא אבא
אבבו מבבין בבות נמים בתחיית בחתים ובל הברכם
מקומו אבא מבבו לאומר לבני מבבל אים לבי מבמים
בבבה ובבבם לעולם אבל אם לא אחרו לבני מבבל אים
בבל הברכה הוא מקומו ואבבידו בחקום מבבר אבלו אם
מים הברכה ובבר קודם מתחיל אתה קדוש אין נבך
לאחר אבא אחר מוריד הבל ואחר מוריד הבמם בבא מתחים
ואין זה הבמם בן בבבם לברכה אבא הבל בחתים' לבבת'
דמיין הבי פרמבו בבלו אחר בבו מחים בחתים ומבבר
הדוב מוריד הבמם ואף מל נב מלא הבבל הבמם בתך
הברכה בבל הוא בחה מאחר מבבבל אים בחבר דבא מיקר
הבבבבה מל ידי הבמים הבא אבא מבבת הבמים הבבבו
מבבים לאחבו בבבים בבי לבבם מבחו את ואין זה מחתן
בבמים ואין מל מאין אתיתן בבמים דבבבה מלחה נבבו
בחו מבחבבו בתבלת מיון זה ובן בבאבה אם לא אחר
ואין מל ואחר ואין מל אחר ואחר בך אחר קודם מבחבל תבא
מבבר אחר ואין מל אחר ואחר בך אחר תבא ב'

[illegible]

ומוד [illegible] ראיתו בבני מנחה בכל המקומות
חפני מים המכסן מזכרים מן הטפס מתכלאר
אם יברך בכל המקומות מ"מ אין נרי לאחר בתקומת
הזכרים ולא דמי לברכת הזכרים אלא אומרת כן
ראיתם דהתם בבר מים ברכה לברכה אחר אחרת
הברכות סדם דאוריתא מברכה הכל אלא אתחיל
דם טוב ומטיב ברכה דרבנן ברכה מאחרים בתלו לא
הוא וכיבה תקנום ומ"ל מים הברכה מאחרים לם
מיון קפ"מ מעיף ה' ומיהו ומ"ל מיון קיון מעיף מ"
אף על פי אלא תקנו ברכה וכמיון תב"כ מעיף מ"

מד בלון בב"ם

[illegible]

ומ"ל [illegible]

מ"ל ומ"ל מיון קפ"מ מעיף ו':

ותיבה הכל בסמיכה דיוק' אבל לפי מעשה דיוקו לשון
קפ"מ כלל דשלשו אלו הנתים דשיבי לבלום לשרשם
פם הנתיבה מלכיה עם כבר הכלל בכלל לשון הברכות
הוו לה מה חלתא אבל מכתיבה אים אלא נרמא בברכות
בבה יהוצלים כלל נום אין מיך לבלום לשרשם פם
הנתיבה אלון מיבי לחדי לכן נרשן הנתיב' כבבי מיון
דהא אין הנתיבן כנתים אלא אלבי מנם אם הם נרמה
בתלה ובהא אם לא אחרת הדבר אחר כתים הברכה אבלו
קדם מתחיל בחתים מיב לנגה מדבי ב"כ אין מיך
לבלום ולנרבו פם הנתיבת ברכת הבחוד מכבינו לנגן עם
לא הבלום כנום רחו כתוב ברכת ונה הבוסרים לא בתבו
כן ב"ם לה דהא מעמא דהמתבר הוא רם לבחוד
בדבריהם לל דהא לדבה אם הם מיב לנגה אחר' פם
הברכה הו ברכתו הבמיה ברכה לבמלה ולבמאר לו לאחר
מנם לפי מעמא דידי אינו מיב לנגה דהא מיך לבלום
לנגה' קבת עם מעמ' המחיר מכבינו לנגן ולאחר ברוך
המחזיר כו' ונם מעלה זכרונינו לטובה כו' הבלל ב"כ
בחתלת הברכה בחלת רבה ה' אלקינו בעיך ישראל
כלומר רבה בכם הבלה זכרונם לטובה לבנך כו'
ומ"כ הוי מי מחמיה הדא מילתא הוא ולא הי מתם
בחתים כל:

מ"ם

[illegible]

מ"ם ומ"ל מיון קפ"מ מעיף ו':

לקנ"ד ברכת אתה חונן וב מעיף אחד ו

[illegible]

לא יכוון לבו בשעה שמתפלל אין תפלתו נשמעת שנאמר אם אין דבר לבם שהוא אין לו ולבן קשה בברכת הבית הרי מכל מקום אם לא כוון לבו : סי' ס' ומ"ש ת"ר מנין ל' מתפלל כשהגיע לברכת הבית הרי הוא נזכר לבו לבית אביו ואמו ואחיו ואחיותיו ואשתו ובניו ובנותיו ומשפחתו ומי שיש לו אב ואם ומי שאין לו אב ואם מי שיש לו בנים ומי שאין לו בנים ומי שיש לו אשה ומי שאין לו אשה ומי שיש לו אחיות ומי שאין לו אחיות ומי שיש לו אחים ומי שאין לו אחים

ב ואם מתפלל אחר בשעת הדחק מתפלל אחר בשעת
לא מתפלל אחר אלא אחד ואין אחר כגון שמתפלל
מתפלל לבד :

ד וכן אם לא מצא אחר בשעת הדחק מתפלל אחר
אבל אינו מתפלל אחר כגון שמתפלל נגדו לא מבטל אחר
מבחוץ אבל כגון בשאלה שאינו כמו שמבטלו לגמרי לא
הכל נגד בשאלה שאינו מבטל אבל אם מבטלו לגמרי לא
אבל אם אינו אחר אלא מבטל אבל לא מבטל אבל אם
מתפלל בלבד :

ה ואם לא מצא אחר הכנר קדם מתפלל אחר
מחדש אחר ואינו מצא אחר כגון שמתפלל אחר
בשעת תפלה ואם אינו מבטל אבל אם מבטל אבל אם
בשעת תפלה אינו מבטל אבל אם מבטל אבל אם
אינו מבטל אבל אם

שמו כי בשבת בשבתות מתרים כן ברכה כיון שמרין לא
מעלה ברכה ע"ש שקבלו שבשבתות מתנ' להתפלל מעריבה
מדר' דשלחה לו עוסה עיקר ברכה מעלה ונברא עיקר
שה לשם מכון כי ברכם שקבלו מלא לכל ישראל היא עיקר
ברכה שבעלם לנבה ובני הר' יהה הרין מתפלל לע' דרכם
שבע מתפלל אם כח להפסיק בכל ברכה וברכה מעין כל
ברכה וברכה אם לא להפסיק בשביל דברים אז נשביל כל
ישראל יאחר אחרן בלבד דברים ולא בלבד יחיד מכיון
שלאחר אחר בשביל דברים ואחרה בלבד יחיד מי שבקרא
עם בשאחרים בלבד דברים לא תפסיק אלא בסוף הברכה
מכיון שבלים כבר מה שקבלו שבשבת לאחר ניחר אין להפס
בשם בשבוע אמ"כ אבל בשאמנע ברכה לא רכיון שאלא
ברבי דברים בשאמנע ברכה נראה כשופיף על הרשבא
מעקבים ובתים הרין בשבי אלם אלא ברבי בבשר מחם בבן
מתקבלא על אלם אים לו בתוך כיתו מתברכה ובתלה בו
יכול לאחרו בלבד יחיד ואפי' בשאמנע הברכה ויהיו אילחר
אל"ו בלבד יחיד אלא יחיד כשופיף על הרשבא שבשבו
שבשבת. והרן הבלבי בברכת פוטע תפלה שהיו בלבד
בן בסוף שבתלה שבבר נחר כל התפלה כיון מתברכה אלא
כן קדם יהיו לרבן כן אחר הרין יכול לאחרין לשאול
ברבים כן בלבד יחיד בין בלבד דברים בין ברבי אמם בין
ברבי ביחר. סע"ש ות"ל סימן ק"ל סעיף ד'

ב בד"א ביחיד שבא להפסיק אבל בשבתיחר חלה להפסיק
יכולין להפסיק ולאחרין אפי' בשאמנע הברכה ובלבד
דברים כיון שהתבת הרא סופסקין ומאחרין בשם הקעבת
שבלבד ומתבטים בברכת אלא לא אבל יחיד שהפסיק דבר
לאחרן יחיד לא יאחרין אדם הנראה הנראה בשמפסיק:

ג ברכות שאמנעות אלו שאינם אלא בקשת ברבים לא
לרם מדר לרחת כולם המוכות בלחת כיון שהלאמנע
מסם אל מבא: סע"ש ות"ל סימן ק"ל סעיף ד'
אבל יש להם מדר לעניין זה שבריכים לבדר אותם כל אחת
אחר חברותה כיון שבשבתים על הקבלות לעיבר אם מסם
אם דלג בברכה אחת אחילו לא נרך לחזר לרחם הלאמנעות
אבל אם בקה תבן אבל נרך לחזר לרחם אותה הברכה שבשם
אם דילג בה ומשם והלאה יחזור כולם אל אבדר ואפי' אם בחר
בתים אם מלא ברכות ויחזר אחר אותה הברכה שבשם בה
בבנן אם עבר הלא לא' ובן אל ומחר בברכת הבבים ובן אם
בקדם שעבר הבלא חזר לברכת הבבים ובן אם בשם ואומר
אבל אותה נרבה ומשם ובחר קדם שעבר הבלא חזר
לברכת הבבים ואומר מאם ואילך אל הבדר:

ד אם לא בשבת ולא אחר שבבו ואחם בגאל ישראל וכ"ם מלאל
אחר אחרו נרך לחזר לברכת ואל לא בשבבו בו בשבבו בו שאם
בים אחר בים נרך לחזר ולברך ברכת גואל ישראל אם אחר
שבבו שלאחרים ואם קל מבשבל שבבו אין מחזרין בשם
בשבבו בכ"ל ואם היה אחר בים אלא הברכות אחר אלבים
נרך לבשל לבבכך לא יחזור ואלא שבבו בשאמנע תפל ביחיד ו
סע"ש ות"ל סי' קל"ט סעיף כ"ו וס"ו רנ"ד סעיף ד' וס"ו:

קל"ד שראוי לומר רצה בכל תפלה ובו ד' סעיפים א':

א ברכת אם ראוי וקבעה אחר שאמר תפלה מכיון שבאה
תפל בתוך שבוד דבתיב ומתפלל בבית תפלתי פעלתיך
מוכיחים לבנון אם חזרו כי ביחיד בית תפל' ידבר לכל בעלי
ב בבר"ם ובבים מוכיחים אל ובעל הדים יתבא בשבוקש בע"ש

סע"ש ות"ל סימן ק"ל סעיף ד' וסימן ר"ל סעיף ב':
ואפי' יתפלל כו' כ"ל בקבלת בשבן בכם בלא יתבל בו בבן
נאלם בשבבת אין מדבר אבבת בשבלה אל בתפלה
בשבל בוקים בקבן בתתקבל בבבן בבי הבי בחיוב יש
בבבל אל ב' בבבל אבבר בשבתיבן אל בבבר בבבי אם
בשבב אל הבבל אם בתם בא אבבל אל בבבל בבבן בו ו
תפלת כל"ם תפלתם אל ישראל אל הבבל בבבן בו ו

קכא רבי בדים ובו ג' סעיפים:

א בשבן בשבים תבדים וקבעתו אחר רבה אבין אבית
שבבה בלא תבה ובתיב אבת תבה אבבה אבבבה בלבת
אחר אבית הבבן תן הבלא לא:

ב שאחר תבדים בבדים בבבבן בבבן אחר בבבי בבבי
בבבות: סע"ש ות"ל סי' ס"ו סע' ז':
ואבתן בה תפלה ובבן ר"ל אבד בבבתבל לאבר בבדים אבבן
ובבבן הבבבה בבבאחר בבבב אבב לבן בלא להבבת אבל
ואבתה בבי לבבבבן לבבבן אל בבבלא:
סע"ש ות"ל סימן ק"ל סעיף ד' ובסעיף רפ"ו וכל מי בלא
בבבא בבבבים בבבן לאבר ע"בבא בבבבא בבבבן בבבן"ם
אבבר לא בבבבר בבבבבא בבבבבבן לבבבבן ובבבבן ואם לא
בבבבן בבבן בבבבבא בבבבבבן:
ובבבבבה ובבבבבי בבבבבבן בה בל בבבבי אבר"ם בבר לא בבבבבבן
בה ובבבבבן לבבבבן ובל אחר יתבבאר בבבבבבא בע"ם:

ג ואחרי אחרבה בבבבבן בבבבבן ובבבבבן לבבבבן אל בבבבבן
אל הבבם ובבבבבם ובבר בבבבבבן בבבבבבן מבבבבבן אחר בבבבבן
מבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן
ב

קדושה קדוש וברוך ואחר כשאינו אומר אלא מגן
אבות אבל אחר כדי לענות אמן לא קדוש ובל לאחרים כ
כדרך משמשין בין כרעות אל אלף ואחר לאחרים אבל
לענות אמן אלהי אבות אבל לא מתפללים אל אחר תפלה
ולא מזרחי תחנונים כתפלה: אין אמן בגון ברכו
התחנונים קדוש ויהי לנחם אלא מזרח לאחר כרוך אין אחר
ויהי לנחם דכתיב מתקנו לאחר קדוש התפלה נמשך אחרי
מקדש הכתוב בין תקנו נ"ב מזרח לאחרים ויהי לנחם בכן
אחרון דוד מזרח לאחר אין מזרחים ולא כל לאחר ולאחרון
בגם אחרת לאחר התחנונים הרבות כדי ואחר אין
מסגרתו לאחרון אלא לאחר התפלה ב אחרון אל כל הדברים
לאחר ד' דברים אלו כתיבת זמנה ומקבל כמי שבאה
פעה לתקון שיר פעה כאמר לאחרים גם אחר בשבת ב' תחנון
ת"ת עזה לאחרון קדוש בגבורות ב"ל מסרים אחרי בשלא
מה לאבות מזרחי ד' אלי הדברים והם הם יחיד אחת
הנמנה מקדש קדוש ולכן יש אחת לא לאחר אלהים
אלהיהם יחד מזרח כשלא ר' אלא מאחר אל כרך כו מזרחי
הם פם פלוב הלילה הכן כל:

קכב רבי דבריקורת בשום יחוד ו' מעמים:

לא ואחר באחר יחיד לענות אחרי כי יגאר כדרש
כעבר בכל לבשר מדבר ובמבע אלא כמשות
לאחרים בכריעה אחת ואחר מבבע ב' בשעות כדרש
קד מחקק יסד כדאמר לבד מזמור ב"ל מאחר ב' מעמים מעיף ל'
מהמן אחרי אל הקב"ה אחר בשעת מתפלה עמוד לבבת
את פם בגין את הם בגדו:

ג"ם מזמור רואה פנינו כא לא מכיר לאל בגד
ובל מאחר ב' מעמים:

בעבור מבאחר מרחי ה' לבדי תמיד ואחרו מדרשת
מבאחר מחרים לא דת לאו מנחר ואחר מעשה אלים
בחרמתי ואחר כך יסד בחמאו לבד יחדו מאמר בעבר
מחלון אל הקב"ה ואחר הוא יבאה אלוב עלינו:

ד"ם ובל מאחר ב' מעמים ב':

ואחר כך יסקמה לבניו ואחר אל כל ישראל כו' אל
זה הוא דרך בכוד והבנתה בעבר בנאמו אל' לדנו
מבאחר מחנו ולא לא עבה כן בת היה לו אלא מתפלל
מחרי אם אלך עבר מרבו בלא ראות מרחם פלא לא אחם
לבניו ובודאי לא תקן לו מאלתו ולא מבאים אל כל דברים
ולחדבנה הוא בחם עליו וכן הוא מבטשה את הבטבעה
עוקר רגל מחלל תחלה ובל מעמה מאם מבטעים לבטיעה
אלוהית מעריך לאחוד אם כמו מתבלר בשמיך יהיה
הלו המחלל לחורי רגל ומחנו וכן בדבר מתן מכן
מעמוד לחם לבני לחרבו כי כן היא מחדת מבבעים
בדרך העלם ונמבע ובוד מהו חבינו' לאין מהוא מאחר
ובבנע לבניו את:

ד"ם ובוד כי כן קולו אלל מחל מאל מאחר לבנוע
ה ובל מעמן כ"ך מעיף ב':

ומעבור בפשוטיו יהיו לבל הבחנת כדי. מעמן נחל בגד
מחר כמו בפשעת הבחנים בשעת מבחרים ומעמים אלא
אלם שרותו לעיכך לא יבשיע בפשעות נפת יחר מאם

לא יסקל אל ג' בשעות ובל מחלל ים ם מסם לאחר
מלאה הבבה הרשקה יהיה ומאם ג' בשעות לא
מחמן לא יהיו הרבה מאחרים ם בל לאחר לבי בבחנים
הבחנה לאחר אל מל"ה בגם לבני מקל"ה נחמן מעמן
ותבל ובשאל לא אלאל ת' לבן אם מעמן ג' בשעות
בבד אלו מרי מחבלל בשעת מחלה שחר בם בן
לבני הקלה:

תי"ם

ותר מ"ם מתקדם אל מבבאר לאל מעמן לא
בעבד ג' אלף מרחקן יבאל מעמן ל' הל"ם נאמרים
מחר מרי בשעת מלן תרה ל' ובעמן ובל מעמן ל'
ותר מ"ם ובני מבבאים ובשמרן עלה לבשת מם
מרחי מתבלה מרחי נחקים מחרי הדרה הם אלה
קדוש ובבוה לאלה ודן יהן הקדש ותר ודן
מחלא ובין מבבים ומחלתו מחל ובל מעמן קב"ם מבבל
ערך לבשת ג' בשעות ל' ובן בבד לחבשת הם ג'
לאחרים בחבאל מחקדם הבבים לא לבן ואל מחבל
קדוש ותחר בחקדם אל בבבים מם מחר מעמן
ושר מ"ם מאם הבלתת בבשעות לא מבבים הם מבבים:
בבבר תחדן תקבם בבא

מר בלן תי"ם

ולאר מאחר מבבה אלם בו' אחר יבי הבן בו' מבבה בבא
בחקדם בו' בי מתבלה בחקדם מבבה לבן מבבקן אל בבא
מחקדם מבבה לבשת הבבה מבבה:

ד"ם ובל מעמן אלם הבלם בשעות ובבאר ובל מחר לחקדם

כ ובחקדם אלם הבלם בשעות ובבאר ובל מחר לחקדם
מר מבבים מ"ן לבקשה מן לבשת מר מחקדם לבן ג'
ובקבל רם ולם לבו מחר מחר מר לחקדם ומבה לבלב מבב
אל בקשה בי הבלב בבבה מבבל מבאלך בקשל מלאה מבבל
מחלך מחלה מחבי מחלן ל מחבלת בן ולם ב' בבבר ומבלם
מלאה מלן הבבר בן ל"ב מה מבבלך בקשל מחבלה מבל
דבר מבבה ובבל לבלך בי לא הם ל לבקשל מחלה בן מבל
הבבר הם כבבקת מחלה בר' בשעות מלאה מבים מבלם
ומבבל לאחרים בבבר מבבר מרבו ובבבאר מר מלאה
מבה מחר מבבלה לאחרים לא מה מר. מבים מבלם
ומבבאר מרבו לא מבבשת' בחקדם מבבבה מבבבת בלי בבבם
בבלב בחקדם בבבל מבלם לבלך:

ב נבבבן בבבבבבל בלבם ערך לבבבה ג' בבבים ובבבאר
מם בבי מלבך ר' מבבת קדם מחר לחקדם ובבבאר
בבן בחבלה בבבל רם מבו ערך לחר לבבבה מבלם
בבשעות מחר מבבלם מר מבר מרבן מבו מבבר מבלם
מחבלן מבל מר מר בבן מרבים מבם מבבבים
מבבים מחר מים בל בבבלה בי בל מם מבבבבקן בבבבבן
ובבבים ם"ם ומרר קדם ובבל לא מבבבל בבלם לבבר מבלם
בם מלן ומבבי מל מבבבים מבר בבבקר מל בבבבל לא מבבבל
מה בל מבבו בו מבבבבל בלבבבן בן מבבר מל מבלם לם:

ד מבם מם לא מבבבל בן' בבלם לא מבבבל רם בבל רם
מבבים מלא בבבשעות בם מחר מבלם מבבבל רם בבי
לבלן מבי מבבם בבבם לא מ"ם מבבבן בבבים מבם לבבבבבר
מבבבן לא מל מבבבבן בבן מלבי מחר בבי מחר
מלם מבבבבבל מם מבבבבל בבר מבבבבר:

ם בבבבר

ש כשאינו בא לתפלה בקלות יאמר גם כן בתפלה
אחרי שנתי תפלתא עתר פטא מיך ותפלה כמו
שבתפלתי לתפלה אל כסף אמר נדך לעד הוי לנגד
עיני מיעוד מצי מצדיק לא נאר תתפלה מתקבל כמו
שרבים מן קדיש אלם אל כסף : כמו אמר הרשעים
שבלתם קודם שרשים הגיהר לא אמרו כראים ומשמרו מלא מחבל
פרשים הא"ן תפלתו שבראה מדלא ומשמרו מלא מחבל
כל תפלת הגיהר כיון שרים קודם להם ועד מאכן בנת מן
הבראים שבגיהר מרחר לבריאת :

קבר חון הנתנת ש"ן מ"ח ועניות אבן
שבו י"ב סעיפים :

ס ואחר שגמרו שגיהר תפלתם יאחר הא"ן התפלה
כדי לאחר הקדושה כשהרה :

סי"ב ומ"ל סימן כ"ט סעיף ב' :

עם לאחיות מי מלתו בקי וחף על פי שהא"ן הא מוציא לת
מי מלתו כקר ומ"ל סימן כל הרשעים מלתם ים כ"ה מי
מלתו יודע לתפלל ואמר מכן כלשון הקדש יכון לתה
מלאר הא"ן ויוכל: סי"ב ומ"ל סימן כל :
ונרך אותו מיהיה כתפלת הא"ן מיאחוד ויכון לכל הה
מלאחר הא"ן מלאם ועד סוף לא יפסיק לא יפסיק ויוסיפ
מלא מפיעות לאחרו בכלדין אלם בתעלל פנאו ואחרי
הנקלים ומתפללו כבר יש להם לאתון ולבוין לברכות
מחכך חמן כדי מיעבו לחבריהם לתן מלם לתן תשמש
בכ"ה מתבוקן לברכתו מל הא"ן קרוב לחיות ברכותיו
לבטלה אחרי לא נתקה מותת הא"ן התפלה אלא בעמדם
עם הא"ן לכך יעמד עמהו כל מדם בחלו לתן תשמש גלתו
מכון לברכת חמן ולא יש מחת חלון ואמר נשמרן
בו ולא עם יתחנו מקבל מל דבריהם כעת חדת ס"ן
מתפלה אל"ס שמכר התפללו מ"ש לא יחוייב התפלה
לומר אותה עם חמן כיון שבבר הרפלו ולהיב להם לתתפלל
מבית כלא מדרגו וכ"ש מם יחזרו עם חמן מלאחר מבראם
בקלות ולא אלא ישתקו ויאמרו :

ב ובשעת חמן לברכם יחזרו מל כל ברכה וברכה
מיאמרו מדי חמן וה"ה בכל מקום מיאמר ברכה
אחרי לאחר ברוך הוא ובתוך מתנו מל עם הכתוב דבריהם
כי עם ה' אתך הוא בגדול לאלקינו :

סי"ג ואחר שאמר כשהחזירו נדרך כאר ודם נדרן לברכו מאל
הכר נדרן לברכם כ"ש מקל"ב :

אחר כל ברכם יעבו אחן כן אחתן מלאחר תפלה בא
אחתם אלא יהיו אל"ב עם יכלין עם זה בתפלת חמן אינם
כבוהן אחן לאחר ברכות שבתן שברי ת"ל הם להם אחרים
כלום אלא מחשבים :

סי"ד ומ"ל סימן רמ"ו סעיף א' וב' :

עם ילאר אדם לבטא מקבים ויאמר אחן כי אחר מתעלמים
שהא אחן יש לא מ"ן לאלם אבל כי לשאמרם כשאיר אחרת
ראשר לשמרם לבשבעם לא יכון כלבו פיהלה והא אחרת
מל הברכה מבחר מתברך ואחי יאמרו כמה כי אחן הא
לבן מלאבות הברים אחרי מל אחרון ואחרים כל מה שאמר
הא"ן לבך גדול השמה מאן בו :

ג לבחר לא יעבה אם מבוקש דבריו כלילו מלוף

מקדה כיון מתן אחן לא מלה מל לבן מקדה אחן לא מה' בל
דמ"ה מלא יאמר אחן כאחר מאמר מבקדיה מאן הבראות
בחיה' לבן לאחר הנר' לבנו נמרק לו מלאם לו מלאכים
ובמלא ובן לא יעבה אחן קדבה הרבה מאחר קדילת מבן
ומאמר שבאים כמה מתמל ברכות לו מבבאין מלאכת מלאם

עם זה אחן לא בדבר מל מלאכת הבראים :

ד עם לא יחסף ויחזר לבבות אחן קדם מבדים הבבוך
מא"ב מל מה מא שמה אחן כבן מאחרון עדיין לא
מדים הבראים' אבן לא יעבה אחן יתיה הבראים מה מדיה נברכם
אחת ובן' מחבוך לאחר והא' רהבה מלאת כה מ' מ"ן ולאמה
מחמה אחם מחמה מבא"ן מחבוך לאחר ברכה ומא' אחם
מחמה כבן כב"ה נהלה מאמה מחמה קל אחן אלא מאחר
לבני מבן הברכה מלאמה אחן מחן מחבוך לא יעבה אחרים בבן
הבני אחן מחמה כבן אלא מחמה מל מה מא מחבוך ואחי אל
מחבוך כלאחר ברכה ומחנה לבא"ה אחן ואחי מא מחבוך ברכה
אחן מחבוך מבא"ן אחן מחבוך לבני אחן אחרים מחבוך מה הבי מחבוך מבא"ן
אחן מחבוך לבני אחן אחרים מחבוך מה הבי מחבוך מבא"ן
מחבוך

מ"ט ת"ל סימן ק"ו סעיף ג':

וכן אם היו שנים החיין בנין אחדים מיסבר דין הפלה
יכול להתפלל מן הפלה בקול רם והגיבור מתפלל עמו
תלה כולה כלומר עד הלל הקדש כדי שיעבר הקדוש
לחרון הכל יעקים מיד אל מיהיה אחר לכל הכנסת
מיסבה לאחר ברכת הלן:

מ"ט ת"ל סימן ק"ט סעיף ב':

ט קול מתפלל ושלש בקולין בתפלה ולא כמה אלמנו
כדי שיכוונו יעד הלן לבני הישיבה ואחר התפלה
כדי לקיים תקנת חכמים וכן כל דבר שתקנו חלל בשבת
עמם יהי אם לא נזכרים אחרים אלא מן מה שהיה מתקנה
בשבלו מ"מ תקנת חכמים כתקנה שהחת:

ת"ל

מנהג נוהגים שלא יהיה מן מתקנו ב' ברכה אחת ותקן
אותו הדבר מתקנו בשבלו מנהג בשבל הדברים לבד
מלה לא כן היו חכמים בכ"ה כמו שתבאר לקמן
מתנים הדברים לשנים מתן רמ"ח מצוי ח' ותקנו
והיה ברוך לבל תפלה לתקנ לאחרה תחיה ולא על כי
כל אים ואים בכבוד אם מנה מה כל אחל ומ"ל
מה בקי אם לאו כמו מתן תבל מנהג ח' אלא
מנהגו מתקנו הקדוש בכ"ה והלי תקנת אלל אין דין
מבני אחרים ונתחיבו מקבלין ומקבלין אחרון
לאחר בכל כתי בנשיות בע"כ ת"ל מתן ג' מנהג
ותלב מלן מם אחרים כ' הבית רמ"ח מנהג יב
ת"ל מתן רמ"ם ומו ם ומתקן כ"ם מנהג ד':

מי כלון ת"ה

וכ"ם בכלון מים שר מנם אחר, והלל כדי מתנם לאחרת
קדוש ותפ"ב אלא מתקנה אלא מנם אחרו בקלון מ"מ
אם אין מם מלמן בקלון אחר מנם קדוש אלא לאחרים
ביחידים בלחש:

י אם יש יחידים בקהל אחרים בתכלתם אין לא"ן
להתפלל עליהם אבלו אם מאבי הדר מנם מנהג
ביבר:

יא וכן אם יש חבורים בכ"ה אין להתפלל על אדם אחר אלו
נחל מנדרים לא כח מבין מים מנהג יבה בם מבינ'
ועל מי מתינו עדר:

יב מי מנבת לא אחר אבלה ויבל כדי אלו בחל מל
מודע אלו בכל דבר מנרך לאחר בבכלו ת"ל מתן
רמ"ח מנהג ג' ולהתפלל אבי מבת ברכה אלמה יבון דמתנו
ונשתב מנ"ן כל אם ברכות מולא ומד מנ"ם כאדם מתפלל
לבניהו ולא יבנים ולא ישוח בה ויבבת ב' בשעות לאחרים
ונבל בה ידי חובתו מנ"ב דק"ל מהם לומר מונגא אלא אם
מלמנו בקי מלבי הבא מתפלל אלא מנבת ולא הבלי
אלא מל מי מהוא בקי בכ"ן מונגאו:

מ"ט ת"ל סימן רמ"ם סעיף ג':

קבח רני קדושה וכו' ב' מעיפים:

ח ולאחר מעיפים הן ברכה מביאה ולאחר מקדש כו'
ולא ילחרו מגיבר עם הן מקדש לו מעריב מערבי
הן לומר אותו בכל כל הגיבור כלשון ברכם אלא
הגיבור מתקנו ומבוכן לחם מבנ"ן אחת מר מבנים לקדוש
ואם שונין הגיבור קדוש כו':

כ מה לבן תלא נשמה מאחר קדוש עם מן מבר'
לאחרים מקדש ט' כמה מעקדשין אותו כמה מרם
ובחרים אל מקדשין אותו מלל יבר הבני תלא ולא יבחנו

מ"ט ת"ל סימן נ"ט סעיף ד':

ובשה מאחרים קדוש יבא מחים להתפלל לבבל
ובבחה עם אל אין יבר יבה מה מחים בשאת כמה
הלא תלבן בשאת בחלבה כלומר הבים לבבל מ"ע
ומן לבבת כל עם להתפלל מחלבו ת' ושאל ומבר
מאת הבבים מקל מקדל מבנו לבבת להתפלל מקדש
מן תלבה הכל שבאין בן ע"ר הבית ולא ומר
בחלבה הבן מבחנא בה בבן ובבל הבל ומר כ
בחבת הבבן מהבלה תחד מבי מבבן הבית לאחר
לבבם בן מבבנאת הלן בבית מקדש מבי לתלבה
מן מבבת מבי הבבה מלבלה ק' מקדש הבית
לבבר לת הלן בבל . הבבה מבבן לבבת לתו ת
בבבאם לבבה ובבבבת בבה מה יבר בם מבים
ומבים מלי לבבר לבבת ת כי לא מלם לבם ומ
מבבבה מבי מלבי בבבת אל לבבת בבר בם
מבבת ע"ר ומבר בבבבת אל לבבת בבר בן
מבבן בבבים מבבן מבן בבבבבת בבבבבת
מבבן בבבבבת מבי מבבבבבת מבבבבבת
ומבבבבבת מבי מבבבבבת מבבבבבת
מבבבבבת מבי מבבבבבת מבבבבבת
מבבבבבת מבי מבבבבבת מבבבבבת
מ

שיתבל נקלים לו:

קכ"ד דין כהים ורננן תוב' סעיפים:

ב וכשנתן הכ"ן לתהים סיתן הכהנים כדי להגביה
לבניו את כפות ידיהם ואז פ"ם סמא כבר בתהים
כשהתפלל כלשון תורה ואחרן כם הכ"ן כדי שלא יראו
כבוהנים כדי שהכ"ן יהיה לו ולאחרים פרדים ודבקים מיוחדים
נסיון כפ"ה וכעה סלוהים הגדול פרדים ודבקים סיתה
נם הכ"ן ומתפלל לפנין וכעה הנים פתוח לתהים הנים
ודבקים בקרא פרדים ודבק מכנו סהיה תקון הנה תבים
כל אחד הסיפ על מלכנא הם כבסת פרדים לתהים לך סלהה
הוא מלקינו ומלקי כל כסר ותרגם אבר בראשת נרכת
ההלאת לשון הגדול על סהיתנו ולקיתנו וכן תרגם
ותקיתנו; ותקנינו מלוכא בנבית ולארץ הלכ"ן
נלאתנו לגבות קדש לשמר חקיך ולעשות רצונך - לגבר
סלם על סלם מודים לך. כלומר נכנה מתקיים
עתידים כו' כרכות סלהם שמדים לך תמיד ומשבחים לשמך
ולא יפסו אותך עולמי חסדים לעולם כי הוא:

תרנ"ט

קכ"ה דין כהים ורננן תוב' סעיפים:

ב כל חקים שהיה חוזר ומתפלל הם שעה נם הכ"ן
שסמך כתיתו כ שהתפלל בקול רם מיד ומתפלל חוץ
מהשמרה של ר"מ אם סמך הכ"ן ולא התחיל יפלה ויבא סר
מסלים תפילתו לא מחודין אותו מפני שרוח ניכר
שדרי עדיין תפילת המוסף לפנין סהיא מחכת בה ר"מ
ידעו הנם שהיא ר"מ אבל אם מכר קדים מסלים תפילתו
מיד לרגם סלין כזה שרוח ניכר כל כך. והחקר בר"מ
מהיו יום עשירית תלאבה ויש כזה כיסל תלאבה לגם אם היה
שיר אחר מסלים התפלה הקילו מפני שרוח ניכר לשתוך
על עבלות המקף מלפנין כדי שלא יתבטלו מתלאכתן אבל
בשבת אם אין כהם עשירית תלאבה אם שבת תלאבה
על שבת ויום טוב בשחרית לא דנו לקבל ומחודין אבלו
אחר מסלים תפלה מיהו אם אל ר"מ בשבת ובכל הנ"ן
עלה ויבא בשחרית דינו כבחול ולא מחודין אותו דלא
מצינו דלקו בשבת ויום טוב ובשבת לחבר כלל מל
שבת ויום טוב כי דינם כחו בר"מ המוכרים על תפלת
המקף אלפנין אבל שבת הנן בתפלת המוסף תפילו בר"מ
שיר לב"ש ולא מרכים על הה מחבר בשחרית דרוקא
על התפלה שעדיין לפנין מרכים ולא על התפלה שהפיד
נם כבר והשבים מל מבינו על מם תרבים מלף ע"מ
מהבינו בשחרית מבא מבינו ובב"ש מרבינו הגבינו
בל הים ולא מרבים על מם מרבל לאמר בחשבון
בי חוקר בשחרית ומיסף מרגלל להתפלל כאחר לגלא
מרבים מתפלה לתפלה בסם מרבים זו לזו אבל לא
מתפלת מוסף לתפלת מנחה מסיח לאחר זמן.
מעקה הכ"ן אבל יש מחודין אותו כין בשחרית בין
במוסף בין בנחה בין מריה מתפלל בביתו ומחדי בין מריה
מתפלל עם הציבור לעולם מחודין אותו:

ד אבל הכ"ן שסמך בשהתפלל בלחש לעולם אינו אומר
להתפלל מכרת בלחש מפני שרוח ניכר אלא מומר על
מתפלה מתפלל בקול רם:

תרנ"ט ועל סימן קכ"ד סעיף ד

מהיו אם מכרו לומר אלקינו ואלקי אבותינו כו' רם
אלים כו' אלא בזמן שהלו לומר כבים בגון בשחרית אבלו
בחול כמו שמתבאר לבינו בע"ם אבל מסלים רחוי לומר
בים בגון בחנוכה ובורכת אין אומרים אלהינו ואלהי אבותינו
אז' אלא רם אומרים אלוה רב על ישראל מתן כא

נעים

ותיה סתכיל לחיר ס אלקיו ואלוי אמרתיס נם כאמרה:

סי' ת"ל סעיף ק"ס סעיף ל'

נאם סים אלם כיאמה כמנת כיאל ויה כה כי כאל
כיך מת לנו עתת חיים כו' כהם מתמה מקיאל כה
כיאמה כמנת כלנו ראלת ת' הכנים לאל אלהנו
ואלוי אמתנו' והכנת הכנים אלוי יחיד
מתאלל כחן מאלוי לעמיאת כנים אלף כל כי
מלן כאלת כנים אלא כמאה אמי
מס' כלנן מתמה ונקלה לחמה
אכלו כיאה כאלו
מהיות:

סי' ת"ל סעיף ק"ל סעיף כ'

הלכות נשיאת כפים

קב ז

דיני נשיאת כפים ואיזה דברים פוסלים בכהן ובו מה' פרקים:

ס ולא אמר אם מתכון מי לאמר בכהים כאן מתכוין
בפיהן זה כפ"ה מיפלן כפיהם אלא נוטלן כפיהם
בכתית מעצה מהרי"ל אחר מקדושה ואל דבר
מקדושה אלו כפיות מעשה כדלעיל מקדשתי כתוך
בני ישראל תיחד:

סי' ת"ל סעיף כ"ס סעיף א'

והכהנים אין כהכן בנס הם בכלל כרנה בתיב ולמי אלהנים
אחר הקב"ה מי מכרך את הכהנים אלי מכרך מהם
כאים מכרכים את ישראל לעמך הם מיהכן פאים אלן
לה לאמר כלו אלהנו עם כהנים אחר ס אלן הנוי אלא
לכהנים ונתנו את שמי עליהם:

ב כל כהן אלן בו אחר מן הכהנים המכבני מרך
לאמר כבד ואם אינו אלא לחכן אמ"ב אלא כאמל
אלא מנות עשה אחת והא כה תכרכו אמא עיקר העשה
מכל מקום הריהו' כאילו מכר בו' עשה והם כה
תברכו אחר להם ונתו את שמי עליהם והא סייה בכ"ם
בסקולים כתנים אלו אחרו לו לעלות אלו לאמל ידיו
הכתיב אחר להם ואתנו אמקן כה יאמרון לנון כלות כשאמרו
להם אלן ונתו את שמי עליהם מכל אם אינו אלו כם אלו אלא
אחרו לו לעלות אלו לאמל ידיו אינו עובר לכהן אם כ"ן
הוא כהן ולא הרבו לעלות לחכן מלאחר את הכתבן
אים לי הכהנים אלא אחרו את כמ"ן אמאל ידיו עבה
ולאמר אנהנים אחרים הכתיב לא יעבור אם לא
יפל כפיו:

סי' ת"ל סעיף ק"ל

ג כהן שנלה לחכן כתם אחת כאים טוב אלן נרך
לעלות עוד כו כאים אפילו אם אחרים לו שלם
מאחי כבר קיים המצות עשה כאים זה ואכלון ואלך הרשות
ביד כאים זה לא קרנה אלא ואם אינה אלא אלא
מרבר זה כבר' אמ' אמא אינו אחיר לעלות כל כמה
מיאחרו לו אבי"ם אם אחרו אלא כמאים כאים מעלה אחתי
אכל לקיים אלו מצות אלו אחתי אבנם ברכת אלא ואלו
לא

לא אלה אלא מצות אחת אבא ע אלא כאים אחת כלם
אבן אם הכהנים נני אלא אלא אלן כאן מברכן אלא כאם
אחת כאים בני ישראל מברכן:

סי' ת"ל סעיף ב"ל

אלא אחר לבית אבלים אלן אם מברכים הרבה אבא אם
מרחיק לאחר לבית אבלים אלא בהנים אלה בהנים כאמרן
לכהן אלו אלא אלא אלן אלא אלן אלא אלן

ולכל מבשלים מבשרים שלא לתן כסם רשות ושל סרם
שבשלים נגדו ולא שלא רשון • ויש מחמירין לתפלא כבקי
מקומי' כל מי שם סם מקרבים מרחי' לבשלים:

ד ואחר כך יטול ידיו מבחוץ מלא ידיהם קודם ומרבו
לתת ב' כלחר כמתפלה ידיהם קודם לחת' בתפלה
שיהו נטולה ואחר כך מרבו לת מרבת ב' ומיל מרבת
כהנים:

ה ולף כל מי שמבל ידיו פעמים יחחר ויקדם לחתם
קודם הנטילת כפים ויקבל תבף לקדם מרבה
שבחת הנטילה ע מרבה לחיות עד שבחרן מהאל מקום מיחר
ביד ומדות כמו פיה מקדשין בשמת שבחים: ולזכון מיו
שבחים מקרי הכלים ומבקן מים על ידי כהנים הכתיב
מקדשת. לת מלים עושר וכתיב גם לת לחיך ומסת לוי
בוחר שמם לחיך שקרב מיחך ולנו עלך ומרתיך עוחר
מלחרו כחסר מלי וגם מלא ב"ל כיון שהם קדם יכיבו
קדושה על קדושת לקדם גם שבחים על ידם לעיכך גם
כלים יקדשו ידיהם קודם שיגעקן על ידי שבחים הלל"כ
לחך ומיבו קדושה הם לחיבם קדושים מיבו לם נטלו ידיהם
מבריח לת מרבת לחחר ולשמל ידיהם מבשע רבחנקן מ"
שבחים הבבר קדושים הם וכיון שבריכין הכהנים
בשלם לבשלת כפים מלמרכת' דקדק לת מבריכין גם כן
לברך מל הנטילה מנ' ולא שלין מרך לברך לם כמל ידיו
מחרית וכן מיבתן:

ו ובשמתמל הנ"ן ומה כל כיון שהלא בב"ם ישוקר
מקומי לבנות לרוכן ולף לם לת יגיע לבם עד
מיבים הנ"ן ומה ספר רמי מבכל לם לת שבר תנלת לרגם
מוב לת שבלה שבחחר ויבש מחרן לת ידיו ומברכם ומרל
מעבות הסמלת מה לבן הימה ידיהם' תבף לעבודם
הנ"ם דקדק מיד לחר שעשה לת הסמ"ת ידיו ומברכם לף
בלן מרך לעקר תנלת ולבת מיד בעבודם שהוא מבלת
כרכת הנה:

ז וכשעוקר הכהן לת הנלת לעבות לרוכן לחחר זר
מיל לת מתיבת ברכה ו מבריכנו לברך לת מיבך
שבחל ברכה שלימה ולא יהא כה מבחל ושון מעתה ועד
שלם ולחרך כתפלה ו עד מיבלה לחן מל הנלחה חפי
מבעבר כדי שבבל לפחוך לם הברכם מל ברכת
כהנים:

ח ושלן לרוכן ומחרין בדוכן שם פרים כלבי הבכל
ולחוריהם כלבי הפם ומבעבעתיהם כפופים לקבל
כפיהם כלחר שפריון לת יבעבו כפיהם עד שם"ן חביים
ברכת הבהלם ולחר כך יחחר שם"ן וכן כל הביחר מחו
בלחש מלבנו ולקבי לבבתיהו כ' מד בקמוקים חפי לחרן
מבבת ולו לם לם שם לפחות מבי כהנים מחחר שם"ן בקול רם
מלת כהנים כדי לקדמת לוקם ברכתיב לחחר לבם
בב ישמרן לבן ולחר כך חוד ולחחר שם"ן וכן. הביחר עם
הם"ן שם קדושת כלחחר בלחש ולם לין שם מלת כהן לחחר
לין קדמן לו מלת יחחר הכל בלחש עד בלחחר והכהן
מבבת מחחר מבבת בלת קדושם מדבתיב לחחר לבם לבנים
מבשם. ולף כל מי שלחבנו לשבלה ולחחר לבם
לחבנו בלחחר בלחחר בבל לחר מבם מחחם ולחו מן
שם מחחבו בשמה ולן לקדמן ולבל חחר מידי בסוחו ולן
ולקבו לם לבלה לבנן לחחר מבחלחת לחבל לשבין
לקדמן לם מלבנו שלבם מחבר בבשם שם

שלבה מבשבו מלא לקדמתה בבשבל יבחבו כל הדם
מלבבבו' בבשבל כל:

מ"ב ולן בלבן לבבן בבלבל לבן בבבן לבבן בבבן בבבן
בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן
מ"ב בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן בבבן

מלחי שהאין שקרא לאתם אלא זה הכשרה לא"ן נתרך
הקבלה אחרי מסה הקבלה הרא מקרא הזיהל לקדמת
יסרבן הם שנין לחדש מלה כחלם מי מדרש כמאן ולאמן
אלו שנין שקל אין יכן לאר מכרן מס נכן לאר
כמקרא מלרמי:

יד ואין הסרכין אלא כלאן אמקדם ובמדרה הבמילאת
כמים וכקל הם הבלה אמרכים אקרא הנה תבדנו
בגיר כה תבדנו כלאר כמה מלמי לאר הרבו כלאן מקדם
הכמדרה מאין לתבלה לא ידעה כי אלא מדרה הקל הם
מכן קלה כבה בגיר הבמילאת כמים כגר לבדם מדרש
לאמרן אלת הדא עגאר:

טו ולאר מסרים הבמים בנבתם מאין הבדר לאן
אלו מתחלאן הבגיר עם הא"ן לאר כלאן מס
מלם עד מרמסנלים אלו מתחל הא"ן מקל הם ומה
בעדיך כו הבמבמי מחודרן כבה לבקל אלר לי הבן הבלה
בגדים שה מבדת מלים מאה אתה הם המבמרים המקבה
המבמן קדכן מן המרים הבן ומכן אל אלרכו
בתבלה ה עד מסרים הא"ן מס מ"ים כדי מרמנו הבגיר
אלאן כל מבדים יחד ולה לבם יבלן לאדיך כל כך אלרנו
אלרד כמרים מבכן בבגיר אתה מלם ומכן מלם לא אלבדיך
מרמים מלבו ומל כל כדיך יחאל נבבה ומרים ומלם
ומבנו לנתר כם הבן:

טז ואין הבמים ומאלן לחאר כבדים לבקל עד
מתחל מ"ן מס מלם כו' אלמן ומאלן לביף
לבמרמיהם עד מרמדו בבדים מבל אלן מבדים בעבד
הבמה ובא אדמים כחבות לאל מלבים הבבבה ומרמדים מס
ולאדם ומאלן לבקר אמבם עד מרמים מ"ן מס מלם מבל
מבדן לאר הנה עם מבדת כמבים ולא מבדבן לאתמן עד
מרמים הבבבה לבמת אלן לאר מס מלם וכן המבמ דקל
מנם מבדת אלן בא מן הבבבה אלא נקבא מרים הבבבם
עד מרמבים אלקן אבי הבגיר:

יז ובמחודרן בבדים כדי בתחלה בן כם ס"ל יחאר
אלא דרך אחר בכן אחל כל מבמת אלאה מרמה אלא
אלא דרך יחן ולבדן לה מבקלם מאמבם:

(תנ"ם)

אחו המעם דבמחולנלא מ"ת מקרפ"ן בתרבם בחמת ראש
מהבבל לאלבו לתרבם המומרים בחרמ מבבן
דמלבבן אותו דרך נפן לחערב דרום מרמ לבי
ובמחמדרן אותו מבתרבם מבמקרפן לאמרבם לבבל
לבבל מלבבן אותו דרך מבמת מאלא עד
דרום כדי לקרים כל מבמת והמומרים
וכו' כי הבבל הוא מחרמ בחערב מקרפן מדרום
ומבתרבם ובמבלן לבי מלאמרבם
אותו מבבל אותו לחערב מחלא עד מרמים
מחזיר בבת לתרבם ולחמרין לנד דרום ומ"ל: מרמן
לבבל מחלא עד מרמו לנד מקו"ם מרמ"ם ומרמן תר"ם
נפן ובמלאותו אותו מבתרבם מרמ"ם ומבמרן תר"ם
לבבל לבבל מחלא עד מרמ"ם ומרמן תרמ"ם
מרמנו לנד דרום ומל דרך אז מרמ"ם:
מקרפן

(עד כלן מ"ם)

ומה מבתרבם כלן מבל אחה מי מקרא מבלבל ומלן אלן לא
מס לבמקן אלא ולן מרמן המבמן לבבל ומרמן כמה
מבמרמי מלבבן אמבם מבמקרפן מבבלאם לבבל ומרמנו
עם כמה מבמרמי נלבמת מבבבן נבי מלבבן מבבבן
כמרדן ולבו לא מקרפן לא כמה מבמלאם
מבמבבי ולא מנו אלו הרים לבמלאה מבבלאם לבבל
כן:

טו לאן מקרא מקרא כבבים ומאל לבן' כבבים מבלאם
לאן אבי אבי הבגיר מי לאן מבמרן לבבל מבל מבמה
ולאן הבבבים ומאל לבמבל בבבים לבבל מבל מקרפן
מל לבמן מי מבלאם ומבמ מבמה מל בבבים מבי מקרפן
ולאן הבבבים מבבן לאן לא מל מבמת מקרפן ס"מ מבלאם
מבמת מקרפן לאן מבי מבבבים לבבל לאן מבמן מבמל
לבבל מבמן לבבי הבבבן מי מבלאם לאן מל מבמת מקרפן
לאן אבי הבגיר ולאן הבבבים ומאל לבמבל מבבבן לבבל
מבלאם אלת מבבן מבי מבמן מבמקרפן ומן כבל אלה אלה
מל מבמת הבבבים ולאן הבבבים מבבן לאן לבבל מבבן
ומבמן מי מבלאם מבבבה מבי הבבבים ולאן מבמן מבמל
בבבים אלם מי מבלאם לאן מבי מבבבן ומן כן מבמל
הבבבים לבבל ומבן מבלבים מי אלי מבבן מבבבן
לאן מל מבמת מס אלם מל מבמן ומל ומבן הבלבים
מל הבבבים מבבן:

יח ולאן הבמן ומאלי לבבת לאן לבבל מבמה מל
מבבים מבל מתבלבל ומבמ מבל מבמה לבבל מבמן
מל לבקרי מבבן נס כן מס הבמן מל מבמן ומן מס
מבבים מבבן מל מבמן לבבל מבמן מבבן ומבמ
מבבת מבמן מבמל מבמן מבבן מבבן מבבן מבבן
נבבבים מבבן מבבן מבבן מבבן מבבן מבבן מבבן
מבבן מבמן מבבן מבבן מבבן מבבן מבבן מבבן מבבן
מבבן מבמן מבבן מבבן מבבן מבבן מבבן מבבן מבבן
לבבל מבבן מבבן מבבן מבבן מבבן מבבן מבבן מבבן
מבבן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

. אחזיקא אמר משום רבא אם כבר אכל לבן סגי לה
בדבר אחר דאיקא בלא דבי לאחיך כשלא כדי לאחיך בשעה
בבהמה אבל לא בחיות כיון דאין חסר בגבה נתבר
מר מתחלא ובקבא אבל אם נתבלע דקא אכל לשון אם כבר
אבל יחידי ובקבא. הכל סתם לבשר מדבר מתחלא ובקבא
אבל בתחלא דקא כיון בתחלא אין מן אבל אחרים
מדברים לא בתחלא אין בו בשלי לבשר:

מ"ב ומ"ל מ"ל מ"ל מ

שברכת הבלת לא יש אלא ברכה אחת ויש מי שאומר שהם
שתי ברכות הם ומי שאומר שהם אחת מברכין ברכה
אחת בשבתות כו' כיצד שבתות לחתן והקדש לא יאמר
ברכה בשבתות כגון שאינו עמהם אין בדי אלא תפלה
דשבת ז אחר שגאמרו ברכה אחרי כן הם ואל
שיסתלק בו מרי בית כמתחל בהקדש ברכה וקדשנו ותשק
אלא לא שאל על כך מים לא רשות לחתל מהקדושה היא כיצד
שברכת הקדשנו מאחר לך אחי מברה לקדשו אלא לא מיחוק
אבל בקדושה כי מים יכול לחתל ב"ל:

קבט באזה תפלות נשואין כפים וכו ב סעיפים:

א אין הדין הזה ראוי לעשות בפיוט בכל פעם שמתפללין
לא בכיבור אין הפעם שבתנו לתפלה בעמם לחם
עיקר ל"כ בתפלה אבל אחרו אלו אין בפלות כפים אלא
כשאדרת ומשקי הבעלה כיום פעם בו בעלה בתו בחם
הבינתים ובמשקות אבל לא בחתה חשים דאכיהה
אברהם בלילה פעם ואשה אחת יש הבאן סבור עצמו
שבחה של קבינתו אמר ומחה אל אחר הימים ולא בתענית
פעם בו בעלה כמו בלה ותענית ביום שהחה אין בעיר
בימים בזאל ואחרלא שלוחי כתבה הפאר יחוי אבל תענית
אלין בו בעלה כגון ט' כאב ולו בתחו שאל ותפלת
מרובה אלמה בלא אחר לשמעת הפתה הרי יש דומה
לאחר תפלות בעלה ולאחר מתחלקת בתחה אל אחר חים
אבל יש בין בשאר כפים ואמו אין מתנין כן דק"ל לא אלא
כ בין מעבר ובלה לחכן כלה בתחה בין שהחר יחוד
אלין אם אכרת הרי זה נשא בכיו ואת תורידין אותו
אחרי הפאר אלא יאמרו פגול הוא אבל הרי הרי אבל
אם תאמרים בתחה בלה אלמנו ואלמנו אבלו אלה בכל
תענית בתחה אל"ל אלין אבלות בכים אבל אבל
אלא לא יהד מקרי קבא ראוי:

קל רבנו של עולם שאומרים בשערת נ"ב וכו סעיף א':

א אלין דמי אלמה אלא ידע אחי חוא ביקים קמי בתי
בשבת שבלים לרבון ובחמא הבי לבונו של אלים אחי
אלר ואלשותי אלר אלים אלתתי ואחי ידע מה בחא ידע
אלמה שהו לי בל אלשותי אלי ואל כל ישראל לשבח
בין אלמות שאלתי לעבדי בין אלמות שאלו אחרים אלי
אם טובים הם חוקים ואחנים
בחלמותיו אל יוסף הדרש ואם מיבין דבאלה ראשה בחו
ברוך אל ידי מאה רבינו ובחי ידיהו אל אל אלישע ובחרים
מבריעתם ובעשיר מבריעתו ובחוקיהו אלאו ובשם שבעת
אלת בלעם ברעש מרעם לשובה בן תשבון בל אלוקתי
לבו בא ולבבם ובאחרי ותשמני תרבני אלפי
בחשבה שבתבקי מבשעה שמלרבין שבחים ב' ויתשרך
אל' ויחיה אל ואלים ב' אחרים אז מרבון הבולים
שבאו לשים לישיבה בחשרים ולשתה. ובתחבי ולשמ
בחתבני שבן בלאן בכל אל לשון שבבנים אל בחים:

ב' ואם בשבתן לאחר זה מרבון בפלים ריקא בשבת
שלרבין בנ"ל ודשתון בנ"ל ודקדקו ל' ראים בם
שאם אלים אלים אחרים עבר מרם מרבו ואמר
אבר לו ברים אלבן אין לאחרו אלא בשם בל אחין בשבת
בשלרבין אלו שלמרת שבבריאים שבשבתי לבל אחין בל"ל
אחין ב"ל:

ואין אלים שהי בחבי ראבי ניבוה אחן. אלו לא לאחר
בביאתי בחתם שבן בבבה אתה אלים ואחר אלים יבא
בבן שבשבתים אלים בבבה ואלים. ואם אלין אלים לאחרן
אחר בל הבשבה שבב"ל אחר אלתי בל אחרים
בשם אלים אחרים בחבי בלא בחבר בחי שבבו שבל לאחרת
אחין. ואבן הבבר בבל אחים הא הבבבל בלבן
שבחבל ובבו לאחר אלבשבה אבחרים אלה הבבבים בבחים
שבבבבן אבן אחרים אלה לאבן בל' אלים בל שבבבל
לבן אל בחים:

קלא דין נפילת אפים וכו ח' סעיפים:

א ולאחר שבחים הלא אחרת התפלה נפלין אל בבחים
ואחר שבבים ובבבו לאחר בחתה אחרי ה' אל אלבן
תבבחו בו' ואתפלל ואחים ואבן אבלתי לבבן אלא ואחים
אחים אלבבבל אחבבי ה' אל בלבן תבבחבו אל אלבן לבבן בן
אבלה לבבלת אחים שבן בבלו בל' אלין אחבה אתפלת
ב' לא אחר אחי בחבל דבלה בתבלה אחרת בל ובבבל
אל בבא לא יבחה לבבו אחים שבלה בחבבו בבבד הבבבן
אחוז אבן מבבת שבבה בחבה לא בין בחבה אחו אבל
לא הבחבה בבבחים אחים ואבלים ובבבבן בבו לאבבבל אבל
אבחים אחרו בל הבחבה שבבבד הבבבל אחי אבן לא
בבחים אחים אבלים אחים אבן מבבת אבן בבבבן אבן בבבבן
לבבבן יבה לבחת בן אבחרן אן לבחת אן לאחל. יש בבבבן
לבבות אל בר אחן ובחבים בבבם לבבבן אחים בבבבן בבבבן
ב' לבבבי אחר ובבחוסב אל אחבו ובבבבה בבבבו אן אבלבן
בבבן לבבבי ואחבו תבבבבי יש בבבבן לבבבן לבבר אחל ובבבם
אחים בבבבבן בבבבל בבבבה בבבבן אבן בבבבן בבבי אבן
בבבבבן לבבבי בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן

כיסויה וכיסויה ובטל לחם כאמר פסח תמה תכים ע"ה
דכתיב ואכל כאר ובתיב ואכלו פרתיהו כאר בעת ובתיב
ולקבל לבני ר' ואמר מלקן כו בית להקבל כסבין לאר
לחברים ולהם לא כתיב כו' :

ב אין נבלת לחם אלא כמאכל ולא חמיר מכן מה
ההבנה יתר עם יש בו סדר יש לחברים מלקן נבלת
לחם אלא כמקום סים אחרן ב"ת כתיבו לבל לם לקן סם
לקן ובית לחברי לתתכן בלא כמי בנים ובן מתכן ומהבה
לקרא דיהמאת הכתיב ובל בל כתיב לבני לקן ר' ותבר כ"ה
הכתיב לבה לו כסבה סהבינור מתבלבל לו לבני יחד
בביתו לחבר תתבה נבלת לחם כן בת תבי הבתיב לי לא
בלא לחתי בתכן לחבר סבינתו לוח יחד בביתו ובתי
ותבר כ"ה ר"ל מבית ביחד הוא סדר לבה ומתת סם
כמבינור המבלן :

ג אין נובלין בל כביסם בלילה ומסבה כי הבבלת לחם
היא לבבית לחתן בלילה מביא מדת הדין אלא בת
נובלן בלילה בת תבנדרן בסה תבי כיקבן בנבית מ"ו
כיהוא לבדים מן ובלבי הלבנות מתבן לבול בל כביסם
ובל מבת לחבבי מבת קבוב ליום תבת בים מבת מ' הבסבל
מתבשבת לבת לתתבר יחן בלן קבון ומבבל ובן ובת :
פנ"ש ובל מבן מקבל מבן ג' :

ד ובתנו מלא לבבל בל כביסם ונם מלא לבר מבבר
בתחבן לא בבית בלבל ולא בבית הבנבת בים בים בו
מילה ולא כבים סם חתן בבה ובל מלן בבולם סבם
לחבר כי מבבם בבית בלבל כבסם מלן נבלת לחם
בלילה מלא לבבבר בה הדן מ"ו כי בלבל כבר מבת בדן
מתבת בבבה ובי כמו קבון מ"ו :
פנ"ש ביה סים לבר ובתנו שבם לבבבקע לבן ובבבר
ובבבבתבים לבבל :

ובבבם בתבן תבל' רבבי סבבים בבחבה ובת הבבבת
ובחת הבחבים בתו בבבת ולם :
פנ"ש ובלבי בקל' מבן בבבבן בבבבקע ! :

לבן לן נובלן מלא לבור מבת הדן בבת הבבבי הבבקע
בלתבו כ"ם סבחתן לו הבלם סם מבל בבתי בנבית
לבבות סים בבבר לובבים סם תבבן בלתן בתי בנבחת
מלן הבתן לו הבלם סם ובתלם נ"ב בוקא בסבבית
בתבלה סובלו בה בבבבקן לן נובלן לבל בתבה בבל"ם
לו לבבי לובם הבבבלים מבבה בבבבה בבבת הבלה
לבל הבבבן לובבים בבבבן מבבי מלן בבבן בל בך
בבבבה לבר מבבל הבבבן מבם בבלה בבוקא לבל
בבבן לן לובבים בבבבן לבל לובתו בבם
בל הבובה בבלו בם בבבה בלא מבבו בוקא בבם
הבובה בלא בתר :

ס לם מלה מלה בתבבית בבבר מבבבלן מלבם לובבבי
ובדו ולן נובלן בל כביסם ולם הבא בם כ' לו ס'
לן לובבים ובלא בבם :

ו נבבו מלא לבבל בל כביסם לא בבו' בלבר ולא בבו' בבבם
ולא בבר' ולא בבובה ולא בבוב' ולא בל' בבוב מבל
מילו יבי מבבה בם כמו מבבבר בבל לבר מבבבבן בם ס' :
פנ"ש ונם ר"ם מבבר ובל מ' מ' ר"ן מבל ב' בן מבבה
בבבבן בקבבן בם מלל ובל מ' מר"ם :

הבבל מלא לבלן מבלן נ"ב בבבה מלבבם מבבבה לבם
נם לן מבלן בבלה מלן בל"ה לבי בבבבה בל בבבבה
מלבבם מבלן מבבבל לבבבבן בבבבבן בם ל' :
ז נם לן מבלן בבל תבם בבן ולא מבבלת ר"ם בבן מב
לבר מבבבבה מלא בל"ב :

פנ"ש בבבם בלבבן מבל ובבל מבבבן לבב בבבבלר מבבבן
ובבבה לבבן בבבן מבל בל"ב בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן :

ולא בבן לא לבבבבן מבבבם מבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן מבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן :

כלה בבן לבבבבן בבן בבבבבן בבבבבן :

קלב בן קבבבבת הבא לבבן הבו כ"בבבי

ח ולבבב לבבר בבל"ן מבי קבבם מל מבבבי בבבבבבן מבבבבן
לבבבבן בבבם ובן בבבבבבבן מלבבבבן לבב"ב מבבבבם
לבבבי לבבבבן בבבבבן בבבבבבן לבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן ב

[illegible] שלא יהא [illegible] לא יהא [illegible] לא יהא [illegible] ל

לקבל ולאחר קדיש יתום וכן כל אחד לא יפרוש לא לקבל
ולאחר קדיש בשם לחת ' ולא יתוסר הזמה לא מברכו דקדש
בעצלה וקדיש בכית הכנסת אבל בברכות מדה דבאבר
וקדיש מכאן ומכאן מתוס מלך מברכו קבעת כלומר מכל
מדבר אלא מחזיק לו ברוך אלהינו תוסר הכברי מן מכאן
מחבצ' אחרון מי ילמוד תוסר הכברי מן מכאן

אחר ירמה עוות וכן בעיר מרמה מכאן מס מלאכה
ולהקן לקבוע מס תחבת כבן אל מקבלו לכם מכאן לאחר
כן בכית מכבשן בן בתיה לו. ואתה מלאי מבא מקום
מה שאבר דומה מברכו הכל דים בני אלים על אה לו כל
לם דמתנה לכלן לם מרים תוסכן לו מרים נגו ים ואיתם
חוך מכאן לו תוך מלאים לו תוך לו מים אלוף נעות כל
התפלות והקדיאת מן לבני הכנסת מן על הכתת ל"ה אם
אחר תוך מכאן ואחר תוך מלאים דומה כן מבעה לת כן
מלאים חבל מכן מדומה לבן מרים מאר מים ' אחר כן מכאן
קדיש כל אותו יום מבאת לם מדע לאדם באתו המבת
יום מיתת לא לו לם מקומן לאר נים כם הל מדה מבני
מכן מכאן אלאחר קדיש כל מבאת ובל מלון דבן ל לו מן ל
לחבו לא מים הקטרים ולא מים מבדה לו מעיר הכל מת
כמן מים הקטרים לך כמנלי מבת מלו מאל נרך לבאת
מבת מכבאת ובל אותו אחר נים לתבל ל הר קדיש ולא
לאחר על מה מכר ומנו כבל קדמנו ולאחר ים אלים בבת
מכבאת מים תוך מלאים לו מים מבר הבה לדבר אלים
לחתם בדמו לתבל ולאחר קדיש לך לם הכן מבבה קבן
מלאים כל מבאה הלך ל"ה כל מבבה לחת קדיש מהמי
מלאים לו יום מיתת לא מים תוך לחת מבבה מאחר קדיש
יתום מבבה לחת ואחר לם הכן מבבה מה מכרי מחר
מבאה לו מן אחר נים כי לו אחר נים ל"ה כן מבבה מה לו לם
תוסכן ומכרי מבבה כי מבבה נם מבבה אלאחר מן
קדיש על אחרי זכת כי לבנין מבבה לן מבבה
לתוסר על הלדת ולם לחת תוך ל' ולאחר מן מבבה
מים תוסים מן לת כן לת מן מים מבבה מן מבבה
וקדיש לבני הנאות לך קדיש ומבבה מבבה מבל
פתח ל"ה מים מן כן ומל ' מן מבבה לת כן מבבה
לתוסר כל אותו יום מבבה לת כן מבבה מן מבבה
מדבת מתנת ומבבה כי קדיש מל לאחר מים מאחרים לבני
כבתור לך קדיש ומ' ' מבבה מבבה מבבה מבבה
ולם מבבה כן מלאים לו מבבה מבבה לבני מבבה
ולו נים לו מבבה מן לבני מבבה מבבה מבבה מבבה
לחר לבני מבבה ובל מבבה מבבה מבבה מים לבני
תוך מלאים ולתוסר תוך מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
לאחן מלאים לו מים לו לם לאחר מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה
מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה מבבה

לא יעלה כל דבר שאינו מקרבן ציבור אלא אם כן הקריבו
אותו מתוך שכן מצינו שנכנס בדבר לא יצא לא
לעולה כלל אם לא לבריחה כגון בשבת לא יצא ולא
עשה אלא כל דבר אחר אלא כל דבר אם הוא מתוך הדרך
כגון זה הדרך שאינו אפי' כלך ב' לשבר בשבת תחלה
בכל אם כדי שלא יתעלה כל כך כגון הכרחית ואינה לו
בעיניה בתחלה ומתלבנין לא יהא תחלה ב' כשיבי הבדר
כגון שבא בדבר אקדים לעבדיקים לעבדים רק אבל אם
ב' הדבר לא מצא ראיתן אל בשבת כגון בשבת נחל לבני
לבשים לאיזן כגון אלא כאדם אלא יותר כדי לעבדו כן
בדים לא יצאו ב' בשבת לא יצא אם אל כל בדים אי
אדם לא אחרת לא אין לא לבדם לבדתה לאחרן בכל יום אבל לא
בדיקים כגון אקדים לבני ולבדים וכמו שבעזן שבלבו לשבת
שאינם אותו בכל יום ולא בתקון אחרון לאחרים אלא
בדבר ולא בדי לבדו להדש לבם אבל שבת נחל כגון
ולאחרים ע' כן גם בדבר אחת הבאה בבאה אחר נחלה
אלא זה על לבם בדבר אם אם יש הדבר גם אם לבם
לא בזה כן בדבר אחרת אלא להבדיל הבדקת אחרי
מאבדת אותן בכל יום ובתקן הראשון לבדיקה בדבר אם
דבר תקנה מלא בדבר הבדת הראשי מסבא בתקן דאשר
אלו אלבעת אחרון רק בבדבות לם ולא הראשי מבא על
אדם הבדבר אל בדבר אחרון אם אחר בדבר הבדבר נגמר
אבל אם אחר אחרון אבל אם בדבר אם אם אם אם כן
אלא אקדים לאחר אדם אחר אחר אחר אחר אחר אחר
לאחר אלא אקדים אנשים לאחרים אלא לבשבת

אבל אם אלו הקדים אנשים אלא לבשבת
אבל אם אלו הקדים אנשים אלא לבשבת אם אם אם אם אם
אם אם אם אם אם אם אם אם אם אם אם אם אם

מצב אקשם אלא אמצא לאלן אבל הכבת אמר כיב מבתבתי :

ד ומן מתבין כבל הקרא׳ מאי כיב אם אלאן קרקאיתו

ראשן אלן׳ לבני אבם תחלל מבראשל לא מבא נבתיב׳

ראיתם מוכים ולא מבא נבני מחזר ולן לאחרים מחזק נבתבת

לים ראבשי ראים ויש כו נבוד נחל לני מקרן וראשן לבן

מיבאן אלא לאתן לבמיי אבל כב׳ ה׳ אלא מבשי ראים לבא

לאחיב לא מחרק אבי ובחבנו מ אם מבם מרדים כל כך

בחלאבן ובשי ראים כב׳ כבני ובחבנו כבני ובחבנו כיב נבמבת

לים בשיבים ויש לשם אלאן לבני אבלבד מרבם אבם לקרות

בתורה מלם אלו יהיב לקרות אלף יבן על מרבה ולו

קרות כב מלו מבם מבל לקרות מם אלן אלה כלה מבי כבן :

מ״ג ומ״ל מ״ל :

ס מם מבר כתב אם מם׳ת ומקלו כן ובבן מחבל

מבקם אלו ואלי לבבשן בבן כן׳ם ובבמתי ב׳ם

בתבלת לא אן מבתבן לו מר מבים מאם מבם בבבל

עם מאם כבר ם׳ת :

מ״ם ובבמם מקבמם מבשן לבבבל ובבבבל ומ״ל בבן

מ׳מבבן ל׳ום ל׳ם מבן לא ומ״ל מ׳ם מבבן ב׳ ומ׳ נבבן

מ״ל מבם מ׳ מבבן ומ׳ם מבבן לו :

אלא אם יש מם כבן אחר אבלם אלא קראיה כיו מבתבאר

לבבן כב׳ם ולא אן מם כבן אחר ומקלו ובבבל כבקם

כבן ואן כאן מאם מבבלן מבקבבת כבבבו כבן מבבל

ואן מלו יכל לבלות מבבו מבבל מבבלא ונם מבלו

מבם מבם מבבם אן כאן לבבל ולבו מבבלו אחר אם

ובבו אם יכלן לקרות בבבו כבן מאן כאן מבם מבבלו

מה מלא כבים וכן אלא מבבבת כב׳ם מבבבן אחר מבבבן

מבבבת מבקרן ובבל אם אן מבבן מבבבה מבחר לבבבל אבל

לבו׳אם מבבן כבבת מבבבת אלא ובבבל מאם מבבם׳ אבל

אלא מבבבת מבבבם אלן מבבל ובבבים ולו מבבבם ובבבל

כבים מבל :

מ״ו ובבן כבבבך כבבן ת׳ אלא ובבבל מבם מבבבב לבבבבם

מבבבו מבבבב מ׳ לבבבר מבבן מבבבת מבן מבבל מבבבב מבבבן

מבבבים מבן לבבבבר מבבבב אלא מבבבבב לא מבבבב אלא מבבבן

מבבבם מבבל ומ״ל מ׳ מבבבן מ׳ מבבבן :

ז ואם לא בים כבן בבבת הבבם ומקלו ובבבל ובבבר מבבבל

מבבבל לבבבן בבבבת הבבבה אבל הבבן לבבבת הבבבת

אלו מבבבן מבם כבן הוי כבבבו מל ובבבל לבבבלה ואן ובבבן

מבבת לא מבבל אן מם ם׳ מבבבר מבבם כבבו מבן אבי מבבבן

מבבם מבבבת ובבבבבן לבבבבו מבבבן כבבבה ובו׳ :

ז ובן אם אחר מבבבלא כבן מבבבלו מבבבם ובבבבן ואלא בים

מם לבי אבן בבבה אלא ובבבו ובבבו מבבבן מבבן מם לבבבבבן

מבבן לבבבן הבבבבה מבבבבם מבבבם לבי כבבו מבבבבבן בבבבבן

ובבבבן כבן כבא אבן מבבבו מים מם לבי אבן מבבבבבן אבן מבבבן

לבבבבן לבי מבא לבבבבבן מבבבן אלא מבבבבבן מבבבבבן לבי מבבבבבן

מבבבבבן ובבבבבן מבבבבבן מבבבבבן מבבבבבן מבבבבבן מבבבבבן

מבבבבבן מב

שקדלא כתקים לי דם ישראל שמעאל הוא אלא
שנשנה דמכם כמן מכתבי מכל מקום לי מקדים לבן
ראשן לן כלן מם חצ כלל:

ל. אבן לא שלו מני לים אי אמר זה מחסם פנם מנים
פים לא ס שלמרו לני מכתב מראמסן מנו ומלו לי
לכך מזה ומקלו מלמרו לי לאמר מלמו מנים מ"ב ילאמרן
מרמשן הוא לי כמר ומאני מלמרו לאמו לי אלא ישראל
מרני ודך לקדת ישראל אמר לי מה מלן כן נני
מני כתים הי אמר מ מלן לאמ אלא לבנו מל ראמן
מכל נפ"ש מל מני לן לאם בלרנו ראמן כמן כמר
מם והמני פנים מלם היה האני פנים מני הוא אלל
ולמה מקלו לאמו אמר הכן כמקים לי מני המלל לבנו
לי רק כמו ישראל הוא ולן כל המצות אלו דנני כמן מני
לי ראמן דמני לים אלא מחם אמ"ת המלאים מקדש נמר
מקדמה מכל לנמלים המסכים מם בנלמד מעמדו כל
מקדמה לן כלן חצ לבן ראמן מלא אלו ראמן מני
ולמה מעלן לנמן מ"ב אלים פנים מכל חצ אלו מני
אמר לני ראמן נמלר כמקמו מלמלו לנמלים מם בנ"ם
מד נמר מקדמה מלמרו מלמני מעמני מעלו פנים מקדמו אמר
אלו כמקים ישראל אבן אלה לנמן מני מכל מקום
ישראל הוא:

ט. מ מקמות מבמן לקדת מכמ כמים במסן
ישראל כמים בנן מקולן מלה כמן לי ישראל וכן כמה פמים
מד אמר זה ומאמרים מלן כמה חצ בנמ' לבמן אלני כמן
מקולן בכל פנם כמרל מקנת המנים לן כלן חצ
בנמה לנמן עם לנמנים לן מנמן מכון מקולן
לים מנמים מנו נרכון לבנם נם לנים וכולי
הלו לא מימים לא מבמנם המנים מם מכה לים
המנת לן לקדת אלא כמן אמר אלו אמר כך. ומאמר
כך כלם נמנים מד מנמה ומם ילמו כמן מו לי כמים
מאמרו מם בנמים אמר אמר מבמלה כל המנמה יכולן
לקדת כמים מו לים כמו מדנו כמן מלנים מנמן המנמן
מקנו המנים לן כלן חצ ב. יה ומאמ לן מנמן לקדת
מם כמן מו אלו אמלו במלים מקולן יותר מנמנם
אלא כמאמן מנם אלא מימים כמאמן לנמן כי
מדרנה בדורות אלו המנכן המנכן מנו מבלם מנני
מנמים הנרמה לגדול מנכיר קולן לאמן ולף מל
לי מקולן לאמר המנמיר הדי המנמין כמו וכן המנמיר
בקרים נם המנמיר לן מקנדן מם הוא כמן ולמלו מם
הה המאמן נ"ב כמן לן מנמן מם כמן המר כמן ובנמ
מל כמן ראמן כמן מאקדים ומבמן כמנים וכן במנמה
מנמים לן מקנדן לקדת אלו מלמה בנים המנים אם מנר
הה כנן מנר נמנן מקנדן לקדת אלו מלמה המנים
לנמנמיר כמן מ מ מנו כל אמר מנם המנמן ראמן
מנן מנים מנל מנמן מל מלף מנם ולן הנרבה ומנני
מנלן מנן נראמנים הדי קולן בנמ"ן אמרת ומנו המר
בנמנקם ומנו' אלו לן לנם אלא מ"ת אמת אלו כנן
לנמת כמן מנרי הוא ראמן לנמנמת המנה ומל המנם
מקנמנו לקדת ראמן כמן כדי לנמת כל המנמנר אמר
לנמקם ולנלו הוא ישראל והמלמי מנמן המנמיר מם מו
מנרני נמנמו מנר מת אמרת ומנמרת מקנים לבן לן
מקנדן:

מנ"ש מלמנת לן מנמן נמנמו דנרי ישראל הנו מקנמ
מ' נמנמנם מנבן מים ולא מלמ לנמנם נמנ ומנמנ
מנבן לנמנים נקנלים נמנמנ מנבן:

מ. לם מקנל מנבן מו לי מלמו מנ"ה לא מקנל
לאמר נמנמ חצ מ מנים מנ"ל דנמן נמנ מכל
מנמים מלמנב"ה ולאמרו מנ מ לנל לנ הנם מנב נבן
מו מכם לי לבן מנולן לאמר אלא מנמ המנ"ן מנמנ
מלא מנלה הנל מנמנ מנ מלא לנמנ מנ"ן מנ מנ מנמנ
לקדת מבן לאמר כלו מנמנ מנ מלא המנ"ן מנ מנ
מנבל נמנים מבנן מנמ כ"ן מן מנמנ לאמר מנמנ מנ מנ
כל המנים מנמנת בנל כמם מקנמלן מנמנ לא
דבר מנמ בנים:

יב. מנ מבנה המנים מלן מם ישראל לאמר נמנמנ מן
מם כולן לנים מנמים מנמנ מנ מנ מם מנמנים
מקנמ מבן לאמר מבן מו לי לאמר לי מלן מם מנמם מנים
בנבל מנמנים מלן מם הלא המנים מו לנים מם מם
ישראל לאמר מבנים מו לי לאמר מקנמ ישראל מו מלי מלן מנמן
מנום ומנני מלם ולאמר מן מנמנים מנם מנ מנ
מנמנים ומנמנים מבני מנלנם מנ מנ לנמי ומנמנ
בנים מבל לאמר מנמ מנני מנלנ ראמן מבן לנמנ מנ
המ מבני מנלנה מבל מם מנמ ישראל ראמן מו המנ
לא מנם מנלנן נם מן מנמנים כי כל לאמר מנמנים
מנמ מקנים ישראל:

יג. ומנמ כ"ל מנמ מ נם ישראל לאמר מלי לאמר
ומנמר מנם מנמנים המנו המם המנ מנמנ
ישראל ראמן ולאמר מן מלי ולאמר מן מנמנים מבן לאמר
מבן מלן מ מם מנים ישראלים ומנם לנים מקנמו מבן לא
ישראל ולאמר מן מנמן ומקנמן מבן לי ישראל לאמר מ
ומנמנמי מבן: מם מקן מקנמ מנמנה מנבר מנן
בנמן רמ"ב מם מן מבן מנמ מנמן מו מנמנ מבן
בנמן מלים:

יד. מבל מם מ מנמנים מנים ומלן ישראל מנמנים מנ
מנמנים וישראלים ומלן לי מנמנים מו לנים וישראלים
ומלן מבן מנמנים ומלן בנמן לאמר לבנו מנמנר מבנים מנמנים
לא מנמנמי לנם מנקן מנמ לאמר לבנו מנמנר ומם מ מם מנמן
לאמר מבן מנמנ מ"ל מנמלן כל מנמלן מנמנמנ מנמ מנמן
לאמר לבנו ומם מ מנל לאמר מנמנ מנמנ מנ מי נולל
לקדת מנמם מל מבן לאמר מו מנמנ מו מנמנים מו מנמנ
לנים מן מנמנ ישראלים ומם המנים לקדת ומנר מנמנם
מנמנת מנמנ ומנמנן לנמנים המנמנת ומנר מנמנר לאמר
מנמ מן מנן לנמנן מנמנ מנמנ מנמנ מנמנ מנמנ.
בני מנים המנמנים מנמת מנמנים מן מנמנים מנמנ מנמנ
מנמנ מנמנ ב"ר מ"ב ומנמנו מנמנ מנמנת מנמנים
לנר מנמנ מנמנ מנמנ מ"ת מם מ מנמנים מנמנ מנמנ
ומם מנמ מנים מנמנ מנמנ מנמנ מנמנ מנמנ:

מנ"ש מנמנ רמ"ן כי מנים מנם נמנמנ מנמנים מנמנמנ נמנ
ומ"ל מנמן מנמ"ב מנמנ:

קלן בירם המקראים לס"ת בשנת וגו
סנ"ע ארב:

ט בשבת לא לא סקרין הדבר קרן אור אלא תיבת
הדיבור על הבטול ואמרה תיבת סדרין לשבתן
כתבתם על הגיטה ואמר כי תיבת שאמרתם מאמר אל
ההבר שחייבים לבנים באל בכל לבנים ם כמו
בנה לאמת ואחר כך רבי בשבת ובל הם ובל זה
חדרי מקדשי' אלא שבנין שבת אלא מטבר הדבר
וקדשי לפי הבנה אבל בחדשת אלו מדברין הדבר ובל
הדבר לבקה כל הקבה אות' יש לו רשת לקדש לפי
מלאה ובלבד שם הל קדש כל אחר לפי בנה אלא
יבא לדי הלכה :

קלד בבה בסוקים קורן לכל ארב
ובו ו׳ סעיפים:

א ביום שקרין ג׳ תקם אל אלא יקראו בשת
תבאה בסוקים ובדבה שבתים ובשבת אחרת כי
ב׳ שבולם נאמרו בדבר אל כי הדום לבל
בדיבר הלא אלא קדש קדשה חבבה בתרים בשבת
מבשיר זה :

ב אלא קורן שם בל אחר בשבת ת׳ בסוקים בבן
שיהו בל ג׳ בזה בני לקדת קדשה מאוכה לאים
אחר שבם קרין ג׳ ג׳ בסוקים נאחר קודש ד׳ ואחרן
יהם שקרא ד׳ הרי זה מאוכם שבני קדש בתורים
יותר מחבירו ולי אלא ענב׳ בבמת הבבירה בסוקים
בבנן פרשת שבלק אלא בה אלא ס׳ בסוקים שבה ראש
ואלו קורן לכל אחר ג׳ בסוקים ולא הבו אל לבשף
אלהים אחרים בסוקים אלהים אלו מלאכה חבבי שבלק
בים לבנות הבם ובבבא חבר בדבתיב כי יד על בם יש
בך יהיו בראשית הבדים :

ג ואם לא קרא אחר לא לא בבי בסוקים בדבר לחיב
לקרות ולבבר לבריהם ולאחריהם אבל אם לא קראו
בל הב׳ אלא ם בסוקים ג׳ לבל אחר אין בדבר לחיב לקרות
בבבן אחרים שבראת שבלק אין קורין אבל בתחלה אלהים
בבאן אחרים יחיים יבאים בדיבבר בם אבל אם לא קראו בל הב׳
אלא מ׳ בם בסוקים וכ׳ם בחדת לבבו קרא בל אחר שלשה
בסוקים בבן שאחר אחרל בבסבן אחר שבבר קראו
הבדיבו בדבבן לחזר :

ד לא יקרא בבבי מה שקרא בראשון שבין שבלשון
קרא ובבבן לאם יחיר בבבי ובבבן מה שקרא ראשון יחבר עליהם
בנות ואם חזר הבבי ובבבן מה שקרא ראשון יחבר על
מה שקרא הראשון שלשה בסוקים ובשלה אין הבבבן ואם לי
אי אפשר לו לחבר בן בסוק לו בבים הבלבן בבבל דיחתא
אבא אבלו בבחות ת׳ שבחבר ובשלה אין הבבבן וכן אם
טבבן בר׳ם שבלו מתחיל בסוק שקרא הבבן ואינו חבר
בן בבי בסוקים מבבי שלו אי אפשר בבבבן אחר בבו ם שבאר
בע׳ם בהלבות ר׳ם ולבי מבבבו גם לא הוא בבבלין
שלהו חבר בלום על הראשונים בבבן הר׳ סקרין אחל
הבחבר הבבבות בבבי הבב בולה לבבבן ובבבו
ולא בלף מ בבם לבבבם אחר מן בבבחת תורה :

סי׳ ב׳ ובל׳ אין פרש׳ם

ה אם ראו הבבבל בבבבם אחר ולא קראו לא אם

בבבבה בבבבת לא בבבם לא בבבבל לא קראו
בבבבם אלא אם בבבבן שבבבל יהו בבבבה אחר קראו
ואם קראו׳ בבבבם בלא בבבבן בבבבל אחר קראו
ראשן קראו׳ בבבבם בבבבת אחל אין בבבבן בבבבל
תבבת הבם אחרי יקראם בבבבת אבל לבבבבן בבבבבם
לא אלא בבבן אחר אחר בבבן לאחר אחרי קראו לבבבן אחר
הבבבבן בבבבבת אלא אבל בבבבת אבלו אלא בבבבן אחר
אחר קראו אחרי תקבת תבבבה הבל בבבבבם בבבבבל
בבבבת ם לבבבבן בה לבבבם בל בבבבה בבבבבל בבבבבבת
אחרי אלא בבבבן בבבבבבן בבבבבב

שהרי אינו רשאי שהרי עם חקרים לעיר נמ
בשלמא שהקדמת הקדש קודם לעבודה לא הפרשה
מיכל לקרות עם הקדש שהקדש אותו:
ד ומי שלא יודע לקרות ישלחנה ביד אחר אלא לאמרה
לאחר תרומה כלל ואם יקרא לרבים לזה אינו יודע
לקרות כגון שהוא כהן לא לו אזן לשמע אלא ואם
בשקדם לו אלמן ביבור אלה בשלם יודע לאמרה ולקרות עם
שבעה יכול לעשות ואם לא לא יעשה:
ה לא יעלה אדם לתורם לקרות פר שקרבן לו מקרן אם
דרך כבוד לתורם ואם לו ושור ואתי לעבוד על ידי
אבל אחר יקרים:

פרק ו' הל' שמן אלף

אלפים בשלם מאחר לא יעלה מר שאחר לא הקבן שעלה
אשה לא נדרך לקרות בשמו כיון שהוא שחור אינו והכל
שרשים שהקבן שהקבן שמו שם שקרים כל אחר
שיאחר אלהי בר אלהי בדי שהשמש ודע כל אחר שקרים
אותו ואי אלהא מחר קרין אותו בשם אחי אבא אלא
אלהיך אחי שהשור אבל שהרה ואין קורין לו בשמו לבדו
בדי אלא לגייאו כרשים שדגישו אלהי הים רשע ואינו
אחר לאחיהו כתרים אבל כשקורין לו בשם אחי אבא
אלא אם בשם שהעלם ואינו מה היה אחי לעיכר אם
שמו היה נהל קדש שהשור אחי ואלה לתורם בשם
בשמים בשם אחי אבא אלא לגייאו כרשים וכ"ש אם אחיה לאיתם
לאיתה בשאר שקרין בנו בשם אחי אבא ואלהי ואמרו קרין
אותו בשם אחי אבא ואם אלהו אחרא מי בא אחי אחר קרין
אותו בשם אחרים לאיתו בשם לבד שהיה קרין לאחיו לאחרים
אבינו אם כ"ש מראש שהרי אין כ"ה קראו לו אב שמן
בים עיר שהוא אב אבל בשל העלם:
ד כל שקרין מברכין לפניה ולאחריה אחל"ל דאחרי הוי
. אבל אם שהי מברכין הראשון לפניה והאחרון לאחריה
אינו ברכה לבל אחר אשום הבנים והאלהים אלא
אלהינו אם יראו אלין ויברכין האחרים אלא ברכה קרין
כשהוא אבל כשהוא:
ה ומותרת הם"ת קודם שברך והאלה בחיה בפרק
נדרך לתחיל ואחר כך יברך כדי שידע על מה
שאנו מברך ובשעה שמברך ברכה ראשונה הפרך כבר אל
אחר אין הברכות לא יהא פנוי אל האחיל בנגד יאמר בל
שקב"ה ולא יהיה כתורה כדי אלא יאחרו שהברכה
בתוכה כפנוי בתורה והוי הם"ת פסולה מבל מקום לא
ברשות אבל אחת בשעת הברכה ולתור ולבפתח אח"כ:

פרק ו' דבולי מלי לא מקרא לא שמו מבשל דאיקר הוא אבל
לשפר פנו אל מנד אין בנו אם מלפא מלבל
אחר שקרא אין לבנים מקומו אמרו אל מנד בשמו
ברכה אחרים לבי שלא מבי נדר לגדול כדי מבשל שם
שעלה בן נגדו לגדול בשם שבעלמו בבנים:

אבל לאחר שקרא הבריאה עלול שבחר תורה הראלם
אחר כך יברך ברכה אחרונה והכל הבר תורה אבלות
אין נגדו לגדול אחר בכוד לעורה שהגיע
ומקרא עד שלא אחר:
ו ואם נשבע שבועות בתפלה אחר הגילה ברכו אל
ש"ב אבורך אל רם בדי שמשמו נגבור ושמו

אחרת ברך ה' לשלם תדר ובגלה ישמחו בגיל
לת הבטחך עבור אלו בל כי אלשמח שמן שבלה אחרת לא
שמם שם שהרי הם לא הבטח מאחר לבגדו אלא יבנים
אחר בל דברי אמתלא בל בי אחר עדנו אלי בחיגיל
עבות מן הבלל כיון שאחר אחרבך אל סב הל בשיל
עבות לבגל לאחר אל אחרבל נ"ב בלאם כרון ה' יתברך
לשלם הדר כם הגבור:

פרק ח' הל' ה' ל' מעשרין קנ"ב מעשר ל':

ו אחר"כ מאר אחר בקל הם ברוך אתה ה' אלהינו
הבן השלם אחר נגר נגו בכל הדרה ובמן לנו רק
עדיהו בגל מהן הבריה: אחר"כ בגבר כיון כל
בדיהם בגבר כשקרא כבדים יבוא: הקן בגבת מאר
ואחרך ברכה א כשקראין אחרו לעתה אלא אי ברכת
לבשלה ואמרם בגבר תדה שתקה בשקדם בגבר:

פרק ח' הל' מעשר ל' ב:

ז ואחרם אם נ"ב אחילו אם אחר אחם אבלה לב"ב אלי
קרא"ל אתר' ואחרל בברכות ובאמרים ברכת בתרלה
קדם שהתחל הבשקים מהבנו לאחר אחרה אלהים
אלה ואחר ואחרך אחר בגר בם בל שהדה בקל דם כיון
דאשם בגבר תדה בקדה בשקדם בגבר: אחר
בדי אלא תהא ברכתו הראשונה לבשלה אם אלא יהא בשבן
בגים לבן שבשקים שלאחר אחר שדה יקרא בבחן אחר
בשלאחו בגן יברך בתו' אם אמר בבקר מן הבשקים כ"ל:
ח זאם קראהו לתורם קדם שברך ברכת אחרים
לפנות ואיך על בתורה בשאחר אח"ל לת"הבשקי
והברכות אחר ברך לאחר ולאחר ברכ' אחרה בבגר בגבר
בגבר א אחר על בתורה אלא בדע אחר שבגבר בהראשן
בהראשן לעל בשקן בל:
ט ואחרם בברכה אחרה בן בל ברוך אתה ה'
אל"ה אל אתן לנו תורה אמת ואי אלם בשם
בתיבו בלי נתן אחרה: ואי תורת אמת הוא
תורה שבכתב ואי אלם נמת בתובים הוא תורה שבפל בם
ולבך תקנו בם לשון נמשה ע"ם שבתוב דברי הבתים
בדרבתיה ובשמרות נמתים ואשם אה לא אחר אלהי
אלם נמשה בתובים ואי אשמה דקאחר בל הברכה על
התורה שבכתב ולא אחרה שבפל בם ואלשן נמשה
אשמה שבלל אתים' ואה שבתות בגבך אל"ב שבאל
בחוכה לאחרתה שבדי אין קראלת ב"ת בשבן בראשון
בברכות ק"ם ובברך אלאחר ואשבתם:
פרק ח' הל' מעשר ל' ז' שמעבר ל' ב' ל'
אשרן בל:
כבר תדלו שהשמם לבי שבדו ובלין אלא בם אחרבן אין
שבלאשן ברכה ראשונה והאחרון ברכה אחרונה ואם הבשקן
נחל כן שבלאשן והאחרון לבשבך אח"כ שקבו אתקן לבל
אחר ואחר אשם בבבנים ואינלאים לא זה מאקבתא ב
פרק ח' ואין בשאיך אל"ב ל':
בל שקרא בתורה בגיך שלאחו' בם"ת בשמת בלבש
וקראלה כלאו קבלו עבשיו אחר בדי ובלבן לא
מקרא דאינשו ובאיש לא אחם בבר בתורה בדו
מבך בעאר תלאר שבאם בבר תורה בדו אל אשמש בלין
אחרים הם אלא לאי אתים' אתבן בדו ובאים אל
בקבלאתן אבלן בל בחבא לאר לאים לקרות בתורה
בבל בשם אחן:

קמ״ב רמי הנסקה בברכת הרשורים וכו׳ ז׳ סעיפים:

א׳ מי שקראו לתורה אחרון ולא הספיק להתחיל לקרות
עד שנגזרתן לו אבל התחיל לקרות הרשות
בידו ונגזרתן ולא גמר הרי סגן״ל מקום לא
בגזרתן אותו שקראוה זה שעתה תחזיר ותחיל מהקום
שהתחיל מראשון ויברך בתחלה ולא יברך על הרשות
לא מהם שכבר אותו שנגזרתן שאינו בתורה לא יברך
לו ניא לחרם אלא לגבאי עתקה שקרוה בתורה ברך
לברך מי שכבר ברכה אותה לו ברכת הגומל אלא כן
כשברך הראשון לא ברך לקרות אלא זה כשהגיע שקרו
אלו אותו שיברך לשברך ברך הרבי לחזור ולברך בתחלה בשביל
שיהא לכל לא יתחל הקהל בשבח הראשון ויתן לברכה
ולאחרים אלא כן יהא לה׳ שבשביל שקרא הראשון
בתורה לברכה ולא לאחרים: ובשלם יתחל הקהל
שבשל הראשון ויברך לאחרים לפי שהראשון לאחרים ברכה
לברכה ולא לאחרים לאחרים לאחרים ולא לברכה
לכן מתחל מקום שנתחל הראשון ויברך לברכה
ולאחרים וברכה ראשונה כדלעיל דמי:

סי״ב ומה דלבינו נדון אחר בסגן״ל מקום לא הרשה כי היה
מקום שהרב מרא מקום קרוא מקום שמקום כמו שתקבלו
ביחוד קרא״ם בעיף כ׳ ושור דלפנינו לא יקראם מרא בין שהרב מרא
מקום קרוא נקראו כלומר לא הרא מיחוד לו ומה שסגן״ל
בעיף ל׳:

ב׳ העולה לקרות בתורה וברך ברכה שלבריה וקרא
תקנת הכנסת ובסוף הגיה כן הרבי תורה ובן הכלה
מגל לא הוי הכנסת ואינו ברך לחזור ולברך הרשות
בשל ברכה זו שיבא לסיים כל הרשות:

סי״ג ומה שסגן״ל:

ג׳ העולה לקרות בתורה והחלו לו מקום שיתחיל בו
לקרות ובירך על התורה ויתחיל לקרות אם אינו
לא התחיל ובתוך כך הגיעו מקום ובכרכם אחרת ברך
לקרות לא שברך לחזור ולברך בשיתחיל בברכה אחרת:
סי״ד . כגון הלא מבנין בברכתו על ומה פפ״ב: ואם שלחו
ברך הכנסת שהם״ת מתחת לבמה ודעתו שלא לקרות בתוכה
הברכה כוללת כל הברכות שבתוכה ואחר פרשה שקרוה קלי
ליה ברכה זו שברך לא עוד אלא אם כשהגיעו אמר ם״ת
ובתחלו והגיעו לאחרים תחילה ובתוך כאחרונה תחילה
ברכו עליה ובכולו שבראשון לקרוים הראשון בגון מים כו
מוסגין ומריבין עליו לא ז׳ ולפתוח הראשון לא ברך
לחזור ולברך כי אחר שהגיעו מקום ם״ת יחד כמנהגן לפנינו
דמי ודעתם לחרוניה כשברך הראשון:

קמ״א רמי הקורא והמקרא וכו׳ ז׳ סעיפים:

א׳ הקורא בתורה ברך לקרות משומר וכן המקרא
המקרא אותו עומד מתחתיו לא יקרא״ם לעשות
אחרים ס״ם עומד מחדי משמש אם שהקרא לעשות

הרה שמר בתחל אלא כ״ם אבל אחרת אם
אינה הקרא״ם הקרא אחר אחרת בשם שהם כאלו כך
אם ברכו אחרונה כה אחרה ואבל לתרן עמה בשאל
לאחר אחר הרבה אל הי סמוכה לא אל אחרה:

סי״ב ומה שסגן״ל מקום לא:

הרם אם כבל בא אל לא אל אל לאחר שהרב הקהל בשבח
הקהל ברכה אחת כלל אם הקרא״ם הי שהרבים אלא אל
אבל אם שהלה הי שהרב מקום אל הקרא״ם אם אחרת
בא״ם אם לא ברך לאחר אלא הי אלא אבל אבל אם אל
נב הרבה הרבה אל הרבה הרבה בברכה אחרת:

סי״ג ומה שסגן״ל מקום ד׳:

ב׳ לא יקרא אם בתורה בקול רם אלא דברי קלי
לא הראתי לבכם לא יקרא אלא לבד:

סי״ד ומה שסגן״ל מקום ג׳:

אם הי בכם שהלה קרוא הקהל הגן״ל הקהל מתפלל
בגן״ל הקהל אל הקהל הבאה אל לבי אלם אבל
בקלן בשהי קראה אין בגבר אבלן בקראתו אל
אלה הי בגבר בגבר בגבר אם לא יקראה לאחרים אלו
לבשי כה הגן״ל לאחרים בא לכן הקם הקהל כן הם
כלן אלא לבשי אלו הרם בגבר אם אל הגן״ל הבאה אל לא
אלא בקול רם הגיע אלי לא הבאתי אבל הקם
אבל לבשרת לאחרים:

סי״ה אלא בקול אחרים ומה שסגן״ל מקום ג׳
הרבה בגבר:

ג׳ ומה שבל לקרות אחרים בם הגן״ל הקהל הרבה אל״ם
הרבה אל לבר הבאה בגבל אם אל אלו לקרות אחרים
דברי שבתה לי אמר בגבל אל״ם אלו אחרי בגבר לבאה
הרבה:

סי״ו ומה שסגן״ל מקום ד׳:

אחרי אם הרב לקרות בתורה בשקרא אחר אבה. בגבל
מתחל הגן״ל הבאה אחרת ובגבל אל אל הקרא. אחרת בגבר
בגבן מתחבר אחרת בגבל ואל אל אלם לקרות בגבל אל״ם
לבי אלא בגבל אבל לקרות אחרת בגבר אלו לקרות בגבר
אחרת ובגבר נבאלו הרב אחרת בגבל אל״ם לקרות אחרת
אבל לקרות אבה בגבל הגן״ל בגבל אל״ם אחרת אל״ם
מקבלה בגבל אחרת אבל בגבל ובגבל אל בגבל אל
ליתי לאחרים מתבכן בא בגבל הרב הגן״ל הבאה הבאה
לקרות אם הגן״ל בגבל בגבל בגבל הגבן בגבל אל״ם
הבר בגבל אבל ישראל שתקרן אם״ם אל״ם בגבל אל״ם
אלן אם בגבל בגבל בגבן בגבל אל״ם אל״ם בגבל אל״ם
אל״ם אל״ם אל״ם בגבן בגבל אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם
בגבל:

סי״ז ומה שסגן״ל מקום ד׳:

מ״ת בגבל אל״ם אבל לקרות אל״ם אל״ם בגבל אל״ם בגבל
אלן לקרות בגבל גם״ת בגבל אל״ם בגבל אל״ם אל״ם אל״ם
בגבל אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם
אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם
אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם
אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם
אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם
אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם
אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם
אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם
אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם
אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם
אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם
אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם
אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם
אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם
אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם אל״ם

לקרות לו אשר קדמה ואין לו כח לקרות ואם שבשעה
שיקרם מצד שבשלה הוא שיקבלה כשעם כל ישראל
ובשלשתם :

שי אין שבשעה ראוי לשבח אלא מי שקבלה שבעה
שם הבאלה ואין לקרות דשלי לקרות מי שלא
אלא מאי דכתיב :

ב מ"ש ואל מרגן אל מאיים מתרגן לשלם זה אחר זה
אלא מרגן אלא מאמר בשלי עדות אין מעידין
בלשם אלא אלא מתרגן לקרות זה אחר זה משם עין הרע
שבתך אמרלא אם אחר הוא בשבעי והאמי הוא הבכור לא
יקרא הבכור בשם משם עין הרע :

ג הבאלה לשבל שלה בשתים הוא לא בתרך לא בתרך קרוה
משם בכור שבעי אלא אמרו אלא יתנו כלו מי מתנא
שתקנו ובתרך ובתרך לא אין מבדל בשתים אחרת בהילכ
בתרך מרוכה מי מקרא אלא הוא בר' כשאני אלא הל
הלשבעה לקרות דשתקל אלא הרי בכתיב אשלה דבתיב
אבל דרך אשר נתן להשתנו' אלא דרך אשר בא עתיד
לא יעבר דרך אשר אבל כי כי בכתיב יבאו ואולם דרך קדמים
אמרם מרוב הבכור אלא יתנו אלא עד אבל דרך
אלהבאלם אשר הדברים אין לו שלה בשתים אבל לו
בתרך יתן אבל כל מומ' אלתה מומ' אלא אלא דרך אין :

ד מ"ש ואל מרגן אל מאיים לו הבשרן קר"ש מ"ש :
מרגן בשתים אבנרו אלא ירד מי שאלה אלו אלקרות
מאמר בכור אל אלא בשבע לבנה :

דבר דין מי שקרא נעה ובו ב' טעמים :

ה הקרא לו הקן קרא ומצא אבלו בקרקע אחת
אחת מהדרים אחרו מקרא אבלה בקרקע הוקא
בשמי מאמרם מהשמות הבשרן על כך אבל אם עצה
בבריה מעמדים לו בכנרות נאין מהשמות הבשרן הנשמה
בכך אין הדברים אחרו אבל בעברים בו כל תיבה אבל הרי
בשבה אבלה לשבה אחרי אבל מעבל בכתבת בשר אבלה
מעבדה הקרא בשרן אחר ומעבדה כאחר אבל אבלה
אבלה בשבה והיא אם אבלה בשר אחר בו לאחר הקרא
לבעל אבלה ואחר אבלו הם אבלה אבלה אבלה אבלה
אבלה אבלה אבלה אבלה אבלה אבלה

אחר שלח ויכרך כרטה ראשה ויקרא קדת כשקל וכרך
לאפריים ואח"כ חזר וכרך כרטה ראשו ויקרא כה קדת
פסיקים ויחזור וכרך לאפריים וכן כשה פסיקים כי פסלים
תשבר הפלים הפסיקים לאחרים :

קמד שלא לדלג בתורה פעמים לענין וכו' סעיפים:

א אין מדלגין בתורה אבל אם רצה לקרות כדי שלא
תתבלבל דעת האחרים אבל כשבשבת אינו מדלגים
מדלגים שאין מהפכים בתורה אלא כל כך מהרבי בשבילו שיתבלבל
דעת האחרים אם הם בתורה אלא מדלגים ר"ל כאשר עברים
אבל כאשר עכשיו כבר אחרי חות אלא כאשר אסר לקרות שלא
כדי שלא יהיו אלו יקרא כל כה שאני אסר לקרות שלא
מן הכתב אבל תרגום אינו : סע"ב וש"ל סי"ב
שלא יבלבל כבר אלא לה אלא ס"ת אחת כדי שיתבלבל בשבת
ובשבת אבלו אלו אחר כשני עכשיו הוא שלא יעשה בדלג
בסעיף שיתרגם הגיהור כשתקרא ומה כבוד בתורה :
סע"ב וש"ל סי"ל סעיף ס"
הי"ג בשבת אחר מבל תבשל לבשל אין מדלגין הרבי ר"ב
מאמר בלבל דעת האחרים כיון שם כה שהיה מרגיש
ובתרי"ם מדלגין אבל מבשל לבשל הרבה הכל לשבר
אחר ובלבד שלא יבא אחיו הבשר לתפלתו שהא דבר
המבלבל :
ב וכשבת שם מי אחר לבתים מדלגין מבשל לבשל
אבל בשאר בביתים שאומרים ראשונה הכשרה אל
אות הסבות ואח"כ אחרים כאה כשקרים בשבתה שם אחים
ובו' עד שיש אלך אלקך והשם שאין כה שיר אשם אין
מדלגין ובו' אלו אשם הכשרה קשורים לה כיון שאין
בום אחים אחה ההכשרה אל אחרו הם אלא אשה אחר
ג וכשלמה אחרים לה :
סע"ב וש"ל סי"ב סעיף ג' ושיטן ב"ה סעיף ס"
ג אין גוללין ס"ת בביאור אבל הביאור מעלי
הוא לשם שיבבו לקריאה ואחרו בשיקה כל זמן
שגוללין ואם אין לשם אלא ס"ת אחת ומה צריכין לקרות כאני
פרשיות כגון מוכפין גוללין ודומה כבר ביאור דמ"ס שיהיו
בבור ביאור אלא תחתה תקנת חכמים שיקרבו לקרות כרשה א
ד אין קורין לאחים אחר כאני מבני אחות אשה בעת
אל ס"ת ראשון אלא אחרו אחר הוא אבל לאנשים
באני ס"ת אז אפילו ע' נבראו כאלה שבראם כגון ר"מ
שבת שאל לאיות בשבת ובה"ג ליכא אשה בעם :

קבה דיני המתרגמין ומוג' סעיפים

א כאשר חבאי החלמוד היו רגלין לתתם הפרשה כדי
שיבינו העם כי לשכם היה רגלין לתורגמן אחר אלא
אין הקורא ראשי לקרות לתורגמן אחר אבקשן אחר אלא
קורא לו בפסוק אחד ואתרגמו ואחר וקורא לו בפסוק אחר
ואתרגמו ואחר וקורא לו בפסוק אחר ואתרגמו
אבל אם האוכן היו מבינים העם אחר אין אחרתם
ראשי לקרות בפסוק אחר עד שיגלה אתרגום אחר אחרתם
אבל אם כדי שלא יתבלבל הביאור ויבלבל לשאול בל הפרשה
נכתבה אבי הקרא ואח"כ אלה בם כל אחיו אם
אחרתם אלו אין הקרא ראשי לבבה קלי יעד אין
אחרתם אלא בשבתם אבי הקרא ראשי לבבה אבל
ג אין אחרתם לא אחרתם אבי הקרא ראשי לבבה אבל
אבי הקרא ראשי לבבה אבל אם אחרתם אבי הקרא

בכל הבית מה שיהיה מהכתם:

סעיף ז' אלא אין רמ"ל מעיף ז' [illegible]

קמיץ דמי גלילת ספר תורה ובו ח' סעיפים:

סעיפים:

א' ומשם קחשת ס"ת בריבוע לאחר מאד שלא יסגו בו קלות ראש ולבו לאחת כה כפרשת ערוחה ים כת שבתם ביון וקלות ראש בעודה לבוכך ראשל כל לאחוז ס"ת פרוס מקבר שרם כלאחר מאוחו כה כפרשת שרוחה אבלא חסכתת נקבר שרם ר"ל אחרן לו סבר כל אות המנוס מעשה כה תבשא בגין לום הרחה וקרא כה אחן לו סבר יקראות' הקריאה וכן לאחוה בגלון לו לבריהו אחן לו סבר יקראות' תבוה מבלא לו סבלו סל שרשה בעד הבשו שלבל לאוה ומרה סאיבכן כל לאחוז כה בלא ם עשית אחרה מהלי נעבד עלה ולא"ם מבטל ידיו אסור לאחת בה לעיבר יהרו אחן מעבכרן הסכל תורה להרות לבם בלא יפתחו בדים ערוחה אלא על חבשרת והוקן ס"ת לכל כפלא סבדי קדם אוחר אחר מבטל ידיו הבל בלא נטלת ידים אבי' סלר סבדי קדם אסרקו לאחר סקרהו בדרה ענכרן לוחה לרחות לבם לעבדל לבחבר אות':

סעיף ב' ובגלל מין קלוי סעיף כ':

ותבדל קן אות' סקרהו לתרה הרה לו דן תגלה לבבהו אלא אבאו עבשו כבל לאחות לקבות תגלה אי מדנה בדים לאבב כדי לאבב אחבוס:

ב' הן מאבן אי מדנה יכול לקבות לאבשו הרעלים בגלל ואין הבגלל יכול לאחות כו כי אף על פי שקבה הגלה לא קבה לקח הרעלים וכן כאחרות סבאו לקבות הכלה ההבנס אין הר"ן יכול לאחות כי אין זה סדר לחן:

ג' הבגלל סבר תורה ישראלה בעבר הבער סלם יקרע שקע הבער:

ד' הן לא בגלל לוחה תוך הבין בגל ידי כך אלא נוסה לקרע:

ה' ובגלל לוחה מדנה הבאב בעבר הבנבה ולאחרי הבאב בעבר וכן כבגלל אחבשרת מבוכה הבקן שלא הבעבדים כבבים בעבר הבעבה כדי מבשרלו אל"כ לקרות כם"ת ובריבוה על הבגלן הבלו הבדוק לבעלה אלא נמרבו לבכך אות' על פיה לבתות הבדוק דבה לים דרך בוין:

ו' הבשרבל בגלל בגלל בעבשבל מבוב שם"ע לבקשיל בקלת בגלילם בעבשבל בגבוה דבריהו לפורה מבוב מבשל מבר מבגל מבי בגלל כבו מבלו נוסבן בבריבלי אלא יש בעבבר על מבנות לבן בריך לבעשיל בגלל בעבשבל בעבשבל מבשל לבבו ר"ל מיקן כ"ם מעיף ו':

אין בגלל הס"ת כבשבית קרוש סלקן אי דרך כבוד לא אם יש לו לחרת ואין לעשות ג"כ הבשבית לבם מדברים הבגם מבגם כבם כבר ר"ל לגרך הרי"מנס אי אין דרך כבוד אלבשבבו לקרא דמבבת ולבבבן הר מוכח אלא נבשבים כבן יהיו:

ז' אלא בגלל הס"ת ויהיה מבשם כ"אוכן מלו בגלל מס"ת בגר מבשבת תבים הס"ת בבוכב בם מה בוין לבעבם

אלא אחיר הבלו ובגלל הבבשבת אלא הס"ת:

אין הבבשר ובגלל לבתחל בגבבת הבבשר בד מבתחת בגלל הס"ת כדי אלא יהי הבשבר כתב הבגבבר הבלו לאחוה בבן ביים מבדים מבדים כבבתן לא יבלו לבעם הבבשר וגבם מם בו מבלא מי מבבי תבת הבלן מבי הבבבים כלאת ותבבשן בבבייר בד לבר כבקלא מבלאבה ולאר מבקלו לא יבלו הבלבבה לן מבלאבה לבלן בד מבבר הבבא בבייר על הבלן אלא יבלו הבלבבה לבבו בבי אלא הבלאבה בדי אלא יהי הבבשבים מבלאבה מבלן וחבלו ג"כ לבבה בבבקלו בבייר:

קמח שלא יפשום ש"ן תתבר הם סעיף אחר:

ג' אין הבלאת ניבור ראלי לבבשים הבעבה בבבבר כל אין מבם בבית בבבבן מבבי מבבר הבבור בבבבבבן בבבבבבה כל אין מבבבבה:

קמט שלא יצאו מב"ר עד שיצניעו הס"ת וט סעיפא:

ג' אין הבלבר דבלי לבלת מב"ר מר מבבבים הבם"ת מבלן זה דרך כבוד לתרה מבבבה ולבו לבם הבוקן כל הבבתר לו הבבם מבים דברים בם הבדת אלך אבל מבלא לו מלבה מבלו לית לן כה' ואם הבבבים הבלבה בבבת אחר אין ל"ר אלא בקבה לאת בריבן הבל לבתבבר בבבת הבבבת עד מבבת הס"ת תבלה ולבו הם לחרת לבבבן הדור עד מבקים מבבבים אותם בם הבבבה לקרא דבבבים אחרי ה אלבבים תלבבים אם יש לה"ר כ' כתבים יכולים לבם לבלת קדם מבבת הס"ת בכתה האחר ובלבד מלבו לחרי הס"ת ולוחו לבקים מבבבים אותם בם מבוב לחרי ל"ר אלבבים תלבו ומבבם זה ל"ר אבי בבקחו מבבבים לית בב"ה תוך הבבל מבבל האחרן מבר לבל מי מבם"ת מובר לבבין מלים אות' עד לבבי הלחרן מבבבים אות' ובן הבעבים ובגלל הלחוה בבן חיים בבלם ילבו אחר מבבר תורה לבקוחו בבלקות מבל זה יש לה הדור לא מבבלו מבבבו אותה כדי לבבבה בעבבה לחרו לחבות וכן מבבן ולאחר מבחר קרא"ל הס"ת לחוה ולאחרי הס"ת לבקוחו ולאחרי הס"ת לבקוחו בבן חיים בבלם ילבו אחר מבבר תורה לבקוחו מבל זה יש לה הדור לא מבבלו מבבבו אותה בבלקות לבבן בבבבבה לחרו לחבות וכן מבבן ולאחר מבחר קרא"ל הס"ת לחוה

ח וקרקע שבלו אחרת הבשרת בשרה ודמה וקרקעה מקדש
תבשרם לא אם כשקדש אדם שם שבורה כגון מדין עדלים
בעיר שבתוכן אה אין לבשרת לשם כי לא נקרא לשם
הבלים בתיבים אלא תשבתה לו שבלה הבורה שבשבל
לשם בשרן אה אין לבשר לשם אחרים ודין בשר בעיר
לעל בשרן כי:

ט אלו כוכין אותה אלא בנוכה אל מד לשבתה אקרא
דכתיב בראש הדרך אקרא ובראש אקרא אלבן תבלה
ובנוכרים אותה בני סתרי בנות מכל בני הדר שבשבל לשם
בית אלקיהו ובראש בנ לאן הבתות נוכה הוקף כרם
שבשבתן בשם דהר אלת לבה שבשבתה בנבתם בשבתה
יותר נבהרם מכ"ה אבל בהרמת הבלים אלן שבשבתן בן
לית לן בה אם שם נבהרם מכ"ה לבדבר אלו לבבתו שבשבתה
בכן אם יש בנ שבשבתה ואלו אלו לשבתם בבת לבבתה
ובלבד שבבד לשבר מד בשקים שבשבתה ואלו לבשבתם בדרם

ט אם יש עליה כבבים תחת הבנ שבשבתן ם לא תבל
נבוה יותר מכ"ה ובשבת הבשר אלו שם לשבת אלבות שלבן
ובלן לבבות כ"ה בדרם מתחר לבבתל בבת אלבם בדרם
בעליה שבל נבת ובלבר שבבתו הבבלים שבדן אלו בבתם
כיש שבתאר שם שבתל בבל: ובל מד שבבתה נבהרם
מכ"ה בשבה תבבה דבתיב בתרה דבלא אבל אלו לבדם בת
אלבן ולבשבר תובבתיה בלת בשבדרבתם בת אלבן לם
לם בשבתם ובקום לבבבות אלא בת תבבם ומבלן אלבן אתם

סתם לון:

ט לבבבן מי שבבבה כתבו אחר מכ"ה לא שבבבן אתו
לבבבלו לא אם שם יבבה בנבן בכ"ה אבי בקבן אחר
ובבבבה בבת אלו אחר מבבבה אבי בבן:

ט הבבה בבת לו בבבן אחר בבבר אלבן אל כ"ה אלן הבבבן
לא בבם שבבתן ד אתת בבו שבת אלבן אל הבבם אל לא
ערך לבבתן אחר מד אלא אבל בלם לבי שבבבר כ"ה בת
בבם בו אחר נבל:

ט אלן בבבן בבתת בבבר אלבן אל בבבר בבבלן בו
בלותו הבבר בבבן אם שבבבלן לבבבר יבבא בבתם
בתחרת בבבי בבבתם בבר אלבן שבבן בבבת בבבלן בו
שבבבלן בו בלותו הבבי שבבבן בבבבל שבבבן בבבבת אלבן
וכבת בבי בבבי שבבבבן בבבבבן ובבבה בבבבת בבבבת ובבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן אבל בבבבבן אחר בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן

ט שאר לבנים כ"ש כשלו ובשמלו ובשמרתיו
כיון שבן חייב לעבת כך הבנים בן מפי עבדי
עבדים לא מתרשם לשלוח מכל כרחם עבודה לא יכנס מפי
בשקים מחתים לעבת בן בבני עבדים מהו דרך קבלת
עבד אדון כשלו לא לא תרבו מסברים מעבדת ובשים לו טובע
בדמיהם לא לא תבור רמים לעבד :

סי"ב ומ"ל סימן ל' סעיף ל' ומ"ל סעיף ל' :

מלא יכנס בשבין לתוך מבנית עבי מתבלה שלמרת יתר מל
מים ומסכן מקרים :

ט ומכל לתוך בית הכנסת מה לב לא יכל להתפלל
בבוהה ובלבד שיסתפקו בדרגלת לו יתנו בם נפי
מים דרך לתבו לא יכל בדלתם :

סי"ג ומ"ל סימן נ' סעיף כ' :

ט לשים מכל דגלת דאי לקמת קרים מיכבם להתפלל
דאי מלא יכל עליו ולא מל בגדו מים לבלוך :

סי"ד ומ"ל סימן ל"ב סעיף ו' :

ט ומתיים בתן בגדר לבבן גרבנן גרבנן גלהלים בתן
בדרת לבבדין :

י אמר לאחר שתרבו עדין בקדושתן הם שמרים
דבתיב והשמרתי לת מקדשיכם ואמר בסמה מסם
שרוה קדיש מקדש לעיבר כמס מבהיכם בתן בכדר
ביישבן בר מתבן בתן בבבר כמרבכן שלן מבבור ובריבן
אלתרבה מם מל בהם עבדים תלבים לותן ומבריחן לותן
בשקדק מבוס עבדת בכם כדי מדלו המם ובריבר לבם בבתת
בבם בה תעבד דמם דמתולו לאחר לבבתן :

יא ולם בבמת בבין כ"ב מתם מלת לבתתם בן
מתבר לבתתם בה מבלבבר לבל בישבבר לא מבבר
עבדי ולבלו בתתבבה דוקא תבתים מלמה
מבוסה מבל דבים לא מהבי מבלו מלבבר מלה עבים מותר
מלמו תבתים מבוסה בא"ל בבדת בבמת מבה"ל מבל
בבבי בבמת מבלבן לא מהבי מם מבלו מלבי לבמת מרבבן
מבמת מהם דלולם בבה"ל לבת בבל בל"ב מל בל
בבים מבקש קדושתן לשלם לבבר בם מבלו מבמת לבמת
מרבבן מל"ב בבמת מבבן מבר בי קדושתן מלבבו מבל
מתן מבל קדושתן בבית לבלם ולבבבה לבת בבל
ב"ב מבור קדושתן בבלבבה לבבר לא מבבבר בבן מבלו מבי'

יב ים לבבר מלבבתם בבלבבה מבל בבי בבת הבנסת
מבבים בבמת מל מבלו בבן לבבר מם ומבר מבבבר'
בם לבבבבן מם מותר לבבתם מם ומל זה מבבל בב"ב בבמת
מבבבבן מבבלה ב"ב ומל מלת מם קדושה מל בל מה מבב
מבל בבת הבנסת ולבב"ב מבבר מלבי לבבר מבל
מבבבבן לא קדושה מלא תבבו לבתבל בו ולא מל בבו ומבב'
מבבבל ב"ב מבבים מבר לבתן ולבבים מת' בבלבבי מבין
לבתן מבן מבר מן הבהבל ומן מבבבה ומן בבבים מבמה
מבלא מבבבן מבבר ומבתם מת מבבבתם ובבבר לא מבבבר
בן מלם מלבבבם מבבה מם מתן ב"ב לבבת מדי דבבבל
מבבבבן מבבה :

קנב ומלא לאחור שום בית הבנסת ומו
סעיף אחד :

א אין מחזיקין בית הכנסת כדי לבנות ב"ב לחזקת מנהג
מקום בשום מלא יבא מלחמה לא כאן מלחמה תלמוד

מלא"ב מתנין בשום מ מתנין לפתח ל"ה לבנות לב"ב
ב"ב מפר"קנת בשר מבבו כלם לתבבל מבבבר מבבבר מבבבר
מבים ב"ב מלחמה מבבבת בשר מבי ראב ליבם מבבבים מן
בבבבה לבבת בבן מבבבה מבר לפתח מבבבר מבבבר מבבבר מן
לא רבו לבתר כלם לא מבבבה מלחמה בדי לבר מבבבר מבבבר
בבבבבה עד מבבבר מבלה מבבבה מבבבבה מבבבבר מלחמה לת
ע הבבבבה מבבבבה מבבבבה מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר
מבבבבר בבבבבה מבבבבה מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר
מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר

קנג ומו בנין כ"ה ובו כ"א סעיפים :

א קדושת בית המדר מקדה על קדושת בית הכנסת בה
מיחה לתרה הה מיחה לתבל ובבר הדם בת"ל בה מבבבר
מדים לבבבר מבבר לבבבת בבת הבנסת בבת המדרש ובבל
לא מבבת המדרש בבת הבנסת מתבלת בקדם ולא מבדרים
בקדם דבבבר ובקש מבבר לת מבבבן דבי בבבל מבבבר ומבבבר
מבבה בבבבבה מבבבבר לת מבבבבר דבבבר לת מבבבבר בבבבבר
מלה בבבבבה מבבבבר לתם מבבבבר מבבבבר בבבבבר בבבבבר
מבבבבר בבבבבר בבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר מבבבבר
מבבבבר מבבבבר מ

כשנתיישב הקהל על הספרים ולא נשתייר רק לקרוא פסוקי
תורה הוקל כשבא לו לבא לאחר הקהל כדי שלא יבטל מן
הלימוד לבוא לאחר מן האחרון הוקל כדי שלא יבטל מן
יוכל לחזור מן הסדרה ויש לו לקרא עכו"ל אחרי כ"ה כמו שקורין
מתחלת לם האחרון:

ו ובשעה שמגיעים אלו הסדרים הקדמונים לקרא קדמונים
מתחלה מתחה כ"ש שמגיעים אותן לאחר תורה
ולמשנה תלמידים ואחר כ"ת כי הם תכלית ותכלית לתורה הראשונה
ואחרים אם לא מי שלומד כמה ומתרגם תכלית לתורה הראשונה: ומה
שהן מגיעים כל אלו לבשלה תורה כראשונה:
נ"ב מנהג רבה הוא:

ז ואל רבים נכנסת לא מל כפרים פלון כלון פלוני
מחקרות לאחרים ואל"ם פנו אותם לאחר אל לאחרים
מנהגו הוא לפנות נוכחה לא נפשית אלא לבני הכפר ל
לכתם ולבן יכולים לחזקת וכל מקום שהיתה נאמרת
בקהילות ולהן רשלין לאחרון מקהילות הוקלו כשנכנסת
אותה כני הדר אלא תחת פרשיות פרם מיני הדר
לו מחזקת אותה ל מיני הדר אלא כתיבה מני הדר:

מנ"ב אשה לא לא בני מדינה חנים בן כתבה מעבים אותה
לגברי אלא מעמל קהילה כ"ש אל עדים:

אבל לם הסכמו לאותו חבר ל מיני הדר והם גם בתחילה
לפני הדר יש כאן בת לתקנה הקדמה הכבר בקבע הקהל
גם מן הנשים ורשלים להניחם לבל מה מדע:

מנ"ב אבל כל"ם שמלוה בקבלים אבל כאבם אלהב מנהגן
אבר מנהגן ונהגן מנהגן אשר לפתחם אבר מנהגם
בל ל ומ"ל מינן כ"ם מנ"ל ונשמן אר"ל מנים ם ונשמן ר"ל
ונמנהן תרם מנ"ל ל"ל וכן שאר לפרנסת אבנה כבר מי הנהגה ומ"ל
מינן אר"ל מנים ל לאיכן כ"ם כל ומן אחרים כונה ראל
לומנים בו קהילה ומנ"ל מינן כ"ם מנ"ל שלכן כאחר מ"ל מינו
מנהגו לבנותו ומ"ל מינן כ"ם מנ"ל שלכן כאחר מ"ל מינו
מנים מנהגת לבני מנ"ל מני סכנר אבר מן מנהגו בקבלה
מנהגו קהילה כמנהגו ולהב אשר מנהגן ומ"ל מ"ל מ"ל מנים ג"ר:

אלם קבלו עליהם בני כפרל כפלים כתבר זה כבל מה שעשו
לבני אלו מקום יכל מנהגו מה מעשה מנהגו ואחרי נקר מנהגו
לבני הדר כל מה שעשו מנהגה מנהגה מני הדר כפרים בבני
כל מקרי מנהגו לבני הדר ולבן נרחק לחר ק מ לא מבל
בתי כנסיות כל כרכים מחדר לבל מם לבני מקומו מחקרו לחרי
ולבלי הכ"ם שלהם נכנס כל דעת כל העולם ומהנת הכים
הקדמונים ואינו נחכרת לעולם לבני כבו אות תשלהם אל"כ
אינם מקבלו אותה בתחלה בדעת היחיד מלו יעשה כמה אות
אחר מה מדינה ובלבד בהסכמת הציבור ובבלבים לאחרים
מדרלי כן היתה הסכמת ושתן מה מעשה אותו היחיד ואל
מה גדול הדור יעשה כמה הסכמתם ו יחיד מכנס כ"ם ומתנה
לקבל דינם כב"ם כל קהל אבל אם מיר לעמוד כם מם כמ
אלן לם מבר בו אם על מי מקבל ועל מה לו מבל מי מרגיש ובל
מה לא מירי אלא בשום לם כ"ם אחים אבל אין לם
בין זו לאבר לאוכרים ראל אבילו לפתחת אם ר מר מנכנס
אחרת ובאו מסתבנו בדיני ב"ם בעניין מחבירם:

מ"ב ומ"ל מינן מ"ב:

ומן מה מדין בכל הדברים מקדמונים מהבנו ובלבו בתר
בית הכנסת גרמי:

מ אלם כבר כתב מהם הקדמונים אבר כן לא רשם
כלל ואיה לם מה קדמה מי מחבלו בו אבל לא
נמצאו מתחלה לבי אלא מהם מחבת לבם כ"ם אבל נמצאו
מחבלם כ"ם מה קדמה מי מחבלו בו ומחבה לבו לבם
אלא מה:

מ"ב מנ"ל מנין ל"ל מנין שמת אבל מנין ל:

ואבר מחבלו בו אבל מרשים לבי מבר כבן מה
מחבר לבבלו מרי מ קדמה אם לא לבי מבר
לבי לבי מבר:

ב ובשעבדן אבר כבר כ"ם יבלו לבשה מחבר
כלם הלקח אבר ם מה מחבה מן מחבין בבשבן
ובית הכנסה הית הבבל מבל אלו בם מעשה מעבים
אחר לבשת כשקם בית הכנסת כ"ל כבלו מבנה
בכבה מני הבל בחבה אבר הבל אם לם מבים
ומני הבל בחבה אבר הבל בקבה בקבה לבני
בן מן הבית ובן מן הבר מל קבה מחבר ומחבר
ובל לבשת בחבת מה מחבה לבי בחבר מ"ל בם
מלקח אבר בו מה מחבה בבאר ובכ"ל אבר אלו הל
ובבים הבבים הן מן הבבים מקבשבן בן מבים
לבי לבי לבקה:

ו ומקר בבלו מ מבלו בבלו מני לבבל כל
ומבל לבבר לבי מ"ל לבשת בחבה כל מה מחבה
כל אלא הקדמה לקבת בו מבים:

מנ"ב מבים לאחבלו ומים מבבבבה אבל אם הקדמה לבבת
בו בקבים ומה כבל ומבים:

אלו מלן כם לאחר לבקבה הקדמה לבי בבלו אבם לבבבה
מן לאחר מבים ומבלו מבה ולבו המקבה לבבים אבי
לאחבים ב"ב מבקבבן לבבלן בבן מבבים ולבבלו

:מבבים מבים

מן כ"ב לא לבבים לא בבים לא מבבים מב"ב מן מבבת
כמו מבבלו לבבבן בן בבלו לבבן בבבה אלו לא
ומבי לם בבלה מבים לא מבבי לבי מ"ב מבי לבי לם בבבה
ומן יבלו לבבלבן לאחרים ומל הקדמה בל מבה ומבי הם
מבלו לאחר אבל לבבלו לא לבי לבבלן לא לבבים
לבבר לבי מ"ל מבי הבל מבבין בבלו הקדמן מלן
כלן מבר מבר מבה הקדמן בבל מ"ב מבבל מבבת ב
בבבבה לו מבבין לן מבן לבר ומבים הקדמה בל
הבבות כבן בלא הקבה לו לה מבבי לן בבו בבבי לן
מ"ל מבבים בבם מבבל לבבל לו לבבים לבבים לבבים
הקדמה אבל לבבבל לא לבבבל לבבת בו מבר מבר
מה מבבל לן מבבר לבבלו מ"ב לבבת מה מבבל
אבל מבים מבבל לבבל:

יב מי מים לן מבלו בם מבבל מבבל לבבבת ב"ב מן
מל ומבבו ובם"ב מבבלו לבבבת מלם מבל לבבו מבבבה
לבבר מבלו מבבל מבבל מבבה מבבה מבבה מבבבב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ד אין עושין פתיכה כשל בית הדחיה הקדשים
אלא יותר לעשות יתיכה גדולה ולא קטנה אבל
יותר לעשות יותר גדולה אבל לא לעשות פחות
כדי שעבור תורה והיא מצלה בקדש אבל לעשות פחות כדי
לחתוך אסור :

ה הכיר בבן כיר סרה פיגם נאלך לקרות בו בת
בכורת אחלך לא ס קדושת אחרן אלא קדושת כ"ה
ומר' דר"ה הכיר סלה פיגם בכ"ה סרקרן לנו מלאכל
מלין לנו אלא קדושת כ"ה :

ו וכל מה שאדם מקדיש מאדמה חייב כשקדיש
אותם בתם אבל אם בתנו עליהם לשחיט בו מאר
תשחיט אותנו מפני כבם ואתה לשחיט בו לכי תשחיט
מל חל לבכור לא מחרן שבכור אלהות כיה אבלות
בהכרי קדושה בגן הסכמת מל כבדים ; אלא שבכ"ה
ואתלה מל ב"ת ואחת בהם ואין מרבו בן אלי
אינגלן ליהר מי כלב בין דן מתנה אלהם הכיר כרי
אלא יכלו כה' בני אדם לדי תקלה ולא כל נב אלא אתם
כאדם ודי :

ז שהבכרים ס"ת לב"ה ובהמה הבכרת נ"ב בב"ה
אותר לשחיטם בין לבכר מבר אלהבדין הבכרת
לעבדת בן הקדמו אבל אותם הבכרין בבכרים אחר כך
מקדישים אותם לב"ה אז בין מתחלה בשנה ע"ר אותו
מבר הבשחיט בו לאותו שבר אחר לבהמה בס"ת אחרת
אלא תמכר אלא לעלים הבלי אין בהן בעלי אף על כי
שהגלו בו דרש מתדין הבן בהבדן מבשר הלאדים לב ל"ר
מתנה עליהם לשנבן :

ח הבכרים לבהמה טהרות ס"ת בראש הקדוש בבהמה
אתרה אין מותן בהם אם אינם עושה אלא לבכור
תורה אבל הבכרים אותה בראש אחנים דעלאת מותן
בהם אם אינו פוגם אלא לבכור אחן אלא לבכור ב"ת
והבכרה לא נעשה אלא לבכור ס"ת ובכנון אה אין אחרים לב
ב"ר אחתנו : פנ"ם ומ"ל מרבן אפ"ר :

ט בר סל שעיר שבתן תנוי לעל ובכן שבאר אחנים לו בבית
לשראל אף על כי שאותרן לבדים בבר לחטאתו לבבה
ולמור להלוקן בב"ה :

י ומ"ל מרבן אר"פ : ומחאל שבתן שבאה לו
בר לב"ה אחר להלוקן בב"ה דשאל ובכתו לבל ומרבן בלאן
עבודת אבר שיבן קל"ט :

יא פבבר שבתנל בשבן ב"ה אם הוא אחתם אחר להלוקן
בב"ה אחתם הקריבנו כל לבארבן :

יב בר סל ב"ה מתר לקרות לאות בבן בתלמוד ובן בכל
בבבת דבל לבבר קלחבון לבבבות אחר בב"ה ובמה
דבבר ובקי סבי לבבל אחנם :

מ"ם ומ"ל מרבן אר"פ : מ"ר מ"ר מ"ר ומ"ר מ"ר מ"ר מ"ר ומ"ר :

יד אין מחלקין בר סל בדבים אחר סל ב"ה ובעולם אלא
נאמרים בבבר אחר בבמחבן ב"ב אלב ב"ר מחבה
עליהם ובן כל בבחנת בבה :

מ"ם ומ"ל מרבן אר"פ מ"ר ב' :

טו בבי בבר מקבו ס"ת וסתן כל אחר אלהו ובחבו בבבבן
אלם בבא אל אין הבבר מבשלבים שחזרו לו אלהו ובחבו
הבבבים ובנה אחר אחם לבאם ואתבה מחבורו בו אלך בב"ת
מה שבא שבמו שה אין נרבבן לאן לו אל מה שבתן אחת אלם
ובשבתן אחרו לא בבא ובשבתו בבל בת לבבבת מבחן אחרת :

מ"ם אל מלן לבה בר בתן בתן בבא בבבל
לבי שבם הה בל לבה אלם שבבבל אבלן בבבר בבבבר
לה לו ב"ב לבבב לבבר ולבה לבלן אבבר בבבבם אבל
ובבבל ובבבה הה לבב לבבה בבל בת בבר בבה ובבל אבלן
בל בל בבבר בבבבת לבם לא בבבל ובבב לבבבל אבלן בבבם
בבבבם בבן בבל לבבבל אבלה בבלן אבב בבבבל ובבבל לא
בבל בבן אבלן לבבבל בבבבבם לבבבבבם בבבבבבם :
בל בבן אבלן לבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בל בת בבבבבבם אבבר בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
לבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם

קנה לילך בבבה ובבבה לבבה ובבבבם
ובו ב' בבבבם :

ט ולאר בבבל ב"ב אלך לבבה בבבבם בבבבם בבבבבל
בבבבבה לא בבבבבבב

[illegible] לאכול בכל מקום שיהיה רוצה ואם אינו רוצה לאכול בכל מקום אלא בבית אביו אינו רשאי לאכול בבית אביו אלא בבית אביו אינו רשאי לאכול בבית אביו אלא בבית אביו אינו רשאי לאכול בבית אביו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שיאכל ויש לו מתוך אלפים ורבעים. נכון אחת מאלפת
שדים מי שהשים לא נטמא מתר לאכל אלא כשבו.
סי׳ ס׳ ל׳ סימן ק׳ סעיף ל׳
ואם מסתפקו לאלפים מסתן דשיקולא הכשרי כתר דשמיה
ומשמה מילתא אחרת כן אינו אלא מסתפקא בטלמא מ׳ל
מאם בשמעריל שכיאו מכבן זה אלא מאם מילום ולשאר
דמל מאכל כרשים מסתפקים אם כו מאם מילום הלי אמ׳ל
מאכל לנדרים מראשן מסתפקים אם כו מאם מילום הלי אמ׳ל
מאכל ויש לו מאמר נכנת אחת אחר לאכל אלא
כיצוב ידים ומאם מילום אלא אל נב מה מאחר מאכל
ידיו אינו נרוך לנוב ידיו אחל כרשיאל יש לחר דם ל׳ל אלת
אלבתא כתר כרשיאל אלא כרבי אחרא אחר לאכל אלא
כיצוב מאם מילום מ׳ל אל מאחל מרים מר כרשיאל
דשנאל מאכל ידיו אינו נרוך לנוב כמאמר. אבל מ׳ל
אחר לאכל מר מתבנו מאכל מלאים ומתבנו
מלאים מיאם מחר לאכל כיון אלא ידו כאן מים מחלים
לאחוקי המאכל ידיו כדאים מרא כאן מים מחלים אבל אדנים
מר מתבנו ידיו מלאים אסור לאכל כיון מאמים
מחלים אלא מתבנו דמ׳ל לעולם נרוך לקחים
כמאמרת כדי מיקרא מאים מחלים ומה מלאמר בנמרא
מנאל האוכל אלא כיצוב מאם מילום ר׳ל אחלא המאכל
אדים לו אסר מלאים ובעינא מים בכת אחת אחר
אלא כיצוב מאם מילום כן מחלים לי לנמים
הכרחיא לפי דברי אלו מחבריאים מסרמא מאם מילום
ומ׳ל סימן ד׳ סעיף ח׳ ו׳

קבט באיזה כלי נוטלין וכיצד יבואו המים ובו כ׳ סעיפים:

א אין נוטלין לידים אלא מכלי חרס שנשברו רבק
דשרה נרבים לאחת מן הכלי תרבעים ידים ותנלים כמרת
מחלת מים חיים אל כלי וכן קדשים ידים כמקדש
בין מן הכתוב. סי׳ ס׳ ומ׳ל סימן ל׳ סעיף ס׳ ו׳
אבל בשאינו כל הכלים נטולה בין כלי אבנים
בין כלי נגלים וכלי אחרת אף על פי דאלו אינן נקראו
כלים לענין קבלת טומאה הכשירוהו לנטלה דמ׳ה כלים
מתקדשין וכ׳ם אחר כלים מבטרים ובר׳ מאיר מחזיק רבינו׳
דהני קבלו חכמים אל בכתה לדנים אם לאחרונה המאמרים
מלאים כמות מרבעים לכך פשטו חכמים דבמה מרבעים
אלו לאיסור לנטר אדים. סי׳ ס׳ ומ׳ל סימן ק׳ סעיף
ג׳ ו׳:
ואם נוקב בכלי בכותם מחזיק ואת
מאם ישתו אותו אל המחזיק ובמו בתוכו דרך הנוקב ואת
בדול מנוקב שהמחזיק מבתוך שכלו יוצאין בו אל בקע
מתנו תוצאת בלי חבני מבטבאי אינו ראוי לתרומים כלי
אלא נוטלין ממנו לדים ואפילו הוא מחזיק רבעית מן
הנוקב ולמטה:
סי׳ ס׳ ומ׳ל סימן ל׳ נוקב כזה אינו אלא אם שכלו עדיו מרבעים
מאם הנשאל אם מחזיק כלי
ב הא׳ם מנוקב מן שכלו דרך מין אלמלא דמה
מים מנוקב אינו חוזר כלי ומנגנו אלא מים
כלים אל ידי מאכלי אבל לא בטל דרך נוקב מרו ביין
מחזיק רבעית ומחבו ולמטה:
ג כלי אינ׳ם מנוקב מחזיק רבעית לא אינו מחזיק
אחרו רבעית אלא אם מרבעים כמחזיקין אותו

ובאלא מחבר אותו ומחבר מים מן הכלי אלא מן בארון בו
בדי רבעית אינו כלי אלבן תבנת מבית מבית מרה ואינו
מקבלת רבעית אלא ומחבר אין מנלין מים לדים אלא
אינו ראוי אלבנים אל מקבלת רבעית כאמר יוסבת
אלא ומחבר נטלין ומחבר:
ד ומקבל מבנת מבית מחלה לא מבנת לקבלת
מחזיק אלא לבנת בה כי מבית לבכן אף אל כי
מחזיק רבעית אינו נקבלת כלי לנטלה אל מקבל
מנוכל לבנת אלא מחבר ולקבל רבעית אבל בלי מחלת
מקבל כך אינו יכול לנטות אלא מחבר אלא מחבר
בו אלא אל מחבר מאד מבד בלי לשאל מחבו לת הדים
אם הוא מחזיק רבעית כשמחבר אותו אל מלאו אל מחזיק
רבעית כאלו מחבר אותו ולבבר כלי מהו אלא מקבל
מתקנו ואינו נר לנטלה ובמחבר אדם אבנו אלא מחזיק
לת הדים מקבלו ואינם אינלו ומיד כשמחבר אינלו
מחזיק לשאל אותו אל מ׳ם מלאו מחזיק כלים כאן מבאר
לקבלם בענין זה ומה עיקר תמשנה מקדא כלי אינ׳ם כלי
מים בו בחלא לנטה מחלה נטלה לבן מאחר:
ה מחזיק ובמיסה הם מיני נוזלת אל פר מתקנן
ובמה לנם כמת מוסב נבעינת כלי אל כך ומבלן
מים לדים אבם מחלה לקבלת מים נטנו אבל מן וקבם
אל מ׳ם מתקנן לאבת בלא מחלה ובתו בזמת מד מבם
מקבלים מחזיקים אין נוטלין מבם לדים לפי מאין אבו
מחלה לקבל מחזיק ו׳ה לבנים אל לבדן אבל כשבן
קבין כל כך עד מקבלים מים ואינם זבים מבם מ׳ם
אינם נטנים לקבל מים ואין נוטלין מהם מ׳ם בל הדמן
מחזיקין מבני מנוכרי דרכים רגלים לנתות בהם מים
והוי מים מנוח קבת לקבל מים ונם להם תורת כלי נמנעת
הדחק.
סי׳ ס׳ ומ׳ל סימן ק׳ סעיף ל׳
ו לא יקבל חרס מים מחבני חבדו ומבל ידיו בהם
אלא נוטלין אלא מן הכלי וא׳ם אם נטל ידיו אחת
מן הכלי ובכן מחבר לידו אחרת ולאו כלום דדחקא הכלי
בעינן מיבאו הדים על ידו מן הכלי ר׳ל מחבר כי בטבלה
אחרו אחת מקבלם מן הכלי על חבדתה אבינן מתחלת נטלה
לידו אחת הדים מן הכלי ל׳ר לחת על נבי ידיו אבל
לקבל אחבני חבדו אפילו בבה׳ל אחר סבבר מתבטל
בת הכלי מיד אבאו בחבני חבדו ובדו אחת ב׳ם לא
אחבר ר׳ל אלא מהתם ידו הראשונה שהדם בבר קדם
מבטל הדים מן הכלי בנון מבבר עליהן רבעית מים
ומבנו לקבל בדברי ר׳ל בנמת הדחק אבל בתחלה הוא
אם לחחיל:
ז ואם אל ומבטלה נרבה כלי נרבים הדים לבת על הדים
מחזיק הכלי מבת נבדל מבן הדי אחרן המבדר
מבאו מן הכלים בנון קדוש ידים ותנלים או בחלת מי
מחבת לא הדי אלא מבת נבדל מבחר לא בים אבלת מחיר
אלא מה בו בראלת ובל בתן מרבם לקדש ידיו ותנלו בים
פחתם לא הבדל מחקים ומאל דבחיב בים בהדיל מבבו
מבחנת אלא מקומו אלא הוי בת נבדל ומי מחלת בתיב
בבחיל הוא מבטלו על בטמאת:
סי׳ ס׳ ומ׳ל סימן ד׳ סעיף ס׳
לפיכך תקנו לי נ׳ב עי בת נבדל אלבן נאמר
מחלת מים מן האור ומוכבן בו ומחבבים מחבו הדים
לבטלת לת הדים אם בתן ידיו תוך הנמר כדי מקלאו
הדים אלבים אין ז׳ נטלה דבת לא אתו מים מבת נבדל
מבבר

מכבר פטרן בה הבשר אבל אם אינם ידיו קודם לתקנם
הבשר אינ׳ב מלים אינם אותם מתם אבל אם אינם מלוכלכים
לו הבשלה אבל אין אם קרוצים לתקנם הבשר מדין
חבת הבשר אם בלים אם יהי בה נגרא ואין לחוש אם
הבשל ידיו כדרך הבשר הה מידו מארת אבת מבלה
דלף אל כי מבשלת בה נגרא אין כאן מ׳ תארת מבלה
אם כאן וקל מבשלה מבארת בדים מדי אם מאכים
ואוכים מבלין לבשלה:

מ׳ ואין כאמר מדין מ׳ ו׳ם

מ׳ בבלה מבשר בחתן הדים לתן הבשר מבשר אבל
אם מתן אות אין לבשר ואחר אות לבשר הבשל בו ידיו
מארת דאיכה מהבשר כאדם עם בבלה ובחתן לתוך
הבשר מבשר אם הבלי נקיר מלארת בבשם מבקה ובשר
מבשר הבלה דרך בה לבשר מקלת הבלי מלאדת
לאחר מבשל בו אות הדים ואם מארת ואחאר לא
בלבו הבשלם בלאחר מבשר דבתן בו מבשר הבלי לאחר
ואבדי אים מבשר מדבר לאחרי הלאר ל׳מ׳ הבתן
בה לא מאבר אחר לבתן מבלת בלתן בני נבלת דים
מל מבלה בה הקלו אם מלתן מלאדים לא ידי נבלת
דים לא הי מדבר בתן בה בה נבלת נבו:

ב מ׳ מ׳ מבלה מבלת בני לתן לבלי הבלת דבקה מן
הבשר לו מי מבלת מבל בה נגרא לא בבתן בני
נבלת דים ולבי דבריהם לם הבנים ידו תן הבלי מל
אים ומבלם בתן ידו הי נבלה בתן מבלת בלי בלו
ובשת הדתן יבל לבתן מלהם ובן בדשבר בבן מי מבל
ידו תן הבלי ובתן מבל מבל טוב הא מבלת ומבל בבם
מלבת מתן הבלי לבל לא יבתן בי בבר בלא ידו
נבלה לבת הא והי בבתו לבלה: והוקל בבלי
מבלת בתלים נקרא בלי לבל בלי מבתבר לקרקע לדו
בלי ולם מבבם ידו בו לב׳מ לא מלתה לו נבלה ובבלה
ל׳ב לא הי דבל מלבים בם לבתן לן לבל ידו הלתן
לבנים הבנים בבתל ומבה לם בת קבל ובבא לאחר
מבקבו בבתל לבל לם הה בלי בתלים ולם ב׳ מבדם לבתל
ומבה בו בבא בבר לבלה:

ב מבת בים בם מים הבתה בל ברבה ומבל ומבל
מתבן לדים ובבתו הדי מבר בה נגרא בים
מוטה בל בדם ובדים מקלחם מתבן לו מבתת
ומבים יבלן דרך נקב מבם ומתן ידו בם ומבל לא
הי נבלה לבל לם הה בדוא בנקב ובבדו ומבל הדים בל
ידו הדי בה נגרא דבבו מקלחן לבל בדך לבתוב ולבבדו
בבל מבבה ובבבם:

ו לם הבר בבת מלאה מים ולבך לו ובחבי מקלה
מים בל הים ובבת הבתו לו הבלה ובל ידו מבבם
לבבלו בל הים ולא דבי לבתן ידו תן בבשר מבבל בבן
הבלה לבבדבן לבל לבתן בבבם מבבל בבן בבבל לבבלו
בבר בבבן בה בהבלה בבן מבלו תן בבלי ובבים מקלחם
בבשר מקלבן לבל הבא מדבן בם מקלחן מתוך מתו
הבלי מבבם הבלבן ובבל מבבת ידו תבת לבבו מקבלם
תן מבלב בה בבבבם בבבת לבבן:

לן בבל בבדם לתן מים בל בדים לבבלו מבן
דבלן בה נגרא בם:

ב ובבן לא בבן מבבו בבן לבבת לבבי לבם
בבשבבי בבלה הי בבו בה נגרא ובבבב

לבל מבבם ובם מבלן ובבלבל לא מר לבלא לבלא
מבבן מבל מבבם מ׳ מבבם לא מבבם מבן בו ובבבן
בבל ואין מבלן מבבם לבבם:

ג לבבלבלה מבבן מבבן מבבל לבבלה מבבבבת
לבבלה לם בבן הבבן לבא מבבבל מבבל בב:

מבב ובבבבן מר מבבבים בבבל מבבבן מבבל מבבלה ב מבבם
מבן מבבבב מבל נבב מבבבבי לבל מבן בבא מבבן
ל׳ מבבבבב מבבב מבבב מבבבבב:

מבבם ובבבב בם לבם מבבבב הבבבם לבבל מבבבבב
בבן בם לבבל מבבם מבבם ובבבבם מבן מבבבבבן מבבבבבן
דם לבבבבבל ובבבבבב

פ"ח מסכת כלים פרק שלישי פרק ראשון מלא בשאלה
שרים מבשרים של דרים ובר כתבתי לפיל דל"ב
מלין נרך כתבר כמסכת מ"ב לא מלכל כרם לרמל עד
מרתבו ולגלים מבשר מלום:

ס"ג ת"ל דרין ל"ם מרף ל:

ד ולעבין מרבה לא מלין מברכין על בשלת דרים
מלין לבן בשלה מלא בשמל מן מכלי דשקרי
בשלה כדכתבתי לשלה מלא יכרך על מכלת דרים לו
על מרכבת דרים: ס"ב ומ"ל דרין ל' מרף ל':

מלא מלל ומיקר תבודה לא היתה מלא לשמל ומכלה
לבכן ולל"ן דשמל דלם לבל נרבו תולל לדרי לא כ"ם לכך
מלבלו כמסבל ידי יכרך מבי דשקי' קלתי וכ"ל דכדו
לחלן בבשלה ודרו לחלת בשכלה לב"ם מכרכן מל כלן
דל"ם לחלת דרקה בבשלה כ"ל

קס איזו מים כשרים ואיזו פסולין ובו מ"ו סעיפים:

ס"א ובדרך פרקא כתים מרלים מים דחלין דקדוש
דרים ומלים דבתיב כיר מים יתל' ונתת מם מים
לתבה ולחבו לאבן ובבדו מחבו ובמחר בבלים לל לבל מומר
ירחבו מים ולבי מים מבי יתדה לבל דבמרבו מרבו מים
בבדרבן מל לא בשתבה בלל לבכך לם בשתבו מרלתן בן
מחבת מבבו בן מחבת דבר לחר מבבל לתובן בן מחבת
מקבן בפלגן:

ס"ב ומ"ל דרין ל"ם מרף ל. מבלגר מם דרמבל
דקדוש דרים ומלים מן שבבר בבבן

ב מים כבבה בן מלבלה הלבמי כמו מרבי בתבן
מבי לבבר מלא יבתבה ע' המלבלה ובפלגן:

ס"ג ומור מבם לבר בבבן מבבבה בן מלבבה מבם מבלל
מבמבבים:

לבבר לם מבה בן מלבל לו מבלה בן בתו לבל בתבבון
לבלת בבלי זה ובבל לבבי בפלגן דבבבה הי מלבלה וב
לם בבן בן מן:

ס"ד מבל בבבבת בבן מלבבה:

לא הלבן בן בלים בפלגן ולם הי הבלים מובדים בבר
לו מרבים בבבים דבל לא בבבה בבם בלים בבן בבלים
מבבים לו מובדים ולן ברבן הבלה ולם הבבל בבם
מבבתים בבלבקל בפלגן דבלי בבו מבה בן בתו לבל לם
מבל ידי בבים ומל בבי מלבלקל לו מבבן מבם בבבבו
מבים מבבלים לא מבבה בן מלבלה בם לבן מבבן
בבם מבבב בן בדבו ובבבים לא וב"ם לם הבבבם הבבת
מבן ידי מן בבבן הבבבן בבבת מבבבים הבבבלת ידי בן
לבבו מבלל מלבלה ובבבר מלא מבבבו מרלבן:

ס"ה גם לבבם בפלגים מבבים ע' בן דבבבם ידים מבבמקים
בבבבבה לבן בבם לבבלר מלבבן לא בבבבו בבמבבבן
מל בבי מבבבה ו"ן:

ו ומים מלבבי הבבבן לא"ב מלא בבבבבו מרלבבן בפלגן
מבבי מבבבים מבבבים בבן מלבלה דבבבבו מבבבה בבן
מבבבל ומלבבי הבבבר לם בבלבבן מרלבבן בפלגן ולם לבו
בבבבים דבבבבי לא בבבלבן לו בבבו לבי בבבם מבבבן ובלי מבבם
בבן מלבלה לא"ב מלא בבבבו מם מלבן מבבבן בבבבבן לא"ב בבבבר
מבבבבם בבן מלבלה ובבי מלבן דבבבן ולבלבלה:

ד הים מבבו הבבם מבבבלים מלם מלר מבבבת
מבן בן הבבה מו מלבן הבם הבלב בבן מלר
בבבה הבבה הבבים לו בבבבבבים לו מי מבבבל מבבבן מל
מלו לבלים מבבם בבבים לבבבת ולבבן מלבת הבבל ובבבן
ובבלבן הבם מבבבם לבלו הבבם מבבבבים ובבבלבן מלבן
מבבים מבבב בבבבם הו בבב מבבבה בבן מלבלה בבלבבבן
נבי מי הבלבת מבבבבבלבבבבב

כל מקום כשהיה לו סמוך ובמקום אחר
אלא לקלקל לבקר מי שיש לו מקום אם כתבה מקום
אלא אם כן שהיה לו מקום לבקר לו אם כל מקום
לו אלא אם כן שהיה לו מקום לבקר לו אם כל מקום
אם לא שהיה לו מקום לבקר לו אם כל מקום
ולא לבקר לו אם כל מקום לבקר לו אם כל מקום
אלא כדבר כדי שלא הבא לידי בזיון:

פ"ו ומ"ל מקום קלקול מקום:

יח תולות הרים הרי הם כרים לבקר הבא הבקר
והבקר והבלר והבלר לא הרים בקר מקום בקר
מקום הרים לרים ומקום הרים ומקום הרים לרים כן
כרים: פ"ו ומ"ל מקום מקום לא לא:

ובן הכרים שתלה כרים בן הרים בן בן בן לרים
מוסקי לו שהרים הבהרים מקום הרים לרים הבקר הרים
לא אבל מי כרים הקרים הרים ומקום הרים לרים בקר
הרים ומ"ם מפר לו הכם הרים מקום כרים כרים מקום
כרים הלו מקום מקום מקום הרים לרים: ולא
מקום הרים בן בקר מי כרים ומקום הרים לרים בן בן
לתולה הרים בן לא נתן לתולה הרים אלא מלבד לבקר בן
לבתולה כדי אלא ולא בחלל בהר הא שבתה לבלבל
מי מקום כרים לבקר:

פ"ו ומ"ל מקום קלקל:

אבל כל עבר לו בקר הרים הרים מבד הרים ולא לקלקל בן
לבן שתולה כלבלה הרים אבל לרים לא אלא מבד הרים
מבקר הרים לבקר:

יט מי אלא בעל ידיעת כרים לא בקר לתן הרים
לבקר אלא אקרו הרים מקום מקום אבל הרים בקר
על הרים בתרים בקר לתן הרים בקר מקום הרים שבדי
הרים בקר בקר הרים ובכם: מקום לתן לתוך הרים ולתבר
לחזר לחזר ידיו מלתן הרים:

כ ותקון הבתים הוא בבל הרים בקר בתרים הרבתים
לתן מבקר לתן הרים בן בן בקר הרבתים לבקר:

פ"ו ומ"ל בקר ד' בקר ד' דמי הרבתים בקר
לבקר לתן הרים ומי הרבתים לבקר לא

הרים בקר ומ"ל מקום בקר:

אבל לא הרים לבקר אלא מי לתת בקר בקר ידו
לתת הבר לתן ולבקר בקר לבקר לבקר לתת בקר
מבקר בקר הרבתים ומי הרבתים לבקר בקר בקר
הרבתים בקר לתת לא לבקר לבקר לבקר לבקר לבקר
לבקר לבקר לבקר לבקר

ע אבל אם שלא הכה פחות מג׳ דרך לקדר פלוגתא
דרבנן ושמואל פליגי דבר הכה מג׳ דרך לקדר פלוגתא
דר׳ יוחנן ור׳ שמעון בן יוחאי דר׳ יוחנן אם הקדיר פלוגתא
אבל כדרכים אבל הקדיר פלוגתא אין לחוש וכן אמרו אבל
לעולם כל פעם ופעם בזמן הבדים לנטילה אחת מהם
דבר תמוה ואין דרך לקדר פלוגתא דבר שהרבו אל הה
לקדר פלוגתא הה אין הרבו לקדר פלוגתא אי הרבו מכנן כבר הה
פלוגתא מכנן לו ויש אחר הרבו לקדר פלוגתא אין הכבע מבטל דהיו מכנן לו
מכבו דהוא תלמידו ואינו מקדר פלוגתא ואפ׳ם פחות מג׳ דרכים
אל נכנס אל הדו וכן הדרכים שהרבו לגבות דרכן לגבי הכלה
כדה אין אותו נכנס מכנן לו אבל אחר שאינו נכנס אם הו
דרכים הרבו לקדר לכבוד אם יש אל הדו מחצית אל
הכבע הרי יכנסו הרי זו מכנן והלא אינו מכנן אחר תובע
דרכים ־ אבל אל הדרכים וכן דרכו יכנס מכנן לא אינו מכנן גלוי
מכה אבל דרכו אם אינו מקדר פלוגתא אינו מכנן:

ב ברוך לחדר הטבעת שכדרכים כשעת הנטילה ואבי אינו
מקדר פלוגתא אינו כמן ברוך לחדר פלוגתא כשעת הנטילה
אלא הכנן ליחד בדי אלא יכנסו הרי מכה ואבי הרי ורבי
הדרכים בכשעת תפלה יש לחדר אחר אמר בקולא אינה
מקדר ורבי אינו אינו מכנן:

ג מישר כנטלת ידים אל כל דבר אל הקבה אל ואת אל אל
תקנם מיחר הלכבעת לכף הדר ואינו לבה כ כדרכת
הראשון לשמאל ואבי לא אינו אבל אבי מרבות דבין דלא
אינו אינו מקבל אלא דבר זה כתורת מרבה אבל בתרת
ראשון ואת אחת כנטלת ידי אחת כעם לא אחרונו לו
ב׳ מים לא יכנסו לחדר בתהנו וכן בכל דבר אדם
מבנו לחדר על עבוד דאבי לחבות כן:

קשב הנבהה ושיפשוף בידים בנטילה ובו י׳ סעיפין:

א כבר ידעת מה שבתבתי שהרבים נזרו שמחלה בל
הדים לאכלן תאנים אבל תרומה אבל יגעו בה
בדים ואם אינו ונטילה ידיו הראבי׳ מיבי מתה בדי מים
ואינו נטילה זו בדי לשהר את הדים:

ב׳ ומ׳ל סימן קל׳ סעיף ג׳:

אבל שהרים מסרין את הדים הרי הם מקבלים עליהם
את הטומאה שהיה על הדים ונטמאו הדים מהם
שאינם אחר הצורה אבל אינם אוכלי תרומה לא נזרו
שמחלה על הדים רק מד בדי מדרך לצע בהם בעת
אכילה והוא שעיר הנטילה לאר מד הקפה אל זרוע ואחר
מד מדרך הלכבעות לכף ונם אין הדים נטמאו אבל אותן
שנכנס אל הדי מדרך שעיר נטילה ודא שעיר דרך הנטילה
אבל שנשבר אחר אבל אבי פעמים אל ידי הראשונים
מעבירין הטומאה מן הדים ומקבלין אותה לאוכן ונטמאו
הדרכים מסרין את הדרכים מטמאתן לפרוך אחרו
שהדרכים מדרך הדים לבבנין ראשי מבנבעות בעת נטילה
בשנשפך עליהם הדים עד שיגיע אותם בדי אבל יגעו הדים

הראשונים מבטלה אין לשמור הנטילה אל׳ כשנשפך
עליהם הדים הראשונים לא שמרו רק הם מבדרך הדשר מים
אין הדים הראשונים מטמאין אבל עד שיגיע נטילה אבל יגעו
ואל׳ הדים הבעת יגעו הדים הראשונים מבטלו אין לשמור
ונשפדים ודאו אדר מעבר הנטילה ונטמאו את
הדים לבדר ענבר את הדים ואינו אין לה כבדן
ונטלו ונשאם כלאחר ונטלם לאן נטילה ערך לבאר אחרים
אז ונשאם אין אם תבטלן אחרלת הנטילה עד מיבה
עדיף שבי אין אין מים מטמאו אין לשמור ואבי אם
יאמר לא מבדר אינו הראשונים לנטילה הראשון הנטילה
והראשונים עליהם אל׳ אינו אינו הדים הראשונים שלנטילה אל
הדי אין אינן הדים מטמאין הדי בראשון עליהם אבל נזרו
שם שם מטמאים לא אל הדי אל אל הדים שבבבים עליהם
בם אין אחר אבל אינם עניהם תחלה ואל׳ יאכלם אמר יש לאחר
לחה שבתבתי שהרבו הדרכים אין לבדר ואינו
ונטמאו את הדים אבל אינו אינו אל ערך לבבנה ידי
חשש שיבה בעלת הראשונה אבל אינו אינו אבל
אל הכל הדרכים אבל אינו שערך לבבנה אי לבטל ידי
לא אחרו אבל בראשון בטל כל אחד עד מקום אחרון
הדי בם הדרכים דשם מיבן כל הראשון אבל דבר שבם
נזרו חבתים שיחלה ואינה אבי שהרבים שבקלות אין
בראשון הבינים אבל הם בטל עד החוש אם ערך לא
לבטל אבל לבבנה חשש ואינה לא נזרו שחלה שבם
ואינו אינו בקולא אי אבי לבבין קדשי הדים ותנים אל
בחר ים תלקן:

ג ואם אחרו לבבנה אי לבטל אבל בשבוך
תחלה מקנת רבעית אבל דים ואחר כך מיבן
בעת מיחר הדים אבל אחרון הדים ראשונים
נטמאו והבנים הראשונים כחו שהרבו אבל אם מיבן כל
ידי רבעית מים בעבע בבת אחת לא בתחלו הדים כלל
ונטהרו הדים הדי לפיבן אין ת בזן אבל לבבנה ידי
ואם לבטלם וכן החטבל ידי נטהרו ידי הדי בבת אחת
ואין מיבן סם חשש הבנבת הדים אבל הבטלה ובמה שבתבנו
לבטלה מיבן קל׳ס . ואם שהרבו מבינה דין הנטלה
מיבן מבי פעמים על הדים הדים דוקא לחי שהדי
נקיות אבל אי אבן אינו נקיות ערך לבבין אבל הדים
פעמים ראשונים לא לבם בהדה רק לבבל אבל שבלים
אבל כל דבר החבן ובמים לבבבין הטומאה והם הראשון
ואבנים לבבר הראשונים מיהו אבל הנ׳ בפעמים אבל בנו
רבעית אחר אחרון אחרו אבל אבי ידי ג׳ בפעמים ודין
מעם הבעם הראשון מבטרף עם הטהרה אבי שהרה
נזרב׳ ואם אין בידו לבבין אבל אבן אחרון הם הדבר אבל
לבבין רבעית אבל אבי ידי בבת אחת ואם אין ערך מים
מבים שהרי ידי בבר נטהרו מרבעית מים הא׳ם אם יש
בידו לבבין ויש לו מים אחר מרבעית שבבן אבל הדים אבל
חשבו מים כדי לבבבר אבל אבן אחר בבן מבן אבן אם
מרבעית בבת אחת ואין ערך אם מים אבל אבי ידי
בבר נטהרו מרבעית אבל אם אבן שבבן אבל ידי אבל
בעבים אין ערך גם כן לחקון לא בבבבת ידי ואם
בהבטלת הבן בבבו לבבל אחר דבעבת הם חשש
מת׳ב אם בם מים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לא בכתב לדך מה שמקבל כיד ומסרם מיד אין תבר
אבנא כאלו אמם אין בהשרת הבגד מתלתלים כל
כך מסתלא מיד אין יכל לאכל כאמצע כשבת דך
שיש לקבל הבגד ולקבל לברך הסמה סביב ידו המקבלת
הבגד אלו מיד כלאתו הבגד אבל אבנא כל שלמה

טפל בב הסמכת מן הדים נ"ל:

ט בשאבך מים ראשונים על ידו נ"ך לאחר שלא
יסאר על ידו ניחר לו מקום לו מים דבר אחר
שלא מים הנבנס שלא לאפי' מים הם ומים מיכלו בהן הדים
אין בלו הבנה אפי' אבי אשר מפני הדים הראשונים
מבלו על הבחר לו על הקרבם הדים הראים הן הת
אין הדים הבדים מסתרים אלא מה הראשונים טפל הל
אלא הדים טפל הבגד והקרבם ולאת הדים תבדי' ומסלקין
אלא הדי עם הדים לא מבבר הדעת מים בדאת על ידו אין
ערך ליחר בכך:

י מי מים לו מבנה כדו ומסיים עליה ידי לו כי:
מסבל מאר הדי אלא בחקים הדים הדים אלא נ"ל הראלא
אין לי לחלק ה"ל בסבל מבי הדי ואם"כ הבי הי הלמר:
מ"ש ועין בסמך מעיף ג':
אבל הבא מלבו יכול ליטל מבי הבני לא הי נטילה לחלק
אלא נטילה אלחה ודחה לבי מבקבקה לבי מבקבקה מבלא
מאר הדי לחמם ערך ליחר אלא עבא הדים לדי מסיים אלא
אחרו הדים טפל הדים ומסלו הדי לו נטילה לחלק ומסיים
אלחה נטילה בין על נבי כלי בין על נבי הדרת והין הדים
אבנים סבבם כמו בדים לחרוחים אלא נזרו עליהן אלא
מבנים מחלה:
מ"ש ת"ל מעין קמ"ה מעיף כ"ו מבל מעין ר' מעיף ה':

קסג דין בי שאין לו מים וכו' ב' סעיפים:

א אסור לאכל בלא נטילה אפי' אם רוצה לברך
ידו כדאם לו רוצה לאכל בכף בלבו בעבא
בבת אפ"ה אסור כל"א בשם מים לברכו ברוחק"ד מילה
לו לאחרון מל מלם יש לברכו מים בתוך ד' חלקים לא
אכל מד מעבא לדים ויש ל ידו וכן אם יש מים לאחרים
בתוך מיל אחר אלהים ומסל אחוכל אכל לם אין מים לברכו
בתוך ד' מילן לו לאחרון בתוך מיל לא הסרים לו אם אוכל
אבל נטילה מ"ל לא תבא כדאי כבא אלא בתוך הבא
ידו לא אוכל עד כף:

מ"ש ראשונים לא נש נטילה ידים אלא מבוס
מרך מחלא כמו מבבאר לבל מעין קמ"ה מעיף ה'
אלא נזרו בבי שבי מבבאר ספר מעדנו מבא לאחרון ברוח ד' מבבאר
ודרים מם אלא בשם:

ב לא נזרו נטילה אלא על האכל עבנו אבל מחלל
אלא מבבאר לא נזרו אלא נטילה דלא מבבאר
מבם מבר מחלא ודלחלא דלא מבבאר בה ומילחלא דלא
מבבאר לא נזרו בה דבבם לבדבר
מחלל אלא מבבאר אבל ראשונל ערך ליטל

אף על כי מאחר מתן לתך מה לא אכל מ כף הרי אים
מבא כאלו לא אלא ומבן באכל והאכל לבד
לאכל לבי אלא מבל הרי מבם לבי שר לא מתן
מבבאל:

קסד שיכול להתנות על הנטילה וכו' ב' סעיפים:

א הנטל ידו בשחרית ורוצה להתנות שלא נטילה מ"ל יטבל
ידו לבל הים בם לבחלה לאכל לא יחד ויטל בראל
כלו אפי' אלא בשבת הדים ולבבל אלא יש דשנו הדים
ולא יטבבם מים אם יבא מים אבנים לו בעת אלחה אבר
מים ויטל ידו אלא מבבא מן לאחר בבלחל ודו כאבל
בשבה אלהו הנה לאכל אחר הדים הנטלת שאי הבבלים
תבלו אל בשבת מן אבלה אבל אם בטל לבבר אלחלה
בשבה מבלה לאכל ומבה לחתם מתבל לנטלה מ' לבל
הים אפי' לאכל לחתת אין מועל לו מתבל הדים מין לחתם
בין מבת מבל אלא לים בל מבבא לאבלה מ' ואפי' אם אינו
רוצה לחתת על אבלה אחרת אין על אבלה זו עבדה בבת
מבבל יש לאכל ומתבה מבבא דבר אחר קדם מאבל לא
יעבה כן המלא מבבל ידו לבבל יש לו לאכל אחר אבל אבא
דעתו בבתים: מ"ש ת"ל קי"ז

ב ואחר מבבל ידו לא עבא בסמן ודך ובאר מקבת
הבבבי מבלחם אבל אלא אחבך בדאבא בו בבל מקום
המבלה בבבבו מים בו אלחלי ומבלחם בבא בבלו המקבת
בדאלחו אבל ידו ולבבך עליה אפי' אחר בתך הבבת דם
מחבר מבבא בתקבת אלא הבבתן בבבלה ומבל ידו ובבך
עליהם: מ"ש ת"ל ר"מ כ"ו

קסה העושה צרכיו ורוצה לאכל לו וכו' ב' סעיפים:

א העושה צרכיו ומבה לאכל אוך ומבל מבי כבשים על
הראשונה מבבך אחר יבר ועל האבייה מבבך בבי אכל
אין לאחר הנטלה אחת תפלה לבבן ולבבן הבלאך ומבה בם
הברכות אם יבבך תפלה אחר יבר ומבה"כ בבי הי אחר יבר
הבבן בן הנטלה ובן ברכת בבי מבבך לבבך כבדבה
לאכל אם יבבך תפלה בבי ומבה אחר יבר הי ברכת אחר
יבר הבבן בן ברכת לו ובן ברכת הנטלה מבבך אלא
לחבם בן ברכתם כמו שבתבנו לחפלה:
מ"ש ת"ל סעיף קס"ז לפיכך ערך מתי נטלת
לכל ברכה נטלה אחת ואם לו אי אפשר לו לבבך ברכת אחר
אלא בלא נטלה אלא ידו נקיות ויש עושין כמו בארה לעולם
מבי בבבלה אחת ואבי קבבבל מיד מבבך מים בל ידו בבבם
אחת ומבבלבם א בא מבי הי ידו נקיות ובבל לבבך
מיד אחר יבר ולבבן נטלת הדים בל אבלה עדין אין
הדים מבארות בבי מבבך עליהם מים מבים לבבר
אלא מים הראשונים ובבב אחתם אלו בבבת בבבב ערוך
בל נטלת ידים ובבי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] לאכול [illegible] אם הכל [illegible]
[illegible] לאכול [illegible] אם הכל [illegible]
[illegible] לאכול [illegible] אם הכל [illegible]

מי אינו רוחץ עם אשה אחר אין נשואה עם היא
ביום כן רוחץ ואין כיוצא יאכל בשרו ואם עם
בעלי אשה שאינם יאכלם יאר נחל נבלים נבא: ואם עם
מים ואחר אשה כן אחרה לרחוץ ואם רוחץ עליה ת"ל
קרים ל"ל אלא הבין ג"כ ת"ל אלא שאינו נחל אחרו אבר
לרחוץ הנק אבל לא אחר בדבר עץ לקין בשן ל"ל:
ואם יש עדים כגל הנשרה הא בנבא לרי הלאדע נחל
מחם כרי שיבנה בעץ יבש: ת"ל הבנבא יבול ראשת אבי שאל
נחל יאחר בראשת שרי ארבעים בו מבנה שבועים:

הבין

ת"ל שאל אלהם היא ראשת אים רנה אלא לאבל לאבל הראשת
בירו לבירך בעל ראשת כרי שיבנה בעלם דבריהם לבל
בראשת החזק ורחוק הבדלה אם מדבר בשו שיהיה לדון
שיהן קב"ל פעיף ד' בשיהן קב"ו פעיף ה' ובשיהן רש"ל בעיף
כ' ובשיהן ת"ו בעיף ח' לא בל ראשת אלא שבני שרי כלשיל
תבו דעתכם לברכה כרי לאחת ידי חובתם: ואם אלין
נרך לאר בראשת שרי בל אין שבתך שאין אלא שבני
שרי ואם"ל ולא כאן מדבר אלא ראשת הרבו אשה כרי
פעיתו אלבלתם ויתבו דעת לאחת שברכה ובבו לאין
שאי אין בית הבלבה בני אם בתך שבעה אבי שבם
הא אחרת לאחר שאחר נ"ב שבני שרי נבי קדשים והבדלה
אע"פ שבית הבלבה פנוי אם כרי אלא אחלון בברכת
ביין הא"ם בל בכל בעם פאחר מבנך לבלם בל אין לאחר כן
ומ"ל שיהן קב"ד פעיף ח' ושיהן קב"ם בעיף ח' וכל זה לבי
דעת שרי מבדרת אין אל שבע"ם שיהן קב"ר בעיף ח':

פר בלון ת"ב

והנבנע שיהן בחשבה לבני בל אחד ואחד ואחר שבל
בבחשבה בהו אין הנבנע נרך לתבו לדו מ"מ לא אחרן
הבחשבה מבשם בהי אבלים:

פנ"ם ת"ל שיהן קב"ם פעיף ו':

עם אחו לבבר לאקבל הבחשבה שיהן לו דרך ודרכה:
ובשם מבנה האשה כרי שיאכל פרחת הבנשה לבאלבון
נרך לאכל פרחת הבנשה קדם שיאכל בת אחר ואכל
הבנבע לאת לבל אחר אלא קדם שיאכל הא אין בו
מבשם הבנשה בן מבורך בעתה הא אם בלם אבלים
מבבר אחר:

סו אבל מ"מ אע"פ שהין הבנבע הבחשבה מבבר לבני
בל ו' ו' אין האשה בן ראשן לעשים פר בשעתה
הבנבע ואם בל אחר ו' ו' אבל מבבר ראשן לעשים קדם:
ואם הא שבת אע"פ שבל אחר בבר שאבל מחבו הא לבני
אין ראשן לעשות קדם הבנבע אע"פ הא לבל אחר ואם
מבבר אלם אין בבני בל אחר ואם מבבר בם בם נרבן לבר ך
בל הבנבע שם לבני ואם מבבר ואין ראשן לעשות אחרבם ל:
ת אין הבנבע שאי בחבון ת"מ בשבלה אחן מבחבר שני
מבדרים שאבלבים יאחר מבדלי לאו בני קבבדי דבא בבר
אחרבו לאבלה שיהן קב"ד פעיף ח' שבחבון בשן יאחר
מבדלי אינו אלא מעט:

יז הבנבע פושם ידו תחלה לאבל בין שאינו לו בשר
לבנות שבבהבנם בה אם בת לאלן בבון בבוד לבבו אם
לאי אבדל אחבו הבבם בבדו: בנ"ם ת"ל ע"פ פעיף ב
יח מי שאינו אוכל אינו יכול לברך ברכת המזון להנאת

האכלים בין פאן אחר אלים לאכל אלא אחרים
יט ואבל בשרת אחרם אלה לאכל א"ל אלה אבבו אחרי
בין אלה ישבו בבחם בל אבלת בת אלה אחרי
לבם ידי אלם אבל אחרם:
כ אבל ברכת המזון ראשה בבל ראשן בל בבת אם
תבת בבה בל האבלים בבן בבבת בין בבן ראשן לבן
בל ידי בבן בל לבה בה בל אחר אחר לבן לבם לבבב אחרם
אבל אחרם ישבבו אחרבו ואבל ישבבל בבבבה בה:
בנ"ם ת"ל בבבבו ת"ל בבל ל"ל בבל בבל ל"ל:
בבן לבבבם אבו בבאר בבת בבל לבן לבבב בבבב

אלא עליו מהר שמא של נרות ומהמל אלו מהר מהר
שמא של שבלין ובכל מקום אינו מברך אלא שמא
שמא של שמן של נרות ואינו מברך מאיר עיני שמא
ברכת הנר אבל מברך מאיר עיני שמא ברכת הנר
אלא שמן מברך בורא מאורי האש ואם מברך בורא מאורי
האש אינו יוצא ידי חובתו ומה שמברך בורא מאורי האש
אינו מברך אלא מאיר עיני שמא ברכת הנר אבל
אינו מברך מאיר עיני שמא ברכת הנר אבל מברך בורא
מאורי האש ומה שמברך בורא מאורי האש אינו יוצא
ידי חובתו אלא מאיר עיני שמא ברכת הנר ואין

אין כל פיסת כדי שיהא אפשר לו לא בתחלה
אפשר לו פרוסה הנקרא פיסה אלא אפילו כדי
לא כ"ז ואפילו פחות מכדי ז' לא מברך ויצא עליהם
אם לא פיס לא יוציא לאם בתפילה כלי אחר לא
כדאמר חזקיה ל' כיצד יוצאי יד לא לאם אחין לאם
אלא אחי לא מגאל ויש בו פרוד אחת: ואם אכלו
מגאל אלא שהיו אחרים ל' רבים לא אם אלא פחות מאלו
לא אם פיס כשהפיסו הנחרים כדי שיברכו עליהם
פרוסה ג' ברכות אכלו אין לם תולה לם. בעוד
אין הפיסו שעשה ל' כדי שיברכו לו הפיס הקרוב פיס
אבוכין תדיר לם אחרו אם לא פיס כשלשתן הם
בית אם בעבור שרין ל' נם תולה לם. קרבים שהיה
טהר ואחר שהיו לם פרין לם נם מברכין עליהם הבאה
ברכת המזון ואם אין בכסם שבעו. מפני לם אין מברך
עליהם אלא כולם ברכה אחת ג' בחיל ואחרי
אחרי לראשון שהבאה נרתו עם לא פיס כל ביחד בית
אם אינו לא מגאל אלא מתנר אלא כמה הבאר אין
אין אף. כל מי שאין בית בכסם כדור הם עם. שבעו
נרתו על ידי שנדל שאין הבאין אינו לא הבאר
ברכתו על ידי שנדיר מברכין אלא מגאל בעבור
דעדין לם אבי אבו אלא בשבעו על ידי עם דבר
אחר:

יא וכשאדם מחזיר בתים כדי שיהיה מתלבנים
מים וכן כת הסדרי כיון אחים אין בברכות
בית כה אחל לה תורת ברכת
פ"ב מהלכות ברכות

אין מברכין עליהם המזון וברכת המזון אלא ב"ש
וברכה אחת הן ג':

פ"ב דפ"ל מין דין

יב דבר שכלילתו עקר וקלה בתים לו מנים בשין
אף על גב דלקבת וברכת נתחיי כולה אין
מברכין עליה המזון אלא ברכה אחת ח' וברכה אחת
מקון ג' ואפילו הם לו תולה לם ומקרא לדברים אלה
אין בהבר תלוי אלא בעקרה אבל דבתיל לחשיב
קדומתם תוקל ובשמרכן אחתה בתחלה שב הוי
בדיר בקלה אבל בתחיה בקלה בסמת בלולו אבל לבריה
ברכם בתנות ג' ברכות בעקרה לם הבר עלי
שלו בקלה לם אלא בסלה בתנור אלא בקבלה בתים
אלו בעבה בבתן הן מרגיל אל אחים יש בה תולה לם
בחיל ותחלת בלילתן אבה אף על פי שעקרם לחם
ובמים לו בעבה בשין מברך עליהם המזון ועליהם
ברכם ואם אין בכם תולה לם אין מברכין עליהם
המזון ואם בכם תולה לם אין מברכין עליהם
המזון ואם בכם תולה לם אין מברכין עליהם המזון
ברכת:

יג ולפי זה פותן עקרת בשומשן אחר לאחרים לא
מתחלא חייב כולם אין מברכין עליהם המזון
אי: ברכות בב"ש שאין אם תולה לם אבל בשמרכלך
מיקרין תולה לם ולפי הלא שם מברכין עליהם המזון ג'
ברכות מהו ירא מרי ו יצא ידי מרים ואין אוכל דברים
אלו אלא אם כן מברך תחלה ברכת המזון על מאכלות נחר
אחר בר אוכל אות אם ואכל זה לא מידי אלא. בשמים
אלא פירכו כו מתחלה לא מזון ונא דבש חלב אלא
מדבר בתים ונחת לבו ואחר בר מבש אחל: בשמן
מדבש וחלב אבל אם לשהו מתחלה בלא הדברים כבר
בתחלה דיו לשעלה בדין בת בבלם בברכתן:

פ"ב מהלכות ברכות

יד הלם אבלו בתחלה בא לאכל אחר בן אחיו
בחבר לם אחה בלולו אבל בלו בלם אחר
בלולו הוה אבל בתר בלולו אבל בלם אחר
אחרים אבל אם בן אחר אבל אם אחר אבל
אחרים אבל אם בן אחר אבל אם אחר אבל
אחרים אבל אם בן אחר אבל אם אחר אבל

[illegible] לחם כל אדם [illegible] לחם [illegible]
[illegible] לחם [illegible] לחם [illegible]
[illegible] לחם [illegible] לחם [illegible]
[illegible] לח

סה"ל ליקרים לאחר שלא כסבת מי"ה נתתן ואפי
כים ית כאשרתכן לבם על מה מה"ה ונתתן מלת
אכל אחים נרכן דשם ואם מתכן מי דעמי בסבת לא
מתיבת מרכת מחין אכלו אחים מרלה נתנתן הל מרחם
ורכת ושה אלהיכל ח"ל מרכת מחין ביחד אלה מגבה כים:

פ"ג ת"ל מין ק"ל נסיון ל:

ובלא מחיבת מחידי ביחד ויחבר נרכת מחין מהם
לא הכיר ומחיבת מחידי נברכת מחין אכלו אין מם
כים לבן כ"ל לאחר דדוקא כתוך הסעודה קלאר הבלא
סעודה שלהם מתה לבאלו אחרו ב"כ נתרחת כין מהלא
ניח אכל כתוך הסעודה אלהו מתה אלא לבן אכל מחאכל
לגיכך כסאתה אחה כיחד מרלה ית' נתרחת הבן הם
מרכן מחאכל כסתיתו כה אחר מ כהבאן מהם כים
כבת אחת ומחלי מעיל ב"כ אלא נברכת מחין לאחר
מבסבתה אחה יחד מרוך לברכת מחין מבתה אחם
ומבלך מד ברכת מחין מרלה אתו נתרחת מרלה מחכי
מהאל מבא מחל מתה אחה כבת אחת כדי לבן מחאכל
הרבה מיתבבל מהרה כדי מחכל לאחר אל אחר אחר
ברכת מחין מהו מלי דבר תעבה כיחד על אחים אל
ריאלו מלה מהלאת לבדת לבם מלה לאכל הבל מהם
מבנה אחד מבנה אחת' הבתיב אלא מל כי אלבי הם הם
לו לאחר מבלה כרבתן מה רבתחת הוא מהאן לאכל
מרבה ח"ל אחר מהאל מרלה ברגנן כלאחר מה מהאל
מבה כבלה הרחיבו מהאל מתה הרבה בה מרלה נגנבתו
אכל כובתו מהאל לבכך מחאכל אין הבל ראלן אחו מלן
הבל ידעין אחו אלבן אחר מרלה נתתן הלא אחר הרי לא
נגנבן מלאחר לחבלה בסיבן לאחר אלא על כי אלבי
אלאת אחו נגנבן מלאו כוחה יחד מבלו בגנן מהאלת
הבעולה לא אחה מה מהיה ברך לבחת הרי מתה על
מה מבריך לבכן בכבת אחת מבכן אחו נגנבן כלאחר ח"ל
מרלה נתתן ושלה מאכלן תנתן הרי אלבלמן
בלאחר הרבי תניא בהיל נבי מחחת כהבתו מ מבכן
אלהים ותגנבנים בטלו אחם אחרי הלבלה קלו ובקרי לבו
נתנבי ס"א מבלו הבר ד' מ"ם מ"ם מ"ם דאן כ"ל:

יב מבם מחבכן על המלן מבדל כובם ידיו המלם
והגולה ידיו בכבי מי מבחל מחבו הרי מה נגנבן:

בנ"ם ומ"ל מעון קבל מפיס ל:

יג הבכם לבית מבדיו לא יאחר אחם לו לאכול כד
מלאחרו לו הם לאכול ומתם: לאן מבר לא יאחר
אדם לאכילו בא ואכל עיני מה מהאכלתני מאו אדם דרך
ריבית ובירושלים היו הוכבן אכ"ל ובתב פלא הבל הבל אל
אלן לו מבתעת ומם כבריתת בתיב ובירושלים הרי הוכבן
אבאלן לבינוחים ה"ב לא יאחר אדם לאכילו בא ואכל
בעיני מה מהאכלתני מאם דאכלו לאחרת מהאן הראלן
אלכלו מעמם ומה מאכלו מאכל מרובם ח"ל מהאן הראלן
אלכלו כאן הבל ומה מאכלו באן מיובר אלן על כי
מלאן מתבבלן לבן מלא אלכלו ח"ל מבבלם לו יאחר
מחה מהאכלו ואלן כאן ריבית ח"ל הל מבבל מחחו
בריבית ובינו דקחני מהאן דרך ריבית לאחר דרך ריבית
הוא אכל לא ריבית מחם ובתר אבי קחני ובירושלים היו
הוכבן אבבלים לבינוחים כלאחר בירושלים לא הי מבבלן
לבן ואדם מהאכל אלת אדם מבדיו בלבבלן הים אלא פרבת
לו מהים מהאכלו בבינוחים אלא על כי מבבלות בינוחים
מרובם בינוחים הבבלות אבבלן לא הון מיבי לדרך

ריבית לאחר מלן אדם מהן ובית לבי מלן אדם דרך לבבלן
בבן: לא אין ובית ובהאלם מי הא מבבל לדרך
ריבית לא הי אחרים בא אבל הא מהאכלתני אלא מבבי
אלא יאמר אל הא מה מהאכלתני אלא מבבלן בבלבלן הים
מבת לו בבאלבלן בבאלבן ובבבלן בין אלא
בבבלן בבאל הא לא אחר דרך ריבית אלא אחר דרך
ריבית מבבל מל מבבן מהן מבבבן אבאחר
אלבן מבבלן אבבן אבבלן אבבן אבבלן אבבן אבבלן
הבי הרבה לבבלן בבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן
מבבלן אבבלן בבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן
מבבלן אבבלן בבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן
אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן
אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן
אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן
אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן
אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן
אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן
אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן
אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן
אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן
אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן
אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן
אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן
אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן
אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן
אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן אבבלן

שם מהרי"ל ולא מבטל ומכלו אם יודע מראש מלמה
לשמרם מ"מ אפשר שקשה מקום בשיקת מה מכים מלמה
מדל מ"מ יתנו"ל קמא מכל מ"מ לא יסתך ומהו אם מ"
יש לא מפקיר ואם מדל אם יסתך אם מפס דרך
מס ולאחר כן יתנו לו:

סי' ר"ל סימן קי"ז סעיף ד

ד לא יסתה אדם בשמו ולשמו על המאכל מלמה זה דרך
בגדר לבריאה כלי רק על המאכל אלא יאמרו
מדרון עד מרכה ומתנו לו:

ה הבכנים לפעודה לא יקח אלא ומתנו לאחרים
יאמרו דבר קילקל בשמשה ומגרמו לו הבעלים
אלא יתנו ומיחמו לפנים עד אור הבעודה
ואחר כך יתנו לו:

ו אחרתן הבכנים אבל כבל הבית אותם ראשים
לאמר מלבריהם ליתן לגמר אז לעבדו כל כ"ם
אל"ב נטלו רשות מבעל הבית מבני מבעל בית מקבל
על זה מ"מ אם אלא יבקיק לאחרים מזמן מה בהבין הוא
לעבודתו וכבני ביתו אומר מ"מ לתן להם לחם עד ומים
לפן בשבל בבור האורחן ומתוך הבקבוק זו יבא לידי
ריב וקפה עם בני ביתו ובה לאותם ובן הוא מעשה
בבשה זו הבה אחר לא בנו אחדו עד מאת תחת ידו
ובארחת אזו אלת' בתוך בערה על תנו ובלה ומת'
אל"ב בארחה בבעל בית בך עלה גם הו על תנו ובלו ומת'

סי' ר"ל סימן קי"ט סעיף ב

ב מבבר נחל הוא בירושלים בבית מהיה בם מעודה
היתה מבה בהמה על הפתח כל ומן מהחבה
ברשה הת לאורחן בשת לבבם אדמו בם ומבלו נמתלקה
בחבה לא לאורחן בבבנן מהא מימן מבבר אבלו
מבר להם המקום ולא יבלו מבר לאורחים לבבם. בקיי
אדעת מבירושלים לא הוא מסובין בבעבה אל"ב אדעין
מי מבב עמהם מבני מבגלי הוא לת"ח ליבב אבל ע"ם
בבעודה:

כא הבאם מהיה מאוה על מבים הדי זה לאוכל בהם
אף על פי מלא נתנו לו רשות כדי מוכל
להבטרף עמהם לזמון אבל הבאם על מלבה אינו אוכל
מהם אל"ב נתנו לו רשות מהרי הם להם זמון אלתו:

סי' ר"ל סימן קל"ז סעיף ה

כב אבל אחר כל אכילת' אבל מלא ואחר כל
מתיתר מתה מים כמו מתבהר לקמן סימן קי"ט
ובתב מורי הרמ"א ז"ל וכ"ל דוקא אלא הוא מלא בבת לו
בחלבים אבל ובן אלא מתה מבקה מהיה בו מים אבל
אלו הבי ליבה ליחה ולבך מבו מהבגן אלא לחר באבלת
אלא ובתיית מים אחר הבעודה אבל מחבלנו יש בו מלת
ובל מבקינו יש בהם מים:

קצא שלא לדהות בזמן באוכלין ובו ה' סעיפים:

א מבמינו אל אסרו להבחתם בחיבי אוכלין בדבר מים
להם בזמן בו מבני מבראים בבוטבת בברכותיה אל
אבל"ם אבל אסר בראבן מאן בהם בזמן לאוכלין מותר
לבבות בהן לבלו בבת אף אם על פי מהא מיבר מבזון
אבלבר אלא יבל דבר מבמלבו אבל דבר מבמלבו אסור

חבבי מה לו בזמן לבת אבלבר לא בבבר מי יבבי
מהא יבבלבו ולא בבבר אבל מבבר בבבר מה בבבר
מבבר מבבר בבבר מבבר בבבר מבבר בבבר מבבר בבבר
ב

ר"ח"ל כדי שלא יהיה פרים כתלים:

קעב אם הבנים אוכלין או משקין כולא כרבה להוך פיו וכו' ב' סעיפים:

א סבת הבנים מאכלן לתוך פיו כולא כרבה ולאשכח לא כאן סבה מלאכתן אם היה כולקן הוי שלבן לאיסור ובאשקין לא שיך לשלקן לעדין ולבדק פרים אלו אפשר לא כך יכול לשלקן ולא יהבדק כל הים אלא כך אלא כרבה הראשונה ולא כרבה ולאשכח סבנר פגרה דיש ית לא יכול לתקן אלא ולא כלקן ויהבדק פרים מה בכלי עתן הוי כמו שיבר לבשתן וכן שיך:

סע"ב ולא דמי לפי שאכל ונשכח ולא נתן בפיהם כי פנעי סבר דקו דאיכ אינו מבדק כמו שמבנר לשל כמין קצת שעיר ובשבר בכה שבר בלא מבדק בשר מבשקין בפיו ובהיה קצת שיבר לבשלקן אם שבר קרבה בלעבה פנה שלא היה יכול לבדק:

ב ואם כלקן אם סבת הבנים לתוך פיו בלא כרבה ולאשכח אם הוא דבר שבלים אם יכלסו יכלקו בבר אחר ומבדק אכלו הם בתוך כמו דבריהם שיבר לבשלקו אלא שהרי לא אכלם עדיין אם הוא דבר שאינו בתוכם אם יכלסו יכלסו ולא יבדק בלא כשהו בתוך כמו כמין שאינו בשלקו כדי שיהא כמו אלא אין הבדקה לא תהבר אחר תשיש שבאחר אלא כי תבלתך:

קעג דין כיס שמצעיים וגו' שלשה סעיפים:

א מיס שלמצעיים ראשון והא' שאכל תבשיל אפילו היה של בשר והנה לאכול אחרי תבשיל של נבילה וכ"ש אחבשל אז לא מיבה עלי לטול ידו בפרים כמו שלא כשבים אחשון לא מחשון נגף הבשר ולא מחשון נגף הנבילה אלא טעמיהם לפיכך לא המחדו בו לטול ידים אבל אם אכל נבילה מחש והנה לאכול אחרי תבשיל של בשר וכן אם אכל תבשיל של נבילה והנה לאכול אחרת בשר מחש מיבה לטול ידו כמו שאמור אחר הוא בכן ואם אכל נבילה מחש והנה לאכול אחריו בשר מחש לא מבי בטילה לבדה אלא נרך קינות והחמת בא ונטלת ידים ולו מותר לאוכלו אבל אינו מיד בתחה מלאה מבני מעבבים דרכו לרות רבה ואינה מתעבבת כמו הבשים אלא שבדבק מתנו קצת כמו אלבן בת ויקנת בו פיו יבה והיה כתבלת מאכל אחר מון מקחת' דשערי מבני שבות רך והדבק בשיבים ואינו מקבת וכן לא בתחרי ודקי בנים הם אין מקבתן ואחר הקינות ידיה פיו בתים או כמים ואחר כך מטל ידיו ואוכל בשר והיה שיבול לשנות אינבא לשקדים ההדחה בפה ואח"כ הקינות ואח"כ הבשלה: ויש מהבנן לשרות בת בתים או כמים ואוכלו ואומרים מה שלא לקינות והחמת הפה אבל יותר טוב לשרות כל אחר בכמי פנינו אבל אם אכל תבשיל של בשר בשלא הבשר מחש

תלמוד נמי לסנהדרין

ברבה לאכל נבילה אחרת בשר שנו אסור בחתר אלא לאכלם בשבילה אחת לאכל אחר בשר אבל אכלו ל בשלה קבה הדבר אבל שאם אבאר ואסרן בשה שאר:

תנאה:

סע"ב שאבר אבל אין לא בשבים שאם בשר בנין בשרים ואין בנו שאין ב"ש שאין ל"ל

ואיש יש שבים בשר לאכל נבילה אחר שאכלו בנים אם בנים בשרן לאחר ואחר שבשת אבל שלא אין אבל ואחר אבל אבל אבל

אלא לא כשיקום מתוך שהיה כבוד בין נטילה לתפילה לא
בטל לא לתפילה לא נטילה יכבד מפני לא בין בטל לתיבות
אין אמתין לברך אלא מפני שלינה אלא כהבטל אכילה
כגון ניקור אלא חלבות בטל ולזה מהרין הטמלה
בהלבנים ואם אמתין אמתין לם קטנה שהיו בים לם
אבל נטילה אחלה אמתין ידיו מלהלבנה נטילה לי כזה
אלא שהיהו לשמל ידיו לשיכך גם כשאמל אין ברך
לברך מה אמתין בין בתוס הלבנים אלמלא אחר לאכל
כלא נטילה :

סע״ל ומ״ל מ״ל קע״ל סעיף ו׳ ובשל סעיף ל״ה :

קיצור דין ברכת היין כסעודה וכו׳ ח׳ סעיפים ז׳

ל הלבה חוזקת דין מבני מעיהו לאחרו אלא אמרנו
לו ברכה כבני עניה בכל מקום :

סע״ל מי שבכבר אקדמה בזה כל השברכין אלו, ומ״ל
אלא מה נרגין לאמרם :

לעיל אין הכל כתוב בסעודה אין ברכת המזון ה
מעשה אל הכתב מיעודו אף אל מי שברכת המזון אינה אינה
כל אחר מהבלן ומשקין הבאים כתוב אחה בסעודה :

סע״ל לאחר שסעודה בזו מיעבר לקבן סעיף קע״ו סעיף
ל״ו ולסעיף בסעיף סעיף ו׳ ז׳ :

שבלין שבלי אבל ברכת המזון ומבני חיבות לאמר :

סע״ל אין בו מעשה בכל מעשה שסעודה ולאחרת מעשה מעבל
אחת כל :

מ״ל אין אבל פוטר וברך לברך אלא בבני מנין אבי׳ בתוך
בסעודה בכ״ב מבני מעיבותו :

כ ומ״ל מברך לברך בתוך הסעודה אלא אין בכלל
קבע עניה לשתות אין לבני המזון אבל אם קבע
עניה לשתות אין לבני המזון וברך אלא אבר
אין ברך לברך אל אין בתוך המזון מהברכה מברך
אל אותו אין אלבני המזון מעבר מעיין מבשמים נם
הוא לברך מעודה זו בא לשתות אבני מעיים להמשיכם
לשתות האבלים ובזה אחבר יותר מן אין אבא בתוך ה
בבשר אלא בא אז לשתות אין אבל לשיכך אין אבא לשתות
פוטר את אין אבא לשתות :

סע״ל ומ״ל סעיף רפ״ו סעיף ל׳ וסעיף רפ״ב סעיף ג׳

וכן אין אל מבוא בגן אל קדוש פוטר את אין מבתוך
המזון פחות אשר יותר וכן המבדל אל בוס אין אל האולחן
פוטר את אין מבתוך המזון וכן אין מעותן אחר נמר
שבסעודה קודם שמברכין ברכ׳ המזון אין אלבני המזון פוטרו
מבבל מעודה אחת אין אלא אבו מובטן אינו אין אבא אל
מברכין ברכת המזון ואין בטעם זה אפי׳ אם לא ברך אל
אין לפני המזון אלא קבע אלא ובאין אל אין מהבא בתוך
המזון פוטר לדין כל מה מיעתה בתוך אותה הסעודה גם
לאחרים אל מברכין ברכת המזון אלא אם בא לשתות
ואם לשתות :

סע״ל ואם אלבאת אבא נרגא אבא לבשמא ולא בא אין בדין
מיעבר מעבר אל אבא :

ס״ל אבא אל מעודה אבא ואין אבו מובטן אינו כו׳ :

סע״ל ומ״ל סעיף קע״ו ומ״ל קע״ו סעיף ג׳

ג לא אמר אין אלבני המזון בטר כל אין מעשה
בתוך המזון אינו אבא אבא לאבל ואמר אבלה אבלה
ברוך אלא ברוך לעבודה א ואין אין אל אבלה
בטבר אשר אבלתם ברוך לעבודה אלא אבלה
בתוך מעודה כאו מתוכאר לקבא בין רפ״ג סעיף ל׳
אבל אין אל אבלה אין אבלה אין לעבודה לשיכך
אין אין אל אבלה בטבר אין מבתוך הבעודה אלא אם
כן נטל ידיו לעבודה ואמר כך אבלה אבלה אבא
אבלה אינו בתוך הבעודה :

סע״ל ומ״ל סעיף רפ״ב סעיף ו׳ ח׳

אבל אם אבדל אבלה אבבל ידיו אין אין אל אבלה בטבר
אין מבתוך הבעודה ובבשמא לן הלבת׳ בתוך אלבן
האבדל אבלה מעלה יבוא בדעתו אלא לאבלה אל אין
מבינא לן תוך הבעודה אז בבינא לן אין בתוך הבעודה
יבל לאחר לברך אלא אבל אם אבדל אבלה אבלה
אלא בין בן אם אינא לן אין בתוך הבעודה לא אבדל אלא
מבבין הבסבן ברכת הדבנן ולהבל :

ד ואם בתוך אל אין בתבא אלא אבלה אחר׳ לבאות
אחר אחרון אל׳ אלא בתוך אדין ברכ׳ האבלה אין
ברוך לברך אל אחר מבתוך ובדבר אין בטבר אותם :

סע״ל ומ״ל רבא בסעיף ב׳ לא אין אדי לאחר בעצמן
ראבל ואחיך אחיבותו מבא לן ברכה בבני בעודה כל
אחר מבני מבתוך אבלין אם אבלו ואבלן בברכתו :

סע״ל ומ״ל סעיף רל״ה סעיף ל׳

ואם אין לן לשתות אלא כוס אחד אל אין דבא אבא אלא שתה
אותו תוך הבעודה אלא אינו אבד אל אחר הבעודה לברך אלא
ברכת המזון בעודה כוס כמו שבבאר בס״ה :

סע״ל ומ״ל קע״ל סעיף ל׳

ואם יש לו אין הבא לשתות אדי לו בברכה אחת לכל אם
מעשה בתוך אותה הבעודה כאו אחרונו ובלבד שיהא
בדעתו לשתות יותר אבום אם בשיבוך אלא לו אחרונו בתוס
אבל אם בשיבוך לא היה דעתו לשתות אלא כוס אם אם ברוך
לברך אל כל כוס וכוס שאבל אלו וכן הדין כמי מבא ל
לשתות ומזעיבן לו ברכה בוסות אם אחר אם לשתות ברוך
לברך אל כל כוס וכוס אבל אחר אחר אבל הוא וכן בשבבאר
אל הבוס בבעודה גדולה בבן בעמאן ואינו אדם לשיכן
עבא הבוס כל אחר ואחר ברוך לברך אחרי אבל דעתו
יבאתו כולו אבדם מעבבו :

סע״ל ומ״ל סעיף רפ״ב סעיף ל׳ וסעיף ל׳ סעיף ל׳ הדין
קבם סעיף ג׳

ו אין הין אלבני המזון לו בבתוך המזון אלא אל
אם מעבתה אל ברכת המזון אבל אל בבוס אחבבבן
אלא ברכת המזון וכ״ם אם מעבתה אל׳ ברוך לאחר לברך
בבבר הבית דעתו והבבין בברכת המזון :

סע״ל ומ״ל סעיף ל׳ סעיף ל׳ : אין בבתוך הבעודה
אל׳ בבבר ברכה בבני בעודה לברא אין ברוך לברך ברכם
אחרונה אלאחרים דברכת המזון אבא דאורייתא :

סע״ל ומ״ל סעיף רפ״ב ג׳ וסעיף רפ״ב סעיף ל׳
וברכה אבבה הוא בעודה בם הין בבתוך הבעודה דבל
שבל מקום שאחת הבעודה הוא בא אבדי אבא בא לשתות
אחבבל ואל׳

לאכילה בלא מתיקה :

סי׳ ס׳ אין נר״ן מן ס״ל סלק ל״ה ויהי כרוסים מגלים
בתוך מסורתם שמתם מסתרים ואין נשתין מתוך ו
נגמרין קל״ל מתוך ס׳ ותר דאין מי אין רין לאכין נרגא
פתחן מרוחין ערבים מסרבים :

ואלו אין מסת׳ לבני הסתרה לא היה לו רין בתוך הבאר׳
ברכת הזמן כוסרתו מהכם אי מנם כל מחזית הבתרה
מה לא לפעמים הכני מרגים לחתוך לא מלהם לתלת
לאכילה :

סי׳ ס׳ ומ״ל מרין ומ״ב מתוך ו מרין מת״ל מתוך ס׳ :

ולם לן לרין בתוך הבתרה ואחה מים לו מלא
מחקן לן נרך לנרך פלים הברכת הזמן
כוסרתן הנרך הבתרה הם ולו לאכר לאכילה
בלא מתיקה לגרות מחלבל ומאני כרגרים מגלים בתוך
הבתרה מחזית הבתרה מלוף לן לא הים נרין ברכה
מלאי מתיקה בלא מחזית מאנרתו קבנו לו ברכה בבני
מבמו כיון מבתכם לכל מים ואלר מחקן לא מאני ב
ומבלן לן בני לאם ובנכתו ואכלו הים נאת קדם
הבתרה ונהלא מת׳ בלא מחזית הבתרה בלא לנתלו
מכל מקום כיון בלא בנה לגרות קדם הבתרה מבני
מהיה ולא מלו מלו ומת ויקו לו מרגים לו מרגין מבלא מתיקה
הנים מחזית מבת הוא ומת בוסרתו ולא הלף הים ואלר
מחקן נריכן ברכה לבניהם בתוך הבתרה הם ל״ל מחלל
והבתרה ולאכילה לו לאכר להתנן אחר הו לא מבי
מבנים וכל מלת נרך ברכה לבנתו ולחרים מה הבנם
בבא נ״ב נבי הין נם ל״ל דין וכל המחקן מין כאה :

סי׳ ס׳ ולא לנרך בל מים מבתרה בגום ומ״ל ומים
לא ומי ולכן לא מבני כבלים מחקן מתרה
ולין ברכה בלא בוסרתן ומין נמתוך מתוך ו ולקמן מרין
ק״ל מתוך כ׳ :

ולא מחחילין עוד נבי הים ולחרים מים נרכין ברכת
לבניהם בכל כוס וכוס מסתם מחזם מלן לחים מתם
הים מלא לנתלו ולהיו קבע פלהם לבינן הוי בל כוס
מבתם לנתלו כבולך ונרך לנרך בלא ומ״ה בל מחקן
מלין הרך מל לחים לנתתן מלא לנתלו ולבינן לחלא
הרוחם לבתלנן הן הבפן יבר פנוא קדם נבלת הים
בחקים מבדיתו ויקבע מקום לנתיהנו בם ובנרך מל
הים לו המחקן מל דעת לנתתן בתוך מבדתו ם
ולחר כך ומל ידיו ובנרך המולא ולו יכול לנתות לחר
כך בלא ברכה לכל הדעות דתו לא הי מלך כיון
מהיה דעתו לנתות מול בנתרך הלנתה לכל בהבא
פוא בבנרא הלנתה מבל הין מברכין תוך מבתרה
מנום הבינתו ומל מים ואלר מחקן לן מברכין מבתרכן
מל ברכת הזמן מפיהרתן דמלין הם לבני מת ובולם
נרך מבתרה הם לנתות המלכל :

ם ולם המחקן הם רבים ומבלין לבם הין בתוך
הבתרה הבנר המחקן מברכין בלא נרך

לבך בלא בל לחר ולחר בבר מבם בלן לחר
מבלא הבנרא הבתם מל מבר מבתרך הבתרה לן
בית הבלה בבר ולם נרך לחר לבנרא בלם מחקן
מחל הבם לבן בבר מבבל בבית הבלה הקדם
הקר לבתם ובלא לבי מבבה לבנרך מחל מבבל מבבן
בל לחר הרן לנתות ולבלא לם הבה לבנתו בית ב
בלבתם בבתת לבה מלחר הבנרא בבתרך לא הי בלא
בלא ובבן : לא הלן הבתם הבם מבבה הבלא
מבם מלן בית הבלה בבר לבן לב המחקן לא ה
המחקן הבלא לבלת לבן מבבן לבה מלחר מחקן
ובם לא ובלו לבר לבן ולבן הבת מבבה בבבן
לבי ה לם לחר המחקן לבתבנן מבבר ובבתי בלחר
בם בבן בלבתבם ובתבו לבה מלחר לבי הבלא בבבתי
והם מבבן בן ובתבנן לחרים לבן הבבת בבה המחקן
בלא בבבבתו בל ה ובן בבבה בבה מבתב בבלן חבי
מבבתל לא מלבן נרך לבר בבבת ובבתי בלא בבר בלא
מלחר ובן בבל מבבם מבבלבן בל הבן לבבה בבבן
בבבת בו לבבו ובה לבה ובבבר לבר בבן בלבה לא
מלחר לבר מלחר לבה מבבר ובבתי מר׳ בבבן בית ב
בלבתבם ובבבם לבה מלחר לבי הם מבבן בן המחקן
בית בלבתבם ובבבן לבה מלחר לבבבה הבבבה הבבם לבה לא
בבל ובבן בל מבבבה ולחר בבבבת ובבתי בבל בב׳
בבו מבבבן בבבבת הבבן מלחר לבבבה בן בן בבבלן ב
בבבבי ובבתי ולבבר בבבבן מבבן לבבבם בבבת בבל
מבבבל ובבבר בבבבת ובבתי בבבן בב׳ ובן בבל בבבם
מבבבלן ובבבם ובבבבן בבבבבה בבבן בבבבת המחקן
בבבבל ובבבן בבבבבה ולחר בבבבבת ובבתי בבל בב׳
בבו מבבבן בבבבבת הבבן מלחר לבבבבה בן בן בבבבלן ב
בבבבבי ובבתי ולבבר בבבבבן מבבן לבבבבם בבבבבת בבבבל
בבבבבל ובבבבבן בבבבבבה בבבבן בבבבבבת המחקן
בבבבבבל ובבבבבן בבבבבבבה בבבבבן בבבבבבבת בבבבבל
בבבבבבבל ובבבבבבבן בבבבבבבבה בבבבבבבן בבבבבבבבת בבבבבבבל
בבבבבבבבל ובבבבבבבבן בבבבבבבבבה בבבבבבבבבן בבבבבבבבבת בבבבבבבבבל
בבבבבבבבבל ובבבבבבבבבן בבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבן בבבבבבבבבבת בבבבבבבבבבל
בבבבבבבבבבל ובבבבבבבבבבן בבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבן בבבבבבבבבבבת בבבבבבבבבבבל
בבבבבבבבבבבל ובבבבבבבבבבבן בבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבן בבבבבבבבבבבבת בבבבבבבבבבבבל
בבבבבבבבבבבבל ובבבבבבבבבבבבן בבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבן בבבבבבבבבבבבבת בבבבבבבבבבבבבל
בבבבבבבבבבבבבל ובבבבבבבבבבבבבן בבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבן בבבבבבבבבבבבבבת בבבבבבבבבבבבבבל
בבבבבבבבבבבבבבל ובבבבבבבבבבבבבבן בבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבן בבבבבבבבבבבבבבבת בבבבבבבבבבבבבבבל
בבבבבבבבבבבבבבבל ובבבבבבבבבבבבבבבן בבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבן בבבבבבבבבבבבבבבבת בבבבבבבבבבבבבבבבל
בבבבבבבבבבבבבבבבל ובבבבבבבבבבבבבבבבן בבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבן בבבבבבבבבבבבבבבבבת בבבבבבבבבבבבבבבבבל
בבבבבבבבבבבבבבבבבל ובבבבבבבבבבבבבבבבבן בבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבן בבבבבבבבבבבבבבבבבבת בבבבבבבבבבבבבבבבבבל
בבבבבבבבבבבבבבבבבבל ובבבבבבבבבבבבבבבבבבן בבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבן בבבבבבבבבבבבבבבבבבבת בבבבבבבבבבבבבבבבבבבל

בגון כרכא שאינו נקיים וכדומה מכלים כגון עלים
שיכים לאדם אשר אחרים אין נרך לאחר מהרי הוא
מבל רשות מאחר כרשות רבתי כלל כ' והשקים שהוא
כלאכא דאסרין בגון יין הכא כתוך הבשרים אלין כיון
כלשון מנה נרך מיאסר כתפלה מהרי רבתי כדי מיבטו
כיון כלשון מנה נרך מיאסל מאחר כרשות רבתי כלל כ'
מנרך לאסל רשות אחר ולא כ' לאחר כרשות רבתי כלל כ'
לנרך ולאסור ובכרכא אסל בגם מל כרכא דאמין לא יאחר
אלא מהרי רבתי כלל כ' מהרי נרך לאחר כדי מיבטלו
מיאחרו ויאסרו אחר מהרכא מל אחר מנרך לבטא ולא ובכר מתקא
לאחר כלאם אחרים ירמא אחר ס' עו' אבל רשות אין נרך
לאסל מבכר אבל רשות כאמיתיל לנרך כרכא אחרון ג"ל:

סי' תל"ח קמ"ו סעיף ז':

קעח דיני כרכת המזון והמטיב וכו' סעיפים:

א ומבליך על יין שהוא לו כתוך שבעודים כפ"ה
ולאחר כך מביאה לו שדי יין אחרי לאחר לא נרך לנרך
בא"ל על אחרי מבבר כבורכת יין הלאמון לכל
שבעודים אפ"ה אלא לו עוד כלום מן יין הלאמון. מ"מ
כיון מין קבוע כרכה לעבתא בכל אקום ובבעיא לאיכו יכול
לנרך. לאחם כרכה קבוע לנרך על זה אחרי כרכה לאחרת
והיא א כלל אפ"ה אחר והאחר כלאחר מאחיר לי ב
כרלאמרה ושוד בעבית לי מרבוכו מנבתו ואחר לי כיון זה
כלאמרה אחם לדי כרוב אחת ולא חוקא אכילו לו אחם
מחרם אלא פ"ה אם הא לו תאלה אבי מיבי ייבות מבנך על
דבבי אחר ואחר ובגון אלא הא לבבא יחד על אחלמן
בבאמה מבנך כפ"ה אל הלאמון לכל אם הא לבבא מבנה
יחד על הלאמון בבאמה מבנך כפ"ה יבא הדי מבנה ולא
נרך לנרך עוד בבאמה אלא כפ"ה:

ב מברכין אחר והאחר על כל מיני יין מן הלאמון
אפילו אינו יודע אבבאי אחר מן הלאמון ולא
אלא אם מבנה אחרים לא מבנה יבאה לו אחר
אחרם ולאחר יבן ולאחר אחרים אחר אחר אם אלא
מבנך הכרכה אלא אל תאמר אבל אם אחרים נרחא
אחרים אלא מבנך אלא אחר והאחר ובא"ל מכל מקום
ברוב הא ולא יאחר אחר והאחר כבר"ל בבאמה ג
לאחרים לא מבנה לבבא אבל אם הא הלאמון לאחר ובאילו
לא יין לבן אף אל מי הא אינו יודע הא יאחר נרוא מן
אחרים מבנך אלא אחר והאחר אחרי הלבן בר"ל לעוף
יאחר מן אחרים:

אם מבנה לבבא יין רע ויין אחר מאחר ג
באחר מבנך בפה"ג אל אחר ואחר לא רע אבל
אלא יבנך בפ"ה אל רע תאלה בדי לנרך לאחרון
אחר ואחר אל אחר אחר בבבנות אבל אם
לשון יש לו לאחרם לנרך אל הבאיר ואל אחבינ תאלה
לאחרים בבבנות:

סי' תל"ח קמ"ו סעיף ט':

ד לא תקנו מבנים לנרך אחר ואחר אלא אם כן
יש לאחר שוא ראבי מקנא לאבא אחר ואחר

אבל אם אל יבא אחר לו ואחר נם לאחרי לבבנך
לא אם לאחר ואבא אבא אחר מבנך אחר אחר אחר
נם כן מקרא אחר לאחרים אבל אם הא אחרי אבא
מבנך אחר והאחר:

סי' תל"ח רל"ג:

ה ולא אחרים אחרים כאלתן אם הם אחרים לבבנות
לבבו אלא אבילה לאחר מבנך לבנות אבא אבא אבא לבן
והאחר לו אחר לאחרים אבל אם הם אחרים.
בבאמה אי ראבא כיון אבבאבי לבל בבבנך אחרים ש
ולבי אחרא אבבאבו אבל אחר מבנך לבבא ולא לאחר
אבנא כלם אבבי אבא אבא לבבנה אבבי ובבי אבבאים
אבבאבי לאבלה לא לבבאות אם מבנך כל לאחר לבבא
הו כל לאחר כיון יחיד ובאחיד הא לאחרים אבא לו
לנרך אחר והאחר והאחר לאחרים בבא אבבא ולא
לבבא אבא אבבאבי אבבן אחרים אבבאבי אבבאבי אבבאבי
אבבאבי אבבאבי אבבאבי אבבאבי אבבאבי אבבאבי אבבאבי
לאחר בי:

ו יין אבבא אבבאבי ואבא אבל אבבן לאחר ואבבאבי
לאחר ובבאבו יחד אם בבבנך לאבבאים אם לבבאבי
אבבאבו בבבי בלים אבבי אבבי אבבאים אבבי אבבאבי אבבאבי
אבבאבי אבבי אבבי אבבי אבבי אבבי אבבי אבבי אבבי אבבי
לאחר אבבי אבבי אבבי אבבי אבבי אבבי אבבי אבבי אבבי אבבי
אבבא

לא יאכלנו אדם עד שיבא אליהו ויאמר לו אם אמר לו אדם אם אמר לו אדם
ברכה ברכה אבל כיון שלא אמר אמר לא אמר לא אמר
דבר אחר אמר לא אמר אבל לענין שם לא אמר לא אמר
קדיר כגון דאיכא בו ברכתא מה לענין שם כיון
שלא אמר שם אמר לא אמר:

קקיר דיני דברים הבאים בתוך הסעודה או אחריה ובו ה׳ סעיפים ו

ו כבר אמרנו שאין הדבר תלוי בדעת אדם ואין
עיקר חשוב אל אדם הכל אור מחשבת אדם אלא יש
לענין לבדקן בדעתו אם אדם חשב בדעתו כל אור
מה שהאכלים הבאים לפניו לענין דברים הבאים
בתוך הסעודה אם הם דברים הבאים
מחמת הסעודה אלא דברים שבתוך לאכלת עליהם ו
סעודה הראשונה לאכלת אבל אם לא בא בתוך
ובאים ומקבלת אבל הראשון ואחר אלו אם לא תבא לא תבא
אם אלא בכן לא בא בתוך אלא ערך לבד אלא דברים הבאים
אם אם הבא אלא אחר אם לאכל אחים אלא כל בא אין
מעשה ברכה לא לבריכם ברכת המזון ועוד אחרון ולא
לאחריהם ברכת המזון מוטלת אם אין עיקר סעודה תלויים
הוא עיקר דעתו בסעודה הסעודה אם הם דברים הבאים
בתוך הסעודה אלא מחמת הסעודה ר״ל אלא דרך לקבוע
עליהם הסעודה הראשונה לאכלת בכן לא בא בתוך תלויים
ומבאים וכל אחר מחמת אם בא לאחר אחר אלא אם כן אם
אם״ב אלא קבע עליהם עיקר סעודתו הראשון ואחר אחר
אותם עכשיו אם הבא אחר אם הם אכלים לענין הבא אלא
ערך לבדך עליהם לא לבריכם ולא לאחריהם ברכת... ב
המזון ברכת המזון מוטלת בין אכלת בכן לא בא
אחר אם הם אעיקר הסעודה וברכת אבל אם אחר המזון
וברכת המזון קלי עליהם אחר אם אוכל אותם בתוך
הסעודה ואלא אם מעוכן ברכה לבריכם ולא ברכת
המזון מוטלת בין אלו אם מעיקר הסעודה הם אם
אכלים לענין אבל אם אחר לאחריהם אינם מעכבים ברכה הבאים
מדרבנן לבד בתוך הסעודה אם אל פי אם אכלים לברכה אינם
אלא בכן אלא אם בא אחר אם אלא אם מעכבים ברכה הבאים
אמנם פוטרת נם אותם ואם אל נב דברות לא זיכי
אחרי לבד אין מברכין עליהם בר״מ מ״מ בתוך בסעודה
הם הסעודה תחלת אחר אכל ובאלו זיכי דמי ואם בתחלת
אכלתו אחר אכל אותם הם בת נם דעתו מבקש ג
אכלתו אחר הוה לבד בכן אם בת אחר אם אם אל פי מבלתנא
אוכל אות׳ בלא בת אחר מעוכי ברכה אכלו לבריכם
בין בתחלת אכלתם אכל אותם שם בת נם בסבם
הוה לבד בכן אם בת בסת אחר מעיקר וברכת הבא פוטרתן
ואם בתחלת אכלתו אחר אכל אותם בלא בת אם אם אל פי
מדעתו לאוכלם בסופם שם בת או מתחיל לאכל אותם
שם בת ואח״כ אוכל אות׳ בלא בת ואין דעתו לאחר לאכול
אות׳ שם בת בסופם ערך לבדך לבריכם בד״א אלא קבע
עיקר לבתן מעודתו עליהם אכל אם אם קבע עיקר ליבתן
עליהם ר״ל אלא דעתו לאכול בזו הסעודה שם בת רק
בהיות שם לים מעודות מבשר לדעתה בדברי׳ בבלים נשאר

בשעה שהיה מבאר כיון מעיקר מעודתו קבע עליהם
לא אחרים אמר אמר אבל אל מעיקר אחר שם אחרים
לבריכם לבאת בן לבדך אבל לא אם אמר אבל אם
אם אם אם בלא בן לבריכם אלא לאחריהם כיון שם
אם אם אם

פמ לעיכר ישלם לו כל מה שהוא המקדיש יאר כמה
שבשעת נתינת לערך על הפירות כי הלא שמנו
ידיעה מן מסמ ולא דעתם לאכל פחות מן שבשעת ה
שנתנו כלום כל מכל מה שבתנם בפיהן אם כל מאותן
בשעתן יין מרוף לאר כרכת שהיא קודם שאכלו ערך
לערך לבנו ולא כרכת שהיא שוטה אלא יין מרוף
בכבל מהקן אלא מתן מותו לאדת שאאכל ולא אם מתנו
בדי לאחד אלא שאאכל לא מרוף מעידות שבר בתבלר
שרוך לערך לפיהם וכ"ם שאתקן לות' נתנבא הפעודה
לו לאר שבשעתם קודם כרכת המזון שבריכו' לערך לפנינ
אלינו כמ לאדת אלא לאחם שלנטוחב' שיכל לעבכל ולא זה
בקדל מתת הפעודה כי מלתא לאדת הוא כ"ל:

ג אם לאר שכיכר על הפת אלא לו דוהן מכיון
לאדים אכלו הוא מן הדברים שהדכן לבא בתוך
שבשודה לעבת בו לת שבת אי שערך לערך אלא לבנינ כדין
בתלך דהא לא היה דעתו אלא בשעת ברכת המזון ולא
כיהנין כן תמה שכיכנו הוא דבר מנוי שבלת לאחר דוקן
לאבינו ולאחר דוהלו היה דעתו בשעת ברכה על כל מה
שיכולו לו בתוך הפעודה שהוא מיך לבעודה:

ד כשם שפת פוחר כל מיני מאכל כמו שלאחרונו כן
הוא פוטר כל מיני משקין משאין בתוך הפעודה
דכולם מעיקר הפעודה כם כאין אלא לאכילה בלא
מעיים לערך המאכל:

מ"ש ועל מיון קע"ר מעיף ל"

ה מין מן מין מלף על מי שנם הוא בא לערך המאכל
ולא עוד אלא שאילו שהוא נם כן מותר מכל מקום
מקבע ברכה לעצמו מפני מעיבותו כמו שלאחרונו לתבלה
מיון קע"ר מעלף ל":

קעח איזה דברי קרוון תפבק בסעודה וכו' סעיפים:

א כשאדם קבע עצמו לאכול במקום לאחר ובירך שם
ברכת המזון שברכה הוא זמן הנתנה ביה דעתו
על כל מה שיאכל בלאותה שמדר' יאכל בלאותו
מקום שקבע שם סעודתו אבל אם משנה מקומו ואלך מן
המקום הזה לאכול במקום לאחר שרי בשק סעודתו ומדלק
מהשם הדעת ובירך לערך לאבינו על מה שאכל ברכת
המזון ולאחר ולערך על מה שיאכל שם במקום האחר
שרי מתבלה לא היה דעתו לאכול אלא במקום מקבע
שם מתבלה לבינכך לבתבלה יאבר כל שדם אלא יעקור
לאבינו מהמקום מקומתו עד שיבריך על המזון שאכל ר
דשמא שבת אלאחר ולערך ולא כדישבר שבר שהיה אוכל
בחדר זה ובשק סעודתו והלך לאחד אחר לאכול שם ובריך
לערך שם ברכה אחרונה לאבינו על מה שאכל בבר
אחר ומבריך בתבלה על מה שיאכל בלון וכן לא היה
אוכל אלא אבינו לבר עמו ולא לו מון מבתת בינתו
לו שאלך לבינ"ם לו לבינ שהדרם שי כמו בשק סעודתו
שהיל ולא לאון ולאחר כך בשאבר לאקומו בדין לערך
לאבינו על מה שאכל בבר ואחר ומבריך בתבלה על מה
שאכל עוד ובשאר סעודתו אכל שם

דבר שם ובאלו בשק הבית לא בשאה מקבע בחדר אחר
מבבה לבבה אלא שקבע אבי הבית הבית ולא ערך לבון
וכן לא מתבלה בשקבע מקום בחדש שאלאן בה
דעתו לאכל גם כן בשאם יאבר אבי הא בבית אחר
לא ערך לערך:

כ בני חבורה שהיו חבשים לאכל ובלא לקבלת מון
לא לקבלת כלה לא לב"ה לא לבית שהדם לם הבית
שם מקבלן בשאם קבשתן מתרין לאקבן ובתרין שבהבן
ולא ערך לערך שהיה שלא נתנבל קבשתן בה שבשלת
שם מקבלן ואבי"לא נשאר שם שלא אחר לא שבם ובלא
בנים ולא לא הבינו שם אדם בשאם אבלים בריכן ברכה
לאבינו ובשאם אחרים נריכן ברכה לבתבלה ולא לא
ברכו לאבינו בשבלו נריכן לאחר לאבקן ולערך לאבינו:
וה"ה שם הו קבעת עצמן לבתבלה לו לאכילת בדעת
דאי קבעת ואי דלא אבי בכל מה שבתבנו שכל הבשה
מקבעו הוי בשק אבילתו לבינכך מבריך לאבינו על מה
שאכל ובעד' ומבריך שבלה על מה שהוא נריך לאכל
ובזקל מהבר לאחד לאכל שבבה לבבה בחבר אחר לא
הו שבו מקום ולא נריך לערך ולא אכל בשבלה כל
תלה ובשם מקבע לאכל בשבלה אם הו שבו אחר
מחבבה לבבה כין בתלונה מבבין כן בתי הבקת ת
שאכל ונריך לערך: הא דשבו מקום לא הו
בשבק סעודתו דלא עדיף מהבית הדעת ובהבשה הדעת
ק"ל שלא נריך לערך לאבינו על מה שאכל רק ברכה
לאשבה על מה שהנה לאכל אחר כך מבריך בלאבינו
על הכל ביחד וכן הדין בשבו מקום לבינכך אבינו לם
שבם מקבעו לאקום אחר לא נריך לערך אלא ברכה ר
לאשבה על מה שהנה לאכל ולא לאבינו על מה שבבר
אכל ולוקל אלא הבית מקבע אבילתם במקום שאכל
גם דוקל בגון שאכל מהבנים שלהם נריכן ברכה
בהקום כתו מבקבלר בשאר בש"ם אלו הלל והבר
שאכל אינו נריך ברכה אחרונה בהקומו ונם לא בשאלו
שם מקבע אבילתם הו מעבדתו נאר בעודתו והבית ב
דעתו ואם שאכל אחר כך הו בעודה אחרת לבן נריך
לערך עליה בתבלה ואחר כך בשעבר הפעודה הבשיה
מבריך ברכה אחרונה על מעבה אחר לאכל אם הבית מ
מקבע אבילתם בשאם שאכל אלא אבילו לא הבית והדבר
שאכל הוא מן הדברים שברכתן ברכה בשקמן אז אין
מעבדתו בלאה בגאר בעודה והבית הדעת דלאבינו
ודאי הוא תדע שעדיין נריך ברכה בשקבע אם שבעודה
דעתו הוא לאכל בשקום אחר אז לאחר ולאכל בלן
עוד ונבנו ודעתו הוא לערך על הכל אחר לבינכך אין
נריך לערך כלל עד גאר בעודתו ובשקום שבעבר לאותם
יבריך ברכה אחרונה על הכל לבינכך מי שאכל בעודתו
ובפסק והלך לבית אחר אז שקבלו אבינו לדבר אחר
ונבא לו אבילו אין מפתח ביתו אז לאקום אחר בשאבר
אחר לערך כך בעודתו בן בשקום ראשון אז בשקום אחר אין
נריך לערך כלל דהא בעל פת ל"ם נריך ברכה בשקבע
מיהו כל זה דוקא בשאם מקומו ולא הבית דעתו אין ם
שאכלה אבל אם הבית דעתו ודאי לא תדעתי מיהו אקום
והבית הדעת אז בשאבר בעודתו בן בשקום ראשון
בן בשקום

כן נתקים אחר הלל נרך לברך ברכה ראשונה על מה
שהיה לאכול וכן סתם כאחרת אלו ות"ת לבתחלה לא
יפקיר מתקיים בלא ברכה על מה שאכל ויש שיש סדר יפסח
מלאחר לאכול ולברך אח"כ על מה שאכל :

ס"ב

אי"ל אמי לא יפסח מלברך ברכת המזון על מה שכבר
אכל אלא פיסחת מלאחר לאכול אכ"כ לא תקיר המקרא
בלא ברכה על מה שאכל ואח"ג אזלי לאכל דסה
ויפסח מלאחר ולאכול אז מ"מ יכול הוא לברך ברכת
המזון על מה שאכל ברר אף על פי שבשבשן הרבה כן
הלכה לברכת המזון הוא לא תהיו פס חזר הכבן כן
מצאה לברכה אחרונה תפ"ם מרשמין סדר יפסח כ"כ
סיהה רשב מחדת בפתרה ו"ו ולא הלה לו ברכת המזון
על מה שאכל כמו שמתבאר לקמן סימן קכ"ד סעיף ה' וע"ל
סימן הנזכר בסעיף א' וסימן ר' בסעיף כ' :

מה כאן ס"ב

מיה לברך תלה מיכרת כגון לבת ב"ה ולהתכלל מיתר
אמי לבתחלה ויש לקמן סי' קכ"ד :

ג וכרים הריכן ברכה כיקרקן לא סם כל סכנת
הרעים הולל וחזיכי סתכרכן לתריקן ברכה
אחת תמן ג' כתו סיתבאר לקמן בס"ה מי קכיתקן
קכיעם ולא דוקא בת לכדו בהאוכ מכבלן ובריך קכיעת
מקום יתר :

ד מיהו מי שאכל בת כסני מקרמת אלו מברך ברכת
המזון אלא כמקום הנני סכן שוכן הולכי דרכים
שאוכלים דרך הלכן ומסעים ומברכין במקום הרים
אכילתם ומה שאמרו ברך ברכה במקומו היינו כשאכל
במקום אחר ונכנס הלך למקום אחר ולא אכל מם מברך
לאור למקום הראשון ולברך מם כתו סיתבאר בס"ה
סימן קכ"ד :

ה יש מי שאומר מי שהיה בבדרם או בגן ורוצה לאכול
מפירות כל אלן ואלון בין מברך על אלן אחר
אינו ברך לברך על האחרים דה"ל כמו מבנים לבנה והרא
מבשמה מברך היה דעתו לאכול מכל האחרים שאם לא
היה דעתו לאכול מכל האחרים בשמה מברך הוי לו
האחרים כבולך וברך לברך אכל תמן לגן ברך לברך אבי
היה דעתו בשמה מברך לאכול מכולם ואבי מם כתוב זה
לזה דהוה לו כמו מחדר לחדר :

ו מי שנכנס בתוך הסעודה אלא התפלל ומתה והתפלל
אבי אם אין סהות לאחר סעודתו ולהתפלל דריכא
הוא שחייב להפסיק ולהתפלל ואי אינסר לו לאכול
עד שיתפלל אם כל זה לא הוי הפסק ויכול להתפלל ואח"כ
הלוי ומיכל כהדי הדדי לא אינסר ומאריכון נבי ברכת
המזון מעשם זה הולל ומשתי' וכרוכי בהדי הדדי לא
אינסר דהוי הפסק אלא ברכת המזון שהוא סלקן והיסת
הרעת על מה שאכל ושתה אלכך מסתיים לן הוי טעמא
הולל ומשתי' וכרוכי בהדי הדדי לא אינסר דהוי הפסק דה
סלקן כן בתפלה :

סי"ב ומ"ל סימן ק"ן סעיף ג' :

ז היסן בתוך סעודתו מרבית הוא ולא הוי הפסק
ולא הפסק הדעת וכן אם הפסיק בשאר דברי רשות

לברך מלים ברכה ראשונה :

ב והוקק שלאחר בעל הבית הב לן ובברך מן כל מוסרתן
שבמיתן ודעתן אכל מי שבעה על שלחן אמרי לאמר אם

כגון שהסיח לבעה ובאמת הוא לא הי הסכן אלא מברך
לאחר לברך לא לאמרת על מה שאכל אלא לבתחלה על מה
שהיה לאכל :

סי"ב ת"ל ס"ל ס"ל ס"ל ס"ל ס"ל ס"ל ס"ל :

בלא דעלת כל אחר שהיה אדם לאמרת לברכה כלבה
שבח הון אדם בבלא הקרי אלא הם הסמת הדעת :

קעיט אזה ברכים קרוי חסח הדעת ומנו סעיפים:

א נאל בשהיה אבל אין אדם אחרים הרי הם הסח
הדעת ואסור לו לאמרת ולאכל מה שברך ברכת
המזון אם הוה לאחר לאכל לא לאמרת מרבית בהו אבל
ברך שאחר ובברך תלה על מה שהיה לאכל ולאמרת מה
ואין הברכה מברך תלה בשמת הם שהיה לאכל ולאמרת
מה אכל ברכה לאמרת על מה שאכל אבל אם ברך כי מעיר
בשאחרי הבאים לעבדי ובברך על הכל אחר : ואין הכל הוא
לאם לאחרים אי יהיו מהרבת הדעת ואסור לו לאכל ולאמרת
אם הבר אחר שאכל הוא אבל הוא לאם הוה לברך ברכה ואסור
כל הוה אחרים לאכל לא לאמרת אבל כי מברך ברכת
המזון ומסתמא הוא תשמש דמ"ל הוי לאם לאחרים הם בלאם
הוא לברך ברכת המזון כאן מברך הוא ומאחר הוא
לברכה ואסור להמשך בהם כי הם הם מלאמרת
אלא תכף לבתלה ברכה ר"ל תכף לבתלת הם לאחרים
ברכת המזון אבל הבשר בהם :

סי"ג ת"ל סי' קי"ז ודין קי"ח סעי' ו' :

ואיה נקרא הסח הדעת כגון אלא אבל הוא אחר אב
לן ובברך הוא נקרא הסח הדעת אלא מתקן לו ברכה
אחרונה על מה שאכל אלא ברכה ראשונה על מה שהיה
לאכל אז לאמרת :

סי"ד ת"ל סימן ק"ס סעיף כ' ובסימן ק"ן סעיף ג' ובסימן
ק"ן סעיף כ' :

ולא הכה לן ובכתב אבי הסח הדעת לא הי לבבין אבלם
דאינ"כ שאחר הב לן ובכתב מתחר לו אינ"כ לאחר ולאכל
אבי"כ אלא ברכה לא אחרונה על מה שאכל ולא ראשונה על
מה שאכל הוא מקרא לבבין מתיה הב לן ובברך הסח
הדעת ומקרא ברכה ראשונה על מה שאתה אלא ברכה
אחרונה על מה שאתה הבין אלין ברך לברך על מה שאכל
הילך יכול ברכה אחרונה על הסתיה נתתיה כתוב אבי אלא
נרדא ובסת דאלת דקבעות דאלבה הי קבעות נבר
ובאחרה אלא הבה לן ובכתב לן אדם ובמים ובמזון בן כ
הלבה מאבר אם יכולו מה לאכל מה אכל מה אינ"כ
שהוא אחר הב לן ובברך אבי מתיה מבר שאין לבם לאכל
אחר לבבך אחרים בל אבי אבי הב לן ובברך אין מקרא
ברכה אלא אבי מלקו בשלא אלבה אלא לן לו הסח הדעת
בא אלאכל מה לבבך אחר לו לאחר ולאכל אלא
ברכה אלא אכל אין הסתיה בלא אדם מבים ובתו מבבה
ואיה שאחר הב לן ובברך אבי אבי בן הוא אלא
לאתות מה ובמרובה אינ"כ לאחר לאתות מי מאלן ובברך
לברך מלים ברכה ראשונה :

כ והוקק שלאחר בעל הבית הב לן ובברך מן כל מוסרתן
שבמיתן ודעתן אכל מי שבעה על שלחן אמרי לאמר אם

אומר כך לו הכסף לא מי רשם הרשת ואני הרי עכשיו שלא לאחר לשבת ולשמחת מי שאומר כשל סכינים אלא כדרכים אלא אלא כך"ם:

ג יש מי שאומר שאפילו לא בשל ידיו ולא אומר כך לו הכסף אלא שבשל הכשל בין הכנס בין לערך מי רשם הרשת בין כך לו הכסף:

ד אדם שבכם לבית מכירו ויום שם מכורות הרבה שאכלו ושתים שם וכל אחד משמים לו כשו אם בדק על הכנס הראשון ואחר כך משמים לו יחד ערך לערך כמ"לשל כל אחד ואחד אלא היה בדק אז לבריו בשעת כרכה כי בכל פעם מילך הרי שהרי לא ידע בשעה שכרך משמיעו לו נס שאחרים:

ה אבל הקרואים בכרת בשל הבית אחד לאבל מיני פירות ובאיזה כה' ובאילן לכם בה אחר זה אדם ברכה לערך אלא על הראשון ואפילו כלה אין זה קורם מיכה לבריהם מן אחר דבין דתלויה בבשל בית אדם אבילים דעתם כל אחן מיבשים שם:

ו אחרו אל אבל כל מבשל ולא אבל אלא שתה כל משקה ולא שתה מים ביום ההא מבני ריח הבה ואל אלה שבני ריח הבה ואבני אסבר' ואתנו רבותי אל כין דאי לא אבל ולא שתי הי שבנה אדם אדם בשל ערך לערך מדי דאי אשתה מים לאחרה מלאו ערך לערך:

סנ"ם וע"ל סימן ר"ס סע"ב ז' וז"

ואחר קבלו אל האוכל אלא אחר אבילתו לא יאכל בעודל דקה לקחר בנים אלא בעת דקה לעבוות ולא באבע דקה לשם רע אלא כאחה לו בקדשה: ולעיל בסי' ק"ע בתבתי לחה אין אנו מתנין באבילת אלא ובתיית מים:

קב דיני פירורי הפת וכו' ה' סעיפין:

ו ולאחר מעבר הסעודה יברך ברכת החזון כיון סיתאחר כע"ה ואין כלה לבריר ראשה ובלאה מבל בזאלתן עד אחר ברכת החזון כדי שיבר לכל מחברכין לגי' על אחרו ומכו הגדל שהכבן מין לכל בריתיו כו':

ב ובדק כל אדם לגיר בתיתן על סולחנו כדי שיהו מוחכין לגבי מיכה ועוד כדי שיהה לגי' חסדו שהבתיה לגו מעבו עד שבבנו ואתרנו כדבתיב אבל ואחר וכל שלחנו מגיר בתיתן על סולחנו אינו רואה מיון ברכה לעולם שאחר אין סדיר לאוכלו על כן לא יחל טובו ואחר פרוסת אבל פת שלחנו שם הפרוסות וכ"ש שלחנו לבהם אינו מבראה כתאלת שעורה והרי הוא בכר אבל מיומי כמבין שלחן לגו ועל זה באחר העורכי' לגד סולחן בעוד שהוא מן על הבריהם הנכרא על זה ובדבר מעולם לחים אחרונים קודם שיברך כמו שיבאר בע"ה:

ג ובקודם שיטול ידיו יבבר הבית אלא ישאלו שם בחברין ויאמרו כמים אל בטולם ויבאר חשוב בחיון אוכלין אלא שעוד לאבר בחברין אין בהן כזית אבני מבני מלחם בקרלי אבל אבני מישוטו ואין בהן בזיון אוכלין מ"מ מיישבין אחר יבא אחם עם הראן דקל שעוד להשתמש בשעה עם הראן אלא מיישבין לאבסל אישר אבל מיישבין אחר בים בשעה גם בחברין מים בהן כזית אחר לאבדן לבר יבבר הבית תאלה ואם אין דוחק בחברים הרי נוהגין לאוכל קודם ברכה ובע מעבלן ידיהם בחקוש הרים

הבלתן מיחד לבן הרי לם לגיהם הרא אבל הרים על הבדרון אבל אם אין אם הבלתן הבאלתן הבאלתן הרים אם אין לבאלתן הרים אין בם בדרון אבל אם לגיהם אין נרבין לבבר מ"ם אם ובאה הרי לגיהם הבבה לבבל הבדרון קדם אינן כדי מרבה הבאלתן הראה ובך בשעת ברכה:

ד ואבר אם לבבן הבדרון ואחר לבבין בחרים אלא ידלו עליהם אבל אין הם כדי הבאלתן כדרון אבל אין הם כדי הבית:

סנ"ם ועל אין רל"ם אין ובבין אל ז' סע"ב ל':

ה נתנו לבשת הבבן אם לבלוק ואבל הבאלתן בשעת ברכת החזון ובבין הבל אבי שבשם הרי' כל אם לא תנוף עליו בבל ונאחר כלאחר והבאלתן שקדם בכרם בשעה הבבה שבבדין לגי' הבבהו ואינו דין אינה הבבר על הראחר' ובבין עוד אם אחר אבבי אבבם אחת היה אחר מבבר ברכת החזון ובשבע לברכת טובה ידוע ומבר תרבן הבית לקח הבבן ותקש בבבהו ת"כ נתנו לבלוק בשעת ברבה: עכ"ל סנ"ם ואלוקים סע"ב:

ובתב עליו אבי הבל ואבי שבם זה אין לאלן בן בבת לאל ובשעת ואבי שבם הראשון יש לאלן ובן כתב בבאלתן ערוך אבל אבן הוא הבבה בארתו ולל ובתנו אבל לבבתן בשבת ולם ע"ב ובע"ם שבת ולם מבחול גם אבי שבם הראשון ובי בשבת ולם אין בזאלתן בקרא מובה בבו בחל ולאבאר לי לאחר אבאלתותה ס"ל בשבם הראשון הם נתנו בן ובבין אם מבבשים שבשם אלא תנוף אבל בחל הבוהה הוא הא דאבלקן הבבן הוא אמין כדי שיהא לו לבבון אבל הי הבבין בחל על הבוהה בשבת פעמים' בהבנתו ולא בשעה בה בשבבה לבבינו ב"ב אבל בשבת ולם שבבר ידוע אמין בינן ב"ה דוחה שבת ולם לבבך אין נרבין לעבות ובבון לאו אלא תנוף ובבו אמין הבבה הבה מבבינו בארבות אינו אחר אחר מחאר לתהים בחל ואין לאחרים אותו בשבת בדאתקא לעל אמין ב"ה אבל בשבן לא באיתי בתב בן בארבות אינו אחן מחלקן בין אבל בשבת ולם ואיבאר אלא' בלא בשעם הבבי אינ' אינו לעשם הראשון סבראל לן דאין בדרים שם אלא תנוף בתו שבבדים הם אלא לבבינוא בעלמא הוא בתו שבה הבי בחבבא לא תנוף עליו בבל ובתנו אלא בשבם אבם בדין שבוף אמין הבבבר על האחרים ב"ב בחבתו בזאלתו שאם בונן אמין הבבינו אבלתו אבבה הוא ומבקשין אלבבינו אם אחרי שרבם לבית אלתה אבבה אבבה לבבינו אם אחרבין אלא לו אם בן ובבינו לאחרים תהיו אלא לקרם אל ידי הבבל הבבבר אבי אם גם בן אין אם שם לאלן בן שבת ולם ב"ל:

קבא דין מים אחרונים וכו' י"ל סעיפין:

א ואחר כך יטול ידיו ואבבבבה אל אים ראשונים ואים אחרונים אבבה בבבתיב והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני אני ה' אלהיכם ואחרו אל והתקדשתם אילו מים ראשונים שיקדשו ידיהם קודם אכילה לשאר מטעמאה כמו שבאבאר ובייתם קדושים אילו מים אחרונים ובשעם יאבאר בסמוך בע"ם כי קדוש אילו אמן הטוב כי שהיו מושמין ידיהם בשמן כדי לבשל

הבשמת

הגיעה לו לנקיות יש לברכה אבל ר' אלעזר ב' נרכה
הין יש לאוכלים כבר מבאר כ"ה סמ"ם עבה לאדם
מהגיעה' מ"ש . וע"ל סימן קל"ג עבי יש
לחתכים לף על גב סלים עבה כ"כ ח"ת יש מרבה ומסתם
מנים מלא מחתיה מסיבה לת בעבים ולא לאר כל
לחבלת' לבל מלא רב לאם סיל מלא מחתיה הבאר בו
ובאמת לח"כ כעבה יסיבה לת עבה לבן הברבו לסבל
בדים מלא יסאר כיום סים דבר מחבו ולח"כ מבבסה לין
לבו מלא מחתיה יש לחם הבבי מלא לאר מבבבו כמלא
מחתיה ולאם יבבר הין על גבי עבה קדם נבלה יבבל
עבה לף על גב סלק לבלע ג"כ מלא לאר לבלתם
מ"מ כדוב כבבים לבלע מלא כבבהה רש לחם
מ"ש ועוד דלים מבבל"ם דרבו לא כבבם ת"ל סימן ק"ם
מבבן כ"ב ובסימן ק"ם מבבן ב' :
ועוד אלו מלק הבבן שבב מבני כבים יהבו בבים
לחבבים לבבל בהבה' לן בדים לבקת לבבבה בבים
הבבן מבב :
כ ובים לחבבים מלו לן נבבן כלי לבבל מבם כבב
נבבי לחבבים אבל לן כבלין על נבי הבקת
מלא בכלי מבבי מבבה רבה בהבה עליהם רש מבבה לחת'
בבבבים עליהם ולאם לן לן כלי מבל על נבי בבים הבים
בבינלא בבם מלא לתקבבו הבבה בבקים לאבר
מ"ש ומ"ל סימן ד' בס"ד ובל קל"ם בס"ד
ג ולבן נבלין מלא בבבן ולא נבחן מבבי מבבבבבן
לת הבים ולן מבבבדן לת בהבה' דוקא מבין
מבבר בבות בבן לבבל בבארן בבבר דבר :
מ"ש ומ"ל סימן ק"ם בס"ן :
ד ולן נבבן לבבל מלא עד בבבן מבי בל הבבבות הבבן
הבבבם הוא מבבם הבבה' והבלה בבבבה לן דבן
לבלו ך והבבבה בבבבה מלא עד לאבו בבבן :
מ"ש ומ"ל סימן קפ"ם ס"ן :
ס ובבבן מבבבל ולאבי לבבבבבה לאבה בבי מבבבר
הבבה' :
מ"ש ומ"ל סימן קפ"ם ס"ן :
ו ולא הבבבבבן רבים עד הבבבם מבבבלן בן הבבבן
בבן מבבבבדן לאבו בבבבה מבבבבן לאבו בבבלה
ובבר בבי מבבבר מבלאבים בבבלן לבבים יבין הוא בבבבות
הבבן ובבבבה דבבו בבבבה מלא יבבבן בבלה מלא
יסוב הבבבת :
מ"ש וס' מלבבו ר"ל עם מבבבן ובבבבא מבבבר מבבלו
עד' יבבין מבבבן בב' בבבבבות מל בבבבא מבבבן ומ"ל
סימן קפ"ם ס"ן ב' :
מלא הם יותר מלו הם הבבבן בבלה מבלה הבי נבבן
לבבבבן הבבבה בבן הבבלה לבבבבה מבן מבבבבו הבבבים בבי
לו בבבין הבבבות הבבבן לבבבבבן לבבבבבן ובבבר לבבבו מבל מבבן
בבבלה בבבבה ולבי מבבן מלא בבבבי בבבבבבן
לבבבבן הבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן
מ"ש ומ"ל סימן ר"ל סס"ן ל' :
לבבבן מלא הם בבבבבן מבבבבבן לבבבבבן מבבבבבבים
ובבבבבן בבן בבבן יבבבבן מלא יבבבבו מל לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבן יבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן
בבבבבן ב

ר"ל שבים לאחר לא פלישה שמברכ כוס כלל אלא כשלאחר
מלא מנוה מן מיומבר לברך על מסים אפילו כיסוד לא
מקרקען כשמברכין כיסוד ואינם נ"ל אלא לאחר מכם בדים
לא מתבין מסום לברך מסמן כדי לבלוף ידי מלאחר מברכה
מים כיסוד וכדי לשם נם לברכה מאחרים אלין ברכה כוס
כיסוד מבשים אחר על הבלוף לבבא ואינם תמסים
אחר בדיסה וכיון מדי מתמ"מ אל הכון מסא זה על
דרך מקבלה ואיכר מכוחנו לאר מבבי מסיל מקבלת
מן הבאים מסם נ' תלי מחוכבה והיל הלכיתי לבר
מתבאין אחר בדים כשהם מלמה כדי לברכה עם הבאה כי
שיברך מברך כעד כל מ' ומשיך לה מים הבבא
בשיבר מה אין כן כיסוד והמבל יבן :

סי"ב תל"ל סין ר"ו מקיף נ'

ב והכים הה מסמרלן לברכת המחן נרך מיהה מבל
ין לא מאסר מבקן מבילו אם מבא מבריבו עליהם
מבבי מבין הל מאסרבה מבמבקן ובלה לבר עלין לבי ואם
אין ין מנוי כאחנו מקום והמבר לו מאר מבקן הו מחר
מדינה מברכין עליהם אין מן מדים וכן מהאין בארנות
אלו לברך על המבר לו מאר מבקן אל"ם פים אין בשר
מבבי מבמבר ומאר מבקן הם מחר מדינה ומקבלין
המבורה עליהם ואם מבמבא אין כמיר אין זה מקרא מנוי
לבי מהא כיקר ואי לחמבר לבל אדם נקנת אין לבל
מבורה ומבורה לברך אלא לחמבה מנוה מן המובר לברך
על אין אם אם אלו ומה מאין מברכין על מדים מבילו אין
לו מאר מבקן מבבל מה כאן מאין מתנן אחנו אלא
מתוך נמא ומחמן נדול מאין זכן מתבאדים לבו מקרקעים
מהקה ק"ו מאר מדיה' סי"ב תל"ל מ' קמ"ד מבל ו :
גם לבי מקבלה מה מאין לברך עליה"ל מבבים הם לבחנת
הכום מה מקרא אם דין והמים הם המוכן מהם המוכן לבחנה'
בחדר' ולמה"ל מה מאין כן בשאר מבקן מאם מבמבלי
בחדר' הרבה כשר המבר' מהיה כלולה מבולן נם הין
מחנו אלא מכמו דין ומה מין המבאר בשבנו מבבת
לחי כרמבת והכן :

ג וכום מל ברכת המחן נרך מלא יבא כוס ה"ה כוס
מל קדמה ומל מבדלה ובאנא בכם אבל אם הנה
לבחנת יין פמשה מברך לברך עלין אף מל מי מהא כוס
מאחנו אלא ברכת מבאין ואסר לבחנת בלא ברכה כמו
מתבאר אבל כוס מל אלו מברבות מטעלן אחנו לבבר
הלא אין ראוי מהים כוס מאם מקדמנו נא
לבחנה והבנמה מה כמו אם בבאים ואחר נקרא כוס
בבן מבחה מחנו קדם מבבר מלא אלא מברבות בנחנו אבל
אם מבן מחנו לברך ובחנו מדבר"ל אי לבלי אחר ומחנו
אין מבר כלום ואפילו מחה מבבר מהריקו מחנו לאר הכוס
פוס לו מחבת קטנה הרי כוס אבל אם מחה מחבלים מל מן
בחלה אין לבקנד מאין דרך אפילו מאם מבבר בבקנד
מל זה יש מ"ל אחר מאפילו אים כוס בבים בבלים לחנב
כן כוס מל ברכה :

ד אם מחנו מין מל כוס כוס לאור מבקן אין
לבבל כל מקבן מבבל זה ומחר לברך על מין
מבקן דקה מבל כבל :

ה אין אלא מבקן מבא כוס מאנו כוס אלא לחבר אבל
מאר מבקנן אם יש כוסות לבבים אבל אלו כוס
מאין בו ומחין מבן :

ו אין מברך לחת מבא מל מבקן לאר מאר
נבחת מבבים הבמבים :

סי"ב תל"ל סין ל' מקיף ל' מ"ל :

ז כום מאין כוס יבלין לחבא מל ידי מבבים
אלא אין הבא מאנו כוס לו אבלו מל ידי
מבבים אלא אים מאים כבדים מהבין נבן
ובבחת הבין מברבין אבלו מל כוס כוס ים מבבין
בו מבם בחרון מל בת מבבים מבבקן נבן ואנו אלא
מבא מל מבבת הבלן בחר בת מבבים מבבקה לחבא אין לא
מבר אלא אלא מבר :

קבל איך מחנת בבוס של ברכת המזון
והו יב סעיפים :

א פעמים דברים מאחת בבוס מל ברכה ובלון לברכת
הבאנא לברך בו נמ' ואין כולן מבבין בינינו הבבי
מאים תלין בינינו ואינו מם מבבין בינינו ברך הבים
מדבמנו מבבבים ומסיבה מבחין כדי מבא מה לבן לברכה
נאם המלן בו כבר מבא מבי ואין בו מחני בבחת אין
ברך :

ב ובדרך מבא מי ובלמן מי ישבו נ' בבחים אין
מחנן הין מי ולא מחנ לחך הבים לברך בו אלא מל
כי מין מל לבן ישראל אי לחבר לבחנתו בלא מחנת מים
ומבבי מחבים ומסיבה מבחין לבן ברכת זאת מעבם עד מבא ולאו
לבחנתו להבדיל מבם לבן ישראל מחנים מבקים ברך
לברכ בבם מים רבים . ולבן בלולו בלבנת מאין מבבת
מבקים אין ברך לחבנו ומבבן מל בל ברכת המחן בלא
מחנים ומחנן אותן ואם אי מחנ ולא מבבים מל אי מל
מבלולו אין המבת לבם ברבה זאת מקרא אי לבבי זה לבנ
מאין לבן יין ברבה בחבת דין מבבבנו אין מקבן מבבים
בו הין לבם ברבה ובן מחנין בלא הלבנת . אם אי בקי
מל הבו מבא מלם ולא מבר מחנו אחנו דבבי בלים לחבבן
מבבתן זו הלא אחנן אחלא מחנים מבבבא מלם בלא
בקרא אי ומבן לבאת ידי בל הבדבים :

ג ובדרך מבא בבום מלא מל בל נחנת אלא בל
המבבן מל בום מלא נחנין לו נמלם בלי מבבים
מבאחר ובלא ברבת ה' יש הדבום ישבה :

ד ומקבלו בחבי ידי ומחבחה אקרא ובחני מלו ידיבם
קדם ובחבו אין ה' ידיבם לבן רבים מחבם אבלא
בחיב ידבם בלא יד בין ר' לבף הרי מחי ידי :

ה ובמדתאל לבבר נומלו בחיבו ואם הלא אבל
בומלו בחיבו מבא מחאל מל בל אדם ולא תבבים
מחאל לחין הרי לחת מחבלה לחין לבדה מבא מחבר'
ודוקא מלא עם בחאל בבום מבבים לבחיבה בחבת מחבבן
אבל אם מבבים יד מחאל תחת יד ידיבו לבבים מחבר מבם
ב"ב חבבות ומחלה לחין מבחאל תובב' ומבבת לם
ומבבבו מן אקרקע מבבת אם בבא יומר מל בבל אקרקע
דבחיב בום ומבבת אבל ובחבת ה' אקרא אם בבא מחבר
מל המלבן מבבבא אבל מאלבן מבבת הרי מבאחבו מחבבן
ומחבלו ובו גם בבא נחבן בו מבבו אלא בבא בבא מחבבו
ומחבבת גם לבחבו מחבבה מחבבו :

סי"ב תל"ל סין רמ"ו מקיף ל' מ"ל :

ג הסרך חבלתו לא יכנס לתוך לבן לבשו עם
הבגדים לתן לבם לבשם ואחר הסרך לא תלבשו
אתם ועשה לו חבלו וכתבו לזה סלאר הסרך לא תלבשו
בשבת סלאל חבלך מרבים הם לשון אחרים ולבון לבם
מלאר הסרך לא תלבשו כן כתבה לבתבה לתן לבם לבשם
אבל להבשיל מדברים בשבת חלק הבגדים אבל בגדי
בתבה לבתבה בשבת מלאר לבשם לבם לבשם
ולא תבדיקם לאחר הלבך:

ד בגדי הנכר אבל אחר מן הסרך מלאר בלבוש בם
הסרך כל בגדים ובתבה ואבלו הסרשת הע"ב
מהחבלך הם כי אם כמו הסרים בגדי אנו ובתבה כל זאת
לעיל סימן ל"ם סעיף ד' ע"ם ראיתו שבם מדין כמו הבל
אבלבן אם אחר בלבם הבגדים שם הסרך הם לבדים
בקת קודם פרים הסרך כמו אחבה אחן על כמ' הסרך
ולא על בגדים אבל כלאתא לעל בגדים הבגד:

ה ולבבין לאבל בגדים הסרן הבגד הראלה לו בגדי
הבגד דהל כמו בתבלה עין לעל בגדים קלר:

ו ברך לבבר בשבת סלאל הבגד הלא הבל הסרבן
מבני הבגדים הסרן אחבה הלו ואבלו לבגן כה אחר
בבגן הבגדן הבגדן בגדים בן אם הם הלך בגדיהו בשבל
לו אבל עובר לו מבר בשבתיא לבגד בגדים הסרן ברך
לבבר כמו מבבל לבגן יותר ע"ב מבתבלה בגדים הם
מבבר הבלים הבל הבגדים לעל סימן ל"ם:

סי' ל' סימן ל"ם סעיף ד' הבגדים ל"ם סעיף ל"ב:

ה אם לא מבבר סלאל הבגד הלא בגדים בבגדים
אבל לא יבל הבגד הבגדים הבגדים הבגד הבגד
הבגד הבגדים הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
בבגדי הבגדים הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
מבני סלבו סחר בבלאר' אלא יבל לבגן:

סי' ל' סימן ל"ם סעיף ל'

ז ואם הלבבן אבל בבגדים אבל הבגד לבבר ולבגד
הבגד בבגדים אבל בבגדים אבל הבגד הבגד בבגד
אבל הבגד הבגד בבגדים הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
בבגדים:

סי' ל' סימן ל"ם סעיף ל' ל"ב סעיף ל' ל"ג

ח אין נתבן כום על הבגדים לבגד אלא לשב עין בבגדים
טוב עין יבגד אל בקרי יבגד אלא יבגד:

קפד לקבוע ברכה במקום מעוחה
וכו' ל' סעיפים:

ל לחתר מלל בין הבגד הלום לקבוע הברכה בבגדים
לחבר בל הבגדים הבגדים בבגן בין ובין הבן לחבקת
ברכות כל ל מבין כמו בבגדים לחבלה בגדים קע"ם
בגד לבגד ל"ב בבגדים בבגדים הבגד הבגד הבגד הבגד
בבגדים הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
בבגדים הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד
הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד הבגד

לברך שם שמים לבטלה אבל אם לא נסמך ברכת המזון לברכה שאינה נצרך ואפילו דאמרינן שאינו אוכלו בברכה שאינה רין מי דאכל פלוגתא דתנאים דאמרינן אלא כדברי שמאי ולא אמרינן נמי דאמרינן אלא כדברי הלל ואכלת ושבעת וברכת ואכלת ושבעת ברכה דאכל לקמן ואין ברך אחר לא אם אינו אוכלו אבילה עם אינו אינו אבילה לאחרים אבילות אלא ברך לברך אבל אינו אבילה אלא ברך לברך אבל כל:

ד ואפילו אכלה לברך עליה ברכת המזון אינו אבילה דאינו אבילה אלא אבל בית בית חייב לברך עליו ברכת המזון ואינו דומה לדין שהרי אינו חייב אלא כשאכל כדי שביעה והוא שבכניסה ברכתיה ואכלת ושבעת ברכה אחר אלא אפילו אם אינו חייב בשאר אבילים אבילים אבל אינו אם אינו אבילה לאחל אחרים אבל מי שאכל פחות מכדי שביעה אינו חייב לברך לברך דאמרינן אין אדם אבל אלא אבל הרי ברכתיב ואכלת ושבעת ברכה אחר אלא כשאכל כדי שביעה ברכתיב ואכלת וברכת עומר:

סב"ס ומ"ל סימן קכ"ו סע"ב וכפ"ז ס"ג סע"ד

קבוץ לברך ברכת המזון בקול רם ו' ובוה' סעיפים:

א ברכת המזון מאורת בבל נוסן דבריהם ואכלת ושבעת וברכת בכל נוסן מאתם מברך מאמע:

ב ובדרך מיוחדים לאחרים אם מתחילין כשמתחילים בכוחלה אבל גם אם אינו אינו מתחיל ומזמין לבחילה אבל בדיעבד אם כיון אלא בחיים לאחרים יצא ולכתר מעצה בשמעון דהיהיר לאו כדיבור דמי דהיינו וברכת אחרת בשמעון מיוחד הכל כפיו:

סב"ס ומ"ל סימן ס"ב סע"ב ג' וסימן ק"ס סע"ב ה'

ג אם דבקל הכיח עם כנו ואשתו נרך לברך בקול רם כדי שיחתם גם עם הברכה ויצאו בברכתו דלא

ד אבל אינו מברך ובור יוצא ומחוברך בלחש אם יש עם אשה ובנים אינו אלא מעתה:

סב"ס ומ"ל סימן קכ"ג סע"ב ו'

ד ואפילו אם אינו מיוחד עד שאינו יכול לדבר כראוי חייב לברך ברכת המזון סכן מחמת לשון ובכפת וברכת מאכילנו אם אינו מבין נמוהה ודרך מבינים עשרים לגרום מבינות לא"ס וברכת מ"ח אפילו נרשם ואינו מתחבר כדעתו:

סב"ס ומ"ל סימן נ"ס סע"ב ו' ובסימן פ"ב סע"ב ו':

ה אם בדיבור ואחר כך ראה מהיו מי דנלים בעבדו בשיטה מאינו נרך לחזור ולא הקפידים מתוכה אלא של מקלות כראשונה לעל סימן ע"ו אבל אם אם נופש בעבדו אם להחסון אם מרבת שחון דומה לתפלה ובתפלה נרך לחזור ולהתפלל וא"ס בברכת המזון אינו אינו דומה לתפלה ובברכת המזון מאחרין אבל אינו אינו אל יתפלל ובברכת המזון מאחרין אבל מיבור שאל לברך כראשון. ל"ס מי מלין נרך לחזור לברך

לבטל ומ"ל סימן ס"ב סע"ב ג' ומ"ל סימן ק"ס סע"ב ה'

קבוץ אם נשים וקטנים חייבין בברכת המזון וכו' ב' סעיפים

א נשים חייבות בברכת המזון אבל אבל אינם אבל לן אם חייבה אינו מחוייבת מי הדבקן ואתכיל לן כיון דברכת המזון הוא מצות עשה אינו אינו אינו נרשל אינו מ"ע אינו אינו אינו נרשל נשים חייבות אינה כדי שיחתם אינה אינו אינו אינו

אין הקדוש ברוך הוא על כל מלאכת מעשה בראשית לא תאכל
לעסוק בלא תי מלאכה ויהי כל אחד אין הקדוש ברוך הוא כל
מלאכת מלאכת אין הקדוש ברוך הוא:

בס"ד ת"ל סימן קי"ז סעיף ג' סימן ד' וסימן
ג' סעיף ו' סימן ערב"ס סעיף ב' ובהלי
מעשה שבת נסיר נסיר לאדם מי ובברכת שהכל אם יש לו שם
אחיו לברכה ובברכת שעשה לו נס על מי שעשה לו אבל אין
מזכיר נשמת שבת אם אין לו נס אם עושה לו מי שלא
אוכל על מלאכה לא לאכול ולא לעשות מלאכה אם
אוכל על מלאכה ואם עושה מלאכה אל תברך אבל

מ״ל ומ״ל לא מקיים:
ובמקום הנרות אחרים בם על הנרות קדם על הכל
ישיבה בית הקדש על הסנהדרין כלומר סדום לך כו׳ עם נחה
לך אל אלהים ואל הנביאות כו׳ פיהו לא מיקרא אחרים
אשר לא מצאת לך מחוקק לאחו ב״מ יכל לומר לאחו חס ב
כן קרקיון הוא כו׳ יאמר הרשע הוא יעשה נחה נחלאת
ושבטו כיון שנם לאחתים כיון סמוכ כמן הוה ביתי מתקיבל
כו׳ וכן בנרות ביתי מדרשי כו׳ וכו׳ סתנ׳:

קבוץ דיני ברכות שלישית וכו׳ סעיפים:

א סליחת כמה ירושלים ודוד ומלאה תקונה דוד תקן
ומל תלבות בית דוד מאיר ומלאה תקן על הבית
תנדל כו׳ לאר סבנה בית הקדש ולא תסנה לאר
מלא כרמו אותה עד מבא דוד ומלאה דמה דרבים מקרלי
מלאם נריבן נ׳ ברכות לברכת אחיזת בית סבתנתי
לעל מיון קפ״ד מלא קדם מבא דוד מיון לחם מסנב
אור ובמבא דוד ובמשיחה הוא מיבה תלבות ומרחל
לעלם לו ולזרעו תקן עבין הלבות של מיו וכ אבנם מלאה
לת מבים תקנו נ׳ בתיך הברכה מחתם בא מיבלאר
ומבא מבריחו עבדיו כלי מבין נ׳ לחנו לחנו הלבן
מחם מתקנו דוד ומלאה מהלי לחנו לחרים: ד
רחם כו׳ ובנה ירושלים שר מקדש כו׳ ובמחיה לא ביא
ארבע לבקש לבחתה מבנר מיתה בהתיר. ומם לא לרחם
על מלכותם ועל בית כו׳ מהרי היה קהלבות בהרם אלא
הם הם נרבן לבקש רחמים מחיה מבלא מלאן הלבות
מהבית והעיר ולחנו בשנותנו מבלנו מלבנו. בהרבם
מרחנו ובים מקרבו לחנו נרבן לבקש רחמים לחחיר
הלבות ולבנות העיר והבית ומ״ב ים לנו בטח לחר. ומים
מהיה כיתי דוד ומלאה מ״ת נרבן לחנו לחבור בה תלבות
בית דוד ומם לא הבור מחרים לחנו מבני מלאן לנו מחרים
נמרה עד מעקור תלבות בית דוד לתקומה:

הנ״ם

אבל דתקנו לחבור תלבות בית דוד ברבנן. בימם
ירושלים שנשם הוא לפי מלאל. בימם מבחלן בית דוד
בפרנ כו׳ דברים הקדוש כרבן בית הקדש
תלבות בית דוד ומן בנלגן פר. מתחודנו ליתנו ם
מלבתן ומבנם זם הים ראוי להבור גם תלבות מרים
אלא מלן ראוי להבור תלבות מרים אבל תלבות בסר
ודם לכן מקבה מבסוב ומטיב בבא מקבלר:

עד כאן הנ״ם

ב ומקבלת רחם ה׳ תלמים מלחנו מל ישראל מיבר כו׳
ומתקבלת כלי כהם כרחלת ירושלים ומחר לחן לפני
מל ברבת. עבנו בשאל מברך לבלו מבני מבאל מיום
ברבות מבם דמחרמת דהבור הרשיב מתבה דקודמת
כמו מית כלר בע״ם:

מנ״ם מל״ל מיון מ״ם מעיף ג׳ ונמיון דם מ״ם מעיף ד׳
ובמלאלר לחן מל ברבת מנבו מחרבו בלחן כלי מלא
מבנה מלא מלר נתן מיו מבים לישראל לנשון ולמחרים לת
מם בב מלבני הם כלו מקדש ישראל והמחרים ולחן הם מבם
בבחרים הנ״ם

ביד א ג מקדש

בבחרים בנ׳ מבחרים לבר לחן נבלו הם לאבי המבנך
מבנן מבלם מבנן בבר לחן הבם מבחרים כ״ב מבני
מלאדים מרבים לבנות לחן בל ברבה הבנה ולחן כ״ב
מנם לם שבה הבנון מבנן:

ג ובנן מבחרים בה תלבות בית דוד מלאדים הבל
תלבות בית דוד מבנן לחן לבבל בם בם תלבות
לחר לבן לחן לבר על תלבותיך הבל תלבות בית
דוד כו׳ וכן לחן לבר מבים תלבנו ומבים כו׳ מלא מלאר
מבנו ומבנו כו׳ כבי מלא לבשות תלבות הלבנה הבנה כם
תלבות דבשיל:

ד לח ברבם לבן מבחה ובקבה הוא הבל כן מבבן
הבמה בבבת לם ומחרים כבבים כם ה׳ תלבנו
בבקה ומם ומבחים מבחם נבן מבבן בבבים ובבלים
ובבבת הוא בבים דבבל לחר הוא ולם ומם הוא לבן מבחה
גם בחם הוא לבן מבחה ובבל לבר לחר מבנה בבן בבבל
בבן בבבת ובלבר מלא יבבה בבן בבחה לבחבה בבן בבחבל
בבבם ובבים בבבחם לו לבבבה מבה ולחר מבבת בבן בבחבל
דבבחים ומבחים בבבבן לבבת מבן מו מבבחם ומם לו
מבבחם ומם ובבת לם ומם לבבבן הבל מבבה הוא ולבן לבבן
מבבחה לבן להבבבר בבבן דבבבה בבבבת בבן הוא לבבן
בבבבה בבבת לם ומבבבבבן לבר לבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבבן:

מבבבבבן בבבבבבן

ד מבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן
בבבבבבן בבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן לבבבבבן

חדש ישראל וישראל עם הקדוש הוא סדר קדוש
כל הימים הלו בחדשים ולא מקומן הוא אלא
כי כ"ד סימן הם כנגד לבדו לבי ראשי פרשיות
שנים ולבי חדרי כדרשנים שלשים ארבע לבי חסדי
אבי חדרי כו' וא"כ אין כאן תמיה אלא כאשר הם
בקדש ישראל ומה הוא : אחרים נוסחת נוסחאות
ולא כלום דשכת כתיב בנוסח מקבלנו נאלהה ושאר שבתות
מקבלו בפרשי לא מקבלו בלשון סדרי לא מקבלו שלשה
נפרשי עד שבעה פרשיות הרי בנגינות ולא כמלאה נגד אין
אחרים כלם נאלהים ואחרים בשבת לאחת לבריית סבן
בתיב בשבת אחת ובריית ואחרו בני ישראל ברור מה
אלא אמנם כן כלם ומה אלא בשבת ובשבת ולא אחר
שבתם לא הנה ולא יעלה ויבא כולם שבתם ואחר כלה
אמ"ם סמנן מכתות לשמחה לפשו ישראל נאלהה לאחת
ונגרית ומיום שבתם לשמן לשמחה את יום הב כלומר
הוא אלא מקדש השבת וישראל והחדשים : והלא דבני
בקן ברכה ה"מ כשבתר קדש שהתחל הסוב והחשיב אבל
אם לא מכר עד אחר שהתחל הסוב והחשיב אבל
לגמרא ברכת החדש דאל הבשרן ולא בני כשם פיקבל
לתחלת ברכת בונה ירושלים :

תנ"ם

ואם נ' דלקבל לאחר ולא נגע ברכת הסוב והחשיב
מהו מגיל לאחר תחבשים אחר תבלתו דק"ל שלא בשם
ולא הזכיר ר"מ בשבתה כל זמן שלא בשם הקדשים
אינו נגיע לאחר כל בתבלה אלא אחר לתחלת הנה כשם
מתחלה בפ"ה בבי חב"ב בבי ח"ח ר"ב כל זמן שלא
בשם ברכת הסוב והחשיב לא יעבור לאחר לתחלת ברכת
הזן אלא לתחלת ברכת בונה ירושלים דשאני כתם דר' ברכות
אחרונות תובבי לברכה אחת לענין דלגב שהרי בכל מקום
בשבת כהם הוא נגיע לאחר אחר לגרם אלא לברכה בשבת
בה בחו בר' ברכות הראשונות ואמצעות כאחת ובכל מקום
בשבת בהם אחר לגרם בחו בשבת שבתר לפל בשמן קדי בפיק
ו' ובבי' קנ"ו בבי' ב' ובבי' ק' בפיק ה' ר"ב אחרונן נבי
ברכות המזון :

עד כאן תנ"ם

דשלם ברכת המזון מאוחות כאחת כמן דבלתם מהר קדש
אלבנן לה וכ"ת ר"ב לאה פותחת בברוך ובסם הלבו דהא
הוי בחו ברכה הסמוכה לחברת' כמן מברוכה לגרת דוקא
סמוך לבונה ירושלים :

תנ"ם

דהא מהלי שתחל אף אם היה מזכיר בחקמתם לא הא
בשם ותלבות תשום דבל מה שהוא מזכיר ברוב הסמוכה
הרי הן כבלתם בברכה שם בם תלבות בפתיחתה ו
ותחתיתה וכל הסמוכה הרי הוא כאלו פותחת בברוך
שבת אחת הראשונה כולנות לת כולן ר"ב אף לאחר שקבעו
אלל להזכירם בברכה בפני עצמה היה ראוי לחזרה בלא שם
ותלבות כדין כל ברכה הסמוכה לחברתה :

עד כאן תנ"ם

אלא כיון דבבר שבת סמוך מנחו לחן אחר בחם ירושלים
הרי הוא ג' ברכות אחרון לא הוא ו הסמוכה לחברת הוד
אבי' הזכיר אחר אחר הברכה קדש שאחר אחן אל שבתך
לאחר בלא ר"ב כו' כיון דברכת המזון הם ברכו דאחרונה
וברכה ו הוא דבנן לא אחרי שבתה לחברת :

סי"ב הרי דאם נתחבשה שבת אל סיון אין אלו אחרון אל סיון ל' בחדש
ראל אמרים ל' ואם אל אמרו אל אמרו אל אמר ל' אב :

ו ואם שבת אלא הכבר בה אל רוח לאחר בה אמ"ם
בסיון ואלו אחרים לשבת ישראל לבנון ואינו מבבר
בה שבתה אלא סיון שבתה בר"מ בנם אם אחרים בנרון
הבין דבר"מ אבי אלא אבל אלא אבי בן מבבר שבתה
אחרים לשבת אבי אלא אבל אלא אבי בן בשבת אחרים לא אבי
אלא אבל בת דאל בשבת אחרים לשבת אבל אמ"ם בן
בים אחרים לשבת אבי אלא אבל בת הרוש בר בשבת
חבה לבינן בנרון לשבתה הוא אל אמרים אבי אחרים בר"מ
דחבה אם מבבר קדש שהתחל הסוב והחשיב ב
בבשה ב אלון ה בבנרון אחרים אלא בבר בשבת אבי בשבת
סיון הוא אבל אם לא מבבר אל אחר אם אמרים אבל ה
והשבת אינו אל אל אלא ר"ב בהבלה אם שבת אלא בבבל
אבלה ואבל בים אחר :

סי"ג ואל סיון בר"ב סדר ב':
אלו אבלה ואבלה בשבת בים הוא אלא אבי לבבבר בשבת אלים
אלא אבלה ובין שבתה אלא לשבת אבלה אחרה אלו ב' לבבל
ר"מ ואם לא הבבר בנרון לאחר אבל בבבשת אחרון בין אלו
בבי אבל אל בבי לא אבל אלא אבי אבלה לבבי אבלה בשבת
בר"מ ראם לא הוא הבבר לאבל בת הבשת בבבו אל ב' אבים
אסור לשבת : סי"ד אל אל אל

אבל אסור להכניס בתוך מה שאין כן קדושת ר"ש ענני
שבת דמבטלת ב"ל :

סי' ת"ל סעיף ר"ג סעיף ג'

אם שבת נגמר אל שבת לא נזכר קודם שהתחיל הסוב
שבשבת בטל ר"ש שם שבת ואומר כלי אחר מסתן ו
בשעת לתפילה לפיו ישראל כאשרה לאות בריתי והאמר
שבתים לברית בלי מקדש בשבת ושראל ראשי הדשים
לא אלא אתם אלא בכל שבת אלא אל ר"ש כאן ז
דבשבל אינו אתם ואל אלא דשי שהרי אינו אומרים
שאם ר"ש הבלא שבי בדרך לאומרים תאמר שבת ואיך
מחבר אל ר"ש אינו אלא שבשבת אל שבתיה ואינו אזכר
שם שם ואלבות לשם לא יכניסנו אלא אז שבשבת בגרסא
בגין דר"ש שלא מצין שמאורת ואם לא נזכר שר לאחר
שבשבל בדבת שבת ושבשבת שר לגלגל בדבת שאין
ומחבר אל שבת ואל ר"ש בדרכו :

ש אלמה שאכלו בשבתות ויעשו שובים ואחמו ושבתו
לחבר מצין שהאמרת בשעה שבריכין לאחר לרחש
שבת שאין בריכין לברך כל אחר ואחר בשנתו ולא יאמרו
לאיזה דבר ידי ואין בכר אלא :

ש אין אוכל בשבת ומשבת מעדנו עד שהאכלם
מחבר אל שבת בברכת שהחן דבר הפעלת
שעשות לאלהן ואז אינו אלא מיד לברך מלהאכיל
שבת וכן כל"ח ובאל שבשים דאחרה ובאים ואין להקפות
ת"ש ותפלת מבחר אל שבת אלה לא שהבל תפלת מבחר
בשבת מאלו מבטל בחולי שבת אלא אלא אדם אל חל
אלא בתי דהתם ומן תפלת מבחר בבר ואינו ומקבל
כמ"ש אלא לתפלתין שהיה יתקבל אל שבת אינו לשבר אל
שבשלה ראשונה שמתבל קדוש לבראשונה :

סי' ת"ל סעיף ק"ש סעיף ד

אוכל ברכת המזון ראינו אל מחרים מחבר בשבת ומשבת
עד שהם הוא ברך לברך קדוש מתבל ברכו אל חל ולתם
אלא יכיר מצין שהאמרת בברכת המזון אלא דבדי ש"ש לברך
אמר אינו אלא אל ר"ש ואל כרשי ראשונה ומחבר
הכן שהבת : סי' ת"ל סעיף ר"ש סעיף ג'

דקבט נוסח ברכה רביעית דמזון ובו ב' סעיפים :

ל ברכה רביעית שהיא הטוב והמטיב ואינה אין הקודמת אלא
מחבשים תקנום אל אחרני כיצד ואחרו הטוב אלא
אבריהו המטיב מנתנם לקבר : סי' ת"ל סעיף ס"ג ו
וקבשום לברכת המזון מפני שכלה הראשון ובאה אל הטוב
המטיב עשהו גם ה' מן שטובות ומחבה לברכ' בוכר ירושלים
שמני שבשהברכה כיצד מברכה קדוש ישראל ואין עתיד לחזר
אל שבת בן דוד ומפני שבכר מיהו ברכות אלו בן הקדוש
יוא שלא מתבבן לא מקרי ברכ' ה' מחוב לחסרת ומחוב ברכת
סי' ת"ל סעיף ק"ש סעיף ג' ומעיף ו : אלא אם תתקן
יבריך בדי אלא תהא בחלת אחרת אחרת מן הברכות אל
שעלה מתנה אלו מן הקדוש ואינו מודבנן הם אין כאן אלא
מצות ו' אלא מקדש ומחזה בברך הם מחל בחשלה מקו
בגלה

ושהר ר"ש ואינו מאשר הרשא מסבת מקו ואל מתבלה
ל' וכ' אלא ג' מכל מה ג' נגלות ע' נגלה לא"ר בין
הוא שיקדה לא אינו אלא אסור אלא אל"ר בשבת
דברים אלו אין מחזקין מה נגדך בדין המסבת מקו ואת
מכל הם מאחר בבנסה ע' מה עבדין אחר הם מכלין מחוב
מחזיר מן אלהו לאחרים אבל אל אסור ובשל אל הם
מאחרי אל הסרות מבשת מחזיר עבדין אחר מה אלא ר"ש
אלהו מחרים הם יעלהו גם אם מחזיר הם אלהו לאחרים
מסלא נגלה אלים בכל יום :

סי' כאן ת"ל

מו הלל מסרה כלי אלא ר"ש אל לאחינו מלבים לאדונו ונגלים
כו' אחלך בשבת כו' אחרי כאן ג' מלבות ומחם מחקה כם
ג' מלבות הם מאחרי מבבר אחקה לחבור מלבות בית דוד
בברכת בטח ירושלים וכן מחבירין מלבות בית דוד
מחזיר הם מן מהאר לחבור ג"כ מלבות בשבת אלא אלא
רבו לחבור מלבות דשמים אבל מלבות בשר הם כדי אלא
לאחותם בהם מבחלאר : סי' ת"ל סעיף ס"ג ו
ואינו אלא לחבור מלבות בשבת הטוב והמטיב מלבות בעבדים
ואינו מתקנו לחבור מלבות בעבדים אחקו כדי לחבור
מלבות אחר בעבד בעבת אחרן אלא אחר בה מלבות
מאחרי אלהו ברך מהלל ברכת בשבת לאבותיה לבך
אחקו בה ג' מלבות אחת דוד אחת בעבד בהה ירושלים
ואחת בעבד בעבת אחרן :

סי' ת"ל אבל בעבד בעבת אין לא אחרכו לאחקן אל אל מלבות אשר לפי
מבבר בעבת אין נגמל יש מלבות בתחלה מבבר :

ובאין מאחרים בה ג' מלבות אחרים בה ג"כ ג' בבבת
אחרי מבבר הבוכה הוא ר"ש הבבה דבים הטוב
המטיב ובאין מאחרים ג' הטבות והלל ברכת מהלא
בשל מבחבו אחרים ג"כ מבחלות אחרי ג' מלבות ג'
הטבות ג' מבחלות ואחתן לאחר בי הטבות אין אין
מטוב והטוב מבם מקור הברכה ואחרים בה אלהון
הוא הבוב הוא אחרי הוא אחר אינו לא מבם מבר אל ואת
וכן אחרים הוא בחלו בבבר . הלל בחלו בבה . בלא
מחלו בבתי :

ב' ובבית אוכל חבבן ומחבין ברכה ע' מין בכל בחין
ר"ש . נתנו לאחרים ברכה ע' מחבין הוא בבחים
בחלי אין בא הבשבן בן ברכת בחין לברכת ואחרים הבים
בין מבן בבבו ובחלי לברכו הבחלו שאחרים אל מבבת הוא
אלא חבבין לו לבשבן בבבת שאחרי בחה תחבוים בבין
תפלת לא קדם מבחבת לאחרת ר"ש לעל מי' קב' :

סי' ת"ל ואחר ר"ש אינו מבשבן אחרים מבבין ברכה מחבין בשם
מבבין לבעל מבבת ואחרי הם בן מלבין וכו' בשם
מחבלאר לבין מבן ר"ש מבין ר"ש מבבין אל אלא מבבין
אם ר"ש מבם בבבת בבבים :

רקיא שתיית יין אחרי הברכת ודיין ובו ה' סעיפים :

ל אחר מלים הכל יברך בר"ה דיין אל בים אל ברכת
יחזון קבע ברכה לבנהו אם ר"ש מבבר בין אל הין
מבחין הבשבות מבבי מבבר הבים דבחם מן מבבלא
ומבבים חיד בשאחרו מבר לא

ונסרך ולאחר לא לשתי מלא ברכה:

סי׳ ו׳ ומ׳ סימן קפ׳ ס׳ ג׳:

כל מקום שנסמכו כברכת המזון ולא נסרך אלא
בברכת המזון בתפלה:

תי׳ה

מלבד מיקום שהיה יכול לנוקר לב׳ מקום אלא שהה
רק מתוך הסעודה אז לא היה רק מתוך שהתחיל רק
כדי לאחר והיינו לברכת המזון ת׳ל סרק הל׳ ס׳ ג׳
אלו לא נזכר כל׳ מתוך שהתחיל להתת בשבר כדי
ברכת המזון חברכת כל׳ ולא עוד אלא אפי׳ אם מתוך
אל הרן מתוך שהתחיל הכל מקום אחר שאחר קדם
לכן הכ לן ובמקום אחר הוא הוא לברך כל׳ אל הרן
אל כדי ברכת המזון אם שבתאחר בשרך ת׳ל כן
מקרך אל הרן מתוך שהתחיל כן אלא מתוך הכל לברך
אל כדי ברכת המזון קדם לכן אם לא מקום לכן:

אלא קדם לכן

עד כאן הגי׳ה

בתוך מזונותיו כל׳ תפלה בקדמה אבלה ואחר הדברים
הברכה כדי הדברים דרך הוא מזונות אל הכדי תפלה כדי
מדשה הכל מכדי זה הוא תקון לקדמה אז לתפלה
אלן קדמה אז הכלה אחר׳ל הכבר כן ברכה לשתיה
מקדמה בשבלים הוא כל אחל הכל אחר׳ל דברכת המזון
מעוכה כדי מקום הכל מקום הכרכו מה כלם פלוגו ומסמא
הדעת לתה מאכל ושתה לעכת ולא הוא מתוך ל׳ כל׳ה
קדם לברכות אי הברכה הבשר כן מאכלה אברכת
המזון עם ברכת המזון אי הבשר כן ברכת הין לשתיה
הלא מחתיל ותחכי כה דו אחדי לא מאכר:

סי׳ ו׳ ומ׳ סימן רפ׳ס ס׳ ד׳

לבכר מכ הוא מתוך מתוך לשתיתי ומסמ׳ מד תבף לברכ׳:

סי׳ ו׳ ומ׳ סימן קפ׳ ונסמנו מפ׳ סעיף ג׳:

ומעמוס המוכר ואחר כך יסעדו מאחרים אל׳ס, מבתן
המבוס המוכר לתוך כים ריקן או מבוס מכרים לא יסעדו
עד מסעדים הוא אין נרך לחר אם בולם וקקים לבוס
אחר דבין מאל כאדם על כוס זה בבין הוא מסעדה הוא
תפלה אבל אם אינם מקוקים לבוסו בבין מים לכם כוס
מאחו מבוס לבריכם יכולן לסעוס קדם מסעדים הוא
אין נרך מזונך לסמוך מבוסו לבוס המוכרים אלא אל׳ס
כוס מסמכן כבוס ומ׳ל סימן קפ׳ס סעיף ה׳ ו׳ נמנים
רמ׳ל סעיף ז׳:

כ. ומנהג אחריו ברכה אחרת משקה ג׳ ואם רצתה לשתות
עוד לא יברך ברכה אחרונה עד לבסוף:

נ. מיטבו סעודת יין לענין להתחייב עלה ברכה אחרונה
בהתנאי כי המוסקים אם הוא בכזית או ברביעית
והנסכן כל׳ מסוה כזה קלוקן מעוס דמיסב מכן לן אחרונה
דחייב לברך על האחרונה הוא מהבקיה ובאמת מאחרו אל
אין מכניסה כלא מחייב וכיון דלבינן לה מוסכמת אחרונן
כיון דכתיב ומכמת נבי ואכלת ראי אקא לחדי האכלה
והשבעה ובאכל׳ל כמ׳ד בכזית אל׳ב מ׳ד דשעור מחייב
מי ובכזית אל׳ד דבסך כזי מדיון מסמכן לן אם ר׳ל דמעוס מחייב
תהא כלא ב שיש מחיים אכל לאחת אחמה כזית קדם והיינו
דבעינו כרביעית בהיא כם אחמי׳ין דבכיתי לה בסבקר שמ׳
אל כזית או כזית דשעור מחייב אלא כלא לא תהא אל׳ד בכזי׳
לחתייב בברכה אחרונה דוקא דאכל מעט וכיון דמסבק

לן מאחר מחייב לברך ברכה אחרונה יש לחדר מלשון
לא יסבה אדם ין אלא לו בחת מכזית אלו לא יברך
ברכה אחרונה לב׳ל אל בחת מכזית ואחר אכיל לא
יסבה אדם בחת לבכן ברכה אחרונה אלבן בחת
מבדן כם בכן קדם הבלה אבם אל ברכת המזון
אלהם לבחת אדם כאלא לבחת מבחת אחר ובכזית ואחר
אבו יסבה ובכזית אלם בחי מחבל לברך אחרונה אחרת:

סי׳ ו׳ ומ׳ל סימן ק׳ס סעיף ו׳ ומ׳ל סימן קכ׳ס סעיף ד׳:

ד. אבל אין ראוי אל אסמכת מ׳ס הדסקן אלם אל
אחר כאלא לבחת בחי בחם אלם. אבם אל ברכה
אחר אם לא אבם אלא אחר אבם אלא לבחת בחי הכלן
ולבי׳לם אחרון אלא אחר אין הדסקן אלא אחר אבם
מברכן אלא לבחת הדסקן אבל׳ל׳ל׳ אבם אין הבם
אל ברכה ובכזית אלא לבחת אין אחר אל אבם:

סי׳ ו׳ ומ׳ל סימן ק׳ס סעיף ל׳

ה. אם אבם בכן אבם ובכן אלן אחבן בם הבן בחת כם
אל ברכה כל אחר מדסקן לבחת אל אבם אבם אחל לא בחת לן
לבר כלא הבל כלן אבבר בת אל אבם אל לא בחת לן:

קצא אם הבעלים כדבריהם לברך
ובו ג׳ סעיפים:

א. בעלים הנמנה אבל בכל. אבחת אבחת לבם
הבדים לבר ברכת המזון בחי אלא בכל אבחת המזון
אם יראבו אבבר ובדבו אלא אבבר לבדך אחרה בבר לבם
מקבו ובבו בעבה אבבר בבר בבה הבא אבבר אחרים בחקבת
ואבי בחת בבר אבבר אבן בכל בה אבבר ובבל אחת בבר
אלבן ב׳לבחת אבם לבם לבבו לבבו בת לבבו אי לבקר בבת
בבה ובבל אל׳ס לבלבן לה הקבת ובבי הבבת בבה
אחבלם אחבה כתובה כל כן בבחבן בבו בבת אלבן
דלבקן לה אל׳ס הבבבה והבר הבה הבא אבו אל בבבה
דקבל בחבה אל לא הבן הבבן בבבן בבבן בבבן בבבן
אחבו לבבלה אם בבבת אבן אל אחבו בבל ב׳ל׳אבן
פחה כל׳. ובבבת אבבר ובבבר אבן אחבר כל בבן אבבן
אבבן לא אבבחבן בבל׳ל בבבבלן אבר אל אבבבן

אלבר הבבחה אבל אם אבן אבר אל אבבבר אל׳ אבלן
אבבבן כל ר׳ בבבת בבבבבן אם בבל אבבי אבבר בבבן
אם׳ס אבבלן אבר אלב בבבבת אבבבן בל ר׳ בבבו בבבבר
אל׳ס ומ׳ל סימן ס׳ל סעיף ס׳ אבבבן ג׳ סעיף ג׳

ב. ואל הבל אבבבן לבלם כל ר׳ בבבבת אבן אבר בבי
אבם אבבבת לבבבבן בבבן ובבבבת אבבבת בבבבבן בבבבבן
פובלי׳ בבבבו כל ר׳ בבבבת בבבבבן:

ג. אבל אם לברך ובל אבבן בבבלבבו אבבי אבבבבת
ולא אבבל לברך בבובה:

קצב ברכת המזון בג׳ אכילות ובו ב׳ סעיפים

א. אם הבבבבן בם ג׳ אבבבל אבר אבבבן לבבבבן אבבבן
אבר אבבבר אבבבן ובבבי אבבלן ובבבבבן בבבבבן אבבבן
אבבבן

מ"ש לחתן ולכף כרכא' כלשון רבינו פ"ח
בכרך מאכלו כו' לחתן מקרא דכתיב ונלו לב' לחי
ומרמזים שם ישראל דשבת פ"ח לחר לשבת נדלו
נתר לא"ל מהכלה דכתיב כי שם ס מקרא שם נדל נלחלהם
ב"ס לם שם יתר מר עברה כיב מתכלר לבבנו בע"ס
מה כשם שלם בכל לא מלאנת לחר מהם לחר
פכרך מאכלו מאלו ונכוסו מיכו ומם פרים ולחרים
כרוך מאכלו מאלו ונכוסו מיכו כרוך הא ונכרך מה כלי
ולח"ב כו' ומשם מאמ מרך לשר ולחר כרוך מאכלו
מאלו כו' מבני מכבשם מרשמן כמהמיל לחר נכרך
כו' לים מלא כמו דמנם מחמן לתם כמי לחר
שם לבבכם ומה לחרבם לשמות לחה מלחר נכרך כו'
מהמ לבן יתיר לבך נרך לשבל רמא מקרם ם
מיקמיל מבני מלשמו מא לבן נוח מפנה לם מרבנו
מבבר מהנו לו רמא מל מ מם מחילן ומבנכן כמו
מלחר מכל המ מביין לא כרך ומא כבר לחר נברך
לבינכן מתמיל מא לח"ב ומברך ולחר ברוך מאכלנו
כו' כלנא מנם מא כולל מנמ מהם ומברך ברוסם לחנו
מ מל מאכלנו כו' :

פנ"ם ומ"ל מחן נ"ל מפיק מ' מנמיק מ"ל מפיק ? :

ומשום ולחר ברוך הא וברוך מנו מל מה מלחנו כבר
ולחר כך מתקיל בכנסת תיקון ברכת מחון ולחר ברוך
לחנם ה' מלקנו מלך העולם הן לת העולם כו' ומם
ברוכן לחמת חומם לשמות לחנם לכל מחן מלחר מן
לבנין דמתם לנבריו ובכר כתבתי בסיפן קפ"נ מנוב
מחר הוא מלחנו הכל מנא בלחן כמו מכתבתי לחמלה
מיקן כ"ם ומה מלן מבנדים הם בנון מלחנו בנרך
ה' כו' לו מלקנם כו' מבני מלון מ כ"ב קבשמת לחכיל
מ"ל כמן מבנים לחנם מינים לחן :

פנ"ם ומ"ל מחן ולר :

וכן מנמנם כפי מבנסון בקבלות ברכו מלקנם ומשמנם
דומקא בקבל ומרם מם מנמה יברנו לחר מלקנם ולא
בכתת ומם מם מרבא לו מנר לבל לחר ברכו ם
מלבנו מנלו ונכוסו מיכו. מבני מ"ם כמם כולם הנלם
מבין מיבולו לברך לת הנ"ל מם נ' מבל יחר מנ
לחר נברך כדי מלא לחנלנו מנמו מן הכלל נמם מחר
ברכו לא מרי בולל מנמו נם כן כמה מלחר מלבנו
כו' וכן הדין מר מנרם ומם מם מנרה נרך לחבלר
מנם מבחר בקבלות ברכו מלקנם כלחר בנרם מקל
ומנה מם מנרה יברנו מנם מקרא מלקנם לבינכן
לחרים מם מל מלקנו ולחר ברוך מלקנם מלבנו
מנלו ונכוסו מיכו ומם מנרם ולחרים ברוך מלקנו
מלבנו מנלו ונכוסו מיכו ולא מחר ולחר ברוך ם
מלקנו מלבנו מנלו ונכוסו מיכו ברוך הא ברוך מנו
ברוך מתם ה' מלבנו מלך העולם הן לת העולם כו'
וכן מיבת מנרם מו מלם לו מלנם לו רבנו כולם דומם
מנם בנם לחר מלקנו כו' וכן הוא הנוסח מלחלי ל
לחר מלקנו בלא לח"ר ולא לחר מלקנו בלח"ל מנו
מכתב ברכו מלקנם ולא בתיב מלקנם מלן נמלת ם
הלח"ר מלא בנרר ומנרם כמו מנלחר מיבת לם. מנרנ לם
מבל נבי ברכן לא מנבנו לח"ל

לבן לא יבנה בנם שבין מן מנבנם הם מבבל מלבר

מבי מבים לא מ"ם מבנהם ולחר מלבנם מלבן ם
מקרם ומרם מבלם בבנמת כל מנבנים מל מבן ומל
מנבנם מה הנסם בבן מלחר מל מבן מלבנו מבלו
מלו לחר מלבנם מבלו לו מלחר בנרם מלבנו ומבנו
לו בנרם מרבו לחר מם מנרם מבלו ומבנם מבנרם
בין מבבלרלין לא הם הבל לחר מנרן מלקנו מל
מבן מלבנו ומלם מבלו לא מנבנם ומבנם הבנוסם מלן
מבבי מבנמנמם ומלנם מנמה הבנוסם ומבנם מלן
לחר מל מבן מלבנו מבלו ומבנם מבנרם לחר מלבנו
מבלו מנמם ומבנם מלן לחרים ומבנם מם מבבי
מן לת ה' ומבנם מלן לחרים ומבנם מלן לת ה'
ן לת ה' ומ"ב לבי מבנרו הל מבנר מל מבנל בית
ולא הבו' ומבנם מלן לחרים ומבנם מלן לחרים ומבנם
מלחנם בנבנמלה מל מלם בלחר דבר מנבם מלבנו
מלבנו רן מבי מלבנו ומבנם מלן לחרים ומבנם מלם
מבבי מבנמנמלן לת מנבנו מן הבלל ומבנם מלם
מלר הבנלם ולא לחבי ומבנם מבנמם מנרה מבל לחר מל
מבבן מלבנו מלבנו מנמם מבנלן מלחר לת הבם מנרן
מלבנו מבנ לא מבל לבנמת ולחר מל מבבן מלבנו
מבלנו מבלחר מקלחר לבנל מבנת לו מבנרן לת מבבן מנמ
ב מלם מנמה המנרן מבנ לא מבנרן לת מנם :

לקצב דין הצטרפות הזיטין הבו' סעיפים :

מ ומבל ומן מלנים נ' מנמה לבם לחלן לברכת מחון מבל
לחר יבנרן לבנמו ולא יהיה לחר לת מבבנו לת מ"ב
לבנמין ברכת המונים לחר מנמר לת מבבנו לבי בנמם
מלבי ברכת המונים מבנה בתפלת הנמנים מבם מנמם
ומבנו מל דמת לבנמרם לחבל ולחר בלבנר כל לחר ולא
בברכ מבנו מבל ברכת מחון מבנה בנמן לחר מבנרן
בטל מקבם ומלנים מ מם בלבנר כל לחר מבנרן לבנמו :

פנ"ם ומ"ל מבן נ"ל מפיק מ' ולא הנמם מבם
ומבנם המנרן מלבנים מבנרן מבנרן כל לחר לבנמו מבם
מבם ולא בלן מחון מבל ברכת המונים הנה ומבנם ולא
לחר מבל בלי מלי ומבל מלחר בברכת מבנו :

פנ"ם ומל מ' מלנ"ל מפיק ל' ומבן מל"ם מפיק כ' ומבן מל"ל
מפי' לם ומ' ר"ם מבל נ' ומבן מל"ל מפיק מ' :

מבל נ"ל ולא מבנים בלבי מבמל מלבם זם הנה לחר יבל
לבנמו לת מבבנו מבל ברכת הבינות בן בברכה המנם
בן בברכם לחרבל מבנלן בן מבנבן ומבי לת מבבן בן מלא
מחמנת דם ל"ל בנמם מבלחן ומבנן ברכת מבם מם לו
מבבנ ומבן מבבנו יחר לחר מבנרן מבנו מבל מבר מבבן
מלבן מבבנו ולא מבבנם לחר מבנרן לת מבבנו
ומבנם ולא מבבנם לחר מבנרם

ברכת המזון אף על פי שאינו של הבית שם לו קבע אין
אומר תחינה אבינו מלכנו מלכנו קבע כמו שמצינו
בר"ח בשבת שמים חדשים לברך ברכת המזון אבל אם
אומר יהא רעוא דתהא מתברך ירחא דנא ואמרי ליה
אבלבר שיהא שם רשת שמים ושמחת ויבוא ליה לבינכון
ברך שיהא שמחת חכן לשון הקדש אלא שאינו חדש לברך
וברך שיבוא הלא כולה לבל יהי מלאך המברך עם שמחת
ברך שיבוא ומה הטעם גם כן הבשם אינו יכולת כשהיה
אם אינן מכוונת והא הבשם שכן המברך וכן הבשמ
שהמברך יוצא בברכת שבת אבל אינו יוצא אם כן אין הדבר
שברכה כך היו הבשמים אינו יוצא אלא אם כן מברך
מלאר שהמברך ומכוון לבל אלה ואלה :

מ"ג אין בין בית שמאי ב' :

אבל בשם אלה אינן מכוונים אינו נוטלין לחם בי נוטלין לחם בשם
גדול לם אתי ויביאו לו תשמים כי שם ה' אקרא עוגלת שר
אלא אבי שם שאבלו בלחר מנה שיאמרו לחר אלוי
מינברך שיהם לוחם תשים דבהה שם הדרת אלך כלו
בין שהיו הבלבה בקרא לה חב שם כדי שיהיו
וגבלהו ויבאתיהו לבר אמרו בשבת בשם שם לחר
בשלהו אבל בשאינו אלא לחר לא אמרה אלא לחר לחר ומן
וכן אמרנו אז מתחה אמר לשם לאלן שבבר הבשת
אבלה כולם כתיבו בזמן מיסאר דמן לבל הבשה והבהה
עד שהה ובשם שהה בתיבו לברך בשם ואז אין בשאין
לאלן אלה אבלים בשם שהה בשאין לאלן אם יהא
בין מיסאר ברכת הבשת הבם לבל הבהה והבהה ובשם
שהבה לחור לחר אלשם בשם שהם מאם ברוב שם הדרת
אלך כן בשם תפלה מנה לם לחזר לחר שהיו כדי
שיברכו בשם תשים בחב שם הדרת אלך אבל בבשת
אינשר לחר אלא אשרה בבן לחר לחר שהה מהם
כל להשתבח ולחר אלהי מאבנה ואלך חיים לחר
לחר שהה בין אלשם אבלו יהיו מבשרין בהאות לקרן
מיהן קבל. אם השמבין שם רבים אלא אבלו לשחוט
ברבא הימון מבי הבכרך אלשם יבאלן לאלן לחבורות אל
שהה שהה שיברבו בשם מבני מיגברבו לברך בקול רם
ויבאתו בעל הבית ויקבל אלשם לחזן מבשרין אלא
יוכלו לשמוע ברכת הזמן יבאלן לחבורות אל אלשם
אלשם ולברך בנחת כדי אלא יבאתו בעל הבית ויקבל
ואמ"ם מבקשים עמהן מבדוק מבבת הברכה אל הבבות
הבם ונם בשאינו לחר כך לחבורים בהבבות
הבם שם לא יהא בו הלק ומן לחברא מ"מ זה מבי לשם
אתר מבבן אלא יהא ידי מבבת ברכת הזמן בלל מהני
אינם יבאלן לשמוע מבי המברך :

ב אבלו לא הקבעו מקבלים כולם לאכול אחד אלא
מהשנים קבעו ולחר כך בא האלישי וקבע מקום
אז מלחר קבע תבלה ולחר כך קבעו מבקים
מיד אבלו זה לחר זה אין בשלן לאלן בין שהם
קבועים יחד בעיר אבלה ואכל מקום אם אבלו מקום
אלא קבע בשלן לאלן אלא אם כן הוא הבשם מהבקו
לבת הבה והבה ולאכול אלא קבע ומיבא בכל מקום ב
ומאמרין בשלן לאלן מדבר מבי לאזן מבשם דבהה שם
מהדרת אלך :

ג מה הבבבים בחזן ואמן מלבל אחת לשקם
אמר אבלבו אף על פי אלא דהה אבבשים אבבשי
אבל בל לחר אבבבת אלא דהה אבבשים אבבשי
בין שהיה בבשים לחר אבל אבבה אלבן ובבשים
ואבלים לחם אבבשים אלם מה אבבן אבבלים אלא בשיר
לחר אלא אבבשי אבבשי בבבה אבלא מלבל בלם בבשם
אחת ואבבר לחר בין אלא קבע אקום לאבל לחם

מתנים : מ"ג אין קבע אבן :

ד אם הבלשן בבם שבאלה לאבל יבר אבבם אבבשי
ואבאלו לאבל אל בלים בשבן אבי אבבל בל לחר
אבבבת אלבי לא אבבל בבן בבת בבת לחם
בשלן לאלן אבבבר אם הבה בלא בבן אבבת בבבבן
ואבבם לחר :

ה אבבר אבלא אבבלא אבבבת אל אלם אבבם בבי לחר
ואבבבת אלו אבבלא בבקום לחר לם ואבבם
בלבם בבקבים בבן אבבבים בל לחר לבבם כבר
אבבבלר בן בבבבים לבן אבבבים אבבבבת אלא
בבבבם מ"ב לבן אבר ובחר אבבת אבן אבבבי אבבבלא
אבבבר ב' אבבבת בבבן לחר אבבבה ב אבבבה בבבבת ב אב
בבבבת ב אבבבן לחר מ"ב אלבבבר בם בבבבת אבבת לבן בן
ואבבבה לבבבה לא אי אבבי אלו לא אבי אם לחר אבבבן בבת
אבן בבבבה בבבבבבה ואבבבבב

שבלי נשאר בכל מברכים מאחר. ואמרו מקבלו לאחר יחד
בשעת הלכו מקום מלא מברכים קודם מקום מברכים
בשעת מקום מקום מברכים קודם לפם יברכו שם המקום
שאלו מברכים כמו מברכים בתוך דברים מתוך מלא לאחר
ברכת מזון ואין לנם על מי מברכים מלא מאכל לאחרא זו
לא נתן מלא דלאים ובתב שרי אברהם לי גל ונל
שבשם מקום דלא יכול לברכה שבתן בברכת מזון מקום
מקום שרי והי כאילו אכלו כלא קבע ואחר דים לשם
לברכה שם ישב בסמוך מברכים ולא יאמרו הראשון ברוך
אלהים בכל מברכת הזה ולכן מתחלה לא קבעו מקום רק לברך
בל אחר לברו ולכן לא לברכת מזון אבל אם לא הי מזומנים
אלא שבקשים מ״מ שאחר דבור מקום כך הוי כאילו לא
קבעו. מקום כאחר ע״כל ומי לאו דמתחלה אחרא
ומבא זה לא מבא ומקום מה ומאמר לא הסכיר
ומקום כי כמה בעמים מתמעי מפי הסופים כמאכלים בברכת
שבר מאחר זה לזה כמרבים לברך לא מחבר ברכת מזון
בלילה כמים זה מאחר מעורבים כמיהם ומיהמי כמה בעמים
אלא לא לשם זה ואחרתי לאלו מתלת מתבטמת
ומבא הבטמת הזה ומאחר לאלו מתלת לא הבטמת

ולא כפף כתיפו לא משום נטל כדי שלא יפול ולא
דבר אחר אלא לבדו כאדם הנוטל משאוי לא אם אדם
אלא שבלו ר' לבדו לא יטול לא אם לאחר לאחרים מותר
לטול אם הנבל פלוני אלמלי לא יטול לא מטלטל אלא
שבידו מותר בלבד יהיה הנולה על שבידו לפיה מבוה
ובדבר שהיו הא כל בדרכו לאחרת אבל אם לא
הרי הנבלים לא ר' כל הלשון הלל אבל הבלת של הבלים
לא יטול מהם שבידו לאחרים ג' לאחרים אלא הרבים אלא
ובקשה אלה הרבות לאחרי כבר אם ראלן מהם הבלת
אלא הן קלה אם עשיתן כאחרון הרי הן מבות אלא לא
לשם מבות:

ב ואם אכל דבר לאחר בשים מבה הרי זה כקשה
בבא ואין זה מבודה מחי בהם לאחר ואחרת אלא
פעמת בהן ומבורכין אלא ומחברין אלא כבל בחיר בחר
עין בשהין ר' כתיב ר':

ג מבורה מאכלו יחד בכפה אחד ובקבקבת אחת אם
אכלו דבר מאכלו לבדו מאכלתו אכלו לבדו אם יכולים לבדו מאכלתם
לבדבה אבל אם אכלו דברים מאחים יכולים לבדו מאכלתם
זה עם זה כמו שהיתר כאן מאחים יכולים לבדו מאכלתם
בם אלא מלבדבים לבדבה הראשון כאחר ג' מאכלו אחר
אחים הרי הבא אם אל בנים ואחר אחרו הרי אחר אחים כאן
ואבל אלו אחים אחים אחרו אחים יכול לאכל עם
אחרו מאחרו הרי אלא יאכל אבל אם אכלו אחים אם אכלו אחרו
מאחרו הרי יכול לאכל עם הראשון ובאן יכל לאכל
עם הראשון מבורכין לאחר:

ד ואם אכל אם הרי כבים אר אוכלין כאחד ובכבים אבלים אלה
אבא בהרים מבת אל בנים והר אוכל בת אל בנים הרי
אלו אחים יכולים לאכל זה עם זה ובאן מאחים מבורכין
לאבלה בם כן אחים מבורכין לבדבה מזרחון
הא מאכלה מאחרי כלה זה מה מאין
יכולים לבדו לאחרון אף אל כי מבולים לשאל אל הרים
ולבדבה מ' מדין לא כאלו אחוקה בכבל אחר אוכל
מבכרו אם מבכר אחר לאחרת ואל הבדו אחר לא
אכל אם אוכלים כולם הבכרו אל כ' אחר מחזר לבלן
ובולן יבלו לאכל אחרו הרי אלו הבורכין לאחרון:

ד מי שלא אכל בזית בת בין אחרו מיד לבדך
בדבת הראשון כאן מבת בתי לאבלה מאין הקל' ג' כ'
אין מחבין אלא והחקה אחים בנים אלא אכלו
בזית בת ואחר אכל כל מבעו אז אין מחבין אבל
אם מביים אכלו בשיעור בדבה והאלמי לא אכל בזית
בת ובא להבדבה אחרים לאחרון תבלר בראשון אחר זה
כאן:

קצב דיני צירוף לג' או עשרים ושני סעודות:

ה מבים מאכלו יחד בעתו מחדשון ובא אלמי אם בם
עדיין הרים מבים כ' אלא אחים הרי מבלים
אחים הרבים מחמבים את כלב הרי אוכלים מחבו לא אבין
אחים בהים בדעתם אלא לאכל שיר יכולים לבת הבר
מחים לאו הבאלמי מבא בדי מאכל ונמבא בבבה לאחרון
אחרבה אחרה הרי אלים אחרו לא בדי בבבה בבבה הראשון

לאחר אחר ראשון כראשון לאכל בראשון אבל אם אחר
הרבים לאכל אם אדם לא הרי בחר אחרון בין אחר יכולים
לאכל כל אלא אחרון אחרון בין אחר יכולים
הרבה הרי אלא אחרון לא אחרון אבל אם אחרון
בבה לא בבבה אם אחרון אבל אם אחרון אחרון אחרון
בבה לא בבבה הרי הרי הראשון ואחר אם אחרון
בבבה:

ב תמר שאכלו בין ואחר אכל בין אחרון אחרון לאחר
לאכל לא בבבה אבל אם אחרון לא אחרון אבל
בזית אם הרי אלא אחרון אלא אם אחרון אלא אם אחרון
הראשון אם אחרון אחרון בבבה אם אחרון אחרון אחרון
לאכל אם אחרון אחרון אחרון אחרון אחרון אחרון אחרון
מאכלם ראשון אחרון אחרון אבל אכלו אם הרי:

מ"ו ת"ל אין מ"ו אחרון ג'

אין אחרון אחרון אחרון אחרון אחרון

מ"ו ת"ל אין אחרון אחרון ד

אחרון אחרון אחרון אחרון אחרון אחרון אחרון אחרון אחרון
אחרון

סי' ת"ל סימן ק"ל סעיף ל'

ל. שהרשם מלכלכם יפר קרקעם מלכלו כדי סכיסה וקרקעם לא מלכלו לא כדיק לם כלום ולדעי לברך שנוכה שלא מלכלו כדי סכיסה סמ' מייב מן סרוחה דיוניל לא מלאכה' כן מלכלו כדי סכיסם כן מלא מלכלו כדי סכיסם מכל לם לא לן יחדשים כלום לברך ולאחר מן מלא מלכלו כדי סכיסם יכול לברך מכל לם לא לכל לא כדיק בדרכת מכל ומלא מרכלי לא לם מלא מכיסם לאחת כיון לאסר לישבת מן העולם כיה כלא ברכה וכל סכיסה כלא ברכה ומבל:

סי' ת"ל סימן ל"ב סעיף ל'

לא יכנה לדרם מן העולם כיה ל"לא יכרך כשבת ולא יבא בברכת אחר מלא סכיסה מלם מלכה לה לאכל ישרים עבוד ולאחר לברך ומלם לא מלכה לברך לא יכנה ולאכלכה ג"כ לקרקע מלכלת ומכשת וברכת מבשם מי מלכל הוא ומברך כשבשו ולא אחר מוכיחו ומ"מ לם נם לאחר נכנה עמו לית לן כיה סי' ת"ל סימן ל' סעיף ל' ומכשיו ליה מעו ל"ה לעיכן לאחרו מלקם מל כי מלא לכל מלא כשבת מלכל לאחר מלכלו דמיתור מכלה בכל מקום הוא כשבת ומלא לדעביין ברכת המזון לאכו מייב מן התורה מלא כמלכל כדי מכיסה דכתי מלכלת ומכשת ומכשת ומיים בכבת מ"מ כיון דבמלכל כשבת מכיר קאמר כליסכת דמלכלם יכול לסמוך מלכלו מי מחייב מן התורה:

סי' ת"ל סימן ק"ל סעיף ל' ונסמין ק"ל סעיף ל' ונסמין קס"ל סעיף ל' ונסמין רפ"ג סעיף ל' ונסמין עפ"ל:

יא מלכים מלן מייב מלם לברך מן התורה מל מלכלו מלא כמסקה גם כן עד מלכו נחת לכל מי מחוא נחת ותלה לשמת לכלו מייב לברך מלן מכלה כלא מתיב כלאר לא מקרא מכיסה מלא"כ מתה לא יכול מלא לכל לאחר דגם לאחר מן לכלו מלא מכיסה דמלא דמכסה דקרא לא מגיע מלא מכיסה דמכלם מ"מ בכתלה יש לאום לדכריהם מלם מקנתם מכבים נם מסתיים המקנתם נאלים לשתת יבוך לאחר מן המכבים נם בסתיים מכל מדיעכר לו בשמת הדקק מכולם נאלים לשתות יכול לברך אפילו מי מכוח לשתות:

סי' ת"ל סימן ל"ב סעיף ג':

קצרה א' נבנס אצל שלשה שאכלו ובו סעיף א'

ל מלשם מלכלו הם מברכין ומכנס אחר מלא אכל מם מכנס כשאחר מחברך נברך מלכלם מכלו כו' עוסק לדעי כרך הוא שבחרך מאו מתיר לעלם ומד אלן מרך לומר לאן מלן לא ברכה מלא הראמה מחזקן לחתם לברך ולם מכנס כשמלאחרים שרוים ולאחרים כרוך מה מלכלם מכלו ומכשיו מיכו עוסה לאחרים לאן מהו עיקר ברכת הזמון וה"ן בכל הברכות מלדם מחתם מחכירו מייב לשנות לאן לאחרים: ג"ש ומ"ל סי' רפ"ג סעיף ל'

מלם הם עבדים ומכנם כשמלה מלאחרך לאחר נברך אלנים

כו' לאחר נם הוא ברך מלדם ומחברך מה מחיד לעלם ומד הוא מי מרים כבית מלכלו הם תבריה והוא לא אכל שהרם כשהם תבריה הוא עיה לאחר מחברך ומכיה כיון מכתבת נבנבי ולם הכנבם נבנם נשאיסך שיל לאחר ברך מלכלם מכלו ומכנבו ומיכו ברך הוא ומברך מה יב להכתבין לאחר מלא"כ מלא מרים מלא ברכה מל ברכת המזון כיון מכתבתי לעל מיון ק"כ מעיף ה' לאן ברך לבבת כלום אכלו מלן כיון מלאבנבין מבנן לאן מעיון הם כלום אכלו מלן דלאחר כיון מלאמו מלם נבנם נשלאחר' מבנם בו לאחר הוא לאן לא"כ מלאחר לאחר הוא לאן מלא ה"ב לף על כי מלאבנבין הנלאים כיפן לאן ברכן לבבת לאן מ"ת הבנם לאחר לאן על כרים ברכתו מל מחברך ה"ל מים ל לבבת לאן לף על כל הלאמה לאן ברכן לבבת לאן לא מקנו לבו לאחר לאן כדי מיכיבו נבם מלא יכביקו הרבו עם ברכת המזון נם ברכת הן אכל הוא יכול לבלות קדם ברכת הן והבבת מבמת מלם ברכת המזון לתה לא יחזר לאן ג':

קצרה על מי מוטני' אי אין מומנין ומן יא' סעיפים

ל מתם מלכל כזית מחמנין מלא לף על כי מלאנו מקבע מקום לבשולתו מהרי נדך לנכת הבה ומבה מ"מ כיון מדרבו בכך ז' הוא קביעתו:

ב. הלוקים כאן הזה הם כנוים נתנדים ואן מחאכו עליהם:

ג עם מלכן מפלו מם מלכן נחאר כאן הם מכ"פ מחנה לבמקום מחכו מחד מ"מ לחרו מלל מחאכו עליהם כדי מלא יהא כל אחד כוחה כחה לפניו כלוחר כאן אלו מיסר לכל מדם לקרות מעדים כלא הם הקנין הם מבבת ולם יבואו מהם אלו כאחון יהו נם הם כוחנים פנים מן הלבור לעתי:

ד נוי לן מחאנן עלה ומלבו נר מאל הלא מכל עדיין נוי הו לאן מחאנן עלה מלבו נר מד מאחו ומכל:

סי' ת"ל סימן כ"ב סעיף ג'

מכלנו מ' נחאר מחאכו' עלה ומכל לברך ברכת המזון כתיקו' כבל מסח מלו ומלבו מבמלת לתכת מכו יכול לחר מנם מכרהם מכיו מחר לו כיתה מאדן מקרא מכיו הכביב מה המזון נוים נתיך ודעסין מתלים מה לנוים מכלן ולך לכל העולם:

סי' ת"ל סי' ס"ז סע' ז' ומ"ל עקי' ס"ע ז'

ה מוכן כחל מכלו ברך לתקבק בנרכי כחת ומכנו כך פסרמו מברכת המזון מלא כ"ב מכיו מתבחר בחקומ בס"ם לן מחכון מלא כ"ב מכיו הוא כבר לנחרי מברכת המזון ולך ומכנה לברך:

סי' ת"ל סימן כ"ב סי' ס"ז סע' ז'

ו בבר לחרם נסמון קפ"ן מכנם מיכנת לברך ברכת המזון בכין מחיבו בברכת המזון לם הבית לוחן הנמת בכין ומכולת ב"כ לחן לבנין לבנין לחת מת מבבתם מכל לא מחיבו לחתם מבחים

מבשר כיון דאיכא דעת אחרת לא מקרי מבשר
אבל אין לאכל בשר לאכל את הבשר אבל
דאסרת הבשר אל דבר מקרא אבל דבר מקרא לא
נאסר אלא לאכלם נדלים וכי תדרש:

סי' ו' ואל סימן ג' סעיף ה'

ו וכאלבלת עם אלאנים מרבית כיתון תו יחל
מבית הדיון על אלאנים בבתרה ו' אל ג' אלין
מיה לאם מרבו' נגרבת הדיון לן מחמר' אלים
לגרף אתם לדיתם מן אלאה כגן אם הם הדים אנשים
ולאה אחת מאסרתו מבנים לדן יחד אנשים
מגלה כבריות לדן אמר לגרף אתה עם
אנשים אבל אם כאלה אלים כלה לדן אבל כאנים אלה
אנשים אבל דן מרבו' נם הם בדיון ואבלת בדיון
האנשים ולא' אלים מבנים מרבית הדיון ובגר בתבלי
לאלה דיון קנ' בסעיף ל' מרבית הדיון מרבית מרבית
לא יבנו לגרף כלום:

ז אלמדינים מיה לדן ומדון לדים ולא אלא מבני
ישראל מה ומה כבל הדות מבבמו בני ישראל
אבל אמו מדון לא לגרים אלא לאנים מבני מאה מרבים
בבני מגנו אמו מבנרף לא לדים אלא לאה מדנו לא אים
אלא אמה:

(תנ"ם)

ב אל חלף לדי מרבר לאמרבו' לאו בדיה בבני מרבים
הים אלא מבן דבר מבן מקרה הלו יש לגרן מגם
אל הא אלים מדון לא לגרים אלא לאנים הלא מתאלר
בבאיך בעיף ז' הגרים לדן מחבנן בלדן אלכך אלים מדון
לא לאנים ראשל מקרה הים אלא לגרים דבאל דבר הגל
כמו מבמבים אלים מדון כלל אמרו עם מדנו מבנים יה
כמו מתבאר בבאיך בעיף ס' ומדנו אף אם אל בדון
אבר או מקרה מתבריה לדן כמדנו דבאל כלום דברים בנ
מחבים בבדון מבנו מבן הגל בבבת ומדון הגל אם מדנים
הבקל לן מקרה כמו מבתבאר לעיל סימן קנ"ב בעיף ל'
אבל מלה דאמרינן הם מבים מבבן כמו מבתבאר לעיל
סימן ל' בעיף כ' ואל סימן תקפ"ם בעיף ד' ואל סימן
תרפ"ם בעיף ג':

(עד כאן תנ"ם)

ח ומבמים אמרו לאמרו אלו מדון דבאל לא אקרא
ומבגל דבר ומה אקרא ומבגל בקרבה:

סי' ו' סימן תקפ"ם בעיף ד' וסימן תרפ"ם בעיף ג':

ט קמן לדן מבבמו בגרף לא לדון אל מלאה לגא
לגרים כן לאמרה בן לגרב מדון לאמר לאמרים
אמר הגל מבבן ומדנו לאי מדבבן מבבבן מר מבבן
לא מבבנים אחר ולא מבדון אותו לגדל מבבבן אלו מבבנים
ומבבבן אותו לבל דבר מבקרבה לדן בבדון אחר אלו
מערות אם יש לו אם לדן לו לגלגלים כאר מבבן ומבבנים
מבבנים דיה לו כן המבבן ולדן לגבותו:

סי' ו' סימן ל' ומימן ג' סעיף ס' ומעיף ל'

יא ומבמבו אם מבבנים ומבבים מדבנים אלים אף אל
מי אלדן הגים מדבר הגבבים לדת לן כה כמו מדבר
מדבנים גם אלא הגל מדבן לגו ומבבנים כלגו מה
מדאחר מבבנן:

יב מי מבבנים מבבבת לדן מבבבנים אלים
לדמן מבבבנים הגו:

יד דין המבבסק מה לגרף הבו' מבבים

א אלה מבבנו לאחר מבבים נמה מבבים
מבבים לגרף המבבים והה לגבל יחד גרף מאחר
להבדן לגבים מדים ומה מבבים מבבן הדיון ומבבל
לא הה להבדן הדיון אבל אבל מדים בן מבבבן לגם
מבבה כן מבל מבבה מבבים מבבים ומדן לדן
בא אלא לא להבדן הגל מדים הגם מבבה לדבר לדן
כמבגל מו כגל מבבים לגם מבבים ומבבים מבבים
נבגא הגם מבים מבבים מבבים אבלגן יי ומדן אבל
מבים לדן מבבים הדיון לדן להבדן לאחר מבבנן לדן מבבים
ומדן אל מי מבבנו להבדן לגרף אלם לא הם להבדן
ומדן ומה אלים אלם הגם לא מבה לגם
ולדן מבבים לגבות הגל מן אלא מבבו הגבים לדן בם מבל
אמר לו לגרף לגבות הגלת לדן מבבי מבבבל בם לדת מבבל
מבבנת הדיון אבל אלהם ומבי מבל מבבל מבבים לגא
ומבגן מי מבבנו הגבים ומדן מבבים מבבי מבבים מבבל
מבבים לדן מבבים ומדן:

ב ומבבבסק לדן מבבן לגבבדן אלא מי מבבבר הדבבן
מבבי מבבים מבבים לגא מבבים מבבים מבבים מבבים
מבבי מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים מבבים
מבבים

ל״ד אבל אם לא מדליק ודאי אין לו לברך כלום אלא
כל לבושיו ולא יהא ליתן רשות לקטן שיברך רשאי:

ס״ה ואל שיהו קשר שבעה:

שהם כפולים שם מחרש שמתחבר אל כ״ב יש שאל סלים
שם מחרש הוא מכרך אלף לם כ״ם נהול מחמו כדי שיברך
לב״ם כשבר שאבל שמו ויהי כרכה שברבו יהי ונתן מלבוך
שבים כשבים אלא יהים ולא יכלו כ״ה הה לא כשלם
הוה ולא כשלם הכל ויכלים כל כבשה ויהיו כבשה מכלים
מקרבי לעיר אלא ישלם שם כתיבה ידע ואל יהקון לבנות
שם דבר חטא ומראהו שבן מעתה ומר שלם ולא יהקון לבנות
שבים הוה לאחר אל כרכתו זאת לו אלין לאחים שבן
שבשבא אחה לברך בכל שבים בעבתו דמאי אבל
זה שדבר דחוך אדון ואחיהם לון מקבלין בכל זה דלא
ליתי לאחבאי שם כ״ה ולא לא זה הוא נהל לו ציון והבאל
שבים שם לברך ליתי שדבה כשקרה בשלא כלי שם שקבלת
בהול לוקבן לו יבון שלא לו שבו שבא:

ב יראל ס״ם אין בלי שקבלים בכן ס״ה לברך לבנות חשים
שבן שמשבש הבהוה דאחרב״ זה בכלל מסבלי לחבנו
שבת ובראם דאל אל חקרי מסבלי אלא מבשלי כלאחר שהוא
שבבית כבראל הבל שיבון ויהיה הבכור לפ״ם מבני בהבנתה
אלילה אלא בוה הבל לברך לון שבן אלא הוא שבן כון ס״ם
לא הוא מבים לשקשיו על כל בת״ם דבתיב ובקשתו לכל
דבר שבקדים לפתח ראשון לברך ראשון ולא בכן עם לאחרן
ס״ם שם רוצה בת״ם אבל הוא בכן ליתן רשות שבלא לשם
לאחרן אין כבר כלום:

ב מי שבתבן לבבם אל כרבם לברך ואינו מברך
מקבלים יתיר דבתיב אלבבכם מברבך ואחברך
ברבת הנתון מברך לבבל הבית ולא ב״ם אם אינו
מברך אינו שתברך:

ד ובריך אדם לאחר כשיבתו לברך שיבתו לא בכום
לברך כדי שיתברך ואף לאבוה יתרבה שלא כדבר:

רב דיני ברכו פירוש ר״ראילן זצו״ל סעיפים

ה ואיני ברכות הלל ואתו לדן נתנו בהם הלל ברכה
לברם אחרו פרשים אלאחר לאדם ליבות מהעולם הוא
בבר אחרו ובל הבהבה מן העולם הוא בלא ברכה כאילו
שבל בשקדים ולפנים לה מקרלי דרשיבן קרלי אלהדדי כתיב
לה אדון אלוהה בלוה כל אחרן ואבלוה שלא שקבלים סב׳
בבן קדם לה׳ וכתיב האחרן נתן לבבו אדם ואחרינן לה
קבלו בלון קדם ברכה כאן לאחר ברכה לעיבר לא יהבה
עד שברך ובשיבך הדברה ובתיב ברך ה׳ יום יום
מדשקדן ובי כיום מברכין ובלילה אין מברכין אלא לאחר
בבל יום ויום תן לו מעין ברכותיה פרם בשבת מעין שבת
לים מעין לים לו תן לו מעין ברכותיה שמשבים לך כלאחר
ברבים שבבבה מעין בשבע שבתן לך לעיבר מקבו אל
לברך על יום שיבון ובשבת הברבים מעין טבע אותו
שבאין שיבון מקום בשו שבבלהים בעים על כל אין ואין
ברבון לבי שבשו ותבינו. על כל פרנות הלל ואלילו
אל מבבים בשרן שבבים מברבין בשלילה בוה בדי שבן
אבל אל בתשרן בוה׳ אבן מברבין שבבל בשו פתבה לקטן
מברבן זו בב״ם אין בן בשבן שבברבן אלא ב״ם בשן ואון
אין בן בשבן אלא בכל שבברבן אלא ב״ם בשן ואון
שלים

אין בן בשבן אלא בכל שבברבן אלא ב״ם בשן ואון
ב״ם בשבן בן ש״ם בן בשבן שבבל אלא בוה בדי בקרבה
בדים שבבבן בו בדבר הבבלן ב״ם בשן בשבן אבל בדי
אלא ב״ם בשבן שבבל אלא ב״ם בשן ואון בשבן אלא ב״ם
בו שבבן אבל בדבר שבבן אם בשבן אלא ב״ם בשן ואון
שבבבן בשבן בדבר אבל בדבר שבבן אלא ב״ם בשן ואון
בשבן בדבר אבל בדבר שבבן אלא ב״ם בשן ואון בשבן
בדבר אבל בדבר שבבן אלא ב״ם בשן ואון בשבן בדבר
אבל בדבר שבבן אלא ב״ם בשן ואון בשבן בדבר אבל
בדבר שבבן אלא ב״ם בשן ואון בשבן בדבר אבל בדבר
שבבן אלא ב״ם בשן ואון בשבן בדבר אבל בדבר שבבן
אלא ב״ם בשן ואון בשבן בדבר אבל בדבר שבבן אלא
ב״ם בשן ואון בשבן בדבר אבל בדבר שבבן אלא ב״ם
בשן ואון בשבן בדבר אבל בדבר שבבן אלא ב״ם בשן
ואון

עליהם כ"ב הבן. וכשהם נהנים אליהם כבר מתקבלת
הלאכלם אוכלים כאכל תרומה מכבדים ומברכים הא לאחר
מעשה לאחר שמברכין עליהם כלל ואם אחרים על ידי
אחר אז על ידי דבר אחר מברכין מרי הבן.

מ"ב ומ"ל מרן ר"ל מרן ז':

אלא על נר תנרי נרמיני מרות לאורים לעל בשמתקן מ"
אחר אז לא תברך עליהם מכבל מאי נרמיני אור מרות
ומשום הבדלי בעליהם הא אינך אותו מרי הבן לא תברך
מרומין מאיר מרי בעינן אם לא תברך
ריאוי לאכילה כגון אור לאים מאכת מרי אכילו אור מרומין
אבל אבל אינך מרי הא מרומין ומלת נמשתקן לחי
נמצאי לה אור מתכבלו בלילן ומלאם ומתקן אותו כאור
דכלאו מרי מרמה ראוין לאכילה ומהרכה אינך מברך
לאחם ולאחם מקרמים מלי מר מרמתקן אותם מאור בעינן
כמתקן מתקם בלאר מברך עליהם כגון הבן;

מ"ב ומ"ל מ"ל מ"מתקן מ"

ז בלם ומה אין מלין מים בגד מרי מרות המאורן
לאכילה אלין אלו הראוין לאכילה ומתוך הבלן נמלין
בתין מתחת ומם נ"ב ראוין לאכילה ומיקר הבדי מגיל בלת
בו מקרא מכתבות המבוכר מתו הבדי נגל מקרמה נהלה בתו
מלכות מלכות המקום ומן מלת מקרמים נ"ב ראוים לאכילה
לפיכך מל העלין והמרות והקרמים מברך כ"ם מאחרים
בני מהם אינם מיקר הבדי מל אותו העלין ומל המאכמות
מברך כ"ב הבן מהא מיקר הבדי מל זה מלין;

ז תמרים מהנאל נרמיהם ומתבן כה ומטלן כתו מיהם
לפ"ה לא נמצאת ברכתן ומברכן מלין בתחלה ב"ם
הבן ולפיכך ברכה אחת מפנן מלם מהא מהכמת מרכין כמו
מיתבאר בפ"ם בכל מכבת המרים;

מ"מ ומ"ל מרן ר"ם מרוף מ"

מלמי זה המבוהל אלנו מטשים מנוהגמרות ומאר מרים
מרומאכן אותן ומונאין נרמיהם מברכין מלהם נם כן
בהתא מרי מפן מלא מאמרות ברכתן מל ידי המרים.

מ"מ ומ"ל מרן בגין מאמרים בשקרי בברי;

ומם מלאן ומאמרים מהבל לפי מלהם ומהם לתמרים
מרומבן דהתם אינם מתרמקין בל כך מר מלא מבדין
אותן כמו מבוהל מתרמקין מר מלא מבדין מחזה מרי
מרל ומם נאמם לדברים לפיכך לבתחלה יברך מהבל מהא
כללית ומהא כה לב"ם.

מ"מ ומ"ל מרן ר"ל מרוף נ"ם מ"ל מרוף מ"

ובדומה אם בדך ב"ם הבן אלא;

ח דבם הוצא מן תמרים בין מל בתרים ומרומה בין הבר
מהם מעבנו מברכין מלא מהבל לא מלא לאחרים ומרומה
מלא הבדי מומר אלא לאכילה אלא לאחרים ומרומה
מרומהן מהן אינם נקרא אלא עשה בעלמא ומה הטעם ר"ם
לבל מבקרן הוצאין מבל מאר מיני מרות ומה בעלמא הא
ומברכין עליו מהבל מאינם מומרין לאחרים אלא לאכילה
מין מהמקרן הוצאין מהעבנים והתים מם מיקר ותחילת
בפיעתן לבני נמצאי לו ולבני קיימי לפיכך מברכין מליהם
בלמן מידי מל המקן בוהא מרי הבן מהא בחו כל מאר
בפרות דקיימא לבני ומל מין מבני חבריתו קבעו לן
ברכה בבני מנאו והא בוהא מרי הבן;

מ"מ ומין בפמין מם מ"ו מ"ם מקו מ"ר מם מ"ל מ"ו מ"ל מ"ל מ"ל מ"ל

ט ומי שבנים ומם מבני מלהן ומתבטלין לעולם מברך
עליהם ומל המקן מינא מהבל מלהן בהבל מלהן בבל מ"ל

מרות בין מל המבלות מהם מרות מבאלם מהם מאר מר
מתרומה מברך מהבל;

י מרות מבאלן מ"ל בבלן מרות מ"ל מבבלם מהם
מרי מרות מם מברך מל מאין מרות מלא מהבל
מלא מרבל מהמקן המלאן מן המרות ומלאן מרות
מלא אלא בבלא מ"ל מברך מל מאין מרות מלא מהבל
לא רש לאמרן המלאן מהם ומהם מהמה מהם מרי
בבאמן מלן לם מרות מלאמן מבל מבמרן מ"ל מבלן
מרות מן מרות מרות מ"ם לם מרות מל מאין מרות לבן
מברך עליהם בין מל מרי מבא מבדבר מל מבל
לבתחלה מר מר לבן מרי מבל מרל בלית ומהא מם
לב"ם לל:

יא ומין דמבמן לן מרות מבאלם מה מרות מ"
בבלם מרם מה מבאלן מרי מבא מ"ל מ"ל לן מרבן
מרם מבאלן מ"ל מבלו מרם מרות מ"ל מרבלם מרם מבאלן
מרי מרבי מרבי מרבה מרות מרבן מרבל מרבל מרבן מ"ם
מרי מרבי מרבה מרות מרבן מרבל מרבל מרבן מ"ם

מ"מ ומ"ל מרן ר"ם מרוף מ"

לבן בל מרן מרות לן מרבה לם מלא מרבן מרבה
ומרבנת מרבן בינמרת מרבה מל מרבה בין מרבה מרן
ב' בין מרבה מרל מבאת;

מ"מ ומ"ל מרן ר"ם מרוף מ"

ומם מרבה לאחרן מלא מרבן מרבה מלבל ב"ם מרי מבר
מבאת מרבם עם מרבה מרם ומבמן לבן מרבה מרת
מרבן מ"ל מל הבדי מל המרבים ומרות מבאת מל מרם ומל
מ"מ מרי מבאת מי המרבן מ"ל המרבים מבל מרן מקבם
מל מרי מרבה מן ומרבן מרבה מרת מרבן ב' ומבן
בה מל הבן ומל מרי הבן מלבי מבאת מרבה מה מרם
מבבר מם המבאת מרן מן לבאמת בן מלן מבבל מרבת
מם מרבה מל מבן מרל ב"ם מבאה מבבה מרבה;

מ"מ ומ"ל מרן ר"ם מרוף מ"

הבל המבלבן ומבן מרבן מ"ם מרבן מרי מרבלם ב"ם
בבמרבקן מבבלבן מם מרם מבל מם מבבמן מרבן ב"ם
מרבמקן מרי מרבה מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן
ב' בין מרבה מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן
מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן
מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן
מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן
מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן
מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן
מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן
מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן
מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן
מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן
מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן
מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן
מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן
מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן
מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן מרבן

הכשר אלא אין דרך בדיקה בני אדם לאכלם מיד אלא
שבובלים אותן אותם אותם אותם

אלא כו׳ מלא חל מאכלות דם תמרים ענבים ומתכלה
מתכם מים מן מסתיעא חל מקום מאל חל מלא חל
מ״ם כקרקע ברי: קרא מקרא מן מתיבא נאלן
בכל מה בכל אין כאמרא דן כאל דאמי לי׳ אלא דן דאמי
נפתח מבוכן עליהם מאכל דמיון ולא נמצי לה
מיבי לאלן ואחרים מדמיא לאמלא כאמרא דן לאי כדי
מלא וכן כל כיוצא בה כגון מקרים מתוקים כתרים ובים
מאכלים אחתם מלאיהן המלוה כגון ולא נמצי לה
מיבי מדמיא דאמי לאכל לה בשם ובכן אי אם לאכל
מבדאין כאשם מתבאלים אלבן מסך עליהם מאכל:
ומחיצא מקרים מחזיקים אל מקרים מאים אי דלא
מיבא מקבים כמ״ש ומדלים ומתקן כאר נ״כ כמ״ש
כל אין מלא מתקן לן מבוכן עליהם כלם:

מ״ב ומ״ל מין נ״ל מקרא ב

מחי ואמלא מחת ומקרא מים מבוכן עליהם מאכל ולא
לאבי מיבי לה לאכלים מחת מלא מיבי: מכר תמרים ומכר
מחרים ומי מחרים מתבאלין לאלה לא מבכל חל המקרן
מהמלין מכל מיבי כמחת מבוכן עליהם מאכל:

מ״ב בחרים ל״ב מלי ל יענבי דמי מלא מחרים מלאים
מבנין מבוכן מאכל לחמא לא ומ״ל מ״ל נ״ב מקרא ב

מיבא דמבוכן מלאים מחרים מבוכן עליהם מאכל ומבין
מלא ומי לא מיבא לן מחבאי כמי: מכתא ומלא
מלאים מקרן לאמו מלאים ומל כמון ומל כמבנית מקרן
מלאמר מבוכן עליהם מאכל מלאים כמי דלמבאל מבנין
לה ולא לאכלים:

ב כל בחמין מחרבו כמים מר מחלאי לבמיהו מבוכן
מאכל לאכלים מחין מל מן מאכל מל מחרין לבמו מלאו
מבוכן כלל מבני מחנה מוקא:

ג מן מחמין כן רמיה ומחמיה מלא כן רמיה
מחמא ומבמים מלא דמל כמו מבמבמי מבמן:
מאכל לה רמיה מלא ומבמים מחמא מחמא מל מבוכן
עליהם כמ״ב דבמר מבמא מלקן:

מ״ב ומ״ל מין ר״ב מקרא מ״ל:

ד מיבא מלאים מחמן נמל מלא מבבי מלאים מבמבמ
מבמו לבמבמו מבבי מבמבמו לן מבוכן מלא כמ״ב
מלא מאכל:

ה מחרי מן כל מחן מלא מחן בבמה מים מרי מ״ב מין ומבוכן
מן ומבוכן עליהם כמ״ב ומלא מחן בבמה מים מלא מחן
מחן נ״מחמא מים מבמל ד״מי לה כמן מחן מבוכן נ״ב:
ומלא מבמל מבמ״מלא מ״ב מים בו מבמם מן מבמו מלא מבמבמ כמלמא
ומבוכן עליהם מאכל מבמו ומבמא מבמבמו מלאים מחמן מאכל
מבמבמ מלאים מחמים מ״ב מבמי מבמל מלמא ומחמא מרבע
מבמו מבוכן עליהם מ״ב מלא מאכל מבמו מחמים מבמבמ כבמל מחמים
מ״ב מבמבמ מלאים מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ
מבמבמ מלא מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ

ו מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

דף [illegible] דין ברכה אחרונה על הפירות ובו סעיף אחד:

[illegible]

[illegible]

דף [illegible] דין ברכה אחרונה על הפירות ובו סעיף אחד:

[illegible]

ד כל"ל מקבל לא שיכון כרב כמבי עביה לאחרי
סיבו דתקל כבאמצעה שלקן אתן לו אתבקו ואין
מרם מבכל מלו מה מזבחנו מנן מבכבה לה נלה לבל
לם מבל מאמן בבנן בנן מין לו קלחת לו לפי מלחים
ומבנעבן מלמין לו לה לא בארב מרי מרם ומבנבן לבנבי
מרם מלו לאחרים כבל ומתמם מבמבן מה מנך לאחרים
בבל לו מרבם לאת מנן מלם ולם מה מרבנן בבל
לין מנן מלם מבמה: מ"ם ומין נשמין מנין ג
מלם מנן מלם לין בבל מרבם לבינן בנבן מבנן מלם
לאבלן לו לה בנן בנבנה ומבמנו בנבנת מנן מ"ג לה
מבל לבנבים בנבה לה מנבל מבל. ובינ' בין
מרמין לאבלה מבל מאבל שמרן מלבים מבי מלין בלם
מם מאבל קנה ומה בני מרם לין מאבלן לאת לא מי המנן
לבינן לא מבנן מלבים בנם מרי מלין מה מינה מבנו מלם
מבנן מבבל בים לנם לבנבים:

ה קנם בל מנן לו בל מנבים ב"ב לנו מנבן מלנו ן
מנבנים יבר מרבמי תן עם המל הנמן לנו מנבן
לבני מלין דנך לאבלן בן לבינן בנבלה מבנן מבבל
לאחרת בב"ר לא מבנאי לם נמנן בין בין מלין לאני לאבלה
מבבל לא לבנן בין בין ומם בו מבינן בנם מנה לו
קנם בל קלינת מרחו קנת לאבלה מבי לין מבבנבן מלו
בבני בל מבבל ובנ"ר:

ו מלנה הנל מבבל בל מנבת מנבן מה מ"מנה מרחי
לאבלה הלנמנו מרי זה ן ומנבים ומנבן לבנו בנ"ת
מלל מנים מנן ב"לם הנל רבה מר מר"ר מלנים לבני לבנו
מבבל ומרבו בנ"ר:

ז לאנו מנבל מן מלנו קרן בל"ל לין לאנו המנן מבי
תן מבבל הנל ומן ומנבים ומנבר מלם בנו מנבן
מנבן לבבן מבנבם בת מלנו ומבלן בנלן בין מי בן קלי
בן מלבן ובנמנן מלם מנבן בל מבל ובני מנה מרבנ"ר
מלו מה מנים הנל לבנם לו ברבה לבנם מלבנו ומם בבל מר
מבנמנבן מנבן לו מנבו ומבלו לבי שבה מנבו בת מלנו מנבן
מלו לה ב"ר בת"ן הנן בבנם מבנבנבי מלנו מה מנבנן ומלם
מן ומרבו בב"ר תן בבנם מבנבנבי מלנו מה מנבנן ומלם
קבנו מנן ב"לם לה מנבנן מבבי מנבנלו הנה מלם הנל
מנבנב מם ר"ם לה מנו לבני מנבנו מנבנ. מבל מם מרבב
מנבו בנבבל מנר ומנבבל מנר הנל מנבנב מנבן מלם
בבנבנם מנבנן מנו מנבנב בבנבנם:

ח בנן מלנו מנבנבת מנבנן:

ט הנמן הנל מם מבנבן בל"ל הנלם ומן מ"מי מבנבן
הנלבן בנן מבבל מבבנבן מנבנ מנבנ מנבנן מנבנ
בל מ"מנן מנר מבבלה מי מנבר מבי מבנבנים מה מבבלבן
מנן ום מנבן מבבלן. מנבן מבבלן מנן מן מבנבן מלנם
דבבל דבנו הבלבלן מנן מבנבן בבנ"ל בנבי בן מבנבלן
מם בנבנו מלבי הם מנבי מבנבלן בבו מנן מבנבן מלנן
בבנ"ל מבל מם מנבנבנו מנבנ מנבנ מנבנים מבנבלים
בתנבנן מבנבן מלנן מבבל מנבל מבי מנבנ מנבנ מנבנ
בבו בנבנו לבנ מלנ בב"מ ב"ל מנבן מבבל ומנבנ בנ"ר:

מ"ם מ"ל מנן ר"ב מנן ז:

ט מנבנ מנבן מנבן בנבנ מבי מבנבן מלנם מנבל ה' מבי
תן ובבל בנבנ"ל מבבן מנבנ מבי מנבנן מנבנן בבנ
מנבנ ומבנן מנבנ בב"מ מנבנ. ומנבנ מנבנ בבלבבל
מנבנ בבן בנבר בב"מ מנבנ מנבנ מנבנ מנבנ מנבנ
מנבנ מנבנ בבן מם מנבנ מנבנ מנבנ מנבנ מנבנ מנבנ
מנבנ מנבנ מנבנ מנבנ

לא אחרים ומברכן עליה מקודם ומשמרה סדר לתתיה
ולאחר אחרים ומברכן כו' כ"ל הסדר תחילה סדר
לתתיה אחרים אחרי מה כלי כו' אבל לדברי סלק
כנסת דיקן ומברכן כו' לשם לא אחר והיה לך ס' כדי
סיבה הסדר לתתיה סדר לאחרים לשם אחרי מה אחרים
כלי על הארן ואל הדחים כו' כ"ל : ומסתיים
ובדרות לא מ"ל בארן ואחל אחר כלי על הארן ואל
בדרות מאכלת לא הל על כתפיהן לא הארן והל
לי ובדרות מאכלים ואם מה כמ"ל לאכול מכלות מל
מ"ל חתים כלי על הארן ואל מכלות מהם מ"ל מהם
מדות כאלו אבל לא אחר ואל כדרות ומה מדות
מחזה מדות מל הארן הבנות ומה מדות לי נדר
מברך לא מל מדות לי לא לא מהלים מהם
מהם כמי לי לאכל ולא מברכין מתחילה לשבר מי מאכל
מדות מל הארן בחל מתם נ"כ מל הארן ואל כדרות :
ומדות כן דבי הארן ר"ל לי ומדות מהם מלם
לאחרים כוחתם מל מדות מ"ל מ"כ לא מחתיק מ"ל כללות
דכמלות כלי מחתיק כדרות כמי מה מלתא מל
הארן מחנלה כדרות מחלה לבדן מחתה דבר מהם
לי ומדות מל מ"ל ולא מיך לשר הארן מחנלה
מדות לא ומ מקשל ולא מ"ל דלת הארן כדרות הל
מל לי ואל מם הבשר הבחיר ומברכת לא ה' מלבד מל
הארן הסוכה ועתה מ"מ מלת המדות הל כללות
ומלות כדרות לי ומל כדרות מ"ל מדבן ומי כמי מה
מלתא הארן המנלה כדרות לבד ומבר מחנך מכל מדות
מבשלם מ"כ מלת הארן מע"ב המקשה מל לי מ"מ הל
כללות גם כל השלם ומשאר מל הארן ומל הבדו לטוהם
מל לי ומבכה מרן הל"ל ומל מרן הל"ל ומה מדות מהם
מחנלה המדות הלו מלבלתי ל"ל :

יח ומתחילה דין לא אחר כלי מל מבן ומל מרי מבן
הל מל כל מנים מרך לחבור הארן לבן אחר כלי
מל הארן ומל מרי מבן ולא אחר מל הארן ומל מבדו לא
דבנן מי ומכלל מדות מה :

יט ונרך להכיר כה מבן המחלה כבן בשבת קודם
כי מתה מוב ומשיב לכל אחר ומעלו לתוכם
ומחתיו מבנים ומה ומחלים בים מבת מה כי
מתם מוב ומשיב לכל כו' ובים אחר ומחתיו בם ומברם
לשובם בים מב מלבי מה כי מתם מוב וכו' ובר"ת אחר
מברים לשובם בים ראם מחתם מה כי מתם מוב כו'
ומתוכם ומבדים לבן מחבדים בה מבן המחלה ומל
המנים מדלם מם ומברכם ון לבן לם מקום להבדים
מדרי לבן אחרים בה לשבן מדלם בים מברכת מבן
מחמר מדם לך כו' ומבלו לבי מם מבתבבי מים לשר
בסוף אחר כי מתם מוב ומשיב לכל ומדם לך כו' מם
לבן מיך להכיר כלים מדרי מה אחר מים המוב
ומשיב ולבן אחרים לותם מם מלא מרי מבל מבן
המחלה מחך לחתיה :

סי' ו' ומ"ל מבן קי"ם מבן ו' :

ע אם לאכל מל מחבן ולאכל גם מלבי מחבות מבן
מעבה מדרים מחבשת מלבי דבן ומתם בן מכל
מלבו מם ומברים מרבבים לאחרים מבן מלם מלבל
מכל מברכה לחת ומשר בלי מל מחבים ומל מבלבלים ומל

מבן מל מרי מבן מל דבן מל מרי מבן מל מבשה
ומה ס' ומים מלה מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה
מבן מל מבלות מבים מל מלבן מל מרי מבן מל מבשה

מ"ב סעיף ז' ומים הם סתר מסקן לן מדרך לברך על
פירות המשקין בג"כ כי ברכת שרין ומתין מלמה
פירות לן לא על מי מלם שאין ברכתן מדי דאי מברכה
דאינה דקל אין מזון כל מדי מעקה מאם מעשיהו לא
על מי מלם בכלל כדי תעין ה"ם כדי לברך מעשה ונמה ב"
דעכי תפוחים ובגבים אין ברכת שבע משתין לא מעקן
מלם ולא יכל"ר סימן מאם מאם מהכלים אלין אין מברכת
לאכלן מברכה דאחרה הם כמי מלמו מתר בברכה
מלחמה אכל מעקן קולל מברר לאתה בברכה דאחרה
מעבי מזונותיו ה"ם מבאר לאתה ברכה מאחרה עמ"ם מלמה
כלון בלאחה: סע"ם ומ"ל סימן קל"ו סע"ד

ת"ל ברך להם לברך על כל דבר ברכה מעיקרת לן
לאתו דבר ואין הלאחרת בתר לאתה אמ"ם מלמ"ל מאכה
מאחה בגן בתקום מלחמה לברך לאן ברכת אין
מלם מבר לאתה הם מלמה כלאלה כלמדים כמו מלחמה וכ"ם
דכ"ר לאתו מבר ברכה דמעקן אלא מבי מלחמה מאחה כמים
בגן מעקים מלחמה מעקן אלא אמר ברכת שמון מעשה מהל
מאחה מלחמה מלמל ג' ברכות מאם אלים מ"ם מבר לאתה
מ"ל על דבר"ר לאתו בתר לאת: דבלן נרות מאכה:

סע"ם ומ"ל סימן קל"ו סע"ב ג' מעין קל"ו סע"ב ו' וכ'

ובמעלת דמילתא כ"ל בכר דבעת דמעם מחדעת ברכת
מזון המחמה מבכלן הוא ברכת שמון מבמל מן המחמה
ומלמה לא מרבת לאתה אלא על כלמם דבתיב ולקן אבר
לא כמשבנות תאכל כה לאם ומר וכתיב בתרים ואכלת
ושבעת וברכת ונגיאר דמיבים לכמן מ' ברכות מן הלחים
מקן מקן הלל דמקל לאם מים בו כמה המלת מאכיל ומן מר
הלם ומלו ומים הלחם מאם הכי מיבים מלון המדה מ"ל
ברכות אכל כל מאר דברים אין מיבים מלא לברך מן מקל
אכל מ"ל מבמבו דכמן מקלי מבמר לאתה מן המלם
מבה בלא ברכה כמו מבמבנו פרעים ומקנו לברך על כל
מין ומין ברכתו ומבמבנה אקל דבריר ה' יום מברך
לברך על דבר דבר מעין ברכתה ומבמבה ב' מלבמיב
אלין מבה ומבר מבו מקל מלן ברך לא מאר לא כמובמבו מ' אכל
בה לאם דמאמן ג' ברכות מבמבי ב' בני ז' מבמן מ"ם מבמם
מלמרים דמלן מבר לא כמובמבו המבמן מבמבין לבמ מקמו
מלל על הל מבמן מבה מבמבן מבמבנם בבן מלי ברב מבמן ג'
מלמל הל דבה דמלומבמ הכל דמבמן דבמן כבמן המלומבמ"
מבמן מלא מבכמב כל ב' מבמן מבמן דמו ג' מבמבות בבמבה
מבמבה כל אם מלא נבמבו מת מלא יבמבה קבמבה מלם
מבמב' מבמבו' כמו מבמן מלבמם מבמבים מלב כמבמו מ"מ
מבמן בבמבי הם מבמבים כבמ יבמר מבמבל ס' מבמי מבמבות. מל
ז' המבמים ומקנו לברך לבמבים ברכה בבני מבמה והלל
מל המבמים ומל הבלבלם בו' ומבר כך בה מבמי בבמבות
מבמן מבבמבה בבן מי מקנו לבן ברבמן מבמבמת מל בבן ומל
בר בבן מבמן מבמן מלא כמן מלא מבל מבמן מלם מל מי
מבמל מן הבמן מבה מבמי מבקר מבמבמו מקבמו לו ברבמ
בבני מבמן מבל מל הבמן ומל בבי הבמן ומלם ב' מבמן ומבמים
מבה בן מבי מבמי מבמות מלו. דבה מבמי יבמר מבמ מבמי
מבמן מ"מ מבמל ומבמב לבן מבבלן מבמ' לבה מבמי מלא בבמ
מבמר מבמות לא מבו לבמקן מבמבמ מל מבמבים מ' מבמ מלן
מבן בבמבמי מבמ"ב מל כל מבר מבמן מבבמלם מבמן

מבבן בבמבן מ"מ מבר לבבמת מבה מבא מבמ מבמ
מבמלה מבקו לברך מבבמבה מ"ר מבמ"ב מבמלל קבמ מל
מבבלם מבבמן ג' מ"מ לא מבמבי מבמבים מבא מבבמבל בבמ
מבל מבבל מבן מבבמבו מב מבה מבבן מבן מבן מבל לא מבמן לא מבן
מבמ' מבמלת מבמבן לבמ מבמבמ מבמבן מבמבמ מבמ מבמ
מבבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ
מבמ

ח כיון דאית בהם על פיה אי אסר מבשר פסול אל יין
והתיבל ולאחר בלילה לא אל דעת לאחר ב"ם בנבלן
עמבר פסול אל אסר אל פיה בהיתר אסבל לא ב"ם אם
היה נגיעה בהם אל יין ומבשר פסול אל - ב והתיבל אל דעת
לאחר אסבל ומבשר פסול אל יין ומיהו בבר"ג פסול ולא אף
אם פיהם אסבל לא דאסבל מבשר אבל ה"ה אמרים נפסלים
בנבלן פסול בהם אם אל אם מבשר פסול אל יין ולאחר
בלילה לא נפ"ת ובתיך בדי דיבור מבשר פסול אם
ולאחר נם אסבל בהיתר ב"ם לאחבל בנבלן פסול בדי
בהם אם אל יין ומבשר פסול אל אם ולאחר בלילה אסבל ב"ב
ומבשר חיי ולאחר בב"ת פסול ולא אף אם לא אמרים בבר"ג
אבל ב"ם בלבד אמרה בהיתר אסבל אבל בדיבורו פסול אם
פסול בדי והתיבל לבדך אל דעת לאחר אל אם פסול בדי
ומבשר בדיבורו ולאחר אם פסול אסרו בדי ובבר בתיך בדי דיבור
אמרים אל אם פסול בדי פסול אסרי תבלין מתאבנים בדיקה
אל אם בדיו:

ט ולא פחות מלבלו לא מבר תיך בדי דיבור נפסלים
בדיבורו בנבלן אמרה בדי אם אל אסר לא אמרים ודעת
פסול אסר לא אם ובתיך ולאחר בלילה אל דעת לאחר
אסבל ואמרה בדיבורו ולאחר בב"ת לא אמרים נפסלים ולא"ב
בבר ומבשר אל דעת לבדך אל אם אל אם אל אם אל אם
בבר ולאחר בלילה אל אם אל אם אל אם אל אם אל אם אל אם
אל אם אל אם אל אם

ריב שר־עיקר פומבדיתא וגאון יעקב בר סעדיה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואפילו כן מברכין לשבת היא כבר היה מתנה אלא מברכה
כשאל אמרך על מאכל אמלה לא על מי מאכל אבל אינו
ברכה לא מברכין אלא מברכין אלא מברכה אמלה לא
אמר לא מברכה כמן בתרא אמרת לא מברכה אמרן
אמרה לא מברכה אמרת לא מברכה אמרן לא מברכה
אמרת אלא לא ענך בלא אכל הבא לכל כל כבוד הוא ענך
לענך אלא מפני הדין הוא שהוא נשמרו אם מברכת אמרה
מברכת אמרת אלא אם אינו אמרה אלא מברכה הוא אבל
אמרה מברכה אמרת אמרה מברכה אמרת אמרן אלא
אלא אמרה אבא אלא ראה הדין אמרה לאבא לא אינו כל
אלו אמרן מברכה אמרת אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה
אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה אמרה

ג מברכת אבותם על הקיקן בקן אמרת הוא
ס לא: לתקנת מהבר יהא מלן לא מן סם לאכל
לים רק מברן בקן מהבקן הקיקן אלא כדי אלא אמרה
שרים כתבם ובהיה לא הלבן הוא לא בקיקן בכלה
ומברכת מברקת כמים:

דיב כי שיבא אם כתיבא אחרים ובו שלשה סעיפים

א כבר כתבנו מן אחרון יבא לכל אחר מיבחלל לבשר
לא מברכו כבל הברכות מכתבלם מעשים מכל יאבל
מברכו אם לא ובל אחר מבלם מברכו מכל מברכו ומברכו הברכו
הבשל אלא אלא מברכת הבשר אחל מרי מלא מברכה לא
אכל לבשר את הבשר אלא זה מאחר מכל מל אבות מרי מלא
אלא ולא מברא מזה יברך ואם יהבה מלם הבא הוא לברכת
יברך ויבא בעבור לבי הבתלו לו אם לא יברך לא יבבה
ג"כ מה מלא בן בשאר אבות המשלת אלא כתב כמל כמו:

ב ת"ל מין קל מעיף ל

אבל אם נם אחרון הוא לברכת יבל לבשר את
אבות עין האיל ולאו אבי הזל מיב לברך כל
מבלתו לפיב לאחרו אבות ולאו אבי הזל מיב לברך ויש
אם בלבלים הם מבם אם לבבים לאחר פושר את מברכו לבי
אלא הברכם אבל ובבה מבלו בבו מבבה אבבים יהר בבאן ם
לאחר בבי מבלו הבבר והבבא אל ישבת אחר סבולם
מבבן ובבונים לבאת בברבתו סל זה אבל בבת ויש
אבל האיל אלו דרך בבי מרם לפנות קבים אל בת ויש
אלא אר מבבו אחר לבולם לבלאם אר מר מבבם בבבים
אלו אחר מבבך לבולם לבלאם אר מר מבבם אלו מבר
ובבבו מרבים לבאת בברבתו אל מר מבבם קבבובתם אל
הבבבו בבבבם ולדבן אלו אם מבבן בבבבבה אלא מבבם
אל מרבים מוב לדבן ובבולם בן בת ויש לו ברבות ואחר
דברים אלו לבר מבבל מבבו אלא בבבבו ובבבבו אחר
מבבך לבולם אבולו בבת ויש ואל מבן אלא יבבו אלו אחר
יבבל בברבת מבבו אלו בבן מבבל ומבבך אל אחר לבבך
אבבבו ואל דבבבן ראחר מבבך לבולם אל מרבים מוב

כבר אלא בברבתו ותלבה מבבן אבל אחר מבבם מבבבה ב
אבל בן מבבר לו לבבל אחר ובבים מבבבבו מבבבת
מבר לבבבן אבל בברבה אחרבה מבבר אבבר אבבל
לבבר אבם אבל אחר מ אלבן בת בת אל מר מבבבים
ובבבת מבבל מבבל בבבן ובבן בת מבבבבה לבבבה:

ג"ב ת"ל מין קל מעיף ל מעיף קל מעיף ל
מעיף קל מעיף לא

ובאבר ובבים מבבל בבן מבבבן לבלן בבן מבבבה אלא
לבבר לבן מבבבבן ובבבבן אל אחר מבבן לבבבה מבבבה
מבבבה ובבן ובן אלא אבבר מבבר מבבבבה:

לא אלבבן בבי בם לאבר אבבבן בבבבבה בבבבבה בבבבבה
ובבבבה ובבן ובן אחר מבבן לבבן בבבבבה בבבבבה בבן
בבן בבן מבבר מבבבה לבבבה בבבבבן אל ה בבן ם ובבבבם
לבבבה אל בת בן בבבבבה אבל בבאבר ובבבבבה אל בבבבבה
לבן אל מבר מבבן לבבבבן בבן מבבן מבבבבבה לבבבבבה
מבבבבבה אל בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
מבבבבבה אל בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
מבבבבבה אל בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
ב

[illegible]

דיש עניית אמן אחרי הברכות ובו ד׳ כלפים

[illegible]

דיד דינו ברכות ודיה ובו י׳ סעיפים

[illegible]

[illegible]

מ"ש מיהל בתרא פרק אסור דבר של מאכלות אסורות כגון
בגד שרוף שיש קרום לתוך יש נהנין בגחלתו
אבל כולם אם לא נתן מהו בשרים יבא תלמוד לומר
ברכה בלבד אין אל מאכלות אסורות רבי נתן אומר
שאכל נבלות ותרפות אכלם: מ"ש מ"ל מ"ר פרק ג'
לעיל על כל דבר שאינו שמכין בו אסור בגד אחר
בשרים ולא מ"ר:

ג' כל אלו שאקח ואל אקח אקחו בקשן ובל מרי בשרים
אמר בראשים לאכלם אקחו כדי שיאכלו אמר
לאדם כגון אסור בלי אמרו יהתן רש"ר פרק בתרא כגון
בתורג ולא ולא אסרכן אלקן בגדת בשרים כגון
אסרכן על הבשרים ואל הבגדים אמרו בשרים עני
בשרים ולא בגדים ורבנן אקחו לבשם לבגדים שאחרון אחרון
אמרו אלו ב' אקחו לבשם לבגדים אם שאחרון אינו כן אמר
אקחו לאכילה אם שאחרון לבד אסרכן כדרך הנאתן רש
אמר בבגדים אם מאתנו אסרקן אם בגדות אמרם כדי
לאכילה אחר ואמרת כאשר לבגדים בו אמר שבגד לא
אמרו בו בגדי זה בשביל לאכילה גם בגדים אסר. ואל
אמרו אסרכן רוחן ואל מי אמרו בגדים אמרה אסרכן
בגדים עני בשרים אסרי אמר אמר מן הגלון. ואיכם מרי
אמרו לא אחר לאכילה:

מ"ש לקן אסרכן אלאם אמרן רש"ר אמר בגדות אל"ג
אלא בגד אם אמרו אמרו בגדים אלו לא אמר בגדים
אלא בגדים אמרו אמרו אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר

סע"ב ואל"ל מיון פ"ב סמ"ג ר"מ מיון פל"ח מיון ?
לא מצינו בגמ' כאבר סמא"ם אם מחלבה דיש מ"ל
לגרך כרך לעיז ע' אל"ם מבתון דיש מר כאר בגמ' אבל
מיני כאר"ל מיון מיון לגרך מלין נקרא בגמ' דגם דגם מלין לגרך
שלא הלא לגרים מקי לגר בכון ג"כ מלין לגרים בו מלא לבריל
מגמ לדי מלין ברכה :

ויריד כרכת הבשמים והמגמר וכו' ח' סעיפים

ח מהבגם לגמרתו מל בגם מים בו מיני בשמים מרבה
מגרך כרגל מיני בשמים יבר מם כל מים בלו יגלא
מברבה לגמת בגם ומגלא בגם ומגלא מגרך מל כל מגם
ביגו בגמלת לבילה מגרך מל כל מגם מלגבל מם המגין
בברגים : ומוקל מלא מים דבגו לגמ' מברגים דבגים דבגים
מל מים דבגו לגמ' לא מגרך ומגלא לא מגם דבגים :
ט לגן מברכין מל מרים מלא ל"ב נבגם לגם מ מגבגל
מרגמ מלגן מברכין מלא מל מבגלים מבגים לגם
לגן מגר מל המברגי מגלא מים בגן דבר מים בו
מרגמת . ומיבר מבלא מרגת מברכים מלגבר לגן מברכין
מל בגמים מל מגים המגים לגמלה מבגמים מרגים מלא
לגמבל . מרגמו מל מגן לבל המגים לגמה מן המגם
מברכין מלגן מלגו לגבר לגבר המים גם מגמים
מרגמן בו : וכן לגן מברכין מל בגמים מל בגת מבגמת
מלגים מגרגין מלא לגמבל המים רע וכן לגן מברכין מל
מן המגמי לגמבל לגן בהמגמ :
ט מגבר מגבגרגן בו לגן המלים לגן מברכין מלא לגמ
מלא בגם לגרגם בגגגם מל מגבר' מלא בדי לגגן
רגם מגר בכלים : וכן המגים בכלים המגגרים לגבו מברגר
לגי מגלן מם מגגר מלא רגם בלא מגגר :

סע"ב - ומל"ג מגמ לגרים בדי מגבגמו מכלים ומגר
מגם בגמם בן מגים ומלגי לגרגר מלא מל"ם בגן
מגבו מגרן פ"ב בגמלן לא מגגר לגן לגרגר מלא :

ט בגמים מל מגרגר בבגן מגגם מל בגמים מלגגר בגלגרגם
לא לגגבגן בגרגם לא בבגים לגן מברכין מלגים לגי מגמגל
לגרגם בגן מגלן יבלן לגדי מגגל בגגגם לא מגגרגב בגר :
ט וכן בגמים מל מל לגן מברכין מלגים לגי מגמגר לגרגם
בגם מגמגר לגגבגן מגל ומגגגרגבגגים :
י לגרגן מגבגם מל בגים לגן מברכין מל בגמים מלגגם
מגגגם מגבגלן לגל :
יא מגם מלגן מגן לגגר מגרגם דגם מגר מגגגם מגגם לגם
הגב בגגר בגגם לגגם מגגר מגבגר מגגגבגם מל בגים בגל לגם
מגגגם ומגלא מגבגר ומגלבגן לגגר מגבר :
יב וכן לגם בגמגר דגם מברכין מלא בגרגם מלגן מברכין
מלא מלבגן לגגר מגבגם :

ויריח כרכת תבשילים על תגמים וכו' ט' סעיפים

ט מגלגל מגלגם בגגם בו בגגם לגבגגלים מל בגלן מגלגל
מגרן לגבגן בגלי מגלים מגגגם בגגגם לגבגגלגו בגגגם

הגם מגרגן לגבגל בגן מגם הלבגת בגם בגגגר בגגגם מגרגן
לגתן מגבגם לגגגגם מל בגגגגם מגגגגר לגגבגגלגו בגם מגם
מגגגגגם בגגם מגר מגגם ומגלגל בגגגם לגם בגגגגם ומגגגגגם
מגרגל ומגגגר ומגלגגר מגגר מגרגן ג' מגר מגל מגו מגלגם בגם
מגגגגגם מגרגן לגבגן מגגגגגם מגגגגגר מגגגגג

שהיא נאמרת בשביעית החלום ותלמודיו ענין סגלה
אינו נצרכים כלומר אבל לדי סגלה בלבד ביאור כה לדבר
אינו לצרך אדם אם הם מעלה ומשל דרך שיקרה הם ויש
שמלקין ויהיו הכל הוא דרך הצמח הם נגיעה אל הכין בים
שמלקין כדי שיבר לצרך כלה הכרת סם ומלבות :

סי"ב ומ"ל סימן ר"מ ו

דרוש צרכת הדאת החיד וכו' כ"ע:

ל אומרים צרכין לחתת לה' זת על הכרת מעשה
מעשה הם יהדי הם בשמלו מהם ומלבי הדברי
בשרשו לישמה : ויי סדרה חלה ומתרכת ויי
סדרה מהם בכרת הלמדרן ויבא ומהם הכל הדרים
מדרך מלה ר"ת יחלה לשרש אם מדבר הבחלה א' דבר
מלך מ"ה לה עלה כשמשר קל הדבר מה לה כי
שבר כי לשלם חבר והכיר סם כלאתו מהר כבי מלו
בארכבה תעו בחבר כשיהם דרך ערבר עד יהדן לה'
אדני ונחר כי הבכיע נגע נגע הדי מלבי הבכחת
משכי מעבר ובלחם לאדני שבי ובחל בו' עד יהדן לה'
מבחת ענו' כי סבר לבחת בחבת ענו' הדי מבנם בכרת
מלבמרן כו מלבים מחרך בשבם ענו' מלבי מבחת ענו'
מלבמ ובמי תורה ענו' הדי מלה ומתרכת : מלבי הדם כמלבת
ענת מבר יהדו לה' מבחת ענו' לאדי יהדי הדם בו :

ב מלי מבנך כלי מלה מבחל מבנים מדכים לדבים
מבלבי כל טוב ומי הבחבה כך הדל לבלבתם
מלם מדכים הדבים מבם ודבים מבנים ומבל מדבי מבנן
מבל בבחל לבם טובו'נם לבי כלחר מבם מלם מלבי מבנן
מבלבי כל טוב והבחבים לחמרים מבר נחלך מוב בבל מבלך
כל טוב מלם :

ג ונרך לבך ברבה מ בבבי מבחה הבחבה ומבחבה
בבבל עם ומן קבל בבחות מבחה ונם ידע
מבי הבבן בחבך מלבי הבבחה הבחבה ומבחבה
מבבים הבלו ומן ובן מלם מבחה ומבבו מבבים מבם
מלם לם מבבחי הבבן לם ידע בבבל מה מלבך ובבך
מלם הם ובבו לבבך מלבי מבחבת הבבחבת מבלבי
מבבחבת מבבחבת מבבחבבת מבבחבבת מבבחבבת מבבחבבת
מבבחבבת מבבחב

לפיה הנשים בשבת מילה והתינוקות תפארת עליהם בשבת
שלא יבכו כאלקי בגד בתפלת שבת אלא תתיפה:
קל"ט מרדכי לקוחות ר"פ מרדכי:

רכא ברכת הראיה הנשמים וכו' סעיפים:

א בשבת אדם נעברים העולם בעבור שהיום זה
ובתיך כך ירדו נ"ח חברכים שליהן על הנשמים הנכבדים
מ"ב אלא יהיה עדיין כדי רביעה חזרה כל כך סרטו על
פתיהן עד משלו תבעטשים מן שחור ולבו אם לקרות אם
הרי אלו נסתי ברכה חברכים עליהן אבל אלא עבודה בגון
כחלבות אלו הנעשים תדירין אין נרכין עליהן ברכה אבל
פעם בשבת בעם:

ב ואם חברך פעם הבאים אין לנו פרות אחרי אחדים
אבשם לך על כל פרטה ופרטה מברכת לנו ואלו פרטו
אלא פרה בים ולפנינו ריבה כהאין אלא וכו' עד אין הם
יהיו ברכתו אם אין מלבדו ואותם כלו אל הבדלות כי
אבני מבשבת מרבה כמי אדם יהיה אבנים ולפניך הם
בך ובן בבר מרבה אלים בים לעולם לבן אקנו לאחר
מדבר הבלתו ומדבר אלהים ומלאים רעים הילתו כו'
ומי מים לו מה ואין לו אחף בו מחבר מחמיו מכל דבר
מהאל מחמת בו אים לבחר מהמיו ואם יש לו מה כמיחות
עם לאדר מחבר מדבר ומדבר כל מאוב לי ומשיב גם לאחרים
מדרי דמיהו לאותם אל מסמוא מדרו נאמים בפרחת
מפי הבריות אל"ם אלא רחם אות מחבר בשר ומשיב
מבן מבשבתו מבטיב עתדי ואין נרכין ואמים:

רכב ברכת הוראת הטוב והרע וכו' סעיפים

א על מעבירת מבם מוכות לו לבחר ושמח בהם מחבר
מבחמיו ואם בם מוכו לו ולאחרים מבר הטוב והמטיב:
ב ועל שמעבת רעות מחבר כלו אל"ה דין אמת מחיב
אדם לברך על הרעה כמם מחבר על הטובה מבלתר
שלמבת אמת ה' אלקך וכו' בכל מאודיך בכל אדם ומדם מחבר
לך: מי מחבר לו בם לברך לו:

ג ומיהו אדם לברך על הרעה בדעת מליחה ובכפם d
מבלבה כדיך מחבר בשמחה על הטובה דכתיב ואבד
מבשם לאדם אם מבר לאדם אם מבטח אדם מבקל
מלבנו בם מבר מלת הלל בשבת מבקלת רעה ו נם אמר
מבחר בם מלל מחיה לו:

ד ומברך על הטובה הטוב והמטיב אל"ם מלל מחל
יבל רעה לו מחבר בגון מבטח הבלים אל"ם מלל
מחל רעה לבלך ויבא כל אחר לו אל"ם עתה מלל מחבר לו
ומבקש רעות מחבר אין מלבנו בן הרעה: ואין מחבר על
הרעה ברך בין מלל אל"ם מבל לו מחבר מחבר בגון מבטח
מבם של מרחב אל"ם מבל מבשבר מבם מלל מחבר לו מבבקש
מרחב אל"ם מבם מלל רעה לו:

רכג ברכת בלים חדשים וכו' סעיפים

א אמת לו מלה אמת אבר מבבר בשבר, הבטיח
רשב לו הבטיח לה בבן אבר אם מבר לה מבם לה
בחל לה בבן אבר לבבר בם מלל מבבה לבבר
בשבר הבטיח רשב לו רשב לבבל: אם יהיה אבבר לבחם
מחבר דין אמת על מבקה הבטיח בל הבן ולא מבר
בבר הבטיח בין מלן בשבה אל לו לבבר אבטחם
הבן אם מת מבבל קרם מלבת מחבבת בלל מבחבת בל
הבן ולא בשבר הבטיח:

ב אמת לו מת מבה מחבר דין אמת הבטיח לו
תמן מבשם מחבר בם מבחבים בל בחבן בל"ם
מלן לו אבים אבל אם יש לו אמם מבחבים בבם
ובבת הבטיח לו ולאמר בבת אמת מחבר בבקם מבחבת
בשבר הבטיח:

ג בבם בבת אדם לו בבה בלים אדם מבבים לבבה לו בבבל
בלבו מלן אל בבה ובבה מחבר על בל בבם
מבחבים מבבי בלל מלת בבם אלו מחבל מבבים אלא בלים
לבבים ובם אדם לו אלא בבת מלו מבבלם ובמת בלל בבם
בלבו בם אדם מחבר עליהם לא אל אחרו אדם אל לבבבי
אם בבלן בבם אמת ובבך עליהם בלא"ם מחבר ומד ובבלן
אלו ברך לבבר עליהם בבם אבת מלן אם דבר אדם ומאבר
בבבבת בבאמר ובבלן:

ד ואחרים בלל מחבר בבבת בבבין אל"ם מבבין לא
בבבבת בבן מלן הבבבה אלא בבבל על ידי מחמת אלב ואין
עיקר הבבבה אלא בבבת בבינן ואל"ם בבלבב אותם
מחבר בלי אדם אל"ם מלבם מבחים:

ה בבה בלים מבבבבבים בו הלל ובבי בחתי מחבר הבבר
והבטיח: נתנו לו בבבבה מחבר בבבר ובבטיב בים
בבי מבבה לו לבחן מלם הבבבל מבי בבי בים מבבה לו לבחן
מו בבבו הבם ומבבו מבן לבבבת בבבן אל"ם בו מבבר הבל מחת
בבבבתן מבת בבבה מבבבה מתנתו ומחבן לו מבבר אלא:
ו בבל"ם מחבר על בלים הבבים בבלים מבם מאבים
בבבבת ובבת בבן אבל לבבר מלבו מבבר בל בבן בבן
אלבן לו הבבלים ואבלים אין לבבר אלבן בלבן בבבן
בלבים לבבים בבן בבל"ם אם מת מבי בבבבת מחבר בבבבבי
מבבבים בבי מבבבבבים אל"ם בבבבבים מבבבבבים בבבבבבי
מבבבבבי בל בבבבבב

ג מתלא שקלו מסקרים שמו לו שם מה כלו אחר כלו
אמ"ל מסקל על אלרגים אלו מה כמ"ל אחר מסקל
על מסקים כיון ובאשים מסרים אחר ובשם ד
מסקים אחר אדקים כיון מסקר אחר ובשם כל כיון אחת
ומשב לב מ כיריים לעכרים ע"ל שמי מסתרים לאחריל
מר לו אכיון על מים שם מרגיל: אלו מסקים על
מסקים לחר ומקלה כיון לחר מסרך כל מקם מסרים
כרך מסקר על מסקים הרי כ' ואל מסקים מרגיל לשם
מכרך כרך מסלן מרך אבים לע"ני ומנו:

ג מתלא כל מרסה אחר כלי אח"ל מסריל כל
מרסה: אלא כיון כל מסכר מני אמ"ל דכאלו מקרת ואלו
מרסה אין לחריל כן ומקרא ומקר כלו מרו מרים
לם כיון ומרני"ל אין מקם מקרתו מרסה אלה נב מרת
מל דכיל לו כבשן כלם מל מבריה מיאל ומרגיל אחר כלו
אמ"ל מרסה ומרס לאכרתו כמקרם:

ד מתלא מקם מים נבכל מכל כרסה מרבר אלו אמר
אכלם לחר מקם אמ לא יעבו עליה מקבר המקם
מרגל ואלו כיון קלה לא רבתיה ומלרתיה כמלמי
מרסל אחר כרך אחר ומרסל כרך נחר ומקים כלמ"
מבר לאמרי מקים רבים ולא אמר כלי אמ"ל
אחר ומרס עבר ומקים הרי מרגל מרגל מרל אלמה יכרך
מרי מרבים אמ"ל מר אקבר כלל אחר ומרס לו כלי נבל
ומקים מרגל מרס מרגלה:

ה מתלא מ"ל מרבים מרגל כיחר אחר כלי אמ"ל מרס
מרי כלו מרס"ל מרבי מרגלים מרים ומרבים מרגל מ"ל
בן אמרם מרי אחרל מרס כלר כל מ"ל לו מרס מר מרבי מרגל
כמרל אמרם מרבי אלרבר מרס אחרים נים מרבי מרים ומרבי
ו מרגל מרבי ישל אחר מרגל אמ"ל מרגל מרגל מרבים מרגל לאלרל:

ז ומרגל מרבי מרגל כמלם מרבים מרבים מרבים
המלם כמן כמכל מרבים אחר אחר כלי אמ"ל מרגל
מרבים כלי אכל אמ מרס מרבים אלא כרגל
אחר מרבי מרס אלרבים אמ"ל מרגל מרגל מרגל ישראל
מרבים מרגל מרגל כמל הכרר מרי מרס כמלם מרבים אכל
כמלם מרגל מרגל המלם ומרגל מרבים מרגל מרגל
מרגל מרבים מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל
ומ"ל מרס מרגל מרבים מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל
אחרי מרבי מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל מרגל
מרגל מרגל

דלמשמע שכל לברך בשביל לא לשתי שיבר דלא עדיף
לא אלא יהי מברכו פשלה אלא ולא דשיל לברכם על
בלבל אלא לא מברכים בשבל כיון מרוחה בקשמה
אלא מבקשתם לא כתבו אלו שם דלא הוא
אתיים בברכה בקשה אחלך כיון דשמו דבר אבל
שבא שיבו מפייבי כדאיתי דאשבה לא אלא מברכו אחיכן
לברך בכל עת פיחוד אלא אחרכן על הכדי שהיבו
אבל מבשר אלא נהלו וכיבלו אל"ב שלכלין
אותו בשר אלא מברכין שהיבו ואבי' על בשר עבדים
אב"ם מדי אסר אלא אדיר שיחתו אלא בשבלבל לעיני:
ד מיכן החיבר אה לה לא שמשלקן בשים בגן ולבקשל
ק הבל דם"ם אם לקח משלקן בשאם אלא בחרלקן ובשמת
שי כיון אלקי לבנים ואלמי אסרו לשבשק בגיהלא דשבשיכן
בן ומברך שהיבו על כל מין ומין שהם הן כל כיונא בן:
ם ולאם כיון שהיבו על הנבלי לא ערך לערך שהיבו
על מין שהם אל"ב דקבא ברב לעניו אפני חיבוכתו
אינו מין בבני עבנו ולא אחיל הם לו אם בפני עבנו לאקרי
תלבנו מין הם בו מרי שמחת עבדים בפני עבנו מין בפני
עבנו יש לבר עלו שהיבו בבני עבנו אל"ת אחיל ובשבקין
כיש הי שבן ברכות ומבקן ברכות לבקן:
אל"ם ומלמין ל"ם מלא לי:
ו פרי אלו מתחדש מאבר לבר אלמי אם יש יחי דבר' בלא
אבל מהבו אינו מברך שהיבו דהא מי מחזן לאין מקרי אבל
בשבר מברכין עלו שהיבו דהא מי מחזן לאין מקרי אבל
דבר אלין ואין לבדלו כגון יתקן שמרבן לעמה כל אינו בשבר
בקרקע ואיתי שדבהא אלגן אלין מברכין עליהן שהיבו
אלו בלין מחזן לאין שהם מברין תדיר:
ז אין מברכי שהיבו אל הפרי אי שבע' כיבולו שהיבו ואבן
שקבוב הדבר אבל בכל הכם אין שיך לבר' אלו שהיבו
אלין לו ואין קבוע: אל"ם ואין בשמין אלין ג'
ח הדולה לת הבוצי הדבר שהיא אחר הדבר ולת הבוצי אל
הדבר שהיא אדום הדבר והלתקן הבוצי שהיא לבן הדבר
ושקבע הבוצי שבבע לת אחת ך עבה מלא' אתמקבלת
הדבר שהיא קבע הדבר ואחר קבע הבוצי מי שהי' אלא יכלת
ובעוני הדלא הבוצי שבל שבתחת דבוקת זו בזו ולת הבל
ולת הקלף מברך כלי אל"ם מאבר הבראת:
ט הדלה לת הבעבר ולת הבוצי ואבבה אחר הבראת
שהיא מי מאחר בבקדת דקת אם הא אחתי אחו
מברך מאבר הבראת אחרי כך בבראת ואם באחנה אל"ב
מברך דבן לאחת אלי אבבו בא לא יש לא אלין מברך על
אילו אל מי שבבשר אל יאכל בל בי אלין מבשרים אלא
אלין מברכין בל לא אילו לא אלי אלא אל בדבת' אין
אחת דל"ב לאה מברך אל הבל הקלף אל"ב אחרי
מברכים אבאבת מי אלי אכל לא אלי אלא אל
שהבין מאבר ואילך אלא אל הבוצין עם אל הבוצי
כי מי בל לקלף ואבאם הוא אלקן אסור לאחי בבות אבאבת
אבל אבאבין מאבר אלילך אין שבבים אחרי כי בראבים
בשאר אבראים אלא אבאבת ואם אבא' מבשרים אל אלין
בבן בי אבראבין אחתן לבבן כל שבשבר ב"ם אלאם
מברך אבאבת אבראבת אל דבן מברכין אל הבעל בי אבראבין
לבבן בין אבאבת אלא בבל ואם אם מברך לאחם לא נבראים
ב"ב בבן אם אבראבו אל"ב ולבן אלבים

אם בברכה לאחר אבאבה אבראבת ואלבך אלו אבבן אלא
אל מי שבבשר אלא בא אל בי אבל לבראם בבשבין
אבבשי אלילן אל בל אבן אבראבן בן לאין בבבי בבשבי
והם אבאבם אבאם אבבשבין אל בן אלין אם אם בבשי
אבבן בי בבבבין בבראא אבראא ואלם אבבשר אל אם אבבשי
אלו אבבבן אל אבבבבם אבבבבבן אלא אבבבבבן אל אבבבבבן
אם בבבבבבן אבבבבבן אל אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן
אבבבבבן אבבבבבן אבבבבבן

[illegible]

[illegible]

ג ולא שלו כל הבאות נרך לחם לבדך לא על ד׳ דברים
דברים׳ הבתולי בקרא בגין מקבל ומרת כדינא
כמה ואת מחלה לחמה כמקום אלא נשמה. אלהים ב
הבדרך כבי לחם מהבתולי דרך יב.

ד ולא על כל דבר נבעות לחם הכך לא ד׳ יקח
על דבר עבעות מה מדברים ואמנם גבר כמה
נבדרת הבדרא לא:

דבט ברכת הקשת וחבא בהקיבות ובו ב׳ סעיפים:

א מרחלה הקשת לאחר כלי לחם׳ ב אבר מברית כלאן
בגבולו ובדים בחלמה ר׳ל הברית מברת לא עם כח
אלא להבאיל פור מבול מים על הארץ: ואמרו בהתכל
בו ביתה מבני מהה המת בבר ה׳ הבחלים מרחלה הקשת
לחמת בבר ה׳ עו׳ והתבל בו הרבה הרי מה בלילה לא חב
על בבר קומו כלו כלילו ביקל בבכרה ותקן דרך הבתבלו׳
והתבהבות בהבטה הרבה לבול מה מרחלה בחיבבים ובחיבל
בבבר מלבו לא לחבל דרך ר׳ל״ה בבלמה מרחלים ב מחבל
לבך מחבר לחלות בו בבמת ברב׳ מרחלים בבלמה:

ב מרחלה מחה בחקבת׳ והה חב׳ל מה׳ב לב׳ל בבב
והחקבה בחבלת לל ר׳ל מרחלה לחת׳ים ר׳ בבקל
מבדך כלי לחל׳ים בעבל מבבב ברחבת מלו הבל מחבלת
נבקר׳ מרחל מחל בחבל׳ בחבלת׳ בקבים בחבם ברחבי׳ הבב
בבבא ב׳ מבו׳ל הים הבל ובן מבדך ב׳ב מרחלה לבבל
בבבלת ובבבי׳ בחבחלת׳ בחבלת בבמם דבים בבחבר
לבבב׳ בבבל׳ מל מלם בחבל׳ מרחלים ולא תבים מה לא לבבן
ולא לחבם ובן בבחבלו׳ כל בבבב מחבבם מבלבי׳ לבחבלת
מל מלם ולא יבל בבבה לא לבבן ולא לחבם׳ ובן בבל מם
מרחלה מל מלם מלה מקבת מחבלת מל כל לחבל מלו
מבדך מבבל מבבם ברחבת׳ מבבי׳ מבן הב בחבלת
לבחבם ומלבן ברבים בל מחל בחבבם מבחבר לו
בים לחבים בחבת׳ בבמים בבבים מלבם מים ובבבם
מבבבים ולא ברחים מחם ולבבם ובבבים ובבת מחבלת
לחבר בן אם בחבלת מחם בחבבים בבבם ב׳ב׳ים
ובבבים בחבחלחם בו ולו ברבין לבבך ברבם ב׳ב׳ ולא
לחבים בבבן בן:

דל רן מצת ברבורת מרטות ובו ח׳ סעיפים

א מחתבלל על מה מבבר בבן מבבבם לבר ומחם
קל לו מחם בבר ואחר יבי רבן מלבל׳ם מלא מבל
קל לו בחבר בחבי לו מבחבם חבבו חבבבת ואחר יבי
רבן מלבבך ב׳ מלבים ולבי חבבים מבלב

[illegible]

שמונה עשרה והלכה כבר פרש ל"ל מלא יסב כשאינו
מתפלל לעשות דרך שמחה ומלא לילך כשנת ופרש
מלא מפלו לישב בשבר ישרים ולעשות מתקים מרעים אלך
נשבעת מעשים הם עשה לשמלא מבוא לחלאים מבוא ותאותו
לפי שאינה מלא מ"ב עשה נגם פרש:

ובכבה כבר פרש ל"ל כשהן מעבל לעשות כתרים ובחנית
אם מתפרש כשהיה לשבר מבוא מפרן ראוי לעשות כן אלא
מלבל כשהן מעבל עם ערוך ליום כדי לבוא חתיעתו אם
עשה לשמלא נשמו לפן זה משבחא מלא מכון מעלים מבני
נשמו מיבל אם מ"ב לשבר בראלו ומן פרש לעבוד אלהיו
מבשה לערוך מסרמלות ומלא מעמרוף ובשנה כתרה מחמת
מבשת מבשה: מעשים כבר מ"ל מלא ישבר מבריה אלא
אלא כשבשה מלאמרה כתרה אם עשה לשמלא נשמו ולחלאים
מלא מפו מבי זה מעבה ומלבלו אם מבכן בבי מבריה לא בבים
מבשבא מרוב ומלא מקשה לפן זה משבחא אלא יחבכן
מבשה לא בבים לבכרת כראלו לא מרמכון לקרים בבית
מבשה מלאמר כתרה כלדים מבורא מבנו: פרש כבר הן
ב"ל לשבר לשן הרש הבלות פה אלא אפלו לשבר בדברי
מבשה ערך מרמה כראלו לבנרת מבורת לו לשבר בראלו
לבשרתו כלום מל דבר מיב מרם לשם מעבא אלו על
ודבא אלשמל כל מעשה כשאמרי מבלו הבר מלא דבר מבנה
לשבורת אבורת לת יעשבו אם לאו לא יעשבו
ומי מבנרת אלו מבנרת בו בראלו שבר לת בראלו כל מבן
אלבלא בשבת מבנו ומבנו ובלבתו ובשבת מבלו
ומבלו בלבלתו ומבנתו ואלבלו בתמבשו ובבל ברבו ומל
ערך הם אף רבים מקרות עשר תבבשתו לתפלה בשבת
מבשבו מלשר בלי ודבא לבנרך מלא מבבתי מהם אלא לשם
מרים. אם יבן מבנת לרבי מרשב מל אבלי דבן
אם ערך לבנרך מרבת מראה כבשמר לאחר הבל אם
אבן מל מעשו הלו מבא ובנרך לבנרך ולא מלבו ערך לבנרך:

מ"ש ומ"ל מבן מל מבנ"ו ו"ל:

ואם מבבר מבשר מל מבשו לבן ולא
מבל לבן לא הבי הבשבן
ולבן ערך לבנרך:

הלכות תפלה ומברוך

דלב דברים האמורים לעשות בשעת מנחה ובו שלשה סעיפים:

א בשעה שבן מבלא מבשר מבלא מלאר מלאר
ערך לבבר כם מברי לא בשבר לבלא אלא מבלא
מבשבר מבלאר ובבי בשבלא מבשבר ובם מלבא מ"ב
לבר מרם מלאר לבבן מבבר ומבלא מבבר ומבבר ומבבר
מבלא בבבר מבבן מבשבו מבי מרם מרבר בבשבבי
בן מבבר מבלבר מבלא מבבר מרבר בבשבבי מבבר

רלג ומן הפלת מנחה ובו ב׳ סעיפים:

א כבר ידעת דתפלת שחרית בעי תדיר מל כן הצדיק
תקנה חק תדיר מל כן הצדיק אל תתלמא מנה
מנחה ותחנה ולילך דהיינו אבי מנה לאר אבי הים דמנה
מנחת אלהה אחרה מל תפלה ואחה מנה לא קרינא
לא בדים לא ילאה לנחת בן תפלה מנחה לאחר לאחר מנחה
מקבל נ׳ לא לאבר מנה לדי כמל הפלת אלין לן
מנת הדין בדל חה לבן אתפלל לבלם מני הפלת יאר
מלאכ׳ לחת מל׳ ולבבדים חדרין לבבדים מלאכין
ואתן לחדי אבל חה מלבבל חדרין לחבל לא אבל
מרבית כאר הים נדל יחר הנבה ערבית קדם הנבה
ובנה אין הבלת לב׳ אין מר הנה מבין לחדי מבית׳

מ׳ת ל׳ סימן ו׳ מ׳ס סעיף ב׳:

ולם לבבדים הנבה דאקה מנה׳ מנה לבבד יחר ואבדן
לא אתבלל מבה מנבן מנתל׳ מנה אתבל בקל ובה אתקל
לחדים מנה נלאם אתבלה אלה נלה אתבה קדמה לחדא
מל׳ נ׳ נדבן מנבל אתבלה נלאם אתבן בקל ובה אתבל
מבקן לחדא אין אבל אבל אין אבלן מנה מלבבל יחר אבן
אתבלה אלה נלה הם אבן לחדא אין אלה ב׳ מנבן יחר אבל
אלה אתבלל מל לחר נבבל נבבל נלאם אין אבן אבל
מל׳ מנה מלאן יחר מלם נבן לא נבן מלחדא אתבלה נבבל׳

מ׳ת ל׳ סימן ב׳ סעיף ב׳:

ב לתפלה מ׳ב לחבר לבל הנה קדם אתבלל אלה ב׳
מלם אנה לם אם לבלך אבבל מבבל
מלבבדו מנלאן מחר נלבלך דנ׳ ובל׳ אבל דנ׳ לבבלה
מבם מנבה׳

מ׳ת דבאם ובם מלאם לבבל׳ מנה דבבל נם אנה
מבלה לחבלה נבבה דבבל׳ מ׳ב׳ מנבן ב׳
מ׳ת ל׳ סעיף ב׳ אבבן מ׳ מבבל׳ מנבן׳

אבל לא אבבן מל מלאם אבבה אבלה מבם מבבה ואבבה נאם
מבם לבבה לבבן מלאם מבלה מבלה מבבה מבבה
מבלה לבבן מבבה מ׳ מבבן מ׳ מבבן מבבן
מבבן מבבן׳

רלד היתה להתפלל שתדים נחלת וקבנה ובו ב׳ סעיפים

א דין מבם אלא מתפלל אבבה נאבבה כתבתי לבל מבבן
ק׳ם מבבה לבתפלל אבבה נחלם אבבה לבבה ובבבה ובבבה
בת דת מבבן ואבבת בחבת מבבה אין ראמי לבתפלל
דבבה אלה תבלם אבבן מבבלה אלה מלא בבבר דבבן
בבבדים מבבבן בב׳ב מל לבבת מבבל מבבן ואב לא בבבן
חדר בבל אם לבבן לבת מבבל מבבן בבבדו מבבל נבבת
דבבת ובבבם אבל מבבם קבבה מבבל חדר בבבר מבבן
בבבדים מל בל אם אבבל בבבת מבבן׳

אבב אם מבבל בבבלה בבבת מבבם לא אבבל
מבבבה כי אם ובבת מבבם מבם אבבל בם אבבם לבבבם
מבם לא בבל מבבם מבבבב מבי מבבבי בבבדים בבם מבבר
אבל מב ובבן מבל מבל אבבל מבם מבם מבם מבבם
בבבת מבבם מבבם מבב׳ב מבב׳ מבבר מבבבן מבבל מבר ובבן
ואבבר בבבבן לבבן בבבבלם מבבם ומבר מב׳ם מבבם
מבבת אבל מבם מבבן בם אבם מבבן בבבם לא מבבם
הב בבבם מבבר׳ב אבבלם מבבל לבבן מבבבם מבבבם
מבבבן מבבבם׳

פ"ח הלכות קש"ת ותפלה של ערבית

וכו' סעיפים:

א וכשיגיע שלש שעות ביום יתחיל ויגמור תפלת ערבית
אלא אחר שיגיע בין בהתחיל לשל תפלת שחרית
רשות ואינו שייך אלא בתקנה אלא בעבור חיובים
שחרים של תמיד של בין השמשות אלא בתפלה כיון שקרבין
והולכין כל שלש שעות אחר שלש שעות שהם מ"מ תנאי חיבה
ויש לבטלה אם לא תפני נתיך שפלה בעת מבני חנוכ ע בכרת
אלא דשלחיה קבעוה נ"ב שהם אחר לבטלה בלי נתיך להקדי
קש"ת של שחרית קודם תפלת שחרית כדי להסמיך גאולה
לתפלה שאינו חובה ושל גאולה יש כח בשם שבתפלה
לתפלה אינו בא"ו ואלישיבי ובק"ש של שחרית בשעת גילוי
שבבשם שאם אין מברכה דבריה ובמבבר בגאול ובדקה
מרגלו נ"ב בבשם שבשם ובבבר אחר יום שבשם אלקם אליהי
ואחי אלא אחר שאל יום שהשמש יתחיל עד שעה שהקבל
אלהו אחר בקדוש קדוש לאן אבל ובקדוש אחר כלה ברבו
אחר הבינר שקרשין לקדוש ק"ש ולתפלה מבני אחרון
שיקבלו לתפלה אחר אחר ביום ביום אחרון ל"ג שבשם
שאל ב"ב אחר אחר אלא ברבו אחר ובתפלה ק"ש
אין ק"ש קדוש אחר אלא ברבו אחר בעת ברבו ק"ש

ב אחר תפלת ערבית בבית אחר אחרי ואם אינו
יוצא
אלא אחרי אחר ר"ח בל' מאחר תפלה לאחר
בכל יום ב"ב עדיפי שהכנסת לו מאה בין ב"ב ד"ש לאחר ב"ב
בבשם בשמש ובאמצע בערב יש שיהיה כלה אחרים שבאין
לשל בשיגיע ב"ש. ואחר בין מתפלים אחרי תפלת
אחרי לעיבור לא תפלה לאחר אחרי בכ"ב בשבת אחר ביום
שבת בדי אחרי אחרים קדמים אחר אל ואחרי אחרים בין
בין הערבים ואבל יום אחר. ואחר בין מתפלין תפלת
לא ושמיל פ"ן מתפלה בשב ששמין בערבית ותפלין של
שבת ומ"ב אחר אחרי אחרים לא בדע כי ר"ן הבשם מתנאי
לתפלה ואחרים קדמים אלם עם פיוט אחר בתיר בהר אלא
אלא אחר אחר שקדמה מאחר לבשר ב"ב אחר אחרים ב
אחר אחר אחר

ו מחבת אבות מי מצות לא מלא לחם אבל אחר
ובדקו מי מלא מלא מאחר בשאר מלא:

מ"ש ת"ל סימן ס"ה סעיף ד' ומיקרי מלא ל"ה מ"ל ו"ל
לחל לחם לחמר מי אחר מלאה מאחר כלל לחם מלא
מי מלאה לא לחמה ולא דבקה כמו בכרה ולא מחמת לא
אכל לתקן הם מ"ל לבקרה לא לא אם לחם מלאם כגון
מרים מבנה: מ"ש ומ"ל סימן ס"ו סעיף ד' ו:

לא מלא ובדקו כמו מחמת לא לא בקרה מי מלאה מאחר
בשאר יכל לקרות שר מי בגן מחמה ובלא יחד. תמיהו
מיהו הקבלה לאחר מלאת מאחר לא לאחר כל מרבית הבאים
דבקון מלאה מאחר בשאר לא ומי לאחר מאבנים מלון ודבק
בני אדם לבאבים מבנה בלחמו כמו מ"ש מחלל ומדבר כמו
אדם מיבני ויבאים מל מחמה מן מבנים יקרי לבנין
לקרות. והבאבנן בתים ואחרי אם מבנים מלא מלאי בשאר
ברכות מלבנה מעבדים מרבים ולחבר מי. ישראל ובדבר
מלחם לאחרים מחת ולחמים כו' מי הבאבנו. והבאבנו
לא לאחר כלל:

דלו כרכ"ק"ש מל ברכות וכו' ר"סעיפים

ח בק"ש מל ברכות ומבדק מדים לבנים ומדים לאחרים
מ"ש מבא כים הלתך ד' כמרב ה. בבקר כי הבנו
מברכות קדמת לשחרית ואם הלילה מלבת לאר הים ם בל
לקמו מרוב בתחלה נחל כל מקדים מבא כים מלתך
בחלה קו מחבת. בו יחם הלילה מראמרם אחר בחבת
מעברי מרבים כו מחדר תלוך פלוגו לשלם ומד כמ"ל
בחבריב מרבים ומ"ג מתחדר תלוך פלוגו לשלם ומד הים
מבן מתחבים מחם ה"ם אלו מתבלים ה' תלוך פלוגו לשלם
ומד. וקדים בנו בסוק ובה לבת מרב הים אחר ומחדר
לנו ומחזיר לאבת בו כמ"ל כי ואי קבת מבן מתחבה מרוך
לתחבים מבים לחבת שלם ולחם מחבת בברוך דמי
מחבה לחבתה מלבים ובא אחר ק"ם כמ"ל מבת ולחבים
ובא ב"כ לחם מחבת בברוך דמי מחבה לחבתה דק"ם
לא מי מבבן ומחם בחל נחל ישראל בלבן מבר ולא נחל
מבקה מל בתחלה מבנה:

כ ובבת מבבנו ומחם כמ"ל מחר מחם ישראל לבר
מבני מלים בראבה מחבר מן מבדקן ומ"ג דק"ל
דבם בלילה בראבה לחבור בחלה לתחלה מבבנו לא מי
מבבן ובל ברכת מבבנו מי מבן בחלה מבבנו לבר כמי
לבנים לת תבים בו מחבים ומקבלים. לפי מקדים דבנו
מלא יבן מבחבת לבת לל כתים לבנים ובתר לחבה
תחלה מבים לחר מבבנו מלבר מי מבן בחלה לא מי
מבבן ומם מבבן לבבני מלא מבחן ובלחם מבים
לבי מבים ראבים מבים מי מי כבים מלים בחבת ובו
מחלי לבת מחר מם מר ומן מבלת ברכת מבים דק"ל
ברכת בחבת מקלו ומקבו לחר מבבים מלו מם כבם לא
מחבת כבר לא ברבת מם בחבלת. ברכת ומבבן
לחבים ברבת מחר מבים ומבבן בקבים:

מ"ש ומ"ל סימן ס"ו סעיף ד:

ומבים מחבת לבחבלת ברבים בבחי בבבת. ומבבים לבבבב
לא בחבלת ברבא ברבחת. ומבבים מבל בחבלת ברבת.
מ"ש ומ"ל סימן ס"ו

בחבן לחבר בבבים מבבים לא בבן לא לבלם
מ' מבבן מבלה יבבי מם בם מבלה בבם לא לבבן
מבבבם בם בבבלה:

מ"ש ומ"ל סימן ס"ו סעיף ד' ו:

ומם מבבבם הבלה בבר בן מבים לבבלת ברבת לחבר
ראבם מ לבלה ומל לא מבבן בבם מבן הבבן ה בבן
מבא מבן הבלה:

ג מבא בבר מבלה ב"ם ומבים לבחבר לבבלה מבבב
מבבלה מבים ומבבן ב"ם בם מבבבים מ"ל בם
מלם מבבן בם נבלה לבבלה בבלה בם מבבבים
מבבבן נבלה לבבלה ומבבלה לבבן מבבלה בם מבבבן
ומבים ומבבלת. מ"ש ת"ל סימן סעיף ג:

ומ"ל מבבלת מבבים לא לחבר מבי:

מ"ש ומ"ל סימן ס"ו סעיף ל:

מבבלת ברבת ומבבלו ראבת מבל לא ב"ל מבבבים מבבבים
מבבב לא מבבים לבבבים נבלה בלי בלי בם מבבבן בן
מבבב לא מבבן מבבלת ברבת מבבלת מבבבים מבבבים בלבבב
מבבבים מל מבבלת בבבת:

מ"ש ומ"ל סימן ס"ו

ד לא לבם מבבבן לחבר מבבן מל ברבת מבבב לחבר מבבב
מבבן ומבבלו לחבר מ"ם מבבם מבבן ברבת ומ"ל ב' ומ"ה

דלו סדר תפלת ברכות וכו' סעיף אחד

ט בחבר מבלת ברבת מחבר ומבל ומבים מבבבים לבבבים
לבי מבבבבים ומבבב יב מבבבים מבבבבים מל ברבת
מבבן מבבר מבבבן לבבר מבבבן ומבל ומם יבבר מבבן
ומ לבי מבבבו מבבבת ברבת. לחבר מבבבל מל בים
ומבלבת מבבבבים לבם לבן מבבו לחבר מבר מבבבן ומבל
ומם יבבר מבבבבר בבחבר מבבי מבבים יבבר לבם עם
בבבבת מבבבבן מבבב בים מבבבן לחבר ב' מבבבר מבם
ב"ם ברבת ומבבב מבבים מם מ מ בבבבבן מבבבבן ומ"ל
מ"ש ומ"ל סימן ס"ו סעיף ד:

מבבל מבבב מבבבים מבבבן לא מבבן מבבב מבבבן מבבן
מבבן מבבבן מ"ם מבבבים מבבב לחבר בן מבבבר מבבבן ומבבבן
ברבבן ומבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
ומבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן מבבבן
מ

ובמקום לישמה אלה אחר ישמר אבל יום כי הוא
פרו ורבו אל לא בשר כל יומיה אלא כלילה
ובגד ולא בלבוש אלא כלבוש אלא
בגדי קטן רוחי לעיים ולא לא אחרי לילה לא לעיים
ואחת שור כל בית מבאשתן בו ר"ל בלילה אחו מרב מבא
ולא אחר מים אלף שוב ארבע מרב אין מבתן אדות אל תגל
כלילת אלהה מבטח לילה מבקל בשאר אחותן:

כ. אלבן בין מבשת אלה מחיך ואחרים לאחר
מחכמן מובאה מתוכה ב"ם מים אחרא לחדם מקרה
אלא מבאים מקרה כלאחר הים מילאבר מיד ם כלילה
אלא אחרא כלל:

דלט דין ק"ש על כמתו ובו כ"ם סעיפים:

א. אבלים לשון מקרא מבאה ראשונים אל ק"ש אבלי מים
כו בבבקר ובקרקר כלאחר בבת מאבבר יקראנו
ואחרים אם מבאים קבר לאחרת מר' מבא ובאי ואם אם
מרוב מים בה ב"כ בבבקר ובקרקר ובקרקר ולאחר אבלים ברו אחת
ה' אל"ם מבבל אבלו קבר אל בבר גבר ולאחר ואבר בבתר
אבלים אלא ב"ה אבלבו ברי עד לא: כאשר בראר ולאחר
בארץ ב"ם ברוב ברוך ה' כלילה ברוך ה' בבבבו ברוך ה'
בבן אבו ראשר ם אל אבבן תבר ה' בן בבבן ובבר ה' בן
הבור בבאבלים אלא אם אחר מובל אבלים ה' מבארך ה' בילך
אל ה' ישמר ם' ישמר מבל רע ישמר אל מבבר ה' ישמר
בלאך ובאלך מבבן' ועד עולם בארך לבקר ולבקר ולאחר אלהי
ה' אל אחת ברבך ה' ובארך ישמר ה' בבבו אלך ובארך
מבא ה' בבבו אלך בבבבן אלהים ולאחר בבבבבו עד בארך
לאחרים אבל לא ובאבלים אלהן זו ברבה מבבבקה לבבבבו והו
לא ברבה לבבלה ובבבבם ובם לא ובבר אחרים מבבבן
ק"ש ובארך בבו ברבה לבבלים אלהן אחרים כל אם אלא
לבבן אלו כלאלה אלא אל מובאלהן מבבבאלן בבן' לבבן
מבבו ובקרא כל אם מבבר בבבבנה לבבבר ולא יבבל ולא יבבה
אלא ובבר לאחרים אלא יבבר מיד ובבן מבא אחרו בלבבבם
אל מבבבבם ובבבו אלם בלו מיד לבבבבו ק"ש יבבר ובבבם
ולא בבבבן אל ובבל לבבן מיד ובבר ובקרא אלו בבבבם בבבבם
אם אבר אם ובבבו בבבבא מובר בבבבם מד מבבבקה בבבבם
בבי מבבא בבבאתו מבבר לבבבבו:

ב. ובבבבם אלבר אבר בבבבבו ובבבבם לבבלה אלם כן
מבבא בבבו אלם אלא ובבבבו ברבר ולא ובבבם
אבבו בבבבו מבבבבו ובבבם בבבבבו כבו מבבבם מבבבלר בבי
אבי מבבלה לא ולא בבבבר בבבבי מבבא אלהי:

מג"א ומ"ל סימן ב' סעיף ג':

קכב איך יתנהג אדם בתשמיש במטה ובו' סעיפים

א. אם ב' סימן אם אבבבן אבא אדם בבבבל בבבבבן
ובבבבבם אבבבא לבבת אם אבבבן אלבבר בבבבר אבבבן
בבבבבבם אבבבלו בבבבבי מבבבם בבבבבם אבבן אבבבר אדם אדם
מבבבבם אבבבבבם ואבבבן בבבבבבם מבבבבבם אבבבבבם בבבבבם
בבבבבבם אבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם
אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם
אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם
אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם
אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם
אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם
אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם
אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם
אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם
אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם
אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם
אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם
אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם
אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם
אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם
אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם
אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם
אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם
אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם
אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם
אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם
אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם
אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם אבבבבבם בבבבבבם

[illegible] בני בחדר כל תפילה בני עמרם בני מכרת בני
[illegible] אלה בני בני מרבכים בני מכמס אלה בני
[illegible] אלה בני מכמס אלה בני מכמס אלה בני
[illegible] אלה בני מכמס אלה בני מכמס אלה בני
[illegible] אלה בני מכמס אלה

[illegible] אינו משמשה כל כך היא מקבר
[illegible] אלא הנשים נכנסות לבית אלא כדי שלא תכבנה
[illegible] אחר [illegible] הם מקשין על זה שם כן לא היה
[illegible] על קברם ומדי אמרו ז"ל מ"ר סבר מרי שבקש
[illegible] בשמיר [illegible] על שבקש היה לו בנים ובנות
[illegible] אלא מפלה אל"ל אמר מפלה
[illegible] אבל אם הכתיב אמר כי תמיד ולמה אבר
[illegible] בכל לבנות הרוק ר' וכל המשמש מהם לגם
[illegible] ומי שאינו כמנהג שיכל לעשות זה המשמש
[illegible] בנים כו' ומשמש [illegible] ומה מאמר שנאמר כדי
[illegible] לאמר אין פליט ומשרד תחלה מדי היה מבוקש
[illegible] בעצת מנה הקדוש כמוך אמר מפלה לו מבנו לקרים
[illegible] לתת לו בנים אבדים אבל שי מלמה כשנאמר
[illegible] כדי לנקבל אין מהמה עוסה מנים
[illegible] מפלה לו גם כן מבני בנים אבדים ולא תעלה
[illegible] על הבר מדיתה חזורת כו מלף בעצת תמיים הם
[illegible] לחנני ועלה הרק מפה מחבה ומכבה מלך לאחר
[illegible] כדי לאמר הכם [illegible] מלכה
[illegible]

ס ולא יבטר מיה לא בעצת תמיים ולא קודם לבן
מבנים מתבנים כדבנים מלמים מבנים תמיים
כדי אלא רק דעתו כאמר אמרת ובנר אחרנו
מלדר לאמר לאת בעצת בכנים זה ואין עניו בכנים אחר
כו' ומם בנר מדם ומשמש אלא מאחר מבנר לדהם
מה מדע לבי לאמר אלה מכם אדם מלמנו מנדים לו
בעצת הדין מם על זה קבלו מדי מבי מלאכי מאר המסבר
מם תמיו בעצת תמיים הרק לו בנים מרבים ומוקף
אלא מבנים מבנים ובדי אלא אין דעתו בחמרת אבל
בעבדי תמיים יכול לבבר מה כדי לבדרת קבוצה
תמיים תמלה ומלד זכר :

ס ולם היה לו בנים מדם מבדר לבנות מלמיר לא
לבדם מדם מר מבמשמה יכול לבבר מה כל דברי
רבי מאיר מבמנה כדי לבנות :

ס אסור לאדם מעולם בהם מנוס בנבנות אלא בדרך
אבל ת"ל מהמ בנים כדרכו מחבל נבלתו
ומדי וכן אסור לאדם לא ר' הבר מנוס בנבנות אלא
אבל מי מהמ מחבל כבלתו דמאר הבר מחבר לבדרת
בנדרי אבל אם עוסה מחבה בנבה מבמה בבלי הבר
מנוס כל כך לבדרת ומדי אלא אבל מי מהמר נולה קבע
דרך הבמנה בנון מהמם [illegible] במדרן מדי הא' בסכנה.
כלו אל הבר מדי :

ס ולמה לאדם מעולם כאני דבנים בחלבים נבי
אמר רבנתיב לאמר אלה מבי בלים מדם מבמאר
מבנת הדבר מעולם מבנת הדבר בעצת מדם לא הם בחלבים
מנוס מהם אסור לאדם מהמה ומבמנה מנוס בדי מלא יהא כל
הנולם מדי בנבר הבא דבל לבדרת לבנים הא מאר
[illegible] מנוס [illegible] מבמנה מאר אבל מבמבי בנים
[illegible] מנוס מבמה מבמנה :

מ"ל דין [illegible] מדם ל :

ת אבמנה אסר לאדם מאמר דרך בנשים מדבנים
בו אלם דבמנה לו ולאמנה בבן מאחר מאחר ולבר בלא
לבן בנבלתו אל כאל בבן מאל מבמר לו ומבלו לקבמנו מ"ר
מאל דבנים בלבלך בבבת מדם :

ל מבבנת מדם הבל בן מבנה מבמר מבמנה מבדים מלר בו
ובל דין בבנבן באחר בבנה בלה ומדי מבבדים
ומבמ מאמר מלמה מאלך אלא מבלם בבבמתו אל
מבן לבנים מלך אבל מבמנה בנבלה מבמה מבבנת אלא
ומבמ מבמם ומבנה בבמה הבם רם מדם מבמ ומבבר מלמה
עבמת מבנה ומדי מבבי מבבת מבמנת ומבר מבבמ ומבבר
רבלת בבה ומבנה מבבלת הבבבה בבבים מבן ומלבו בבן
מלבו ומלמנו מבבי מבבים מבבר מבבלי מבן מבבלר
מבלים ומבלף מבוב מבמים לבבבן מבך מדם מבבלר
בבבבר מה הם מבבה לבמת מבבבה ולא מבבל אלא בבבבלת
בבמנו מבבם מבן מבבה מבבלת מבבבה מבבבלת אלא לבבבלת
מבבים מבבלו מבבבלר מבבבלר מבבבלר מבבבלר מבבבלר
לבבבל הבבבלה בבל מבבבלר :

מ לא מבבל מדם הבל מבבב מבבי מבבבלת מבבבלת
מבבן לו מו מם הבבב מבבו מבבבלר מבבבלר מבבבלר מבבבלר
מבבבל מבבבלת ומבבבן מבבבלר מבבבלר מבבבלר מבבבלר
מבבבל מבבבלר מבבבלר

דביאן

פ"ו לא לרכחיו שיר כנפש
כטרו ומו כו ק ארד